

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

YENİ TARAMA SÖZLÜĞÜ

TÜRK DİL KURUMU YAYINLARI

**YENİ
TARAMA SÖZLÜĞÜ**

YENİ TARAMA SÖZLÜĞÜ

Düzenleyen
CEM DİLÇİN

Ö N S Ö Z

Tarama Sözlüğü, XIII. yüzyıldan XIX. yüzyıla değin Türkiye Türkçesiyle yazılmış yapıtlardan taranan ve bugün kullanımdan düşmüş ya da anlamı, yapısı değişik olarak kullanılan Türkçe sözleri tanıklarıyla birlikte veren bir çeşit tarihsel sözlüktür. İki dizi halinde 12 cilt olan **Tarama Sözlüğü**, 1935'ten 1977'ye değin 42 yıl süren bir çalışmanın ürünüdür.

Sözlüğün hazırlık çalışmalarına 1935 yılında başlanmıştır. İlk evrede 135 kitap taratılarak sözlüğe gerek toplanmış, bunu sözlüğün düzenleme ve basım evresi izlemiştir. 1941 yılından başlayarak, bir yandan eldeki tarama fişleri sözlük düzeninde işlenmiş, bir yandan da kitap tarama işi sürdürülmüştür. Böylece, taranan kitap sayısı 160'a yükselmiş ve 1943-1957 yılları arasında her her biri A'dan Z'ye değin tam bir sözlük olan dört ciltlik Tanıklarıyla **Tarama Sözlüğü** ortaya konulmuştur. Daha sonraki çalışmalarla, ilk diziyi oluşturan bu dört cildin söz varlığı bir araya getirilmiş, kimi yönlerden geliştirilmiş ve yeni taranan 67 kitabın verimleri de bunlara katılarak, 1963-1972 yılları arasında altı cilt olarak yayımlanan **Tarama Sözlüğü** düzenlenmiştir. Bu altı ciltten sonra da, 1974-1977 yılları arasında **Ekler ve Dizin** ciltleri yayımlanmıştır.

* *

Tarama Sözlüğü, ilk cildinin yayımlandığı tarihten bu yana Türkoloji alanında büyük bir boşluğu doldurmuş, yerli ve yabancı uzmanlarca sürekli aranan ve kullanılan bir başyapıt olmuştur. Bugün de, bu önemli işlevini sürdüren sözlüğün, kullanım alanını genişletmek ve eski metinlerle ilgilenen herkesin kolayca yararlanabilmelerini sağlamak amacıyla, tanıksız bir tek cilt halinde yeniden düzenlenmesi gereği ortaya çıkmıştır. Bu gereğin sonucu hazırlanan eldeki bu yeni sözlükte, eskisinden ayrılan ve geliştirilen yönler şunlardır:

1. Madde başı olan bütün sözler çevriyazıyla verilmiştir.
2. Madde başı olan sözler verilirken, tanıklardaki eski harflerle olan yazım biçimlerine bağlı kalmıştır.
3. Deyimler, birleşik eylemler, tamlamalar ve öteki sözler hangi sözcükle başlıyorsa o madde içerisinde toplanmıştır.
4. Yabancı kökenli kimi sözcüklerin hangi dilden olduğu kısaltmalarla gösterilmiştir.
5. Tanıklara yer verilmemiştir.
6. **Tarama Sözlüğü** hazırlanırken gözden kaçmış olan kimi yanlışlar elden geldiğince düzeltilmiştir.

7. Sözlüğün sonuna, madde başı olan her sözün Tarama Sözlüğünde geçen bütün yazım biçimlerini içeren eski yazıdan yeni yazıya bir dizin eklenmiştir.

Sözlük üzerindeki çalışmalar bu ciltle son bulmuş değildir. Bundan sonra yapılacak çalışmalarla, sözlüğün her yönden daha da geliştirilmesi sağlanacaktır.

* *

Tarama Sözlüğünü kırk yıla yaklaşan bir sürede, olağanüstü titiz ve özverili bir çalışmayla hazırlayanlar Sayın Ömer Asım Aksoy ile rahmetli babam Dehri Dilçin'in yüce emeklerini sonsuz bir saygıyla anıyorum.

Bu cildin hazırlanmaya başlandığında Derleme ve Tarama Kolu Başkanı olan Sayın Prof. Dr. Mustafa Canpolat'ın yönetici ve bilim adamı olarak sözlüğe yaptığı değerli katkıları anmayı da bir görev sayıyorum.

Daha sonraki dönemlerin Kol Başkanları Sayın Doç. Dr. Semih Tezcan'a ve Sayın Emel Vardarlı'ya da her konudaki yardımlarından dolayı teşekkürlerimi sunarım.

Cem DİLÇİN

SÖZLÜĞÜN DÜZENLENMESİNDE TUTULAN YOLLAR

1. Madde başı olan sözlerin tanıklarda geçen bütün yazım biçimleri birer birer saptanmış ve çevriyazıyla verilmiştir. (Kimi tanıklarda, sözcüğün eski harflerle olan yazımından -imla harfleri ve hareke bulunmaması nedeniyle- ünlülerin okunuşu kesinlikle anlaşılamadığı için, böyle durumlarda ya **Tarama Sözlüğü**ndeki şekle bağlı kalmış ya da o yüzyılın fonetik özelliği dik-kate alınarak sözcüğün şekli saptanmıştır.)

2. **Tarama Sözlüğü**nün söz varlığı korunmuş, - düzeltme ve düzenlemelerin dışında- sözcük eklenmemiştir.

3. Söylenişleri ve yazımları aynı, fakat anlamları arasında büyük farklar bulunan sözcükler ayrı maddeler halinde (I), (II)... rakamlarıyla gösterilmiştir.

4. Madde başı olan sözlerin birbiriyle ilgili türlü anlamları 1, 2 ... rakamlarıyla numaralanmıştır.

5. Söylenişleri ayrı ve değişik yazımı olan sözlerin bir şekli esas madde başı yapılmıştır. Öteki şekiller, sözlükte alfabetik sıraya göre bulundukları yerlerden, bu esas şekle → işaretiyle gönderme yapılarak köşeli ayraç [] içinde gösterilmiştir.

6. Deyimler, birleşik eylemler, tamlamalar ve öteki sözler hangi sözcükle başlıyorsa, madde başı olan o sözcüğe alınmış ve alfabe sırasına göre sıralanmıştır. Bunlar arasında küçük farklar bulunan şekiller, aynı madde içinde → işaretiyle gönderme yapılarak en eski ya da en yaygın bir ana şekilde toplanmıştır. (Böyle maddeler içerisinde geçen - işareti, madde başı olan sözcük yerine kullanılmıştır.)

7. Herhangi bir maddeye gönderme yapılan bir sözcük, o maddenin hangi anlamına gönderilmiş ise, o anlamın numarası, gönderme yapılan sözcüğün üst yanına ufak punto rakamla yazılarak belirtilmiştir.

8. Deyimlerin, birleşik eylemlerin, tamlamaların ve öteki söz gruplarının ilk sözcükleri, sözlükte madde başı olarak yer almıyorsa bunlar köşeli ayraç [] içine alınarak madde başı yapılmıştır.

9. Yabancı kökenli kimi sözcüklerin hangi dilden olduğu kısaltmalarla gösterilmiştir. Kimi yerlerde de yabancı kökenli sözcüğün aslı ← işaretiyle verilmiştir.

10. **Tarama Sözlüğü**ndeki madde başı olan sözlerde yapılan düzeltmeler ve değişiklikler ana çizgileriyle şunlardır:

a) Bugünkü söylenişine yakın bir yazımla sözlüğe geçirilmiş sözcükler eski harflerle olan yazımlarına uygun olarak verilmiş ve esas madde başı yapılmıştır: *anıt*-*anıt*, *artmak*-*ardmak*, *bildüklü*-*bildüklü*, *biriktirmek*-*birikdürmek*, *çaptırmak*-*çapdurmak*, *dayanmak*-*ṭayanmak*, *dolu*-*tolu*, *duyağan*-*tuyağan*, *ederlenmek*-*iderlenmek*, *etmek*-*itmek*, *geñ*-*giñ*, *uğru*-*uğrı*, *yuyucu*-*yuyucu*...

b) Kimi madde başı olan sözler düzeltilmiş ve doğru biçimleriyle sözlüğe alınmıştır: *añurdu gelmek*-*egirdü gelmek*, *algıtmek* ve *alıgıtmek*-*elikdürmek*, *bu'ğız*-*buğur*, *bulgalak*-*bulğalık*, *buñalsalık*-*buñalsılık*, *keşdür*-*keşür*, *kulgan*-*ḳurlağan*, *ol* (II) ve *öl*-*ul*, *uyugen*-*üyügen*, *uyumezlenmek*-*üyümezlenmek*...

c) Okunuşları yaygınlaşmış kimi sözler de doğru biçimleriyle düzeltilmiştir: *beğdeş*, *bekdaş* ve *bekdeş*-*bendeş*, *doymak*-*döymemek*, *igen*, *igende*, *iğen*, *iğende* ve *iğın*-*iğen* ve *inende*, *sügü*-*sünü*, *sügülemek*-*sünülemek*...

ç) Sözlükte yer almalarına gerek olmayan kimi Arapça ve Farsça sözcükler alınmamıştır: *babuna* (← *Far. bābūne*), *baḥş* (*Far.*), *bazu* (← *Far. bāzū*), *bibi* (← *Far. bībī*), *cinnistan* (← *Ar. Far. cinn-istān*) *çögen* (← *Far. çevgān*), *çünkü* ve *çünkü* (*Far.*), *derzi* (← *Far. derzī*), *fakat* (*Ar.*), *giring* (← *Far. gürine*), *gürbüz* (*Far.*), *hamır* (← *Ar. ḥamīr*), *hu* (← *Far. ḥū*), *kirde* (← *Far. girde*), *kütüval* (← *Far. küt-vāl*), *mal* (← *Ar. māl*), *timar* (← *Far. tīmār*), *yarı* (← *Far. yārī*)...

d) Eylemlerin çekimli şekillerine genellikle yer verilmemiştir. Ancak gerekli görülen yerlerde bu çekimli şekiller, eylemlerin mastarları altında toplanmıştır.

e) Birleşik sözcük olup da ayrı yazılmış olanlar birleştirilmiştir: *ağaç kavunu*-*ağaçkavunu*, *ayu kulağı*-*ayukulağı*, *ağzı açuk*-*ağzıaçuk*, *bağrı kara*-*bağrıkara*, *beğ börtü*-*beğbörtü*, *böğrek eriği*-*bögrekeriği*, *düğün çiçeği*-*düğünçiçeği*...

f) Sözlükte uygulanan yönteme göre esas alınan bir maddeye gönderme yapılması gereken sözcükler bir ana şekille birleştirilmiştir: *cüftlenmek*-*çiflenmek*, *hamu*-*kamu*, *ḥanda*-*ḳanda*, *ḥandasa*-*ḳandasa*, *ḥansi*-*ḳansı*, *kovuz*-*koğuz*...

g) Aynı anlamda olmakla birlikte kökleri ve kuruluşları ayrı olan ve birbirine gönderme yapılmış kimi sözler ayrı maddeler halinde verilmiştir: *çigre*, (*çeğre*, *koğuş oku*, *kovuş oku*, *kovuş ok*)- *çigre*, [*çeğre*]; *koğuş okı*, [*kovuş ok*, *kovuş okı*]; *sanasın*, (*sanaydın*, *diyesin*)- *şanasın*, [*şanaydın*]; *diyesin*, [*diyeydün*]...

ğ) Madde başlarında gösterilmiş kimi şekiller tanımlarda bulunmadığı için alınmamıştır: *abalak*, *avkırmak*, *bey*, *çağlak*, *dulp*, *dulun*, *sıvışmak*...

ÇEVRIYAZI ALFABESİ*

a	ا، آ، اَ، اِ، اُ	ng	نگ
ā	آ، اَ، اِ، اُ	o	او، اُ، و، اَو
b	ب	ō	و
c	ج	ö	او، اُ، و، اَو
ç	چ	p	پ
d	د	r	ر
đ	ض	s	س
e	ا، آ، اَ، اِ، اُ	ş	ص
f	ف	š	ث
g	گ، ک	š	ش
ğ	غ	t	ت، ة
h	ه، هَ، هِ، هُ	ţ	ط
h	ح	u	او، اُ، و، اَو
h	خ	ū	او، و
ı	ای، اِ، ی، اِی	ü	او، اُ، و، اَو
i	ای، اِ، ی، اِی	v	و
î	ای، ی	y	ی
j	ژ	z	ز
k	ک	ž	ظ
ķ	ق	ž	ض
l	ل	z	ذ
m	م	‘	ع
n	ن	’	ء
ŋ, ñ	ک، گ، ن		

* Çevriyazı işaretlerinin siyahı basımevinde bulunmadığı için, sözlüğün başlığında zorunlu olarak bunların yerine beyazları kullanılmıştır.

A

aba 1. Ana, anne. 2. Nine, anneanne.
abartmak Mübalağa etmek, büyüt-
mek.

abbak → **appa**

[**āb-dest** (*Far.*)]

– **vir**mek İyice darılmak, haşla-
mak.

abıca Amca.

abrık Birbiri üstüne eğilmiş, yığılmış.

abrıl (← *Yun.* abrilios) Nisan.

abrılmak → **avrılmak**

abşak → **apşak**

abu Şaşma ve korku ünlemi.

abuk, [**apuk**] Avurdu şişirip parmak-
la vurarak ses çıkarma.

[**'aceb** (*Ar.*)]

– **e** kalmak Hayrette kalmak, şa-
şakalmak.

[**acı**]

– **dil** Acı söz, dedikodu.

– **dil** **vir**mek Acı söz söylemek.

– **ya** koymak İstiraba sokmak, zah-
met vermek.

acığ → **acığ**

acığan Çok acıyan.

acığ, [**acığ**, **açuk** (I)] Acı, dert, ısı-
tırap.

– **ını** almak, [– **ını** çıkarmak] İn-
tikamını almak.

– **ını** çıkarmak → – **ını** almak

– **ı** tutmak Öfkelenmek.

– **it**mek İstirap vermek, üzüntü
içinde bırakmak.

– **ol**mak Canı acımak.

acıla, [**açla**] Aç iken.

acıluca Aç olarak, aç açına.

acılık İstirap, eziyet, sıkıntı.

acılamak Eziyet görmek, canı yanmak.

acımarul Hindiba.

acın Aç olarak, açlıkla, açlıktan.

acı → **'acur**

acırağ Acımsı, acımtırak.

acırmak, [**acırmak**] 1. Acıktırmak.

2. Bağlı, uyar durumda bulundur-
mak.

acışıklık Acı, ağrı.

acışmak Ağrmak.

acığan, [**acığan**] Çok acıtan, çok
ıstırap veren.

acığan → **acığan**

acıtmak İncitmek.

acıyavşan Veronika, pelin.

acmak, [**açmak** (I)] Acıkmak.

'acur, [**acı**] Hıyara benzer, hıyardan
büyük sert bir meyve.

acurmak → **acırmak**

[**aç**]

– **dir**ilmek Aç yaşamak.

– **it**mek, [– **tut**mak] Aç bırakmak.

– **tut**mak → – **it**mek

açı Acı, dert, keder.

açık (I) Serbest, laubali.

[**açık** (II)]

– **dillü** Kekelemeden söyleyen, düz-
gün konuşan.

– **yir** Feza, boşluk.

açıklamak Ortaya çıkarmak, açık du-
ruma getirmek.

açıklık Fesahat.

açılmadık 1. Açılmamış mini mini.

2. Açılmadıkça.

açılmak (I) 1. Zahir olmak, aşikâr
olmak. 2. Ortadan kaybolmak, gö-
rünmez olmak.

açıla açıl Çekilin, savulun.

açılmak (II) Fetholunmak.

açılmış Açıklanmış, şerh edilmiş.

açınmak Açılmak, görünmek.

açılamak Birlikte açmak, müşavere etmek.

açku 1. Açacak, parlatacak şey, cila.

2. Anahtar.

açla → **acıla**

açmak (I) → **acmak**

açmak (II) Parlatmak, perdahlamak.

açmak (III) 1. Fethetmek, zaptetmek. 2. Uzağa sürmek. 3. Yayımak. 4. Açığa vurmak, ortaya koymak.

aça görmek Açmaya bakmak, açmaya çalışmak.

açmak (IV) Aşmak.

[açmaz]

– kırmak Olduğu gibi terketmek, yüzüstü bırakmak.

açmazlanmak Açılmak istememek.

açuk (I) → **acı**

açuk (II) 1. Açık. 2. Güler yüzlü, şen.

– boyamak Bir işi açıkça yapmak.
– göğüllü Temiz kalpli.

açukluk Saflık, temizlik.

[ad]

– bağlamak Ad olarak almak.

– çıkarmak Ün salmak, şöhret kazanmak.

– eri İyi adla şöhretli.

– eylemek Ad vermek, adlandırmak.

–ı bellü Meşhur, ünlü.

–ına ne düşerse Şanına ne yakışır.

– issi Meşhur, ünlü.

– itmek Ad bırakmak.

– kazanmak Ün almak.

– şan, san Ün, şöhret.

– urmak, [– vurmak] Ad vermek, ad koymak.

– urunmak Ad takınmak, ... adını almak.

– vurmak → – urmak

– yavuzluğu Ad kötülüğü, kötü adlılık.

adaşlu → **adaşlu**

adaşlu, [adaşlu] Nişanlı, yavuklu.

Adalya Antalya.

adamaş (I), [adımak] Ad vermek, adlandırmak.

adamaş (II) Vadetmek.

adamcıl İnsana saldıran (hayvan).

adamcılanmak Adam gibi görünmek, adamlık taslamak.

adamlık Olgunluk, erginlik.

adanlu Adlı, ... adını takınmış.

adanmak Ad almak, ad takınmak.

[adanmış]

– vakt Muayyen, belirli zaman.

[âdem (Ar.)]

– oğlanı İnsanoğlu.

– tonına girmek İnsan kılığına girmek.

[adım]

– admak Adım atmak.

– kalgımak Adım atmaya çalışmak, ayağa kalkmaya çabalamak.

– yirde Adım başına.

adımak → **adamaş** (I)

adımlamak Yürümek.

adlamak Ad vermek, adlandırmak.

adlanmak Şöhret kazanmak, nam salmak.

adlu Meşhur, ünlü.

adsuz 1. Şerefsiz, kötü tanınmış. 2.

Şöhretten düşmüş, unutulmuş. 3.

Namert, aşağılık.

adsuzluk Şöhretsizlik.

ağ (I) 1. Ak, beyaz. 2. Duru, berrak.

–ı karası İyisi kötüsü, her çeşidi.

ağ (II) Donun ortasındaki parça.

ağ (III), [ağkurdı] Ağ ören böcek, tırtıl.

ağa 1. Ağabey, büyük oğul, büyük

erkek kardeş. 2. Baba, ata. 3.

Efendi, büyük, amir.

– kadın Büyük kadın, hanımefendi.

ağaç (I) Sopa, değnek.

ağaç (II) 1. Bir kilometre kadar olan bir uzunluk (ölçüsü). 2. 68 cm. uzunluğunda ağaçtan yapılmış arşın.

ağaçdelegen, [ağaçdelen] Ağaçkakan.

ağaçdelen → ağaçdelegen

ağaçkarası Çürük ceviz ağacı kökünde bulunan siyah yapışkan madde.

ağaçkavunu Turunç.

ağaçköpüğü Ağaç zımkı.

ağaçpuşu → ağaçpüsi

ağaçpüsi, [ağaçpuşu] Kimi ağaç ve bitkilerin gövdesinden sızan zımk.

ağaçlamak Sopayla dövmek, dayak atmak.

ağaçlanmak Sopayla dövülmek, dayak yemek.

ağardıca Ağarırken.

ağayıl Ağıl, koyun sürüsü.

[ağban]

– iv Büyük çadır, otağ.

ağca, [ağcam] 1. Ak, akça. 2. Atın alından burnuna doğru inen beyazlık, akıtma.

ağcam → ağca

ağcarak Beyaza çalar, akımsı.

ağdarmak → aştarmak

ağdıķ → ağduķ

ağdırmak → ağdırmak

ağduķ, [ağdıķ] Karışık, bozuk, kusurlu, ters, aksak, eksik.

ağduķlık Terslik, aksilik, eksiklik, kusur.

ağdırlımak Yukarı çıkarılmak.

ağdırmak, [ağdırmak] 1. Kaldırmak, yukarı çıkarmak, yükseltmek. 2.

(Hayvanı) Aştırmak, çiftleştirmek.

ağı İpekli kumaş.

ağıl, [ay ağıl, ay ve gün ağıl, güneş ağıl] Ayın ve güneşin çevresinde görülen beyaz halka, hale.

ağıllanmak, [ağıullanmak] Ay harmanlanmak, halelenmek.

ağıllık (Ayı çevreleyen) Beyazlık.

ağın 1. Cimri, pinti. 2. Zorba, haydut.

ağır (I) 1. Sert, keskin. 2. Çok, bol, kalabalık. 3. Ağırık.

– baş 1. Ağır başlı. 2. Vakar, temkin.

– düşmek Ağırlaşmak.

– göñüllü Korkak.

ağır (II), [– başan, – başma, – başmak, ağırlık (II)] Kâbus.

– başan → – (II)

– başma → – (II)

– başmak → – (II)

ağırlımak (Boru yüksek sesle) Çalmak.

ağırm Ağırlığında olanı, ağırlığında-kini.

ağırlamak Saygı göstermek, ululamak, yüceltmek.

ağırlanmak 1. Saygı gösterilmek, ululanmak, yüceltilmek. 2. Ağırlaşmak, üzerine ağırlık çökmek.

ağırlık (I) 1. Ağır, değerli. 2. Saygınlık, değer. 3. Vakar, temkin. 4. Nikâhta kız tarafına verilen para, başlık. 5. Ev eşyası. 6. Karşılık, bedel.

– bulmak Saygı görmek.

– itmek Saygı göstermek, ikramda bulunmak, ağırlamak.

ağırlık (II) → ağır (II)

ağırlıklı Sayın, saygıdeğer, değerli.

ağırmak 1. Anırmak. 2. Haykırmak, kükremek.

ağırşak 1. İplik eğrilecek iğce takılan tahta yuvarlak. 2. Dizkapağı, aşık kemiği.

ağırşaklanmak (Erinlik çağında kızlarda) Meme yumrulanıp kabarmak.

ağırtmak 1. Anırtmak. 2. (Boruyu yüksek sesle) Çalmak.

ağıtıcı Ölü için ücretle ağlayan (kadın).

ağıtmak Dağıtmak, savurmak.

[ağız (I)]

- bir eylemek → - bir itmek
- birikdürmek Söz birliği yapmak, bir düşünce üzerinde toplanmak.
- bir itmek, [- bir eylemek] Söz birliği yapmak.
- bucağı Avurt.
- çakmak Hoşa gidecek söz söylemek.
- egmek Minnet etmek, yalvarmak.
- ı bozuk Ne çeşit gem vurulsa zaptedilemeyen (at).
- ı çelikli Çenesi kuvvetli, düzgün söz söyleyebilen.
- ı kutlu Ağzından hep hayırlı söz çıkan, hep iyi şey söyleyen.
- ına çalmak Ağzına vurmak.
- nın dadını vermek → -nın tadını vermek
- ının kaşığı Bir kimsenin yapabileceği, bir kimseye yakışan, uygun gelen.
- ını poryaza açmak → -ını yile açmak
- ını yile açmak, [-ını poryaza açmak] Ağzını havaya açmak, eli boşa çıkmak, yoksun kalmak.
- ının tadını vermek, [-ının dadını vermek] Ağzının payını vermek, haddini bildirmek.
- itmek Ağız yapmak, oyalayacak söz söylemek.
- koçlamak Ağız aramak.
- lara düşmek Dile düşmek, herkesçe duyulup bilinmek.
- olmak Ağız ağrısına tutulmak.
- otı 1. Ağız ağrısı için kullanılan ilaç. 2. Tüfeğin ağzına konulan barut.
- tüfegi → - tüfengi
- tüfengi, [- tüfegi] Bir çeşit eski tüfek.
- üşürmek Ağız birliği etmek.
- yarı Salya.

ağız (II) Sınır, uç.

ağız (III) Defa, kere, kez.

ağız (IV) → aguz

ağız (V) → ağız (II)

ağızlık (I) Dokumacılıkta çözgünün açılıp kapandığı yer, mekik atılacak yer.

ağızlık (II) Başlangıç.

ağızlık (III) At geminde ağıza yalamasına giren demir.

ağkurdı → ağ (III)

ağlağan Çok ağlayan, sık sık ağlayan.

[ağlamak (I)]

-lar Ağlamalar.

ağlara urmak Ağlar görünmek.

ağlamak (II) Aksamak, aksaklık göstermek.

ağlamasınmak → ağlamsınmak

[ağlamış]

- yüzülü Ekşi suratlı.

ağlamsınmak, [ağlamasınmak, ağlam-sınmak, ağlasınmak] Ağlar gibi yapmak, ağlar duruma gelmek.

ağlamsınmak → ağlamsınmak

ağlanmak İçin için ağlamak.

ağlasınmak → ağlamsınmak

ağlaş Ağlaşma, ağlayış.

ağlaşdırmak Birçok kimseyi birden ağlatmak.

ağlık, [aklık] 1. Beyazlık. 2. Kadınların yüzlerine sürdükleri düzgün, üstübeç.

ağmak 1. Çıkmak, yükselmek. 2. Aşağı inmek, ağır gelip aşağı meyletmek.

ağnağan Çok yuvarlanan.

ağnak Hayvanların yatıp yuvarlandıkları yer.

ağnamak 1. Yatıp yuvarlanmak, debelenmek. 2. Bolluk içinde rahat yaşamak.

ağnatmak Debelendirmek.

ağrı Acı, ıstırap, dert, illet.

ağrık (I) Ağrılı, ağrıyan.

ağrık (II), [ağruk (I)] Ağrılık, eşya,
ev eşyası.

ağrıklı Acıyan, ıstırap veren.

ağruk (I) → ağırık (II)

[ağruk (II)]

- çekmek Ağırlaşmak, ağır halde
bulunmak.

ağsak, ağşak Aksak, topal.

ağsaklık, ağşaklık Aksaklık.

ağsamak, ağşamak, [ağsamak] Ak-
samak, topallamak.

ağsırık Aksırık.

ağsırmak → ahsırmak

ağsurmak → ahsırmak

ağşam → ahsam

ağta Ağda.

ağuağacı Zakkum.

ağukunduz Aksırtıcı bir ot.

ağukurdı Kuduzböceği.

ağul Ağıl.

ağullanmak → ağıllanmak

ağustosgülü Yabani gül.

ağuz, [ağız (IV)] Doğuran hayvanın
ilk sütü.

ağziaçık, [ağziaçuk] Hindistan'da
yetişen, zambağa benzer sarımsı
güzel kokulu çiçeği olan ve tohumu
ilaç olarak kullanılan bir bitki.

ağziaçuk → ağziaçık

aha İşte.

ahar (← *Far.* āhār) Eskiden kullanı-
lan kağıt cilası.

[‘ahd (*Ar.*)]

- bağlamak Söz vermek.

aħı, [aħu] Bir kimsenin sevdiği, en
yakını.

aħıcı Akıcı, seyyal.

aħılık Cömertlik.

aħırmak Tükürmek, tükürük atmak.

aħıtmak Akıtmak.

[aħiret (*Ar.*)]

- oğlı Evlatlık.

aħmak Akmak.

aħasını Nasıl akacağımı.

aħsamak → ağsamak

aħsırmak, [ağsırmak, ağsurmak, aħ-
surmak] Aksırmak.

aħsurmak → ahsırmak

aħşam, [ağşam] Akşam.

-dur oldu Farkına varılmadan ak-
şam oldu (?), akşam olması üze-
rine (?).

aħşamın Akşamleyin, akşam vakti.

aħşamlamak Geceyi geçirmek.

aħtarılmak → aķtarılmak

aħtarmak → aķtarmak

aħu → aħı

[aķ]

- alaca Beyazla karışık renkli.

- altun Halis, değerli altın.

- biti İyi amel defteri, hüsnühal
kağıdı, berat.

-dan karadan Olumlu olumsuz, ne
türli olursa olsun.

- gice Mutlu gece.

aķağan Çok akan.

aķarcasu Akarsu.

aķarmak Ağarmak.

aķarsu Güler yüzlü, güleç.

aķartmak Ağartmak.

aķaşma Meyvası sepicilikte kullanı-
lan bir tür sarmaşık.

aķca (I) Aksu, katarakt.

aķca (II) → aķça

aķcılak Beyaza çalar, beyazımsı.

aķça, [aķca (II)] Para.

- aşıya virmek Faizle para vermek.

- aşıyası Para geliri, faiz.

- aşıya almak Faizle para almak.

- kaldırmak (Avuç dolusu) Para
toplamak.

- kesmek Para basmak, sikke darb-
etmek.

- sayılmış kıl Parayla satın alın-
mış köle.

aķçaagaç Kayın ağacı.

aķçaavaş Bir tür kavak (?).

aķçakır Akdoğan.

akçıl Beyazımtırak.

akdarılmak → ahtarılmak

akdarmak → ahtarmak

akdurmak Akıtmak.

akhardal Tere tohumu.

['akıl (← Ar. 'akl)]

– a siymek Akla yatmak.

– gitmek Bayılmak.

– 1 bulanmak Aklı karışmak, zihni darmadağınık olmak.

– 1 ırılmak Aklı gitmek, bayılmak.

– 1 şaşmak Düşünemez duruma gelmek.

'akılsuz Baygın, bîhuş.

[akın]

– çapmak, [– eylemek, – şaldırmak, – şalmak] Akın etmek, hücum etmek, baskın yapmak.

– eylemek → – çapmak

– şaldırmak → – çapmak

– şalmak → – çapmak

akışmak Sel gibi akmak, birikmek, üşüşmek.

akıtma (Demir için) Dökme.

akıtmak Akın akın çekmek, celbetmek.

akkök Menekşe kökü, susam kökü.

akkıyruk Kanatları siyah ve kıvrı-
ğu beyaz olan güvercin.

aklık → aklık

[akma]

– hançer Yüzü oluklu hançer.

– olmak Kapılıvermek, uyuvermek.

akmak 1. Meyletmek. 2. Akın etmek, hücum etmek. 3. Sıyrılıp çıkmak.

4. Akın akın gitmek. 5. Koşmak.

akmantar Beyaz, küçük bir çeşit mantar.

akot Bir çeşit haşhaş.

akşarmasık Evrengülü, binkulaç ve akasma da denilen sarmasık.

aksuma Sarhoşluk veren ekşi şerbet.

akşunkur Doğan türünden yırtıcı bir kuş.

aktarılmak, [ahtarılmak, akdarılmak]

1. Düşürülmek, başkasınca yıkılmak. 2. Kendi kendine yıkılmak, devrilmek. 3. Yüz çevirmek, başka yana dönmek.

aktarısmak (Savaşta) Birbirini yere yıkmak.

aktarmak, [ağdarmak, ahtarmak, akdarmak] 1. Yere yıkmak, devirmek, alt etmek, yenmek. 2. Altını üstüne getirmek.

aktavşan Adatavşanı.

[al (I)]

– tamğa Tuğra, tuğra çekilmiş ferman.

al (II) Hile, düzen.

– eylemek → – itmek

– geçmek Hile yapmak.

– itmek, [– eylemek] Hile yapmak.

al (III) Serap.

ala (I) Ela.

ala (II) Alaca, karışık renk.

– kırı Az kurumuş, yarı kuru.

– tenli Abraş.

[alabanda (← İt. alla banda)]

– virmek Gözdağı vermek, kuru gürlütle korkutmak.

alaca 1. Karışık renkli. 2. Çubuklu kumaş. 3. İki yüzlü, münafık. 4. Karışık renk, nakış.

alacaibik → ibik

alacakarğa, [alakarğa] Saksagan.

alacalık İki yüzlülük, hilekârlık.

alacaserçe İspinoz.

alacasığırık → alasığırık

alacehre Sarı renk vermek için kullanılan bir kök.

alacık → alacuk

alacuk, [alacık, alaçık, alaçuk] Göçebe çadırı.

alaçık → alacuk

alaçuk → alacuk

aladu, [ahdu] Acele, ivedi.

alakarğa → alacakarğa

alak bulak Allak bullak, karmakarışık.

- - kılmak Allak bullak etmek, darmadağın etmek.

ala kuş Tavus kuşu.

alalık Bulanık görme hastalığı.

alalmak Renkten renge girmek, alı al moru mor olmak, bozulmak.

alan Açık, düz yer, meydan.

[alan talan]

- - eylemek Altüst etmek, karmakarışık duruma sokmak.

alar (I) Onlar.

[alar (II)]

- şabâh, [- taŋg] Şafak sökmeden önceki yalancı aydımbk.

- taŋg → - şabâh

[alardu]

- bakmak → aları aları

[aları aları]

- - bakmak, [alardu bakmak, alaru alaru bakmak] Dikkatli dikkatli, sert sert bakmak.

[alaru alaru]

- - bakmak → aları aları

alaşığırcık, [alacaşığırcık] Çekirgekiran bir çeşit sığırcık kuşu.

alasıya Parası peşin verilip karşılığı olan mal ileride alınmak üzere.

alaşa Sert başlı, huysuz, haşarı (at).

alav, ['alev] (← *Far. ālāv*) Alev, ateş.

[alay]

- bağlamak Asker saf saf olmak, savaş düzenine girmek.

- düzmek Alay düzenlemek, askeri saf saf dizmek.

- göstermek Gösteri, tören yapmak.

alaz alaz Alaca bulaca.

alazlama Yılancık hastalığı.

albağ Ferace.

alçağurmak Alçalmak, alçaklaşmak.

alçağrak 1. Aşağı dereceli. 2. Alçak, basık.

alçağrıtma Alçaltmak, hafifletmek.

alçak Mütevazi, yavaş, sakin.

- aşıllı Soysuz.

- hâllü Uyruk.

- od Hafif ateş.

- olmak Alçak gönüllü olmak.

alçaklamak Tahkir etmek.

alçaklık Alçak gönüllülük.

- itmek Alçak gönüllülük göstermek.

alcı Aşık kemiğinin dört yüzünden birinin adı.

[alda]

-ya düşmek Aldanmak, hileye kapılmak.

aldağan Çok aldatan.

aldağuculuk Aldatıcılık.

aldağuş Aldatıcı.

aldamak Aldatmak, kandırmak, oyun etmek.

- söz Aldatıcı söz.

aldanğan Çabuk aldanan, daima aldanan.

aldanğuş Aldanma aracı, oyalayıcı, aldatıcı şey.

aldaşmak Birbirini aldatmak.

- itmek Biri başkasını aldatmak.

aldayıcı Aldatıcı.

aldayış Aldatış.

aldırmak → aldurmak

aldurmak, [aldırmak] Kaptırmak.

'alev → alav

algasamak Korkutmak, ürkütmek.

algımşalgım → ilgımşalgım

[algış]

- itmek → alkış

- olunmak Alkışlanmak.

algın Akıl alınmış, meczup.

alcı, [- kuş] Avını kaçırmayan, avcı (kuş).

- kuş → -

alıdu → aladu

alık (I) 1. Giyecek, giysi. 2. Eyer altına konulan ter bezi.

alık (II) Gidiş tarzı.

ahl Ahn.

ahım, [alum] Alacak, hak.

ahımamak 1. Alamamak. 2. Kapamamak, tutamamak.

ahımlı, [ahımlu] Alacaklı.

ahımlu → ahımlı

ahım şatım → ahı şatı

- - itmek → ahı şatı

[ahn]

- bağı Kadınların ahımlarına bağladıkları altın ya da gümüşlü süs bağı.

ahındurmak Müteessir etmek.

ahınmak 1. Tutulmak, kapılmak. 2.

Endişe duymak.

ahı şatı, [ahım şatım] Alışveriş, ticaret.

- - itmek, [ahım şatım itmek,

- - eylemek, - - eyleşmek] Alışveriş yapmak.

- - eylemek → - - itmek

- - eyleşmek → - - - itmek

alışık Alacak.

alışıklık Alışkanlık, kaynaşma, uyuşma.

alışmak (I) Karşılıklı alıp vermek, hep birden almak.

alışmak (II) Alevlenip tutuşmak.

alış Övme, övüş, dua.

- eylemek → - itmek

- itmek, [alış itmek, - eylemek,

- kılmak] Alışlamak, övmek, ululamak, dua etmek.

- kılmak → - itmek

- kazanmak Takdir toplamak.

- vermek Alışlamak, övmek, dua etmek.

alma Elma.

almacı Uyluk kemiğinin yuvarlak başı.

almak 1. Basmak, yenmek, istila etmek, kaplamak. 2. Ele geçirmek, yakalamak, elde etmek. 3. Gereken şeyi kendine mal etmek.

ala götürmek Alıp götürmek.

ala tutmak Ahkoymak.

alı gelmek Alıp gelmek, getirmek.

alı göz → alur göz

- vermek Mücadele etmek, savaşmak.

alıp virişme Sevgi alışverişi, muşaka.

alıp virmek Bir işin türlü yönlerini heyecan içinde düşünmek.

alur göz, [alı göz] Dikkatli bakış, alıcı göz.

almazlanmak Almaktan çekinmek.

[ahn]

-ı çakal Ahnı sakar.

-ı depeli Ahnı perçemli.

alnuğ Gafil, sersem, meczup.

alnuğlık Âcizlik.

alp Kahraman, babayiğit, bahadır, pehlivan.

- eren Yiğit, bahadır.

alplık 1. Serkeşlik, asilik. 2. Kahramanlık.

- itmek Cesaret göstermek.

alışah Alçak.

altıcı, [altcu] Birden çok karısı olan kimsenin ilk karısı.

altcu → altıcı

altın Alt, alttaki.

- yan Alt yan, aşağı taraf.

[altun]

- baş, [- taş] Eskiden kadınların başlarına giydikleri altın dizili ya da altın işlemeli taç.

- taş → - baş

altunlamak Altınla işlemek, yaldızlamak.

altunlu Altın işlemeli.

alu 1. Âciz. 2. Aşağı, geri, değersiz. 3. Ahmak, aptal, sersem.

- kalmak Geri kalmak, aşağı kalmak.

aluca Daha âciz.

aluklamak Hayvanın sırtına çul, palan, semer gibi şeyleri koymak.

alum → **alım**

amaç Hedef, nişangâh.

[**amân** (Ar.)]

- **virlik** Can kurtarma parası.

amânlu Aman dileyip antlaşma yapan.

ambul → **anbal**

[**'amel** (Ar.)]

- **e** **getürmek** Yapmak, başarmak.

- **i** **azmak** İş ters gitmek.

ağ → **eğ**

- **yiri** → **eğ**

[**ana** (I)]

- **atası** Annenin babası olan dede.

- **dan** **toğmuş** Anadan doğma.

- **sı** **anası** Anneannesi.

ana (II) Sermaye.

ağa 1. Ona. 2. Onu. 3. Onun için, ondan dolayı. 4. Onun hakkında.

5. Onca, ona göre. 6. Onun, onun olsun, ona fedadır. 7. Oraya.

- **dağ** O zamana kadar.

analık Üvey anne.

ağarı → **ağaru**

ağarlaş Az öte, az ileri.

ağaru, [**ağarı**] Öte, ileriye doğru, öbür taraf.

- **berü** Şöyle böyle.

- **dan** **berüden** İleriden geriden.

- **yan** İleri yan, öte yan.

ağarurak Daha ileri.

Anatol Anadolu.

anbal, [**ambul**] Sulamayı kolaylaştırmak üzere, toprağın durumuna göre yapılan parça parça düz yer.

anca, [**ancağ**, **onca**] O kadar, öyle.

ancacuk Ancak o zaman, o sürece, onun kadar.

ancağ → **anca**

[**ancağ**]

- **ola** → - **olur**

- **olur**, [- **ola**] Ancak bu kadar, böyle olur.

ancalar Niceler, niceleri, birçokları, o gibiler.

ancaru O kadar.

ancılayın Onun gibi, o kadar, öyle.

and Yemin, ahit, söz verme.

- **mı** **yire** **kırmak** Yeminini yerine getirmemek.

- **m** **sıdırmak** Yeminini bozdurmak.

- **m** **şımak** Yeminini bozmak.

- **içe** **görmek** Sürekli yemin etmek.

- **içirmek** Yemin ettirmek.

- **içişmek** Karşılıklı sözleşip yemin etmek.

- **içmek** Yemin etmek.

- **olmak** Söz verilmek, yemin edilmek.

- **şaklamak** Yeminini tutmak.

- **virme** Yemin ettirmek.

anda 1. Orada. 2. Onda, o konuda, o hususta. 3. Oraya. 4. O zaman.

andağı Oradaki, o yerdeki, ondaki.

andağ 1. Hemen, o anda, derhal. 2. O kadar.

andan 1. Ondan. 2. Ona. 3. Sonra, ondan sonra. 4. Ondan ötürü. 5. Oradan. 6. Onunla.

- **bundan** Şuradan buradan.

- **gerü**, [- **girü**] Ondan sonra.

- **girü** → - **gerü**

- **ötüri** Ondan dolayı.

andık → **anduk**

ağdırıcı, [**ağdırıcı**] Yadigâr.

ağdırmak, [**ağdırmak**] Hatırlatmak.

andız → **anduz**

andlamak Yemin ettirmek.

andlaşmak Karşılıklı yemin etmek, ahitleşmek.

anduh → **anduk**

anduk, [**andık**, **anduh**] Sırtlan.

ağdırıcı → **ağdırıcı**

ağdırmak → **ağdırmak**

anduz, [**andız**] Kökü ilaç olarak kullanılan bir bitki, razıyane.

- **ağacı** Yabani servi.

anı Onu.

anık Mevcut, hazır.

ağıl → ağıl

- - → ağıl

ağılca Yavaşça, hafif.

ağılcacık Yavaşça, yavaşcacık.

ağılcağaz, [ağılcağız] Yavaşcacık.

ağılcak → ağılcak

ağıllık → ağıllık

ağılmak Hatırlanmak, söz konusu olmak.

ağılmış Adı, sözü geçmiş olan.

ağılur Meşhur, ünlü.

ağıu, ağıu → ağıu

ağırgan Haykıran, kükreyen.

ağış (I) Kovandan peteği kesip almaya yarayan bıçak.

ağış (II) Hatırlanan şey.

ağıt, [ağıt, ağıt] Bir çeşit su kuşu.

ağız (I), [ağız] Ekin biçildikten sonra toprakta kalan köklü sap.

ağız (II), [ağız (V)] Yağız (at).

ağıt → ağıt

ağıt → ağıt

ağırgan Anlayışlı, zeki.

ağılamadık Anlamaz, anlayışsız.

ağılamak Telakki etmek.

[ağılamak]

ağılamayı bakmak Sezdirmeyerek bakmak, göz ucuyla incelemek.

ağılamaklı Anlayışlı, zeki.

ağılanmak Anlaşılmak, takdir olunmak.

ağılanmaz olmak Anlaşılmaz olmak.

ağılar Onlar.

-uğ Onların.

-uğla Onlarla, onlar ile.

ağılarılaim Onlar gibi.

ağırlanmak Anlar gibi görünmek.

ağırsuz Onlar olmaksızın.

ağılarurak En anlayışlı.

ağıluncak Yavaşça.

ağımak 1. Anlamak. 2. Hatırlamak.

3. Sözüünü etmek.

annaç Karşı.

ağırgan (Aslan, kaplan için) Haykıran, kükreyen.

ağıramak, [ağıranmak, ağıramak, ağıranmak] Homurtulu ses çıkarmak, haykırmak, kükremek.

ağıranmak → ağıramak

ağıraşmak, [ağıraşmak] Birlikte homurtulu ses çıkarmak, haykırışmak.

ansuz Onsuz, o olmadan.

- olmak Onsuz, o olmaksızın yaşamak.

ağısuz → ağısuzda

ağısuzda, [ağısuz, ağısuzdan, ağısuzın, ağısuzla] Nâgehan, ansızın, birdenbire.

ağısuzdahlık, [ağısuzhlık] Ansızın olma durumu.

ağısuzdan → ağısuzda

ağısuzın → ağısuzda

ağısuzla → ağısuzda

ağısuzluk → ağısuzdahlık

ağıklamak Hazırlamak.

ağıl, [ağıl] Yavaş, sakin, hafif.

- , [ağıl ağıl] 1. Ağır ağır, usul usul, yavaş yavaş. 2. Kerte kerte, tedricen.

- yıl Yumuşak esen rüzgâr.

ağılcağız → ağılcağaz

ağılcak, [ağılcak] Yavaşça.

ağıldan Hafif hafif, yavaş yavaş.

ağıllık, [ağıllık] Yavaşlık, teenni.

ağılraç Yavaşça.

ağılu Meşhur, ünlü.

ağıu, [ağıu, ağıu] 1. Onun. 2. Onun için.

- dirisi olmak Onun sayesinde yaşamak.

- mı Onun için mi?

ağıuz → ağız (1)

apalak Tüyleri tam çıkmamış kuş yavrusu.

apağısına → apağısuzda

apağısuzda → apağısuzda

apaşsızda, [apaşsına, apaşsızda] An-sızın, apansızın, birdenbire.

aparmaduş Yağma edilmemiş, alınıp götürülmemiş.

aparmak Götürmek, alıp götürmek.

apbaş → **appaş**

apılamak, [apılamak] Okşamak, gön-lünü hoş etmek.

apışak → **apşak**

apışık → **apşak**

apışıklık Ayakları birbirine yakın ve bacakları açık olma durumu.

apışmak Apışlarını açmak.

appaş, [abbak, apbak] Bembeyaz.

apşak, [abşak, apışak, apışık] Ayak-ları birbirine yakın ve bacakları açık olan.

apuk → **abuk**

apulamak → **apılamak**

apul **apul** İki yana sallana sallana.

- - yürümek İki yana sallana sal-lana yürümek.

apur şapur Darmadağmık, karmaka-rışık, perişan.

ara 1. Mahal, mevki, mekân, yer. 2.

Esna, vakit, sıra. 3. İçinde, arasın-da. 4. Orta, meydan. 5. Bazan, va-kit vakit, ara sıra. 6. Aralık, mesafe.

-dan götürilmek Ortadan kaldırılmak.

-dan götürmek Ortadan kaldırmak.

-ya gitmek Karışıklıkta yok olmak, telef olmak.

- yir Ara.

arabıtaşanı Tarlafareşi.

aracı Şefaateçi.

arağan Çok arayıcı.

aralamak 1. Ayırt etmek, ayırmak.

2. Terk etmek, bırakmak, atlamak.

3. Arasında görünmek, bulunmak, dolaşmak.

aralanmak 1. (Zaman için) Arası ke-silmek, arası açılmak. 2. Ayrılmak, uzaklaşmak.

aralaşmak Ayrılmak, uzaklaşmak.

aralıcaş Aralık, dar aralık.

aralık 1. Yer, mahal. 2. Ara, esna, sıra.

3. Süre, mühlet, vade. 4. Ara, beyn.

aramak Yoklamak, incelemek.

aran Sal, tabut.

[arayıcı]

- it Av köpeği.

ardca, [ardça] Arkadan, geriden.

ardça → **ardca**

ardık → **artuk**

[ardılış]

- yiri Atın üstüne binilen, yük atılan yeri.

ardılmak Üstüne atılmış olmak, do-lanmış olmak.

ardınca Arkasından.

- gitmek Bir kimseye uymak.

- olmak Hevesinde, peşinde, az-minde olmak, izinde bulunmak, ar-kasını bırakmamak.

ardıra Sonraya, arkaya.

ardıradan → **ardıradın**

ardıradın, [ardıradan] Arkadan, geri-den.

ardlaşmak → **artlaşmak**

ardmak Üstüne atmak, dolamak, as-mak.

arda komak Asıvermek, iştiriver-mek.

argac, [arkaç] Dokumacılıkta bezin enine atılan iplik, atkı.

argın → **argun**²

argurmak → **argurmak**

argış Kervancı, bezirgan, kervan.

argun, [argın] 1. Yorgunluk. 2. Yor-gun.

- - → **arhun**

argurmak, [argırmak] 1. Yorulmak, zayıflamak. 2. Yormak, zayıflat-mak.

arha Arka, sırt.

arhun (I) → **arhun**

- - → **arhun**

[arhın (II)]

- ağacı Çulhaların bezi dokuduk-
ça üzerine sardıkları ağaç, selmen.
arhuncak → arkhuncak

arı, [arık (I), aru (I)] 1. Temiz, pak,
saf. 2. Müberra, beri, aklanmış.
3. Güzel, parlak.

- dirilmek Temiz yaşamak.

- dirlik Temiz hayat.

- dirliklü Temiz yaşayışlı.

- etekli → - etekli

- etekli, [- etekli, aru etekli] İf-
fetli, namuslu.

- ev Beytü'l-mukaddes.

- eylemek → - itmek

- itmek, [- eylemek, - kılmak] Te-
mizlemek.

- kılmak → - itmek

- olmak Temizlenmek.

- sıfatlamak Tenzih etmek.

arıca, [aruca] Temiz, pak.

arığ → arık (II)

[arık]

- kılmak Zayıflatmak.

arıklatmak → arıqlatmak

arık (I) → arı

arık (II), [arığ, aruk] Zayıf, cılız.

arık (III) → ark

arıkaz Zayıfça.

arıklamak, [aruklamak] Zayıflamak.

arıklatmak, [arıklatmak, aruklatmak]

Zayıflatmak.

arıklık Zayıflık.

arılacak Temize çıkarmak.

arılık, [aruluk] 1. Temizlik. 2. Doğru-
luk, iffet, züht. 3. Kadının hayızsız
günleri. 4. Kutsallık, münezzehlik.

arılacak (I) Zayıflamak, âciz kalmak.

arılacak (II) Temizlenmek.

arınacak Yorulmak, zayıflamak.

arınacak Temizlenmek.

[arınmış]

- yir Arz-ı mukaddes.

arısız → arısız

arısız, [arısız] Kirli, pis, murdar.

arış (I) Dokumalarda tezgâha uzun-
lamasına gerilen iplik.

arış (II) Arşın.

arışlamak Bez dokunmak üzere ip-
lik tezgâha çekilmek.

arışmak Yarışmak, iddiaya girişmek.

arıtlamak Ayıklamak, temizlemek.

arıtmak 1. Temizlemek. 2. Tenzih
etmek, tezkiye etmek.

arıdı tırnak Sürekli olarak temiz-
lemek.

[‘arîf (Ar.)]

- düşmek Arif olmak, arifçe dav-
ranmak.

ark, [arık (III)] Su kanalı.

- dartmak Kanal açmak.

arka Yardımcı, koruyucu, kayırıcı.

- birikdirmek Yardımcı toplamak,
kuvvet sağlamak.

- bir eylemek → - bir itmek

- bir itmek, [- bir eylemek] Bir-
birine yardımcı olmak.

- bir olmak Birbirine yardımcı ol-
mak.

- dönmek Yüz çevirmek, dönüp
kaçmak.

- dutmak Yüklenecek. /

- düğmecigi Omurga çıkıntısı.

- olmak Yardımcı olmak, destek
olmak.

-sına götürmek Sirtına almak.

-sın yepmek Sirtını sığamak, okşa-
mak.

- virmek Sirtını dayamak, arkasını
vermek.

arkacı Arka çıkan, yardımcı.

arkaç → arğac

arkalanıcı Birisine dayanan, birinin
yardımına güvenen.

arkalanmak 1. Güçlenmek, güç bul-
mak. 2. Dayanmak.

arkalaşmak Birbirine yardımcı ol-
mak.

arkalı Kuvvetli, yardımcıları çok olan.

arkaluç Arkalık, hamal semeri.

arkın → **arğun**

arkıncak → **arğuncak**

arkırı → **arķuru**

- **çıkmağ** → **arķuru**

- **gelmeğ** → **arķuru**

arğun, [**arğun** (I), **arķın**] Aheste, yavaş, ağır, sakin.

- - , [**arğun** **arğun**, **arğun** **arğun**]

Yavaş yavaş, ağır ağır, hafif hafif; giderek.

arğuncacık Yavaşça, hafifçe.

arğuncak, [**arğuncak**, **arķıncak**] Yavaşça, hafifçe, sessizce.

arķunlık Yavaşlık, sakinlik.

arķırı → **arķuru**

- - Birbirinin tersine, çaprazlama.

arķurısına Yanlamasına, enine.

arķurtmağ 1. Gidişini değiştirmek, yürüyüşüne engel olup geri döndürmek. 2. Tahrif ve tebdil etmek.

arķuru, [**arķırı**, **arķırı**] Eğri, yan üstü, tersine, aykırı, yanlamasına, karşı, ters.

- **çıkmağ**, [**arķırı çıkmağ**] Yolunu kesmek, karşısına çıkmak.

- **gelmeğ**, [**arķırı gelmeğ**] Karşı koymak, karşısına çıkmak, önüne gerilmek.

- **tırmağ** Göğüs germek, maruz olmak.

- **varmağ** Karşı koymak.

armağ Yorulmak, yorgun düşmek.

arnuğ, [**arnuğ**] 1. Yorulmuş, yorgun.

2. Yorgunluk.

arnuğ → **arnuğ**

arnuğlık Yorgunluk.

[**arpa**]

- - Zerre zerre, ufak ufak, ince ince.

- **bilezik** Boğumları arpa biçiminde olan bilezik.

- **şalmağ** Arpa atarak fala bakmak.

- **tutmağ** (At) Arpalamak.

arpacı Falcı.

arpalık (I) Hayvanın muayyen dişi.

-1 **silinmek** (Atın) Azı dişi aşınmak.

arpalık (II) Eskiden din ulularına maaş yerine verilen ayniyat ya da para, ulufe.

arş → **as** (I)

[**arslan**]

- **havâlı** Arslan tabiatlı.

[**art**]

-a **koymağ** Geride bırakmak.

-ma **atmağ** Terk etmek, vazgeçmek, bırakmak.

-in **almağ** Arkasını çevirmek, kuşatmak, kaçış yolunu kesmek.

-in -in Geri geri, arkaya doğru.

-ma **söylemek** Arkasından konuşmak.

-ma **uymağ** Arkasına düşmek, peşinden koşmak.

-in **başmağ** Peşini bırakmayarak izlemek, geriden vurmak.

-ından **beri** Arkaya doğru.

-ından **varmağ** Arkasından gitmek.

-ını **sürmek** → -in **sürmek**

-in **sürmek**, [-ını **sürmek**, -ların **sürmek**] Peşini bırakmayarak izlemek.

-ların **sürmek** → -in **sürmek**

artıcak → **artucağ**

artık → **artuğ**

- **eksik** Yerli yersiz, gereksiz.

artıklık → **artukluk**

artırışmağ Birçok kimse karşılıklı artırmak.

artlaşmağ, [**ardlaşmağ**] Ata binenin arkasına binmek.

[**artmağ**]

arta durmağ → **arta tırmağ**

arta tırmağ, [**arta durmağ**] Artması sürmek, gittikçe artmak.

arta varmağ Gittikçe artmak.

artucağ → **artucağ**

artucağ, [artıcağ, artucağ] Fazlaca, ziyadece.

artuğ → artuğ

– olmak Artmak, çoğalmak.

artuğrak → artuğrak

artuğracuk Biraz fazla, fazlaca.

artuğrak, [artuğrak, artuğrak, artuğrak] Daha fazla, çokça.

artuğlağı → artuğlağı

artuğrak → artuğrak

artuğ, [ardık, artık, artuğ] 1. Başka, gayri, maada. 2. Fazla, ziyade.

3. Küsür, -den fazla. 4. Üstün.

5. Bir bütünün büyük bir kısmı.

– itmek → – kılmak

– kılmak, [- itmek] 1. Zam yapmak, eklemek, artırmak, çoğaltmak.

2. Yeğlemek, üstün tutmak.

artuğlağı → artuğlağı

artuğlağı, [artuğlağı, artuğlağı] Fazla, fazla olarak.

artuğlamak Üstün kılmak, üstün tutmak.

artuğlık, [artıklık] Üstünlük, erdem, olgunluk.

artuğrak → artuğrak

artuğraşmak Daha artmak, çoğaltmak.

artuğsı Fazla olarak, daha başka.

arturmak 1. Yükseltmek, üstün tutmak. 2. Geriye bırakmak, fazla bırakmak.

arturu durmak Artırmakta devam etmek, çoğaltmaya çalışmak.

aru (I) → arı

– etekli → arı

aru (II) Arı.

– evi Arı kovanı.

aruca → arıca

arucağ Zayıfça, arıkça.

aruk → arık (II)

aruklamak → arıklamak

aruklandırmak Zayıflatmak.

aruklatmak → arıklatmak

aruluk → arılık¹

arustağ (← *Erm.* arastağ) Tavan.

arvana, [‘avvana] (← *Far.* ervâne) Dişi deve.

arzuman (← *Far.* ârzu-mend) Arzu, istek, özlem.

as (I), [arş] Gelincik denilen hayvan.

aş (II) → aşşı, assı

asarmak, [asramak] Korumak, sakınmak, esirgemek.

aşdar (← *Far.* âster) Kaba, kalın (bez.)

aşı → aşşı, assı

[aşıl (← *Ar.* aşl)]

– ululuğı Soy yüceliği, asalet.

aşılacak Asılmaya değer.

aşılan Dik ve yüksek bir yerde asılı gibi duran.

aşılandırmak → aşşılandırmak

aşılanmak → aşşılanmak, assılanmak

aşillu Soylu.

aşılmalu Asılacak olan, asılması gereken.

aşısız Asaletsiz, soysuz.

aşkı İpek kozası.

– küpe Sarkan küpe.

aşlak → aşlık

aşlan Arslan.

aşlık, [aşlak] Dişilik organı bitişik olup cinsel birleşmede bulunamayan kadın.

[aşmak]

aşa kırmak 1. Asıvermek. 2. Asıp bırakmak.

aşmalık Çardak, kameriye.

aşra, asra, [ışra] Öte, karşı taraf, alt, aşağı, ileri.

– gece Öbür taraf, öte yan.

– yüz Öte yaka, karşı yaka.

asrağı, aşrağı (Gün ve gece hakkında) Önceki.

asramak → asarmak

aşşı, assı, [aş (II), aşşı] 1. Yarar, çıkar, kazanç, kâr. 2. Faiz.

- eylemek → - itmek
- itmek, [- eylemek, - kılmak] 1. Yarar sağlamak. 2. Kâr etmek.
- kılmak → - itmek
- kıymak Çıkar peşinde koşmak.
- ya kalmak Bedavaya kalmak, kâr kalmak.
- aşşılandırma, [aşılandırma] Yararlandırmak.
- aşşılanmak, [aşılanmak] Yararlanmak, kâr etmek.
- aşşılı → aşşılı
- aşşılı, [aşşılı] Yararlı.
- aşşısız Beyhude, yararsız, boş.
- aş Yemek, çorba, yiyecek.
- evi, [- ocağı, - tını] Mutfak.
- itmek Yemek pişirmek.
- ocağı → - evi
- tını → - evi
- yerikliği Aşırma.
- aşa Aşırı, aşkın, fazla.
- aşağa Aşağı.
- kalmak Geri kalmak.
- kalmış Alçak, pespaye.
- kılmak İndirmek, aşağı eğmek.
- kımak 1. Alçak görmek, değer vermemek. 2. Alçaltmak, hafifletmek.
- olmak Aşağı eğilmek.
- tamar Dirseğin iç yanında hacemat yapılan üç damardan en aşağıda olanı ki akciğer damarı, baş damarı ve başlık da denir.
- aşağağı, [aşağakı] Aşağıki, aşağıdaki.
- aşağakı → aşağıağı
- aşağarağ → aşağıarak
- aşağarak, [aşağarağ, aşağıarak] Daha aşağı, bir derece aşağı.
- aşağaralak → aşağıralak
- [aşağı]
- varılmak Tenzil edilmek.
- [aşağılık]
- eylemek → aşağılık

- aşağrak → aşağıarak
- aşağralak, [aşağaralak] Biraz aşağı, aşağıya doğru.
- aşah → aşak
- aşak, [aşah] Alçak, aşağı.
- dilli Alçak gönüllü.
- gönüllü Âciz, gönlü kırık.
- varmak Alçak gönüllülük göstermek.
- aşaklık Alçak gönüllülük, tevazu.
- eylemek, [aşağılık eylemek, - kılmak] Alçak gönüllülük göstermek.
- kılmak → - eylemek
- aşamak Alt etmek, yenmek.
- aşatmak Doyurmak, yedirip içirmek.
- aşduk Aşılan.
- aşılmak → aşıkmağ
- aşık Akıntı, cereyan.
- ‘aşıklamak Âşık olmak, sevdalanmak.
- aşıkmağ, [aşıkmağ] Acele etmek.
- [aşırma]
- kılan → aşırma
- aşımak Hayvanlar birbirine aşmak.
- aşinciri Küçük cins incir.
- [‘aşk (Ar.)]
- itmek Sevgi ve saygı sunmak.
- [aşkar (Ar. ‘doru at’)]
- gözi Bir çeşit içki kadehi.
- ‘aşkınsuz Aşkından uzak olarak, aşkın olmadıkça.
- aşlık Yemeklik.
- aşmak (I) Taşmak.
- aşa gelmek Birden aşmağa başlamak.
- aşmak (II) Erkek hayvan dişisine binmek.
- aşnuğı Önceki, eski, kadim.
- aşuğ → aşuk
- aşuk, [aşuğ] Aşık.
- aşırma, [aşırma kılan, - kılan] Aşırtma.
- kılan → -
- aşut Aşılacak yer, bel, geçit.

[at]

- a atlanmak → atlanmak
- ağaç Değnekten at.
- akdarıcı Binicisiyle birlikte atı yere düşüren savaşçı, bahadır.
- arkasına gelmek Ata binmek.
- bırakmak At sürmek.
- binmek Ata binmek.
- boynuna düşmek Atı, boynu üzerine eğilip hızlı sürmek.
- cıvlandurmak At oynatmak (?).
- çapmak At salmak, at sürmek, atla hücum etmek.
- depmek Atı şiddetle ileri sürmek.
- depretmek At sürmek.
- eri Binici, süvari.
- götlüğü Atın sağrısını örtmek üzerine eyerin arkasına dikilen parça.
- ı doldurmak Atı doludizgin sürmek.
- kaldırmak At sürmek, at koşturmak.
- kaşını Bir çeşit zamlık veren bitki.
- koparmak At koşturmak.
- koşmak At koşturmak.
- oğlanı, [- uşağı] Ata bakan hizmetçi, seyis.
- otayıcı Baytar.
- oynadı At oynatılan yer.
- şalmak At sürmek, atla hücum etmek.
- segirtmek At koşturmak.
- tonı Savaşta ata giydirilen zırh, çukal.
- uşağı → - oğlanı

ata 1. Baba. 2. Beşkaşı şeyhi.

- atası Babanın babası olan dede.
- kulu Lala.

atabeg Lala.

atalar Ecdat.

atalık Atabey, vasi, devlet naibi.

atardamar Şiryan.

[ateş (← Far. âteş)]

-e na'ı koymak Bir kimseyi büyülemek için ateşte nal kızdırmak.

-e urmak Yakmak.

- evi Ateşe tapanların içinde sürekli olarak ateş yaktıkları ev.

- göynüğü Cemre, yanıkara ve kabarcık da denilen hastalık.

atım (I) Adım.

[atım (II)]

- yiri Ok, kurşun menzili, okun ya da kurşunun erişebileceği yer.

atışmak Birbirine atmak.

atlandırmak Ata bindirmek.

atlanmak, [ata atlanmak] Ata binmek.

atlas Atlas.

[atlu]

- azuğu Bir at menziline ulaştıracak azık.

- kişi Süvari.

[atma]

- ip Dokumacılıkta enine atılan ve tarakla sıkıştırılan ip.

[atmak]

atıcıduğı Atıcı olduğu.

... atımı yir Atılan şeyin çıkış noktasıyla ulaştığı nokta arasındaki yer.

[av]

-a binmek Avlanmaya gitmek.

- almak Avı yakalamak.

- itmek Av avlamak, avlanmak.

avadan (← Far. âbādān) İyi, adamakıllı, hakkıyla, tamamıyla.

avadanlık (I) Bayındır (yer).

avadanlık (II) (← Far. âb-dân 'su kabı') Alet edevat.

'avān (Ar. 'yardakçılar') Zorba, fesatçı, kötü adam.

avara (← Far. âvāre) Kötü, adi, bayağı.

[âvāz (Far.)]

- çekmek Ötmek, ses çıkarmak.

- eylemek Seslenmek.

- götürmek, [-ın götürmek] Sesi yükseltmek, bağırarak.

-ın götürmek → - götürmek

- ırıcı Seslenen, bağırarak.

- virmek Ses çıkarmak.

avcar Tencereye konan yemek malzemesi.

avdaz (← *Far.* āb-dest) Aptes.

avgun Yer altındaki su yolu.

avınmak Avunmak, teselli bulmak.

avırdalık → avurdalık

avıtmak Avutmak.

avkuş Mürdük ve mürdümük de denilen bir bitki.

avla → avlağı

avlağı → avlağı

avlağı, [avla, avlağı] Çalıdan yapılmış çit.

avlak Av yeri, avlanacak yer.

avlamak (I) Yakalamak.

avlamak (II) Çevresini kuşatmak.

‘avrana → arvana

[‘avrat (*Ar.*)]

- çekmek Kadın getirmek.

- oğlan Çoluk çocuk.

‘avratlık Zevcelik.

avrılma, [avrılma] Bir şeyin üzerine kapanır gibi eğilmek.

avşıl Sığırların dilinde ve ayağında oluşan bir tür hastalık.

avsun (← *Far.* efsūn) Büyü, afsun.

[avuç]

-ı delik Para tutmaz.

-ını açmak Cömert davranmak.

- kayası → el

- umı Değirmencinin öğüttüğü undan aldığı hak.

avurd Söz, laf, sohbet.

-a çekmek Söze tutmak, lafa boğmak.

-ı yelli, [-ı yelli] Lafazan, palavracı.

-ı yelli → -ı yelli

- itmek Atıp tutmak.

- ötdürmek Çene yormak, bağırıp çağırmak.

- urmak, [avurt urmak] Çene çalmak, sohbet etmek.

avurda Ebe.

avurdalık, [avırdalık] Ebelik.

avırdlaşmak Sohbet etmek, çene çalmak, konuşmak.

[avurt]

- şavurt Şarlatanlık.

- urmak → avurd

ay (I), [iy (II)] Marangoz kalemi, iskarpela.

- demüri, [- temüri, iy demüri] Marangoz kalemi, iskarpela.

- temüri → - demüri

[ay (II)]

- ağılı → ağıl

- aydını, [- ayduñı] Ay aydınlığı, ay ışığı, mehtap.

- ayduñı → - aydını

-ca -ca Aydan aya.

- kılıfı Hale.

- köpügi Geceleri ay ışığında bulunduğu söylenen bir çeşit beyaz ve saydam taş.

- ve gün ağılı → ağıl

- yeñisi, [- yiñisi] Yeni ay, ayça, hilal.

- yiñisi → - yeñisi

- yurdı Hale.

aya 1. Avuç. 2. Terazi kefesini.

- ävāzı El şakirtisi, el çırpma, alkış.

- çalmaq → - karşımaq

- çatlatmaq → - karşımaq

- kaķmaq → - karşımaq

- karşımaq, [- çalmaq, - çatlatmaq, - kaķmaq, - ötdürmek, el

çatlatmaq, el kaķmaq, el karşımaq] Ellerini birbirine vurarak

ses çıkarmak, el çırpma, alkışlamak.

- ötdürmek → - karşımaq

- taşı Avuç içine sığabilecek, elle atılabilecek büyüklükte olan taş, sapan taşı.

ayacuk Ayakçağız.

ayağ (I), [ayağ (II)] 1. Kadeh. 2. Tas, çanak.

ayağ (II), [ayağ] 1. Ayak. 2. Basamak.

- üzere gelmek Ayağa kalkmak.

ayağ → ayağ (II)

[ayağ (I)]

-a bırakmak Ayak altında bırakmak.

-a binmek Savaş çıkmak, savaş birdenbire başlamak.

-a durmak, [-a тұрмақ] Ayakta durmak, ayağa kalkmak.

-a düşmek 1. Acz içinde kalmak, kuvvetten düşmek. 2. Değerini ve saygınlığını yitirmek.

-a kalkmak Ayaklanmak.

- almak, [-ın almak] Çelme takıp yere sermek, aleyhinde bulunarak saygınlıktan, güçten düşürmek.

-a şalmak, [-lara şalmak] Ayak altında bırakmak, ayak altına atmak.

-a тұрмақ → -a durmak

- - Derece derece, basamak basamak, adım adım, yavaş yavaş.

- baci Satılan canlı hayvanlardan alınan vergi.

- başımı Yere basan bir ayağın boyunca olan yer.

- başmak Ayak diremek, ısrar etmek, azmetmek.

- beräber Hep birden, birlikte.

- berberi Gezgini herber.

- çeşmesi Hela.

-da kalmak İş i lerletemeyip yarıda bırakmak.

-da kımak, [-da kıymak] Garip, avare etmek, ortada bırakmak.

-da kıymak → -da kımak

-dan -a Her bir basamakta.

-dan başa Baştan ayağa.

-dan bırakmak Düşürmek, yıkmak, yürüyemez duruma getirmek.

-dan çıkmak Hareket etmeye gücü kalmamak, kendini kaybetmek.

-dan düşmek 1. Yıklmak, güçsüz kalmak, kuvvetten düşmek. 2. Acz içinde kalmak, felakete uğramak.

-dan şalmak Düşürmek, çökertmek.

- davuşı → - tavışı

- deri, [- derliğı, - teri] Gelip iş yapan kimseye verilen ücret, hizmet ücreti.

- derliğı → - deri

- divām Ayaküstü acele yapılan toplantı.

- dolamak → - tolamak

- durmak → -ın тұрмақ

- götürmek, [- götürüp gitmek] 1. Çabucak çekilip gitmek. 2. Çekilip gitmek, ayağını çekmek.

- götürüp gitmek → - götürmek

-ı bağlanmak Boş yere oyalanıp kalmak, bir yerden ayrılamamak.

-ı düz başmak İş i yoluna girmek.

-ı kıbın Ayakkabısını.

-ına balta urmak İş i ne engel olmak.

-ına baş urmak Ayağı na kapanmak.

-ına düşmek Ayağı na kapanmak, yalvarmak.

-ın almak → - almak

-ın durmak → -ın тұрмақ

-ın тұrғурмақ Ayağı na kaldırmak, ayak üzeri durdurmak.

-ın тұрмақ, [-ın durmak, - durmak] Ayak üstünde durmak, ayakta durmak.

-ın yürimek Yürümek, hareket halinde bulunmak.

-ı sıvık Bir yerde durmayıp sürekli dolaşan.

-ı şaşmak Ayağı kaymak, sürmek.

-ı yir başmamak Sevinçten yerinde duramamak.

- koymak Ayak basmak, girmek.

-lara şalmak → -a şalmak

- nâ'ibi Gezgin yargıç.

- orusu Hela.

- taşı Kirini gidermek için yıkanırken ayağa sürülen pürtüklü taş.

- tavışı, [- davuşı, - tavuşdusu, - tavuşı] Ayak sesi, ayak patırdısı.

- tavuşdusu → - tavışı

- tavuşı → - tavışı

- teri → - deri

- tolamak, [- dolamak] İftira ederek kötü duruma düşürmek.

- tonı Don, iç donu.

- üzere gelmek, [- üzerine gelmek] Ayağa kalkmak.

- üzerine gelmek → - üzere gelmek

ayak (II) → ayak (I)

- dutmak Kadeh sunmak, içki vermek.

ayak (III) Toplanmış olan suyun alttan akıp gittiği yer.

ayak (IV) Saçak, saçak(lı).

ayakdaş, [ayaktaş] İşlerini elbirliğiyle yapanlardan her biri.

- olmak Ayak uydurmak.

ayaklamak Çiğnemek, ayak altına almak.

ayaklandırmak Ayağa kaldırmak.

ayaklanmak 1. Ayakla çiğnenmek.

2. Ayağa kalkmak.

[ayaklı]

- küpe Salkım küpe.

ayaklılık 1. Ayak zırhı. 2. Dokuma tezgâhında ayakla üzerine basılan ve mekik atmak için nöbetle hareket ettirilen tahta.

ayaktaş → ayakdaş

ayalama Avucu dolduracak büyük- lükte olan (taş).

ayamak Saygı göstermek, saygıyla anmak.

ayanmak İyi bakılmak, korunmak.

ayaz Açık, bulutsuz (hava).

[‘ayb (Ar.)]

- eylemek → - itmek

- itmek, [- eylemek, - kılmak] A- yıplamak, kınamak.

- kılmak → - itmek

aydın, [aydınlı] 1. Işıklı, aydınlık.

2. Işık, aydınlık, nur. 3. Açık, bel- li, aşikâr.

- eylemek, [- kılmak] Aydınlat- mak.

- itmek Güzelleştirmek.

- kılmak → - eylemek

aydınilmak → eydinilmek

[aydırlık]

- delüğü Işık girecek delik, pencere.

aydınlı → aydın

aydırmak → eydivirmek

aygırlanmak, [aykırılanmak] Aygır tavrı takınmak.

aygırsamak Kısarak aygır istemek.

aygır, [aykır] Aygır.

aygüt 1. Karşılık, mükâfat. 2. Kar- şılık olarak, bilmukabele.

ayıdağacı Tohumu şehveti kesmek için kullanılan bir bitki, beşparmak.

ayığ → ayık

ayık, [ayığ] Akli başında.

- olmak Uyanık bulunmak.

- oyuk Bomboş, işsiz güçsüz, bos- tan korkuluğu gibi.

ayıklamak Ayılmak.

[ayın bayın]

- - olmak Şaşıp kalmak.

ayırılanmak Ayırılanmak, ayıklan- mak.

ayırılmak, [ayıtlamak, ayurtlamak]

1. Seçmek, ayırıp çıkarmak. 2. Çö- zümlemek, ayırt etmek. 3. Ayıkla- mak, temizlemek,

ayırılanmak, [ayıtlanmak] 1. Ayırıl- mak, tefrik edilmek. 2. Ayıklanmak.

ayırışmak Ayırmak.

ayıtlamak → **ayırtlamak**

ayıtlanmak → **ayırtlanmak**

ayıtma → **eyitmek**

aykâklık Kovuculuk, münafıklık.

[**aykırı**]

- **inmek** Yol kesmek, önüne çıkmak.

aykırılanmak → **aygırılanmak**

aykurt duyurt Eğri büğrü.

aykur → **aygür**

ayla Ay hesabıyla, aylık olarak.

aylak 1. Boş, işsiz, işe yaramaz, kalp.

2. Bedava, parasız, ücretsiz.

- **çadırı** Nöbetçi, bekçi çadırı.

- **iletme** Boşa geçirmek, boşuna harcamak.

aylakçı Hizmetçi, işçi.

aylandırmak Dolaştırmak, çevrede gezdirmek.

aylanmak Dönmek, devretmek.

aymak Ayılmak.

ayna, [- **günü**] (← *Far. âzîne*) Cuma günü.

- **günü** → -

- **ertesi** Cumartesi.

ayırık İki yolun ayrıldığı yer.

ayırık (I) → **ayruk**

ayırık (II), [- **koçı**, - **koyunu**] Yabani geyik ve sığır.

- **koçı** → - (II)

- **koyunu** → - (II)

ayırıkşı → **ayrukşı**

ayırıkşımak → **ayrukşımak**

ayrılanmak Ayrılmak.

ayrılıkkargası Burau ve ayakları kırıl karga.

ayrılışmak Birbirinden ayrılmak.

ayrılma Temyiz edilmek, ayırt edilmek.

ayrıldığımlayın Ayrıldığı gibi, ayrıldığı vakit.

ayruğ → **ayruk**

ayruğ → **ayruk**

ayruğşı → **ayrukşı**

ayruk, [**ayrık** (I), **ayruğ**, **ayruğ**] 1.

Başka, diğer, gayri, maada. 2. Artık, bundan sonra, bir daha.

-**dan** - Bambaşka.

- **itmek** Ayırt etmek.

ayrukça Başka türlü.

ayrukşamak → **ayrukşımak**

ayrukşı, [**ayrıkşı**, **ayruğşı**] Başka, başka türlü, farklı.

ayrukşımak, [**ayrıkşımak**, **ayrukşamak**, **ayrukşımak**] Başkalaşmak, başka türlü olmak, değişmek.

ayrukşırak Daha başka türlü.

ayrukşıtma Başkalaştırmak, değiştirmek.

ayrukşımak → **ayrukşımak**

ayru Başka, öteki, diğer.

- **olma** Ayrı kalmak.

aytma → **eyitmek**

[**ayu**]

- **incegi** Ayı yavrusu.

ayugülü Gelincik çiçeği.

ayukulağı Gelincik çiçeği.

ayurtlamak → **ayırtlamak**

[**az**]

-**a** **şaymak**, [-**a** **tutmak**] Az bulmak, az görmek, küçümsemek.

-**a** **tutmak** → -**a** **şaymak**

- **kişi** Önemsiz, umursanmayacak kimse.

- **oldı** Az kaldı.

- **ögüş** Az çok, biraz, bir miktar.

‘**azâhınsuz** Azapsız.

âzâdlu 1. Azat edilmiş, serbest bırakılmış. 2. Hür, özgür kişiler.

azcuğ Azıcık.

azdırma Değiştirmek.

azgaş Mücadele.

azgaşmak → **azgışmak**

azgınma Az görmek, azımsamak.

azgışmak, [**azgaşmak**] Kızmak, kızmak, azgınlaşmak.

azgun, [**azkun**] Sapkın.

azgunluk Azgınlık, taşkınlık.

azğurışmak Birbirine kızmak.

azıgzımağ Az bulmak, az görmek, azımsamak.

azık → **azuk**

azıklandırmağ Azık vermek.

azıklanmağ Erzak edinmek.

azılı Taşkın, çılgın.

azın Biraz, hafifçe.

— — Azar azar, yavaş yavaş, az az.

azırak Daha az.

azırğamağ, [azırğanmağ, azırkamağ]

Az görmek, önem vermemek, azımsamak.

azırğanmağ → **azırğamağ**

azırğu Azca.

azırkamağ → **azırğamağ**

azışmağ Birbirini yitirmek.

azıtmağ 1. Azmak. 2. Yitirmek, yolunu şaşırmağ. 3. Azdırmak, yolunu şaşırtmağ, yoldan çıkarmağ.

azkūn → **azgūn**

azlu Nasibi, kısmeti az.

azmağ (I) 1. Ark, su kanalı, bir sudan ayrılan kol. 2. Yapışkan çamurlu bataklık.

azmağ (II) 1. Bozulmağ, değışmek. 2. Yolunu şaşırmağ. 3. Sapkınlığa düşmek. 4. Azgınlaşmağ. 5. Ayrı düşmek, ayrılmak.

azur Azar, doğru yoldan çıkar.

aznavur (← *Gürcü. azmauri*) Azgı, kuvvetli, heybetli.

azrak, [azrek] Daha az, azca.

azrek → **azrak**

azuğ → **azuk**

[azu]

— **issi** Azı dişi olan, yırtıcı hayvan.

azuk, [azık, azuğ] Yiyecek, yol yiyeceği, erzak.

— **virmeğ** Beslemeğ.

[azvana (← *Far. zehāne*)]

— **urmağ** Kükreyip haykırmak.

azvay Sarısağır.

B

baba 1. Çatı yapımında tam merkeze dikilen kalın ağaç. **2.** Ur, yumru. **3.** Sancak ve çadır başlarına geçirilen top.

– uğramak Vebaya yakalanmak.

babadiye, [babadya, pabadça] (← Yun. papadia) Papatya.

babadya → **babadiye**

babak Korkak.

babalanmak Babalık taslamak, baba tavrı takınmak.

[babalı]

– kızılı olmak Aralarında sıkı ilişkili bulunmak, içli dışlı olmak.

babet 1. Layık, haiz. **2.** Kâr, iş. **3.** Çeşit, tür.

babuc Pabuç.

babulluk Sefahethane, fuhuş yeri.

bac (← Far. bāj) Vergi, cizye, resim, haraç.

baca Işık deliği, pencere.

baccı Gümrükçü, vergi, resim alan.

bacı Hemşire.

[badem]

– kürk Tilki postunun bacağından yapılan kürk.

badruk Kaçak, firari.

badya, [batya] (← Yun. batheia) **1.** Ağız geniş, yayvan kap. **2.** İçine şarap konulan büyük kap.

bağ (I) Demet, bağlam.

– badrik Tuzak, canlıları hileyle yakalama aracı.

[bāğ (II) (Far.)]

– gözi Üzüm kütüğünün gözü.

– özdeği Bağ kütüğü.

bağa 1. Kaplumbağa. **2.** Kaplumbağanın kabuğu.

bağacuk Eskiden savaşlarda, dinamit ve bomba yerine kullanılan silah (?).

bağarsak → **bağarsık**

bağarsık, [bağarsak, bağarsuk, bağarsuk, bağursuk, boğarsuk] Bağırsak.

bağarsuk → **bağarsık**

bağda Güreşçi çelmesi, sarma.

– urmak Güreşte sarmaya almak, çelme takmak.

bağdalamak → **bağdamak**

bağdamak, [bağdalamak] Güreşte sarmaya almak, çelme takmak.

bağdanmak Çelme takılmak.

bağır 1. Göğüs, ciğer, sine. **2.** Ak-ciğer. **3.** Karaciğer. **4.** Yürek.

– başmak Saygı göstermek için elini göğsüne koymak.

–1 baş → –1 başlı

–1 başlı → –1 başlı

–1 başlı, [–1 baş, –1 başlı] Ciğeri, yüreği yaralı.

–1 çıkmak Canı çıkmak.

–1 katı Merhametsiz, acımasız.

–ını baş eylemek Yüreğini yaralamak.

–ını ezmek Yüreğini yaralamak.

–1 yağın eritmek Korku ve üzüntü içinde bırakmak.

bağırdak Beşik bağı.

[bağırşak]

– sıyırması, [– sıyırması] Bağırsak sancısı.

– sıyırması → – sıyırması

bağırsuk → **bağarsık**

bağırtlak, [– kuşu, boğurtlak (I)] Yabani ördek, kılkuş kuşu.

– kuşu → –

bağlamak 1. Kapamak. 2. Durdurmak, alkoymak, engel olmak. 3. Sarmak. 4. Hasretmek, ayırmak. 5. Hasıl etmek.

bağlamalı Bağlanması gereken, zincirlik.

bağlanmak 1. Kapanmak. 2. Kuşanmak. 3. Şekil verilmek, sonuçlandırılmak.

bağlı → **bağlu**

bağlu, [bağlı] 1. Kapalı. 2. Erkekliği bağlanmış olan.

bağrak Oba.

bağrı kara Bağurtlak kuşu, kıkuyruk.

bağış Bahşış.

bağursuk → **bağarsık**

bağ Ne iyi, ne mutlu.

– – Ne güzel, ne hoş.

[**bahā** (*Far.*)]

–dan inmek Değerini yitirmek.

– kesmek Değer biçmek.

–ya kesmek Belli bir ücret bağlamak.

bağca → **bağça**

bağça, [bağca, bağca, bağça] (← *Far.* bağçe) Bahçe.

bağmak Bakmak.

bağrac Bakraç.

[**baht** (*Far.*)]

– körlüğü Talihsizlik.

bağ Bağ, sargı.

bağ Baksan a!

bağacak 1. Her yanı görebilecek yer, gözleme yeri. 2. Göz.

bağacan Bakıcı.

bağanağ 1. Çatal tırnaklı hayvanların tırnakları. 2. At, deve, sığır gibi hayvanlarda topuk ile taban arasındaki boğum, bukağılık.

bağara Makara.

bağca → **bağça**

bağca → **bağça**

bağcı Falcı.

bakım 1. Bakış. 2. Görünüş.

bakınılmak Bakılmak.

bağlağı, [bağlağı, bağlavı] Baklava.

bağlağı → **bağlağı**

[**bağla**]

– kırı Pul pul siyah ve beyaz renkte kır at.

– şalmak Bakla ile fala bakmak.

[**bağlan**]

– kaz Angit kuşu.

bağlavı → **bağlağı**

bakmak Beklemek, gözlemek.

bağ durmak Bakmakta devam etmek.

bağracık Küçük bakraç.

bağrac Bakraç.

bağsıma → **beksuma**

bağ Tedavi.

bağyaz 1. Yeni ev edinenlerin tanıdıklarına verdikleri ziyafet. 2. Şerbetlik, bahşış.

[**bal**]

– bağmak Kovandan ya da arıların yuva yaptıkları ağaç dalından bal peteklerini toplamak.

bala (I) Yavru.

bala (II), [mala, vala] Baş örtüsü.

balaban Çakırdogan, üsküflü dogan.

[**balacak**]

– etler Kaba et gibi şişkin olan etler.

balak Manda yavrusu.

balçak Kılıç sapı.

[**balçık**]

– hürma Kabına bastırılarak konmuş ezik, yapışık hurma.

balçıklamak Sıvamak.

balçuk Balçık, bataklık.

baldır, [baldur] Bitki gövdesi.

baldırılanmak Ağacın gövdesi gelişmek.

baldızık İlk ve sonbaharda tan vakti doğan bir yıldız.

baldu Balta.

baldur → **baldur**

balğ Balık.

[balık]

- duzağı Balık ağı, olta.

balıkağusu Sarısütleğen denilen bitki.

balıkçı → **balıkçı**

balıkçı, [balıkçı] Balıkçı.

[balıkçı]

- otağı Bir türlü tuğ ya da taç (?).

balıkçulağı Atboncuğu, katırboncuğu da denilen deniz böcekleri kabuğu.

balıköldüren Sarısütleğen denilen bitki.

balıksütlegeni Sarısütleğen denilen bitki.

[balık]

- urmak → **balıkumak**

balık Güzel, parlak, süslü.

balıkumak, [balık urmak, barıkumak]

Parlamak, parıldamak, ışık saçmak.

balıkırmak Balgam çıkarmak.

[balık]

- börek Çok hoş; uygun.

Balıkeseri Balıkesir.

[balmumu]

- yapışturmak Unutmamak için işaret koymak.

balşama Misvak ağacı.

balşara, [balşıra] Kudret helvası.

[balşıra → balşara]

balız Baldız.

[balyemez (← İt. balla mezza)]

- topı Eskiden kullanılmış olan uzun menzilli bir çeşit top.

bam bam Dik dik.

bamılkurdu → **banbulkurdu**

ban Ulu, büyük, ileri gelen, bey.

- ev, [- iv] Ulu, görkemli, büyük çadır.

- iv → - ev

bağ Ezan.

- bağlatmak Ezan okutmak.

- barmağı Şehadet parmağı.

- **virmek** 1. Yüksek sesle bağlamak, seslenmek. 2. Ezan okumak.

[bağ]

- seni gerek Bana sen gereksin.

banbulkurdu → **pambuk**

banbulkurdu, [bamılkurdu, panbulkurdu] Kuduzböceği.

bandırmak → **bandurmak**

bandurmak, [bandırmak] Batırmak, bulaştırmak.

bağlamak 1. Yüksek sesle bağlamak.

2. Ezan okumak. 3. Gök gürlemek.

[bāb (Ar.)]

- tutmak Uğurlu saymak.

bar Kir, pas.

barabarlaşmak Beraberleşmek.

[bard]

- baş → **baş**

bardağ, [bartak] Testi.

barğ Bağır.

barhana (← Far. bār-hāne) Göç eşyası.

barınmak Geçinmek, kendini yaşatmak.

barışdurmak Uyuşturmak, imtizaç ettirmek.

barışık Barışıklık, sulh.

- itmek Barış içinde olmak.

barışıklık Sulh.

barışmak Uyuşmak, imtizaç etmek, hoşlanmak.

barıkumak → **balıkumak**

barıkumak Bırakmak, salıvermek, sarı kıtmak.

barımacuk Parmakçık.

barımağ → **barımağ**

barımağ, [barımağ] Parmak.

-a diş urmak Parmağını ısırarak, şaşmak.

- dişlemek Parmak ısırarak, şaşmak.

- hesabi Alacaklının alacağı kalmadığı sonucuna varan, hileli hesap.

barımağca Parmak kadar.

bart → **baş**⁴

– **baş** → **baş**

bartak → **bardak**

basacak, başacak Basamak.

[**başak**]

– **düşmek** → **başmak**

başamak 1. Merdiven. 2. Rütbe, derece.

başberâber → **besberâber**

başdik Üzüm sırasını kaynatıp içine nişasta bulamakla yapılan pelte.

başdurma Pastırma.

başdurmak Yendirmek, alt ettirmek.

başgun, [başun] Baskın.

başhun → **başgun**

başılmak 1. Alt olmak, yenilmek, yere serilmek, çiğnenmek, horlanmak.

2. Bastırılmak, yatıştırılmak.

[**başmcağ**]

– **idirmek** Ayaklar altına almak, yükselme aracı olarak kullanmak.

başınç Zulüm, istibdat, tazyik.

başınmak Hor görmek.

başırılmak Bastırılmak, kapatılmak.

başırmak → **başurmak**

başaklık Valilik.

başkı Cendere.

başkıç Merdiven.

başkımcı Basıkça, engince.

başkın (Güreşte) Herkese yıkılan.

başlık, [başluk] Dirseğin iç yanında hacamat yapılan üç damardan en aşağıda olan ki akciğer damarı, başdamarı ve aşağı damar da denir.

başluk → **başlık**

başmak 1. Alt etmek, yenmek. 2. Bastırmak, kapatmak. 3. Teskin etmek. 4. Üstüne oturmak, altına almak. 5. Atmak, savurmak, yağdırmak. 6. Kaplamak, bürümek. 7. Koyup bastırmak.

baş düşmek, [başak düşmek] Basıvermek, ansızın basmak, baskın etmek.

başırılmak Basılmak, çiğnenmek, basılarak sıkıştırılmak.

başurmak, [başırmak] Bastırmak, kapatmak, saklamak.

baş 1. Başkan, topluluğu yöneten, komutan. 2. (İnsan ve hayvan sayımında) Tane. 3. Başak. 4. Yara. –a – 1. Tek başına. 2. Eşit, denk. 3. Baştan başa.

–a **çıkarmak** Şımartmak.

– **açuk** Korkusuz, pervasız.

–a **geçmiş** Başa gelen.

–a **gelmek** 1. Sona ermek, son bulmak. 2. Başa çıkmak, gücü yetmek.

–a **iletmek, [–a iltmek]** Sona erdirmek, tamamlamak.

–a **iltmek** → –a **iletmek**

– **almak** Baş kesmek.

– **alup** – **virmek** Öldürmek ve ölmek.

– **aşmak** Başını kaldırıp düşünmek (?).

–a **varılmak** Başa çıkılmak.

–a **varmak** 1. Başa çıkmak. 2. Olup bitmek, sonuçlanmak. 3. Bitirmek, sonuçlandırmak, tamamlamak.

–a **yazılan** Kader, alinyazısı.

– **bağı, [– bezi]** Baş örtüsü.

– **bart, [bard – , bart, bart – , –bört, – ve bart]** Yara bere, çıban, sivilce.

– – 1. Teker teker. 2. Baş başa.

– **bezi** → – **bağı**

– **bilmemek** Hizmette kullanılan hayvan ham durumunda olmak.

– **bört** → – **bart**

– **buğlığı** Baş darlığı, sıkıntı.

– **çanağı** Kafatası.

– **çatmak** Baş başa vermek, ülfet etmek.

– **çegzinmek** → **çigzinmek**

– **çekmek** 1. Ayrılmak, vazgeçmek.

2. Karşı gelmek, isyan etmek, ser-

keşlik etmek. 3. Ön ayak olmak, başta gitmek.

– çenberi Baş örtüsü.

– çevzinmek → çigzinmek

– çıkarmak Görünmek, zuhur etmek.

– çigrinmek → çigzinmek

– çigzinmek → çigzinmek

–dan cāndan çıkmak → –dan çıkmak

–dan cāndan el yumak Hayattan el çekmek, vazgeçmek.

–dan çıkmak, [–dan cāndan çıkmak] Canını başını yitirmek, başı elinden gitmek.

–dan kara Kendini kaybetmiş, çok sarhoş.

– dikmek Başkan olarak atamak.

– düzmek Kendi aklını başkasının aklına uydurmak.

– ele gelmek Kendine gelmek, başı yerine gelmek.

– eri Komutan.

– eylemek → – itmek

– götürmek 1. Başını kaldırmak, başını yukarı kaldırmak. 2. Baş göstermek, meydana gelmek.

– gözi Kalb gözü karşıtı, vücut gözü.

– hōş itmek → –ı hōş olmak

–ı aşğa Kabahatli, şerefsiz.

–ı aşğa olmak Utanmak, mahcup olmak.

–ı cāmı ele almak Kelleyi koltuğa almak, ölümü göze almak.

–ı çalkanmış Başı dönmüş, şaşkın, akli başında olmayan.

–ı çevrilmek Başı dönmek.

–ı elde Başı yumuşak, yumuşak başlı at.

–ı hōş olmak, [– hōş itmek] Sevişmek, anlaşmak.

–ı kaba Başı açık, başı kabak.

–ı kayısı olmak → –ı kayısı olmak

–ı kayı olmak → –ı kayısı olmak

–ı kayısı → – kayısı

–ı kayısı olmak, [–ı kayısı olmak,

–ı kayı olmak, –lu –ı kayısı olmak] Başı dertte olmak, başının derdine düşmek.

–ma and içmek Adına yemin etmek.

–ma çevirmek Başı çevresinde dolaştırmak, çevirmek.

–ma çevzinmek Çevresinde dolaşmak.

–ma dönmek Hizmet için çevresinde dolaşmak. –

–ma komağ Yalnız bırakmak, kendi başına bırakmak.

–ma şovuk geçmek Anlayışını yitirmek, anlayıştan uzak kalmak.

–ma söylemek Kendi kendine söylenmek.

–ın aşğa bırakmak → –ın aşğa itmek

–ın aşğa eylemek → –ın aşğa itmek

–ın aşğa itmek, [–ın aşğa bırakmak, –ın aşğa eylemek, –ın aşğa kılmak, –ın aşğa şalmak, –ın aşğa tutmak, –ın şalmak (I), –ın öñine şalmak] 1. Başını önüne eğmek.

2. Utandırmak, mahcup etmek.

–ın aşğa kılmak → –ın aşğa itmek

–ın aşğa şalmak → –ın aşğa itmek

–ın aşğa tutmak → –ın aşğa itmek

–ma toprak Yazıklar olsun, ölsün.

–ma toprak koymak Ölümünü istemek.

–ma urmak 1. Başına giymek. 2. Başına giydirmek.

–ımı almak Başını kesmek.

–ımı kazıtmak, [– kazıtmak] Sağını tıraş ettirmek.

-ını ortaya kımak Canını feda etmek.
 -ını örtmek (Bir kadını) Kendine karı olarak kabul etmek.
 -ını taş a döğmek Başını taş a çalmak.
 -ını yenmek Atın başını almak, başını zaptetmek.
 -ını yire kımak Seede etmek.
 -ın öğine şalmak → -ın aşğa itmek
 -ın şalmak (I) → -ın aşğa itmek
 -ın şalmak (II), [- şalmak] Başını sallamak.
 -ı örtülü Kadın.
 -ı pek Başı sert, gem almaz.
 -ı şaşmak Başı dönmek, aklı başından gitmek.
 -ı yelli, [-ı yellü, -ı yillü] Hafif-meşrep, havai.
 -ı yellü → -ı yelli
 -ı yillü → -ı yelli
 - indirmek → - indürmek
 - indürmek, [- indirmek] Boyun eğmek, itaat etmek.
 - ip Dokuma tezgâhına gerilen direzelik ip, çözgölük.
 - itmek, [- eylemek] Başkan yapmak, komutan yapmak.
 - kaldırmak Belirgin durum göstermek.
 - kayısı, [-ı kayısı] Baş derdi, can baş kaygısı.
 - kazıtmak → -ını kazıtmak
 - kesmek Baş eğerek saygı selamı vermek, alçak gönüllü davranmak.
 - kılı Saç.
 - kımak, [- kıymak] 1. Can feda etmeğe razı olmak. 2. Saygıyla baş eğmek.
 - kımak 1. Baş başa vermek, fikir birliği yapmak. 2. Canla başla bir işin üzerine düşmek. 3. Komutan olarak atamak. 4. Yarış etmek.

- kıymak → - kımak
 -lu -ı kayısı olmak → -ı kayısı olmak
 - oynamak Hayatını tehlikeye atmak, canını feda etmekten çekinmemek.
 - öğrenmek Binit hayvanı talimli olmak.
 - örtüsi Taç.
 - pekliği Sert başlılık.
 - şalmak → -ın şalmak (II)
 - şeker Kelle şeker.
 - tamarı Dirseğin iç yanında hacemat yapılan üç damardan en aşağıda olanı ki akciğer damarı ve başlık da denir.
 - tartmak Baş kaldırmak, isyan etmek.
 - terk itmek Can feda etmek.
 - tutmak Baş çıkarmak, başlanmak.
 - u cân oynatmak Hayatını feda etmeğe hazır olmak.
 - urmak Baş eğmek, saygıyla eğilmek.
 - utmak Baş almak, kelle kesmek.
 - uyuzı Suluca denilen sivillece.
 - üzre gelmek Saygıyla eğilmek.
 - varmak Baş elden gitmek, ölmek.
 - ve bart → - bart
 - ve buğ → başbuğ
 - yeli Havailik.
 - yirde kımak → - yire kımak
 - yire kımak, [- yirde kımak] Yere yüz sürmek.
 - yire şalmak Başını yere eğmek.
 başak (I), [başaklama] Ürün toplandıktan sonra dal ve sap üzerinde kalmış olan artıklar.
 başak (II) Okun ucundaki sivri demir, temren.
 başakcı Başak toplayan.
 başaklama → başak (I)

[başaklı]

- ok Büyük yelekli ok.

başarmak 1. Yönetmek. 2. Elde etmek, istediğini bulmak.

başarunamak Dayanamamak, başa çıkamamak.

başbuğ, [buğ, baş ve buğ] Baş, başkan, komutan.

başcı Baş yönetici, amir.

başdağ Tek başına.

başdaş, [baştaş] Kafadar, emsal, akran.

başdaşlık Beraberlik, eşitlik.

başga Başka.

başışmak 1. Yaralanmak. 2. Yara baş tutmak.

başın Başta, önce, ilkin.

başına Yalnızca, tek başına.

başıra → **başra**

başıyle (Tahıl için) Başaktaki haliyle, kabuklu olarak.

başka Ortaksız, müstakil.

- **başına** Başlı başına, kendi başına, ayrı.

- **çıkarmak**, [- kılmak] Ayırmak, benzerleri arasından seçip ayırmak.

- **çıkma** Usta olup ayrı iş yapmaya başlamak.

- **kılmak** → - **çıkarmak**

başlamak Başa geçmek, öne düşmek.

başlanmak (Buğday) Başaklanmak.

[başlı]

- şu Kaynak halindeki su.

başlık Mehr-i muaccel, kabın.

başlu Yaralı.

başluğ Başlık.

başmak, [paşmak] Ayakkabı.

başmakçı, [paşmakçı] Ayakkabıcı.

başmaklık Bir tür eski tahsisat, has arpalık.

başnalmak Başlanmak.

başra, [başura] Başna.

baştaş → **başdaş**

batak, [bataklı] Bataklık.

bataklı → **batak**

batı Güneşin battığı yön.

batılmak Batmak, batırılmak.

batır Yiğit, cesur, kahraman.

batmak Gömülmek.

batırık On bin erin komutanı.

batuk Batmış, müflis.

batuluk Bataklık.

batun Çabuk, çeviklikle.

baturmak Batırmak.

batya → **badya**

bavlamak Zorlamak, zorla açmak (?).

bavlı Av tutmaya alışmış, alıştırılmış.

bavlamak Tazı av tutmaya alışmak.

bavlitmak Av tutmaya alıştırmak.

bay 1. Zengin, müstağni. 2. Ulu, ki-bar, soylu. 3. Temiz.

- **kılmak** Zenginleştirmek.

- **kişi** Zengin adam.

baya → **bayak**

bayacı 1. Önceki, eski, eskisi. 2. Eskisi gibi.

bayacıca Alelade.

bayagılaysın Eskisi gibi.

bayak, [baya] Demin, az önce, geçen zaman.

Bayat Tanrı'nın "Kadim" sıfatı karışığı.

bayça Zengin.

bayık Açık, belli, aşikâr, gerçek, kusuz, kesinlikle.

bayılmak Telaşa düşmek, endişe etmek, üzülmek.

bayımak Zengin olmak.

bayıtmak Zengin etmek.

baylık Zenginlik.

baymak Kanmak, inanmak.

[bâzâr (Far.)]

- **dutulmak** (Satılmak üzere) Pazar yerine çıkarılmak.

- **başı** Çarşı ağası, belediye zabıta amiri, müfettişi.

- **eylemek** → - **itmek**

→ döndürmek Pazarlığı bozmak.

– itmek, [– eylemek, – kılmak] Pazarlık yapmak.

– kılmak → – itmek

bāzārlamak Alışveriş etmek.

ba‘zınun Bazısının.

bazlama → **bazlamac**

bazlamac, [bazlama, bazlambac] Kallın açılmış yufka ekmeği, küçük saç pidesi.

bazlambac → **bazlamac**

becek Tül.

becene Kulübe, avcı kulübesi.

becid (← *Far. Ar.* be-cidd) 1. Çabuk, acele, derhal. 2. Bir işin üstüne çok düşen, düşkün. 3. Sık sık, sürekli olarak. 4. Çok, fazla. 5. Gerek.

– durmak → – dutmak

– dutmak, [– durmak, – tutmak]

1. Üzerine düşmek, ısrar etmek. 2. Acele etmek.

– dutmamak Aldırış etmemek.

– olmak Sürekli çalışmak, üzerine düşmek, ısrar etmek.

– tutmak → – dutmak

becidlemek, [becitlemek] 1. Sıkı, ciddi tutmak, sıkıştırmak. 2. Acele ettirmek, çabuklaştırmak.

becidletmek Hazırlatmak.

becitlemek → **becidlemek**

bedelleşmek Eşit olmak, denk olmak.

bedinus → **bednus**

bednus, [bedinus, bidnus] (← *Yun.* peteinos) Horoz.

bedrik, [bedrük] Eğirilmek için uzunca dürülmüş pamuk lülesi.

bedrük → **bedrik**

beg (I), [bek (I), big] 1. Zevce, koca.

2. Küçük devlet başkanı. 3. İleri gelen, sözü geçen, nüfuzlu, zengin kişi.

beg (II) Kuş avlamak için kullanılan başka kuş.

begbörki Bostangüzeli, kadife, horoz ibiği de denilen çiçek.

begçügez Beyceğiz.

begelinmek Beğenilmek.

begenecekleyin Beğenilecek gibi, beğenmeğe değer.

begenmezlenmek Beğenmezlik tavrı takınmak.

begirmek Melemek.

beglemek Beyliğe, emirliğe kabul etmek.

beglenmek 1. Bey olmak. 2. Beylik elde etmek. 3. Beylik taslamak.

beglik Küçük devlet başkanlığı.

– bez Değersiz, bedava bez.

beglücak Beyliğe benzetilmek istenilen hal, beyliğe özenme hali.

begşene Beycesine, şaha, sultana yakışacak yolda.

bek (I) → **beg (I)**

bek (II) → **pek**

– yüzlü Katı suratlı, yüzü tutan.

beklenmek Kapatılmak.

bekiştirmek → **pekiştirmek**

bekişmek, [pekişmek] Katılaşmak.

bekitmek → **pekitmek**

beklemek 1. Saklamak, gizlemek, kapalı tutmak. 2. Korumak, esirgemek.

beklenmek Pekleşmek, sertleşmek.

bekler Bekleyen.

beklik Kuvvet, sağlamlık, metanet.

bekmez Pekmez.

beksimet → **beksumat**

beksumat, [baksumat, beksimet] (← *Yun.* paksimadi) Peksimet.

bektaş → **beğdeş**

[bel]

– bağlamak, [bil bağlamak] Önem vermek, azmetmek, hazırlanmak.

–in bağlamak → –ini bağlamak

–inden gelmek Sulbünden gelmek, evladı olmak.

–ini bağlamak, [–in bağlamak, bilini bağlamak] 1. Hazırlanmak.

2. Tarikata kabul edildiğinin bel-

gesi olarak, şeyh bir kimsenin beline kemer kuşatmak.

-ini taş eylemek Kamburlaştırmak, ihtiyarlatmak.

- toplaması Kuşak.

belek (I) Hediye, armağan.

belek (II) → **belik (II)**

belemek, [**bilemek (I)**] Kundaklamak.

helen → **bilan**

belen, [**bilen**] Dağlık, sarp yer, dağ bel.

belenmek Kundaklanmak, çocuk kundağa sarılmak.

[**belerçin**]

- gözlü Gözü dışarı çıkık, pörtlek gözlü, belermiş gözlü.

belermek, [**beleri kalmak**, **belerü kalmak**] (Göz) Fazla açılıp kalmak.

beleri kalmak → -

belerü kalmak → -

belesüz Gizli, bilinmeyen.

belgüülü Aşıkâr, açık olarak.

belik (I) → **bilük**

belik (II), [**belek (II)**] Nişane, alamet, örnek.

belik (III) → **bölük**

beliklenmek → **biliklenmek**

beliğ Korku, ürkü.

beliğlemek, [**beliğlemek**] Korku ile birden sıçramak, irkilmek.

beliğleyü durmak Uykudan korkuyla sıçrayıp kalkmak.

beliğletmek Korkutmak, ürkütmek.

belkim Belki.

belleme Yelek gibi bele kadar olan giysi.

bellisüz → **belüsüz**

bellü Belli, açık, aşıkâr.

- ad Tanınan, şöhet bulan ad.

- bayık 1. Muhakkak, kesinlikle.

2. Apaçık, besbelli.

- bilmek İyi bilmek, iyice anlamak, kanaat getirmek.

- kişi İleri gelen, saygın kimse.

- söz Delil, kanıt.

bellülemek Belli etmek, tayin etmek.

bellüsü Açık, aşıkâr olan.

belük → **bilük**

beliğlemek → **beliğlemek**

belürmek, [**bilürmek**] Meydana çıkmak, belli olmak.

belürtmek İzhâr etmek, ortaya çıkarmak.

belüsüz, [**bellisüz**] Belirsiz, meçhul.

[**ben**]

- başa Kendi kendime.

- -i Kendi kendimi.

-em demek Kibirilenmek, kendini beğenmek.

- gibi Benim gibi.

-i başa kırmaz Beni kendi halime bırakmaz, irademi elimden alır, hayatıma kasteder.

-üle Benimle.

ben Hayvanları avlamak için tuzaga konulan yem.

- düşmek Üzüm, elma, hurma gibi meyvelere olgunluk rengi gelmeğe başlamak.

bençileyin Benim gibi.

bençeş, [**bektaş**] Eş, benzer, emsal.

bençeşsiz → **bençeşsiz**

bençeşsiz, [**bençeşsiz**] 1. Eşsiz, benzersiz, emsalsiz. 2. Benzemeyen, zıt, aykırı.

[**benek**]

- altunlu Altın benekli, altın işlemeli.

beneviş (← *Far. bānefš*) Çitlenbik.

beniz 1. Renk. 2. Yüz.

- aldurmak Benzi atmak, korkudan sararmak.

- geçmek Yüzün rengi değişmek.

-i alınmak Benzi bozularak sararmak.

-i boz oyunu Bir oyun adı.

-i çalınmak Yüzü değişmek.

-i gülmek Yüzü gülmek, sevinmek.

-i ürpermek Rengi atmak.
 beğlemek Nişan koymak.
 benlenmek Benlik taslamak, höbür-
 lenmek.
 beğlenmek Koruk yumuşayıp üzüm
 haline gelmeğe başlamak.
 [bēnlik]
 - eylemek Kendini üstün görmek.
 benvenlik Benlik, bencilik.
 beğzenmek Kendisini bir başkasına
 benzetmek.
 beğzer Öyle görünüyor ki, öyle anla-
 şılıyor ki.
 beğzeş Eş, benzer.
 [beğzetmek]
 beğzedem olam Benzetmiş olayım.
 [berāber (Far.)]
 -ine gelmek Tekabül etmek, eşde-
 ğer olmak.
 - itmek Bir araya getirmek.
 [berāberlik]
 - çekişmek Eşitlik savında bulun-
 mak (biriyle).
 berç Macarüzümü de denilen meyve
 ki bundan ökse adlı yapışkan mad-
 de çıkarılır.
 [beri]
 - öte İleri geri.
 berk, [perk] 1. Sağlam, sıkı, muh-
 kem, kuvvetli. 2. Katı, sert. 3.
 Şiddetli. 4. Süratli, hızlı.
 - eylemek, [- itmek] Kuvvetli bu-
 lundurmak, sağlamlaştırmak.
 - itmek → - eylemek
 - yüzli Yüzü yumuşak olmayan.
 berkidilmek Kuvvetlendirilmek, sağ-
 lamlaştırılmak.
 berkilmek Teshit edilmek, pekitil-
 mek.
 berkilü Pekitilmiş, kapalı.
 berkimek, [berkişmek] Sağlamlaş-
 mak, pekişmek, yerleşmek.
 berkinmek 1. Sağlamlaşmak, pekiş-
 mek. 2. Pekiştirilmek.

berkişmek → berkimek
 berkitmek, [perkitmek] Sağlamlaş-
 tırmak, pekitmek.
 berklik, [perklik] 1. Sağlamlık, şid-
 det, sertlik, metanet. 2. Güvenme,
 itimat.
 berlü Beri.
 bertinmek Burkulup incinmek.
 berü Bu yana, buraya, beriye.
 besberāber, [başberāber] Bütünüyle
 beraber.
 besdil, [bestil] Pestil.
 beserek → besirek
 besilek Yetişmiş, etli canlı.
 besirek, [beserek, biserek] (← Far.
 biserāk) Tüylü ve besili erkek deve,
 hecin.
 beslengi Besleme, cvlatlık.
 beslü Besili.
 bestil → besdil
 [beş]
 - bucaklı Muhammes, beşgen.
 beşe, [peşe] Başkan, emir, ileri gelen,
 ağabey.
 [beyāz (Ar.)]
 -a çıkmak Temize çekilmek.
 beybence (← Far. peymānce) Şeyh
 karşısında niyaz ve teslimiyet du-
 ruşu.
 beyik Gömleğin koltuğuna dikilen üç
 köşeli parça.
 beyle Böyle.
 beyni Beyin.
 -ni şuvarmak İkna etmek, kandır-
 mak.
 -si Beyni.
 beynisüz Beyinsiz, ahmak, anlayışsız.
 bezdirme Saç ekmeği, bazlama.
 [bezdüm]
 - kemigi Kuyruksokumu kemigi,
 uca.
 bezegen Çok süsleyen.
 bezek 1. Süs, ziynet. 2. Ziynet eş-
 yası.

- kılınmak Süslemek.
- virmek Süslemek, tezyin etmek.
- bezekci Süsleyen.
- bezeklenmek Süslenmek.
- bezekli Sülü, ziynetli.
- bezemek, [bizemek] Süslemek, donatmak, tezyin etmek.
- bezenilmek Tezyin edilmek.
- bezenmek Süslenmek.
- bezerlik Bezme, usanma, bezer olma.
- bezeyiş Süsleyiş.
- bıcılğan, [bıçılğan] Hayvanların ayaklarında hasıl olan yara, çatlak.
- bıçağ Bıçak.
- [bıçak]
 - a düşmek Son çareyi bıçakta aramak, kendini bıçakla öldürmek.
 - a gelmek Kesilecek derecede büyümek.
 - sünjüğe irmek Bıçak kemiğe dayanmak.
- bıçağlaşmak Birbirine bıçak saplamak.
- bıçılğan → bıcılğan
- bıkm Bögür.
- bılaşık Bulaşık.
- bılaşkan Sıvaşkan, çok bulaşan.
- bulaşmak Bulaşmak.
- bıldır, [buldur] Geçen yıl.
- bıldırğı, [bıldırkı, bıldırki, buldurkı, buldurki] Geçen yılki.
- bıldırkı → bıldırğı
- bıldırki → bıldırğı
- bınar, [bınar] Pınar, çeşme.
- bıngıldayık → bınkıldayık
- bınkıldayık, [bıngıldayık] Bıngıldak.
- bırağındı Döküntü, işe yaramaz duruma gelmiş şey.
- bıraşmak Bırakmak.
- bıraşmak 1. Atmak, koymak. 2. Çıkarmak, salmak.
- bırağı görmek Bırakıvermek.
- [bıyık]
 - ma gülmek Sakalına gülmek.

- m burmak Böbürlenmek, gururlanmak.
- ım balta kesmez olmak 1. Çok kibirli olmak. 2. Kimseden korkusu olmamak.
- ı yelli Kibirli, gururlu.
- bıyıkdağ Bıyığı terlemiş.
- bızağı → buzağı
- [bicene]
 - olmak Bir yere kapanmak, gizlenmek, sığınmak.
- bicik Meme.
- bicük Selin açtığı yer, sel yolu.
- biçik Kesik, kesilmiş.
- [biçim]
 - e gelmek Biçilecek kadar olmak.
- biçin 1. Ekin biçme, hasat. 2. Biçim, kesim.
- biçinmek Kendine elbise biçtirmek, kestirmek.
- biçmek Kesmek, kökünü kazımak.
- [biçmeli]
 - olmak Biçilecek kadar olmak.
- bider Tohum.
- bidnus → bednus
- big → beg (I)
- bigi Gibi.
- bil (I) 1. Bel. 2. Yamaç, dağ belisi.
 - bağlamak → bel
 - ini bağlamak → bel
- bil (II) Ayakla basılarak toprağı işlemeye yarayan tarım aygıtı.
- bilan, [belen] Sülü ve işlemeli kılıç kemeri.
- bilaş (< Ar. bilâ-şey') Beleş, boş yere.
- bildükli Tanıdığı, bildiğı olan.
- bile, [bilece] 1. Birlikte, beraber. 2. Dahi, de. 3. İle.
 - toğmuş Yaştas.
 - komak Bir arada bulundurmak.
 - koşmak Ekleme, birleştirmek, arkadaş etmek.
 - lerince → -lerinde

-lerinde, [-lerince] Beraberlerinde, yanlarında.
 -lerine Yanlarına.
 -mee Yanımda, beraberimde.
 -nce → -nde
 -nde, [-nce] Beraberinde, yanında.
 - olmak Birlikte bulunmak.
 -nüze Yanımıza.
 -since → -sinde
 -sinde, [-since, -sine] Beraberinde, yanında, birlikte.
 -sine → -sinde
 -ye Yanına.
 bilece → bile¹
 bilecen Her şeyi bilen, anlayan.
 bilegen İyi bilen.
 [bilek]
 -in almak Eline yapışmak.
 bilekçe Bilek, hayvanın topuğu ile tırnağı arası.
 bilekçek Keleğçe.
 bilelik Maiyet, beraberlik.
 bilemek (I) → belemek
 bilemek (II) Bulamak, bulaştırmak.
 bilen → belen
 bilenmek Her yanı bulaşmak.
 [bilezik]
 - urunmak Bilezik takınmak.
 bilge Âlim, hakim, bilgin.
 bilgi, [bilgü] Bilici, kâhin.
 bilgiç Her şeyi bilen, anlayan.
 bilgü → bilgi
 bili → bilü
 -si şaşmak → bilü
 bilici Bilgin, hakim, âlim.
 bilik (I) → bilük
 bilik (II) Akıl, us, anlayış, kavrayış, bilgi.
 biliklenmek, [beliklenmek] Sadağını takınmak, silahlanmak.
 bilili → bilülü
 bililü → bilülü
 [bilincek]
 - çıkmak Tanınmak, bilmek.

bilinmek Adı çıkmak, adı yayılmak.
 [bilinmeli]
 - olmak Herkesçe bilinmek.
 bilirlenmek → bilürülenmek
 biliş 1. Bildik, tanıdık, dost, aşına.
 2. Marifet.
 - görüş Bildik, tanıdık.
 bilişdürmek Tanıştırmak.
 bilişlik Aşinalık, tanışıklık.
 - virmek Aşinalık göstermek.
 bilişmek Tanışmak.
 bilmedük Bilinmeyen, meçhul.
 bilmek Anlamak, idrak etmek.
 bildü ola Bildin mi?
 bildürdi ola Bildirdi mi?
 bili turmak Bilip durmak, bilmekte olmak.
 bilmezsin mi Bilmez misin?
 bilmiş ol İyi bil.
 bilüp bilmeyüp Bilir bilmez, bilerek bilmeyerek.
 bilürin işlemek Bildiğini yapmak.
 bilmez Bilmeyen, cahil.
 -e urmak Bilmez görünmek, bilmezlikten gelmek.
 bilmezlenmek Bilmez gibi görünmek, bilmezlikten gelmek.
 bilmezlik 1. Cahillik. 2. Bilirim savında bulunmama.
 bilü, [bili] 1. Bilgi, ilim, irfan, idrak, mahumat. 2. Zihnin, fikir.
 - bilenler Bilgiler, âlimler.
 -si şaşmak, [bilisi şaşmak] Bildiğini şaşırmak, bildiği şeyleri zihninde toplayamamak.
 -si yaşılmak Ne söylediğini bilmez duruma gelmek, bunamak.
 - virmek Akıl öğretmek.
 bilüç → bilülüç
 bilük, [belik (I), belük, bilik (I)] Ok ve yay kuburu, sadak.
 bilülü, [bilili, bililü] Bilgili, âlim, hakim.
 bilür Bilen, âlim.

bilirilenmek, [bilirilenmek] Bilirim sa-
vında bulunmak.

bitürmek → **belürmek**

bitüsüz Bilgisiz, cahil.

bitüstüzün Bilmeyerek.

bitüsüzlik Bilgisizlik, cehalet.

[biş]

- anca Bin katı.

- artuk Binden fazla.

- başlar Binbaşlar.

- begi Binbaşı.

- - Binlerce; türlü türlü.

-den bir Binde bir.

-in -in Binlerce.

-inde birini Binde birini.

- kez - Milyon.

biner Binici.

bingeşdirmek → **bingeşdürmek**

bingeşdürmek, [bingeşdirmek] 1. Bir-

birinin üzerine bindirmek. 2. Bir-

birinin arkasına bindirmek.

bingeşik Üst üste binmiş.

bingeşmek 1. Birbiri üzerine binmek.

2. Birbirinin arkasına binmek. 3.

Birbirine uymak, birbiri arkasın-
dan gelmek. 4. Birbiri arkasından
sırayla binmek.

bini (I) Kozadan ipek sağlamak için
kullanılan aygıt (?).

bini (II) → **binü**

-den taraf, [-den yanı] Hayvanın
binilecek tarafı.

-den yanı → -den taraf

[binilmeli]

- itmek Binilecek duruma getirmek.

binış (I) Eskiden ulemanın cübbe ü-
zerine giydiği bedeni ve kolları ge-
niş üstlük.

[binış (II)]

- olmak Athlar yürüyüşe hazırlan-
mak.

binüt → **binüt**

binütli → **binütli**

binü, [bini (II)] Binme, binış, binilme.

-ye yaramak Binilecek çağa, duru-
ma gelmek.

binülü ...e binmiş, bineği ... olan.

binüt, [binüt] Binecek hayvan.

binütli, [binütli] Atlı, süvari.

binmek Çıkmak, oturmak, cüls et-
mek.

binen binenü Binen binene.

bir 1. Bir kere, bir kez. **2. Öbür.**

- adlu Aynı adı taşıyan.

- ağız Bir kere, bir defacık.

- bakmak Eşit tutmak, bir gör-
mek.

- baş Bir düziye, durmayarak, a-
maca doğru.

- - → -in -in

- -in → -in -in

- çakım Bir çakımlık, bir çakmada
kullanılacak miktarda.

- çala Göz açıp kapayınca dek.

- dağı 1. Bir daha, yeniden. 2.
Başka türlü.

- döşek Birlikte yatma.

- düzen Bir biçim.

- düzeye Aynı düzlükte, hep bir
tarzda, sürekli olarak.

- elden Birden, hep birden.

- elden çıkmış Yeknesak.

- eylemek Birleştirmek.

- gezden → - kezden

- göç mikdârı Bir konaklık.

- hâl itmek Bir şeye benzetmek,
çaresine bakmak.

- hoş olmak Tuhaflaşmak.

-i bir Birer birer, birbiri ardınca.

-i -ine Birbiriyle.

-i -ine koymak Birbirine düşür-
mek.

-i -ine urmak Birbirine katmak.

-i -isinden Birbirinden.

-i gün → -isi gün

- iki Birkaç.

- iki dimemek Tereddüt etmemek,
vakit geçirmemek.

- **iki günlüğe**üz Bir iki günlüğüz,
 bir iki günlük ömrümüz var.
 - **illü** Aynı memleketli, hemşehri.
 -**im -im** → -**in -in**
 -**in -in**, [- - , - -**in**, -**im -im**]
 Birer birer.
 -**in -ine** Birbirine.
 -**in ikin** Birer ikiye.
 -**isi gün**, [-**i gün**] Öbür gün.
 -**isi yıl** Ertesi yıl, öbür yıl.
 - **kezden**, [- **gezden**] Birden, hep
 birden.
 - **kıyun aşığı** olmak Aynı soydan
 olmak, soyu sopu bir olmak.
 - **nice**, [**birince (II)**] Birkaç, bir-
 çok, pek çok.
 - **nice el** Birkaç kez.
 - **niceler** Birçokları.
 - **uğurda** → - **uğurdan**
 - **uğurdan**, [- **uğurda**, - **uğurdane**,
birğurdane] Birden, hep birden, bir-
 den bire, derhal.
 - **uğurdane** → - **uğurdan**
 - **yağadan baş çıkarmak** Toplu bir
 halde, dirlikle yaşamak.
 - **yağa itmek**, [- **yan itmek**] Ber-
 taraf etmek, ortadan kaldırmak.
 - **yağa olmak** Uzaklaşmak, ayrıl-
 mak, bir tarafa çekilmek.
 - **yan itmek** → - **yağa itmek**
 - **yirde** dirilmek Bir arada yaşı-
 mak, birlikte ömür sürmek.
 - **yire** gelmek Birleşmek.
 - **yiym** Bir defada yenilecek mik-
 tar.
 - **yol** Bir kere, bir kez.
 [**birbiri**]
 -**ne çalmaq** Birbirine düşürmek.
 -**ni almak** Birbiriyle evlenmek.
 -**ni başmaq** Birbirini çiğnemek.
 -**yle koşulmaq** Birbirine eş olmak.
bire Hey, ey, be, aman!
biregi → **biregi**
biregi, [**biregi**] Bir kimse, başkası.

birez Biraz.
 - **gün** Birkaç gün.
birezciük Birazcık.
birğurdane → **bir**
biribimek → **viribimek**
biricik Bir kerecik.
birikdirmek → **birikdirmek**
birikdirmek, [**birikdirmek**] Birleştir-
 mek.
birike Hazine, mahzen, sarnıç.
birikmek, [**birükmek**] Birleşmek, bir
 araya gelmek.
birim (I) Bir tanem, biriciğim.
birim (II) Yolsuz salınan vergi.
birince (I) Biri oranında, biri denli.
birince (II) → **bir**
birle İle.
birlemek Birliğini kabul etmek, şirk
 koşmamak; tevhid.
birlik Bir olma hali, vahdaniyet, aha-
 diyet.
 - **eylemek** → - **itmek**
 - **itmek**, [- **eylemek**] Birleşmek.
birükmek → **birikmek**
bisbüütün Büsbütün
biserek → **beserek**
bislemek → **beslemek**
bismil → **mısmıl**
bisü Besi, semirtmek için besleme.
biş beş.
bişegen Çabuk pişen.
bişi, [**pişi**] Yağda kızartılmış çörek.
bişik Beşik.
bişirmek → **bişürmek**
bişirtmek Pişirtmek.
bişmek Pişmek.
bişürmek, [**bişirmek**] 1. Pişirmek. 2.
 Olgunlaştırmak. 3. Beslemek, ge-
 liştirmek.
bitegen İyi yetişen, çok biten.
bitek Bitki yetişen yer.
biten Bitki, nebat.
biter (← *Far.* bed-ter) Daha fazla,
 beter.

biterli Bitki yetişen yer, bitkili yer.
bitevi Düzgün, bir sırada.
biti, [bitik (I)] 1. Yazılmış şey, mektup. 2. Defteri-i âmâl. 3. Senet, belge.
bitik (I) → **biti**
bitik (II) Bitişik.
bitikci Kâtip.
bitilemek Bir kimsenin yanına mektup vermek.
bitimek, [bitümek] 1. Nasip etmek, mukadder kılmak. 2. Kısmet olmak, mukadder olmak.
bititmek 1. Takdir etmek, nasip etmek, yazmak. 2. Meydana getirmek, hasıl etmek.
bitilemek Başkasının bitini ayıklamak.
bitmek 1. Meydana gelmek, hasıl olmak, çıkmak. 2. Bitişmek, kaynaşmak. 3. Mahvolmak, iflas etmek. 4. (İnsanlar için) Yetişip büyümek.
bite tırnağ Bitmekte olmak.
[bitmiş]
 - gün Son gün, vade günü.
bitnel Mümbit, verimli.
bitişmek Hesaplaşmak, ödeşmek.
bitrüm Üstün nitelikleri bulunan.
bitimek → **bitimek**
bitün Bütün.
 - ile Bütün olarak.
bitüri Bitinceye dek.
bitürmek 1. Peyda etmek, hasıl etmek, meydana getirmek. 2. Bitiştirmek, kaynaştırmak.
biz (I), [höz] Bez, kumaş.
[biz (II)]
 -den Bizim tarafımızdan.
 -den iyiler → -den yegler
 -den yegler, [-den iyiler] Peri, cin.
bizcileyin, [bizçileyin] Bizim gibi.
bizçileyin → **bizcileyin**
bizemek → **bezemek**
bizemsek Âciz, düşkün, muhtaç.

bizgin Bezgin, bîzar.
bizlenc → **bizlengec**
bizlengec, [bizlenc, bizlengic] Yük hayvanlarını sürmek kullanılan ucu sivri demirli değnek.
bizlengic → **bizlengec**
bizlik Bize yarar.
botuç, [botuç, buduç] Emzikli su kabı, çömlek.
boğ Bohça.
boğamak → **buğanak**
boğarsuk → **bağarsık**
boğasa, [boğası] Kalın çulha bezi.
boğasamak, [boğasamak] İnek boğa istemek.
boğası → **boğaşa**
boğasamak → **boğasamak**
[boğaz]
 - deligi Yemek borusu.
 -ı ele virmek Yakalanmak, yakayı ele vermek.
 -ı kulu Pisboğaz, obur.
 -ın almak Boğazına yapışmak, boğazından yakalamak.
 -ı tolusına Boğaz tokluğuna.
 - yâri Boğazına düşkün.
boğazlağı → **boğazlağı**
boğazlağı, [boğazlağı, - düdüğü, boğazlavu] Gırtlak, hançere.
 - düdüğü → **boğazlağı**
boğazlavu → **boğazlağı**
boğınmak Kendi kendini boğmak.
boğmağ → **boğmak**
boğmak, [boğmağ] Gerdanlık, kolye.
boğmaklanmak Boğmak denilen gerdanlık takınmak.
boğun Boğum, eklem.
boğurtlak (I) → **bağırtlak**
boğurtlak (II) Gırtlak, boğaz.
boğuz Boğaz.
boğuzlamak Boğazlamak.
boğça Bohça, büyük çukun.
bolad Çok, bol.
bolaltmak Bollastırmak, çoğaltmak.

bolça Hırka.

bolmak Olmak.

bola kim → bolay ki

bolay kı → bolay ki

bolay ki, [bola kim, bolay kı, bolay kim] Ola ki, belki, inşallah.

bolay kim → bolay ki

bolsımağ Çok saymak, çok görmek.

bor (I), [por] Sürülmemiş, otsuz, sert toprak.

bor (II) Boz, boz renk.

bora (?) Maden eğintisi, maden cü-rufu (?).

boran Bora, fırtınalı, tipili yağmur.

[borç]

- issi Alacak sahibi, alacaklı.

borğu, [burğu] Boru.

borlağ, [bozlağ] Sürülmemiş tarla.

bortlağ Deve yavrusu.

bortlamak → botlamak

boryaz, [boyraz, foryaz] Poyraz.

[boş]

- bağarsuk Körbağırsak.

- böğür Böğrün eğe ve kalça ke-mikleri arasındaki boş kısım.

- komak Serbest bırakmak.

- olmak Boş durmak.

- şalmak Boş bırakmak.

boşandırmak Boşaltmak.

boşanmak Boşalmak, boş kalmak.

boşatmak Boşaltmak.

boşlamak 1. Serbest bırakmak, ken-di haline terk etmek. 2. Boşaltmak.

boşlanmak Terk edilmek.

boşlık Boşanmış olma.

botlacı, [potlacı] Gebe (deve).

botlamak, [bortlamak, potlamak] De-ve yavrulamak.

[botlamalı]

- olmak Deve yavrulayacak duru-ma gelmek.

botuç → boduç

botur Potur.

boturasamak Dişi deve erkek iste-mek (?).

boy (I) Tohumu pastırma çemeninin yapılmasında kullanılan bir bitki.

boy (II) Bir aşiretin kollarından her biri.

- başı Kabile reisi.

- begi Aşiret boyunun başkanı.

- boylamak Bir kimsenin soyunu sopunu sayarak ögmek.

boy (III) Beden, vücut.

-a yetmek Boylanmak, yükselmek.

- bosun Boy bos, endam.

- çekmek 1. Boy atmak, uzamak.
2. Ayrı baş çekmek, bağımsızca iş görmek.

-ı bükülmek Beli bükülmek.

- virmek → boyun

boy (IV) Derece, mertebe, ayar.

boyak Boya.

boyandibi Meyankökö.

boyandırmak Boyamak.

boyanık Boyanmış.

boyanmak Erişmek, ulaşmak, uzan-mak.

boydaş Akran, emsal.

boylamak 1. Boy ölçmek, boy öl-çüşmek. 2. Boylu boyunca dalmak.

3. Sürekli olarak izlemek.

boylamak Boy ölçüşmek.

boymul 1. Boynu halka gibi vücudu-nun renginden başka renkte olan hayvan ya da kuş. 2. Doğan tü-ründen yirtıcı bir kuş.

boymra Boynu üzerine.

boynuzluböce Kabuklu sümüklübö-cek.

boyraz → boryaz

boyun 1. Kefil. 2. Deveboynu deni-len gerdanlık.

-a almak Yanına almak, kendine arkadaş etmek.

- almak (?) → - olmak

- bezi Boyun atkısı.

- cebesi Boynu kaplayan گردان-
lık.

- çekici Kimseye boyun eğmeyen,
itaatsiz.

- dartmak → - tartmak

- dutmak, [- tutmak] 1. Azmet-
mek, üzerine almak. 2. Boyun eğ-
mek, rıza göstermek.

-ı burulu, [-ı burulmuş] Boynu bü-
kük, mahzun.

-ı burulmuş → -ı burulu

-ına almak Üzerine almak, üstlen-
mek.

-ına el bırakmak → -ına kol bı-
rakmak

-ına kol bırakmak, [-ına el bırak-
mak] Boynuna sarılmak.

-ına şalmak Kendisine bırakmak,
ısmarlamak.

-ına sarmak, şarmak Bir kimseye
hoşlanmadığı bir iş yüklemek.

-ını burmak Boynunu bükmek,
sızlanmak.

-ın urmak → -ını urmak

-ını urmak, [-ın urmak] Başını
kesmek.

- kırmak 1. Teslimiyet göstermek.
2. Selam verene karşı esenlik di-
lemek.

- olmak, [- almak (?)] Kefil ol-
mak, üzerine almak.

- şınmak İtaat etmek.

- tartmak, [- dartmak] 1. Ken-
dini geri çekmek, kaçınmak. 2. Ki-
birlenmek.

- virmek, [boy virmek] 1. İtaat
etmek, boyun eğmek. 2. Kefil gös-
termek.

boyunlamak Boynunu kırıp öldür-
mek.

boyunluk Kefalet.

boz (I) Sürülmemiş (toprak).

boz (II) Gözbeğinde görmeğe en-
gel olan beyazlık, aksu.

[boz (III)]

- muhâlif Kirli boz.

bozaç Boz renkte, boz renkli.

bozarak, [bozrak] Bozca, bozumsu.

bozarmak Kırışmak, ağarmak, sa-
rarmak.

[bozca]

- aş, [- aş] Yoğurtlu çorba.

- aş → - aş

bozcıl Boz renkli, bozumtırak.

bozdağan, [bozdoğan, boztağan, boz-
toğan] Demir topuz, gürz.

bozdoğan → bozdağan

[bozğun]

- söylemek Bir şeyin iyi ve kötü
yanlarını söylemek.

bozrak → bozarak

bozkun Bozuk.

bozlağ → berlağ

bozlamak Bağırarak, böğürmek.

boztağan → bozdağan

boztoğan → bozdağan

bozuk Tamburaya benzer bir çeşit
saz.

bozumtık Boza çalar.

bö, [böy] Zehirli örümcek.

böce, [böcük] Böcek.

böcü Umacı, öcü.

böcük → böce

böget → bütet

bögrek, [bögrük] Böbrek.

bögrekeriği Caneriği.

bögrük → bögrek

böğrüşmek Hayvanlar hep birden bö-
ğürmek, insanlar bu şekilde bö-
ğürmek.

[böğür]

- ığı Yakınında bulunup sürekli
olarak rahatsızlık veren (şey ya da
kişi).

bögürtlenkuşu Boklucabülbül.

bölge Mıntıka.

bölme Parça.

bölücek Ufak bir bölük.

bölüç (Saç için) Bölük.

bölük, [belik (II)] 1. Saç bölüğü, saç örgüsü. 2. Parça, kısım.

bön Saf, ahmak.

– düşmek Budalalık etmek.

börk, [börke, börki] Başa giyilen külah, kalpak gibi şeyler.

börke → **börk**

börki → **börk**

börtürmek (Eti) Az pişirmek.

böy → **bö**

[böyle]

– ile Böylelikle, bu suretle.

böyleme Böylesi.

böylesine Böyle, bunun gibi, bu yolda.

böz → **biz** (I)

[bu]

– ara Bura, burası.

– aşı Bu gibi, böyle.

–dur ola Bu olsa gerek.

– dükeli Bütün bunlar.

– dükeliyle Bununla birlikte, bu cümleden olarak.

– düzene Bu suretle, bu şekilde.

–nuñ bigi, [–nuñ gibi] Bu gibi, böyle.

–nuñ birle Bununla birlikte, mamefi.

–nuñ gibi → –nuñ bigi

– resme Böyle, bunun gibi.

– resm ile Bu suretle, bu şekilde, böyle.

– üzere Böyle, bu yolda.

– yanadan Beri yandan, öte yandan.

– yir Bura.

– yol Bu kere, bu kez.

buba Baba.

bucacuk Köşecik.

bucağ → **bucak**

bucak, [bucağ] Köşe.

–da oturmak İnzivaya çekilmek.

bucurğat Vinç.

buçuğar Yarımşar.

buçuk Yarım, yarı.

buçukluk Yarım (para)lık.

budak, [buṭak] 1. Dal. 2. Şube, teferruat.

budaklanmak Dallanmak, dal vermek.

buduç → **hoduç**

buğ (I) Buğu, buhar.

buğ (II) → **başbuğ**

buğanak, [boğanak, buğunak] Sağanak.

buğda Buğday.

[buğday]

– enlü Buğday benizli, esmer.

– gün Güneşin Sünbüle bureuna girdiği zaman, ağustos ayı.

– günü Muharrem ayının on ikinci günü, aşure günü.

buğdayık Sigil.

buğra Erkek deve.

buğunak → **buğanak**

buğur (I) Bundan sonra, şimdi, bu kez, bu defa

buğur (II), [puğur] Erkek deve, iki hörgüçlü deve.

buğursamak Dişi deve erkek istemek.

[bugün]

–ki gün Bugün, işte bugün.

bugünlice Bugüne özgü olarak.

bukağı → **bukağu**

bukağu, [bukağı] Hayvanın ayağına vurulan köstek.

bula Abla, hizmetçiye göre evin hanımı.

bulak Kaynak, pınar, çeşme.

bulamak 1. Karıştırmak. 2. Bulan-dırmak. 3. Sallamak.

bulanmak (I) Yoğurulmak, karışmak.

bulanmak (II) Salınmak, hıram etmek.

bular Bunlar.

–uñçün Bunlar için.

–uñla → bunlar

bularca Bunlar kadar.

bularcılaysın Bunlar gibi.

bulaşmak 1. Karışmak, fenalaşmak.

2. Musallat olmak. 3. Çatmak, sa-
taşmak, duçar olmak. 4. Meşgul
olmaya başlamak. 5. Bulanmak,
alude olmak.

bulatmak Bulandırmak.

bulcaş Vaat, söz.

buldur → **bıldır**

buldur buldur Tane tane, damla dam-
la, boncuk boncuk.

buldurkı → **bıldırkı**

buldurki → **bıldırkı**

bulğalık Karışıklık.

bulğarı Sahtiyan.

buluç → **puluç**

bulun Esir, tutsak.

buluntu Birisince yitirilip başkasınca
bulunan şey.

buluşmak Karşılaşmak, rastlamak.

buluşuk Buruşuk.

buğ Zaruret, felaket, sıkıntı, gam, ka-
savet, şiddetli ihtiyaç.

—a uğramak Sıkıntıya düşmek, bu-
nalmak.

— gün Sıkıntılı gün, kara gün.

— yiri Sıkıntı zamanı.

buğa 1. Buraya. 2. Bunu.

buğalsılık Bunaltı, sıkışık durum.

buğar → **bığar**

bunbur Domuzlan böceği, bokböceği.

bunca 1. Bu denli, birçok. 2. Böyle,
böyle bir, böylesi.

—dan berü Şu kadar zamandır, bu
kadar zamandan beri.

— dürlü Bu kadar, çeşit çeşit, türlü
türlü.

buncağız → **buncağ**

buncağ, [buncağız] Bu kadar.

buncalar Birçokları, birçok kimse.

buncılaysın, [muncılaysın] Bunun gibi,
böyle.

bunda 1. Buraya. 2. Burada.

bundak Böyle, bu kadar.

bundahgumuz Burada bulunduğu-
muz.

bundan Buradan.

— öte Bundan fazla.

buğdaş Dert ortağı.

bunduk 1. Fındık. 2. Fındık kadar.

— taşı Fiskeyle atılan küçük taş.

buğlanmak Bunalmak.

[bunlar]

—ıñla → —uñla

—uñla, [bularuñla, —ıñla] Bunlar-
la, bunlar ile.

buğlu Sıkıntılı, mustarip.

— gelmek Keder, kaygı gelmek.

— olmak Tasalanmak, sıkıntı çeker
olmak.

bura Buraya.

burakmak Bırakmak.

burc 1. Taze dal, filiz. 2. Ökseotu.

burca burca, [burcu burcu] Güzel
kokuyu anlatmak için kullanılan
belirteç.

burcalamak Buram buram tüterek
her yana koku yaymak.

burcu burcu → **burca burca**

burçukdurmak Sıkıştırmak, taciz et-
mek.

burğaç, [burğaş, burkaç, burkaş] 1.
Büklüm, kıvrım. 2. Kıvrılmış, kıv-
rık, dolaşık.

burğaş → **burğaç**

burğışıq, [burkaşıq] Bükülmiş, kıv-
rılmış, bükük, kıvrık.

burğışış Bükülüş, kıvrılış.

burğışmak Bükülmek, kıvrılmak.

burğu (I) → **borğu**

burğu (II) Bir işkence aracı.

burkaç → **burğaç**

burkamak → **burkımak**

burkaş → **burğaç**

burkaşdırmak Bükmek, bükülmüş,
kıvrılmış hale getirmek.

burkaşıq → **burğışıq**

burkmaq, [burkamaq] Bükmek.

burkun burkun Bükük bükük, kıvrır.

burlağan → **burulğan**

burma (I) 1. İğdiş etme, eneme. 2. İğdiş edilmiş hayvan.

burma (II) Telleri burularak yapılan bilezik.

- **şaç** Kıvırcık saç.

- **şadef** Kabuklu sümüklüböcek, mühre.

burmaç Ucu çengel gibi eğri demir.

burmak 1. Bükmek, sarmak. 2. Çevirmek, yöneltmek. 3. Sancılanmak.

burnamak Uç yapmak, uç koymak.

burnaz Burun kemiği yüksek olan.

burtarık Ekşi ve asık (yüz).

burtarmak, [yüz burtarmak, yüz purtarmak] 1. Yüzünü buruşturmak. 2. Buruşmak.

burtuq Asık, ekşi (yüz), çatık (kaş).

burtuşmak Buruşmak.

buru Ağrı, sancı.

- **tutmaq** Gebe kadına doğum sancısı gelmek.

burulğan, [burlağan] Su çevrintisi, girdap.

burulmaq Dönmek, bükülmek.

[burun]

- **da koqmaq** Burunda tutmek.

- **düdügi** Burun deliğinin yukarı kısmı, geniz.

- **na yel girmek** Kibirlenmek, gururlanmak.

- **ını şımaq** Burnunu kırmak, gurununu kırmak.

- **ı yire depilmek** Burnu sürtülmek.

- **otı** Enfiye.

- **şoşağı** Burun deliği.

- **sürtmek** Birisinin hoşlanmayaacağı işi inadına yapmak.

- **tomurmaq** Burun kanamak.

burundalı Emzikli tas.

burunduğın Önceden, başlangıçta.

burunduk → **burunduruk**

burunduruk, [burunduk] 1. Deveyi zapt ve idare için burnuna takılan ağaç ya da halka. 2. Yular.

burunlu Kibirli, gururlu.

burunluhq Gurur, kibirlilik.

burunsalıq 1. Hayvan başlığının burnu üzerine gelen parçası. 2. Bir şey yemesine engel olmak için hayvanın ağız ve burnu üzerine geçirilen şey.

[buruş yarış]

- **olmaq** Çok buruşmak, buruş buruş olmak, sölpümek.

busarıq → **pusarıq**

busu Pusu.

- **açmaq** Pusu kurmak.

buşmaq, [puşmaq] Öfkelenmek, kızmak.

buşu Öfke.

buşurgamak 1. Kızmak, öfkelenmek.

2. Sıkılmak, canı sıkılmak.

buta → **puta**

butaq → **budaq**

buqluq → **buqluq**

buqluq, [buqluq] Eskiden elbise üzerinden giydikleri şalvar, zırhm şalvar kısmı.

butraq 1. Üç köşeli diken. 2. Bu diken gibi olan savaş aracı.

butraşmaq Çok güçlenip azgılaşmak.

butu.lıq Haşarılık, zıpirılık.

buydurmaq Dondurmak.

buymaq İnsan ve hayvan soğuktan donmak.

buyruq → **buyruk**

buyruqlayın Buyruğuna göre, emri üzere.

buyruk, [buyruq, buyuruq] 1. Emir, ferman. 2. Emir.

- **buyurmak**, [buyuruq buyurmak] Emretmek.

- **dutmaq** Emre itaat etmek.

- **eyesi** → - **issi**

- **geçirmek** Emrini infaz etmek.

- geçmek Hüküm yürüme, emir geçerli olmak.
- ında bulunmak Emirini yerine getirmek.
- ında olmak Emri altına girmek, egemenliğini kabul etmek.
- ı yürüme Hüküm geçmek, emri tutulmak.
- issi, [- eyesi] Emir sahibi, baş, bey, hakim.
- itmek, [buyuruş itmek] Emir vermek, emretmek.
- şımak, [buyuruş şımak] Emre aykırı davranmak.
- şınmak Emir yerine gelmemek, getirilmemek.
- tutucu İtaatli, bağlı, uysal.

buyruldu, [buyuruldu] Yazılı emir, فرمان.

[buyur]

- almak Emir, buyrultu almak.

buyurdum Buyrultu, emirname.

buyurmak 1. Emretmek. 2. (Saygı gösterilen kimse) Söylemek, demek.

buyurtu Düzen, yasa, emir, فرمان.

buyuruş → buyruş

- buyurmak → buyruş

- itmek → buyruş

- şımak → buyruş

- sürmek Hüküm yürütmek.

buyuruldu → buyruldu

buyurulmak Emir almak, emredilmek.

[buz]

- ırmaş Buz üzerinde kaymak.

buzacı → buzağı

buzacıdişi → buzağıdişi

[buzacılık]

- inek Doğuracak inek.

buzacı, [bızağı, buzağı, buzağı] İnek ve benzeri hayvanların yavrusu.

buzacıdişi, [buzacıdişi] Danaburnu denilen böcek.

buzacı → buzağı

buzalamak Hayvan doğurmak.

buzalatmak Hayvan doğurtmak.

büdrelemek → büdürmek

büdrimek → büdürmek

büdrimek, [büdrelemek, büdrimek]

Sendelemek.

bügdek → büget

bügelek, [büvelek] Sığır sineği, eğrice.

bügelmek → bügenmek

bügemek Önünü engelle tutarak suyu yükseltmek.

bügenmek, [bügelmek] Bir şeyin önü engelle tutulmak.

büget, [bügdek, böget, büget şu] Su bendi, akarsuda suyun biriktiği çukur yer.

- şu → -

büglimek → büklümek

bügmek Önünü tutup engel olmak.

bügrü, [bügrü] Kambur, tümsek, eğik.

bügrü → bügrü

bügrüce Kamburcağız.

bük (I) Sık çalılık, fundalık.

bük (II) Yem, lokma, nasip.

büklemek → bükümek

büklemek → bükümek

büklük Ağaçlık yer.

büklüm Kıvrıntı.

büklümek, [büglimek, büklemek, bükümek] Bükümek, kıvrılmak.

büklütme Bükme, eğme.

bükme 1. Hareket etmek. 2. Oynamak, raksetmek.

bükük Dönemeç.

bükün Büküm izi, büküm yeri.

- - olmak Kıvrım kıvrım olmak, şişmanlıktan vücudun kimi yerleri kat kat olmak.

büküşmek Yere kapanmak.

bükütme Eğilmek.

büleziş Bilezik.

bülüç, [bilüç, pülüç] Piliç.

[bün bün]

– atmak Büngül büngül kaynamak.

bürcek → pürçek

bürçük → pürçek

büre, [püre] Pire.

bürgü Baş örtüsü.

bürümek → bürümek

bürüm bürüm Birbiri üstüne sarılmış.

bürüme Bütün vücudu kaplayan.

bürümek, [bürümek] Örtmek, setretmek, sarmak.

bürüncekle Baş örtüsü, çarşaf, bürümcek.

bürünmek Giyinmek.

büsük → pisi

büt (I) Bit.

[büt (II) (Far.)]

– i şınmak Gönü daralmak, yüzü değişip bozulmak.

– yonmak Put yapmak.

bütün Mükemmel, tamam, sağlam, eksiksiz, parçalanmamış.

– eylemek, [– itmek] Bitiştirip sağlam hale getirmek, tamamlamak.

– itmek → – eylemek

– olmak Bitişip sağlam duruma gelmek.

büvelek → bügelek

büylük Gonca.

[büyük]

– bazar Panayır.

– er Cengâver.

büyükleme İkrâm etmek, saygı göstermek.

büyükleme Büyüklük taslamak.

büyünmek Büyümek.

büzdüm Kuyruksokumu.

büzme Burmak.

[büzülü]

– düşmek Buruşup kalmak.

C

[caba]

-yı kesmemek Bedava vermekte devam etmek.

cabalamak Caba olarak vermek, hediye etmek.

çağ → çağ (I)

çağırdı → çağırtı

çağlamak → çağlamak

câhilceler Cahillik durumunda olanlar.

cağ → çağ

calasın → cılasın

calasun → cılasın

calık Bütünüyle, tam.

camadan (← Far. cāme-dān) Yünden elbise.

camışlanmak → çamışlanmak

camışlık → çamışlık

[cāmūs (Ar.)]

- öküzi Erkek manda.

cân (Far.) 1. Sevimli, sevgili. 2. Tarikat aşığı.

-a başa kalmamak → -a kalmamak

-a geçer Yürekten kabul edilir.

-a kalmamak, [-a başa kalmamak] Canı başı esirgememek.

- alıcı Azrail.

- arıtmak Kendini yormak, canını sıkıntıya koymak.

- baş oynamak → - oynamak

- bazarı Ölüm kalın yeri.

- dartmak → - tırtmak

- deri Ölüm teri.

- eksitmek Can sıkıkmak, sıkıntı vermek.

- evi Kalp, yürek.

- gözi Kalp gözü.

- gözün uyarmak Gözünü dört açmak, uyanık bulunmak.

- hırsuzı Can düşmanı.

-ı azacık Sabırsız.

-ı kılca kalmak Sabrı, tahammülü kalmamak.

-ma boyanmak İçine işlemek, çok etkilemek.

-ma geçmek Canına yetmek, canına tak etmek.

-ma ne şıgarsa Vicdanı neyi kabul ederse.

-ma od düşmek İçi yanmak.

-mı ağzına almak Canını dişine almak, hayatını tehlikeye koyacak bir işe girişmek.

- ısmarlamak Can vermek, ölmek.

-ı yirine oturmak İçi rahat etmek.

-ı yoğa kırmak Canını fedaya hazır olmak.

- iletmek Can kurtarmak, uzaklaştırmak.

- karışdırmak Yakınlık göstermek, canciğer dost olmak.

- kesegi Can, ciğer pasesi.

- kırtaran Büyük yelken.

- oynamak, [- baş oynamak] Canını fedaya hazır olmak.

- özemek Bir işi yaparken çok özenmek, çok dikkatli ve sabırlı olmak

- tapşırmaq Can vermek.

- tırtınmaq Canını esirgemek.

- tırtmaq, [- dartmaq] Can çekişmek.

- tutmaq Öldürmemek, sağ tutmak.

cāncuḳ Cancağız.

canğırdı, [canğırdı] Şangırtı, şingırtı.

canḳı Danışık kurulu.

canğırdı → canğırdı

car (I) → çar

[car (II)]

- itmek, [- kılmak, caru çalmak, caru urmak] Nara atmak, haykır-mak, ilan etmek.
- kılmak → - itmek

carasun → cılasun

cardın İri sıçan.

carıldeşmak Bağrışmak.

[carıs]

- itmek Rüşva etmek.

carlu Meşhur, ünlü.

caru Yüksek ses.

- çalmak → car (II)
- urmak → car (II)

[caşur]

- dibi Yabancı pancar kökü.

cav → çav (I)

- dutmak → çav (I)

cavḳ cavḳ Çok çok, küme küme, ta-kım takım.

cavlanmak → çavlanmak

cavlı → çavlı

cavlu → çavlu

cavmak (I) → çavmak (I)

cavmak (II) → çavmak (II)

caylamak Ses yükselmek, bağırmak.

cazḥut Kasnı denilen sakız.

cāzulanmak Cadı haline gelmek.

ceban → cibin

cebe (I) Zırh, zırhlı elbise.

cebe (II), [- bilezik] Süslü bilezik.

- bilezik → - (II)
- delen Ucu uzun temrén.
- göstermek Alay göstermek, geçit resmi yapmak.
- satmak Caka satmak.

cebeci Cephanececi er.

cebelemek Zırh giydirmek, techiz et-mek.

cebelü Tımar sahiplerinin yedek gö-türdükleri silahlı adam.

cec → çeç

cecim (← *Far.* cācım) İnce dokunmuş nakışlı kilim.

cedene Çitlenbik.

cegzinmek → çigzinmek

cehiz, [çehiz] (← *Ar.* cehāz) Çeyiz.

ceki → çeki

[ceng (*Far.*)]

- kolayı Savaş usulü.

ceran → ceren

cercer Döven (harman sürme aracı).

ceren, [ceran, ceyran] Ceylan.

cerez (← *Yun.* skeros) Çerez, meze.

cerge, [çerge] Derme çatma çadır.

cergelenmek, [çergelenmek] İnsan ve hayvanlar çepeçevre bir halka mey-dana getirmek.

[cevāb (*Ar.*)]

- döndürmek Cevap vermek, karşı çıkmak.
- itmek Cevap vermek.

cevlek Ok kuburu.

cevmerd Cömert.

cevmerdirak Daha cömert.

cevmerdlik, cevmerdlik Cömertlik.

ceyran → ceren

cezginmek → çigzinmek

[cıbıḳ]

- çağırmaq Acıklı ses çıkarmak.

cıḳır Müflis, fakir.

cıḳa Süngü, kargı, mızrak, harbe.

cıḳav Hayvanın omuz başında semer ya da eğer vurmasından olan yara.

cıḳ → çıḳ (I)

cıḳa, [cıḳal] Horoz, ördek, turna gibi hayvanların kuyruklarındaki uzun tüy.

cıḳal → cıḳa

cıḳalanmak Süsünü göstermek, süslü olarak görünmek

cıḳan 1. Cimri, hasis. 2. İnsafsız, düş-manca hareket eden.

cıganlık Cimrilik, hasislik, pintilik.
cıgıltı, [cığıldı, cığıldı] Karışık seslerden meydana gelen gürültü.

cıgıt → **cıgıt (I)**

cılasın, [calasın, calasun, carasun, cılasun] Kahraman, babayiğit, gürbüz delikanlı.

cılasun → **cılasın**

cılav, [cılavı] Gem, dizgin, yular.

cılavı → **cılav**

[**cılavu**]

– burmak Dizgin kırmak.

cılbur → **cılbur**

cılbur → **cılbur**

cılgı (I) → **cılgı**

cılgı (II) Beyaz tüylerden oluşan tüy demeti.

cılgı, [cılgı (I)] Çığır, patika, dağ yolu.

[**cılgı**]

– kesmek Cılg olmak.

cılgın Çalılık.

cılgı Kabarcık.

cımbıs → **cımbıs**

cımbıs, [cımbıs] (← Yun. tsumpidion) Cımbız.

cımkay İskete kuşu.

cımkı → **cımkı**

cırgıd → **cırgıd**

cırıldamak Cır cır diye ses çıkarmak.

cırılalık, [cırılalık, cırılalık, cırılalık] Ağustosböceği.

cırılalık → **cırılalık**

cıvıldı, [cıvıldı, cıvıldı] Fısıltı.

cıynağ, [çaynağ, cınağ, cınağ, cıynağ] Yırtıcı kuş ve hayvan tırnağı.

cızıldı Cızıldı.

cızlandırdı cızlandırdı Yavaş yavaş.

cibin, [ceban] Sinek, sivrisinek.

cici Süs.

– bici Albı pullu, nazik, narin.

cidos Umacı.

ciger Yürek, cesaret.

cilbend (← Ar. Far. cild-bend) Derişlerin kemerleri arasında bulunan meşin cep.

[**cilve** (Ar.)]

– urmak Gösteriş yapmak, cilve ile kendini göstermek.

cimçime, [çimçime] Tabanı paçavradan ve koncu çorap gibi ip ile örülerek yapılan bir çeşit ayakkabı.

cimdilemek → **çimdilemek**

cimdimek → **çimdimek**

cimri (← Far. cimrî) 1. Soysuz, adi, değersiz, sefil, ayak takımı. 2. Züğürt, fakir.

cinbistire (← Yun. dtsinpisra) Cımbız.

cindirmek (?) Araştırmak, soruşturmak.

cingil Küçük bakraç.

[**cin** (← Ar. cinn)]

– tutmak Delirmek.

cit Çuval.

civ civ Durmadan, sürekli olarak.

civeür Küçük tulum.

civildemek, [çivildemek] Fısıldamak.

civildeşmek, [çivildeşmek] Fısıldaşmak.

cizginmek → **çizginmek**

cizi → **çizi**

cizim cizim Şerha şerha, dilim dilim, tel tel.

cizme Çizme.

columbudağ Combadağ, com sesi çıkarak.

cögeltmek, [cöngeltmek, cögeltmek]

Yukarı kaldırmak.

cöngeltmek → **cögeltmek**

[**cuhud** (← Ar. ceḥūd)]

– ısıtması Şiddetli sıtma.

– yolunması Yaygara, şamata.

cuğa → **çuğa**

cumluzrak Biraz yumulu, yarı kapalı, kıpık.

cumra Kozadan ipek sağlamak için kullanılan bir aygıt.

[cunbalak]

– atmak Takla atmak.

cuncukmak → duncukmak

cura (I) Cılız, çelimsiz, ufak tefek, küçük, yavru.

cura (II) (← *Far.* cürre) Tanbura benzer üç telli saz.

curcuna → curcunı

curcunı, [curcuna] Kabaetleri oynatarak yapılan raks.

custalamak → cüstelemek

cücük Civeiv, kuş yavrusu.

cüftlenmek → çiftlenmek

cüftsüz Eşsiz, evlenmemiş, bekâr.

cüje Civeiv, yavru.

cüst Denk, uygun, yaraşır.

cüstelemek, [custalamak] Aramak, araştırmak.

cüsteletmek Aratmak, teftiş ettirmek.

Ç

ça Aferin, yaşa.

çabak → çapak

çabalagan Çabalayan, çok hareketli.

çabalak Şaha kalkan, daima sıçrayan (at).

çabalaklanmak Çabalamak.

çadır Kadınların başlarına örttükleri büyük beyaz bez, çarşaf.

– ağırşığı → – göbegi

– dikmek Çadır kurmak.

– dutmak Çadır, perde germek, çadır kurmak.

– göbegi, [– ağırşığı] Çadırın tepesinde direğin geçmesine yarayan yuvarlak delikli tahta.

– yarmak Hırsızlık amacıyla çadıra girmek.

çadırçiçeği Çadır biçiminde açan bir çiçek, paşaçadırı.

çadırlanmak Çar örtünmek, çarşafa bürünmek.

çağ (I), [çağ] Çulhaların üzerine ip sardıkları dolap.

çağ (II) 1. Zaman, vakit, mevsim, devir. 2. Yaş. 3. Yüzyıl, asır.

çağ (III) 1. Su deliği. 2. Çağlayan.

– – Çağıl çağıl.

– – derlemek Buram buram terlemek.

çağ (IV) → çak

çağa Yeni doğmuş, daha tüyü bitmemiş.

– çıplak Çırılçıplak.

çağala Çağla.

çağıl Çakıl, küçük taş parçaları.

çağır, [çakır] Şarap.

çağırğan Çok bağırın.

çağırmaq Bağırmaq, haykırmak.

çağır söylemek, [çağır söylemek] Bağırarak hitap etmek.

çağır söylemek → çağır söylemek
çağırmaq Yüksek sesle duyurmak, tellal bağırmaq.

çağışdı, [çağışdı] Boncuk, düğme gibi şeylerin madeni bir kap içinde sallandıkları vakit çıkardıkları ses, çıkır çıkır sesi.

çağlayan Çağlayarak akan su.

çağlamak, [çağlamak] 1. Tahmin, takdir etmek, hesaplamak, tasarlamak. 2. Zamanını beklemek, bulmak.

çağlan Şelale, çağlayan, şarıl şarıl akan.

çağlanlık Suyun şarıl şarıl akma durumu.

çağlanmaq → çavlanmaq

çağlu Talihli, ünlü.

çağnamak Haykırmak, cıgık koparmak.

çağnam çağnam Çağıl çağıl.

çağnaşmak Konuşmak, görüşmek.

çağırışdurmaq Bağırmaq.

çağşak Eklem yeri çok oynak, gevşek.

çağşır, [çağşır, çabşır, çabşır, çakşır, çakşır] Üst donu, şalvar, bol pantolon.

[çağşırlı]

– gügercin → çakşırılı

çağşır → çağşır

çağu Çağıltı, ses, gürültü.

çah → çak

çahmaq → çakmaq (I)

çahşamak Sarsılıp gevşemek, kağşamak.

çağşatmak Şingirdatmak.

çağşır → **çağşır**

çağşur → **çağşır**

çak, [çak, çağ (IV), çah, çık] 1. Ta, tam, tamam. 2. Sırf, salt, sade, yalnız, saf, halis.

çaķaçaķ (← *Far.* çekāçāk) Sert şeylerin birbirine çarpmasından çıkan ses.

çaķal Alın ya da ayakları beyaz olan (at).

çaķçaķa Öğütülen buğdayın taşlar arasında bittiğini bildiren ve değirmen taşına çarparak çak çak sesi çıkaran aygıt.

[**çaķıl**]

– etmek → – pidesi

– pidesi, [– etmek] Çakıl taşları üzerinde pişirilen bir çeşit ekmek.

çaķıldak (I) Bostanlarda kuş ürkütme için yaptıkları ses çıkaran fırıldak.

çaķıldak (II) Koyunun kuyruğu altında kalan pislik.

çaķıldak (III), [çaķıldırak] Öğütülen buğdayın taşlar arasında bittiğini bildiren ve değirmen taşına çarparak çak çak sesi çıkaran aygıt.

çaķıldırak → **çaķıldak (III)**

çaķıldı, [çaķırdı] Şakırtı, takırtı.

çaķır (I) → **çağır**

çaķır (II) → **çaķırdoğan**

çaķır (III) İyi pişmemiş et.

çaķır (IV) Bir gözü mavi, bir gözü siyah olan.

[**çaķır (V)**]

– ayaz Kar serpintili soğuk.

[**çaķırcı**]

– başı Kuşçu başı.

çaķırdı → **çaķıldı**

çaķırdoğan, [çaķır (II), çağırdoğan]

Doğan ile atmaca arası bir avcı kuş.

çaķırdoğan → **çaķırdoğan**

çaķışdurmak İki şey arasındaki farkı anlamak için karşılaştırmak, mukayese etmek.

çaķışmak Birbirini kovlamak.

çaķmak (I), [çaķmak] 1. İyice anlatmak, bildirmek, tanıtmak, ifşa etmek. 2. Kovlamak, jurnal etmek.

çaķmak (II) Aksettirmek.

çaķmaklı Bir çeşit tülbent.

çaķşır → **çağşır**

çaķşur → **çağşır**

[**çaķşurlı**]

– güğercin, [çağşurlı güğercin] Paçalı güvercin.

çaķul Dirhem, ağırlık.

[**çalaca**]

– tutulmak Az kullanılmak.

Çalap Tanrı, Allah.

– Tanrı Cenab-ı Hak, Hak Taala.

çaldıramak, [çıldıramak] Hareket etmek, kimildamak; hareket ederken hışırtılı, çıtırtılı ses çıkarmak.

[**çalgın**]

– yürümek Şuraya buraya çarparak, düzensiz, delice yürümek.

çalıcı Saz çalan, çalgıcı.

çalık (I) 1. Delice hareket eden, delişmen, haşarı. 2. Delilikten geriye kalan iz. 3. → – at

– at, [– (I), çaluk at] Çok sıçrayan, rahat durmayan at.

– segirtmek Delice sıçrayarak koşmak.

– yürümek Delice çırpınarak yürümek.

çalık (II) 1. (Yüzünde) Yara izi bulunan. 2. Kesik, kesilmiş.

çalıklanmak (Hayvan) Haşarlık etmek.

çalıksı Çabuk çabuk ve delice.

çalım Vuruş.

–ına gelmek Biçimine gelmek.

- yeri Kılıç ağzı.

çalınmak (I) 1. Telaşla çevreyi yoklamak. 2. Sıyrılmak. 3. Yazı çizilmek, silinmek.

çalınmak (II) Yaralanmak.

çalış Çarpışma, cenk, muharebe.

- kılmak Savaşmak, çarpışmak.

- yürüyen Öncü.

çalışık Çalışma, gayret.

çalışmak Vuruşmak, çarpışmak, savaşmak, kılıçlaşmak.

çalkafa → **çalkava**

çalkalanmak → **çalkanmak**

çalkalanarak yürümek → **çalkanmak**

çalkamak Sarsmak.

çalkanmak, [**çalkalanarak yürümek**, **çalkanı çalkanı yürümek**, **çalkalanmak**] Yerde duramamak, sarsılmak, sarsıla sarsıla yürümek.

çalkanı çalkanı yürümek → -

çalkı Çalgı.

çalkkoyun → **çalkoyun**

çalkoyun, [**çalkkoyun**] Sirtüstü.

çalma, [**çelme**] Yazma, çember de denilen baş örtüsü ve sarık.

çalmak (I) 1. Katmak, karıştırmak.

2. Sürmek, sürüştürmek, tıla etmek. 3. Sürmek, sığamak.

çalmak (II) 1. Kesmek üzere sürmek, kesmek. 2. Vurmak, çarpmak, atmak. 3. Çelmek. 4. Çizmek, iptal etmek.

çalmak (III) Bağlamak, takmak, sarmak.

çalpanmak Çalkanmak.

çaltırak Daha çevik.

[**çaluk**]

- at → **çalık (I)**

çamçak, [**çapçak**] Ağaçtan yapılmış su kabı, maşrapa.

çamur Çamur.

çamış, [**çamuş**] Haşarı, sert başlı (hayvan).

çamışlanmak, [**çamuşlanmak**] Haşarlanmak.

çamışlık, [**çamuşlık**] Haşarılık, huy-suzluk.

çamuş → **çamış**

çanaçuk Çanakçık, küçük çanak.

çandavul Artçı.

çanğu Söyleşme.

çankal Eğri.

çañlık Çan kulesi.

[**çapak (I)**]

-ını silmek Pürüzünü gidermek.

çapak (II), [**çabak**] Çok ince dokunmuş bir çeşit bez.

çapar (I) Karışık renkli, benekli.

çapar (II) → - ulak

- ulak, [- (II)] Haberi çabuk yetiştirmek için her konakta atı ve binicisi değişen posta, tatar.

çaparız, [**çaparuz**] 1. Güç, çapraşık.

2. Tokat, vuruş.

çaparızlanmak Güç, karışık duruma gelmek.

çaparızlık, [**paçarızlık**] Güçlük, çapraşıklık.

çaparuz → **çaparız**

çapçak → **çamçak**

çap çap Şapır şapır.

çapdurmak 1. Yağmalatmak, yağma ettirmek. 2. Koşturmak.

[**çapğın**]

- at, [**çapkın at**] Hızlı koşan at.

çapılmak Yağmalanmak, yağma edilmek.

çapındurmak Koşturmak.

çapınmak Hızlı hareket etmek, atılmak, saldırmak, hızla koşmak.

çapıt Paçavra, çaput.

[**çapkın**]

- at → **çapğın**

[**çapkun**]

- itmek Akın etmek.

çapmak 1. Yağma etmek, saldırmak, atılmak, vurmak, hücum etmek.

2. Koşmak, hızlı hareket etmek.
3. Sürmek, koşturmak. 4. Çarp-
mak, vurup kesmek.

çapa düşmek Yağma etmeğe baş-
lamak.

çapraşmak Karmakarışık duruma gel-
mek, karışmak.

çapuk, [çapiük] Don ağı.

çapul Yağma.

- civermek Çapulcu göndermek,
akın etmek (?).

- segirtmek Akın etmek.

çapuşmak Birlikte saldırmak, koşuş-
mak.

çapiük → çapuk

çar, [car (I)] Baş örtüsü, çarşaf.

[çarh (Far.)]

-a girmek, [- urmak] Dönmek,
sema etmek.

- urmak → -a girmek

çarha → çarkacı

çarhacı → çarkacı

çarkacı, [çarha, çarhacı] Öncü asker.
[çarkacılık]

- itmek Seferde orduya öncülük
etmek.

çarmuk Çarmık.

çarpmak Sıvamak, sürmek, bulaştır-
mak.

çaşut → çaşut

çaşut, [çaşut] Casus.

çaşutlamak Gözetlemek, gözetlettir-
mek, araya casus koyup halinden
ve sözlerinden haber almak.

çatal Üç değneği bir demir halkaya
bağlayarak yapılan bir av ay-
gıtı.

- at Binilen ve yedekteki at.

çatalca Bazlama pişirmek için kul-
lanılan bir çeşit sacayağı.

çataşmak Sataşmak, çatışmak.

çatıldı, [çatıldı, çatıldı, çatıldı] Çat-
tırtı.

çatıldı → çatıldı

çatıldı → çatıldı

çatlağuş (I) Kamçıyı şaklatmak i-
çin, kamçı uçlarına konulan tüy
ya da yarılmış kayış.

çatlağuş (II), [çatlağuş, çitlamuk]
Çitlembik, menengiç.

çatlağuş → çatlağuş (II)

çatlatmak Çıtlatmak, sezdirecek ka-
dar anlatmak.

çatlayık Çatlak, yarık.

çatlu 1. Çevrelenmiş, sarılmış, dolan-
mış. 2. Çatılmış.

çatma (I) Çiçekli kadife kumaş.

[çatma (II)]

- ev Ağaçlar birbirine çatılarak ya-
pılan kır evi.

- kaş Alın ortasında birbirine bi-
tişik kaş.

çatmak 1. Birbirine bağlamak, tut-
turmak. 2. Parçaları birbirine tut-
turarak bir şey yapmak. 3. Karşı-
laşmak, dokunmak, çarpmak.

çatıldı → çatıldı

çav (I), [cav] 1. Yüksek ses. 2. Ha-
ber. 3. Şöhret, nam.

- çaldırmak İlan etmek, söz yay-
mak, söylenti çıkarmak.

- dutmak Ün salmak, şöhret ka-
zanmak.

- düşmek Şayi olmak, yayılmak.

- itmek Seslenmek.

- olmak Şayi olmak, dile düşmek,
adı yayılmak.

- urmak Bağırmak, sesini her ya-
na yaymak.

çav (II), [çavım (II)] İnsan ve at,
eşek, sığır gibi hayvanların erkek-
lik organı.

çavım (I), [çavım] Şiddetli rüzgâr
ve alev.

çavım (II) → çav (II)

[çavır]

- eylemek Haber vermek, ilan et-
mek.

çavkım → çavgım (I)

çavlanmak, [çavlanmak, çağlanmak]

Ün almak, şöhret kazanmak, yayılmak.

çavlı, [cavlı, cavlu] Meşhur, ünlü.

çavlım, [çavlım] Meşhur, ünlü.

çavlım → çavlım

çavmak (I), [cavmak (I)] İleri fırlamak, yönünü değiştirmek, sapmak.

çavmak (II), [cavmak (II)] 1. Vücut pişmek, isilik olmak, yanmak.

2. Sıcaklığı yayılmak.

[çavuş]

- aş ı Birkaç türlü tahıl karıştırılarak yapılan bir yemek.

çaynak → cıynak

çaynaqlamak → cımaqlamak

çebiş, [çepiş] Bir yaşında erkek keçi.

çeç, [cec] 1. Yığın. 2. Samanından ayrılmış tahıl yığını.

cedik Koncu kısa çizme, konçlu mest.

cedük → çetük

çegzindirmek → çizgindirmek

çegzinmek → çizzinmek

çehiz → cehiz

çekdire → çekdiri

çekdiri, [çekdire, çekdirme, çekdirü]

Hem yelkeni, hem küreği bulunan gemi.

çekdirme → çekdiri

çekdirü → çekdiri

çekedüzen Çekidüzen.

çekerek Az küçük.

çeki, [ceki] Kadın baş örtüsü.

çekik → çekük

çekilmek Tartılmak.

çekim Tartı.

çekinmek Arzulamak, içi çekmek.

çekirdek Eskiden kuyumculukta kulanılan ve beş santigrama karşılık olan ağırlık ölçüsü.

[çekirge]

- şuy ı Çekirge öldüren kuşları, çekirgelerin bulunduğu yere toplamak

amacıyla bir kab içinde o yere götürülen ve kuşların onun arkasına düşeceklerine inanılan belli bir su.

çekiş Münazaa, mücadele.

çekişik Çekişme.

çekişmek, [çeküşmek] Tartışmak.

çeklinmek Çekilmek.

çekme (I) Bir çeşit giysi.

çekme (II) Çizme.

çekmek 1. Yükseltmek. 2. (Yemek)

Dizmek, sıralamak. 3. Tartmak. 4.

Uzatmak. 5. Zorla almak.

çeküç Çekiç.

çekük, [çekik] Tarlakuşu.

çekürdek Çekirdek.

çekürge Çekirge.

çeküşmek → çekişmek

celebi 1. Sahip, efendi. 2. Terbiyeli, kibar, nazik.

çelek → yelek

çelep (Un için) Esmer.

çelermek → çerermek

çelertme Koyunlarda görülen öldürücü bir hastalık.

çelişdirmek Gevelemek.

çelme → çalma

çeltük Kabuklu pirinç, çeltik.

çemender Eşek.

çemrek 1. Kısa; kıvrak. 2. Kıvrak, hızlı iş yapan.

çemremek, [çermemek] Kolu, paçayı, eteği kıvrıp sıvamak.

çemrenmek, [çermenmek] Kolu, paçayı, eteği kıvrıp sıvamak.

çenber Baş yemenisi, yazma.

çendelemek Ufak ufak doğramak.

çene Uç, taraf.

çenji Çene.

çenilemek, [çenlemek] Köpek acı acı bağlamak.

çenlemek → çenilemek

çentmek Kertmek, doğramak.

[çepçevre]

- almak → çevre

çepkleşmek Çapraşık, karışık bir hal almak.

çepel, [çipil] 1. Kirli, pis, mundar.

2. Pislik. 3. Bataklık.

– eylemek Kirletmek.

– ‘illeti Belsoğukluğu hastalığı.

çepen Küçük çapa.

çepirdeklenmek, [çepürdeklenmek] 1.

Nazlanmak, cilve yapmak. 2. Sevinmek.

çepirdeklik Naz, işve, hafif davranış.

çepiş → çebiş

çepreşik Çapraşık, karışık, eğri büğrü.

çepreşiklik Darlık, kıtlık.

çepürdeklenmek → çepirdeklenmek

çepürdük, [çıpurduk, çipürdük] Karışık, çetrefil.

çerbiş → çerviş

çerekci Halk kalabalığı.

çererişmek Parıldaşmak.

çerermek, [çelermek] Göz açılıp parlamak.

çererü bakmak Gözlerini açıp bakmak.

çereslenmek Çerez yemek.

çerge → cerge

çergelenmek → cergelenmek

çeri, [çerü] 1. Asker. 2. Savaş.

– ardı Artçı.

– başı, [- begi] Komutan, serdar.

– başlamak Askerin kumandasını ele almak, askere kumanda etmek.

– begi → – başı

– bindürmek Asker yollamak.

– çekmek Asker getirmek, asker sevk etmek.

– dartmak, [- tartmak] Asker çekmek, asker toplayıp götürmek.

– dirmek Asker toplamak.

– düzmek Asker sağlamak, düzenlemek.

–nün yüzün döndürmek Askeri bozguna uğratmak.

– öñi Askerin önde gidenleri.

– şalmak Asker göndermek.

– şınıkmak → – şınmak

– şınmak, [- şınıkmak] Asker bozguna uğramak.

– sürici Asker gönderme işine bakan kimse.

– tartmak → – dartmak

– yasamak Asker düzenlemek.

– yarağı Silah, cephane.

–yi bağlamak Askeri durdurmak.

çerici Askeri bulunan, yanına asker toplamış olan.

çerik, [çirik] Eski bir tahlil ölçeği.

çeriklemek Gübrelemek.

çerilenmek Asker edinmek.

çermemek → çemremek

çermenmek → çemrenmek

[çert]

– aleti Çerçi eşyası, çerçiye gerek olan şey.

çerü → çeri

çerviş, [çerbiş] 1. İçyağı. 2. Yağlı et suyu.

çeşte Uzun saplı, büyük tekneli bir çeşit çalgı.

çetik → çetük

çetikotı → çetükotı

çetin Hayırsız.

– koz Kırılması ayıklanması, güç ceviz.

çetinlenmek Hiddet ve şiddet göstermek.

çetinlik Güçlük gösterme.

çetük, [cetük, çedük, çetik] Kedi.

çetükotı, [çetikotı] Kedinin çok sevdiği, kokusu sümbüle benzer bir ot.

çevirgi Çamaşır eteklerindeki çevrilmiş kısım, baskı.

çevirme, [çevürme] Şişe geçirilerek kızartılmış kuzu, tavuk vb.

– kösüre, [çevürme kösere] Çarklı bileği taşı.

çevirmek Yönetmek.

çevlek → çevlik

çevlik, [çevlek, çevlük] 1. Çevre, etraf. 2. Girdap.

çevlülük → **çevlik**

çevre 1. Etraf, muhit. 2. Çepeçevre.

– almak, [çepçevre almak] Etrafını sarmak, kuşatmak.

– çalmak Etrafı yoklamak, araştırmak.

– etrâf → – taraf

–sini bağlamak Kuşatmak, muhasara etmek.

– taraf, [– etrâf] Her taraf.

– yan, [– yana] Dört taraf, etraf.

– yana → – yan

çevrik Etrafı çevrilmiş, sınırlanmış.

çevrilmek Dönmek, geri gelmek.

çevrili çevrili Döne döne.

çevrilmiş Şişte kızartılmış.

çevrim Daire, değirmi.

çevrindi → **çevrinti**

çevrinmek, [çevrünmek] 1. Çevresini dolaşmak. 2. Dönmek.

çevrinti, [çevrindi] 1. Girdap. 2. Çukur.

çevrişmek Çevrilmek.

çevrülicegizlik Çevrilici durumda olma.

çevrünmek → **çevrinmek**

çevük Çevik, canlı, hareketli.

çevüklenmek Acele etmek, titiz davranmak.

çevürme → **çevirme**

– kösere → çevirme

çevzinmek → **çigzinmek**

çeyan Çiyan.

çeymek 1. Geri dönmek, caymak (?).

2. Hoplamak, sıçramak.

çeynem, [çignem, çiyнем] Bir kez çiğnenecek kadar.

çeynemek Çiğnemek.

çeynenmek Çiğnenmek.

çezgindirilmek Döndürülmek.

çezginmek → **çigzinmek**

çezilmek Çözülmek.

çezmek, [çizmek (II)] Çözmek, açmak.

[çubuk]

– börk İnce uzun külah.

– çalmak Dayak atmak.

çıdam Sabır

çığ (I), [çığ] Kafile, sürü.

çığ (II) Çadırlarda, çubuklardan örülmüş paravana gibi bölme.

çıgıldı → **çıgıltı**

çıgıltı → **çıgıltı**

çığırma 1. Bağırma, haykırmak.

2. Davet etmek, çağırma.

çığırma Ney, kaval gibi nefesle çalınan bir saz.

çığırma İlan etmek, ilan ettirmek, bağırma.

[çığış çığış]

– – itmek Çığış çığış diye ses çıkarmak.

çığıştı Çakıltı.

çığıt (I), [çığıt] Yüzde nokta nokta olan esmer leke, çil.

çığıt (II) Pamuk çekirdeği.

çığıtlanmak Çillenmek.

çıgnam çıgnam Çığıl çığıl.

çığırlamak Çağırılmak, seslenilmek.

çığırsdurmak Bağırtdurmak.

çığırmak Bağırışmak, hep birlikte bağırıp çağırmak.

çığışağı → **çıkşağı**

çığışağı → **çıkşağı**

çığışağı Çığış çığış sesi çıkaran.

çığışmak, [çığışmek] Çığış çığış sesi çıkarmak.

çığışatmak Çığış çığış sesi çıkarttırmak.

çığı Çığlık, haykırma.

çılmak Çıkmak.

çılışağı → **çıkşağı**

çık → **çak**

çıkarmılmak Çıkarılmak.

çıkarmak Yükseltmek.

– itmek Çıkarmak istemek.

çıkı Çıkm, küçük bohça.

[çıkış]

- itmemek Kazanç sağlayamamak.
kâr etmemek.

çıkışmak Başa çıkmak.

çıkma Duvardan dışarı çıkmış olan
cumba, balkon, taşlık.

çıkma 1. Erişmek, sonuçlanmak. 2.
Vazgeçmek.

çık görmek Çıkmaya bakmak,
çıkmaya çalışmak.

çık tırmak Çıkmakta olmak.

çık varmak Çıkagelmek.

[çıkmalu]

- olmak Çıkmak üzere bulunmak.

çıkraşmak Fokurdamak.

çıkırcağ Çıkırık.

çıkşığı, [çığşığı, çığşığı, çışşığı,
çıkşığı] 1. İçine taş parçaları ko-
nulmuş, sallandıkça ses çıkaran
yuvarlak bir çocuk oyuncuğu. 2.
Avuca sığacak büyüklükte yuvar-
lak, yassı ve çevresi derince yarıl-
mış ağaçtan bir çocuk oyuncuğu.

çıkşığı → çıkşığı

çılbağ Çıplak.

çılbağlık Çıplaklık.

çılbur, [cılbur, cılbur, çılbur] Yular,
yular sapı.

çılbur → çılbur

çıldırarak → çaldırarak

çıldurdu Çıtırdı, hafif ses.

çılka, [çalka] Kurdun ense pos-
tundan yapılan kürk.

[çılpağ]

- olmak Soyunmak.

çımara, [çumara] Önemsiz kişi, fakir.
çımçığ Saf, halis.

çımğırık → çımğırık

çımğışmak → çımğışmak

çımğırık, [çımğırık] Püskürgeç.

çımkırmak, [çımkırtmak] 1. Püs-
kürtmek. 2. Su gibi fışkırtarak pis-
lemek, terslemek. 3. Kötü ve sert
söylemek, azarlamak.

çımkırtmak → çımkırmak

çımğışmak, [çımğışmak] Ürpermek.

çın → çin

çınak → cıynak

çınaklamak, [çaynaklamak, çınak-
lamak] Tırmalamak.

çınğıdamak Madeni şeyler ses çıkar-
mak, şingirdamak.

çınrdı, [çinirdi] Çın ya da tın sesi.

çınkı, [cınkı] Kıvrılcım.

çınkırdak Çingirak.

çınrağı → çınrağı

çınrağı, [çınrağı] Çingirak.

çınramak, [çınremek] Çınlamak, şın-
gırdamak.

çınratmak, [çınrendürmek, çınret-
mek] Çınlatmak, ses çıkartmak,
şingirdatmak.

çıpuurdağ → çepüürdük

çıpyalıncak Çıscıplak, çırılçıplak.

çıra → çırak

çırağ → çırak

- uyarmak → çırak

- yandırmak → çırak

çırak, [çıra, çırağ] (< Far. çerāğ)
Işık, kandil.

- uyardurmak → - uyarmak

- uyarmak, [çırağ uyarmak, - u-
yandırmak] Kandil yakmak.

- yandırmak, [çırağ yandırmak]
Kandil yakmak.

çırakba → çırakman

çırakçı Tekkenin kandillerini yakan
görevli.

çırakma → çırakman

çırakman, [çırakba, çırakma] Şam-
dan.

çırğıd, [çırğıd, çırğıdı] Çırcırböceği.

çırğıdı → çırğıd

çırılak çıplak Çırılçıplak.

çırılak → cırılak

çırnak → cıynak

çırnaklamak → çınaklamak

çırnık Kayık, sandal.

çırpı (I) Huy, gidiş, tavır, kılık.

[çırpı (II)]

- **ipi** Kalfaların yapı taşlarını bir düzeyde koymayı sağlamak için kullandıkları ip.

çırpıcı Bez dokunduktan sonra yıkayıp ağartan kimse.

- **çoğanı** Çırpıcıların keten yıkamakta kullandıkları suda eriyen bir taş.

çırpmak Kesmek.

çirtiboğa Ötleğen kuşu.

çirtlayık → **cırlayık**

çıtılğı, **[çıtılğı, çıtlık, çıturğı]** Birbirine girmiş ağaçlık, çalılık, orman.

çıtılğı → **çıtılğı**

çıtlık → **çıtılğı**

çıtlamak → **çatlağıç (II)**

çıturğı → **çıtılğı**

çıtrık Kırılcım.

çıvıldamak Fısıldamak.

çıvıldı → **cıvıldı**

çıvıldu → **cıvıldı**

çıynağ → **cıynağ**

[çibik]

- **çalmak** El çırpmak.

[cicik]

- **i** genişemek Gönü yumuşamak, arzu ve iştahı kabarmak.

çift, **[çift]** Eş.

- **akçası** Eskiden alman tarım vergisi.

- **ucın tutmak** Çiftçilik yapmak.

çifte Atın boğazı üzerindeki tüyden iki daire.

çiftlendirmek Birbirlerine eş etmek, evlendirmek.

çiftlenmek, **[cüftlenmek]** Evlenmek, eş edinmek, karı olarak almak.

çig Talimsiz, idmansız.

çigil → **çigin**

çigin, **[çigil]** Omuz, omuz başı.

- **ine götürmek** Omuzuna almak.

çigir, **[çikir]** Kir.

çigirdik Ağacın körpe, ince dalları.

çiglemek Çiğnemek.

çigletmek Çiğnetmek.

çigne Çok çiğnenen, üzerinden çok gelinip geçilen.

çignem → **çeynem**

çigre, **[çegre]** Oluk biçiminde bir yatak içinden atılan küçük ok.

çigrinmek → **çigzinmek**

çigşeşmek → **çigşaşmak**

çigzindirmek, **[çegzindürmek, çizgindirmek]** Döndürmek, devrettirmek.

çigzinmek, **[baş çegzinmek, baş çevzinmek, baş çigrinmek, baş çigzinmek, cegzinmek, cezginmek, cizginmek, çekzinmek, çizginmek]** Dönmek, dolaşmak.

çikir → **çigir**

çil (I) Bir çeşit keklik.

[çil (II)]

- **at**, **[- aygır]** Tüyü kırmızı ve beyaz karışık olan at, alaca renkli, benekli at.

- **aygır** → - **at**

çilemek Yağmur serpiştirmek.

çimçime → **cimcime**

çimdilemek, **[cimdilemek]** Çimdiklemek.

çimdimek, **[cimdimek]** Çimdiklemek.

çimdirmek Bol su, yağ gibi bir sıvıyla ıslatmak.

çimdük Çimdik.

- **urmak** Çimdiklemek.

çimke İncik kemiği.

çimmek Suyu girmek, banyo yapmak.

çimşir Şimşir.

çimşirmek Ürpermek, titremek.

çin, **[çın]** Gerçek, doğru, halis.

- **eytmek** Doğru söylemek.

- **itmek**, **[- kılmağ]** Doğrultmak, düzeltmek, gerçekleştirmek.

- **şabâh** → - **şehir**

- seher, [- şabāh] Tanyeri ağarmak üzere olduğu zaman, subh-ı sadık.

çingil Küçük üzüm salkımı.

çingildi Çınlama.

çinirdi → çınırdı

çinremek → çınramak

çinrendürmek → çınratmak

çinretmek → çınratmak

çintirmek Gizlice öğrenmeye çalışmak.

çintıyan Kadın şalvarı.

çintuzu Güherçile taşı.

çipil → çepel

çipürdük → çepürdük

çirik → çerik

çirkev (← *Far.* çirk-āb) Çirkef.

çirkin (← *Far.* çirkīn) Çirkinlik.

- den çirkin Büsbütün fena.

- iyi Kötü koku.

çirkinsimek Çirkin görmek, çirkin saymak.

çirtik (I) Küçük üzüm salkımı.

çirtik (II) Parmak sıklatınca çıkan ses.

çise, [çisek, çisendi, çisenti] Yağmur serpintisi.

çisek → çise

çisendi → çise

çisenti → çise

çişdirmek Çözdürmek.

çişmek Çözmek.

çit, [- bezi] Bir çeşit yerli kumaş, yazma yemeni, basma.

- bezi → -

çitari Bir çeşit yollu, ipekli kumaş ki yolları çok zaman ayrı ayrı renklerde olur.

çitimek Dikmek, ilistirmek.

çitinmek Birbirine geçirilmek, ilıştırilmek, birbirine girmek.

çivildemek → civildemek

çivildeşmek → civildeşmek

çiynem → çeynem

çiynemti Ağzda çiğnenecek nesne.

çizgindirmek → çizgindirmek

çizginmek → çizzinmek

çizi, [cizi] Çizgi.

çizilmek 1. Çözölmek. 2. Açılmak, içini dökmek.

[çizme]

- edik Uzun konçlu mest.

çizmek (I) Dönmek, çevresini dolaşmak.

çizmek (II), [çezmek] Çözmek.

çobanaldatğuci, [çobanaldatğıcı, çobanaldatğuci, çobanaldavuci, çobanaldayıcı] Çobanaldatan kuşu.

çobanaldatğıcı → çobanaldatğuci

çobanaldatğuci → çobanaldatğuci

çobanaldavuci → çobanaldatğuci

çobanaldayıcı → çobanaldatğuci

çobanalkalkıdan Demirdikenini de denilen bir çeşit diken.

çoğ (I) → çoh

çoğ (II) → çok (II)

çoğa Çok, çok a, çok bulunur, çok vardır.

çoğaç, [çoğaş] 1. Güneş, gün ışığı.

2. Güneş vuran, güneşe karşı olan, güneşi eksik olmayan (yer).

çoğaçlanmak Güneşlenmek, güneşte ısınmak.

çoğak Işıklı, ziyadar.

çoğan Çöven.

çoğaş → çoğaç

çoğu Ses, gürültü.

çoğuldaşmak Kalabalık hale gelmek, birçok kimse bir araya toplanmak.

çoğuldu, [çoğultı] 1. Topluluk, sürü.

2. Gürültü, çağultı.

- itmek Gürültü yapmak, yaygara koparmak.

çoğultı → çoğuldu

çoh, [çoğ (I)] Çok.

çoğalmak Çoğalmak.

çoğmak → çokmak

çok (I) Çokluk.

çok (II), [çoğ (II)] Işık, parıltı, pırıltı.

[çok (III)]

- ara Çok kez, genellikle.
- bilir Bilgili.
- da azın Çok şeye karşılık birazını.
- lar yaşasın Pek çok yaşasın.

çokal → çukal

çokaltmak Çoğaltmak (?), biriktirmek (?).

çokdan Çok eskiden yapılmış.

çokdankı, [çokdanki] Eskiden kalmış, uzun zamandan beri sürüp gelen.

- koca Çok yaşlı ihtiyar.

çokdanki → çokdankı

çokla Genellikle, daha çok.

çoklu Çok şeyi olan, varlıklı.

çokluğ → çokluk

çokluk, [çokluğ] 1. Servet, zenginlik. 2. Çok zaman, uzun zaman.

3. Çok, pek çok, birçok. 4. Fazlalık, artıklık.

çokmak, [çokmak] Toplanmak, üşüşmek, hücum etmek, çullanmak.

çokmar Topuz, başı topuzlu değnek, çomak.

çoknaşmak Çoğalmak, çoklaşmak.

çokramak Kaynamak, fokurdamak.

çokraşmak Birbirine girer gibi görünmek, kaynaşmak.

çoksunmak Çok görmek, kendisine çok gelmek.

çokum Toplu, toplu olarak bir arada bulunan.

çokuşmak Üşüşmek, toplanmak.

çolpa, [çulpa] Bön, beceriksiz, âciz, zavallı.

çolpalık İşe yaramazlık, sünepelik, bölnlük.

[çoluk]

- çolpa Çoluk çocuk.

çomağ → çomak

çomak, [çomağ] Ucu topuzlu sopa, gürz.

çomar Boynuzsuz koyun.

çomca → çömce

[çom]

- çam Çam kutüğü.

çomruk Tomruk, çöpleri kırılmış, güdükleşmiş süpürge.

çonmak (Isınmak için) Çömelmek, oturmak.

çop Kalın sopa.

çopra Çorba.

çopur Sığınım yani dağöküzünün bir çeşidi.

çögdürmek İleri doğru fişkırtmak.

çöğeltmek → cöğeltmek

çögür (I) Ağaçdiken, çalı.

çögür (II) Bir çeşit telli halk sazi.

çökegen Çok çöken, her zaman çöken.

çökek 1. Çöküntü, tortu. 2. Çökülerek oturlan yer. 3. Tuz ve süt katılmış yoğurt, bir çeşit çökelek. 4. Bataklık, bataklık.

çökel, [çökül] Su taşıp çekildikten sonra bıraktığı çamur.

çökelek Tortu, çöküntü.

çökerilmek Çökertilmek.

çökmek Çökertmek, çöktürmek, o-turtmak.

[çök]

- itmek Çökmek.

- itdirmek Çökertmek, çöktürmek.

- urmak Diz çökmek, dize gelmek.

çöksü Bir şeyin kımıldamasını önlemek için kullanılan ağırlık, baskı, çivi.

çökül → çökel

çöl Çörçöp.

çölmek Çömlük.

-e urmak Çömleğe, tencereye koymak.

- kaynatmak Fesat çıkartmak, kıskırtmak.

- urmak Yemek pişirmek için ocağa tencere koymak.

çömçe, [çomca] Kepçe.

çömelez Kısık.

çönge, [çöngi] Gücünü yitirmiş, zayıf, görevini yapamaz duruma gelmiş, küntleşmiş.

çöngellemek → çöngeltmek

çöngelik Kesmezlik, küntlük.

çöngelmek 1. Zayıflamak, gücünü yitirmek, görevini iyi yapamaz duruma gelmek, körleşmek. 2. (Dış için) Kamaşmak.

çöngeltmek, [çöngellemek] Zayıflatmak, gücünü kırmak, körletmek.

çöngi → çönge

[çöngül]

– olmak Zayıflamak, gücü gitmek.

[çöp (← Far. çüb)

–e saymamak Çöp kadar değer vermemek.

–den çelebi Çok zayıf ve sıska adam.

– tutuşmak Birbirlerine küstüklerini belgelemek için bir çöpü karşılıklı tutup kırmak.

çöpçör Çörçöp.

çöpkapın Kehribar.

çöpür Keçi kılı.

– alaca Benek benek karışık renk.

çörcügez Çörçöp kırıntısı.

çörek Değirmi ekmek.

–inde çigi olmamak İşinde hilesi bulunmamak.

çörleç Su oluğu, çörten.

çörmük Kaplıca.

çöz, [çözyağı] İşkembe ve bağırsağı kaplayan yağ tabakası.

çözelendirmek Akıtmak.

çözgü Çulhaların üzerine ip sardıkları dolap.

çözyağı → çöz

çuğa Çuha.

çuğal, [çoğal, çuğar] Eskiden savaşta atlara giydirilen zırhlı örtü ki bir çeşidini savaşçılar da giyerlerdi.

çuğar → çuğal

çuğundur → çükündür

çuğur Mezar.

çuğurcağı Oyuk, çukuru olan.

[çul]

–lara kırmak Çul giydirmek, perişan hale sokmak.

çulfa Çulha.

çulpa → çolpa

çultar At örtüsü, eyer örtüsü.

çumara → çumara

çükündür, [çuğundur] Pancar.

çürüntü Çörçöp, süprüntü, döküntü.

D

dabağa Tabaka, kat.

dad Tat, lezzet.

dadırmak, [**dadurmak**, **tağırmak**, **ta-**
durmak, **tağırmak**] Tattırmak.

dadmak, [**datmak**] Tatmak.

dadurmak → **dadırmak**

dağ (I), [**tağ**] (← *Far.* *dāğ*) Yara.

– **açılmak** Yara açılmak.

– **eylemek** → – **itmek**

– **itmek**, [**- eylemek**] Ateşle yara
açılmak, dağlamak.

[**dağ (II)**]

– **aşırı** Dağ arkasında, dağın öbür
yakasında.

dağar → **tağar**

[**dağdağan**]

– **ağacı** Karaağaç, çitlenbik ağacı,
ahlât ağacı.

dağı → **dağı**

dağlağı → **dağlağı**

dağlağı, [**dağlağı**, **dağlavu**, **tağlağı**,
tağlağı **tağlağı**] Dağlama
aygıtı.

dağlavu → **dağlağı**

dağuk → **tağuk**

dağı → **dağı**

dağıl → **tağıl**

dağılar Başkaları.

dahra, [**tağra**, **tağra**] Bağ ve ağaç bu-
damakta kullanılan orağa benzer
bir ağıt.

dağ (I) Özür, kusur.

– **dağmak**, [**- kılmaq**, **- tutmaq**,
tağ tutmaq] Kusur bulmak, ayıp-
lamak, kınamak, taşlamak.

– **kılmaq** → – **dağmak**

– **tutmaq** → – **dağmak**

dağ (II) → **dek (II)**

dağ (III) → **dek (I)**

dağı, [**dağı**, **dağı**] 1. Dahi, de. 2.

Bundan başka, aynı zamanda, hem
de, ve ... 3. Başka, diğer. 4. Daha
(sıfatların başında). 5. Daha ziya-
de, daha çok. 6. Henüz, hâlâ. 7.
Sonra, bundan sonra, artık, bir
daha. 8. Yine, yine de.

dağmak Takmak, kuşanmak.

dağık Tavuk.

dalamak → **talamak (II)**

dalaşmak → **talalaşmak**

dalbınmak → **talbınmak**

dalemak Uğraşmak, çabalamak, yo-
rulamak.

dalda → **dulda**

dalfes Sarıksız giyilen fes, bu fesi gi-
yinen kimse.

dalgıç Dalgıç.

dalka Dalga.

daltuman Üzerinde sadece diz donu
bulunan.

daltatlı Devletli.

dalyatağan Dalkılıç, yatağanı çekmiş
durumda.

dam → **tağ**

dammak → **tağmak**

damzırmak → **tağzurmak**

damzurmak → **tağzurmak**

dağ (I) → **tağ (I)**

dağ (II) → **tağ (II)**

[**dandin**]

– **itmek** Çocuk oynatmak.

[**dâne (Far.)**]

– **dükenmek** Rızık tükenmek.

[**danış**]

– **itmek** → **tağışık**

danışık (I) Tanışıklık, ülfet, ünsiyet.

danışık (II) → tanışık
 - itmek → tanışık
 danışıkçı → tanışıkçı
 danışmak → tanışmak
 danışman, [tanışmant] (← *Far. dā-niṣ-mend*) Danışılan kimse, fakih, bilgin.
 dañla → tañla
 -ya komak → tañla
 dañlacak → tañlacak
 dañlamak → tañlamak
 dañlaşmak → tañlaşmak
 danmak → tanmak
 dañmak → tañmak
 dañsık → tañsuk
 dañsulı → tañsuk
 dañsuk → tañsuk
 danuk → tanuk
 danuklık → tanuklık
 - virmek → tanuklık
 dapa, [depe (II)] Taraf, yön.
 dapacak Mabut, tapacak.
 dapkur → tapkur
 - kolanı → tapkur
 dapşurmak → tapşurmak
 dapşurmak → tapşurmak
 dapulcu Davulcu.
 daramak Her yanı araştırmak, arayıp taramak.
 darıkmak → tarıkmak
 darılğanmak → tarılğanmak
 darımak Musallat olmak, âriz olmak, talan etmek.
 darılğanmak → tarılğanmak
 dartılmak, [tartılmak] Çekilmek, sıyılmak.
 dartınmak, [tartınmak] Çekinmek, esirgemek.
 dartışık, [tartışık] İhtilaf, niza, çekişme, tartışma.
 dartışiksiz İhtilafsız, tartışmasız.
 dartışmak → tartışmak
 dartmak (I), [tartmak (I), tartmak] Çekmek.

dartuk → tartuk
 daş → taş
 daşıra → taşra
 - çekmek → taşra
 - gelmek → taşra
 daşrağı → taşrağı
 datmak → dadmak
 [dav]
 - istemek Meydan okumak, savaş istemek.
 davar → tavar
 - eri → tavar
 davlunbaz, [tavlunbaz] (← *Ar. Far. tabl-bāz*) Davul, kös.
 day Tay.
 dayak → tayak
 dayıza, [diyeze, tayaza, tayıza] Teyze.
 daylak Yularsız, başıboş, salma deve ve at.
 daz → taz
 dazlak → tazlak
 debbe → debe (II)
 debe (I) (*Far.*) Fıtkılı, kasığı yarık.
 debe (II), [debbe] Güğüm, ağzı dar, altı geniş kapaklı yağ kabı.
 debelek → deplek
 debelik, [depelik] Fıtkılı olma hali.
 debelü Fıtık hastalığı olan.
 debertmek Eşelemek, kürcalamak, araştırmak.
 debimek 1. Yıkılacakmış gibi tökezeleyerek yürümek. 2. Dili, eli, ayağı dolaşmak.
 debitmek Depretmek, kımıldatmak.
 deblek → deplek
 [dedürgün]
 - olmak Tedirgin, rahatsız olmak.
 defe, [tefe] 1. Çulhaların mekik atıktan sonra ipi sıkıştırmak için kullandıkları tarak. 2. Dokumacılıkta tarak vurma.
 [defter (*Far.*)]
 - eylemek → - itmek

- itmek, [- eylemek] Deftere yazmak, defter tutmak.

degegen Değen, çok değen, dokunan.

degek, [devek, digek, tegek, tevek] Asma filizi, asma kütüğü, asma dalı.

degenek (I), [deyenek] Değnek, sopa.

degenek (II) → **degnel**

degeri Kıymet, paha, değer.

degerirek Daha değerli, çok değerli.

degin Kadar, dek, denli.

deginmek, [tiginmek] Kavuşmak, ulaşmak, nail olmak.

degirmek → **degürmek**

[degirmen]

- boğazı Değirmene tane dökülen delik.
- tozuşluğu Su değirmeninde çarkın bulunduğu ve döndüğü yer.

[değiş]

- eylemek Mübadale etmek.

değişik Her biri kendi akrabalarından bir kızı ötekiyle evlendirmek suretiyle iki erkek arasında karşılıklı olarak kararlaştırılan evlenme.

değişilmek Değiştirilmek.

deglüğeç → **devlengeç**

degme 1. Her, her bir, herhangi bir, gelişigüzel, rastgele. 2. Beğenilmiş, seçilmiş.

- gez Her zaman, her defa.

degmede 1. Her yerde, gelişigüzel yerde. 2. Kolay kolay, her zaman.

degmek 1. Ulaşmak, erişmek, dokunmak, isabet etmek. 2. Düşmek, yaksamak.

[degmelik]

- ile Kolaylıkla, olur olmaz şöyle.

degnek → **degnel**

degnel, [degenek (II), degnek] (Göz için) Değen, dokunan, isabet eden.

degre, [deyre] Civar, etraf, çevre.

degrimek Devretmek, dolaşmak.

degrinmek Dönmek, dolaşmak.

degşirilmek → **degşürilmek**

degşirmek → **degşürmek (II)**

degşürmek (I) → **dirşürmek**

degşürmek (II), [degşirmek] Değiş-tirmek, değişmek.

degşürilmek, [degşirilmek, degşürinilmek] Değiştirilmek, çevrilmek.

degşürinilmek → **degşürilmek**

degül Değil.

- idügi Olmadığı.
- ki Kendisinden sonra gelen olumlu eyleme olumsuz anlamı verir.
- imişse → **degülmişse**

degülmise → **degülmişse**

degülmişse, [degülmise, degülmişse, degül imişse] Olmasaydı, olmamış olsaydı.

degülmişse → **degülmişse**

degürmek, [degirmek] 1. Eriştirmek, yetiştirmek, ulaştırmak, duyurmak, bildirmek. 2. Dokundurmak, değdirmek.

degzindürmek, [dezgindürmek] Çevirmek, dolaştırmak.

degzinmek Devretmek, çevrilmek, dönmek, dolaşmak.

[deh]

- düşmek Öğrenmiş, haberli olmak.

dehlemek Dikkatle üzerinde durmak.

dek (I), [dağ (III)] 1. Kadar, değin. 2. ... Kadar az, ... denli.

dek (II), [dağ (II), tek (II)] Ancak, yalnız, yetişir ki.

dek (III) Oyun, hile.

[dek (IV)], [tek (III)] Sessiz, rahat, sakin.

- **degül**, [tek degül] Tekin değil, boş, beyhude değil.
- **durmak**, [- тұрмақ, tek durmak, tek тұрмақ] Uslu, sessiz, sakin durmak, susmak.
- **oturmak**, [tek oturmak] Rahat durmak, sessiz, sakin durmak.
- **tұрмақ** → - **durmak**

dek (V), [denk, tenk] 1. İçi dolu çuval, hayvana karşılıklı yükletilen yükün her biri. 2. Birbirine uygun iki şeyden her biri, eş, benzer. 3. Yarı.

- **gelmek** Denk gelmek.

dek (VI) → **tek (I)**

dekdeş → **denkdeş**

dekerek Tekerlek.

dekerlemek Yuvarlamak.

dekin → **tekin (I)**

- **yir** Issız, sakin.

deklemek Denkleştirmek, yakıştırmak, uyuşturmak.

deleme, [teleme] Maya ile kestirilmiş süt.

deli, [delü] Zorlu, azgın, korkunç surette.

delicetoğan → **delüçetoğan**

[**delik**]

- **dersik** Delik deşik.

delim Çok, birçok, fazla.

- **dürlü** Türlü türlü, çeşit çeşit, pek çok.

delimden Çoktan, çok zamandan beri, pek eskiden.

delme Yelek.

delü → **deli**

-**ye** **urmak** Deli yerine koymak.

delüce Buğday aralarında biten, siyah, acı bir bitki.

delücedoğan → **delüçetoğan**

delüçetoğan, [delicetoğan, delücedoğan] Atmaca türünden, muymul da denilen yırtıcı bir kuş.

delük Delik.

delürmek Delirmek, çıldırmak.

[**dem (Far.)**]

- **çekmek**, [- **dutmak**] (Öten kuşlar ve ney üfleyenler hakkında) Sesi kesmeden uzatmak.

- **çıkarmak** Ney üflemek.

- **dutmak** → - **çekmek**

-**i** **bağlanmak** Nefesi tutulmak.

- **urmak**, [- **ürmek**] Nefes almak, nefes çekmek, üflemek.

-**ün** **yümün** oynatmak Vaktini hoş geçirmek.

- **ürmek** → - **urmak**

[**demek**]

- **işitmek** Konuşmak.

demet Biçilmiş ekin destesi.

[**demir**]

- **pehlivan** Güçlü, yenilmez pehlivan.

demirmih → **demürkazık**

demirtikeni Çobankalkıdan da denilen bir çeşit diken.

demlüç Bilezik.

demregi, [demregü] Temriye hastalığı.

demregü → **demregi**

demren, [temren] Okun ucuna geçirilen demir ya da kemik parça.

demşeklik Haşarıklık, zıvrıklık, sevincini belirtecek hareketlerde bulunma.

demür, [timür] Demir.

- **giyim** → - **gönlek**

- **gönlek**, [- **giyim**, - **ton**, **timür gönlek**] Zırh.

- **ton** → - **gönlek**

- **komak** Demir atmak, demirlemek.

demürbokı, [demürçirki] Cüruf, metal talaşı.

demürboz Demirkırı (at).

demürbutrak Pıtrak biçiminde demirden yapılmış diken ki, eskiden düşmandan korumak için askerin çevresine saçılırdı.

demürçirki → **demürbokı**

demürkazık, [demirmih] Kutupyıldızı.

demürkurdı Karıncalanmış demirin pası.

demürlemek Demire vurmak.

demürlenmek 1. Perçinlenmek, ke-netlenmek. 2. Buğağılanmak.

dendi Haydi söyleyiniz, deyiniz.

dene Tane.

denemek, [dinemek] Dikkatle bakmak, gözetmek, gözlemek.

deneyü bakmak Dikkatle, merakla bakmak.

dengel Yüz yüze oturma.

deniz Deniz.

– göñüllü Derya-dil.

–ler –i En büyük deniz, okyanus.

– oynamak Deniz dalgalanmak.

denizagzı Bir çeşit deniz hayvanı.

denizatı Ata benzer bir hayvan.

denizkartalı Bir çeşit su kuşu.

denizkoyunu, [şukoyunu] Tüyünden ağır kumaşlar ve derisinden kürk yapılan bir su hayvanı, kunduz.

denizköpüğü Marangozlukta kullanılan hafif, beyaz bir taş.

denizkulağı Haliç.

denizşığı Aslı denizaygırı ya da denizayısı olması ihtimali bulunan bir efsane hayvanı.

denizşoğanı Yabani şoğan.

denk → dek (V)

– olmak Eş, benzer, eşdeğer olmak.

– taşı Denklerin, terazi kefelerinin ve kayıkların hafif yanına denk-leştirmek için konulan taş.

dendeş → denkdeş

denkdaş → denkdeş

denkdeş, [dekdeş, dendeş, denkdaş]

Eş, benzer.

denli → denli

denli, [denli] Kadar, denli.

denşüz Münasebetsiz, saygısız.

depdirmek Çiğnetmek, tepeletmek.

depe (I) Tepe.

–sini dögmek Başını ezmek.

depe (II) → dapa

depecük Tepecik, küçük tepe.

depegen Tekmeleyen, çok tekme atan.

depelemek Çiğnemek, ezmek, öldürmek.

depelenilmek Öldürülmek.

depelenmek Öldürülmek.

depeleşmek Birbirini öldürme savaşı yapmak, mukatele etmek.

[depeleyici]

– ağı Öldürücü zehir.

depelik → debelik

depere Tepesine.

– tutmak Tepesi üzerine kaldırmak.

depilmek Tepilemek, sokulmak.

depingi → depingü

depingü, [depingi, depingü, tepingi]

Hayvanın sırtını incitmemek için eyerin ve palanın altına konulan içi doldurulmuş keçe.

depinmek, [depünmek] Şiddetle hareket etmek, saldırmak, çırpınmak, tepinmek.

deplek, [debelek, deblek, dübelek]

Küçük davul, dümbelek, darbuka.

depme, [depmiş] Tekme.

– urmak Tekmelemek, tekme atmak.

depmek Hücum etmek, saldırmak, (atı) ileri sürmek.

depmiş → depme

deprendiirmek Harekete getirmek, kırmılatmak.

depreniş Hareket, kımıldanış.

deprenmek Hareket etmek, harekete gelmek, kımıldanmak, sarsılmak.

depreşdiirmek Nüksettirmek.

depreşmek Hareket etmek.

depretmek Kımılatmak, sarsmak, harekete getirmek.

depsermek, [teşsermek] (Dil, dudak, yara, meyva hakkında) Kuruyup buruşmak.

[depük]

–e bırakmak Tekmeletmek.

– urmak Tekme vurmak, tekmelemek.

depingü → depingü

depünmek → depinmek

der (I) Ter.

- tola gelmek Ter iyi gelmek.

[der (II) (Far.)]

- oğlanı Ücretle çalışan genç kimse, uşak.

dercimek Terler gibi olmak.

[derd (Far.)]

-e varmak Derde düşmek.

-i depresmek Derdi tazelenmek.

dergemek → dirgemek

dergenmek → dirgenmek (II)

dergeşmek → dirgeşmek

deri (I), [diri (I)] 1. Parsa, bahşiş.

2. Devşirme, derinti.

[deri (II)]

-sin çıkarmak Derisini yüzmek.

-sine sığmamak, [-sine sığmaz olmak] Heyecandan kabına sığamamak.

-sine sığmaz olmak → -sine sığmamak

derilgi → dirilgi

derilmek → dirilmek (I)

derim (I) Kuş yemi.

derim (II) Cemiyet, toplantı.

derim (III) → - evi

- han ev Ulu, görkemli, büyük çadır.

- ev → - evi

- evi, [- (III), - ev] Çevresi ve üstü keçe, bez ya da saz ile örtülen çadıra benzer göçebe evi.

derincek, [dirincek] Baş örtüsü.

derinti → dirinti

derişdirmek Dermek, toplamak.

derlegen Çok terleyen.

derleme, [- hastalığı, derletme, derletme hastalığı] Tifo.

- hastalığı → -

derlemek Terlemek.

derletme → derleme

- hastalığı → derleme

derlik, [terlik] Üste giyilen ince elbise.

dermek → dirmek

dermen, [termen] Demren.

derneçük Derneçik, düğün.

dernek → dirnek,

- yiri → dirnek

dernekli → dirnekli

derneklice → dirnekli

dernemek → dirnemek

derneşeceği → dirneşeceği

derneşmek → dirneşmek

[ders (Ar.)]

- dimek Ders vermek.

dersü Hep, hepsi, baştan başa, tümü.

derşürmek → dirşürmek

[deryâ (Far.)]

- oynamak Deniz dalgalanmak.

desdegirmi Yusuvarlak.

deste Kat, takım.

destürülanmak Kendisine izin verilmek.

destürunsuz Destursuz, izinsiz.

deşdirmek Deldürmek, yardırmak.

deşilmek Yarılmak.

deşmek Yarmak, yarıp açmak.

deşürmek → dirşürmek

deval Arı kovanında bulunan acı tortu.

[deve]

- dellâh Yüksek sesle konuşan.

devecik Kızlardevesi de denilen çekirgeye benzer bir böcek.

devedabanı → deveatabanı

devek → degek

deveatabanı, [devedabanı] 1. Büyük şarap kadehi. 2. Büyük lokma.

devinmek Hareket etmek, uğraşmak.

devlegiüç → devlengeç

devlengeç, [deglüğeç, devlegüç, devlingeç, devlüğeç, devlüngeç] Çaylak türünden bir ahır kuş.

[devlet (Ar.)]

- eşiği Hükümet, saray, saltanat yönetimi.

-i dönmek Talihi kötüye gitmek.
 -ini depmek Mutluluğunu kendi eliyle yıkmak.
 devlingeç → devlengeç
 devlügeç → devlengeç
 devlüngeç → devlengeç
 devre Yanış.
 devşirimli → divşürümlü
 devşirmek → dirşürmek
 devşürmek → dirşürmek
 devşürükli → divşürükli
 deyenek → degenek (I)
 deyî → diyü
 deyiş → diyiş
 deyişat Şiir, söz, laf (dedikodu, havadis).
 deyre → degre
 deyü → diyü
 dezgindürmek → degzindürmek
 dıkılmağ Bir şeyin içine girmek, dolmak.
 dıkız Tıknaz, yoğun.
 dılak → tılak
 dımranmağ Tırmanmak.
 dım Ses, sada.
 [dın]
 - durmağ Sükût etmek, ses çıkarmamak.
 dınç → dinç
 dınçlık → dinçlik
 dınkaz Tıknaz, iri yarı.
 dınmağ → tınmağ
 dınmamağ → tınmamağ
 dınsuz Sessiz, sakin.
 dınsuzcek Sessizce, yavaşçacık.
 dınsuzım Sessizce, yavaş sesle, gizlice.
 dınsuzluk Sükût.
 dırağuman Tercüman.
 dırmanmağ Tırmanmak.
 [dırnağ]
 - urmağ Pençe atmak.
 dırnağ, [dıynağ, duynağ, tıynağ, tıynağ] Tırnak.

dıynağ → dırnağ
 dızman İri, iriyarı.
 dızmanlık Cesaret, irilik.
 di, [dın (II), dın imdi] Haydi, haydin bakalım.
 dibelek → dibelik
 dibelik, [dibelek] Büsbütün, tamamiyle, ebedi.
 didik Eyer altı (?).
 didim didim Didik didik.
 didürmek Dedirtmek, söyletmek.
 diftik Tiftik.
 digcür → digçür
 digçür, [digcür] Küçük tulum, tulumcuk.
 digeç Deyince.
 digek → degek
 digren Harmanda biçilmiş tahıl saplarını toplamaya yarayan aygıt, diren.
 [dik]
 - gelmek Muhalefet etmek, itiraz etmek, kafa tutmak.
 -ine gitmek Aksine hareket etmek.
 dike (I), [tike] Kuşbaşı büyüklüğündeki et parçası.
 dike (II) Dikkatle, kulak kabartarak, dik dik.
 - bakmağ, [- - bakmağ] Dik dik, dikkatle bakmak.
 - - bakmağ → - bakmağ
 diken 1. Kılçık. 2. Arı ve benzeri böceklerin iğnesi.
 dikenserçesi Çabkuşu, çalıbülbülü, boklucabülbül.
 dikik Dik.
 dikilmek Tayin edilmek, nasbolunmak.
 dikim Lokma.
 dikme (I) Fidan, dikilip yetiştirilen şey, yetiştirilmiş olan.
 dikme (II) Destek, dayak.
 dikmek Nasbetmek.
 dikük Dikili ağaç, dikme.

dil (I) Anahtar.

dil (II) Sözleşme.

dil (III) Körfez, koy.

**dil (IV) Düşmanın durumunu söylet-
mek için alınan tutsak.**

[dil (V)]

- açıklığı Fesahat, talakat.
- ağız virmemek Çok hasta oldu-
ğundan konuşamamak.
- bağı Söyleme gücünü engelleyen
şey.
- çinmemek Sözü ağızda gevele-
mek, tevil için uğraşmak.
- çöngeligi Rekaket, kekemelik.
- e gelmek Önce söylemezken söy-
lemeye başlamak.
- e getürmek Ağıza almak, söyle-
mek, anmak.
- i bağlanmak Dili tutulmak.
- i bağlı olmak Söz söyleyemez
durumda bulunmak.
- in beklemek, [-ini beklemek] Sü-
kût etmek, dilini tutmak.
- ini beklemek → -in beklemek
- ini depretmek Söylemek, söyle-
meye başlamak.
- ini kesmek Susmak.
- i yitmek Dili tutulmak.
- i yügrük Talakatli, düzgün konu-
şan.
- i zifir Ağız bozuk.
- kesmek İkna yoluyla susturmak.
- üşürmek Birçok kimse bir sözü
aynı biçimde bir ağızdan söylemek.
- virmek Konuşma gücü vermek.
- yügrükligi Pürüzsüz konuşma,
talakat.

dilban, [dilibend] Tercüman.

dilibend → dilban

dilce Dilde, dil ile.

dilcenmek Gücenmek.

dilcik (I) Bademcik.

dilcik (II) Terazî ibresi.

dilegen Dileyici, çok isteyen.

dilek Şefaât.

- bitürmek İhtiyacı, amacı yerine
getirmek.

- bulmak İsteğine kavuşmak.

- eylemek → - itmek

-in eylemek İsteğini yerine getir-
mek.

- itmek, [- eylemek] Dilemek, rica
etmek, niyaz etmek, şefaât etmek.

**dilekce İsteğe uygun, istenildiği bi-
çimde.**

dilekci, [dilekçi] Şefaâtçi.

dilekçi → dilekci

dilekli Arzusu, isteği olan.

**dileksüzrek İstemeyerek, istemeye is-
temeye.**

dilemek Dilenmek.

dileşmek Birbirinden dilemek.

**dilgem Dilim, dil biçiminde, uzunla-
masına.**

dilgü → dilkü

dilki → dilkü

dilkicek Dalkavuk, yaltakçı.

dilkiceklik → dilküceklik

dilkilik → dilküceklik

dilkü, [dilgü, dilki] Tilki.

**dilküceklik, [dilkiceklik, dilkilik] Yal-
taklanma, dalkavukluk.**

- eylemek → - itmek

- itmek, [- eylemek] Yaltaklan-
mak, dalkavukluk etmek.

**dilkülenmek Yaltaklanmak, dalka-
vukluk etmek.**

dilküüzümü Köpeküzümü.

dillegen Çok zemmeden, çekiştiren.

**dilemek Bir kimse hakkında dediko-
du yapmak, bir kimseyi çekiştir-
mek.**

**dillenmek Dili açılmak, söylemeye
başlamak.**

dilleşmek Konuşmak, söyleşmek.

[dilli]

- defter Bütün ayrıntılar gösteri-
lerek yazılan defter.

– **dilince** Hal diliyle, kendine özgü bir dille.

dillü Cerbezeli, iyi ve kolay söz söyleyen.

dillülük Düzgün ve dokunaklı söz söyleme.

dılmaç, [**dılmeç (I)**] Tercüman.

dılmeç (I) → **dılmaç**

dılmeç (II) Dilik, yırtmaç.

dilmek Yarmak.

[**dilsüz**]

– **olmaç** Susmak, ses çıkarmamak.

dilü Dilek, arzu.

dime Söz, ağza gelen söz.

[**dimek**]

diben Deyip, diyerek.

diñüz Deyiniz, söyleyiniz.

dip Deyip, diyerek.

diye misin Der misin?

diyen Denen, söylenen.

dîmelü Denebilir, denilebilecek.

dimi Bir cins kumaş, bez.

dimin Demin.

[**dîn (Ar.)**]

– **yufkaları** Dini zayıf olanlar.

[**diñ(I)**]

– **diñlemek** İki kişinin hafifçe konuştuğu sözlerle kulak vermek.

diñ (II) → **di**

– **imdi** → **di**

dincelmek Rahata ve huzura kavuşmak.

dinç, [**dınç**] Emin, sakın, asude, müsterih.

– **geçmek** Sükûnet içinde yaşamak.

– **olmaç** Emin, mutmain olmak.

dinçlik, [**dınçlık**] Rahat, huzur, asayiş.

dindürmek Söyletmek.

diğelmek Ayakta durmak, ayağa kalkmak.

diğeltmek Dikmek, dik tutmak.

diğemek → **değemek**

diñi, [**diñü**] Dinleme, kulak verme.

– **diñlemek**, [**diñü diñlemek**] İki kişinin hafifçe konuştuğu sözlerle kulak vermek.

diñici, [**diñüci**] Fısıltı ile söylenen sözü sezdirmeyle dinleyip sahibine ileten.

[**diñicilik**]

– **eylemek** İki kişinin hafifçe konuştuğu sözleri gizlice dinlemek.

diñlence 1. Dinlendiren, huzur veren şey. 2. Dinlenme.

dinlenmek Bir dinî kabul etmek.

diñlenmek Sönmek.

diñmek Sakin olmak, susmak.

diñü → **diñi**

– **diñlemek** → **diñi**

diñücü → **diñici**

diñücülük İki kişinin hafifçe konuştuğu sözlerle kulak verme.

dip (I) Kök.

– **alay** Merkez alayı.

– **çalkamaç** Kalçaları oynatmak.

– **dede** Büyük dede.

– **deñiz** Büyük deniz.

– **göstermek** Yemeği, tabakta bir şey kalmayınca yeğün yemek.

dip (II) (Kadeh ve sinide) Ayak.

[**dipdiñsüz**]

– **olmaç** Sakinliğini büsbütün yitirmek.

dipdirilice Dipdiri olarak.

dipi Tipi.

dir Geçim, yemlenme.

[**dir dir**]

– – **ditremek** Tir tir titremek.

direze → **direzi**

direzi, [**direze**, **diëzin**] Dokumacılıkta tezgâha gerilen ip.

– **çözmek** Dokumak için, ipi tezgâha uzunluğuna germek.

diëzin → **direzi**

dirgemek, [**dergemek**] Toplamak, bir araya getirmek.

dirgenmek (I) Dayanmak, istinat etmek.

dirgenmek (II), [dergenmek] Toplanmak, birikmek, derlenmek.

dirgeşmek, [dergeşmek] Toplanmak, bir araya gelmek.

dirgi Sofra.

dirgirmek → **dirgürmek**

dirgürmek, [dirgirmek, dirümek] Diriltmek, ihya etmek.

diri (I) → **deri (I)**

[**diri (II)**]

– **kılmak** Diriltmek, ihya etmek.

– **kırmak** Yaşatmak, sağ bırakmak.

– **olmak** Yaşamak, hayat sürmek, canlanmak.

dirice Diri olarak.

dirildürinilmek Diriltmek.

dirile → **diriyle**

dirilgi, [derilgi] Dernek, toplantı.

dirilik → **dirlik**

dirilmek (I), [derilmek] Toplanmak, tecemmu etmek.

dirilmek (II) 1. Yaşamak, ömür sürmek. 2. Geçinmek, imtizaç etmek. 3. Taslamak, ... davasında bulunmak.

dirincek → **derincek**

dirinti, [derinti] Şuradan buradan toplanmış insan kalabalığı.

diriyle, [dirile] Diri iken, diri diri.

dirlik, [dirilik] 1. Yaşayış, hayat, sağlık, geçim. 2. Tahsisat, ödenek. – **bulmak** Hayata kavuşmak, canlanmak, dirilmek.

– **dirilmek** Hayat geçirmek, ömür sürmek.

– **eylemek** → – **itmek**

– **i çalanmak** Ödenegi kesilmek.

– **idinmek** → – **itmek**

– **ini giy eylemek** Bolluk ve huzur içinde yaşamasını sağlamak.

– **itdirmek** Yaşatmak.

– **genliği** Bolluk ve huzur içinde yaşayış.

– **itmek**, [– eylemek, – idinmek] Geçinmek, yaşamak.

– **otu** Ölüme karşı ilaç olan sağlık otu.

– **suvi** Ab-ı hayat.

– **sürmek** Hayat geçirmek, ömür sürmek.

– **tağulmak** Dirlik bozulmak.

– **yatı** Geçim yolu, geçinmeyi sağlayan şeyler.

dirmek, [dermek] Toplamak, biriktirmek.

dirüp devşürmek → **dirüp dirşürmek**

dirüp devşürülü görmek, [dirüp döşürülü görmek] Derlenip toparlanmak, hazırlanmak.

dirüp dirşürmek, [dirüp devşürmek] Derleyip toplamak, yığmak.

dirüp döşürülü görmek → **dirüp devşürülü görmek**

dirnek, [dernek, dernek yiri, dirnek]

Toplantı, toplantı yeri, cemiyet.

dirnek → **dirnek**

dirnekli, [dernekli, derneklice, dirneklü] (Vücutu) Derli toplu olan.

dirneklü → **dirnekli**

dirnemek, [dernemek] Dermek, toplamak, derlemek.

dirneşcegi, [derneşcegi] Toplanma yeri.

dirneşmek, [derneşmek] Toplanmak, yığılmak.

dirşirmek → **dirşürmek**

dirşürmek, [degşürmek (I), derşürmek, deşürmek, devşirmek, devşürmek, dirşirmek, dişürmek, divşirmek, divşürmek, diyşürmek, döğşürmek, döşürmek] Derlemek, toplamak, bir araya getirmek.

dirürmek → **dirgürmek**

[**diş**]

– **bilemek** Tamah etmek, iştahlanmak.

- **düzmek** Arka arkaya diş çıkar-mak.
- **göstermek** Sırtmak.
- in** ılıdu gülmek Tebessüm et-mek, dudakları arasından dişleri gö-rünecek şekilde gülmek.
- ini** ısıtmak Dişini göstermek, diş-lerini göstererek gülmek.
- in** sırtmak Dişleri göstermek, diş gösterirken dudaklarını açmak.
- **kışmak** Dudakla sus işareti yap-mak.
- **koymak**, [- **koymurmak**] Diş ge-çirmek.
- **koymurmak** → - **koymak**
- **kurdağası** Kürdan.
- **urmak** Yemek, çiğnemek.
- dişegi**, [**dişegü**, **dişengi**] Değirmen ta-şını diş diş yapmak için kullanılan bir çeşit külünk.
- dişegü** → **dişegi**
- dişemek** Değirmen taşına diş açmak.
- dişengi** → **dişegi**
- dişenmek** Dişlenmek, dişegilenmek.
- dişi**, [- **kişi**] Kadın.
- **demir** Yumuşak demir (?).
- **kişi** → -
- dişindirik** İpten gem, yular.
- dişlemek** Yemek, ısırarak.
- dişürmek** → **dirşürmek**
- ditmik** **ditmik** Didik didik.
- ditregen**, [**titregen**] Çok titreyen.
- ditregenlik** Çok titrer olma hali.
- ditreme** Titreme.
- ditremek** Titremek.
- ditremeklik** Titreme hali.
- ditreşmek** Titreşmek.
- ditretme** Titreme.
- ditreyek** Titrek.
- ditsingen**, [**titsingen**] Her şeyden iç-renip tiksinen.
- ditsinmek**, [**titsinmek**] Tiksinmek.
- ditürü** Dikkatle.
- [**dīvān** (*Far.*)]

- **bağlanmak** Büyük meclis kurul-mak, toplanmak.
- [**dīvār** (*Far.*)]
- a** urmak Tutup atmak, terket-mek.
- divlek** → **düglek**
- divrik** Müdevver, değirmi.
- divşirmek** → **dirşürmek**
- divşürmek** → **dirşürmek**
- divşürükli**, [**devşürükli**] Ortada da-ğınık bir şey bırakmayan; derli top-lu olarak.
- divşürümli**, [**devşirimli**] Derli toplu, düzgün.
- diyesin**, [**diyezdün**] Sanki, gûya, sa-nılır ki.
- diyezdün** → **diyesin**
- diyeze** → **dayıza**
- diyi** → **diyü**
- diyince** ... Kez olunca, ... kezde.
- diyiş**, [**deyiş**] Kelam, söz.
- [**diyişmek**]
- diyişü durmak** Söyleşip durmak.
- dişürmek** → **dirşürmek**
- diyü**, [**deyi**, **deyü**, **diyü**] Diye.
- diyülmek** Denilmek.
- [**diz**]
- **ağırşığı** Dizkapağı.
- **çağşırı** Kısa şalvar.
- e** dirsek dikmek Dirseği dize koy-mak.
- e** yetmek Diz boyunca yüksel-mek.
- **gözi** Diz kapağının iki yanındaki çukurlardan her biri.
- in** çökmek Diz çökmek, diz üze-rine oturmak.
- in** -**in** Dizleri üstüne yürüyerek.
- in** düşmek, [-**in** oturmak] Diz çök-mek, diz üzerine oturmak.
- **tonı** İç donu.
- dizcük** Diz bağı.
- dizek dizek** Sıra sıra, dizi dizi.
- dizekmek** Dizilmek.

dizeme Bağ, bahçe çevresine kamış ya da ağaçtan yapılmış çit.

dizge Dizlik, diz bağı.

[**dizgin**]

- **depretmek** Atı harekete geçirmek.

- **eylemek** Atın dizginini kasıp dört nala kaldırmak, at kaldırmak, at koparmak.

- **uzatmak** Atı serbest bırakmak, başını salıvermek.

dizim dizim → **dizin dizin**

dizin dizin, [**dizim dizim**] Dizi dizi, sıra sıra.

dizlik Belden dizkapağına dek bacağa giyilen giysi, kısa pantolon, potur.

doğdacı Doğacak olan.

[**doğmak**]

doğa durmak → **toğmak**

doğup kopduk yir İnsanın doğduğu yer.

doğrı → **toğrı**

- **eylemek** Doğrultmak.

- **gelmek** → **toğrı**

dokanmak Dokunmak.

dokuç → **tokuç**

dokumak → **tokumak**

dokumak → **tokumak**

dokunmak İsabet etmek, düşmek; karşı koymak, karşı durmak.

dokurcun → **tokurcun**

dokuş Çarpışma, mücadele.

dokuşmak → **tokuşmak**

dolama → **tolama**

dolamaç → **tolamaç**

dolamba Dolaşık yol.

dolandırmak Dolaştırmak.

dolanmak → **tolanmak**

[**dolap** (← *Far. dūlāb*)]

- **marazı** Sidik tutamama hastalığı.

dolaşmak → **tolaşmak**

dolay → **dolayı**

dolayı, [**dolay**, **dolayı**, **tolay**, **tolayı**,

tolayı] 1. Muhit, etraf, çevre. 2. Çepeçevre, firdolayı.

- **yan** Etraf, çevre yan.

dolayı → **dolayı**

dolmak Patlayacak duruma gelmek.

dolu → **tolu**

- - **Dolu** olarak.

dolukmak → **tolukmak** (II)

domalmak → **tomalmak**

domaltmak → **tomaltmak**

dombay → **tonbay**

don (I) → **ton**

[**don** (II)]

- **idirmek** İtiyat edinmek.

donanmak → **tonanmak**

donatmak → **tonatmak**

donluk → **tonluk**

doğuz → **toğuz**

dopuk Topuk.

dori → **toru**

dormurmak → **termurmak**

doruk → **toru**

doylamak → **toylamak**

doyum → **toyum**

- **olmak** → **toyum**

doyumluk → **toyumluk**

döğdi → **düğü**

dögeç Havan, havan eli.

dögmek 1. Ezmek. 2. Topa tutmak, bombardıman etmek. 3. Basmak, başkın yapmak.

döge görmek Döğüvermek, ezivermek, ezmek.

döğnenmek Döğülmek, çiğnenmek, pekiştirilmek.

döğsürmek → **dirşürmek**

döğülmek (Davul gibi şeyler) Çalınmak, yüksek ses çıkarmak.

döğülmeklik Vurularak yassılaştırılma, düzletilme.

döğün 1. Yakı, dağlamakla açılan yara. 2. Dövme. 3. Döğünme, yas, matem.

- **komak** Dağ basmak, dağlamak.

- **urmak**, [- **vurmak**] Yara açmak, dağ basmak.

- **vurmak** → - **urmak**

dögündü Dalga.

[**dögüş**]

- **taşlaş** Kavga, dalaşma.

dökmek 1. Bırakmak, terketmek, atmak. 2. Sarfetmek, harcetmek.

dökülmek Birden topluca inmek.

dökündü Bol akan, bol bol dökülen.

döl 1. Yavru. 2. Nesil, soy.

-**den kalmak** Doğuramaz olmak.

- **dökmek** (Koyun, keçi) Yavrulamaya başlamak.

- **dökümi** Hayvanların doğurma zamanı, ilkbahar.

- **döş** Çoluk çocuk, züriyet, evlat ve torunlar.

- **eşi** Meşime, son, eş.

- **yatağı** Rahim.

döleç İzbe, mahzen.

dölek, [**tölek**] 1. Sabit, kararlı, kalıcı. 2. Güvenilir, dürüst. 3. Sükûn ve güven içinde. 4. Temkinli. 5. Sakin ve itaatli. 6. Elverişli, uygun. 7. Usta, kurnaz.

-**i yeyni** Çevik, hareketli, tez canlı.

- **olmak** Temkinli, sakin, itaatli olmak.

döleklık Temkin, temkinli hareket, vakar, itaat.

dölemek Hayvan yavrulamak.

dölendirmek, [**dölendürmek**] 1. Sabit kılmak, tespit etmek. 2. Rahata, sükûna kavuşturmak. 3. Yerleştirmek.

dölendürmek → **dölendirmek**

dölenmek 1. Mutmain olmak, temayül göstermek, sükûnet bulmak, karar kılmak, huzura kavuşmak, ağır davranmak. 2. Çoğalmak.

döllek Koyunların kuzuladıkları yer.

[**döllü**]

- **döşlü** Çoluklu çocuklu, çoluk çocuk sahibi.

döndermek 1. Döndürmek. 2. Tercüme etmek, çevirmek.

döndürmek 1. Tercüme etmek, çevirmek. 2. Reddetmek, kabul etmemek. 3. Değiştirmek, başka şekle çevirmek.

döndür itmek Tekrarlamak.

döne döne Tekrar tekrar.

dönegen Çok dönen.

dönek Uçarken takla atan güvercin.

dönmek 1. Değişmek, bozulmak, bir halden başka bir hale geçmek. 2. Vazgeçmek, feragat etmek. 3. Benzemek. 4. Tercüme olunmak, nakl olunmak.

döne gelmek 1. Geri gelmek, dö-nüp gelmek. 2. Yoluunu şaşırarak.

döneydi ola mı Acaba döner mi?

dördül Dört köşeli.

dörpü Törpü.

[**dört**]

- **kaşlı** Bıyıkları terlemiş genç.

-**ü onda** Onda dördü.

- **yanından tutmak** Kayıtsız şart-sız buyruk altına almak.

dörtşer Dörder.

döş Göğüs, sine.

- **kemigi** Göğsün ortasında bir-biriyle bitişen yumuşak kemikler.

döşek (I) Tohum ekilen ve fidan diki-len yer.

[**döşek (II)**]

-**e düşmek** Yatalak olmak.

- **esiri** Yatalak, esir-i firaş.

- **komak** → - **şalmak**

- **şalmak**, [- **komak**] Yatak yapmak, yatak sermek.

döşemek 1. Yaygın halde vermek. 2. Sermek, yaymak, açmak.

döşenilmek Döşenmek, yayılmak, se-rilmek.

döşenme Döşenmiş.

döşenmek (I) 1. Döşemek, yere yaymak, sermek. 2. Serilmek, yayılmak.

döşenmek (II) Düşkünlük göstermek, kendini vermek.

döşmek Toplanmak (?).

döşürmek → dirşürmek

döymemek Dayanamamak, katlanamamak, tahammül edememek.

du'alamak Dua etmek.

dudacuk Sevimli dudak, dudakçık.

[dudak]

-ların şırıtmak Dişlerini göstermek, diş gösterirken dudaklarını açmak.

[dudaş]

- itmek → tutaş

- olmak → tutaş

dulda, [dalda] Saye, himaye.

duldalanmak, [tuldalanmak] İltica etmek, sığınmak, siper almak.

dulkuk → tuluk, tuluğ

dulunacak Mağrip, batı.

dulundurmak, [tulundurmak] Gözden kaybetmek.

dulunmak → tulunmak

[dulup]

- tulup itmek Çile haline getirmek, kelep yapmak.

- olmak Yumak haline getirilmek.

dumağı → tumağı

dumağu → tumağı

dumrı → dumru

dumru, [dumrı] Tef.

duncukmak → tuncukmak

dunukmak, [tunukmak] Kûsûfa uğramak, güneş tutulmak.

durak → turağ

- tutmak → turağ

durakotı → turağotı

durğurmak → turğurmak

durğutmak, [turğutmak] Durdurmak.

durı → turu

durma → turma

durmaç İpekli kumaş, şal.

durmak → turmak

dura düşe Düşe kalka.

durası yir Duracak yer, makam, mekân.

durduklayın durmak Eski durumda kalmak, eskisi gibi bulunmak.

durı gelmek → turmak

durı gelmek → turmak

durı varmak → turmak

dursunmak Korkmak, duraklamak.

durukmak → turukmak

duruluk → turuluk

durulmak → turulmak

dururmak → tururmak

duruşmak → dürüşmek

durutmak, [turutmak] Durdurmak, kaim kılmak.

duşak → tuşak

duşaklamak Kösteklemek.

duta → tutu (I)

dutacak Ocak üzerindeki tencereyi tutup indirmek için kullanılan bez parçası.

dutağan → tutağan

dutak (I) → tutak (I)

dutak (II) → tutak (II)

dutalgâ → tutarık, tutarık

dutamlanmak Avuçla kavranmak.

dutarak → tutarık, tutarık

dutğun → tutğun

dutğun → tutğun

dutkını → tutğun

dutmak → tutmak

duta gitmek Tutup gitmek.

duta kırmak Alıkoymak, bırakmak, tevkif etmek.

dutrak → duturuğ

dutruk → duturuğ

dutsak → tutsak

dutsaklık → tutsaklık

dutu (I) → tutu

- kırmak → tutu

-ya **durmak** Rehin koyarak bağlanmak.

-ya **kırmak** → **tutu**

dutu (II) → **tutarık**, **tutarık**

dutuk (I) → **tutuk**

dutuk (II) Rehin karşılığı verilen para.

dutulmak, [**tutulmak**] 1. Mahkûm olmak, zan altına düşmek. 2. Durdurulmak, zaptedilmek. 3. Donuklaşmak, kararmak, sıkılmak. 4. Sesi çıkmaz olmak. 5. Kullanılmak. 6. Birakılmak, alkonulmak, bulundurulmak. 7. Kapanmak, kapatılmak, tıkanmak.

dutunmak → **tutunmak**

duturuk, [**dutrak**, **dutruk**, **tutruk**, **tuturuk**] Ateş tutuşturacak çörçöp.

dutuş Tavır, hal, hareket.

dutuşmak Tutuşmak.

duydurmak → **tuydurmak**

duynak → **dırnak**

[**duyuş**]

- **virmemek** Duymazlıktan gelmek, önem vermemek.

dü → **tü**

dübdüz Tamamen, bütünüyle.

dübelek → **deplek**

düden Bataklık, girdap, suyu yer altına çeken delik.

düdü Düdük.

düdük Ney.

- **çahcı** → **düdükcı**

düdükcı, [**düdük çahcı**] Neyzen.

- **bakışı** Yan gözle bakış.

dügdü, [**dögdi**] Çekiç, keser gibi aygıtların bir şeyi döğmeye ve ezme-ye yarayan düz ve yuvarlak taraflı.

dügdürmek Yukarı doğru fırlatmak, yükseltmek.

düğe İki yaşında sığır.

düğülemek → **düğülemek**

düğü, [- ağacı] Kalın direk, mertek, kırıç.

- **ağacı** → -

düğüsimek İnek boğa istemek.

düğü → **düğü**

düğülek, [**düvlek**, **düvlek**] Ham kavun, kelek.

düğülenmek Düğümlenmek.

düğüme Kapılarda ve sandıklarda bulunan demir halka.

düğümek (I) Düğümlenmek, bağlamak, bükmek, burmak.

düğümek (II), [**tüğümek**] Yükselmek, fırlayıp yukarı çıkmak, yukarı doğru fırlamak.

düğümlenmek Tomurcuklanmak.

düğünelemek Toplamak, bir araya getirmek.

düğü, [**düğü**] Pirinç ufağı, bulgur ufağı.

düğü Tomurcuk.

düğü Bulgur şeklinde yağın kar.

düğü Gonca, boğum.

düğü Düğümlenmek.

[**düğü**]

- **çalmak** Düğümlenmek.

düğü Düğü.

düğü Çiçeği Sütlağın.

dükel → **dükel**

dükel, [**dükel**, **tükel**] Hep, hepsi, bütün, cümle, herkes.

dükel, [**dükel**, **tükel**] Hepsisi, tümü.

dükel → **dükel**

dükel, [**dükel**, **tükel**] Aramak, araştırmak, denetlemek, yoklamak.

dükel Tükemek, bitmek.

düketmek Tüketmek, bitirmek.

dü Bütün, tamam.

[**dü**]

- **doğrultmak** Yönelmek.

dü İş gücü, meşgale.

- **olmak** Bir işle yakından meşgul olmak, bir işin üzerine düşmek.

dümükdürmek Bir işle uğraştırmak.
dümükdürülmek Bir işle meşgul edilmek.

dümükmek Bir işle meşgul olmak, oyalanmak.

dün Gece.

– başgunı → – başkını, baskını
 – başkını, baskını, [– başgunı]
 Gece baskını.

– buçuğı, [– yarısı, – yarusı] Gece yarısı.

– dulpi Gece vakti, geceleyin, bütün gece.

–e gün Dünkü gün.

– gün → – ü gün

– içi Gece ortası, gece vakti, geceleyin.

–i gün → – ü gün

–i günü Gece gündüz, geceli gündüzlü.

– namâzi Geceleri kılman nafile namaz, teheccüt namazı.

– ü gün, [– gün, –i gün, – ü gündüz] Gece gündüz.

– ü gündüz → – ü gün

– yarısı → – buçuğı

– yarusı → – buçuğı

dünek Tünek, in.

dünemek Tünemek, gecelemek.

dünün Geceleyin.

– günün Gece gündüz, geceli gündüzlü.

dünle, [dünlece] Geceleyin.

–ler Geceleri, gece vakitleri.

dünlece → **dünle**

dünlük Pencere, baca.

düğür Sıhrî akraba.

düğürlik Sihriyet.

[dünyâ (Ar.)]

–sın değişmek → –sın değışürmek

–sın değışürmek, [–sın değışmek]

Öbür dünyaya göçmek, ölmek.

dünyâcuğ Para pul, dünyahk.

düp Merkez, orta, dip.

düpdüz Baştanbaşa, tamamıyla, dümdüz.

düpüldü, [düpürdü, dürpüldü] Gumbürtü, gürültü, patırtı, çarpıntı.

düpürdü → **düpüldü**

düremek, [dürümek, düriümek] Türemek, peyda olmak, zuhura gelmek.

düretmek, [dürütmek, düriütmek] Peyda etmek, icat etmek, türetmek.

dürgü Giysi ya da kumaşın büküm yeri.

dürümek → **düremek**

dürüşmek → **dürüşmek**

dürütmek → **düretmek**

dürmek 1. Bükmek, katlamak, tomar haline getirmek. 2. Toplamak, devşirmek. 3. Buruşturmak.

dürpüldü → **düpüldü**

dürtmek Sürmek, sürtmek.

dürtük Çopurluk, çoparlık.

dürtünmek Sürünmek, vücuduna keku, yağ gibi şeyler sürmek.

dürtüşmek Birbirine karşı batıcı silahlar kullanmak.

dürük, [– yüzlü] Buruşuk suratlı, ekşi yüzlü, abus.

– yüzlü → –

dürüklük Çatıklık.

dürülik Hediyelik, düğün hediyesi olacak (kumaş).

dürülmek (Kaş) Çatılmak.

dürülü Dürülmüş, katlanmış.

dürüm dürüm Büküm büküm, dürülerek, dönerek.

dürümek → **düremek**

dürüşme Çaba, gayret.

dürüşmek, [duruşmak, dürişmek, türüşmek] 1. Çalışmak, çabalamak, sebat etmek. 2. Karşı karşıya gelmek, çarpışmak, mücadele etmek.

dürütmek → **düretmek**

düş (I) Rüya.

– azmak İhtilam olmak.

-iündür ola mı Rüya mı görüyorum.

- yirine gelmek Rüya doğru çıkmak.

- yormak Rüya tabir etmek.

düş (II) → tuş (I)

- eylemek → tuş (I)

- gelmek → tuş (I)

-ine gelmek → tuş (I)

- itmek → tuş (I)

- olmak → tuş (I)

[düş (III) "Konak, durak, menzil"]

- virmek, [düşün virmek] Konaklamak.

düşbudak Dişbudak.

düşegen Çok düşen.

düşelek, [düşelik] Hasılat, gelir, kazanç, pay, hisse.

düşelik → düşelek

düşer Yapılması gereken, yakışan iş.

düşlenmek Üzerine düşmek, fazlaca meşgul olmak.

[düşmān (Far.)]

- tapası Düşman gülüncü, sevin-ci.

düşmek 1. Vaki olmak, olabilmek. 2. Mağlup olmak. 3. Müstevli olmak. 4. Üzerine yürümek, hücum etmek. 5. Yakışmak, ait olmak. 6. Konmak, inmek, nüzul etmek. 7. Şehit olmak, savaşta ölmek. 8. Başvurmak, intisap etmek. 9. Girmek, kapanmak, sığınmak. 10. Atlamak, girmek. 11. Yıklmak. 12. Âciz, çaresiz kalmak, sefil olmak.

düşse dura, [düşse durı] Düşse kal-ka.

düşse durı → düşse dura

düşse gelmek Birdenbire gelmek.

düş öñüme itmek Önüre katmak.

düşük → düşüt

[düşün]

- virmek → düş (III)

düşürmek Avlamak, vurup yere sermek.

düşüt, [düşük] Yaşayabilecek duruma gelmeden doğan yavru.

- düşürmek Çocuk düşürmek.

dütmek Tütmek.

[dütsü]

- saksısı Buhurdan.

dütsüden Buhurdan.

[dütü]

- virmek Tütsülemek.

dütün, [tütün] Duman.

dütünlük, [tütünlük] Baca.

dütüzdürmek, [dütüzmek, tütüzdürmek, tütüzmek] Koku vermek için bir şey yakıp tütürmek, tütsülemek.

dütüzmek → dütüzdürmek

düvlek → düglek

düvülcük Küçük bulgur taanesi.

[düyün]

- günü Gelin götürme günü.

düz 1. Düzgün. 2. Eşit, müsavi. 3. Gerçeğe uygun, doğru. 4. Ova, düzlük, yazı.

- itmek Düzeltmek, düzlemek.

- olmak Düzelmek, yoluna girmek.

- yir Ova.

düzdürmek 1. Tertip ettirmek. 2. Yaptırmak.

düze Üslup, tarz.

düzeltmek Yapmak, imal etmek.

düzen 1. Akort. 2. Tertip, nizam, intizam. 3. Tedbir. 4. Ev bark. 5. Tiyet, yaradılış. 6. Takım.

- bağlamak İntizam vermek, tertibe koymak.

- düzmek 1. Tertibat almak, iş tanzim etmek. 2. Ev bark yapmak, kurmak.

- idinmek Ev bark sahibi olmak.

- kurmak Ev bark yapmak.

- virmek Akort etmek.

düzendaş Bir düzende, aynı düzeyde.

düzenlik Rahat, asayiş, dirlik, intizam.

– eylemek → – itmek

– itmek, [– eylemek, – kılmak] Uyuşmak, iyi geçinmek.

– kılmak → – itmek

düzenmek → **düzünmek**

düzetmek 1. Yoluna koymak, tanzim etmek, tertip etmek. 2. Düzeltmek, tesviye etmek. 3. Yapmak, inşa etmek. 4. Takmak.

düzgü Ayna.

düzgün (I) 1. Kadınların yüzlerine sürdükleri boya, allık. 2. Süs, zinet.

düzgün (II) Tertip, tertibat, intizamlı hal.

– düzmek Tertibat almak, hile düzenlemek.

– itmek Tedbir almak, tertiplemek.

[**düzgünlü**]

– itmek Süslemek, bezemek.

düzme Düzen, hile; uydurma söz.

düzmek 1. Dizmek, ipliğe geçirmek.

2. Yapmak, meydana getirmek, tertip etmek, tanzim etmek. 3. Hazırlamak. 4. Telif etmek, nazmetmek.

5. Düzeltmek, tashih etmek. 6.

Düzen vermek, akort etmek. 7.

Süslemek, donatmak.

– koşmak, [**düzüp koşmak**] 1. Tertip, tanzim etmek. 2. İyice süslemek. 3. Nakşetmek, resmetmek.

düzüp koşmak → – koşmak

düzülmek 1. Düzelmek, intizama girmek, eski haline dönmek. 2. Yapılmak, tertip, tanzim olunmak, hazırlanmak. 3. Dizilmek, sıralanmak. 4. Telif olunmak.

düzülüp koşulmak Güzelce süslenmek.

düzüm Dizi.

düzünmek, [**düzenmek**] Süslenmek.

– koşunmak, [**düzünüp koşunmak**] Güzelce süslenmek.

düzünüp koşunmak → – koşunmak

E

ebe Büyükanne, nine.

ebegeçdi Birdirbir oyunu.

ebemgömece Ebegömece.

ebice Evliya, veli.

ece Reis, ulu, ileri gelen.

ecellü Eceli gelen.

ede Büyük erkek kardeş.

[edeb (Ar.)]

- beklemek Edebe, usule uymak.

edik → edük

edikci Ayakkabıcı, mestçi.

edük, [edik, - başmak] Konçu kısa çizme, konçlu mest.

- başmak → -

efildemek Titremek.

[efil efil]

- - itmek Saç, giysi gibi şeyler rüzgârla dalgalanmak.

efir üfür Abur cubur.

egbe Heybe.

egdi 1. Ağaç oymakta kullanılan oluklu aygıt. 2. Ucu eğri ağaç, gelberi.

ege Kazanda pişirilmiş kaburga yemeği.

[eger]

- tapkırı Kolan.

eger (Far.) Yahut, veya, gerek, ister.

- ... - Gerek ... gerek, ister ... ister, olsun ... olsun.

egerlenmek (At) Eyeri kabul etmek.

egiliç Kıvrımtı, büküntü.

- - Kıvrım kıvrım, büküm büküm, eğri bögürü.

egilmek İnhiraf etmek, sapmak.

egin, [eyin] Sırt, arka.

-ine başına Üstüne başına.

-ine çuhal şalmaq Zırh giyinmek.

- virmek Bükülmek, eğilmek.

egindirik Çabuk eskimemesi için entari ve gömleğin çepeçevre omuz kısmına konulan astar.

egindü, [eginti] Demir eğelenince dökülen demir ufantısı.

eginli Eğrilmiş, meyilli.

eginti → egindü

egir Karın ağrısına kullanılan bir kök, andız.

egirmumu Pirebolu.

egirtmeç İplik bükecek aygıt, iğ.

egirtmek Kuşatmak, sarmak, muhasara etmek.

egirdü gelmek Çevresini dolaşmak, sormak.

egistiren, [egsiseren, ekister] Kuru-muş hamuru ve hamur bulaşığını teknedен kazımaya yarayan aygıt.

egiş 1. Ucu çengelli demir. 2. Kuru-muş hamuru ve hamur bulaşığını teknedен kazımaya yarayan aygıt.

eglemek 1. Geçirtmek, vakit geçirtmek. 2. Avutmak, oyalamak.

eglenmek Vakit geçirmek, beklemek, kalmak, oyalanmak, durup dinlenmek.

egmek Meylettirmek, ikna etmek.

egrek 1. Su toplanan yer. 2. Sürü hayvanlarının dinlendiği gölge yer.

egren Kızılçık denilen meyve.

egri (I) Çevgân, ucu baston gibi eğri ağaç

egri (II) Eğrilik, kötülük, fenalık.

- çekmek Yanlış yola kılavuzlamak, götürmek.

- doma, [- domar] Kapı saçağı, sundurma.

- domar → - doma

- iyegü → - süjük
- okmak Yanlış, bozuk okumak.
- olmak Sapmış olmak, aykırı davranmak.
- söylemek Yanlış, yalan söylemek.
- süjük, [- iyegü] Ege kemiği, kaburga kemiği.
- yel İki ana yön rüzgârlarının arasından esen rüzgâr.
- egrice (I) Büvelek denilen sinek.
- egrice (II) Davarların arka ayaklarının dirseğindeki "sinir" denilen aşıl veteri.
- egrigez Eğrice, eğrimsi.
- egrikestâne Havlican.
- egrilik Kötülük, fenalık, hiyanet.
- egrilmek Birikmek, toplanmak.
- egrim → eyrim
- egsemek → eksimek (I)
- egser → egseri
- kaçmak → egseri
- egseri, [egser, igseri, yegseri] Çivi, demir çivi.
- kaçmak, [egser kaçmak] Çivi çakmak.
- egsi, [egsü, eksi (II), esgi, igsi] Ucu yanmış odun, ateş karıştırarak aygıt.
- egsinmek Eğilim göstermek.
- egsiseren → egistiren
- egsü → egsi
- egzi → egi
- ek → eñ
- yeri → eñ
- ekdi → ekti
- ekevül Döğen.
- ekin Buğday.
- başı Başak.
- biçin Ekim, ekip biçme işi.
- süjüğü Buğday, arpa gibi bitkilerin boğumlu sapı, kesmik.
- ekinci Çiftçi.
- ekincilik Çiftçilik, ziraat.

[ekinli]

- biçimli Ekilir biçilir.

ekinlik 1. Ekilmiş yer, üzerinde arpa buğday gibi şeyler bitmiş olan yer. 2.

Mezraa, çiftlik. 3. ... kez ekecek kadar yer.

ekister → egistiren

eklemek Bitiştirmek, yapıştırmak.

eklemiç Sarmaşık denilen ot.

ekmek 1. Tohum atmak. 2. Dökmek, saçmak, serpiştirmek. 3. Telf etmek, harcamak.

- götürmek Ekip biçmek, ziraat etmek.

eksemek → eksimek (I)

eksi (I) Eski.

eksi (II) → egsi

[eksik]

- gözetmek Eksik görmek, zayıf görmek.

-i değil İlgileneceği şey değil, nesi-ne gerek.

-ini bitürmek Eksiklerini tamamlamak.

-ini tutmak Kusurunu yakalamak.

eksikli → eksikli

[eksiklik]

-ine kalmamak, [eksikliğine kalmamak] Kusuruna bakmamak.

eksikli, [eksikli] 1. Eksiği bulunan, kusurlu, âciz. 2. Kadın.

eksikrek, [eksükirek] Daha, çok eksik.

eksimek (I), [egsemek, eksemek, eksümek] Eksiltmek.

eksimek (II) Eskimek.

eksiş Eksiltiş.

eksitmek Eskitmek.

eksü Eksik, noksan.

eksücek Eksikçe.

eksük Eksik.

eksükirek → eksikrek

[eksüklik]

-ine kalmamak → eksiklik

eksümek → eksimek (I)

[ekşi]

- söz Ters, acı, tatsız söz.

ekşimti Ekşimsi, ekşimtirak.

ekti, [ekdi, ektü, ikdi, ikdü, ikti, iktü] 1. Tufeyli, asalak, dalkavuk.

2. Alışkan.

ektilenmek Tufeyli, asalak olmak.

ektü → ekti

- olmak Tufeyli olmak, çağırılma-
dan gitmek.

ekzemek 1. Kendisine rakip say-
mak, kıskanmak. 2. Ekzersiz yap-
mak.

ekzi → ezgi

[el (I)]

- ağacı, [- degnegi] Baston, asa.

- alışmak Birbirinin elini tutmak,
el tutuşmak.

- almak 1. Bir mürit, müşidinden
başkalarına yol göstermek iznini
almak. 2. Müşidin elini tutup ona
teslim olmak. 3. Elini tutmak, yar-
dım etmek.

- altındaki El altındaki, tebaa, ma-
iyet.

- arkasını yire kırmak, [- arkasını
yir yüzine kırmak] Pes demek, ac-
zini göstermek.

- arkasını yir yüzine kırmak → -
arkasını yire kırmak

- arkası yirde Pes diyerek, aczini
belirterek.

- ayak urmak El ve ayakla ısrar
hareketleri yapmak.

- benim etek seniñ Eteğini tut-
tum bırakmam, ya elimi kes ya
eteğini kes.

- bir eylemek → - bir itmek

- bir itmek, [- bir eylemek] Elbir-
liği yapmak.

- çatlatmak → aya

- dartmak, [- tırtmak] El çek-
mek, vazgeçmek, feragat etmek.

- degnegi → - ağacı

-den ayakdan düşmek El ayak tut-
maz olmak, yaşlanıp düşkün hale
gelmek.

-den ayakdan gitmek, [-den ayak-
dan vurmak] Eli ayağı kesilmek, eli
ayağı tutmaz olmak, fenalaşmak.

-den ayakdan vurmak → -den
ayağdan gitmek

-den düşmek Eli tutmaz olmak.

-den gitmek Kendini kaybetmek,
mahvolmak.

-den kırmak, [-den kırmak] El-
den bırakmak, terketmek, ihmal
etmek.

-den kırmak → -den kırmak

-den kırmak Bırakmak, terketmek.

-den varmak Elden gitmek, yok
olmak, mahvolmak.

-de öğrenmiş → -e öğrenmiş

- dutmak Yardım etmek.

- dutuşmak Birbirinin elini tut-
mak.

-e düşmek Ele girmek, yakayı ele
vermek, yakalanmak.

-e gelmek 1. Elde edilmek, husul
bulmak. 2. Yakalanmak.

-e getirmek → -e getirmek

-e getirmek, [-e getirmek] Ele
geçirmek, elde etmek, yakalamak,
kazanmak.

-e girencesi Ele geçen miktarı.

-e girmek Ele geçmek, elde edil-
mek, yakalanmak.

-e almak El ele vermek, el ele
yapışmak.

-e ısmarlamak Eli ele emanet
etmek.

-e öğrenmiş, [-de öğrenmiş] Ele
alışmış, ele gelmeye, elde yem ye-
meye alışmış (hayvan).

- eylemek Çağırarak, eliyle gel işa-
reti yapmak.

- genliği, [- gınlığı] Zenginlik.

- gınlığı → - genliği

- götürmek 1. El kaldırmak, elini göğe doğru açmak. 2. El çekmek, vazgeçmek.
 -i başına degmek Vakıt, fırsat bulmak.
 -i boş Yoksul.
 -i emirlü Elinde yazılı herhangi bir emir bulunan
 -i gin, [-i giñ] Zengin, cömert.
 -i giñ → -i gin
 -i irmek Vakıt, fırsat bulmak, gücü yetmek.
 -in almak → -ini almak
 -in dek tutmak Elini kaldırmak, kımlıdatmamak.
 -ine götürmek Eline almak.
 -in -ine almak → -ini almak
 -in eñegine urmak Elini çenesine dayamak.
 -ini almak, [-in almak, -in -ine almak] Elinden tutmak, yardım etmek.
 -ini dişlemek Elini ısırmak, pişman olmak.
 -ini kaçırmaq Elini çekmek, elini sakınmak.
 -ini ovmaq Elini oğuşturmak, ne yapacağını şaşırmaq.
 -ini urmaq → - urmaq
 -ini yeginde tutmaq Bir şeye dokunmamak.
 -in koynuna şalmak Elini koynuna sokmak.
 -inle Eliyle.
 -in tutmaq Elinden tutmak, yardım etmek.
 - irişmek Güç yetmek, yapabilmek.
 -i şulu Eli işe yatkın, elinden iş gelir, maharetli.
 -i taş altında kalmak Sıkıntıya düşmek, ihtiyaç içinde kalmak.
 -i uz Hünerli, maharetli.
 -i uzluhk itmek Bir işi yolunu bilip kolaylıkla yapmak.

-i üstün Galip, üstün durumda.
 -i üstün olmak Güçlü olmak.
 -i virgili Eli açık, cömert.
 -i yaramaz Hırsız.
 -i yufka Fakir, yoksul.
 - kaçmak → aya
 - karşımak → aya
 - katmak Karışmak, müdahale etmek.
 - kavşurmak, [kol kavşurmak] El kavuşturmak, elpençe divan durmak.
 - kayası, [avuç kayası] El ile atılan küçük taş.
 - kesmek El çekmek, feragat etmek.
 - kısa olmak Güç yetmemek, âciz kalmak.
 - komak El çekmek, vazgeçmek.
 - oyunu El çabukluğu ile yapılan hile.
 - şalmak, salmak 1. El dokundurmak, el uzatmak. 2. El sallamak, el ile işaret yapmak.
 - serpmek, [- silmek] İstememek, fariğ olmak.
 - silmek → - serpmek
 - şunmak 1. El uzatmak. 2. Cüret etmek.
 - süvâr olmak El melekeli olmak.
 - tarağı Küçük saç tarağı.
 - tartmak → - dartmak
 - uciyla Gönülsüz olarak, işe önem vermeyerek.
 - uciyla görüşmek Az görüşmek.
 - uciyla tutmak Gönülsüz davranmak, işe önem vermemek.
 - ulağı Yardımcı, küçük işlerde kullanılan hizmetçi.
 - urmak, [-ini urmak] El atmak, el uzatmak, el sürmek, dokunmak.
 - uruşmak El tutuşmak.
 - üşürmek Elbirliği yapmak.

- **virışmek** [El ele tutuşmak, baş-kasının eline yapışmak.
- **virmek** 1. Yardım etmek, fırsat vermek. 2. Teslim olmak.
- **yoşamak** → - **yoşamak**
- **yoşamak**, [- **yoşamak**] El sürmek, dokunmak.

- **yumak** El çekmek, vazgeçmek.

el (II) → **il (I)**

elbeşte Tabakların kullandıkları büyük tekne, kulplu büyük kazan.

elcek Eldiven.

elçi, [elçü] 1. Elçi. 2. Peygamber.

elçü → **elçi**

eldeleşmek Birbirinin elini sıkamak, dost geçinmek.

eldüvan Eldiven.

elegimsağma, [elegimsağmal, elegimsağmal, elegimsağma, enegimsağmal, enegümsağmal, inegimsağma, inegimsağmal, inegimsağmal] Alâ-im-i sema, gökkuşağı.

elegimsağmal → **elegimsağma**

elegimsağmalı → **elegimsağma**

elegimsağma → **elegimsağma**

el el Elden, el ile, doğrudan doğruya.

eletmek → **iletmek**

elgin, [elkin, ilgin] Garip, âciz, miskin, sefil.

[**elif (Ar.)**]

- **kesmek** Bir çeşit döğme yapmak.

elikdürmek Elde etmek, ele geçirmek.

elikmek 1. Bunalmak, bizar olmak.

2. Utanmak, sıkılmak, mahzun olmak.

elkin → **elgin**

elleşmek 1. Tutuşmak, savaşa girişmek. 2. Hayırlaşmak için birbirinin elini tutup sallamak.

[**elli**]

- **başı** Elli askere komuta eden subay.

ellik (I) Eldiven.

ellik (II) Hüküm sürme, beğlik.

[**ellii**]

- **elinde** Kendi elinde, öz elinde.

[**elma**]

- **aşı** Elma ile yapılan yemek.

elvere Mümkün ki, olur ki, belki.

em, [- **sem**] İlaç, deva, çare.

- **sem** → -

- **e seme** yaramamak Hiç bir işe yaramamak.

[**emân (Ar.)**]

- **yüzüğü** Birisine aman verildiğini bildirmek üzere verilen yüzük.

emcek, [emcik, emçek, emecek] Meme.

emcik → **emcek**

[**emci**]

- **semci** olmak Hekimlik yapmak, hekim olmak.

emçek → **emcek**

eme Cariye.

emecek → **emcek**

emegen İyi emen, çok emen.

[**emek**]

- **dartınmak** → - **dartmak**

- **dartmak**, [- **dartınmak**] Emek çekmek, zahmet çekmek, yorulmak.

- **görmek** Emek harcamak, zahmet çekmek.

- **ini** yile **virme** Emegini zayı etmek.

- **yetürmek** Zahmet çekmek.

- **yimek** Emek vermek, gayret sarfetmek, zahmet çekmek.

emeklendürmek Yormak, zahmete sokmak.

emendürmek Emek çektirmek, zahmet vermek, zahmete sokmak, yormak.

emenmek Zahmet çekmek, emek çekmek.

emer → **emerce**

emerce, [emer] Memeden kesilmemiş, meme emecek yaşta olan.

emge Eziyet, zahmet.

emikdaş, [emikdeş, emükdaş] Süt kardeş.

emikdeş → **emikdaş**

[emir (← Ar. emr)]

– şımağ Emir dinlememek, karşı gelmek.

– iizerine olmağ Emri yerine getirmeğe hazır olmak.

emiş karşı Cancığır, sarmaş dolaş, karmakarışık.

emişmek Emmek.

emişdürmek Emdirmek, yavru-lara a-nalarını emdirmek.

emlik Süt emme çağında olan.

emre, [imre] Aşık, müptela.

emsiz Beceriksiz.

emükdaş → **emikdaş**

[emzikli]

– bardağ İbrik.

en (I), [ağ, ağ yiri, ek, ek yeri, en yiri] Oynak yeri, büküm yeri, ek-lem, bitişik iki şey arasındaki çizgi.

– yiri → – (I)

en (II) Renk, beniz rengi.

encek, [enücek] Enikçik, yavru.

enç Rahat, huzur, asayiş.

[ende]

– baş Sersem, akılsız baş.

endikmek Şaşalamak, acemilik gös-termek, şaşırmaq, ürkemek.

endürmek İndirmek.

enegimsağmal → **elegimsağma**

enegümsağmal → **elegimsağma**

ençik 1. Çene, çene kemiği. 2. Ger-dan.

– çuğuri → – çukuri

– çukuri, [– çuğuri] Çene çuku-ru, çene gamzesi.

enemek, [inemek] Hayvanı iğdiş et-mek.

enenmek, [inenmek] Hayvan iğdiş edilmek.

engebe Arızalı, meyilli yer.

engeç Yengeç.

engen Dişi deve.

engez Alet.

engin Çukur, alçak yer.

enik, [enük] Et yiyen dört ayaklı hayvanların yavrusu, yavru.

eniklemek Et yiyen hayvanlar yav-rolamak.

enlik Boyacılıkta kullanılan kökü kı-zıl bir ot.

enlü enlü Hızlı hızlı.

enşe Arka.

enşece Arkadan.

enşelik Kadınların omuz atkısı, ar-kalık.

[ens]

–i endmek → –i entmek

–i entmek, [–i endmek] Akıllı başın-dan gitmek, şaşırmaq, rengi atmak.

enşesmek Hazin hazin, içini çekerek ağlamak.

enücek → **encek**

enük → **enik**

enü yağı Şaşırmaş, şaşkın.

– – olmağ Şaşmak, şaşırmaq.

epirmek Dağılıp ayrılacak duruma gelmek.

epsem Sessiz, ses çıkarmayan, susan.

– durmağ → – tırmağ

– eylemek Susturmak.

– kalmağ Hareketsiz, sakın kal-mak.

– olmağ Susmak.

– tırmağ, [– durmağ] Sükût et-mek, susmak.

epsemlik Sükût.

er (I) 1. Koca, zevç. 2. Erkek, kişi.

3. Yiğit, kahraman. 4. Bektaşî şeyhi, mürşit, erenler. 5. Sahip.

– adam Erkek.

– almağ Kocaya varmak.

– ‘avret Karı koca.

– ‘avret olmağ Karı koca olmak, evlenmek.

– başı Elebaşı.

- **dökmek** Asker çıkarmak, asker yığmak.
 - **e varmak** Kocaya varmak.
 - **e virmek** Evlendirmek, kocaya vermek.
 - **gören**, [- **görmüş**] Dul kadın.
 - **görmüş** → - **gören**
 - **kardeş** Erkek kardeş, birader.
 - **kişi** Erkek, reşit kimse.
 - **koyun** Erkek koyun.
 - **kuşu** Baykuş, puğu.
 - **ocağı** Erenler makamı.
 - **oğlan** Erkek çocuk.
 - **oğlu** Asılzade.
 - **özlemek** Koca istemek.
er (II), [ir] Erken, erken zaman.
erbene Tef.
ercerek → **errek**
ercügez Küçük erkek çocuk.
erçel Namert, hırçın, huysuz, yaramaz.
erde Erkenden, erkence.
 - **ve geçde** Erken ya da geç.
erdem Fazilet, hüner, marifet.
erden, [irden] Erkenden, erken er-ken.
eren, [erenler] 1. Erkek. 2. Kahraman, yiğit. 3. Erler, yiğitler, kahramanlar. 4. Allah'a ermiş kimse. 5. Rical, tecrübeli, akıllı kimseler.
 - **e tırmak** İki kahraman savaş için karşılaşmak.
erene Erce, er gibi, erkekçe.
erenler → **eren**
 - **şuyı** → **erlik**
ergen Bekâr, evli olmayan.
ergencelik Dul bir kadının evlendiği genç erkeğe verdiği hediye.
ergenlik Bekârlık.
ergirmek → **irürmek**
ergiveç Saç üstünde pişirilen ekmeği döndürecek yassı ağaç.
ergürmek → **irürmek**
erikmek Kadın kocasından ayrılmak.

erilmek, [irilmek] Erişilmek.
erincek Üşengen, tembel.
erinleyin Kocaşı gibi.
erinmek Tembellik etmek, üşenmek, gevşek davranmak.
erişmek 1. Uğraşmak, sataşmak, mü-nakaşa etmek. 2. Şakalaşmak.
erişi gelmek Gelip yetişmek, ulaşmak.
erişmiş, [irişmiş] Keramet sahibi, veli.
erk 1. Kuvvet, kudret, irade. 2. İhtiyar, hakk-ı hıyar.
erkeç Küçük erkek, delikanlı.
erkeç, [irkeç] Üç yaşını bitirmiş erkek keçi.
[erkek]
 - **ağaç** Yemiş vermeyen ağaç.
 - **beyit** Kahramanlık anlatan beyit.
 - **demür** Polat.
erkeksi Erkek gibi, erkek tavırlı.
erkenlemek 1. Erkenden işe başlamak. 2. Sabahlamak, sabah vak-tine erişmek, girmek.
erki, [irki] Erkenki, önceki.
erklü Muhayyer.
erlenmek 1. Er edinmek, koca olarak kabul etmek. 2. Erlik savında bulunmak.
erlik 1. Erkeklik. 2. Yiğitlik, kahramanlık, mertlik. 3. Tarikatta bir aşama.
-den kalmak Cinsel güçsüzlüğe uğramak.
-günü Yiğitlik gösterilecek gün, savaş günü.
-irmek İnsanlık, iyilik yapmak.
-şuyı, [erenler şuyı, evin şuyı] 1. Meni. 2. Şehvetten ileri gelen ve meniye benzeyen su.
erliksüz 1. Namert, insaniyetsiz. 2. Erkekliği olmayan, innin.
erlü Evli.

ermek, [irmek] 1. Yetişmek, olgunlaşmak, büyümek. 2. Erişmek, dokunmak, isabet etmek. 3. Ulaşmak, yetişmek. 4. İleri bir dereceyi bulmak.

erü dütmak Yetişip yakalamak.

errek, [ercerek] Erkence.

ersek Erkek isteyen.

ersemek Erkek istemek.

ersi Erkek gibi.

ersin, [ersün, erşün] Kurumuş hamuru ve hamur bulaşığını teknedan kazımaya yarayan aygıt.

ersün → ersin

erşek Pars ile ayıdan doğan hayvan.

erşün → ersin

erte → irt

– ağarmak → irt

– aklı → irt

– çıkmak → irt

– doğmak → irt

– namâzı → irt

– yiri ağarmak → irt

– yiri aklı → irt

– yiri aydınlığı → irt

ertelemek → irtelemek

ertesi → irtesi

Ertuğrul Ertuğrul.

erürmek → irürmek

esegen Çok esen.

esen (I) Sağ salim, rahat, sağlığı yerinde.

– kal Hoşça kal, Allah'a ısmarladık.

– uğuz Sağ salim.

esen (II) Rüzgâr.

esenlemek Esenlik dilemek, veda etmek, vedalaşmak.

esenleşmek 1. Vedalaşmak, helalleşmek. 2. Selamlaşmak, hal hatır soruşmak.

esenlik 1. Dua, selam. 2. Selamet, sağlık, huzur, rahat. 3. Sağlık dileği.

esgi → egi

esilmek Eksilmek.

esirgemek 1. Korumak, himaye etmek. 2. Acımak, merhamet etmek.

esirgenci 1. Esirgenmeye, korunmaya muhtaç, merhamet edilen, esirgenen. 2. Esirgeyici, koruyucu, acıyan.

esirgeşmek Birbirini esirgemek, birbirine şefkat göstermek.

esirgeyişli Merhametli.

esirgin Bora, fırtına.

– itmek Fırtına koparmak, şiddetli esmek.

esirik → esrük

esirmek, [esirmek] 1. Sarhoş olmak, aklını yitirmek, delirmek, kendinden geçmek. 2. Azgınlaşmak, sertleşmek, çok kızmak.

esirtgen, [esritgen] Sarhoş eden, sarhoşluk veren.

esirtmek → esritmek

[eski]

–den – Pek eski.

–yi yeniye geçürmek Değeri olmayan bir şeyi değerli olarak kabul etmek.

eskice Eski.

eskilmek Eskileşmek.

eslemek Dinlemek, kabul etmek, baş eymek.

eslememek 1. Dinlememek, aldırış etmemek, kulak asmamak. 2. Hatırlamamak. 3. Çekinmemek.

eslenmemek Kulak asılmamak.

[esmek]

ese başlamak Esmeğe başlamak.

esüp gelmek Hızla gelmek.

esüp şavurmak Atıp tutmak, palavra şavurmak.

esnek Anasını emmesin diye oğlağın ağzına bağlanan ağaç.

esridici Sarhoş eden.

esrik → esrük

esriklik → esrüklik

esrimek → esirmek

esritgen → esirtgen

esritmek, [esirtmek, esrütmek] Sarhoş etmek.

esrük, [esirik, esrik] 1. Sarhoş. 2.

Meczip, deli. 3. Kızgın, öfkeli.

esrüklik, [esiriklik] Sarhoşluk.

esrütmek → esritmek

eş, [iş] 1. Karı ve kocadan her biri.

2. Arkadaş, dost. 3. Benzer, ortak.

- eylemek Karı olarak almak.

eşdürmek Hızlı yürütmek.

eşecük 1. Küçük eşek, eşekçik. 2.

Telli sazlardaki köprücük.

eşek (I) Elma, ayva, armut gibi meyvaların içinde çekirdek bulunan ve yenmeyen sert kısmı.

[eşek (II)]

- eyegülü Kolay kolay yerinden kımıldamayan, ağır hareketli, tembel.

eşekmaruî Havacıya denilen bitki.

eşin Çukur, hendek, mezar.

eşinmek Eşilmek, kazılmak.

eşirgenmek, [işirgenmek] Alışmak, kendine eş tutmak, arkadaşlık etmek.

eşkelek Kanca, çengel.

eşkere (← *Far.* aşkâre) Aşıkâr, açık.

eşkeritmek Açığa vurmak, belli etmek.

eşki Ekşi.

eşkin → eşkün

eşkinci → eşkünci

eşkün, [eşkin] 1. Açık adımlarla hızlı yürüyen (at). 2. Atın bu çeşit yürüyüşü.

-e eşmek Atla sefere katılmak.

eşkünci, [eşkinci] Atla sefere katılan bir sınıf timar sahibi.

eşlendirmek Evlendirmek.

eşme Biraz eşilmekle su çıkan kuyu.

eşmek (I) Kazmak.

eşmek (II) 1. Hızlı yürümek, atla hızlı hızlı gitmek. 2. (Atı) Hızlı yürütmek, koşturmak.

- yortmak → eşüp yortmak

eşmiş yortmuş Gün görmüş, başından çok iş geçmiş, devran sürmüş. eşüp yortmak, [- yortmak] Gezip dolaşmak, yürüyüp koşmak.

eşnek Çok gelinip geçilen (yer).

eşsüz Bekâr.

[et]

- boynuzu Hayvanların boynuzları arasında çıkan et çıkıntısı.

-den tenden düşmek Pek zayıflamak.

-ine cânına tolu Etli canlı.

-ini çekmek → -ini yimek

-ini yimek, [-ini çekmek] Çekiştirmek, dedikodusunu yapmak.

-in karacası Etin yağsız kısmı.

- özi Et suyu.

etek Kenar.

-i arı Namuslu, iffetli.

- şalmamak Pabuç bırakmamak.

etgün Sert, haşin, güçlü.

[etlü]

- canlı İri yapılı, kanlı canlı.

etlürek Etlice.

etmek (I) Ekmek.

- çıkarmak Ekmek parası kazanmak.

- eylemek Ekmek yapmak.

etmek (II) → eyitmek

etmekci Ekmekçi.

[etmelü]

- olmak Yapmak üzere bulunmak, yapmaya hazırlanmış olmak.

[etrâf (Ar.)]

-ını almak Etrafını çevirmek.

etyaran Dolama.

ev 1. Zevce, karı. 2. Burç, menzil.

- bekçisi Evin hanımı, zevce.
 - bezegi Mefruşat, mobilya.
 - delmek Evin duvarını delip hırsızlık yapmak.
 - depesi Tavan.
 - eylemek Ev yapmak.
 - eylenmek Yörünge edinmek.
 - içi esbabı Ev eşyası.
 - issi Ev sahibi.
 - i tarafı Evi halkı, ailesi.
 - kulluğu Ev hizmetçiliği.
 - kumâşı Tencere, tava, balta, keser, kürek, tabak, sofraya gibi ev eşyası.
 - okı, [- örtüsü okı] Üzerine yapının çatısı oturtulan büyük direk.
 - öñi Avlu, giriş.
 - örtüsü, [- üstü] Çatı.
 - örtüsü okı → - okı
 - soğacağı Kapı aralığı, dehliz.
 - üstü → - örtüsü
 evcümnen Evine bağlı.
 evdeş Zevce, karı.
 evdirmek → ivdirmek
 evdürmek → ivdürmek
 eveden Tümüyle, büsbütün, iyice.
 evedi → ivedi
 evelek İspanağa benzer bir ot, labada.
 evermek Evlendirmek.
 evet, [evit] Ancak, fakat, lakin, ama.
 evetlemek → ivetlemek
 [evin]
 - bağlamak İçlenmek, tane tutmak, tohumlanmak.
 - suyu → erlik
 evirmek Çevirmek.
 evişmek → ivişmek
 evit → evet
 evmek → ivmek
 evran → evren
 evre Çevre, etraf, muhit.

evren, [evran] Ejderba, büyük yılan.
 - pulu Mika.
 - tonu giymek Ejderha kılığına girmek.
 evsmek Tahılı yabancı maddelerden temizlemek için bir kap içinde silerek savurmak.
 eydici, [eyidici] Şarkı okuyan, hanende.
 eydilinmek → eydinilmek
 eydinilmek, [eydilinmek, aydınılmak]
 1. Denilmek, söylenmek. 2. Sorulmak.
 eydirmek → eydürmek
 eydişmek Söyleşmek, konuşmak.
 eydivirmek, [aydivirmek] Söyleyivermek.
 eydürmek, [eydirmek] Meylettirmek, çevirmek, döndürmek.
 eye, [iye] Malik, sahip, efendi.
 eyegü, [iyegü] Kaburga kemiği.
 [eyer]
 - çalınmak Eyer vurmak, eyerlemek, eyer kapamak.
 -ine tolu turmak Cüsseli olmak.
 - komu Eyer üzerindeki ağaç, eyerin kaşı.
 - sağrağı, [- sağrığı, - şavrağı] Eyer ağacı, eyer kaşı.
 - sağrığı → - sağrağı
 - şavrağı → - sağrağı
 - yapuğu Savaşta atlara giydirilen zırh, çukal.
 eygü → eyü
 eyi → eyü
 eyidici eydici
 eyikmek İyi olmak.
 eyin → egin
 eyitmek, [ayıtmak, aytmak, etmek, eytmek, itmek (II)] Söylemek, demek, anlatmak.
 eyde eyde, [eydü eydü] Diye diye, söyleye söyleye.

eydii eydii → eyde eyde
eyle Öyle.

- **dutmak**, [- **tutmak**] Öyle kabul etmek, öyle sanmak.
- **olsa** Bunun üzerine, bundan dolayı, öyle olunca, o halde, öyle ise.
- **şanmak** Öyle kabul etmek, öyle farzetmek.
- **tutmak** → - **dutmak**

eyleksimek Göl, bataklık haline gelmek (?).

eylemek 1. Yapmak, inşa etmek, imal etmek. 2. Yaratmak. 3. Demek, buyurmak, söylemek. 4. Nasıbetmek, tayin etmek.

eyleyi görmek Etmeğe bakmak, yapmaya çalışmak.

eylenmek 1. Eylemek. 2. Yapılmak, hazırlanmak. 3. Edinmek.

eylese Öyle ise, o halde.

eylesine Öylesine, o yolda.

eyleşmek Karşılıklı yapmak.

eyletmek 1. Hazırlatmak. 2. Yaptırmak, inşa ettirmek, imal ettirmek. 3. Ettirmek.

eyleyici Yapıcı, meydana getirici.

eylik → **eylük**

eylük, [eylik] İyilik.

eylülkenmek Menfaat görmek, yararlanmak.

eylülkü İyilik sahibi, iyilik yapmayı seven.

eymenme Korku, endişe, çekinme.

eymenmek Çekinmek, korkmak, ürkemek, endişe etmek.

eyrek → **eyürek**

eyrim, [egrim] Hayvanın sırtını vurmasın diye eyerin altına konan keçe, teğelti.

eytdürmek Söyletmek.

eytmek → **eyitmek**

eyü, [eygü, eyi, iyü] İyi.

- **dirlik** Refah.

- **şancı** İyi niyet sahibi.

- **şanmak** Bir kimse hakkında iyi düşünmek, iyi olduğu kanısında bulunmak.

- **şanu** Bir kimsenin iyi olduğu kanısı.

- **toğuşlu** İyi yaratılışlı.

- **varmak**, [iyü varmak] İyi yapmak, iyi hareket etmek.

- **yollu** Usul erkân bilir, davranışı beğenilen, tavır ve hareketi güzel.

eyürek, [eyrek] Daha iyi.

eyvah Eyvah.

[eyyâm (Ar.)]

- **olmak** Hava, deniz uygun gitmek.

ezgi, [egzi, ekzi, ezgü] Nağme, makam, hava.

ezgilendürmek, [ezgüendürmek] Sesi ezgili yapmak.

ezgin Kederli, gamlı, üzgün.

ezginek Azıcık, biraz.

ezgü → **ezgi**

ezgüendürmek → **ezgilendürmek**

ezilmek Yaltaklanmak, dalkavukluk etmek.

F

fağ (← *Ar.* faḥḥ) Kapan, tuzak.

[fāl (*Ar.*)]

– eylemek Uğur saymak.

fanmak Ufanmak, kırılmak.

farda Küçük kilim.

farımak Yorulmak, usanmak, zayıf düşmek, vazgeçmek.

[fāriğ (*Ar.*)]

– düşmek Feragat etmek, vazgeçmek.

faşırdamak Faş sesi çıkarmak.

fatmak Ufatmak, kırmak, parçalamak.

ferik Piliç.

fermele (← *İt.* paramano) İşlemeli kollu yelek, fermene.

[feryād (*Far.*)]

– urmak Feryat etmek, haykırmak.

findık → **finduk**

finduk, [findık] Atılan kurşun tanesi.

fırakdı Büyük çit.

fırfırı, [fırlak] Ortasından delinmiş iki deliğe geçirilen iplik iki yana çekildikçe fırıl fırıl dönen ve değirmi olarak kesilmiş kösele ya da tahtadan yapılmış bir oyuncak.

fırıldı, [fırla] Topaç.

fırla → **fırıldı**

fırlak → **fırfırı**

fırsant Fırsat.

fırtık Fingirdek, oynak.

fıskırık Su fışkırtan oyuncak tulum-ba.

fıstuk, [fustuk] Fıstık.

fişarılık Taşkınlık.

fişkılık Süprüntü, gübre dökülen yer.

[fırdı]

–ya varmak → **fırama**

[fırama]

–ya varmak, [fırdıya varmak]

Fısıldamak, fısıltı yapmak, gizli gizli konuşmak.

fiddün Fidan.

fig → **fik**

fik, [fig] Yabani börülce, akburçak.

[fıkr (*Ar.*)]

–i uzak İleriyi gören, ileri görüşlü.

[fing]

– urmak Fink atmak.

firik Kabuğuyla ateşe atılarak kavrulmuş taze buğday başağı ve nohut.

fisildimek Fısıldamak.

foryaz → **boryaz**

foşbıyık Poşbıyık.

[furtuna]

– yelkeni Küçük yelken.

fustuk → **fıstuk**

[futa (← *Far.* fūta)]

– tutmak İpek peştemal sarınmak.

G

ğalburçban → kalburçbanı

[ğam (Ar.)]

- yimek, [ğuşsa yimek] Üzülmek, endişe etmek.

[ğark (Ar.)]

-a varmak Gark olacak duruma gelmek.

[ğavğā (Far.)]

- şalmak Ortahğı velveleye vermek.

gâvur Kâfir.

[ğayb (Ar.)]

-dan söylemek Olacaktan ya da bilinmeyen olmuştan haber vermek, kehanette bulunmak.

gecimen → geçeymen

gecirek Geç, geççe, pek geç.

gecirmemek Geç bulmak; geç görmek, gecikmiş saymak.

geçe Taraf, yan.

geçegen 1. Daha çok geçen. 2. Revaçta olan, sürümlü

geçelik Karşı taraf.

geçerlik, geçerlik 1. Rağbette olma, revaç. 2. Geçme izni verildiğini bildiren belge.

geçeymen, [gecimen, gicimen, güceymen, gücimen] Kadın baş örtüsü, gelinlerin başlarına giydikleri süslü örtü, taç.

geçgin → geçkin

geçgün → geçkin

geçim → kecim

geçinmek 1. Yaşamak, ömür sürmek.

2. Ölmek. 3. Kendini ... gibi saymak, ... gibi görmek.

geçiri Vaktini geçirerek.

geçişmek Yarışmak.

geçışdirmek (Birbirine) Geçirmek.

[geçit]

- gemisi Büyük suların bir yakasından öbür yakasına geçmekte kullanılan gemi.

geçitlik Geçiş parası.

geçken Geçen, geçip giden.

geçkin, [geçgin, geçgün] 1. Kendinden geçmiş, aşırı sarhoş, aşırı dercedede. 2. Pek geçen, çok işleyen, etkin.

- köca Çok yaşlı adam.

geçmek (I) 1. İleri geçmek, öne geçmek. 2. Geçinmek, yaşamak, ömür sürmek. 3. Vazgeçmek. 4. Gitmek, geçip gitmek. 5. Girmek, dahil olmak. 6. Kendini ... saymak.

- itmek Geçmek işini yapmak.

geçmek (II) Kovlamak.

geçmişler Ölmüş olanlar.

geçürmek 1. Vazgeçirmek, feragat ettirmek. 2. Geçıştirmek, affetmek, bağışlamak. 3. Saplamak, çakmak.

gedeleç Ok kuburu, tirkeş, sadak.

gedik → gedük

gediklenmek → gedilmek

gedilmek, [gediklenmek] Gedik açılmak, eksilmek.

gedmek Kertmek, diş diş, gedik gedik yapmak.

gedük, [gedik] 1. Eksik, noksan, ihtiyaç. 2. Çatlak, yarık, gedik.

- düzilmek Eksik tamamlanmak, ihtiyaç giderilmek.

gegrek, [geryek, geyrek] 1. Yumuşak kemik, kıkırdak. 2. Eğe kemikleri.

gehürge Davul.

geldeç Gelecek.

geldüginleyin Geldiği gibi.

gele Gel, hele gel, haydi gel.

geleci → kelecı

gelegi, [- sıçan] Tarla faresi.

- sıçan → -

gelencesi Gelenin hepsi.

gelesi Gelecek zaman, istikbal.

- yıl Gelecek yıl, ertesi yıl.

gelik, [kelik] Çocuk ayakkabısı, patik.

[gelimli]

- gidimli Gelinip gidilen.

gelincik → gelincük (I)

gelincük (I), [gelincik] Ars denilen hayvan.

gelincük (II) Şakayık, gelincik.

gelinkuşı Tavuskuşu.

gelinparmağı Parmaküzümü denilen üzüm.

[geliş]

- gidiş itmek Gelip gitmek.

- varış Gidiş geliş.

gelmeç Bağ sarmaşığı.

gelmek 1. Naklolunmak, hikâye edilmek. 2. Geçmek, varit olmak.

gel gel eylemek Çağırarak davet etmek.

gel olmak Gel diye çağrılmak, davet olunmak.

gelüp gitmek Gelip kalmak.

gelür nevbet Gelecek defa.

gem (I) Tarım aygıtlarından döğen.

[gem (II)]

- almamak Söz dinlememek.

game Büyük fare.

[gemi]

- bozma Gemi erlerini değiştir-mek.

- eri Gemicilikte usta.

- gönderi Gemiye kıydan açmak için itmeğe yarayan sırık.

gemilik Liman.

Gemleyik Gemlik.

gemü Gemi.

geñ → giñ

- eylemek → geñitmek

-ine kıomamak Keyfine, isteğine bırakmamak.

- itmek → geñitmek

- yağa Geniş, sakın taraf.

- yol Cadde, büyük yol.

gencecük Pek genç.

[genç]

- ay Yeni doğan ay, hilal.

- kuşlık Kaba kuşluktan önceki zaman.

- oğlan Yeni doğmuş, körpe çocuk.

gendüzü → kendüzü

[geñek]

- azmak → giñlik

geñelmek → geñimək

geñeş Danışma, istişare.

geñez, [geñiz] Kolay.

- eylemek, [- itmek, - kılmak] Kolaylaştırmak.

- itmek → - eylemek

- kılmak → - eylemek

geñezde Kolaylıkla, kolay kolay.

geñezirek → geñezrek

geñezlerince Düşünerek, kolayımı, uygununu arayarak.

geñezlik Kolaylık, sühulet.

- eylemek Hoş geçinmek.

geñezrek, [geñezirek, geñizrek] Daha kolay, daha uygun.

genikmek Gevşemek, genişlemek.

geñimək, [geñmek, giñelmək, giñimək, giñmek] Genişlemek.

geñince, [geñiyle, geñümce, geñüm ile, geñünce] İstenildiği gibi, isteğe göre, rahat rahat, isteğe uygun olarak.

geñitmek, [geñ eylemek, geñ itmek, geñletmek, giñ eylemek, giñ itmek, giñitmek] Genişletmek.

geñiyle → geñince

geñiz → geñez

geñizrek → geñezrek

geçletmek → geçitmek

geçlik → geçlik

[geçlii]

- geçsüz İster istemez.

geçmek → geçmek

geçsiz → geçsüz

geçsizin → geçsüz

geçsüz, [geçsiz, geçsizin, geçsüzün]

İstemeyerek, ister istemez.

- geçin İster istemez.

geçsüzün → geçsüz

geçşek Geçşek.

- eylemek Geçşetmek.

geçşeklik Geçşeklik, aciz, dermansızlık.

geçşeltmek → geçşetmek

geçşemek Geçşemek.

geçşetmek, [geçşeltmek] Geçşetmek.

[geçüm]

- ile → geçince

geçümce → geçince

geçünce → geçince

gerciklenmek Gösteriş yapmak.

gerçek (I), [gırçek] 1. Doğru, dü-

rüst, hakiki, sahih. 2. Doğruluk.

3. Muhakkak, mutlaka.

-dür ola mı Acaba doğru mu?

gerçek (II) → - er

- er, [- (II), - erenler, gerçekler]

Veli, müşid-i kâmil, ârif, ermişler.

- erenler → - er

gerçeklemek Onaylamak, tasdik etmek.

gerçeklenmek Doğru bilmek, doğruluğuna inanmak.

gerçekler → gerçek (II)

gerçekleyn Hakikaten, gerçekten.

gerçeklik, [gırçeklik] Doğruluk, dü-

rürlük, hakikat.

gerdançlık Gerdanlık.

[gerdek]

- degeri Resm-i arûs.

- evi → gerdeklik

- yiri → gerdeklik

gerdeklik, [gerdek evi, gerdek yiri, gırdeklik] Gelin odası.

gerdel Büyük kap.

geregince Gereği kadar.

gereginleyn Gereği kadar, gereği gibi, iyice.

gerek 1. Mutlaka, her halde, muhakkak. 2. Lazım, muktazi.

- ... - [-se ... -se] Eğer ... eğer, ister ... ister.

- -mez, [-ise -mez ise] İster istemez.

- ise -mez ise → - -mez

-se ... -se → - ... -

gerekce Gereği gibi.

gerekli → gerekli

- bilmek Lüzumlu saymak.

gerekli, [gerekli] Lüzumlu.

gerekmek Caiz olmak, layık olmak, lazım olmak, uygun düşmek, işe yaramak, yakışmak.

gergi, [gergi] 1. Çarmık, işkence aleti. 2. Perde.

gergi → gergi

gericek Sonraki, sona doğru, en son.

geriki → gerüki

gerilek Geriye doğru, az geri.

gerimli Boylu boslu.

gerinmek Özlemek, hasret duymak.

germe Sur, duvar.

gerneşmek Gerinmek.

gersen Ağaçtan yapılmış büyük çanak.

geryek → gegrek

gerü, [giri] 1. Yine, tekrar, bir daha, sonra. 2. Artık. 3. Başka, gayrı.

- dutmak, [- tutmak] Uzak bulundurmak, geri bırakmak, bertaraf etmek.

- kalmış Pespaye.

- kırmak İrkilmek, geri dönmek; kaçınmak.

- **komak** 1. Geri bırakmak, tehir etmek. 2. Alıkoymak, engel olmak.

- **turgurmak** Alıkoymak, geri bırakmak.

- **tutmak** → - **dutmak**

- **varmak** Dönmek, avdet etmek.

gerüki, [geriki, girüki] Sona kalan, en son.

gerürek, [girürek] Daha geri, daha sonra.

geşmek Geçmek.

getmek Gitmek.

getürmek 1. Nakletmek, hikâye etmek, rivayet etmek. 2. Tercüme etmek, çevirmek.

gevde, [göyde] Gövde, vücut.

geven Baklagillerden bir çalı ki bazı çeşitlerinden kitre denilen zamlı çıkarılır.

gever Bahçe ve bostanlara arktan su salıverecek delik, gedik.

[gevgeç]

- **kulaş** Dik durmayan, düşük, sarkık olan kulak.

gevilcen Ateş karşısında vücutta beliren kızartı.

gevmek Ağızda çiğnemek, gevelemek, geviş getirmek.

gevşemek Geviş getirmek.

gey → **key**

- **ise** → **key**

- **kişi** → **key**

geyese → **giyesi**

geyesi → **giyesi**

geyesü → **giyesi**

geyicek Geyikçik.

geyik Yırtıcı olmayan dört ayaklı hayvan.

- **ata varmak** Geyik vurmaya gitmek.

geyilir Giyecek elbise.

geyim, [giyim] 1. Elbise. 2. (Giyecek şeyler hakkında) Tane. 3. Zırh, savaş elbisesi.

geyirmek → **giyürmek**

geyme Giyecek, elbise.

geymek 1. Takınmak, takmak. 2. Kuşanmak. 3. Giymek, giyinmek.

geysi → **giyesi**

geyrek → **gegrek**

geyürmek → **giyürmek**

gez (I) 1. Okun giriş geçecek gediği.

2. Çatal.

gez (II) → **kez**

gezegen Sürekli gezen.

gezek Sıra.

gezi Bir tür ipek kumaş.

gezin → **kezin**

gezkere Tezkere, yapı işlerinde kullanılan sedye.

gezlemek Okun gezini kirışe yerleştirmek.

[gezmeli]

- **yir** Gezilecek yer, mesire.

gıcıldı → **gıjıldı**

gıjgürmak, [kışgürmak, kışgürmak, kışgürmak] Haykırmak, gürlmek, fışılıtlı ses çıkarmak, haykırmak, saldırmak.

gıjıldamak Gıcıldamak.

gıjıldı → **gıjıldı**

gıjıldı, [gıcıldı, gıjıldı] Gıcirtı, fışirtı.

gıjlamak Keskin, sert sesler çıkarak saldırmak.

gibice Biraz benzer.

gibin 1. Gibisini. 2. Gibi.

gice Gece.

- **ici** Gece vakti.

- **ile**, [-yle] Gece vakti, geceleyin.

- **tonu** Yatak, döşek.

- **yi diri dutmak** Geceyi boşa geçir-memek, geceyi sabaha dek ibadetle geçirmek, sabaha dek uyumamak.

- **yle** → - **ile**

giceçekirgesi Cırcırböceği.

gicelemek Geceyi geçirmek, gecelemek.

gici → **gicik**

gıcık, [gici, giciyik, giciyük, giciük]
 Kaşınma, kaşıntı, uyuz hastalığı.
 - getürmek Uyuza yakalanmak.
 gıcimek, [gicişmek, gircimek] Kaşınmak.
 gicimen → geçeymen
 gicişmek → gicimek
 gicitgen, [giçitgen] Isırganotu.
 gicitmek, [giçitmek] Kaşındırmak.
 giciyik → gıcık
 giciyük → gıcık
 gicrek Geççe; zorla.
 giciük → gıcık
 giç giç Ağır ağır, yavaş yavaş, kesik kesik, aralıklı.
 giçi → kiçi
 giçirek → kiçirek
 giçitgen → gicitgen
 giçitmek → gicitmek
 gidegen Durmadan giden, çabuk yürüyen.
 gider Gidiş, sefer,
 giderek Gittikçe, git gide, zamanla.
 giderinilmek Giderilmek, uzaklaştırılmak.
 gidermek Uzaklaştırmak, çıkarmak, yok etmek, kaldırmak, defetmek.
 gidertmek Yok etmek, izale etmek.
 gidi Deyyus, kaltaban, pezevenk.
 gidilik Pezevenklik.
 gidilmek Gedik açılmak.
 gimi, [kimi (II)] Gibi.
 giş, [geş] Geniş.
 - düşmek Geniş olmak, genişlemek.
 - eylemek → genişlemek
 - itmek → genişlemek
 gişelmek → genişlemek
 gişimek → genişlemek
 gişitmek → genişlemek
 gişlik, [geşlik] Bolluk, genişlik, ferahlık.
 - azmak, [geşek azmak] Mide bozulmak.

gişmek → genişlemek
 gircimek → gicimek
 girçek → gerçek
 girçeklik → gerçeklik
 girdek Gerdek.
 giregen Çok giren.
 giregi, [- gün] Pazar günü.
 - gün → -
 - irtesi Pazartesi.
 [girgin]
 - olmak Erkek deve dişisini istemek.
 girindi Ne idiği belirsiz.
 girmek Girdirmek, sokmak.
 girışmek Karışmak, müdahale etmek.
 girü → gerü
 - yitmek Reddetmek.
 girüki → gerüki
 girürek → gerürek
 gitdüğince Gittikçe, git gide.
 gitmek 1. Yürümek, yürürlükte bulunmak. 2. Geçmek. 3. Kaybolmak.
 gide geli Gele gide.
 gider olmak Gidici olmak, gitmek üzere bulunmak, gitmeğe hazırlanmak.
 gider vakt Gidecek zaman, ayrılma zamanı.
 gitsün idi Gitseydi, gideydi.
 givirmek, [givirinilmek] Sokulmak, konulmak, ithal edilmek.
 givirinilmek → givirmek
 givirmek → givürmek
 givürmek, [givirmek, güvürmek] 1. Koymak, sokmak, yerleştirmek, ithal etmek. 2. Ekleme, katmak.
 giyeceklenmek Giyinmek, üzerine giyecek almak.
 giyese → giyesi
 giyesi, [geyese, geyesi, geyesü, geysi, giyese] Elbise, giyecek.
 giyim → geyim
 giyimli → giyimli

giyimli, [giyimli] 1. Düzgün giyinmiş, süslü, giyimli kuşamlı. 2. Silah kuşanmış, müsellah.

giyişli Giyinmiş.

giyürmek, [geyirmek, geyürmek] Giydirmek.

gizlenbec Saklanbaç oyunu.

gizlenci Gizlenmiş nesne ve sır.

govuş (I) Kayın ağacı.

[govuş (II)]

- galebe eylemek İftira yollu sözlerle gürültü patırtı yapmak.

[göbek]

- burmak Mide sancılanmak.

- burusu Mide sancısı, karın ağrısı.

- i yirine gelmek Yüreği sakinleşmek, sükûnet bulmak.

göbelek Yenilen mantar.

göbüt Kötü, fena.

göceklendürmek Güzel, cazip, şirin göstermek.

göceklenmek, [gökceklenmek, gökçeklenmek, gücüklenmek] 1. İftihar etmek, öğünmek. 2. Böbürlenmek, tefahur etmek. 3. Süslenmek. 4. Güzelliği ile meydana çıkmak.

göcen Kokarca, sansar cinsinden ke-diye benzer bir hayvan.

göç 1. Kervan, kabile. 2. Merhale, konak. 3. Sefer.

- ber-göç etmek Bir yerde çok kalmayıp göç etmek.

- çekmek Göç etmek, sefere çıkmak.

- etmek, [- kılma] Göçmek, hicret etmek.

- kılma → - etmek

- kon Göç, sefer.

- kon etmek Konup göçmek, göçebe hayatı yaşamak.

- tutmak Yol hazırlığında bulunmak.

göçer Gezer, bir yerde durmaz, göçebe.

- ev Taşınır ev, çadır, yurt, oba.

- evli → - evli

- evli, [- evli] Çadırla yer yer gezin, göçebe hayatı yaşayan insanlar.

- il Göçebe halk, aşiret.

- oba Göçebe halk, aşiret.

göçgün Göçebe.

göçgünci, [göçkünci] Göçebe.

göçkün Taşınır eşya.

göçkünci → **göçgünci**

göçlük Konaklık, merhale.

göçmek 1. Yurt değiştirmek, hicret etmek. 2. İrtihal etmek, ölmek.

göçdük yurd Terkedilen yurt.

göçüp konmak Konup göçmek, göçebe hayatı yaşamak.

göçmel Göçebe.

göçürmek Yerini değiştirmek, yer değiştirmek, nakletmek.

[göde]

- bağırsak → göden

- çekirge → göden

[göden]

- bağırsak → - bağırsağı

- bağırsağı, [göde bağırsak, - bağırsak] Kalın bağırsak.

- çekirge, [göde çekirge] Kanatsız çekirge.

göçüil → **gökçüil**

gögçek → **gökçek**

göge Altı mavna, üstü kalyon olan ve yirmi altı çift kürekle çekilen eski bir savaş gemisi.

gögelek Ağaçları kurutan asalak bitki.

gögem, [gügem] Bir çeşit dağeriği.

gögen Yazın hayvanlara dadanan gök renkli bir sinek.

gögermek Morarmak, yeşermek, bitki yapraklanmak.

gögerü durmak Yemyeşil durmak, canlı, taravetli bir halde bulunmak.

gögertmek Morartmak.

[göges]

-in ötürmek → gögüs

gögez, [gögezi] Laciverde yakın mavi renk.

gögezi → gögez

gögrek Mavimsi.

[gögüs]

- gerişmek → - germek

- germek, [- gerişmek, gögüz germek] Ögünmek, höbürlenmek.

-ine kısmak Bağına basmak.

-in döğünmek Gögsünü döğmek, dövünmek.

-ini kaçmak Gögsünü dövmek, elini gögsüne vurmak.

-in kütlemek Gögsünü dövmek.

-in ötdürmek → - ötürmek

-in ötürtmek → - ötürtmek

- ötürmek, [gögesin ötürmek, -in ötdürmek, -in ötürtmek, gögüz ötürmek] Göğüs geçirmek, içini çekmek.

gögüz Göğüs.

- germek → gögüs

- ötürmek → gögüs

göjen → gözen (I)

gök, [gökce] 1. Mavi. 2. Yeşil.

- ekin Henüz başak çıkarmış taze ekin.

- etegi → - kıranı

- eylemek Morartmak.

- kenarı → - kıranı

- kır Gök renge yakın kır renk.

- kıranı, [- etegi, - kenarı, - ucu]

Ufuk.

- muhâlif Göğümsü, boz renk.

- ucu → - kıranı

- urmak Döğme yapmak.

gökce → gök

gökcek → gökçek

gökcekklik → gökçeklik

gökcül → gökçül

gökçek, [gögçek, gökcek] Güzel, sevimli, hoş.

- eylemek Güzelleştirmek.

gökçeklenmek → göceklenmek

gökçeklik, [gökcekklik] Güzellik.

gökçil → gökçül

gökçül, [gökcül, gökçil] Mavimsi, gök rengine çalar.

gökşandil, [gökzurna] Körkütük, zil-zurna (sarhoş).

gökşapısı, [gökyaruğı] Samanyolu.

göklük Morluk, mavilik.

gökyaruğı → gökşapısı

gökzurna → gökşandil

gölek Gölcük.

gölet Akar çayda suyun biriktiği çukur yer.

[gölge]

- kıymak Gölgeden gölgeye koşmak, sıkıntıya gelememek.

- olmak Koruyucu olmak.

- şalmak Gölge etmek.

gölmek Gömlek.

gölücük Eşekçik.

gölük Eşek, beygir gibi yük hayvanı.

göm Dip, iç, kök, asıl.

gömeç 1. Bal betegi, petek. 2. Kül ekmeği.

gömele, [gömelte, gömelti, gümele, gümelte] Avcıların çalı çırpı ya da taştan yaptıkları siper ya da kulübe.

gömelte → gömele

gömelti → gömele

gömgök Aşırı derecede.

gömüldürük Palan ve eyer geri kaçmasın diye hayvanların göğüslerine geçirilen göğüslük.

gömülgen 1. Bataklık. 2. Çok gömülen, bataklık halinde olan.

gön Ham kösele, deri.

- bardak Kırba, matara.

gönder 1. Kargı, mızrak. 2. Sırık.

[göndermek]

gönderi çıkarmak, [gönderi gitmek, gönderü çıkarmak, göndürü çık-

mak, göndürü gitmek] Uğurlamak, teşyi etmek.

gönderi gitmek → gönderi çıkmak
gönderü çıkarmak → gönderi çık-
mak

göndirmek Çevirmek, yöneltmek.

göndürmek 1. Uğurlamak, teşyi et-
mek. 2. Göndermek.

göndürü çıkmak → göndermek

göndürü gitmek → göndermek

göndürtmek Göndertmek.

gönelmek, [gönilmek, gönülmek] Yö-
neltmek, yüzünü döndürmek, te-
veccüh etmek.

gönenmek Nimete, refaha kavuşmak,
yararlanmak, sevinmek, sevgi bağ-
lamak.

gönenmeklik Saadet, mutluluk.

gönilmek → gönelmek

gönlecük Gömlekçik.

gönlek Gömlek.

gönlekcek, [gönlekçek] Yalnız bir
gömlekle.

gönlekçek → gönlekcek

gönül 1. Gönül. 2. Yürek.

- ağırtmak Gönül incitmek.

- akıtmak Gönül kaptırmak, gö-
nül meylettirmek.

- akmak Meyletmek, heves gös-
termek.

- aldurmak Gönül kaptırmak, gö-
nül vermek.

- arılığı Kalp temizliği.

- azmak Çok yemekten mide ra-
hatsız olmak.

- bağlamak Gönül vermek, kendini
bir işe bağlamak.

- berkitmek Kendini bir işe bağla-
mak.

- birikdirmek Gönülleri, fikirleri
bir araya getirmek.

- birle, [- ile] İçten, gönülden, sa-
mimi olarak.

- bulanmak → - dönmek

- çekinmek Özlemek, istek duy-
mak.

- çekinmesi Hasret, özlem.

- çürüklüğü Fesat, kötü düşünceli-
lik.

-de yazılmak Zihne yerleşmek.

- dileği Arzu, istek.

- dölenmek İçi rahat etmek.

- döndürmek Mide bulandırmak.

- dönmek, [-i dönmek, - bulan-
mak] Mide bulanmak, kusmak.

- düşürmek Gönül kaptırmak.

- eri Temiz yürekli, ehl-i dil.

- evi Kalp.

-e yörenmek Hatıra gelmek.

- götürmek Feragat etmek, vaz-
geçmek.

- gözi Kalp gözü, basiret.

-i açık İçi rahat, endişesiz, ke-
dersiz, şen.

-i aktarılmak Midesi bulanmak.

-i dönmek → - dönmek

-i kapılmak İnanmak, kanmak, al-
danmak.

-i kapılmış Âşık.

-i kararmak Üzüntü içinde olmak,
yese kapılmak.

-i karartmak Yese düşürmek, küs-
türmek.

-i kıpmak Çok heyecanlanmak.

- ile → - birle

- indürmek Tenezzül göstermek.

-ine bırakmak İlham etmek.

-ini açmak Gönülünü ferablandır-
mak.

-ini aramak Kalbini yoklamak, dü-
şüncesini anlamak istemek.

-ini düzetmek, [-ini düzmek]
Hatırını almak, gönülünü hoş et-
mek.

-ini düzmek → -ini düzetmek

-ini egmek Gönülünü bir tarafa çek-
mek, meylettirmek.

-i oturmak Müsterih olmak.

-i sarsılmak Acımak, merhamete gelmek.
 -i tar olmak İç sıkılmak.
 -i tonmak Hareketten kalmak.
 -i yapılmak Meyletmek.
 -i yavuz olmak Can sıkılmak.
 -iyle söyleşmek Kendi kendine demek, içinden geçirmek.
 -i yufkalmak Rikkate gelmek.
 - katılığı Şecaat, metinlik, dayanıklılık.
 - koşmak İstek, gönül birliği yapmak.
 - koymak Gücenmek.
 - pası 1. Vesvese, kötü düşünceler. 2. Keder.
 - şuyı Gözyaşı.
 - uğrısı Gönül çalan, gönül alan.
 - varmak Gönül arzu etmek, istemek.
 - yazmak Gönül eğlendirmek.
 - yıkmak Gönül kırmak.
 - yufkalığı Merhamet.
 gönüldeş Ahbap, yakın dost.
 gönüllenen Gücenmek.
 gönüllü 1. Cesur. 2. Cana yakın, hatırlı, şerefli. 3. Kibirli. 4. Bön, sersem.
 gönülmek → gönelmek
 gönülsüzirek İstemeye istemeye.
 gördükleyin Görür görmez.
 göre Gör, bak, baksana.
 göregen (I), [görigen] Çok, iyi gören.
 göregen (II) Güveyi.
 göremez (← Far. güre-māst) Eksimiş süte tazesı katılarak yapılan peynir gibi yiyecek.
 göresi Görececek, görür, görebilen.
 görk 1. Güzellik, yüz güzelliği. 2. Meziyet, iyi huy. 3. Süs, zinet.
 - dutmak Güzelleşmek, süslenmek.
 - virmek Güzellik, revnak vermek.
 görkem Gösterişli, heybetli.
 görklü, [görüklü] Güzeli, temiz, iyi, mübarek, çekici, gösterişli.

-sinde olmak İyisini yapmaya çalışmak.
 görklürek Daha güzel.
 [görmek]
 göre durmak, [görü tırmak] Görmekte bulunmak, seyretmek, sürekli bakmak.
 göre düşmek Birdenbire görmek, nasılsa görmek, rasgele görmek.
 göre gelmek Görmeğe, ziyarete gelmek.
 göre gitmek → göre varmak
 göre varmak, [göre gitmek] Görmeğe, ziyarete gitmek.
 gör ki Dikkat et, iyi bak, düşün ki.
 görmeze urmak Görmemiş gibi davranmak, görmezden gelmek.
 görnüdü Görünmektedir.
 görsele Ne görsünler, birdenbire gördüler.
 görü görmek Dikkatle, sürekli bakmak.
 görüp gözetmek 1. Beklemek, gözetlemek. 2. İdare etmek, bakmak.
 görü tırmak → göre durmak
 görmeli Görmele anlaşılan, öğrenilen.
 görmezlenmek Görmez gibi davranmak, görmezden gelmek.
 görmiş Gören.
 görse Göre, nazaran.
 görsetmek Göstermek.
 görsez Görünmeyen.
 görüklü → görklü
 görümlü Bakmaya mecbur.
 görümlük Yüz görümlüğü.
 görünilmek Görülmek.
 görünüş Sarayın tören salonu.
 [görüş]
 - kılmak Görüşmek, tanışmak.
 gösgötürü Tümüyle, toptan, büsbütün.
 gösterimsenmek Temsil yollu göstermek.
 göstertmek Göstermek.

göşmek Göçmek, rihlet etmek.

[göt]

-e küsdi Bele kadar olan kısa kürk.
götrülmek, [götürülmek] 1. Yukarı kaldırılmak. 2. Kaldırılmak, bertaraf edilmek. 3. Toplanmak.

götüri → götürü

götürmek 1. Ortadan kaldırmak, bertaraf etmek. 2. Ayırmak, uzaklaştırmak, kaldırmak. 3. Dayanmak, yüklenmek, taşımak. 4. Yukarı kaldırmak. 5. Toplamak.

götürmemek Çekememek.

götürü, [götüri] Bütün, tamam, toptan, hep, büsbütün.

götürülmek → götrülmek

götürünülmek Götürülmek.

[gövde]

- bağlamak Semirmek, şişmanlamak.

gövdeli İri yapılı, cüsseli.

gövel, [- ördek] Yeşil başlı ördek.

- ördek → -

göyünmek → göyünmek

göyde → gevde

göydürmek → göyündürmek

göyenmek → göyünmek

göynek, [göyünek] Gömlek.

göynemek → göyünmek

göynük 1. Acı, yanık, yanmış, yanma, kızarmış, ısırap, keder. 2. Hararet.

göynüklü 1. Gönül yakıcı, acıklı, yanık, etkili. 2. Bağrı yanık.

göynülmek, [göynümek (II)] Ham meyva olgunlaşmak.

göynümek (I) → göyünmek

göynümek (II) → göynülmek

göyündürme Çok acıyıp yanan bir yara.

göyündürmek, [göydürmek] Yakmak.

göyünek → göynek

göyünmek, [göynemek, göynümek (I), göyünmek, göyenmek] Yanmak.

göyne göyne, [göyünü göyünü] Yana yana.

göyüne gelmek Yanıvermek, içi açmak, merhamet ve şefkat duymak.

göyünü göyünü → göyne göyne

göz Uç, taraf.

- açıcı Kehhal.

- ağarmak Göz perdelenip görmez olmak.

- alacalanmak Göz kamaşmak, alaca bulaca görmek.

- bağlamak Sihir, büyü yapmak.

- belermek Göz gereğinden çok açılıp hareketsiz kalmak.

- belertmek Gözleri gereğinden çok açıp hareketsiz hale getirmek.

- boncuğu Nazar boncuğu.

- bucağı Göz ucu.

- çukura dönmek Göz çukurlaşmak.

- değmek Nazar değmek.

- deligi Göz yuvası, gözevi.

-den bırakmak Gözden düşürmek.

-den çıkmak Gözden olmak.

-den şalmak Gözden uzaklaştırmak.

-den şavmak Önem vermemek.

- deprenmek Göz seğirmek.

-de uçmak Gözde tutmek.

- donmak → - dunmak

- dunmak, [- donmak] Göz kararmak, bulanmak, donuklaşmak.

- dutmak, [- tutmak] 1. Gözetlemek. 2. Umutla beklemek.

-e almak Önem vermek.

-e - 1. Göz göze, yüz yüze. 2. Açıktan açığa, göz göre göre.

- eri Bekçi, gözceü.

- erimi, [- irimi] Gözün görebildiği uzaklık.

-e şu inmek Göz karasu hastalığına uğramak.

-i görmek Ortaklık ağarmak.

-i alası dört olmak Gözü fal taşı gibi açılmak.

-i anlamak Görüp tanımak, gözü ısırmak.

-i ilmek Gözü ilişmek, gözüne çarpmak.

-ine getürmemek Yüzünü görmek, göz göze gelmek istememek.

-ine karşı → -lerine karşı

-ine koruk virmemek Yararı olmayan bir şeyi dahi esirgemek.

-ine şalındurmamak → -ine şalmamak

-ine şallandurmamak → -ine şalmamak

-ine şalmamak, [-ine şalındurmamak, -ine şallandurmamak] Hafif görmek, gözünde büyütmemek, önem vermemek.

-ine urmak Gözüne sürmek.

-ine yeñdirmek Küçük görmek.

-in ezmek Gözünü süzmek.

-ini öğretmek Gözünü çevreye alıştırmak.

- irimi → - erimi

-i toluḡmak Gözü yaşla dolmak, ağlayacak hale gelmek.

-i yeñmek Gözü kesmek.

- kaçmak → - kaçmak

- kaçmak, [- kaçmak] Gözle işaret etmek, göz etmek, göz kırpmak.

- kapmak → - kıpmak

- karañulıḡı Göz kararması.

- karartmak, [- karatmak] Hiç bir şeyi göremez hale gelmek, iradesini yitirmek.

- karası Gözbebeḡi.

- karatmak → - karartmak

- kazanmak İyi görüş sahibi olmak.

- kıpmak, [- kapmak] Göz kırmak, gözle işaret yapmak.

- kızartmak Mest olmak.

- konuḡı Göze gelen boz, perde, leke.

- kulak tutmak Göz kulak olmak.

- kıyruḡı Gözün kulak yanındaki köşesi, göz ucu.

-lerine karşı, [-ine karşı] Gözlerinin önünde.

- otacısı Göz hekimi, göze ilaç koyan.

- otı Göz ilacı, tûtiya.

- oturuşmak Göz çukurlaşıp çökmek.

- oymu Göz çukuru, gözevi.

- perdesi Göze inen boz leke.

- pıñarı Gözün burun yanındaki köşesi.

- tutmak → - dutmak

- urmak Dikkatle bakmak, göz koymak.

- üstüne Baş üstüne, peki.

- yalburdatmak Göz kapalı iken açmak, gözünü kapayıp açmak.

- yiri Gözetleyecek yer, gözcü yeri.

gözbaḡcı → gözbaḡıcı

gözbaḡı Sihir, büyü.

gözbaḡıcı, [gözbaḡcı, gözbayıcı] Sihirbaz, büyücü.

gözbayıcı → gözbaḡıcı

gözbayıcılık Hokkabazlık.

gözci Gözeten, gözetleyici, bekçi, casus.

göze Örme, örgü, yama.

gözedici Bekçi.

gözemek (I) Yırtıḡı ve deliḡi örerek kapatmak.

gözemek (II) Tahıl gözzerden geçirmek, elemek.

gözen (I), [göjen] Bir çeşit kertenkele, keler.

gözen (II) Sevimli, hoşa giden.

gözenek Bir arada bulunan birçok deliklerden her biri.

gözeni Göz çaḡaḡı.

gözenmek Yırtık ve delik örülerek kapatılmak.

gözer İri gözlü kalbur.

gözerlemek İri gözlü kalburdan (gözer) geçirmek.

gözerlenmek İri gözlü kalburdan (gözer) geçirilmek.

gözetmek 1. Gözetlemek, beklemek, bakmak, ummak. 2. Rivayet etmek, göz önünde bulundurmak.

gözeyici Örücü, yamacı.

gözgü, [gözügü, gözügü, gözüngü] Ayna.

gözügü → **gözgü**

gözlemek 1. Gözetmek, riayet etmek.

2. Gözetlemek, bakmak, tecessüs etmek. 3. Beklemek, intizar etmek.

gözleyü durmak Gözden kaçırmamak.

gözlenmek (I) Görüp gözetilmek, korunmak.

gözlenmek (II) Göz gibi kabarcıklar oluşmak, köpürmek.

gözlü Kalp gözü gören, basiretli.

gözsüz Kör.

– alkışı Körü körüne övme.

gözsüzseped, [gözsüztebek] Köstebek.

gözsüztebek → **gözsüzseped**

gözügü → **gözgü**

gözükmek Görünmek.

gözüngü → **gözgü**

[gurbet (Ar.)]

– oğlanı Çingene çocuğu.

[gurgurum]

– kili Tebeşir toprağı.

[guşsa (Ar.)]

– dutmak Üzüntü çekmek, endişe etmek.

– yimek → **ğam**

guşsadaş Dert ortağı.

güc → **güç**

güccük, [güççük] Küçük.

– ölüm Uyku.

gücelmek Güçleşmek, zorlaşmak.

güceltmek Güçleştirmek, zorlaştırmak.

gücemek, [gücemlemek] 1. Zorlamak, icbar etmek. 2. Güç duruma düşürmek, güçlük içinde bırakmak.

gücemlemek → **gücemek**

güceymen → **geçeymen**

güciyen → **geçeymen**

gücin Güçlülükle, zorla.

– dutmak İcbar etmek, zorla yaptırmak.

güciyecek Ufacık, pek küçük.

güciügen, [güçken, güciügen] Baykuşa benzer alaca renkli bir kuş.

güçük (I) Kısır.

güçük (II) Şubat ayı.

güçüklenmek → **göceklenmek**

güciünmek Kendine güç gelmek, güçlük duymak.

güciürgenmek, [güciüzgenmek] 1. Güç saymak, zor bulmak. 2. Gücenmek, gücüne gitmek.

güciürgetmek Zahmet etmek.

güciürlenmek Güç görmek.

güciüzgenmek → **güciürgenmek**

güç, [güe] 1. Zulüm, haksızlık, zor, eziyet, sitem. 2. Cidal, şiddet.

– buyurmak Ağır işler yaptırmak istemek.

– degiürmek Zulmetmek, eziyet etmek.

– dökmek Kuvvet harçmak.

–e görmek 1. Güçlülükle, zoraki yapmak. 2. Zorlamak. 3. Zoruna gitmek, nefesine ağır gelmek. 4. Güçlük çıkarmak, zora getirmek.

–e uğramak Güçlülükle karşılaşmak, sıkıntıya düşmek.

– eylemek → – itmek

– görmek 1. Cadre uğramak, zulüm görmek. 2. Zorluk, zahmet çekmek.

– götürmek Güçlüğe, zulme katlanmak.

– idici Zalim.

-i kesilmek, [-i üzülmek] Kuvveti kalmamak, yorgun düşmek.

-i kırmak Korkmak, korkudan donakalmak, dermanı kesilmek.

- ile gökcek, [- ile güzel] Süsle püsle güzelleşmiş.

- ile güzel → - ile gökcek

-ine gelmek Gücüne, ağırına gitmek.

-ini kırtmak Kuvvetini kesmek.

-ini üzme Benzerini yapmak konusunda bir kimseyi âciz bırakmak, bir şeyi yapamaz duruma getirmek, yormak, kuvvetini kesmek.

- itmek, [- eylemek, - kılmak] 1. Güçlük çıkarmak. 2. Zorlamak, baskı yapmak. 3. Zulmetmek, gadretmek.

-i üzülmek → -i kesilmek

- kılmak → - itmek

güçcek Daha güçlü.

güççük → güccük

güçgenlik Atılğanlık.

güçken → gücügen

güçlemek Zorlamak.

güçlenmek Kuvvet bulmak.

güçlü Kuvvetli, zorlu.

güçücükden Pek küçük yaştan beri.

güçügen → gücügen

güdelmek → güdülmek

güden, [güdici] Çoban.

güdici → güden

güdük Kuyruğu kesik hayvan.

güdülmek, [güdelmek] Hayvanın kuyruğu kesilmek.

güğe → güye

gügegündüz → gügemgündüz

gügem → gögem

gügemgündüz, [gügegündüz] Güpegündüz, gündüzleyin, gündüz iken.

gügül, [- kazağı] İpek kozası.

- bağlamak İpek kozası haline gelmek.

- kazağı → -

- kurdı İpekböceği.

[gügüm]

- başı Enderunda koğuş subayı. gükçük Küçük.

[gül (Far.)]

- düglüncegi → - düğmesi

- düğmesi, [- düglüncegi] Gül goncası.

güldüremek Güldürdemek.

güleç, [- yüzli, gülenç, gülenç yüzli] Güler yüzli.

- yüzli → -

güleçlik Güler yüzlülük.

gülegen Sürekli gülen, çok gülen.

gülek → külek

gülenç → güleç

- yüzli → güleç

gülerlenmek Güümsemek.

güleş Güreş.

güleşci Güreşçi, pehlivan.

güleşmek Güreşmek.

gülle Zıpzap, bilye.

güllük Gül bahçesi.

[gülmek]

güle bakmak Gülererek bakmak, iltifat etmek.

güle düşmek Hemen gülmeğe başlamak.

gülmeli, [gülüşmeli, gülüşmelüce]

Gülünecek, tuhaf, gülünç.

gülükse Kuluçka.

gülümsinmek, [gülüpsinmek] Güümsemek, tebessüm etmek.

[gülünç]

-e almak → gülüncek

-in istemek Gülünç olmasını istemek.

gülüncek 1. Maskara. 2. Sevinç.

-e almak, [gülünce almak] Maskaraya, alaya almak.

gülündürmek Gülünç etmek, başkalarını bir kimseye güldürmek.

gülüpsinmek → gülümsinmek

gülüşken Birkaç kişiyle birlikte çok
gülen.

gülüşmelü → **gülmelü**

gülüşmelüce → **gülmelü**

[**gümân** (*Far.*)]

- iletmek Şüphelenmek, şüpheyeye düşmek.

gümele → **gömele**

gümelte → **gömele**

gümlüç Böcek yavrusu.

gümmek Güm güm vurmak.

gümremek → **gümürdenmek**

gümrenmek → **gümürdenmek**

gümreşmek Homurdaşmak.

gümürdemek → **gümürdenmek**

gümürdenmek, [**gümremek**, **gümrenmek**, **gümürdemek**] Homurdanmak.

gümürdi, [**gümürdü**, **gümürti**] Güm-bürtü, gürlütü, homurtu.

gümürdü → **gümürdi**

gümür gümür Homur homur.

[**gümür samur**]

- eylemek Homurdanmak, mırıldanmak.

gümürti → **gümürdi**

gün 1. Güneş. 2. Gündüz.

- açılma Hava açılmak, güneş ortaya çıkmak.

- ağılı → **güneş**

- akdarılma Güneş zevale dön-mek, batmak.

- ayağı dururken Güneş henüz batmamışken.

- başına Her gün.

- batısı, [- batısı] Güneşin battığı yön.

- batısı yeli Batı rüzgârı.

- batısı → - batısı

- çalma, [**güneş çalma**] Güneş çarpma.

- çöregi → **güneş**

-de - → - -in

- doğacak → - **toğusı**¹

- doğusı → - **toğusı**¹

- egilmek Güneş öğleden sonra batıya doğru gitmek.

- geldüince → - **geldükce**

- geldükce, [- **geldüince**] Gün geçtikçe.

- göge dikilmek Güneş zeval noktasına gelmek.

- görmez Sokağa çıkmaz, kapalı (kadın hakkında).

- - → - -in

- -den → - -in

- -e → - -in

- -in, [-de -, - -, - -den, - -e]

Günden güne, gün geçtikçe.

- ine tırmaş Gün batmaya yaklaşmak.

- inmek Güneş batmak.

- kızmak Günün sıcak zamanı gelmek.

- nice gelürse Zamana göre.

- sürmek Gün geçirmek, vakit geçirmek.

- toğrusı → - **toğusı**²

- toğrusı → - **toğusı**¹

- toğusı, [- doğacak, - doğusı, - toğrusı, - toğrusı] 1. Şark, meşrik, doğu. 2. Doğudan esen rüzgâr.

- toğusı yeli Doğu rüzgârı.

- urmaş Güneş yakmak, kavurmak.

[**günâh** (*Far.*)]

- tutmaş Günah saymak.

günçe Güneşli (yer).

günde Her gün.

gündeye Günlük, her gün kullanılan.

gündüzlece Günlük görev, gündelik, bir günlük rızık.

günebakan Ayçiçeği.

[**güneş**]

- ağılı, [**gün ağılı**] Güneşin çevresinde bazan görülen beyaz halka.

- aydını Güneş ışığı.

- hebegi Güneş yuvarlağı.

- çalmak → gün
- çöregi, [gün çöregi] Güneş yuvarlağı, kurs-ı şems.
- güney Güneşi hiç eksik olmayan yer, güneşe karşı olan yer
- güneyik Hindiba.
- güngülenmek (Diş) Kamaşmak.
- güni, [günü] Kıskançlık, haset.
- eylemek → - kılmak
- kılmak, [- eylemek, günü kılmak] Kıskanmak, haset etmek.
- şalmak Başkasında kıskanma duygusu uyandırmak.
- günici → günüci
- günilemek → günilemek
- günlük (I) Şemsiye, gölge yapmaya yarayan perde.
- günlük (II) Gündelik, ücret.
- günü → günü
- kılmak → günü
- günüci Kıskanç, hasetçi.
- günücilik Kıskançlık.
- günülemek, [günilemek] Kıskanmak, çekememek, haset etmek.
- günülenmek Haset olunmak.
- günüleşmek Birbiriyle rekabet etmek.
- günüz Gündüz.
- günüzün, [günüün] Gündüz vakti, bütün gün.
- günüün → günüün
- gür 1. Yoğun, sık, kesif. 2. Kuvvetli, çok, bol.
- güre 1. Vahşi, eğitilmemiş, işe alışmamış. 2. Zıdır, haşarı.
- olmak Azgılaşmak, zıdırlaşmak.
- gürelilik Taşkınlık, zıdırılık, serkeşlik.
- gürelmek Azgılaşmak, zıdırlaşmak.
- güremek Dişi tay aygır istemek.
- güren (I) Rengi sarı ile doru arasında olan (at).
- güren (II) Kızılcaık.

[güreşçi]

- tonı Pehlivan kispeti.
- gürlegen Çok bağırıp çağıran, haykıran.
- gürpüz Gürbüz.
- gürrek Gürce.
- gürüz Kambur.
- gürüzlik Kamburluk.
- güşlü Güçlü, zorlu.
- gütmek İzlemek, takip etmek, riayet etmek, kollamak.
- güdüp gözlemek Görüp gözetmek.
- güvegen Bügelek.
- güvenç 1. Arzu, emel. 2. Sevinç.
- güvenmek 1. Bel bağlamak, itimat etmek. 2. Sevinmek. 3. İftihar etmek, övünmek.
- güvercinnik Güvercinlik, güvercinlerin barındığı yer.
- güvezl Yeşilimsi, morumsu.
- güvi → güvü
- güvlek → külek
- güvlemek Gürlemek.
- güvleye düşmek Bir şeyin üzerine aşırı bir istekle atılmak.
- güvü, [güvi, güvüldü] Uğultu, hışırtı, gürültü.
- güvüldemek Gürüldemek.
- güvüldü → güvü
- güvünç Güvenç, kendisine güvenilen.
- güvürmek → givürmek
- güye, [güge] Güve.
- güyegi → güyegü
- güyegü, [güyegi] Güvey, damat.
- güyegükekiği → güyegüotı
- güyegülik Güveylik.
- güyegüotı, [güyegükekiği] Kekik.
- [güzel]
- düşmek Yakışmak.
- güzellenmek Güzelleşmek.

H

ha 1. Evet, işte. 2. Haydi, haydi bakalım. 3. Sürekli, durmadan.

- **demî** Felaket zamanı.

- **diyince** → **hay**

- **deyü** Durmadan, sürekli.

- **ki** Sakın ha, zinhar.

[**haber** (Ar.)]

- **bilmek** Haber almak, bilgi edinmek.

- **uçurmak** Acele, hızla haber göndermek.

[**hacı** (← Ar. hâcî)]

- **lar bayramı** Kurban bayramı.

hacılaryolu Samanyolu.

haçan → **kaçan**

hağ (I) (← Ar. hâğ) Ta, tam, tamam.

[**hağ (II)** (← Ar. hağğ)]

- **Çalap** Allahu Taâla.

- **ma kırmak** Hakkından gelmek, la-yık olduğu dersi vermek.

- **ndan çıkmak** Hakkından gelmek.

- **olmak** Layık olmak, reva olmak.

hâkınca Gereğince, iyice, hakkıyla.

hâklamak Hakkından gelmek, hınç çıkarmak, öç almak.

hâklaştırmak Birinin hakkını ötekinin üzerinde bırakmamak.

hâklaşmak Hesaplaşmak, birbirinde alacak verecek bırakmamak.

hâklu Nikâhlı karı.

[**hâl** (Ar.)]

- **budur ki** → - bu - ki

- **bu - ki**, [- budur ki] Halbuki.

- **den gitmek** Kendini yitirmek, durumunu değiştirmek.

- **yathî** Kılık kıyafet perişanlığı, sefalet.

hâlik → **helik**

halkeciük → **helkeciük**

halta, halta Tasma.

haluç Ahç.

ham (← Far. hām) Çiğ, iyi pişmemiş.

hamanca Deriden yapılmış ağız büz-meli azık çantası.

hamlamak Hayvan uzun süre boş durmakla idmanını yitirmek.

[**hamle** (Ar.)]

- **getürmek** Hamle etmek, saldır-mak.

hamsin Hamsi.

həmu → **şamu**

hanay, hanay 1. Salon, sofa, geniş

oda. 2. Yaz evi, penceresi çok, çevresi açık ev.

handa → **kanda**

handasa → **kandasa**

[**handek** (← Ar. handak)]

- **kesdürmek** Hendek açtırmak, kazdırmak.

- **kesmek** Hendek açmak, kazmak.

hansı → **şansı**

hapaz Sille, tokat.

[**hap hap**]

- - **yimek** Hapur hupur yemek.

haraza Kesim hayvanlarının ödünde ve şirdeninde oluşan taş.

[**harc** (Ar.)]

- **a sürmek** 1. Harcamak, feda etmek, harcayıp bitirmek. 2. Telef etmek, helak etmek, öldürmek.

- **a sürülmek** Sarf olunmak, harcanmak.

harcanmak, [harçlanmak] 1. Har-

camak, sarf etmek. 2. Sarf edil-mek, harcanmak.

harçlanmak → **harcanmak**

har har, har har Harıl harıl.
[harman (← Far. hırmən)]
 - **üsti** Harman kalkar kalkmaz.
hartı, hartı, hartı, [kartı] Harita.
harvani Harmani.
[hased (Ar.)]
 - **iltmek** Haset etmek, kıskanmak.
[hasret (Ar.)]
 - **itmek** Üzüntü duymak.
 - **yimek** Hasret çekmek, arzu duymak, acı çekmek.
hastacağı Hastalıklı.
hastalı Hastalığı olan, hasta.
haşıl, haşıl Dokumacıların iplikleri çirşlemek için un haşlayarak yaptıkları bulamaç.
[hâtır (Ar.)]
 - **a yörendürmek** Hatıra getirmek.
[hatun]
 - **kişi → katun**
havağmak Azmak, şiddetlenmek.
[havā (Ar.)]
 - **ya baş koşmak** Boyun eğmek.
[hāvan (Far.)]
 - **elçeği** Havan eli.
haviç Ete katılan sebze.
havlı Avlu.
havut → kavut
hay 1. Ha, sakın, asla, sakın ha, aman. **2.** Aman, medet, eyvah. **3.** Hah, tam, işte. **4.** Vay. **5.** Hey, ey.
 - **diyince, [ha diyince, hey diyince]** Hemen, derhal, bir anda.
hayad → hayat, hayat
hayat, hayat, [hayad] Avlu.
haydanmak İleri sürülmek, sevkedilmek.
[hayıf (← Ar. hayf)]
 - **almak** İntikam, öç olmak.
hayıfsınmak Esef etmek.
hayır İncir.
haylamak Önem vermek.

[hayr (Ar.)]
 - **şanmak** Hayır düşünmek, iyilik istemek.
hayranlık Esrar, haşhaş.
hayta Zorba, asi, şaki.
hayva Ayva.
[hazne (← Ar. hazîne)]
 - **bağlamak** Para ve eşyayı denk yapmak.
[he]
 - **yok** Evet hayır.
 - **mi** Öyle mi, öyle değil mi, değil mi, ha?
hece, [- taş, hıce taş] Mezar taşı.
 - **taş → -**
[hedik]
 - **aşı** Aşure çorbası.
helçek → helke
hele Madem, mademki.
helekleme Helak etmek.
heleşe keleşe Dedikodu.
helik, [halik, helük] Ufak taş parçası.
helise Buğdaydan yapılmış bir çeşit yemek.
helke, [helçek, helkeç, helki] Bakır tencere; bakraç.
helkeciük, [halkeciük] Küçük bakraç.
helkeç → helke
helki → helke
helük → helik
helvâlık Bahşiş.
hemence Hemencecik, derhal.
hemil Bir çeşit sarmaşık.
henez Büyük toprak küp.
hepedek Hep birden, tümüyle, top-tan.
hepi, [heppi] Hepsî, tamamı.
heppi → hepi
[her (Far.)]
 - **kişi** Herkes.
 - **ne** Herhangi.
 - **nice 1.** Her ne kadar, herhangi. **2.** Ne kadar bedel. **3.** Her zaman, her ne vakit.

herək Üzüm çubuklarının altlarına dikilen destek.

hereni Küçük kazan.

herk, [hirk] Nadas.

- eylemek Nadas yapmak.

- idilmek Nadas olunmak.

[heves (Ar.)]

- bağlamak Heves etmek, hevese kapılmak.

hevesimek Heveslenmek.

hey Şaşma ünlemi.

- demek, [heye urmak, - urmak]

1. Yuhalamak. 2. Dikkat, sakın demek.

- diyince → hay

- urmak → - demek

[heye]

- urmak → hey

[heyleme]

- itmek Haykırmak (?).

hıncürmək Hıçkırmak.

hıra, [- cura] (← Far. hîre) Zayıf, çelimsiz, sıksa.

- cura → -

hıralık Zayıflık.

hırcılanmak Aksileşmek, hırçınlaşmak.

hır hır Hırлаşarak.

hırlayuk Hırıltılı.

hırlı, hırlı → hırlu

hırlica Esashca, yolu ile, iyice.

hırlu, [hırlı, hırlı] İyi, hayırlı, uğurlu.

[hırsız]

- küregi Şandalı yürütürken fısıltı yapmaması için suyun dibine doğru çekilen kürek, küreğin böyle çekişi.

hırtı pırtı Eski püskü, pılı pırtı.

hışlamak Hışlıtlı ses çıkarmak.

[hız]

- itmek Atılmak, hızlanmak.

[hice]

- taş → hece

hiç (Far.) Kötü, fena.

- e dilemek Yok pahasına almak istemek.

- e satmak Yok pahasına vermek, karşılık almayarak telef etmek.

hidmetlenmek, [hizmetlenmek] İstihdam etmek, işe kullanmak.

hikâyetlemek Hikâye etmek, hikâye gibi anlatmak.

hil'atlemek Hil'at giydirmek.

[him]

- urmak Temel atmak, yapı kurmak.

hirk → herk

[hişār (Ar.)]

- erligi Hisar üzerinde bekçi ve göz-cüler için bulunan delik.

- eylemek Muhasara etmek, kuşatmak.

hizmetlenmek → hidmetlenmek

[hobbaca]

- eylemek Arka üstü yatan kimse, ayaklarıyla bir çocuğu havaya kaldırmak.

[hop]

- kılmak Hoplamak, hop etmek, birdenbire şasınp durduğu yerden fırlamak.

horata, horata Alay, şaka, latife, eğlence.

- eylemek, [- itmek] Şaka, latife yapmak.

- itmek → - eylemek

- ya dutmak Alaya, maskaraya almak.

- ya götürmek → - ya götürmek

- ya götürmek, [- ya götürmek] Alaya almak, lafa boğmak.

horatalaşmak Şakalaşmak, birbiriyle latife yapmak.

horlamak Hor görmek.

horlaşmak Horuldaşmak, hep birlikte horuldamak.

horlık Zillet.

horsunmak Hakir görmek, hor görmek.

hortlamak Burnundan hırıltılı ses çıkarmak.

[horus]

- depmek Hora tepmek, dans etmek.

horyad, [horyat] Hoyrat, huysuz, kaba.

horyadlık Hoyrathlık.

horyat → horyad

[hoş (Far.)]

- degül Keyifsiz, rahatsız.

- dutmak 1. İncitmemek, iyi davranmak. 2. İkram etmek, ağırlamak, ziyafet etmek.

- geçmek, [- giçmek] Hoş vakit geçirmek, iyi yaşamak.

- giçmek → - geçmek

- itmek İyi yapmak.

- kalemlik Yazı tahrif etme.

- olmak 1. Huzura kavuşmak, rahat olmak. 2. İyileşmek.

- varduş İyi yaptın.

hoşırak İyice, daha iyi.

hoşimdi Eh artık, o halde, pekâlâ.

hoşluk Tath, güzel, hoş.

hoşmeri → hoşmerim

hoşmerim, [hoşmeri] Sulu kaymak ya da taze peynire un karıştırılarak yapılan bir yemek, hoşmerim.

hotaz Hotoz, sorguç.

hovlamak Bağırarak şiddetle saldırmak.

[hoy]

- kılmak Bağırarak şiddetle saldırmak.

höbek Öbek, tepe.

[hödük]

- virmek Korku vermek, ürkütme.

höl Yaşlık, nem.

hösmek Susmak.

[hū (Far.)]

- alışdurmak Yakınlık kurmak, uyuşmak.

- eylemek → - itmek

- itmek, [- eylemek] 1. Alışmak.

2. Huy edinmek.

huğ Göçebelerin saz ve kamıştan yaptıkları çadır biçiminde baraka.

[hul^c (Ar.)]

- okuşmak Karı koca birbirine ayrıldıklarını, boşandıklarını söylemek.

hūlanmak, hulanmak, [hūylanmak]

Huy edinmek, adet edinmek.

[hul^k (Ar.)]

-ı tar Tahammülsüz.

humra Kavata, ağzı geniş toprak kap, toprak çanak.

[hurd]

- uşanmak Hurdahaş olmak, kül ufak olmak.

- uşatmak Parçalamak, hurdahaş etmek.

[hurmā]

- koruğı Olmamış, ham hurma.

[hūy (Far.)]

- hū, [- u hū] Ahlak, tabiat, huy ve adet.

- u hū → - hū

hūylanmak → hūlanmak, hulanmak

hürle Burçak türünden bir tahıl.

hürü Huri.

hüşükdürmek Kışkırtmak.

I

iblik Enenmiş hayvan.
 içğurmak Alçalmak.
 içkırık → inçkırık
 idüğü → idügi
 ıralamak → ırğalamak
 ıgramak → ırğalamak
 ıgrandurmak → ırğandurmak
 ıgranmak → ırğalanmak
 ıgrip Balık ağı, tuzak, hile.
 ıharmak İhtirmek, deveyi çökertmek,
 oturtmak.
 ıhmak (Deve) Çökmek.
 ıkıldı İniltili ses çıkarma.
 ıklığ → ıklık
 ıklık, [ıklığ] Rebap, ayaklı kemani.
 ıl Yıl, sene.
 ılan Yılan.
 ıldramak → yıldramak
 ıldratmak Parlatmak.
 ıldır ıldır Parl parl.
 ıldırım Yıldırım.
 ıldız → ılduz
 ılduz, [ıldız] Yıldız.
 – atılmak → – düşmek
 – düşmek, [–atılmak] Yıldız akmak.
 –ı ışmak Şansı açılmak.
 ılgamak Dörtnala koşmak.
 ılgıdır Geniş delikli kalbur.
 ılgım → ılgımşalgım
 ılgımşalgım, [algımşalgım, ılgım, ıl-
 gımşalgım, ılgımşalgım, ılgım-
 şalgım] Serap.
 ılgım Ilca.
 ılgınca ılgınca Hayal meyal, serap
 gibi.
 ılgıt ılgıt Hafif hafif esmeyi ya da
 akmayı anlatan bir belirteç.
 ılgımşalgım → ılgımşalgım

ılı Ilık.
 – söz, [ılcağ söz] Tatlı, yumuşak
 söz.
 ılca, [ılcağ şu, ılışu, ılışu] Sıcak su
 kaynağı, kaplıca, hamam.
 ılcağ Ilıkça.
 – söz → ılı
 – şu → ılca
 ılıkdurmak Isındırmak, meylettirmek,
 rağbet ettirmek.
 ılımak Hafif ısınmak.
 ılıman Ilık, ılıkça.
 ılışu → ılca
 ılışucu Hamamcı.
 ılıtmak Hafif ısıtmak, ılıştırmak.
 ılıkı, [ılku, yılı, yılkı] 1. Hayvan. 2.
 At sürüsü.
 ılgımşalgım → ılgımşalgım
 ılku → ılkı
 ıltar → yıltar
 ılışu → ılca
 [ıdır yamur]
 – – söylemek Sözü geveleyerek,
 anlaşılmasız biçimde söylemek.
 ılgınmak, [ılgınmak] Uyukla-
 mak, azıcık uyumak.
 [ımlık]
 – itmek Horozu enemek.
 ılgın Yumuşak, mülayim.
 ılgın Üzüntülü bir hal gösteren, a-
 cındıran.
 ılgırık → ılgırık
 ılgırık → ılgırık
 ılgırmak → ılgırmak
 ılgırık, [ılgırık, ılgırık, ılgırık]
 Hıçkırık.
 ılgırmak, [ılgırmak, ılgırmak]
 Hıçkırık.

inçkürmak → inçkürmak
 indı → indi
 inikmak İtaat etmek, boyun eğmek.
 ırgramak → aıgramak
 ırgranmak → aıgramak
 ırğışmak → aığışmak
 ıpar, [- yavşan, - yavşamı] Yavşan
 denilen güzel kokulu ot.
 - yavşan → -
 - yavşamı → -
 ıpratmak Yıpratmak, eskitmek.
 ır, [ıru, yır] Nağme, hava.
 ıracuk Biraz uzak, uzakça.
 ırağ → ırak
 ırağ → ırak
 - itmek → ırak
 ırak, [ırağ, ırağ, yırak] Uzak.
 - dutmak Uzak bulundurmak, u-
 zaklaştırmak.
 - diişmek Uzak kalmak, uzaklaş-
 mak.
 - eylemek, [ırağ itmek, - itmek,
 - kılmak] Uzaklaştırmak.
 - gitmek Uzaklaşmak.
 - itmek → - eylemek
 - kılmak → - eylemek
 - şağınçlı Uzak görüşlü, dürendiş.
 ıraklanmak Uzak olmak, ayrılmak,
 uzaklaşmak.
 ıraklaşdurmak Uzaklaştırmak.
 ıraklaşmak Uzaklaşmak.
 ıraklık Uzaklık.
 ıraksınmak Uzak saymak, uzak gör-
 mek.
 ıramak, [yıramak] Uzaklaşmak, ay-
 rılmak, uzakta kalmak, uzamak.
 ıranmak → ırğalanmak
 ırğadlıcak Küçük ırğathık işi.
 ırğalanmak, [ıgranmak, ıranmak, ır-
 ğanmak, ırkanmak] Sallanmak, kı-
 mıldanmak, salınmak.
 ırğamak → ırğalamak
 ırğandırmak, [ırğandırmak] Salla-
 mak, kımıldatmak.

ırğanmak → ırğalanmak
 ırğar Ilgar.
 ırılmak 1. Ayrılmak, uzaklaşmak, u-
 zaklaşıp kaybolmak. 2. Yorulmak,
 yorgunluk duymak.
 ırım → irim
 ırışmak 1. Yorulmak, bunalmak, ba-
 yılacak duruma gelmek. 2. Çahm
 satmak, kurulmak, öğrenmek.
 ırkalamak → ırğalamak
 ırkanmak → ırğalanmak
 ırdoğan → ırlayıcı
 ırlama Teganni.
 ırlamak, [yırlamak] Şarkı söylemek,
 teganni etmek.
 ırlaşmak Birlikte şarkı söylemek.
 ırlatmak Terennüm ettirmek, şarkı
 söyletmek.
 ırlayıcı, [ırdoğan, yırlayıcı] Şarkı söy-
 leyen, okuyan, hanende.
 ırmacuk Küçük ırmak.
 ırmak 1. Ayırmak, cüda kılmak. 2.
 Ayrılmak, geçmek, uzaklaşmak.
 ıрман Gammaz, kovucu.
 ırsuzın Sessizce.
 ıru → ır
 - yoh Terennüm tarzı, nağme usu-
 lü.
 ısıcak, ısıcak, [ıssıcak] 1. Sıcak. 2.
 Sıcaklık, hararet. 3. Hamam.
 - kanlı Sıcak kanlı, cana yakın,
 sevimli.
 - yüz Güler yüz, yumuşak yüz.
 ısıcakla 1. Sıcakken. 2. Sıcığı sıca-
 ğına, arasını soğutmadan.
 ısıklık Sıcak, hararetli.
 ısırgı, ısırgı, [ısırgu] Yılanlık hasta-
 lığı.
 ısırgu → ısırgı, ısırgı
 ısıtan Hardal.
 ısıtma, ısıtma 1. Sıtma. 2. Hastalık
 ateşi.
 ısız → ısıüz
 ısızlık → ısıüzlik

ışlı → isli

ışmarlamak, ısmarlamak 1. Teydi etmek, emanet etmek. 2. Tenbih etmek, tavsiye etmek.

ışra → aşra, asra

ıssı 1. Sıcaklık, hararet. 2. Sıcak.

– dam Hamam.

– eylemek Isıtmak.

– olmak Isınmak.

– ot Biber.

– şovuk İyi ve kötü günler.

– sözlü Tatlı, yumuşak sözlü.

– ton Kış giysisi.

– vurmak Sıcak geçmek, sıcak vurmak.

– yel Gündüz ya da gece esen sıcak rüzgâr. Arapçada gündüz esenine semûm, gece esenine harûr denir.

ıssıcak → ısıcak, ışıcak

ışıl → ısılık

ıssıtmak Isıtmak, kızdırmak.

ıstar Dokuma tezgâhı.

ısu, ısu → isüz

ısu, ısu → isüzlük

ışlak Parlak, ışıldayan.

ışlamak → ışlamak

ışık (I), [ışıklık] 1. Demir başlık, miğfer. 2. Parlak, güzel yüzlü. 3. Aydınlık, parlaklık.

– urunmak Miğfer giymek.

ışık (II), [– mezheb] Bektâşi dervîşi.

– mezheb → – (II)

ışıklık → ışıık (I)

ışlamak, [ışlamak, ışlaşmak, ışlamak] Işıldamak, parıldamak.

ışlaşmak → ışlamak

ışmak 1. Işık vermek, ışığını göstermek, parıldamak. 2. Aydınlanmak.

ıştmak Parlatmak.

[‘ışık (Ar.)]

– eri Gönül sahibi, âşık.

ışm Filiz, sürgün.

ışlamak → ışlamak

ıvkar Gulyabani, cin, şeytan.

ızgar, [ızkar] Cimri, hasis.

ızgım Tanelerinden beziryağı çıkarılan bitki, kenevir tohumu.

ızkar → ızgar

i, [iy (I)] Ey, hey.

ibibik → ibik

ibik, [alacaibik, ibibik, ibiklü, ibük]

Çavuşkuşu, hüthüt.

ibiklü → ibik

ibli İmalı, kinayeli, temelsiz.

[‘ibret (Ar.)]

- eylemek İbret almak.

ibrim ibrim İbrişimle süslü, ibrişimli.

ibük → ibik

[iç]

- ağrısı Karın ağrısı, dizanteri.

- ara Gizli, kendi aralarında.

- burmak Karın ağrımak, sancılanmak.

- edik, [- ediği, - edük] Kısa konçlu ayakkabı, mest.

- edikci Mestçi.

- ediği → - edik

- edük → - edik

- geçürmek, [-ini geçürmek] İshal vermek, ishal etmek.

-i egri Kötü kalpli, içinde kötü niyeti olan.

-i geçmek → -i gitmek

-i gitmek, [-i geçmek] İshal olmak.

-i göynümek → -i göyünmek

-i göyünmek, [-i göynümek] Yüreği yanmak, mustarip olmak.

-i kara Kötü kalpli.

-i kopmak Çok heyecanlanmak.

-in bağlamak Peklik vermek.

-ini geçürmek → - geçürmek

-ini yürütmek → -i yürütmek

-in ötürmek Göğsünden hırıltılı ses çıkarmak.

-in tokmak Solumak.

-i sürmek İshal olmak.

-i taşmak Çok bunalmak, dayanamaz duruma gelmek.

-i tolmak Ağlayacak hale gelmek.

-i yatlu Kötü düşünceli.

-i yürütmek, [-ini yürütmek] İshal vermek.

- karartmak Ümitsizliğe düşmek.

- ton Don, iç pantolonu.

- yâr, [için yâr, için yâren] Samimi dost, candan arkadaş.

içegü Karın boşluğundaki organlar ve bağırsaklar.

[içeri]

- şalmak İçeri sokmak.

içerlenmek İçer gibi görünmek.

içerü İçeri.

-den - İçten içe, iç içe.

içgü İçki.

- itmek İşret etmek, içki içmek.

içikmek Aman dilemek.

içimli İçilebilen, içilecek durumda olan.

için 1. Gizli, gizlice. 2. Has, özge. 3.

İçinden, içten, yürekten. 4. İçinde.

- yâr → iç

- yâren → iç

içinde 1. -de, ... konusunda. 2. Esnasında, vaktinde, arasında.

içinmek İçmek, kendi kendine içmek.

içişmek Karşılıklı içmek.

içit İçilecek şey.

[içki]

- eylemek İçki ziyafeti vermek.

içkici, [içküci] Sarhoş, ayyaş.

içküci → içkici

ıçlık Gömlek üstüne giyilen bir çeşit yelek.

ıçmezlenmek İçmez görünmek.

ıçre İçinde, arasında, içine, ... vaktinde, -de.

ıçün 1. İçin. 2. ... diye, amacıyla.

ıdegen Edici, eden, çok eden.

ıderlenmek Eder gibi, yapar gibi görünmek.

ıdigi → ıdügi

ıdinmek Yapınmak.

ıdügi, [ıduğı, ıdigi] Olduğı.

ıg (I) Verem, inceağı.

ıg (I) Eksen.

ıgdin → yiydin

- olmak → yiydin

ıginik Buruntulu ishal, dizanteri.

ıginmek İknmak.

ıgirmi → yigirmi

ıgit → yigit

ıgitlik Yigitlik.

ıglemek, [ıylemek] Hastalanmak, hastalık getirmek.

ıglü Dertli, gamlı.

[ıgne]

- yurdu → - yurdusu

- yurdusu, [- yurdu] İğne deliğı.

ıgnelik İğne kabı, iğnedenlik.

ıgrengen Her şeyden iğrenen.

ıgseri → egseri

ıgsi → egsi

ıh İleme sırasında çıkan ses.

ıhi Gülüp alay etme ünlemi.

ıkdi → ekti

ıkdü → ekti

[ıki]

- arslanlar İki aslan.

- bir itmek Tereddüt etmek.

- bölüklük İkilik, tefrika.

- dillü İki yüzlü, münafık.

- eli kanda bulunmak Çok büyük günah işlemek.

- gözünü dörd itmek Gözünü dört açmak.

- gözler İki göz.

- -, [ikin ikin] İkişer ikişer.

- kardaşlar İki kardeş.

- kat olmak Eğilmek.

- sözlü Birbirini tutmaz sözler söyleyen.

- tağlar İki dağ.

- yarılmağ İkiye bölünmek, iki parça olmak, ikiye ayrılmak.

- yırtmağ Yırtarak ikiye ayırmak.

-yle İkişile.

- yüz İki yüzlü.

- yüzlerinde İki yüzünde.

ıkiledin → ikileyin

ıkilemek İkinci kez söylemek.

ıkileyden → ikileyin

ıkileydin → ikileyin

ıkileyin, [ıkiledin, ikileyden, ikileydin] 1. İkinci kez, ikinci olarak. 2.

Ondan sonra.

ikinç İkinci, ikinci olarak, bu kez.

ikin ikin → iki

ıkirciklik → ikircinlik

ıkircinlik, [ıkirciklik] Tereddüt.

[ikişer]

- yüz kırkar İki yüz kırkar.

ıkiz Bir çift, aynı cinsten iki tane.

ikti → ekti

ıktü → ekti

il (I), [el] 1. Memleket, ülke, yurt,

diyar, iklim, vilayet. 2. Halk, ahalisi, kendisine yabancı olanlar, başkası.

3. Hısım, akraba, yabancı olmayan, dost. 4. Oba, aşiret.

- açmak Ülke fethetmek.

- başmak Bir ülke üzerine yürümek.

- eri Zabıta gücü.

- eylemek Barış yapmak.

- gün Memleket, halk.

- issi Vali, hükümdar.

- kavmi Memleket halkı.

- kayıran Üstüne gerek olmadığı halde halkın işiyle uğraşan.

- olmak Barış içinde bulunmak, dost olmak.

- ortası Halkın arası, herkesin ortası.

- urmak Memleket yağma etmek.

- yazıcı Emlâk yazım memuru.

il (II) Yel, rüzgâr.

ilbiz Cin, şeytan.

ilboy 1. Ahali, halk. 2. Kabile.

ildirmek → ildürmek

ıldürmek, [ıldirmek] Değirmek, dokundurmak, ilıştirmek.

ile 1. İçin. 2. -e.

iledim Bir işi sürekli yapan, müdavim.

iledimlik Bir işi sürekli yapma, müdavemet.

ilegen Leğen.

ilem → ilen

ilemek Mesken edinmek, il tutmak.

ilen, [ilem] İle, birlikte, -leyin, -le, -likle.

ilenç, [yilenç] 1. Beddua. 2. Azarlama.

- itmek, [- virmek, ileniş itmek] Beddua etmek, küfretmek, kötü söylemek.

- virmek → - itmek

[ileniş]

- itmek → ilenç

ilenmek Beddua etmek, küfretmek, kötü söylemek.

ileri → ilerü

- geçenler → ilerü

- gelmek → ilerü

- iletmek → ilerü

- zamân → ilerü

ilerki → ilerüki

ilersük Uçkur.

ilerü, [ileri] 1. Önce, evvel, mukaddem. 2. Önceki, eskisi.

- çekmek İlerletmek, yükseltmek.

- dutmak, [- tutmak] 1. İleri sürmek, öne sürmek, teklif etmek. 2.

Üstün saymak.

- geçenler, [ileri geçenler, - gelenler, ilerükiler, ilerüler] Geçmişteki kişiler, eslaf.

- gelenler → - geçenler

- gelmek, [ileri gelmek] 1. Ortaya çıkmak, öne çıkmak, meydana gelmek. 2. İlerlemek, yükselmek.

- getürmek 1. Ortaya getirmek, meydana koymak. 2. İleri sürmek, ortaya atmak.

- iletmek, [ileri iletmek] İleri getirmek, devam ettirmek, başa çıkarmak.

- turmak Beri gelmek, ortaya çıkmak.

- tutmak → - dutmak

- varmak İleri yürümek.

- yollı Mevkice yüksek olan.

- zamân, [ileri zamân, ilerüki zamân] Eski zaman, geçmiş zaman.

ilerüki, [ilerki] Önceki.

-den Öncekinden, eskisinden.

-ler → ilerü

- zamân → ilerü

ilerüle Az ileri.

ilerüler → ilerü

ilerürecük Azıcık ileri, biraz ileri.

ilerürek Daha önce, daha ileri.

iletürmek Göndertmek, götürttürmek.

iletmek, [eletmek, iltmek] Götürmek, yerine ulaştırmak, eriştirmek.

iley Huzur, ön, kat, yan, karşı taraf.

-ini almak Yolunu kesmek, önüne çıkmak.

ilgi → ilgü

ilgin → elgin

ilgü, [ilgi] Engel, mania.

[ilik]

-i kurunak Çaresizlik içinde bulunmak.

-i şu olmak Bitkin hale gelmek.

ilikmek Su durgun hale gelmek.

ilikmen Şamdan.

iliman Liman, gemi sığınağı.

ilinmek 1. Takılmak, takılıp kalmak.

2. İlişmek, dokunmak, temas etmek. 3. İlgilenmek, ilgi göstermek.

ilinti Teğel, ilmik.

[ilişikli]

- söz İmalı, nükteli söz; iftira.

ilişir İlişik, alaka.

ilişken Yapışkan huylu, sırnaşık.

ilk İlkın.

ilkirek En önce.

illemek İl edinmek, yurt edinmek.

ileşmek Barışmak, sulh yapmak.

illik 1. Barışıklık, dostluk, sulh içinde olma. 2. İtaat, boyun eğme. 3. Memleket malı, beylik.

illü Memleket halkı, yurttaş, yerli halk.

ilme 1. Teğel. 2. İlmik, düğüm, iğreti düğüm.

ilmek (I) Dokunmak, geçmek, ilişmek, etkilemek, tutulmak, takılmak.

ilmek (II) İğreti düğüm, ilmik.

iltilmek Götürülmek.

iltmek → **iletmek**

im (I) İç donu, don.

im (II) İşaret, nişan, parola.

-i bir Aralarında gizli anlaşma bulunanlardan her biri.

-i bir itmek Birlikte hareket etmeyi gizlice kararlaştırmak.

[imām (Ar.)]

- yiri Mihrap.

imdi Şimdi, artık, o halde, öyleyse.

imden gerü → **imden girü**

imden girü, [imden gerü, imden sonra] Bundan sonra, bundan böyle, şimdiden sonra.

imden sonra → **imden girü**

ime, [- geyik, - keçi, - keçisi] Dağ-keçisi.

- geyik → -

- keçi → -

- keçisi → -

imece, [imeci] Birçok kişinin bir iş için toplanıp elbirliği yapması.

imeci → **imece**

imelemek Emeklemek, insan dört ayaklılar gibi yürümek.

-e **gelmek** Çocuk yürüme çağına gelmek.

imekletmek Emekletmek.

imik Yeni doğmuş çocuğun tepesiyle alını arasında, kemiklerin kavuşacağı yerdeki açıklık, bingıldak.

imisse → **imişse**

imişse, [imisse] Olsaydı, idiyse.

imrence → **imrenç**

imrenç, [imrence] İmrenilen şey.

in Hayvanların kulaklarına yapılan işaret.

inağ → **inağ**

inağ → **inağ**

inağ, [inağ, inah, ynağ] 1. Kendisine inanılan ve güvenilen kimse, mutemet. 2. Kendisini emniyette bilen.

inağlamak Güven göstermek.

inam 1. İnanılmış, güvenilmiş, emin, mutemet. 2. İtimat, emniyet, güven.

inamlık 1. İtimat, emniyet, eminlik, doğruluk. 2. Teminat.

- **berkitmek** Güveni sağlamak.

inamlu Emniyetli, emin.

inamsuz Hain.

inanca Emniyetli, emin, mutemet.

inanga Çabuk inanan.

[inanmak]

- **gerek**sin İnanmalısın, inanman gerektir.

inanmazlanmak İnanmaz görünmek, inanmaz durum almak.

ince Dikkatle, dikkatlice.

inceağrı, [incehastalık] Verem.

incehastalık → inceagrı

incerek İncecik, narin, zayıfça.

incidinilmek İncidilmek.

incik → incük

incikli İncinmiş, gücenmiş olarak.

incimek 1. İncinmek. 2. Zahmet çekmek, yorulmak.

inç eiç Sessiz, sakin, bomboş, ıssız.

incinişmek Birbirinden incinmek.

incirkuşu Sariasma.

[incitmek]

- itmek İncitmek.

incük, [incik] Dizkapağı ile topuk arası, bunun topuğa yakın olan kısmı.

inçe İnce.

inçü Esir, kul.

indemek → ündemek

indi, [ındı] Şimdi.

indürmek 1. Kısmet vermek, rızık göstermek. 2. Alçaltmak, küçültmek.

inegimşagma → elegimşagma

inegimşagmal, inegimsagmal → elegimşagma

inemek → enemek

inen, [inende] Çok, pek, daha çok, gayet, ziyade.

- katı Pek çok, çok fazla.

inenmek → enenmek

inez → ineze

ineze, [inez, inize] Zayıf, halsiz, hasta.

ingil Koyun ve kuzunun boynuna geçirilen tasma.

ini Küçük kardeş.

inî → inü

- itmek İnlemek.

inil Yavaş.

inildemek İnlemek.

inildü İnilti.

inilemek İnlemek, sızlanmak.

inil inil İnleye inleye, inim inim.

inirti Homurtu, homurdanma.

inize → ineze

[inli boranlı]

- - olmak İnler, ağlar halde bulunmak.

inmek Konuk olmak.

inremek Çınlamak, ses vermek.

insüzlik Issızlık.

inü, [inî] İnilti.

[ip]

-e urmak İpe takmak, dizmek.

-i çürük Sözüne güvenilmeyen, kararında durmayan.

-ini uzatmamak Serbest, başı boş bırakmamak.

-i uzun dutmak Ölçüsüz hareket etmek, ileri gitmek.

iplice Uyluk kemiğinin başındaki sinir.

iplicik Bacaklarda çıkan bir çeşit çıban, filariyose.

[iplik]

- işlemek İp eğirmek.

- ucu İp ucu.

ir → er (II)

- iken Erkence, erken erken.

irdemek, [irtemek] Araştırmak, incelemek, denetlemek.

irden → erden

iremik Dişilik organı bitişik olan kaddın.

irende Rende.

irenk Renk.

irgirmek → irürmek

irgürmek → irürmek

iri Kaba, sert, katı, kalın.

- hulu, hulu Sert, haşın, kaba.

- hüy Kötü huy.

- söz Sert, kaba, ağır söz.

irilcek Anjin, boğaz şişmesi.

irileşmek Sert davranmak, sert konuşmak.

irilik 1. Sertlik, kabalık, katılık, haşinlik. 2. Şişlik.

irilmek → erilmek

irim, [ırım] Sokak, dar sokak.

irişmek → erişmek

irişmiş → erişmiş

irkeç → erkek

irkek Erkek.

irki → erki

irkilmek 1. Birikmek, toplanmak, yığılmak. 2. Çekinmek, tereddüt etmek, duraklamak.

irkindi → irkindü

irkindü, [irkindi] Toplanmış, birikmiş şey.

irkmek Toplamak, biriktirmek, yığmak.

irmek → ermek

irte, [erte] Ertesi, gelecek sabah, şafak sökme zamanı, yarın.

- ağarmak, [erte ağarmak, erte çıkmak, erte doğmak, erte yiri ağarmak, - çıkmak, - doğmak, - yiri ağarmak] Şafak sökmek.

- aklı, [erte aklı, erte yiri aklı, erte yiri aydınlığı, - yiri aklı, - yiri aydınlığı] Şafak aydınlığı, fecir.

- aşırı gün Öbür gün.

- çıkmak → - ağarmak

- doğmak → - ağarmak

- gice Sabah akşam, gece gündüz.

- gün Ertesi gün.

- ıldızı → - yıldızı

- ılduzı → - yıldızı

- irtesi Öbür gün, daha öbür gün.

- namâzı, [erte namâzı] Sabah namazı.

- yıldızı, [- ıldızı, - ılduzı] Sabah yıldızı.

- yiri ağarmak → - ağarmak

- yiri aklı → - aklı

- yiri aydınlığı → - aklı

irteki Yarıki, ertesi.

irtelemek, [ertelemek] Sabahlamak, geceyi arkada bırakmak.

[irtelü]

- gicelü Sabahlı akşamı, sabah akşam:

irtemek → irdemek

irtesi, [ertesi] Ertesi gün.

iriürgen Çok eriştiren.

iriürmek, [ergirmek, ergürmek, ırgirmek, ırgürmek] Ulaştırmak, eriştirmek.

iryet Raiyet, ahali, halk.

is, [issi] Sahip, malik.

isik İnce uzun yol şeklindeki sel yarıntısı ya da kurumuş dere yatağı.

- yir Çukur yer.

isiz → isüz

isizlik → isüzlük

iskemli, [iskemlü] İskemle, kürsü.

iskemlü → iskemli

isketi İskete.

İslâmbol İstanbul.

isli, [ışlı] Mamur, bayındır.

[islü]

- issine Kendi sahibine.

isnemek Esnemek.

ispir Şahinden sonra avcı kuşların en güçlüsü ve değerlisi.

issi → is

issilik, [ışsılılık] 1. Sıcaklık, hararet.

2. Vücutta sıcaktan çıkan sivilce.

issüz → isüz

istedmek Aratmak, taharri ettirmek.

[istekli]

- olmak İstemek.

istemek 1. Aramak, araştırmak. 2.

Beklemek, gözetmek, kollamak. 3.

Sormak, tahkik etmek.

istemelü olmak Arayacak olmak, aramak istemek.

ister olmak İsteyici olmak.

isteyü gitmek İstemekte, aramakta devam etmek.

isteyü varmak Araştırmaya koyulmak, araştırarak gitmek.

istenmek İstemek, aramak.

isteşmek Birbirini aramak.

isteyiksüz İsteksiz.

isüz, [ışız, ııuz, ııuz, ııız, ııüz] Boş, tenha, sahipsiz, ııız.

isüzlik, [ııızlık, ııuzlık, ııuzlık] 1.

Tenhalık, yalnızlık, ııızlık. 2. İs-sız, tenha, boş.

iş (I) 1. Eş, arkadaş. 2. Denk, ben-zer.

iş (II) Hal, durum, vaziyet.

- açılmak Sorun çözümlenmek.

- başa çıkmak, [- başa irmek, - başa varmak] İş bitmek, sona er-mek, sonuçlanmak.

- başa irmek → - başa çıkmak

- başa varmak → - başa çıkmak

-den kalmak İşlemez hale gelmek.

- düşmek Olay meydana gelmek.

- düzeni İş yapılan, iş düzenlenen yer.

-e gelmek İşe yaramak, fayda ver-mek.

- elden gitmek İş işten geçmek.

- eri İş adamı, iş ehli, elinden iş gelir, iş başaran.

-e sunmak İşe başlamak.

-e yıl iletmek İş i soğutmak, unu-tuvermek, iş i aksatmak, savsakla-mak.

- eylemek → - itmek

- geçmek Kötülük yapmak.

-i altın İş i yolunda.

-i bağlanmak İş i güçleşmek, ya-pılamaz hale gelmek.

-i başa iltmek, [-i başına iltmek,

-ini başa iltmek] İş i bitirmek, so-nuçlandırmak.

-i başına iltmek → -i başa iltmek

-i dönmek İş i bozulmak, şansı dön-mek.

-ini altın eylemek → -ini altın itmek

-ini altın itmek, [-ini altın eyle-mek] İş i yoluna koymak.

-ini başa iltmek → -i başa iltmek

-ini bitürmek Hayatına son ver-mek, öldürmek.

-ini düzmek İş i yoluna koymak.

-ini kayurmak Öldürmek.

-in sürmek İş i ilerletmek, yürüt-mek.

-i sağ eylemek → -i sağlamak

-i sağ itmek → -i sağlamak

-i sağlamak, [-i sağ eylemek, -i sağ itmek] İş i yoluna koymak.

- issi 1. Emir ve ferman sahibi.

2. İş sahibi, iş veren.

- itdürmek İş yaptırmak, çalıştır-mak.

- itmek, [- eylemek] 1. Kötülük yapmak. 2. İş yapmak, bir şey yapmak. 3. Âdet etmek.

-i uz olmak İş i yolunda gitmek.

- şol düşmek İş tersine gitmek.

- sürmek İş yürütmek, iş üzerinde çalışmak.

- sürücü İş kovuşturan vekil.

- ucu Sonuç, netice.

- ucına yapışmak, [- ucu tutmak] Bir iş yapmaya başlamak.

- ucu tutmak → - ucına yapışmak

- üzerine olmak İş e sürekli çalış-mak.

- yenilenmek Yeni olay meydana gelmek.

işbaşı Âmir, şef.

işbu → uşbu

- ara → uşbu

- - → uşbu

işbula → uşbula

işbular → uşbular

işbuğa → uşbuğa

işbunda → uşbunda

işbundan → uşbundan

işbunu → uşbunu

işbunları → uşbunları

işbunun → uşbunun

- bigi → uşbunun

- gibi → uşbunun

işbununla → **uşbununla**

işegen Çok işeyen.

işek Eşek.

işgeve Saç üzerinde pişirilen mayasız ekmek.

işik Eşik.

işirgenmek → **eşirgenmek**

işitdirmek Dinletmek.

işitduri söylemek Duyuracak şekilde söylemek.

işitgen İyi işiten.

[**işitmek**]

işidü durmak İşitmekte bulunmak, sürekli işitmek.

işitmeze urmak Duymuyormuş gibi davranmak.

işitmezlenmek Duymazlıktan gelmek.

işkelek Heybe ağzını kapamaya yaran, karşılıklı halkalardan her biri karşısındaki halkaların içerisinden geçirildikten sonra bunların ortalarına sokulan ağaç.

[**işkil**]

– **almak** Şüphelenmek, şüpheye düşmek.

– **e varmak** Şüpheye düşmek.

işkillemek Şüpheye düşürmek, şüphe vermek.

işlemek 1. Yapmak. 2. İmal etmek, yapmak. 3. çalışmak. 4. Etkilemek.

– **den kesilmek** İşlemez hale gelmek.

işleyesi olmak Yapmak istemek, yapacak olmak.

işleyi gelmek Sürekli olarak yapmak.

işlenmek Kendisi için iş, görev edinmek.

işletmek 1. Yaptırmak. 2. Çalıştırmak. 3. Saplamak, derinliğine geçirmek. 4. Yaptırmak, imal ettirmek.

işlük İş yeri, çalışılan, iş yapılan yer, ticarethane.

işmek İçmek.

[**it**]

– **cânlu** Zahmet ve sıkıntıya çok dayanır, yorulmak bilmez.

– **yedici** → **itçi**

itazusu Köpekdişi.

ithurnı Yabancı gül.

itçi, [**it yedici**] Osmanlı saraylarında av köpeklerine bakan kimse, sekban.

itdirsegi Arpacık, gözkapagında çıkan sivilce.

iti, [**yiti**] 1. Sert, keskin, şiddetli.

2. Şiddet, keskinlik, sertlik.

– **gönüllü** Tez canlı.

itik → **yitük**

itirmek → **yitürmek** (I)

[**itmek** (I)]

ide gelmek Etmekte bulunmak, sürekli olarak yapmak.

idüp kalmak Yapmak.

itmeli eylemek Edecek duruma getirmek, etmeye zorlamak.

itmeseyüz Etmeseydik.

itmek (II) → **eyitmek**

itneşmek İtişmek, tepişmek, uğraşmak.

itüri **itüri** Sert sert.

itürmek → **yitürmek** (I)

ityavsası Atsineği.

iv 1. Ev. 2. Yiv, derz.

ivdirinilmek Tacil edilmek.

ivdirmek, [**evdirmek**, **evdürmek**] Acele etmesi için sıkıştırmak.

ivecek, [**iveceğ**, **ivecük**] 1. Aceleci.

2. Acele edilmesi gereken (iş).

iveceklik, [**ivecenlik**] Acelecilik.

iveceğ → **ivecek**

ivecenlik → **iveceklik**

ivecük → **ivecek**

ivedi, [**evedi**] Acele.

ivegen Aceleci.

ive **ive**, [**eve** **eve**] Acele acele, koşma.

ivek Müstacel, acele.

ivetlemek, [evetlemek] Acele etmek.

ivici Acele eden, aceleci.

ivik Kızak.

iviş Acele, şıtap.

ivişmek, [evişmek] Acele etmekte
yarışmak, hep birden acele et-
mek.

ivmek, [evmek] Acele etmek.

iy (I) → i

iy (II) → ay (I)

- demüri → ay (I)

iye → eye

iyegü → eyegü

iyi → yiği

iyimek → yiyimek

iyitmek → yiyitmek

iylemek → iglemek

iyü → eyü

- varmak → eyü

[iz]

- azıtmak Yolu kaybetmek.

-i duyulmak İzi bulunmak

-in başmak, [-ine başmak] Birinin
yolunda gitmek, izinde olmak, izini
izlemek.

-ine başmak → -in başmak

-ine uymak Birinin izinde yürü-
mek.

-ini azıtmak İzini kaybetmek.

-ini çalmak İzini yoklamak, izini
aramak, izlemek.

-ini izlemek → izlemek

-in izlemek → izlemek

- izlemek → izlemek

- sürmek İzine bakarak gittiği yo-
lu bulmak.

izdemek İzini takip ederek araştı-
mak.

izlemek, [-ini izlemek, -in izlemek,
- izlemek] İzi sıra gitmek, takip
etmek, izinde yürümek.

K

kab → **kap**

-ı **tar** Her şeyden alınıp çabuk kızan.

- **kac** Kap kaçak.

kaba Büyük, iri, kocaman.

- **diz** But.

kabak (I) Gözkapığı.

kabak (II) İçki kadehi, şarap tası, şarap kabı.

kabak (III) Boynuzsuz koyun.

kabakulağ, [- **desti**] Büyük testi.

- **desti** → -

kabakuşuk Öğleye yakın olan kuşluk zamanı.

kabalak Serpuş.

kabarcık Yanıkara, şarbon.

[**kabar kabar**]

- - **olmak** Yer yer kabarmak.

kabarmak Büyümek, şiddetlenmek.

kabaıyluk But kemiğinin yeri.

kabayel Güneyden esen rüzgâr, lodos.

kabcuk → **kaıçuk**

kabran Hareketten kalmış, uyuşuk.

kaburcağ, [**kabureuk**, **kapurcağ**] Koku kutusu, küçük misk kutusu; kutu.

kabureuk → **kaburcağ**

[**kaburğ**]

- **zırh** Kimi kumaşlara demir hal-kalar kaplanarak yapılan zırh.

kabzamağ Kaplamak.

kaç Kaç kez.

kaçağ 1. Kaçak, kaçkın. 2. Kaçınan, uzaklaşmak isteyen.

[**kaçak**]

- **yir** Kaçılacak yer.

[**kaçamak**]

- **göstermek** Savaşta güçlü olduğu

halde düşmanı aldatmak için kendini kaçır gibi göstermek.

kaçan, [**haçan**] Ne zaman, ne zaman ki, her ne zaman, vaktaki, nasıl, ne suretle.

- **ise**, [**kaçansa**] Ne zaman olsa, ne vakit olsa.

kaçansa → **kaçan**

kaçarlanmak Kaçır gibi davranmak.

kaçğ, [**kaçğuncı**, **kaçkın**, **kaçkun**, **kaçkuncı**] Kaçak, firari.

kaçğuncı → **kaçğ**

kaçık Eğri, çarpık.

kaçkın → **kaçğ**

kaçkun → **kaçğ**

kaçkuncı → **kaçğ**

kaçmak Koşmak, seğırtmek.

[**kağ** (← *Ar.* **kađā**)]

-**sin almak** Birinc gelecek kaza, öbürüne gitmek.

kağanmak Pekişmek, yerleşip kalmak.

kağar Az, biraz, azıcık.

- **vakt** Az bir zaman.

kağarca Kadarcık; az miktarda.

[**kağem** (*Ar.*)]

- **basmak** Ayak diremek, inat ve ısrar etmek, azmetmek.

- **urmak** Yapmaya girişmek.

kağerlenmek Takdir etmek, mukadder kılmak.

[**kağı** (← *Ar.* **kağı**)]

- **bitisi** Mahkeme ilamı, hüccet.

kağılaşmak İki taraf hakim önüne çıkmak, mahkemelik olmak.

kağıncık Hanımefendi.

kağıntuzlğı Oğlanaşı da denilen zamk.

kağıotu Hindiba.

[kafa (← Ar. kafā)]

– çanağı Kafatası.

[kâfir (Ar.)]

– karlağıcı Baykuş türünden bir kuş.

kağan, [- arslan] Kızmış, kükremiş, çok öfkeli (aslan, kaplan).

– arslan → –

kağıldı Gürültü.

kağırma (I) Balgam çıkarmak için öksürmek.

kağırma (II) → kaşırma

kağşak Parçaları gevşeyip dağılacak hale gelmiş, kağşamış.

kağşamak, [kağşamak, kağşasamak] Bir şeyin parçaları gevşeyip dağılacak hale gelmek.

kağşatmak, [kağşatmak] Bir şeyin parçalarını gevşetip dağılacak hale getirmek.

kağalamak Gagalamak.

kağlamak Kurutmak, kadit haline getirmek.

kağmak → kaşmak

kağşamak → kağşamak

kağşasamak → kağşamak

kağşatmak → kağşatmak

kak (I) 1. Elma, armut, kayısı gibi meyvaların kurusu. 2. Kadit, kurutulmuş et.

kak (II) → kaşlık

[kak (III)]

– şojra En sonra.

kağığan Öfkeli, hiddetli.

– eylemek Hiddetlendirmek, öfkelenlendirmek, sinirini bozmak.

kağığanlık Öfkelilik.

kağılamak 1. Çalınmak, vurulmak. 2. Çakılmak, saplanmak.

kağımak, [kağımak] 1. Öfkelenmek, kızmak. 2. İtiraz etmek, karşı gelmek. 3. Azarlamak, tekdi etmek. kağıyu çağırma Hiddetle haykırmak.

kağımaklı Öfkeli, hiddetli.

kağınc 1. Hiddet, öfke, sitem, başa kakma. 2. Kalkma, kalkış, harekete geçiş.

kağınmak 1. Gazaba uğramak. 2. Öfkelenmek.

kağırcamak Yağ ve ceviz içi bozulup acımak.

kağırcamak Ses çatallanmak, çatlak çıkmak.

kağırdak, [kığırdak] Kuyruk, içyağı gibi maddelerin yağları sızdırıldıktan sonra kalan posası, kıkırdak.

kağırlanmak Hiddetlenmek, öfkelenmek, kızmak.

kağıtmak Öfkelenlendirmek, kızdırmak.

kağılamak 1. Pastırma yapmak. 2. Kurutmak.

kağılık, [kağı (II)] Kırılarda içine su biriken çukur.

kağımak, [kağımak] 1. Kalkmak, kabarmak. 2. Çalmak, vurmak, itmek, tepmek. 3. Çakmak, saplamak.

kalaba (← Ar. galebe) Sayıca çok.

kalabak 1. Keçe külah, kabalak. 2. Taç.

kalağan Çok kalan.

kalağlamak Dalgalanmak.

kalağlanmak Havalanmak, kendini yüksek görmek.

kalaklı (Burun için) Yüksek, büyük.

kalan 1. Öbür, öteki, başka, geri kalan, sonraki. 2. Artık, gayri, bundan sonra.

kalanca Kalan kısım, geri kalan.

kalarda koparda Oturma ve yürüme zamanlarında.

kalayık Halayık, cariyec.

kalburçbanı, [galburçban] Birçok yerinden baş veren çiban, seretan, yenirce.

kalçm Çoraba geçirilmek üzere terlik biçiminde ince deriden dikilmiş giyecek.

[kalem (Ar.)]

- çalmak Yazılmak.
- çekmek 1. İptal çizgisi çekmek.
- 2. Yazmaya başlamak.
- e gelmek Yazılmak, kaydolunmak.
- e getirmek Yazmak, kaleme almak.
- urmak Kalem çalmak, nakış ve resim yapmak.
- yondurmak Kalem açtırmak.
- yonmak Kalem açmak.

[kalemli]

- futa Çizgili peştemal.

kalemlik Kamışlık.

kalevre Bir çeşit ayakkabı.

kalğınmak → kalkınmak

kalğışmak → kalkışmak

kalğıtmak → kalkıtmaq

kah, [kahça] Halı.

kahça → kalı

kahı (I), [kalı] Nikâhta kız tarafına verilen ağırlık, para, başlık.

kahı, kalın (II) 1. Sık, yoğun, kalabalık, çok, sayısız. 2. Kalınlık. 3. Derin.

- şap Kalın iplik, yorgan ipliği.

kahırmak Kalınca, irice.

kahırmak, [kahırmak] Kalınlaşmak, irileşmek.

kahırlık Derinlik.

kahırmak → kahırmak

[kalқан]

- yapınmak Kalkanla siperlenmek.

kalkınmak, [kalğınmak] Sıçramak, hoplamak, kalkmak.

kalkışmak, [kalğışmak] Sıçramak.

kalkıtmaq, [kalğıtmak] Sıçratmak, hoplatmak.

[kalkmak]

- kalķar olmak İster istemez kalkmak.

kalmaq Bağlanmak, kapılmak, değer vermek, itibar göstermek, bakmak. kalur giderse Sürer durursa.

kalınış Âciz, düşkün.

kalınışlık Âciz, düşkünlük.

kaluça Taban.

kalı → kalı (I)

kalyataşı Deniz otları ya da çöven yakılarak elde edilen bir madde, sodyum oksidi.

kalaklanmak Kuşatılmak, sarılmak.

kanamak Çivilemek, perçinlemek, çakmak.

kançı Kısa kılıç.

- kışdırmak Kançılamak.

kanu, [hanu] 1. Bütün, hep, her. 2. Herkes.

kanucuğı Ne kadar varsa, tümü.

kanular Herkes.

kan 1. Suç, cinayet. 2. Ceza, cereme, diyet.

- a kan Kisas, öldürenin öldürülmesi.

- ayaklı Fakir, biçare, zavallı, âciz.

-a yunmak Kana boyanmak.

- bahâsi, [- ödegi] Diyet.

- dere batmak → - derlemek

- derlemek, [- dere batmak] Kan ter içinde kalmak.

- düşmemek Katil sayılmamak, ölüm cezası gerekmemek.

- eylemek, [- itmek] Başkasının kanını dökmek; cinayet işlemek.

-ı boynına Ölümünün vebali boynuna.

-ı ısıcak → -ı ıssıcak

-ı ıssıcak, [-ı ısıcak] Sıcak kanlı, sevimli.

-ı kurımak Bitkin, cansız hale gelmek.

-ına etmek doğramak Canına kasdetmek.

-ını panuğa almak, [-ını panuğa almak] Öldürüp izini bırakmamak.

-ını panuğa almak → -ını panuğa almak

- **itmek** → - **eylemek**
- **karışan** Akraha.
- **karpuzı** Koyu kırmızı karpuz.
- **kaşandırmak**, [- **kaşatmak**] Korkudan kan iştirmek.
- **kaşanmak** Korkudan kan iştirmek.
- **kaşatmak** → - **kaşandırmak**
- **katilur** kavm Bir kandan, aynı ırktan; hısım, akraba.
- **olmak** Kan dökülmek, cinayet işlenmek.
- **ölegi** → - **bahâsı**
- **tutmak** Yaptığı cinayetten dolayı şaşkınlığa uğramak.
- **uğut** Kana boyanmış (?).
- **yağı** Kan düşmanı.
- **yalaşmak** Eski bir geleneğe göre kardeş olmak için iki kişi birbirinin birer damla kanını yalamak.
- **yutmak** Pek çok sıkıntı, ısırdırıp çekmek.
- **yutdurmak** Çok eza ve cefa etmek.

kanara (← *Ar. kinnâre*) 1. Mezbaha.

2. Üç çatallı kasap çengeli.

[**kanat**]

- **bükme** Bir amaca doğru koşmak.
- **kaçmak**, [- **urmak**] Kanat çırpma.
- **salma** Kanat sallamak, kanat çırpma.
- **urmak** → - **kaçmak**

kanata Tahtadan oyulmuş şarap kabı, çotra.

kanca Nereye.

kancahın Nerede bulunduğunu.

kanarı → **kanaru**

-**sın** Nerede olduğunu, bulunduğu yeri.

kanaru, [**kanarı**, **kançaru**] 1. Nereye, neresi, ne tarafa. 2. Nereye ait (?).

kanca, [**kancaşanaya**, **kancaşaya**, **kançasına**, **kançaya**] Bir tarafa, herhangi bir yere.

kancaşanaya → **kanca**

kancaşaya → **kanca**

kançasına → **kanca**

kançaya → **kanca**

kanca Kan oturtmak.

kancağa, [**kancağa**] Terki.

kancağa → **kancağa**

kançaru → **kanaru**

kanda, [**handa**] Nerede, nereye.

- **ise** → **kandasa**

kandadı, [**kandadı**] Nerede olduğu.

kandadı Nerede.

kandak Hendek.

kandaki Hangi.

kandalığı, [**kandeligi**] Nerede olduğu.

kandan Nereden.

- ... - ...Nerede ...nerede, ...kim ...kim.

kandasa, [**handa**, **kanda ise**, **kandaysa**] Nerede ise, nerede olursa olsun, nerede olsa.

- **da** Hangi durumda olursa olsun.

-**sına** Gideceği yere, başka bir yana.

kandadı → **kandadı**

kandaysa → **kandasa**

kandeligi → **kandalığı**

kandıra → **kındıra**

kanı, [**kanı**] Hangi.

kanı Hani, nerede.

kanık İçeceğe kanmış.

kanık 1. Kanlanmak, kandan kızarmak. 2. Kana susamak, kan dökmeğe istekli olmak.

kanırma, [**kanırma** (II)] Ayırırca-sına bükme.

kanırma Bir ağaçtan koparılıp başka bir yere dikilen fidan.

kanıya Haniya, nerede.

kankal Kangal.

kanķı → kanķı

[kanķ]

- bıçakķı → kanķlu

kanķlı, [kanķlu] Kaķnı arabası.

kanķlış → kanķnış

kanķlu Katil.

- bıçakķlu, [kanķlı bıçakķlı] Birbiri-
nin canına kasteden.

kanķlu → kanķlı

kanķlık Tazminat, diyet.

kanķmuķ Geçkin sarhoş.

kanķnış, [kanķlış] Naz, eda, fitne, fet-
tanlık.

kanķrılmak Bir yana eğilmek.

kanķsı, [hansı] Hangi.

kanķtura Palto gibi bir giyecek.

kanķya Kadeh.

kanķzil, kanķzil Geçkin sarhoş, körkü-
tük.

kap, [kab] Kabuk, kışır.

kapak Kapak.

kapaklanmak Kapaķı kapatılmak.

[kapakķlu]

- tutmak Kapalı bulundurmak.

kapama Astarlı kaftan, pamuklu hır-
ka.

kapana Büyük terazi.

kapasdırmak Birlikte kapamak.

kapçuk, [kabcuk] 1. Buğdayın üs-
tündeki sert kabuk. 2. Hurma sal-
kımının kılıfı.

kapçur Sayım vergisi.

kapılmak Kendini kaptırmak, cez-
bedilmek.

kapķarşı Tam karşı.

kaplamak Kuşatmak, sarmak.

kaplanmak Çevrilmek, kapanmak.

kaplayı → kaplayu

kaplayu, [kaplayı] Her yanı kaplan-
mış şekilde.

kapķbaķa → kapķubaķa

kapķubaķa, [kapķıbaķa] Kapķumba-
ķa.

kapmak Kaplamak, istila etmek.

kapu Kapı.

- bağlamak Kapıyı kapatmak.

- bağlanmak Kapı kapanmak.

- başırığı → - başdıruķı

- başdıruķı, [- başırığı] Kapıyı
kapamak için arkasına konulan
aķaç.

- deķesi Kapıyı kapamak için ar-
kasına konulan aķaç.

- geķmek Baştan savmak, atlat-
mak, ihmal etmek.

- kaşı → -nuş yukarı kaşı

- ķuzusu, [- yavrusı] Büyük kapı
kanadındaki küçük kapı.

-nuş yukarı kaşı, [- kaşı] Kapı
üstündeki saķak, damlalık.

- yapmak Kapıyı kapamak.

- yaşımaķı Kapı pervazı.

- yavrusı → - ķuzusu

-yı almak Kapıda oturmak, kapıyı
işgal etmek.

-yı bozmak Kapıyı açmak.

kapurçak → kaburçak

[kar]

-a başmak Kara yatırmak.

- tamusu Kar cehennemi, soğuk
cehennem.

kara (I) 1. Ayıp. 2. Zenci.

- baķır Dertli gönöl.

- baş 1. Dertli baş. 2. Akılsız.

- biti Kötü amel defteri.

- cümle Anlamsız yazılmış şeyler.

- demür Balta.

- dün Karanlık gece.

- düş Korkulu rüya.

- er Kötü adam.

- ev 1. Büyük çadır. 2. Karanlık
çukur.

- göñüllü Bilgisiz.

- gün Kötü, felaketli gün.

- günlü Bedbaht, talihsiz.

- halk Avam.

- kan olmak Kıpķızıl kana boyan-
mak, baştan ayaķa kan olmak.

- **karı** Yaşlı, yoksul, âciz, felaket görmüş kadın (?).
- **kaygı** Acı düşünce.
- **keş** → - **kurut**
- **kır** Siyaha yakın kır renk.
- **kıyma** Açık siyah, siyah tahrirli.
- **koca** Sakalı ağarmamış ibtiyar.
- **koşur** Siyah ile yanık al karışığı renk.
- **kurut**, [- **keş**] Yoğurdun ikinci kez kaynamasından yapılan besin.
- **lara girmek** → - **lar giymek**
- **lar giymek**, [- **lara girmek**] Siyahlara bürünmek, yas giysisi giymek.
- **lar vilâyeti** Sudan ve Zengibar ülkesi.
- **oba** Küçük kara çadır.
- **olmak** Kararmak, karanlık olmak.
- **pus** Kara sis; kâbus, endişe.
- **sın dutmak** Yasını tutmak.
- **uğrusı** Gece hırsızı, serşeri.
- **yas** Derin matem.
- **yazılı** → - **yazulu**
- **yazulu**, [- **yazılı**] Bahtsız, talihsiz, kara bahtlı.
- **yir** Toprak, zemin, yer, yer altı.
- **yohsul** Talihsiz fakir.
- **yurt** Ağaçsız, bahçesiz yer, bozkır.
- [**kara (II)**]
- **sıgını** Karada gezen, suya girmeyen sığır.
- karaağrı** Bir çeşit humma.
- karaayak** Doğan türünden bir kuş.
- karaböce** Domuzlan.
- karabulak** Karabata denilen su kuşu.
- karaca (I)**, [**karıca**] Pazu.
- karaca (II)** Bir göz hastalığı.
- [**karaca (III)**]
- **yir** Yüreğin içi, ortası.
- karacaşarga** Karakarga.
- karacanavar**, [**karacanavari**] Domuz.
- karacanavari** → **karacanavar**

karacaot Çörekotu.

karacı → **karacı**

karaciger Yüğrük, idmanlı (at).

karacav Duvarcı ve sıvacı iskelesi.

karacı, [**karacı**] 1. Yağmacı, gönül alan. 2. Çingene. 3. İftiracı. 4. Gözcü, gözetleyici. 5. Falcı, bakıcı.

karadüzen Üç telli tambura.

karagat Havlican denilen kök.

karagi Ucu orak gibi eğri değnek.

karagu → **karagu**

karahaşba Öldürücü bir çeşit çaban.

karahçı → **karahçı**

karak 1. Göz, gözbebeği. 2. Bakış, nazar.

karakavruk Hindiba.

karakçı, [**karahçı**] Yağmacı, yol kesen.

karaklamak Yağma etmek.

karakulak 1. Çakala benzer bir hayvan. 2. Hafiye.

karakura, [- **düş**] Korkulu rüya, kâbus.

· - **düş** → -

karaleik Karaltı, gölge.

karaldu → **karaltı**

[**karalık**]

-ı **ağarmak** Rengini atmak, başka renge girmek.

karalmak Kararmak.

karaltı, [**karaldu**] 1. Yığın, kütle. 2. Kahr, ceset.

karaltmak Karartmak.

karamak 1. Hor görmek, mahzun etmek. 2. Lekelemek, karalamak. 3. Yermek, zemmetmek.

[**karaman**]

- **evi** Büyük çadır.

karamsılık Yüzdeki esmer lekeler.

karamtık, [**karamtıl**] Karamsı, kara-ya çalar.

karamtıl → **karamtık**

karamuk 1. Tarlada buğday aralarında biten, anasona benzer söbüce

siyah ve acı bir tohum. 2. Bir tür yabaniyeti. 3. Çiçek ve kızamık gibi döküntülü bir hastalık (?).

karanlılık → **kararı**

kararmak Küfretmek, kötü söylemek, lanet etmek.

kararantı, [**karantu**] Karartı, karaltı, bir şeyin belli belirsiz görünüşü.

kararı, [**kararı**, **kararılık**, **kararın**, **kararılı**, **kararılık**] Kararlık.

– **delik** Mezar.

– **gözüllü** Kara yürekli, kötü düşünceli.

kararın → **kararı**

kararılı → **kararı**

kararılık → **kararı**

kararınmak Kararlık çökmek, kararlık duruma gelmek.

karapazı Koyunsarınasığı denilen ot, sirken.

karar Harar, kıldan örülmüş büyük çuval.

[**karar** (*Ar.*)]

– **koma** Karar vermek, karara bağlanmak.

karararak Karamsı, karaya çalar.

kararmak Canı sıkılmak, kederlenmek.

karasağı, [**karasağı**] Karamsı, karaya çalar, karayağız.

karasağı → **karasağı**

karavaş Cariye, hizmetçi.

karavul Gözcü, nöbetçi, karakol.

– **eri** Keşif kolu, öncü.

karavaşdırma Karıştırmak, karma-karışık etmek, dağıtmak, perişan etmek.

karavaşık, [**karavaşık**, **karavaşık**] Karışık, karmakarışık, dolaşık.

– **yıl** Bora, fırtına, sert rüzgâr.

karavaşmak Karışmak, birbirine girmek, karmakarışık olmak.

karavaşık → **karavaşık**

karavıllanmak Karla hafifçe örtülmek, ağarmak.

kardeş → **karındaş**

– **okuşmak**, [**karındaş** **okuşmak**] Birbirini kardeş saymak.

– **okuşmuş**, [**okuşma** –, **okuşma** **karındaş**] Birbirini kardeş sayan.

kardeşlaşmak Birbirini kardeş saymak.

karğadülegi → **karğadülegi**

karğadülegi, [**karğadülegi**] Ebucahilkarpuzu, acıhıyar, eşekhıyarı.

karğamak 1. Hor görmek, kötü davranmak. 2. İlenmek, lanet okumak.

karğışa → **karğışa**

– **itmek** Gürültü yapmak, kavga etmek; fitne, karışıklık çıkarmak.

karğışmış Karışmış.

karğı → **karğı**

karğış → **karğış**

karğışmak Hayrete düşmek.

karğı, [**karğı**] Kamış, kalın kamış.

karı 1. İhtiyar, yaşlı. 2. Eski, köhne.

karıca (I) → **karıca** (I)

karıca (II) İhtiyar kadın, yaşlı kadıncağız.

karıcık, [**karıcık**] İhtiyar, yaşlı kadın.

– **olmak** İhtiyar kadın kılığına girmek.

karıcık → **karıcık**

karık 1. Su cetveli. 2. Oyuk, yarık.

karık katık Katık olacak şeyler, yiyecek.

karıkayı Kocakarı fırtınası.

karıklı Karıştırılmış, karışık.

karıkınmak, [**karıkınmak**] Çok ışıktan göz yorulup iyi görememek.

karılık İhtiyarlık.

karılmak (I) 1. Karışmak, karıştırılmak. 2. Çiftleşmek.

karılmak (II) → **karılmak** (II)

karılup katılmak Birbirine karışmak, hercümerç olmak.

karımak İhtiyarlamak, yaşlanmak.

karımsa → **karımsı**

karımsı, [karımsa, kırımsa] Kırığı.
karın Mide.

-ı açmak (Bağırsaklara) Yumuşaklık vermek.

-ı bağlamak Peklik vermek.

-ı bükülmek Karnı ağrımak.

- kaşık şalınmak Çok şişmanlamak, göbek bağlamak.

- yağı İçyağı.

karındaş, [kardaş, karıntaş, kartaş] Kardeş.

- okuşmak → kardaş

karındaşlaşmak Birbirini kardeş edinmek.

karınlamak Karnı büyümek.

karıntaş → karındaş

karıntı Havuzun gidecek deliğine sığmadığından, geldiği yöne doğru teperek arka arkaya dalgalanıp emzik şeklinde uzayan su.

karış, [kargış, karkış] Beddua, ilenç, lanet.

- götürmek Beddua almak.

- karlamak Beddua etmek, lanet okumak.

- virmek Beddua etmek, lanet okumak.

karışık Birbirine karıştırılmış tahlil.

karışkanlık → karkaşanlık

karış katış → karış muruş

karış muruş, [karış katış] Karma-karışık.

- - eylemek, [- - itmek] Karma-karışık etmek, altüst etmek.

- - itmek → - - eylemek

- - olmak Karmakarışık, altüst olmak.

karıtmak İhtiyarlatmak.

karkaşa, [kargaşa] Kavgı, savaş.

karkaşanlık, [karışkanlık] Kargaşalık, karışıklık, savaş.

karkın Hayvanın sağrısından çıkan siyah ve işe yaramaz deri.

karkırmak → karıkırmak

karkırtmak Kararmak, çok ışıktan göz göremez olmak.

karķış → karış

karlağuç, [karlanğuç, karluğaç, kır-lağış, kır-lağuç, kır-lanğuç] Kır-langış.

karlanğuç → karlağuç

karluğaç → karlağuç

karma Karışık, katışık.

karlamak (I) Kararmak, bulanmak.

karlamak (II), [karılmak (II)] Su ö-nündeki set dolayısıyla birikip ka-barmak.

- inmek Gelgit olmak.

karlamak (III) Karıştırmak, katmak, birleştirmek.

kara kıta Karıştırmak.

karlamamak Şurasından burasından kavramak, avuç içine alıp tutmak.

karlamamak Kavramak, el ile tutmak, yapışmak.

karşak, karşak Çakala benzer, postundan kürk yapılan bir hayvan.

karşalamak, karşalamak Yakmak, ka-vurmak.

karşanba Lüzumsuz, kaba saba.

karşmak El çırpma.

karşacı → karcaşık

[karşı]

- düşmek Karşı karşıya gelmek, tesadüf etmek.

karşı 1. Karşılık olarak, mukabil.

2. Muhalif, ters iş. 3. Karşılığında, sırası gelince.

- dünyā Bu dünya, bu âlem.

- olmak Muhalif olmak, isyan etmek.

-sını almak Karşısına geçmek, kar-şısında durmak.

- söylemek Cevap vermek.

- тұрмақ Karşıda, karşısında durmak.

- varmak 1. Karşı çıkmak, istik-bal etmek. 2. Karşılama, karşı-laşmak, mukabele etmek.

- yirinde Yerinde, kendi yerinde, sırasında, sırası gelince.
- yürümek İstikbal etmek, ona doğru gitmek.

[karşulaşmak]

- karşulaşı gelmek Karşılaşmak.
- karşulayı çıkarmak İstikbal etmek.
- karşuluk Muhalefet, karşı koyma.
- kart Yaşlı, ihtiyar.
- kartaş → karındaş
- kartı → hartı, hartı, hartı
- kartmak Kalmış sirke ve şarabın yüzünde oluşan tabaka.
- karu Pazu, kol.
- karucu Karaca, dağkeçisi.
- karucuk Pazvant, pazubent.
- karvama Kavramak, yakalamak.
- karvanmak Tutunmak, yapışmak.
- karvaşmak Birbirini alt etmek üzere kavramak.

karyağı Kar yağmış gibi beyaz benekli kumaş deseni.

kas Kaz.

[kaside]

- mancası Birlikte yatılacak kadın.
- kasıktaşı Kasıkta çıkan yumruca bez.
- kasıkyağı Fıtık.
- [kaş kaş]
- - gülmek Kahkahayla gülmek.
- kaşlıdu Kasılarak, kendini sıkarak.
- kaşını, kaşını Baldırgan zamkı.

kaş 1. Eyerin ve semerin önünde ve arkasında olan yükseklikler. 2. Kavun ve karpuz dilimi. 3. Damın saçağı. 4. Ufuk.

-a çin bırakmak Kaş çatmak.

-dan -a Uçtan uca.

-ı karağı açılmak Yüzü gülmek.

-ın burtarmak Kaşını çatmak.

-ın büzmek Kaşını çatmak.

-ın kantarmak Kaşını çatmak.

-ın kurmak Kaşını çatmak.

- karak çatmak Kaş çatmak, surat asmak.

- kararmak Ufuk kararmak, karanlılık basmak.

kaşandırma (Büyükbaş hayvanları) İşetmek.

kaşanmak (Büyükbaş hayvanlar) İşemek.

kaşga Beyaz tüylü, kıllı.

kaşıkburun Kaşıkçıkusu.

kaşmak Kaçmak.

kaşmer Herkesi güldürüp eğlendiren, maskara.

kat (I), [kıt (I)] Nezd, yan, huzur, ön.

-ında yiri olmak Yanında hatırı sayılmak, önem verilmek.

-ını almak Yanında yer almak.

[kat (II)]

- kalmak Acz içinde kalmak, umutsuz, çaresiz kalmak.

[katar (< Ar. kaṭār)]

- dutmak Katar oluşturmak, sıra sıra dizilmek.

[katarlamak]

katarlayu geçmek → katarlayu gitmek

katarlayu gitmek, [katarlayu geçmek, katarlayu varmak] 1. Katar halinde gitmek. 2. Bir düziye gitmek, hızla gitmek.

katarlayu varmak → katarlayu gitmek

katca katca Kat kat.

katı 1. Çok, çok fazla, pek şiddetli, iyice, sıkı, sıkı sıkı, gayet. 2. Ağır, acı. 3. Haşin, şiddetli, sert, kırıcı.

- demür Sert demir, çelik.

- dutmak Sertlik göstermek, sert davranmak.

- göñüllü → - yürek

- gün Ana baba günü.

- - Sert sert, acı acı.

- taş Mermer.

- yürek, [- göñüllü] Taş yürekli, insafsız, merhametsiz.

- yüzü Sırnaşık, arsız, utanmaz, hayasız.

katıcağ Katık.

[katıl]

- ağacı Hatıl, payanda, destek.

katıla → katla

katılık 1. Güçlük, şiddet, meşakkat, sertlik. 2. Sıkı sıkı, sıkıca, iyice, adamakıllı.

katılmak Bazı hayvanların erkeği dişileri arasına girmek ya da saliverilmek.

katımağ Katılaştırmak, sertleşmek.

katım → katun, katun

katınkı Birşeye karıştırılan başka şey. [katır]

- oyunu Kaba bir güreş,

katırak 1. Daha çevik, daha çabuk.

2. Kuvvetlice, hızla, hızlı hızlı.

3. Çok şiddetli, çok güç, çok ağır, pek sert.

katla, [katıla] Kat, defa, kere.

katlağ Saç üzerinde pişirilen mayasız ekmek.

katlanmak 1. Dayanmak, tahammül etmek. 2. Sabretmek, beklemek.

katmak Sabretmek, beklemek.

katun, katun, [hatun kişi, katım] Kadın, hanım.

katırmak Katılaştırmak, pekleştirmek; katmak, sürmek (?).

kav (I) Hav, kumaştaki ince tüy.

kav (II) Kavlamış yilandan çıkan deri.

kavata, kavata Ağaçtan yapılmış çanak.

kavcar Kıvılcımla tutuşabilen nesne, kav.

kavık → kavuk

[kavil (< Ar. kavil)]

- yeri Buluşmak üzere sözleşilen yer, randevu yeri.

kavilleşmek Sözleşmek, sözbirliği yapmak.

kavka Kavga.

kavlağan Tekrar tekrar kavlayan.

kavlağ Tüyü, kılı dökülmüş.

- bolmağ Kavlamak.

kavlamağ (I) Kovlamak, zemmetmek, çekiştirmek.

kavlamağ (II) Tüyü dökülmek, derisi ve kabuğu soyulmak.

kavlanmağ Tüy, deri, kabuk değiştirmek.

kavlaşmağ Hep birlikte zemmetmek, çekiştirmek.

kavlucuk Kav, çakmak keseciği.

kavluç Fıtkılı.

kavluğ Kav, çakmak konulan kese.

[kavram]

- yeri Koyun, keçi gibi hayvanların semizliğini, zayıflığını anlamak için elle kavranılan yer, boş böğür.

kavşara Sepet.

kavşık Çakmak taşına çarpmakta kulanılan demir.

kavşık → kavşiksuz

kavşıklanmağ İki şey birbirine kavuşmak, birbiri üstüne gelmek.

kavşiksuz, [kavşık] Kavuşmayan.

kavtan Kaftan.

kavud → kavut, kavut

kavük, [kavık] 1. Sidik torbası. 2. İçi boş şey.

kavur Gâvur, kâfir.

kavurğa, [kavurğa] Kavrulmuş buğday, mısır, nohut gibi şeyler.

kavurğa → kavurğa

kavurmak Kızartmak.

kavuşkan Yapışkan, asılgan.

kavuşmağ Birleşmek.

kavut, kavut, [havut, kavud] Kavrulmuş tahıl unu.

- eylemek Kavrulmuş hale getirmek.

kavuz Çeç elenirken kalburda kalan kapçıklı tane.

kavza İlca, kaphca.

kavzamak Kavramak, yakalamak.
kavzanmak Elleriyle tutunmak is-
temek.

kay, [kayı (I)] Yağmur, sağanak, bora.
[kaya]

- koltuğu Kaya kovuğu, siper ola-
rak kullanılan kaya dibi.

kayağan Yumuşak taş.

kayakuşu Baş kızıl, serçeye benzer
bir kuş.

kayaşa, kayasa (← Far. heyāse) Ko-
lan kayışı.

kayd (Ar.) Düşünce, endişe, emel,
arzu; iş gücü.

- görmek Tedarikte bulunmak, ha-
zırlık yapmak.

-in görmek, [-ını görmek] 1. Çar-
resine bakmak, hizmeti, görevi ye-
rine getirmek. 2. İdam etmek.

-ını görmek → -in görmek

-ını kayırmak → -ını kayurmak

-ını kayurmak, [-ını kayırmak]
İdam etmek.

-in yimek Kaygısını çekmek, ilgi
göstermek.

- yimek Endişe etmek, meraka
düşmek.

kayda (I) Nerede.

kayda (II) Gayda.

kaydlu İş gücü sahibi.

kaydurmak Göndermek, saptırmak.

kaygu Üzüntü, tasa, endişe.

- başma ağmak Endişeye düşmek.

- şanmak Keder vermek.

-sını yimek Merakına düşmek, ta-
sasını çekmek.

-ya yüklenmek Endişeye boğulmak.

- yimek Gam çekmek, endişe et-
mek, tasalanmak.

[kaygulu]

- eylemek Üzmek, kederlendirmek,
kaygıya düşürmek.

kaygurmak Kaygılanmak, esef et-
mek, üzülme.

kaygurtmak Üzmek, kaygılandırmak,
endişeye düşürmek.

kayı (I) → kay

kayı (II) → kayu

kayıkmak 1. Temayül göstermek, kay-
mak. 2. Sapmak, yüz çevirmek.

kaymaga Kayınbirader.

kaymata Kayınpeder.

kaymılık Sıhriyet, dönürlük.

kayır Kum, kalın kum, çakıl.

kayırmak, [kayırmak, kayurmak] 1.
Mukayyet olmak, ilgilenmek, ö-
nem vermek. 2. Kaygılanmak, ta-
salanmak. 3. Sakınmak, çekinmek.
4. Hazırlamak.

kayırmaklı Yapılması istenen.

kayırmaz, [kayırmaz] Beis yok, za-
rar vermez, önemi yok.

kayırmazlık Aldırmazlık, ilgisizlik, ö-
nem vermeme.

kayırtmak Endişeye düşürmek.

kayışayaklı → kayışbaldır

kayışbaldır, [kayışayaklı, kayışbal-
durlu, kayışbaldurlu] 1. Hindistan'
ın baldırı kayış gibi kuru, zayıf o-
lan, çok koşan halkından bir sınıf.
2. Hileci, dolandırıcı.

kayışbaldurlu → kayışbaldır

kayışbaldurlu → kayışbaldır

kayıtmak Geri dönmek, geri gelmek.

kaytkı Dik olmayan, meyilli, sarkık.

kaykınca Kaygan.

kaymak 1. Geri dönmek, geri gel-
mek. 2. Ayrılmak, uzaklaşmak. 3.
İstif etmek, bir şeyi üst üste yığ-
mak.

kaynak → kıynak

kaynanmak Kaynatılmak, kaynamak.

kaypak Kaygan.

kaypancak, [kaypıncak] Kaygan, çok
kayan (yer), kaypak.

kaypıncak → kaypancak

kaypınmak Çekinmek, kaçınmak.

kaypmak Kaymak.

ķayrak

ķayrak Döşeme taşı.

ķayrılmak Emanet edilmek, korumasına bırakılmak.

ķayrılmak → ķayrmak

ķaysı Hangi.

ķaytaban Sürü, deve sürüsü, deve ahır.

ķaytarmak, [ķayturmak] Çevirmek, döndürmek, geri vermek.

[ķaytavul]

- itmek Geri dönmek, dönüş yapmak.

ķayturmak → ķaytarmak

ķayu, [ķayı (II)] Kaygı, endişe, tasa.

- itmek Endişelenmek, tasalanmak.

-sın yimek Çabasını gütmek, ... düşüncesinde olmak.

-sını ķayurmak İşin çaresine bakmak, bir işe çözüm yolu aramak.

ķayulanmak Kaygılanmak, tasalanmak.

ķayurma Endişe, üzüntü.

ķayurmak → ķayrmak

ķayurmamak Önem vermemek, aldırış etmemek.

ķayurmaz → ķayrmaz

ķayurulmak Düşünülmek, ilgi gösterilmek.

ķazbaz Bir çeşit çocuk giyeceğı.

ķazevi Sepet, zenbil.

ķazgan Kazan.

ķazıl Kıldan yapılmış ip.

ķazılmak Silinmek, kazınmak.

ķazımak 1. Tırmalamak, tahriş etmek. 2. Tıraş etmek. 3. Kazmak.

ķazmak (I) Nakşetmek, oyarak yazmak.

ķazmak (II) (Atı) Kazık çakıp bağlamak.

ķazmık Pişerken kabın dibine yapılan yemek.

ķazuķ Kazık.

ķebelek, [ķepelek] Kelebek.

ķebertmek Şişirmek, kabartmak.

ķecim, [geçim, keçim] Savaşta atların ve insanların giydiğı zırh.

[keçe]

-yi şuya şalmak Ar ve namusu bırakmak.

ķeçel Kel.

ķeçim → ķecim

ķeçkil Keşkil.

ķedence Kedi.

[ķef (< Ar. keff)]

- çalmak, [- karşmak] El çırpma.

- geçmek Gücü kesilmek, güçten düşmek.

- karşmak → - çalmak

ķef ķef Sık sık ve derin nefes almayı anlatır.

ķefük İçindeki boşluklar nedeniyle hafif olan.

ķege → keke

ķehlez Cılız, hasta, iyi görmeyen (göz).

ķeke, [ķege] Gelberi de denilen ucu eğri ağaç.

ķekeç, [ķekegi] Kekeme, peltek, pepeme.

ķekegi → kekeç

ķekeş Çene, altçene.

ķekleşmek Alay etmek.

ķekmek Gagalamak.

[ķelb (Ar.)]

- ulamı Köpek sürücü.

ķeleci, [geleci] Söz, laf, lakırdı.

- eylemek → - itmek

- itmek, [- eylemek, - kılmak] Konuşmak, söyleşmek, söyleşide bulunmak.

- kılmak → - itmek

- söz → söz

ķelecilü Çok ve güzel konuşan.

ķelek Sabınculukta ve boyacılıkta kullanılan kalya taşı.

ķelep Bükülmüş iplik kangalı, çile.

- - (İplik, kumaş gibi şeyler için)

Halka halka.

ķeler Bir çeşit kertenkele, yılanebesi.

keleş 1. Yiğit, cesur, bahadır. 2. Pek yakışıklı, pek güzel.

keleter → kelter

kelever Kerevet, çardak.

[keliciüük]

– itmek Biraz konuşmak, söyleşmek.

kelik → gelik

kelpildetmek (Gözü) Çabuk çabuk açıp kapamak.

keltekeler, [geltekele, keltenkeler, keltenkene, kertekele, kertekeler, kertekele] Kertenkele.

keltenkeler → kelttekeler

keltenkene → kelttekeler

kelter, [keleter, – sepedi] Sepet, pamuk sepeti, harar.

– sepedi → –

[kemer (Far.)]

– bağlanmak Kemer kuşanmak, işe hazırlanmak.

kemirdek, [kemirtek, kemirtlek, kemirtlik, kemürdek, kemürtlik] Kıkırdak.

kemirtek → kemirdek

kemirtlek → kemirdek

kemirtlik → kemirdek

kemişmek 1. Koymak, bırakmak, atmak. 2. Atılmak, düşmek.

[kem kül]

– – itmek İleri geri konuşmak, söz söylemek.

kemre 1. Gübre. 2. Yara ağzındaki kabuk.

kemrelendürmek Kabuk bağlatmak.

kemrük Kemirilmiş.

kemücek, [kemüciük] Kemikçik, küçük kemik.

kemüciük → kemücek

kemük Kemik.

– eki Eklem, mafsâl.

– sıyan kuşu Lori kuşu.

kemürdek → kemirdek

kemürtlik → kemirdek

keş Boş yer, sürülmemiş, işlenmemiş arazi.

kenâr (Far.) Yan, nezd.

– çizmek Yan çizmek.

kend, [kent] Kasaba, şehir.

[kendî]

–den → kendü

–n görici → kendüzi

–n görmek → kendüzi

–ni kırmak Gurur duymak, böbürlenmek, kurulmak.

–ni yavı kılmak → kendüzi

– özi → kendüzi

kendirik → kendürük

kendözi → kendüzi

kendözü → kendüzi

kendü Kendi, kendisi.

– birle Kendi kendine.

–de Kendisinde, kendinde.

–de dutmak Saklamak, zaptetmek.

–den, [kendiden] Kendisinden, kendiliğinden.

–den geçmek Kendini kaybetmek, bayılmak.

–den gitmek, [–sinden gitmek, kendüzinden gitmek] Kendini kaybetmek, kendinden geçmek, bayılmak.

–den güzel Yaratılıştan güzel, doğal güzel.

–den uğunmak Kendini kaybetmek, kendinden geçmek, bayılmak.

–den varmak Kendinden geçmek.

– – Kendi kendine.

–lerden turgurmak Kendi kendilerine icat etmek, kendiliklerinden ortaya çıkarmak.

–ye Kendi kendine.

–le Kendisiyle.

–ler Kendileri.

–lerden Kendilerinden, kendiliklerinden.

–lere Kendilerine.

–lere gelmek Kendilerine gelmek, kendilerini toplamak, akılları baş-

larına gelmek.

-leri Kendilerini.

-lerin Kendilerinin.

- özi → kendüzi

-sinden gitmek → -den gitmek

-ye Kendisine.

-ye buyruk Nefsine, iradesine hakim.

-ye gelmek Kendine gelmek, ayılmak, akli başına gelmek.

-ye koşmak Bağrına basmak, kucaklamak.

-yi Kendini, kendisini.

-yi görücü, [-yi görmüş, -yi görücü] Kendini beğenmiş, kibirli, bencil, hodbin.

-yi görmek Kendini beğenmek, ki-birlenmek.

-yi görmüş → -yi görücü

-yi görücü → -yi görücü

-yi uğurlamak Saklanmak, kendini gizlemek, gizlenmek.

-yi unutmak Kendinden geçmek.

-yi urmak Kendini atmak, saldırmak, hamle etmek.

-yi yenememek Kendine, nefesine hakim olamamak.

-yi yitirmek, [-yi yitirmek] Kendini kaybetmek, akli başından gitmek.

-yi yitürmek → -yi yitirmek

-yi yüce ıtmak Büyüklük taslamak, kendini büyük görmek.

kendülân Padişah ağalarına özgü çadır.

kendüleyin Kendisi gibi.

kendülük Mevcudiyet, varlık.

kendürük, [kendirik] Deriden sofra yaygısı.

kendüzi, [gendüzü, kendi özi, kendözi, kendözü, kendü özi, kendüzü]

Kendisi, zatı, şahsı, nefsi.

-nden Kendiliğinden.

-nden gitmek → kendü

-n divşürmek → -ni divşürmek

-ne buyruk Nefsine hakim olma.

-n görücü, [kendin görücü, -n görücü] Hodbin, bencil.

-n görmek, [kendin görmek] Kendini beğenmek, gururlanmak, ki-birlenmek.

-n görücü → -n görücü

-ni divşürmek, [-n divşürmek] Kendini toplamak, kendine gelmek.

-ni kırmak Benlikten vazgeçmek.

-ni yenememek Nefsine hakim olamamak.

-n yavı kılmak, [-n yavı kılmak, kendini yavı kılmak] Kendini kaybetmek, ne yaptığını bilemeyecek duruma gelmek.

-n yavı kılmak → -n yavı kılmak

kendüzü → kendüzi

keçeç → keçeş

keçeş, [keçeç, kengeç] Müzakere, müşavere, görüşme, danışma.

keçeşmek Müşavere, müzakere etmek, görüşmek.

kengeç → keçeş

kenjel Alay, şaka, latife, eğlence.

-e getürmek Alaya almak.

- eylemek → - itmek

- itmek, [- eylemek] Alay etmek, şaka etmek.

kenger Devedikeni, yabanienginar.

kent → kend

kepelek → kebelek

kepenek Keçeden yapılan kolsuz çoban yağmurluğu.

kepez Kuşların başında perçem gibi olan tüy.

kepkep Küçük demir çivi.

kepü Baltanın sapını sıkıştırarak çivi, tahta, bez gibi şey.

kerdime Tereotu.

kereñlü Killi ya da çorak (toprak).

keret (< Ar. kerre) Kere, defa, kez.

kerevet, [kirevet] Asma çardağı, çardak.

kereyağ → kereyağı
 kereyağı, [kereyağ] Tereyağı.
 kerkenez → kerkes
 kerkes, [kerkenez, kerkez] (← *Far.*
 kerges) Akbaba.
 kerkez → kerkes
 kermen Hisar, kale.
 kerte Derece, kıvam; zaman, çağ.
 kertekele → keltekeler
 kertekeler → keltekeler
 kertekene → keltekeler
 kertiş Büyük kertenkele.
 kes Sahip, koruyucu, yardımcı.
 kese Kesin, kati.
 kesecük Parça, kesekçik.
 kesegen Fare.
 kesegenlik Keskinlik.
 kesek 1. Parça, kıta. 2. Saban ya da
 belin çıkardığı iri toprak parçası.
 [kesene]
 -ye virmek Bir şeyin ürününü ön-
 cedem götürü olarak satmak.
 kesenkes Mutlaka, muhakkak, her
 halde, tereddütsüz.
 kesgü Kesmeğe yarar aygıt.
 [kesicilik]
 - itmek Adam öldürmek.
 [kesik]
 - para Eksik, ayarı düşük para,
 züyuf akçe.
 kesilmek Ayrılmak, uzaklaşmak, il-
 giyi kesmek, vazgeçmek.
 kesim 1. İki taraf arasında kararlaştırılan şey. 2. Şekil, biçim, endam.
 3. Kısım, parça. 4. Belirli bir vergi.
 -e kesmek, [- kesmek, kesü kesmek] Bir işi belli şekilde yapmak üzere iki taraf aralarında uyuşmak.
 -e virmek İcara vermek.
 -e yazmak Vergiye bağlamak, belli bir para ödemeye zorunlu tutmak.
 - itmek Vergiye bağlamak.
 - kesmek → -e kesmek
 kesimci Bir işi, belli bir para karşılı-

ğında yapmayı üzerine alan.
 kesimli Kararlaştırılmış, taahhüt edilmiş.
 kesindik Kesinti.
 kesinti (I) Kıta, parça.
 kesinti (II) Alay, eğlenme.
 keşmek Bir işte belirli bir şekil üzerinde uyuşmak.
 keskin Keskin.
 [kesme (I)]
 - ev, [kesmelik] Dağ eteklerinde oyularak meydana getirilen mağara, in.
 - kuyı Kaya ya da sert toprak kazılarak açılan kuyu.
 kesme (II) 1. Eskiden, savaşlarda ata giydirilen bir çeşit zırh. 2. Bel biçiminde ok temreni, yassı temren. 3. Temrenli büyük ok.
 kesmek 1. Kesin sonuca bağlamak. 2. Bir bedel üzerinde uyuşmak. 3. Ayırmak, uzaklaştırmak, koparmak.
 kesmeli olmak Koparmak istemek.
 kesüp geçmek Bir baştan öbür başa yürüyüp, koşup geçmek.
 kesmelik → kesme (I)
 kesmik, [kesmük] 1. Boğumlu iri saman. 2. Harmanda iyi dövülmemekten taneli kalmış başak. 3. Harman sonu. 4. Ağaçtan yapılan köpek tasması.
 kesmük → kesmik
 kestene Kestane.
 [kesü]
 - biçü itmek Pazarlık edip kararlaştırmak.
 - kesmek → kesim
 keş, [keşk] Yoğurt kurusu, ekşimik.
 keşik, [kezik] Nöbet, sıra.
 keşir → keşür
 keşişlik, [- evi] Kilise.
 - evi → -
 keşk → keş

keşkezen İçinde keş ezilen tekne.
 keşür, [keşir, kişür] Havuç.
 kete Külde pişmiş çörek, şekerli çörek.
 keverge Çan, küçük çan.
 kevik Saman.
 kevsür Lehim.
 key, [gey] 1. Çok, pek, gayet, pek çok. 2. İyi, iyice, hakkıyla. 3. Uygun, layık, muvafık, doğru, yerinde. 4. Büyük, muhteşem.
 - ise, [gey ise] Eğer, isterse.
 - işlemek İyi yapmak, uygun davranmak.
 - kişi, [gey kişi] Olgun insan, iyi, doğru kimse.
 - sözün İyi, güzel sözle.
 keykirde Heyecan, korku.
 keykirdemek Heyecana kapılmak, korkmak, endişe etmek.
 keyveni Ev yönetimini iyi bilen (kadın).
 kez, [gez (II)] Defa, kere.
 kezik → keşik
 kezin, [gezin] Defa, kere.
 [kable (Ar.)]
 - yeli Lodos.
 kıcı (I) Tereye benzer bir ot, kekik.
 kıcı (II) Ufak dolu gibi kar.
 kıcık Gıdıklanma.
 kıcıklamak Gıdıklamak.
 kıç Arka, son.
 - ayak Arka ayak.
 -ın gönilmek Geriye dönmek.
 -ın -ın Geri geri, geriye doğru.
 -ın serpmek Kıç atmak.
 kıcnılamak Geri dönüp gitmek, gerilemek.
 kıcnılanmak Geri geri gitmek.
 kıcnılatmak Geriletmek.
 kıf Kadeh, bardak.
 [kıfı]
 - eylemek → - itmek
 - itmek, [- eylemek] Rağbetlen-

dirmek, teşvik etmek.
 - olmak Yakınlık, rağbet göstermek, bağlanmak.
 kığ (I) Koyun, keçi, deve gibi hayvanların toparlak ve kuru pisliği.
 kığ (II) → koğ (I)
 kığışmak Birlikte, karşılıklı övmek.
 kığıcım Kıvılcım.
 kığırdanmak Mırıltılı ses çıkarmak.
 kığırdıcı → kığırıcı
 kığırıcı, [kığırdıcı] Çağırıcı, seslenici, tellal.
 kığırılmak, [kığırılmak] Çağrılmak.
 kığırışmak, [kığırışmak] Bağırışmak, haykırışmak.
 kığırmağ Çağırmağ, davet etmek, seslenmek, haykırmağ.
 kığırmağ Bağırarak, haykırarak.
 kığırtmağ 1. Tellal çağırtmağ, nida ettirmek. 2. Çağırtmağ, davet ettirmek.
 kığışdı Hıştırtı.
 kığış kığış Şingır şingır.
 kığlamak Koyun, keçi ve deve gibi hayvanlar terslemek.
 kığrılmak → kığırılmak
 kığrışmak → kığırışmak
 kığ u kağ Patırtı, gürültü.
 kıhlıdı Hıştırtı, hıştırtılı ses, kanat sesi.
 kıjğırmağ → gıjğırmağ
 kıjğurmağ → gıjğurmağ
 kıl Saz teli.
 -dan -a İnceden inceye.
 - elek At kuyruğu kıllarından yapılan elek, tel elek, kalbur.
 - yarıcı Kılı kırk yaran, müdakkik.
 kılıcı Kılçık.
 kılçatmağ Korkmağ, ürkmek, çekinmek.
 [kılıç]
 -a bindürmek Kılıçla savaşmağ, savaşta yalnızca kılıç kullanmağ.
 -a toğranmağ Kılıçtan geçirilmek.

- çıkarmak Kılıç çekmek.
- eri Kılıç kullanmakta ustahığı olan.
- etmegi Kılıç hakkı.
- girmek Helak olmak, kırılmak.
- kına katmak Kılıcı kına sokmak.
- in çalmak Birinin tarafını tutmak.
- kına katılmak Kılıç kına girmek.
- koymak Kılıçla saldırmak, kılıçtan geçirmek.
- şalmak Kılıç sallamak, kılıç kullanmak.
- üşürmek Hep birden kılıç vurmak, her yandan kılıçla saldırmak.
- yürütmek Kılıçtan geçirmek.
- kılıçlamak Kılıçla vurmak, kesmek, kılıçtan geçirmek.
- kılıçlaşmak Birbirini kılıçlamak, kılıç kılıca gelmek.
- kılık Hareket tarzı, gidiş.
- kılıklanmak Başkasının hareket tarzını takınmak.
- kılınç Hareket tarzı, huy.
- eylemek → - itmek
- itmek, [- eylemek] Çok tevazu göstermek, yaltaklanmak.
- kılınmak (I) Herhangi bir tavır ve hareket takınmak.
- kılınmak (II) Yapılmak, edilmek.
- kılkuyruk Bağirtlak kuşu, sülün, suna.
- kılmak Yapmak, etmek, eylemek.
- kılurmak Kıldarmak.
- kimildi, [kımurtı] Kimildanış, hareket.
- kımurtı → kimildi
- kımız Eksitilmiş kısrak sütünden yapılan ünlü Türk içkisi.
- kımranmak Kimildanmak.
- kımraşmak Harekete geçmek.
- kımratmak Kıpırdatmak.
- kın İşkence, ceza, eziyet, felaket.
- kınagan Çok ayıplayan.

- kınamak 1. Ayıplamak, suçlandırmak, itham etmek. 2. Cezalandırmak. 3. Hırpalamak, eziyet etmek.
- kınanmak Ayıplanmak.
- kındıra, [kandıra] Saz türünden bir ot, hasır otu.
- kındırışmak Birbirini teşvik etmek.
- kındırmak, [kındurmak] Tahrik, teşvik etmek.
- kındırtmak Tahrik, teşvik ettirmek.
- kındurmak → kındırmak
- kınıkmak 1. İştahlanmak. 2. Kanıkmak, kanıksamak.
- kınış, [kınımış] Naz, eda, işve, kırtış.
- kınış → kınış
- kınranmak Mırıldanmak.
- kını Ayıp, kusur, suç, günah.
- kıpurdu Hareket.
- [kır]
- kişi Ak saçlı ve sakallı, yaşlı.
- kıraç Otsuz, susuz, çorak yer.
- kırak → kıran
- kıran (I) Öldürücü hastalık salgını.
- girmek Öldürücü hastalık salgını musallat olmak.
- kıran (II) Pirinç tarlasında ayrılan bölümlerden her biri.
- kıran, [kırak] 1. Kenar, kıyı, uç, sınır, çevre. 2. Ufuk.
- kırbani, [kurban] Sadak, yay kabı.
- kırcı Küçük taneli dolu.
- kırcıldanmak → kırcıldamak
- kırcıldatmak, [kırcıldatmak] (Diş) Gıcırdatmak.
- kırcıldamak, [kırcıldanmak] (Diş için) Gıcırdamak.
- kırcıldatmak → kırcıldatmak
- kırdırmak Kestirmek, boğazlatmak.
- kırıl, [kırıl] 1. Saçına, sakalına ak düşmüş, kıranta. 2. Yarısı ak, yarısı siyah olan saç, sakal. 3. Saça, sakala ak düşme.
- olmak Saç ve sakala ak düşmek.
- kırğallık, [kırkıllık] Sakalına ak düş-

me zamanı ve durumu.

kırın → kırın

kırın, [kırın, kırın] 1. Geniş ölçüde öldürüşme ya da öldürme, kıyım. 2. Maktul, öldürülmüş.

- kılmak Mukatele etmek.

kırk Kırk.

kırhalık → kırhlık

kırhlık, [kırhalık, kırkılık, kırklık] Davar kırkma makası.

kırık Çapkm.

kırılış Eda, naz, cilve, kırıtma.

kırılmak Helâk olmak, telef olmak, ölmek.

kırmsa → karımsı

kırış Savaş, harp.

kırışmak Birbirini öldürmek.

kırkayaklı Deriye yapışıp kalan bir çeşit kene.

kırkbayır Geviş getiren hayvanların üçüncü midesi.

kırkbudak Üzerindeki kırk kadar kola mumlar dikilerek âyin geceleri şeyhin iki yanında yakılan ve altında "etek" denilen geniş bir tablası bulunan şamdan.

kırkemesi Tarla faresi.

kırıl → kırıl

kırıklık → kırhlık

kırıklık Akı çok olan kırıl.

kırıklık → kırıl

kırın → kırın

kırıklık Çok can kaybına mal olan.

kırıklık → kırhlık

kırkmak Kırmak.

kırılma → kırılma

kırılma → kırılma

kırılma → kırılma

kırma Öldürmek, yok etmek, imha etmek.

[kırmızı (< Ar. kırmızı)]

- zurur Surur denilen madde.

kırnacık Küçük carıye.

kırnağ → kırnak

kırnak, [kırnağ] Cariye, halayık.

kırtarmak Karıştırmak, çatmak.

kırıl Bağ, vergi, haraç.

kırık Sipa.

[kısa]

- eylemek Kısaltmak.

kışağ, kışağ Kışağ, kerpeten.

kışarlamak, kışarlamak 1. Çaresiz bırakmak, muhtaç etmek. 2. Kısırmak.

kışdırğı İki tahta arasındaki yarığı açmak için kullanılan ağaç kama.

kışdırma Mengene.

kışu → kışkı

kısı → kısı, kışı

kışacak Daracık.

kışık 1. Dar yer. 2. Kasık.

kışılmamak Avuçlamak.

kışırı Zorla, zorlayarak.

kışkı, [kışu, kışkı] 1. Mengene, cendere. 2. İki şey arasına kıştırılan ağaç kama.

kışkı → kışkı

kışmak, kışmak Sıkmak, sıkıştırmak.

kışu, kışı, [kısı] 1. Sıkıntı, eziyet. 2. Daracık yer.

- görmek Sıkıntıya düşmek.

[kış]

- evi, [kışlak evi] Kışlak ev.

kışgırdı Hışıl, kuş kanadının şiddetli sesi.

kışgırmak → gışgırmak

kışkıldak Karabatak denilen su kuşu.

kışlağ → kışlak

kışlak, [kışlağ] Kışın barınılan yer.

- evi → kış

kışlamak Kışı geçirmek.

kıt (I) → kat (I)

kıt (II) Kıtlık.

kıt (III) Aşık kemiğinin S biçiminde oyuk olan yanı.

kıtırdağ → kaçırdağ

kıv Devlet, ikbal.

kıvandurmak → kıvandurmak

kıvandurmak, [**kıvandırma**] Sevin-
dirmek, heveslendirmek, istekli
hale getirmek.

kıvanışmak Hep birlikte sevinmek,
şevke gelmek.

kıvanmak 1. Sevinmek, güvenmek,
övünmek. 2. Haz duymak, heves-
lenmek.

kıvrak 1. İnce kadın baş örtüsü. 2.
Kıvrık.

kıvratmak Bükmek.

kıya Kıyasıya, sert, haşın.

- **bağmak** → - **bakmak**

- **bakmak**, [- **bağmak**, - - **bağ-**
mak, - - **bakmak**] 1. Öfkeyle, kı-
yasıya bakmak, öldüresiye bak-
mak. 2. Dikkatle, keskin bakmak.

- - **bağmak** → - **bakmak**

- - **bakmak** → - **bakmak**

- **urışmak** Şiddetle çarpışmak.

kıyağı → **kıyakı**

kıyak → **kıyık** (I)

kıyakı, [**kıyağı**] 1. Bir topluluğun hep
bir ağızdan çıkardıkları ses, gürül-
tü. 2. Kıyasıya, gereğinden çok,
layıkıyla. 3. Müthiş, korkunç.

[**kıyâmet** (Ar.)]

- **köprüsi** Sırat köprüsü.

kıyım → **kıyım**

[**kıy**]

- **çizmek** Yan çizmek, bir yana çe-
kilmek.

-na Kıyısına, kenarına,

-nda Kıyısında, yanında.

-ndan Yanından.

kıyık (I), [**kıyak**] Kıyııcı, yırtıcı, za-
lim, gaddar.

kıyık (II) Binmiş, üzerine yatmış.

kıyık (III) Küçük çuvaldız, yorgan
iğnesi.

kıyıklık Kıyıcılık, insafsızlık.

kıyılmak Niyet etmek, alçak gönüllü-
lük göstermek.

[**kıym**]

- **virme** Cefa, eziyet etmek.

kıyışmak Cesaret etmek.

kıyım, [**kıyım**] Çalım, şiddet, hey-
bet, görkem.

kıyıklı Çalım, şiddetli, görkemli.

[**kıyma**]

- **göz** Çekik, koyu ela göz.

[**kıymet** (Ar.)]

- **urmak** Değer biçmek.

kıymuca Kıymıkçık.

kıynak, [**kaynak**] 1. Yırtıcı hayvan
pençesi. 2. Oturak yeri, kaba etler.

- **urmak** Tırnak geçirmek.

[**kız** (I)]

- **çıkarmak** Kız gelin etmek.

- **kızan** Çoluk çocuk.

kız (II) 1. Pahalı, kıt, az bulunur.

2. Kıtlık, darlık, azlık, pahalılık.

kızagıcı Mızıkçı.

kızan Kıtlık.

kızartmak Faş etmek.

kızçukaz Kızcağız.

kızdırılmak Kızdırılmak.

kızdırma Hastalık ateşi.

kızdırma Isıtmak, hararetlendirmek.

kızıl Kırmızımtırak.

kızgınlık Sıcaklık.

kızgu, [**kızkı**] Pembe, kızıl.

[**kızgınca**]

- **haber** İvedi, acele haber.

kızıl 1. Altın (para). 2. Bakır.

-ı **çıkma** Kötülüğü ortaya çıkmak.

-ını **âşikâre** itmek Kötülüğünü or-
taya koymak.

- **kır** At donlarından pekmez kö-
püğünü andıran bir renk.

- **koşur** Sığır donlarından kızıl an-
dıran esmer renk.

- **süci** Kırmızı şarap.

- **şaka** Çok ileri götürülen şaka.

- **vala** Kırmızı mendil.

kızılagaç Kızılöğüt.

kızılbağarsuk → **kızılünük**

kızılca 1. Allık, kızılık. 2. Altın.

- ikindi Akşama yakın ikindi vakti.
 kızılcaügeyik Dişi tavusa benzer bir kuş.
 kızılcaýıl Lodos.
 kızılcauk Hafif kızamık.
 kızılkanat Kanatları henüz bitmek üzere olan kuş yavrusu.
 kızılık → kızlık
 - gelmek Kıtlık, pahalılık meydana gelmek.
 kızılırak, [kızıldırak] Kızıla çalan, çil.
 kızılşağı, kızılşağı, [kızılşağı, kızılşağı] Kızılımsı, kıza çalar.
 kızılşağı, kızılşağı → kızılşağı, kızılşağı
 kızılısı Kızılımsı.
 kızılısu Kan.
 kızılışluluk → kızılışluluk
 kızılışluluk, [kızılbaşarsuk, kızılışluluk] Yemek borusu.
 kızınmak Isınmak.
 kızırғанmak Pahalı bulmak.
 kızırғанılmak Pahalı görülmek.
 kızıkanc Kıskaç.
 kızık → kızık
 kızıldırak → kızılırak
 kızılanmak Kız görünmek, kız gibi davranmak.
 kızılığ → kızılık
 kızılığ → kızılık
 kızılık, [kızılılık, kızılığ, kızılığ] 1. Kıtlık, pahalılık. 2. Kurak giden yıl.
 - itmek Pahalılaştırmak (?).
 - yıl Kıtlık yılı.
 kızılıksuz Kızılığı olmayan, bekâreti bulunmayan.
 kızımak 1. Isınmak. 2. Kızarmak.
 kızımışla Vücut, yürümeyle ısındığı zaman.
 kızoglan Bakır.
 kice, [kiçe] Keçe.
 kici → kiçi
 kiçük Küçük.

kiçi, [giçi, kici] Küçük.
 - bayram Kurban bayramı.
 - boy Kısa boy.
 - itmek → kiçitmek
 kiçe → kice
 - yol Patika, keçiyolu.
 kiçitük Küçükük.
 kiçilik Küçüklük.
 kiçilmek Küçülmek.
 kiçiltmek → kiçitmek
 kiçirek, [giçirek, kiçürek, küçürek] Küçükük, küçükçe, daha küçük, ufak.
 kiçisinmek Küçük görmek.
 kiçitmek, [kiçi itmek, kiçiltmek] Küçültmek.
 kiçürek → kiçirek
 kileçeri, [külçer] Buğday içinde bulunan siyah taneler.
 kilepe Kelepçe.
 [kilim (← Far. gilim)]
 -i şuya bırakmak, [-i şuya şalmak] Kötü bir durumu düzeltmek çabasından vazgeçmek, işi olurluna bırakmak.
 -i şuya şalmak → -i şuya bırakmak
 kilindir, [kilindür] (← Yun. kilindros) Küçük testi, emzikli su kabı.
 kilindür → kilindir
 kilit, [- dili] Anahtar.
 - dili → -
 kim (I) 1. Kimse. 2. Kimse ki. 3. Kimi, kimisi.
 - bilür vardır Bilen kim vardır?
 -e gerekse Her ihtiyacı olana.
 -üñ eksügi Kime ne gerek, kimin nesine lazım.
 -üñ iki Kimin ki, kimin ola.
 kim (II) Ki.
 kimerde Bazan, ara sıra.
 kimerse → kimesne
 kimesne, [kimerse, kimsene] Kimse.

kimi (I) Kimisi, kimisini.

kimi (II) → **gimi**

kimince, [kimincesi] Kimi, kimisi.

kimincesi → **kimince**

kimnon Kimyon.

kimse Kim olsa.

–**müz** Hiç birimiz, bizden hiç bir kimse.

–**nüz** Biriniz, herhangi biriniz.

–**si** Hiç biri.

kimsene → **kimesne**

[**kîn** (*Far.*)]

– **biçmek** Kin beslemek, öç almaya hazırlanmak.

– **dartmak** Kin gütmek.

–**ini** ödemek Kinini yatıştıracak bir karşılığa bulunmak.

– **irkmek** Kin ve öç alma duygusu beslemek.

kip Sağlam, iyice.

kirde (← *Far.* girde) Tandır ekmeği, pide.

kiren Kızılçık.

kirevet → **kerevet**

kiri 1. Ücret, karşılık, ödül. 2. Kira.

kirici Gündelikçi, işçi.

kirimek İnat etmek.

kişileme Döşeme ve tavan tahtaları üzerine çivilenmek üzere enine konulan kalın direk.

kirkit Hahçılıkta düğümleri ve atkıları sıkıştıran tarak.

kirlik Kâğıdı mühürlerken altına konulan kâğıt.

kirmen, [kirman] Elde yün eğirilen aygıt.

kirpük Kirpik.

– **çatmamak** Göz yummamak, uyumamak.

–**i** kurumamak Gözyaşı kesilmemek.

–**le** harman süpürmek Gerçekleştiremeyecek işe girişmek.

kirtinmek, [kirtünmek] Tasdik et-

mek, iman etmek, inanmak.

kirtlik Gırtlak başı, hançere.

kirtü Gerçek, doğru, hak.

– **kılmağ** Gerçekleştirmek.

kirtünmek → **kirtinmek**

kişelek Yelpaze.

kişi 1. İnsan, adam, kimse. 2. Erkek. 3. Sahip.

– **oğlu** –, [kişizâde] Doğuştan hür olan, tutşak olmayan, asılzade.

– **şalmağ** Adam göndermek.

– **sürisi** İnsan topluluğu.

kişilemek Ağırlamak, ikram etmek.

kişilenmek Öğünmek, böbürlenmek.

kişilik 1. İnsanlık, iyilik. 2. Bir kim-
senin başkasına gönderdiği meyve,
çerez gibi armağan.

– **eylemek** İnsanca davranmak.

– **geyecek** → – **kaftan**

– **giyese** → – **kaftan**

– **giyesi** → – **kaftan**

– **kaftan**, [– **geyecek**, – **giyese**, – **giyesi**, – **kaftanı**, – **libâsı**] Resmi günlerde giyilen ağır elbise.

– **kaftanı** → – **kaftan**

– **libâsı** → – **kaftan**

kişiliksüz İnsanlığı olmayan, namert.

kişirdi Kişneme.

kişizâde → **kişi**

[**kişkiri**]

– **virmek** Kışkırtmak.

kişkirmek Kışkırtmak.

kişmiş → **kişniç**

kişniç, [kişmiş] Kişmiş üzümü, kuş-
üzümü.

kişür → **keşür**

[**kitâbet** (*Ar.*)]

–**e kesmek** Deftere geçirmek (?).

kitre Keven kökü zambı.

kobuz → **kopuz**

koça Yaşlı, ihtiyar.

koçabaşı Bir obanın başı, köy kâhyası.

koçalık Yaşlılık, ihtiyarlık.

koçalmak İhtiyarlamak.

köcaltmak İhtiyarlatmak.
köcmak → **koçmak**
köcunmak Çekinmek, korkmak.
köcuşmak → **koçuşmak**
koç Erkek, yiğit.
koçak Koç.
koçaş Arabacı.
köcmacık Söyle bir kucaklama.
köcmak, [**köcmak**, **koşmak** (II)] Ku-
caklamak, sarılmak, bağrına basmak.
koça düşmek Kucaklayıvermek, sa-
rılıvermek.
koçu Vaktiyle kullanılan süslü, ka-
palı araba.
köçulmak 1. Kucaklanmak. 2. Sarıl-
mak.
koçuş Kucaklayış.
koçuşmak, [**koçuşmak**] Kucaklaşmak,
sarmaşmak.
kodak → **koduk**
koğucak Küçük sıpa.
koduk, [**kodak**] Sıpa.
kodurmamak Biraktırmamak.
kodus Atların boyunlarına takılan
perçemli, saçaklı hotoz.
kofa → **koffa**
koffa, [**kofa**] Kova.
koğ (I), [**kığ** (II)] Kıvılcım.
koğ (II) → **kov**
koğa → **koğalık**
koğalık, [**koğa**] Hasır otu denilen
ve hasır örmeğe yarayan bir saz.
koğcı → **kovcı**
koğcılık → **kovcılık**
koğıcılık → **kovcılık**
koğlamak → **kovlamak**
koğmak → **kovmak**
koğu → **koğu**
koğucu → **kovcı**
koğuculuk → **kovcılık**
koğuk → **kovuk**
koğıcılık → **kovcılık**
koğulamak → **kovlamak**
koğuncı İzleyici, kıovalayıcı.

[koğuş]
– **okı**, [**kovuş ok**, **kovuş okı**] Oluk
biçiminde bir yatak içinden atılan
küçük ok.
koğuşmak → **kovuşmak**
koğuz, [**kovuz**] İçi boş, kof.
– **olmak** İçi boşalmak, içinde boş-
luk hasil olmak.
koşmak → **koşmak**
koşşamak Direncini yitirmek, bo-
zulmak.
koğu, [**koğu**] Koku.
koğulamak, [**koğulamak**] 1. Kokla-
mak. 2. Koku sürmek.
koğutmak 1. Kokutmak. 2. Koklat-
mak.
koğarılık Murdar ilik.
koğarşu Meni, atmık.
koğdurmak Koklatmak.
[koğı]
– **ağacı** Ödağacı.
koğmak, [**koğmak**] 1. Kokmak. 2.
Koklamak.
koğulamak → **koğulamak**
koğulanmak Koku sürünmek.
koğulatmak Koklatmak.
koğulmak Koklanmak.
koğunmak Koku sürünmek.
koğuşlu Kokulu, kokan.
kol 1. Taraf, yan, cihet. 2. El. 3.
Devriye gezen asker, bekçi.
– **a almak** Şefaet etmek, korumak.
– **a binmek** Devriye gezmek.
– **kaşurmak** → **el**
– **şalmak** El ile işaret yapmak, el
sallamak.
– **tolaşdırmak** Kol dolamak, sar-
mak.
– **tolaşmak** Devriye gezmek.
kolac Bir çeşit börek.
kolak (I) Çolak.
kolak (II) → **koşak**
kolan (I) Yabaneşegi.
[kolan (II)]

-ı eçlü Zengin, malı mülkü, eşyası çok olan kimse.

kolay Müsait, elverişli iş, uygun şey.

-a bağı Kolaylığı bulunan, kolay yapılan.

- bulmak Fırsat bulmak, çalışmaya getirmek.

-ın Aklına geldiği gibi, kolayca, düşünmeden.

-ma 1. Bildiği gibi, kolayına geldiği biçimde. 2. Baş boş, gelişigüzel, rastgele.

-ma büyümek, [-ında büyümek] Serbest büyümek, gelişigüzel yetiştirmek.

-ma gelmek Kendisine uygun duruma gelmek.

-ma kımak İsteğine bırakmak, serbest bırakmak.

-ma yürümek İsteddiği gibi davranmak.

-ında büyümek → -ma büyümek

-ında gezmek Allah'a mütevekkil olmak, Allah'ın dilediğine boyun eğmek.

-ın gözlemek Fırsat kollamak.

kolaylamak 1. Önemsiz görmek, küçük görmek. 2. Kolaylık göstermek. 3. Kolayını bulmak, fırsat düşürmek. 4. Hazırlamak, alıştırmak.

kolaylanmak Kolay görmek, önem vermemek.

kolaylı Kolay ve gereğince iş gören.

kolaysınmak Önemsiz saymak, küçük ve hor görmek.

kolaysuz Güç, zor.

kolbağı Bilezik.

- inci İnci bilezik.

kolçağ → kolçağ

kolçağ, [kolçağ] Kola geçirilen kılıf.

koldaş Yardımcı, arkadaş.

kollaşmak İki kişi, kaldıracakları bir yük dengini kucaklayarak birbir-

lerinin kollarını tutmak.

koluk, [koluk] Kola giyilen zırh, kolçak.

[kollu]

- divit Boru biçimindeki kalemliği, mürekkep çanağına bitişik olan divit.

- kolunca Kol kol, taraf taraf.

koluk → koluk

[koltuk]

- otası Büyük bir odadan geçilen ve çok vakit ayrı bir kapısı bulunmayan küçük oda.

- sipsisi Erganun denilen saz.

kımak, [kıymak] 1. Bırakmak, terketmek. 2. İzin vermek, müsaade etmek, serbest bırakmak, salı vermek. 3. Ahkıymak. 4. Tesir etmek, etkilemek.

kıma itmek Kıymayın, bırakmanın komutunu vermek.

kıp Koyup, bırakıp.

kıya Bırak!

kınak 1. Konuk olunan yer, menzil, misafirhane. 2. Misafir. 3. Bir kınaklık yer.

- idinmek İkametgâh olarak seçmek.

- şalmak Köy odasında misafir edilen kimse için bir eve yemek gönderme ödevi yüklemek.

kınak, [kılak (II), kınrak] 1. Başta saç aralarında olan kepek. 2. Gözbebeği yerindeki aklık, pus.

kınakçı Kınak hazırlamak için bir yere önce giden kimse.

kınaklamak Misafir etmek, ağırlamak.

kınaklanmak Saç kepeklenmek.

kınalğa Kınak yeri, yolculuk sırasında yolcuların kondukları yer.

[kınar]

- göçer evli Göçebe.

kınc Edik, fotin, çorap gibi ayağa

giyilen şeylerin topuktan yukarı baldıra doğru çıkan kısmı.

kondirmek → kondurmak

[konduk]

– yurt Konulan, mesken olarak seçilen yer.

kondurmak, [kondirmek] Misafir etmek, gelen misafiri oturtup ağırlamak.

konmak Yolcu bir yere inip oturmak, konaklamak.

– göçmek Kâh oturup kâh dolaşmak.

konrak → konak

konşı → konşu

konşu, [konşı, konşı, konşu, konşu] Komşu.

konşı → konşu

konşu → konşu

konşulaşmak Birbiriyle komşu olmak.

konşuluk, [konşuluk] 1. Komşuluk.

2. Komşu, civar.

konşuluk → konşuluk

kontuş Ferace.

konuğ → konuk (I)

konuk (I), [konuğ] Misafir.

– idinmek Misafir etmek.

– kondurmak Misafir kabul etmek.

konuk (II) Gözbebeği yerindeki aklık, pus.

konukcu Misafir sahibi.

konukçılık Misafir sahibi olma, misafir ağırlama.

konuklamak Misafir edip ağırlamak.

konuklanmak AğırLANmak.

konukluk, [konukluk] 1. Misafirlik.

2. Ziyafet.

–a almak Misafir olarak kabul etmek.

– eylemek → – itmek

– itmek, [– eylemek, – kılmak] 1. Ziyafet vermek, misafir edip ağırlamak. 2. Misafir olmak, kendisine ziyafet verilmek.

– kılmak → – itmek

konukluk → konukluk

konulga Misafire gönderilen yemek.

konur Yanık al, yağızimsı al.

konurcak Konurumsu, yanık al renge yakın.

[konuş]

– eylemek İnnek, karargâh olarak yerleşmek, karar kılmak.

konuşmak Birbirinin yakını, arkadaşı olmak.

konuşu → konuşu

koparılmak Kaldırılmak, ayırılmak.

koparmak 1. Ayırmak, gidermek. 2.

Kaldırmak, harekete geçirmek. 3.

Haşretmek, diriltmek. 4. Meydana

getirmek, peyda etmek, yaratmak,

ortaya çıkarmak. 5. Söküp çıkarmak. 6. (Ses hakkında) Yükselt-

mek.

kopdurmak Koşturmak.

kopmak 1. Ayağa kalkmak, haşrol-

mak. 2. Meydana çıkmak, zuhur

etmek, çıkmak. 3. Harekete geç-

mek, fırlamak, kalkmak.

kopa başlamak Çimlenmeğe, filiz-

lenmeğe başlamak.

kopuz, [kobuz] Ut biçiminde eski bir

Türk sazı.

kor, [kur (III)] Duvar taşlarında bir

tek sıra, dizi.

korhak Korkak.

korhmak Korkmak.

korhar olmak → korkmak

korhu Korku.

– virmek → korku

korhulu Korku veren, kendisinden

korkulan.

korhutmak Korkutmak.

[korkmak]

korkar olmak, [korhar olmak]

Korkmak.

[korku]

–dur kim Korkulur ki, korku yeri-

dir ki.

– virmek, [kõrhu virmek] Korkutmak.

kõrkudunılmak Korkutulmak.

kõrkulık Korkulu.

kõrkunca Korkulacak, korkunç.

kõrkutmak Etkilemek, dokunmak.

kõrtarmak → kõtarmak

kõrucı Muhafız.

kõrutmak Korumak, muhafaza etmek.

Kõstandil Kõstendil.

kõşa Çift, eş, ikiz.

– kişi İhtiyar adam.

– komaş, [– koymak] Yan yana getirmek.

– komaş → – komaş

kõşdaş → kõttaş

kõşın → kõtşın

kõşınmak Katılmak, iştirak etmek.

kõşmak (I) 1. Arkadaş olarak vermek, eklemek, artırmak. 2. Nazmetmek.

kõşmak (II) → kõtçmak

kõttaş, [kõtdaş] Meslektaş, arkadaş, kapı yoldaşı.

kõtşuk Bir arada, bir araya gelmiş.

kõtşulmak Katılmak, (bir işte) birbirine katılmak.

kõtşuluk Bir araya getirilmiş.

kõtşın, [kõtşın] 1. Saf, asker dizisi.

2. Kõşu, yarış. 3. Kõtşım.

– bağlamak Saf bağlamak, savaş düzenine girmek.

– kõtşmak Saf, dizi haline gelmek.

– – Saf saf, sıra sıra.

kõtşındaş Askerlik arkadaşı, saf arkadaşı.

kõtşındı, [kõtşuntı] Maiyet memuru.

kõtşuntı → kõtşındı

kõtarmak, [kõtarmak] 1. Boşaltmak, tahliye etmek. 2. Yemeği bir kaptan başka kaba boşaltmak.

kõv, [kõğ (II), kovu] Arkadan çekiş-

tirme, verme.

– çav Dedikodu, gıybet, çekıştirme.

kõvaltmaq Yüksekte, havada serbest tutmak.

kõvecı, [kõğcı, kõtğucı, kovu] Münafık, gammadaz, kovlayıcı.

kõvecılık, [kõtğıcılık, kõtğıcılık, kõtğıcılık, kovu] Kovlayıcılık, münafıklık.

kõvlamak, [kõtğlamak, kõtğulamak] Gammadazlık etmek, münafıklık etmek.

kõvmak, [kõtğmak] 1. Takip etmek, izlemek, kovalamak. 2. Kõtşturmak.

kõva çıkarmak Kovarak çıkarmak.

kõva gitmek Kõtşarak ardına düşmek, izlemek.

kõvu → kõt

kõvucı → kõtvecı

kõvucılık → kõtvecılık

kõvuk, [kõtğuk] 1. Oyuk, oyulmuş, boş. 2. Çürük.

kõvuş İğ yapanların, iğ tıraş ve perdah ettikleri oluk gibi aygıt.

– ok → kõtğuş

– okı → kõtğuş

kõvuşmak, [kõtğuşmak] Kõtşmada yarış etmek, birbirini kovalamak.

kõtvoz → kõtğüz

kõt → kõtını

[kõtaya]

–sın atmak Avcı kuşlar yiyeceklerini yedikten sonra bunun bir kısmını kursaklarından döndürüp ağızlarından çıkarmak.

kõtay → kõtay (I)

kõtay (I), [kõtay] Vadi, dere.

kõtay (II) → kõtuy

kõtğın Akdoğan.

kõtka Birakılan şey, metrukât.

kõtmaq → kõtmaq

kõtını, [kõt] Koyun.

kõtın Mezarın bir yanındaki yarık, lahit.

koyuĥ → koyuk

koyuk, [koyak (II), koyuĥ] Hazin, etkili, dokunaklı.

koyulmak 1. Akmak, dökülmek. 2.

Konmak, konulmak. 3. Üzerine saldırmak, şiddetle girmek, dalmak.

koyuluşmak Birlikte hücum etmek.

[koyun]

- ala gözlü → - gözlü

- eri, [- oĥlanı] Koyun çobanı.

- gözlü, [- ala gözlü] Açık ela gözlü.

- oĥlanı → - eri

koyungözi Papatya.

koyunmak Dökünmek.

koyurak Koyuca.

koyurmak Etki ettirmek.

köz Ceviz.

- kabına komak → - kabuĥna komak

- kabuĥna komak, [- kabına komak] Pek sıkmak, sıkıştırmak.

- kırmak Marifet göstermek.

koza Gümüştten ve sırmadan yapılmış süslü düĥme.

kozaĥ Koza, kozalak.

köçek → köşek

köfeke → küfeki

[köfte (← Far. küfte)]

- demiri Izgara.

köfter (← Far. küfter) Pestil, sucuk.

köken Kavun, karpuz, kabak gibi yere yatan bitkilerin kökünden çıkan dal.

köknariçi Çamfıstığı.

kölemen Köle.

kömeli Çok, bir yığın.

kömüş Manda.

- inegi Dişi manda.

- malaĥı Manda yavrusu.

- öküüz Erkek manda.

köp Çok.

köpçük Eyer yastığı.

köpdürmek Kabartmak.

köpen Deve çulu.

köpmek Şişmek.

[köpri]

- bağlamak Köprü meydana gelmek.

[köpük]

- taşı, [körpük taşı] Sünger taşı.

köpümek Hırka ve yorgan gibi şeyleri aralıklı dikmek.

köpürtken Çöven, Şam çöveni.

kör (I) (← Far. gür) Mezar.

[kör (II)]

- biliş Noksan bilgi.

- kıyı Suyu olmayan ya da suyu çekilen kuyu.

- tuman Koyu sis, pus.

körçetük Körsıçan, köstebek.

körelmek Körleşmek, sönmeĥe yüz tutmak, eski şenliğini kaybetmek.

körepe Tahra.

körezimin Düşkün, âciz.

körlük Birbirinin inadına hareket etme.

-ine Raĥmen, inadına.

- itmek, [- virmek] Nispet vermek, inadına yapmak.

- virmek → - itmek

[körpük]

- taşı → köpük

körüük → kürük

köse Cılız, bodur.

köseç Köse.

kösegi, [köseĥü] Ocak karıştırmakta kullanılan ucu yanmış odun.

köseĥü → kösegi

köseltmek → kösiltmek

kösem Sürünün önünde giden koç, kösemen.

kösemek Gıpta etmek, imrenmek.

kösilmek Uzanmak, ayaĥını uzatmak.

kösiltmek, [köseiltmek] Uzatmak, ayaĥını uzatmak.

kösünmek → kösnümek

kösünüük Erkek isteyen kızgın dişi.

kösünümek, [kösnümek] Dişi hayvan

erkek istemek.

kösre, [- taş] Bileği taşı.

- taş → -

kösrenmek Bilenmek.

[köstek]

-i üzme İpi koparmak, uzaklaşıp gitmek.

kösten İlca.

köşek, [köçek] Deve yavrusu.

köşeklemek Deve yavrulamak.

köşeklenmek Böhürlenmek, kasılmak.

köşekletmek Deveyi yavruletmek.

kötek Baston, sopa.

- çalma Dayak atmak.

[kötü]

- aymak Çekiştirmek, gıybet etmek.

köv Köy.

köy (I) 1. Köz, kor, yanık. 2. Azap, ıstırap.

[köy (II) (← Far. kūy)]

- subaşı Köyün düzenini koruyan kişi.

köydeş Hemşehri, aynı köylü.

köyegen Eşeksineği, bügelek.

köz Kor, ateş koru, kızıl ateş parçası.

- etmegi Yağlı yufka, gözleme.

- kırmak Ateşlemek, korla yakmak.

kubur (I) Ok çantası, sadak.

[kubur (II)]

- yolu Dehliz, üstü kapalı siper.

kuçak Kucak.

[kuç kucağ]

- - olmak Kucak kucağa olmak.

kudsuz → kıtsuz

kuduzkurdı Kuduzböceği.

kulacık Kulakçık, küçük kulak.

kulaçka Kulaçka.

[kulağ]

- olmak → kulak

- urmak → kulak

kulağuz, [kulağuz] Kılavuz, rehber.

kulağuzlamak, [kulağuzlamak] 1.

Yol göstermek, önüne düşüp götür-

mek, rehberlik etmek. 2. Kılavuz olarak vermek.

kulağuzlayıcı, [kulağuzlayıcı] Rehber, yol gösteren.

kulağ Kulak.

- urmak → kulak

[kulak]

-a almamak Dinlememek.

- aşmak Dikkatle dinlemek, önem vermek.

- burmak → -ını burmak

- burulmak İkaz edilmek, uyarılmak, cezalandırılmak.

- çekmek Kulak vermek, dikkatle dinlemek.

- çirki Kulak kiri.

- dutmak → - tutmak

-ı dinç olmak Dedikodudan, gereksiz sözden kurtulmak.

-ına çalınmak Kulağına gelmek, tesadüfen işitmek.

-ına dokunmak Kulağına gelmek.

-ını burmak, [- burmak] 1. Kulağını bükmek, uyarmak. 2. (Sazın) Burgusunu bükerek düzen vermek.

-ı yolda kalmak Haber beklemek.

- olmak, [kulağ olmak] Kulak kesilmek, dikkatle dinlemek.

- ovmak Kulağını bükmek, uyarılmak, uyanık bulunmasını sağlamak.

- tözi Kulak dibi.

- tutmak, [- dutmak] 1. Kulak vermek, dikkatle dinlemek. 2. Kulak dikmek, kulağı dik tutmak.

- urmak, [kulağ urmak, kulağ urmak] 1. Kulak vermek, dinlemek. 2. Önem vermek.

kulağlaşmak Birbirinin kulağına fısıldamak.

kulağuz → kulağuz

kulağuzlamak → kulağuzlamak

kulağuzlayıcı → kulağuzlayıcı

kuldurdatmak Guruldatmak.

kılğan → kılğan

kulka Fundalık.

kullık → kulluk

kullıkcı → kullukcu

kulluk, [kullık] 1. Hizmet, hizmetçilik. 2. Kula gerek olan hizmet, ibadet, tapınma.

-a durmak Hizmetçilik yapmak.

-a tutmak Kul edinmek, kul olarak almak.

- yatı Hizmet usulü.

kullukcu, [kullıkcı, kullukcu] 1. Maiyet memuru, hizmetkâr, carıye. 2. Bekçi, nöbetçi.

kullukcu → kullukcu

kulmaş Aldatıcı, hileci, sahteci, kalleş, terbiyesiz.

kulmaşlık Aldatıcılık, hilecilik, kalleşlik.

kulun, [kulun] Tay.

kulun → kulun

kulunca Küçük tay, yeni doğmuş tay.

kuluncotu Havlican.

kulunlacı → kunlacı

kulunlamak Kısırak yavrulamak.

kum Dalga, fırtına.

kuma Bir erkeğin, nikâhlısı bulunan kadınlardan her birinin ötekine göre adı, ortak.

kumşu Tezvirci, ara bozucu.

kumsulanmak Yaltaklanmak.

[kumşuluk]

- itmek Ara bozmak.

kumus Yoksul, fakir, müflis.

kund → kunt

[kundak]

-a konmak Kundağa sarılmak.

kunlacı, [kulunlacı, kunlacı] Gebe.

kunlamak Doğurmak.

kunnacı → kunlacı

kunt, [kund] Sağlam, güçlü, sert, katı.

kur (I) 1. Mevki, derece, mertebe, paye. 2. Akran, emsal.

[kur (II)]

- eyer Süslü, özenle yapılmış eyer.
- kemer Süslü, özenle yapılmış kemer.

- kılıç, [kurlu kılıç] Süslü, özenle yapılmış kılıç.

- kurma kuşak → - kuşak

- kuşak, [- kurma kuşak] Süslü, özenle yapılmış kuşak.

kur (III) → kor

kurbacı Kurbaga.

kurban → kurban

kurbet Yurt tutmayan, gezici çingene.

kurca Domuz kılı.

kurcamak Karıştırmak.

kurdamak Kurcalamak, karıştırmak.

kurdaş Akran, emsal.

kurdaşanı → kurdeşeni

kurdeşeni, [kurdaşanı] Kurdeşen.

kurı → kuru

- hastalık Verem.

[kurica]

- umu, [kuru umu] Boş umut.

kurla Kez, kere, defa, kat, derece.

kurlağan, [kulğan, kurlağan, kurluğan, kurluğaz] Etyaran, dolama.

kurlağan → kurlağan

kurlu (I) Kurulu, kurulmuş, düzenlenmiş.

[kurlu (II)]

- kılıç → kur (II)

kurluğan → kurlağan

kurluğaz → kurlağan

kurmak 1. Tertip etmek, düzenlemek, hazırlamak. 2. Tasarlamak.

kurnazlanmak Kendini kurnaz göstermek.

kurşak, kursak 1. Mide. 2. İdrak, zekâ. 3. Göğüs.

-ı tar Tahammülü kıt, çabuk kızan.

kurşak Kuşak.

kurşum Kurşun.

[kurt]

- lingi Belli belirsiz bir şekilde zıplayarak koşma, tırıs yürüyüş.

kurtaltmak Kurtarmak, saldırıdan uzak bulundurmak.

kuru, [kırı, - yir] 1. Kara, toprak, yer. 2. Boş, faydasız, nafile, değersiz. 3. Boş, eli boş, mahrum. 4. Yalın, sade.

- umu → kurıca

- yaş 1. İyi kötü, değerli değersiz. 2. Deniz ve kara.

- yir → -

- yirden Asılsız, boş yere, sebepsiz.

kurud → kurut

kurudan Pathcan bitkisine benzer bir ot.

kurulmak Hazırlanmak.

kurultay Büyük toplantı.

kurum Kuruluş, yapılaş, şekil, biçim.

kurumsak Pezevenk, deyyus.

kurumsı Kül, yakılmış şeyin kalan külü.

kurut, [kurud] Kaynatılıp suyu alınan ayran kurusu, yoğurt kurusu, keş.

kusağan Çok kusan.

kuşgun → kuşkun, kuşkun

- urmak Kuskun geçirmek.

kuşkun, kuşkun, [kuşgun] Eyer, semer ve palanın arkasında bulunan ve hayvanın kuyruğu altından geçirilen kuşak.

-a kuvvet Tabana kuvvet.

kuşundu Kusmuk.

[kuş]

- burnı Gaga.

- kanadı Lokma almaya hazırlanan beş parmak.

- kuşlamak Kuş avlamak, kuş yakalamak.

- sağı, sağı Kuş pisliği, kuş gübresi.

- siyigi Kuş pisliği.

- surbası Kuş sürüsü.

- yürekli Korkak, yüreksiz.

kuşak Kuşak.

[kuşak]

- bağlanmak İşe başlamaya hazır olmak, hazırlanmak.

- berkitmek İçten inanmak, bel bağlamak.

- çözmek Metanetini kaybetmemek.

-ı berk Gönülden inanan.

-ma tolu Güçlü kuvvetli.

-mı iki yirden bağlamak, [-mı iki yirden kuşanmak] Güçlüğe karşı iyi hazırlanmak, sıkı durmak.

-mı iki yirden kuşanmak → -mı iki yirden bağlamak

kuşamak Kuşatmak, çevirmek.

kuşanmak 1. Silahlanmak. 2. Yeltenmek, meyletmek, yapmaya girişmek.

kuşca Kuş gibi zayıf, güçsüz, bir sıklık.

kuşdili 1. Erişte gibi bir hamur yemeği. 2. Karaağacın yemişi.

kuşetmegi Yaprığı tere yaprağına benzeyen ve yenilir bir ot.

kuşkuyruğu Kuşpalazı, difteri.

kuşlamak Kuş avlamak, kuş yakalamak.

kuşluğun Kuşluk vakti.

kuşüzümü Çekirdeksiz ufak üzüm.

kut Uğur, talih, baht, mutluluk.

kutlı, kutlu → kutlu, kutlu

kutlu, kutlu, [kutlu, kutlu] Uğurlu, hayırlı, mübarek.

- eylemek Aziz, uğurlu, mübarek saymak.

- itmek Tebrik etmek.

- kuş Hüma kuşu.

kutlulamak Tebrik etmek.

kutluluk Saadet, mutluluk.

kutsuz, [kudsuz] Uğursuz.

kutsuzluk Uğursuzluk.

[kuvvet (Ar.)]

- **dutmak** Kuvvetlenmek.

kuyrucuk Küçük kuyruk.

kuyruğıöri → **kuyruğıörü**

kuyruğıörü, [kuyruğıörü] Akrep.

Kuyruk (I) Ülker yıldızı.

kuyruk (II) Kılıcı, bıçağın sapına geçen demir.

- **bulamak** Kuyruk sallamak.

-ı **köse** Kuyruğunun kılları seyrek olan.

kuyrukclubiber Kebabe denilen bir çeşit ilaç.

kuyrukşalan Yuntkuşu denilen kuş.

kuyrukşokumu → **kuyrukşokunu**

kuyrukşokunu, [kuyrukşokunu] Omurga kemiğinin son ucu.

kuytul İkametgâh, karargâh.

kuytulanmak Bir yere girip sığınmak.

kuyulamak Kuyu açarak içine bir şey koymak.

kuyum Çeyiz, ev eşyası.

kuz Güneş görmeyen serin yer.

kuzey Güneş görmeyen yer.

kuzlacı Kuzulayacak (koyun).

kuzlamak Doğurmak; yumurta yapmak, yumurtlamak.

[kuzulu]

- **kapu** → **kuzulu**

[kuzulu]

- **kapı**, [kuzulu kapu] Ortasında ayrıca küçük bir kapı bulunan büyük kapı.

kuzuluca Kuzulu (?), kuzu gibi (?).

küci, [kücü, küzi] Dokumacılıkta arış ipliklerini aralayan iplik tarak.

kücü → **kücü**

[küçük]

- **tevbe** Şaban ayı.

- **yaz** Pastırma yazı, yalancı yaz.

küçürek → **kiçirek**

küfek → **küfeki**

küfeke → **küfeki**

küfeki, [köfeke, küfek, küfeke] 1.

Çabuk kırılan bir taş, sünger taşı.

2. Gevrek, yumuşak.

küf küf 1. Küfür küfür. 2. (Soluk için) Sık sık, kesik kesik.

kükçük Küçük.

küke Küçük ekmek.

[kükürt]

- **deve** Anası ve babası başka soydan olan deve.

[kül]

- **öksüzi** Hem anası, hem babası olmayan öksüz.

[külâh (Far.)]

- **egmek** Eyvallah etmek, müdara etmek.

- **urmak** Başlık giydirmek.

külçe → **külüçe**

külçer → **kileçeri**

küldürdü Gürültü, patırtı, ses.

küle Yığın.

külek, [gülek, güvlek] Tahta kova, gerdel.

külüçe, [külçe] Külde pişirilen çörek.

küllük Safbk (?).

künd 1. Kör, körleşmiş, kesmez. 2.

Ahmak, aptal.

künde 1. Doğan kuşunun ayaklarına bağlanan kayış, bukağı. 2. Ava alışkın doğanın üzerinde oturduğu ağaç.

kündelmek Küntleşmek, körleşmek.

kündlük Ahmaklık.

kündü Ağacın ortasındaki kav gibi yumuşak madde.

küngülenmek (Diş) Kamaşmak.

[küp (I)]

- **kuzusu** Küçük küp.

[küp (II)]

- **düşmek** Birdenbire düşmek.

küpçük → **küpecik**

küpdüşen Tavşancıla benzer bir kuş.

küpecik, [küpçük, küpecük] Kavanoz, ufak küp.

küpecük → **küpecik**

küp küp Küt küt, güm güm.

küpüldi → küpüldü

küpüldü, [küpüldi, küpürdi] Patırtı, gümbürtü.

küpürdi → küpüldü

kür Aksi, dik başlı.

küran Al donlu at.

kürçe Külçe.

kürde Şiş gibi bir çeşit ince kılıç.

– şıyırmağ İnce kılıcı kınından çe-
kip çıkarmak.

kürdegi Eteği ve kolları kısa min-
tan.

kürdimek → kürdükmek

kürdügi İğ.

kürdükmek, [kürdimek] Dişi hay-
van erkek istemek.

küre Demirei ocağı, maden ocağı.

[kürek]

– çalmaq Kürek çekmek.

küremek, [küçüklemek] Dişi hayvan
erkek istemek.

[küresi (Ar.)]

–ye binmek Tahta oturmak.

kürtül Kalın, kuvvetli.

kürtün İçi otla doldurulmuş palan.

kürük, [körük] Boynuzsuz öküz.

kürüklemek → küremek

kürümek Kürek gibi bir şeyle at-
mak.

küslü → küsülü

küsü Küsme, dargınlık.

küstüli → küsülü

küstülü, [küslü, küstüli] Dargın, güce-
nik, küsmüş.

küsinmek Gücenmek, darılmak.

küşne Burçak.

[küt]

– olmaq Kötürüm olmak, elden a-
yaktan düşmek.

[kütük]

– ocağı Büyük ocak.

kütüldü Kütürtü, gümbürtü.

kütülmek Kütleşmek.

kütüz Kısa boylu, tıknaz.

küydürmek Bekletmek.

küyesiye Vadeli olarak.

[küyi]

– virmek Vade, mühlet vermek.

küymek Beklemek, sabretmek; çev-
reyi gözetlemek.

küye görmek Bekleyedurmak.

küzi → küci

L

laçın 1. Şahin. 2. Sarp, yalçın.

[lâf (*Far.*)]

- çatlatmak Yüksekten atmak.
- **ın** urmak Sözüünü etmek.
- urmak Yüksekten atmak, atıp tutmak, böbürlenmek, övünmek.

lâğlaşmak (← *Far.* lâğ) Şakalaşmak.

[lağab (*Ar.*)]

- urmak Ad takmak.

lakırdamak Lak lak sesi çıkarmak.

[lâyık (*Ar.*)]

- degül Layık olmayan.

lecek, [leçek] (*Far.*) Üç köşeli kadın baş örtüsü.

leçek → lecek

lem Nem.

- kapmak Alınmak.

lengeç Yengeç.

[lenger (*Far.*)]

- bırakmak Demir atmak, oturup kalmak.
- koparmak Demir almak.
- üzerinde Demir atmış.

lese Çalı çırpı, çit.

lıca → lice

lice, [lıca] İlca, kaplıca.

limon, [limona] Liman.

limona → limon

[ling (← *Far.*)]

- - yelmek Tırıs tırıs gitmek.
- urmak Tırıs yürümek.

loğ, [- taş] Toprağı pekiştirmek için kullanılan taş merdane.

- taş → -

loğlamak Loğ taşını, pekiştirilecek toprak üzerinde yuvarlayarak gezdirmek.

[loğma (*Ar.*)]

- göz, [- gözlü] Patlak gözlü.
- gözlü → - göz

lor (← *Far.* lūr) Peynir suyuna süt ya da yoğurt katarak kaynatılmakla yapılan yiyecek.

lori, [- kuş] Balıkçıla benzer bir kuş.

- kuş → -

lögün → lökün

lök Tek hörgüçlü deve.

lökün, [lögün] Kireç, zeytinyağı ve pamuk karıştırılıp dövülerek yapılan bir macun ki künkleri birbirine tutturmak gibi işlerde kullanılır.

[lu'b (*Ar.*)]

- geçmek Hile yapmak, oyun oynamak.

lüfen Mayhoş nar.

[lüleli]

- bardak Emzikli bardak.

M

ma → me

mağ Sahtiyanın iç yüzü.

[mağāra (Ar.)]

- kesmek Kayalığı oyarak mağara meydana getirmek.

mağrama (← Ar. mıkrame) Mendil, baş örtüsü, havlu.

mağtamak Övmek.

[māl (Ar.)]

-a kesmek Diyetle bağlamak.

- dökmek Bol para harcamak.

-ı beslemek Varlığını artırmak, çoğaltmak.

mala → bala (II)

malağma Döğülmüş, fakat samanından ayrılmamış tahl.

mālbaşı Sermaye, resü'l-mal.

mama → mamı

mamalık → mamılık

mamı, [mama] Ebe.

mamılık, [mamalık] Ebelik.

maña, Bana.

mancılık (I) Mancılık.

mancılık (II) Hereni de denilen büyük bakır kap.

mancuk Sancak alemi, sancak başlığı, mañçe.

manık Ahmak, akılsız, serser.

manıkadaş Manga arkadaşı.

maral → meral

marışlamak Düzlemek, parlatmak.

[marāz (Ar.)]

-ı depreşmek Derdi tazelenmek.

marşama, [varşama] Yaprakları nane gibi güzel kokulu olup kimi yemeklere konan bir bitki, barsama.

masara (← Far. māsüre) Masura.

maşlık Esrar, haşhaş.

maştı Ayakları kısa, kulakları tüylü av köpeği.

matah (← Ar. metā') Kumaş, meta.

mavlamak Miyavlamak.

mavlatmak Miyavlatmak.

maya (← Far. māye) Dişi deve.

mazak Gelişmemiş, cılız kalmış, cüce.

me, [ma] 1. Nah, işte, al. 2. Bırak, dokunma, değme.

mec İki tarafı da kesen kılıç.

meçik, [meçük] 1. Av aracı olarak kullanılan topuzlu değnek. 2. Başlı topuzlu çomak, davul tokmağı.

meçiklü Veba.

meçük → meçik

medize Dölyatağı.

mefret (← Ar. mefred) Büyük, iri, kocaman.

meger (Far.) Fakat, ancak, yalnız.

megremek Melemek.

megreşmek Meleşmek.

mehelsek, [mehilsek, mihilsek] Şefkatli, merhametli.

mehilsek → mehelsek

melegen Çok meleyen.

meles Çok ince, ipekli bir çeşit kumaş.

melhem Merhem.

[meme]

-den yarmak Mememden kesmek, ayırmak.

memek Meme.

menegiş → meneviş

meneviş, [menegiş] Çitlenbik.

menevşe Menekşe.

mengü Ebedi, ölümsüz.

- bıyırı Abıhayat çeşmesi.

- şuyı → - şuyı

- şuyı, [- şuyı] Abıhayat.

menlik Benlik.

[menzil (Ar.)]

- taşı Ok atılınca düştüğü yere dikkilen taş.

meral, [maral] Ceylan.

meryemanaeli Buhurumeryem.

[meşel (Ar.)]

- kırmak → - urmak

- urmak, [- kırmak, mişâl kırmak] Duruma uygun ünlü bir söz, özdeyiş söylemek, misal getirmek.

[Mesih (Ar.)]

- suyu İmam suyu, şarap (?).

meşe (← Far. bişe) Orman.

met Küçük değnek, çelik.

meteriz (← Far. meteris) Siper.

[meydân (Ar.)]

- almak Meydana hakim olmak.

[meydânlu]

- kılmak Serbest, rahat hareket etmesine fırsat vermek.

[meze (Far.)]

- eylemek → -ye almak

-ye almak, [- eylemek] Alay etmek, eğlenmek.

mezgeldék Yabani ördek türünden bir kuş.

mırlanmak Mırıldanmak.

mısmıl, mışmul, [bismil, muşmul] 1.

Temiz, pak. 2. Ağır, gevşek.

muşmıllamak Temizlemek.

muşmıllık, [muşmıllık] Temizlik.

muş muş → muş muş

mızganmak → ımızganmak

[mızrâk (Ar.)]

-a dizmek Mızrağa geçirmek, mızrağa saptamak.

mihilsek → mehelsek

milez Bal arısı.

miñ Bin.

minmek Binmek.

[mişâl (Ar.)]

- kırmak → meşel

miş yaş Kuşku uyandıran, kötü şeyler düşündürten söz.

molak Çam ağacından yapılmış birkaç budaklı çengel.

molamak, [mölemek] Öküz ve inek böğürmek.

morşağı Morumsu.

mölemek → molamak

mud, [mut, muṭ] Eskiden kullanılan bir ağırlık ölçüğü.

Muğal Moğol.

[müm (Far.)]

-la okumak Çok isteyerek çağırmak.

- şenliği Fener alayı.

mumbar (← Far. bumbār) Bumbar.

mumul Kirpiklerin içeriye doğru kıvrılması, trikiasis.

muna Buna.

munca Bunca, bu kadar.

muncılayın → buncılayın

munda Burada.

munḵur Büyük kadeh, şarap kabı.

munuḵ Durgun, hareketsiz, işe yaramaz (adam).

[murt]

- ağacı Mersin ağacı.

muşmul → mısmıl, mışmul

muşmıllık → muşmıllık

muşducı → muştucı

muşdulamak → muştulamak

muşdulıḡ → muştulık

muşdulıḡ → muştulık

muş muş, [muş muş] Mısırlı mısırlı.

muştıcı → muştucı

muştılık → muştulık

muştucı, [muşducı, muştıcı] Müjdecı.

muştulamak, [muşdulamak] Müjdelemek.

muştulık, [muşdulıḡ, muşdulık, muştılık] 1. Müjde. 2. Müjdelik, müjde bahşişi.

- eylemek, [- virmek] Müjde vermek.

- **virme** → - **eylemek**
muşulama Uyuyan kimse işitilecek
 şekilde nefes alıp vermek.
muşuldu → **muşultı**
muşultı, [**muşuldu**] Mışıl mışıl uyuya-
 nın nefes alışı.
mut, **mut** → **mud**
mutlu Mesut.
 - **şava** Müjde.
muymul Atmaca türünden, delicedo-
 ğan dedikleri yırtıcı kuş.
muza Kısa boylu, cüce, bücür.
 - **olmak** Cüce kalmak.
müçe Hisse, pay (?).

müçelge Senet, karar (?).

[**müft** (*Far.*)]

-e **şatılma** Yok yere harcanmak.

-e **virme** Yok yere harcamak.

[**mühr** (*Far.*)]

- **urmak** Mühür basmak.

mürdük → **mürdümek**

mürdümek, [**mürdük**, **mürdümük**]

Baklagillerden, taneleri bezelyeye
 benzer ve ondan çok ufak bir bit-
 ki.

mürdümük → **mürdümek**

müşterilenmek Müşteri olmak iste-
 mek.

N

nacak 1. Hançer. 2. Kazma.

nahıllemek → nakıllamak

nakam Yer altı yolu.

nakıl (← Ar. nahl) Türlü çiçekler ve renkli mumlarla süslenip şenlik gecelerinde alay önünde götürülen ağaç.

nakıllamak, [nahıllemek] At rahvan yürümek.

[nakş (Ar.)]

- oynamak Oyun etmek.

[naʔ (Ar.)]

- kesmek Damga ile dağlamak.

[nalbant (← Ar. Far. naʔ-bend)]

- orağı Nalbantların hayvan tırnağını kesmekte kullandıkları aygıt, sunturaç.

[nalça (← Ar. Far. naʔçe)]

- boğmak Nalça şeklinde gerdanlık.

[namāz (Far.)]

- itmek Namaz kılmak.

namāzbur Abdestbozan.

namāzlağı, [namāzlağı, namāzlık, namāzlık] Üzerinde namaz kılınan seccade.

namāzlağı → namāzlağı

namāzlık → namāzlağı

namāzlık → namāzlağı

[nāmūs (Ar.)]

-mı beklemek Şerefini korumak.

[naʔra (Ar.)]

- urmağ Nara atmak, haykırmak.

naşı → naşi

naşi, [naşi] (← Ar. nāşīʔ) 1. Mezhep dışı kimse, zındık. 2. Yabancı, yad.

3. Laubali, hoyrat, ahmak.

[nāz (Far.)]

-m -m Nazlı nazlı.

- yüki Çok nazlı.

[nazar (Ar.)]

- şalmak Bakmak, alabildiğine bakmak.

- yetişmek Görülebilir uzaklıkta olmak.

ne 1. Hangi. 2. Nasıl, ne şekilde.

3. Ne olur, ne var. 4. Ya. 5. Ne kadar, ne çok. 6. Kim.

- ara Nere.

- aşıl Nasıl.

- eksügi Ne işine yarar.

- gerekse Ne olursa, gelişigüzel, olur olmaz şeyler.

- görseler ki Hayretle gördüler ki, ne görseler beğenirsiniz, bir de ne görsünler.

- günine тұrur Ne zamanı, bekler, daha ne bekler, niçin ölmez.

- ki, [- kim] 1. Neyi, her ne. 2. Ne kadar.

- kim → - ki

- kimse → - kişi

- kişi, [- kimse] Kim.

-nün Neyin.

-nünçün Ne için.

-nün gibi Ne gibi, nasıl.

-nünle Ne ile, ne suretle.

- ol O değil.

- ola → nola

- olur ne olmaz Ne var ne yok, ne oluyor ne bitiyor.

-si varı Nesi varsa, her şeyi, bütün varlığı.

- şekil Nasıl.

- tañ Şaşılır mı?

- umutlu Ne mutlu.

- var Şaşılır mı, ne çıkar, ne lazım gelir.

-ydi Ne olurdu?

-ydiği, [nidügi] Ne olduğu.

- yeller esdi Hangi yel attı, nasıl oldu da...

- yer, [- yir] Nere.

- yir → - yer

-yle Ne ile, ne suretle, nasıl.

neceler → niceler

neci Ne oluyor, ne söz.

neçün, [neşün, neyçün, nişün] Niçin, ne için.

nefelenmek Canlanmak, kuvvet bulmak.

[nefes (Ar.)]

-i bağlanmak Nefesi kesilmek, soğuğu tıkanmak.

[nefret (Ar.)]

- tutmak Kaçınmak, nefret etmek.

[nefs (Ar.)]

-ini kör eylemek Nefsini körlemek, nefsin zorunlu gereksinimini sağlamak.

nelik Keyfiyet, mahiyet.

nem Bütün varım.

nemerse Nesne, şey.

neni Ninni.

- çalmak Ninni söylemek.

nere → nire

nesdane → nesne¹

nese → nesne¹

nesene → nesne¹

nesne, [nesdane, nese, nesene, neste]

1. Şey, nesne. 2. Bir şey, hiçbir şey.

- tuymak Bir şeyler anlamak.

nesnecik → nesnecük

nesnecük, [nesnecik] Az, küçük de olsa bir şey.

neste → nesne¹

- beste Şöyle böyle, derme çatma, düzensiz, saçma sapan.

neşün → neçün

neyçün → neçün

neyiki → neyki

neyki, [neyiki] 1. Neden, acaba neden. 2. Nedir, ne oluyor.

neylemek Ne yapmak.

neyler Ne geziyor, ne arıyor, ne işi var.

neylerseviüz Ne yapacak isek.

neylersüz Ne yapıyorsunuz?

neylesin Ne yapacağını, ne edeceğini.

neynemeli Ne yapmalı.

nezik İplik çıkırgı.

nezkep Baş örtüsü.

nice, [niçe] 1. Nasıl. 2. Çok, birçok, hayli. 3. Çok kez. 4. Ne. 5. Ne zaman. 6. Kaç, ne kadar. 7. Hangi. 8. Ne kadar, ne derece. 9. Ne vakta kadar.

- biş biş Binlerce.

- bir Ne vakta kadar, daha ne kadar.

- kez Çok kere, bir çok kez.

- ki, [- kim] 1. Mademki, her ne kadar. 2. Nasıl ki. 3. Her ne vakit.

- kim → - ki

- - , [niçe niçe] 1. Defalarca, pek çok, pek çok kez. 2. Ne vakta kadar.

-ye degin → -ye dek

-ye dek, [-ye degin] Ne vakta kadar.

- yüzden Birçok yönden.

niceler, [neceler, niçeler] Çok kimse-ler, birçokları.

nicelik 1. Keyfiyet. 2. Kemiye.

niceme, [- kim, niçeme, niçeme kim] Ne kadar, her ne kadar.

- kim → -

nicesi, [nicesine] 1. Nasıl, ne suretle. 2. Önceki gibi, eskisi gibi.

nicesine → nicesi

niceye, [niçeye] Ne fiyata, kaç.

nicitmek Ne yapmak, nasıl etmek.

niçe → nice

- - → nice

niçeler → niceler

niçeme → niceme

– kim → niceme

niçeye → niceye

nidügi → ne

nirdeligin Nerede olduğunu.

nire, [nere] Nereye.

nirecük Neresi.

nise Ne ise.

nistemek Ne yapmak, ne aramak.

[nişân (Far.)]

– çekmek Tuğra çekmek.

– dikilmek İşaret konulmak.

– kırmak Nişanlamak, nişan yapmak.

– urmak Nişan koymak.

nişe Niçin, nasıl.

– ki Niçin ki, çünkü.

nişlemek Ne yapmak.

nişün → neçün

nite Nasıl.

–dür Nasıl oldu da.

–ydügin Nasıl olduğunu.

niteki Gibi, benzeri, nasıl ki, nitekim.

nitelik Keyfiyet, mahiyet.

niteliksüz, [nitesüz] 1. Bir işin nite-

liği kendisinden sorulamayan, bir

işin niteliğinden sorumsuz olan. 2.

Mahiyeti bilinmeyen şekilde.

niteme Ne kadar, her ne kadar.

nitesi Ne suretle, ne şekilde, nasıl, ne türlü.

nitesüz → niteliksüz

nitli Kasten, bile bile, bilerek.

nitmek Ne etmek, ne yapmak.

nidesin Ne yapacağını, ne edeceğini.

nohda Gem, dizgin.

noht, [nohtın, noht] Ne vakit, ne zaman.

nohtın → noht

noht → noht

nola, [ne ola] 1. Ne olur, ne çıkar, şaşılır mı. 2. Ne dir, ne olabilir.

[nolmak]

nolası Ne hale geleceği.

nolaydı Ne olurdu, keşke.

nolsa gerek Ne çıkar, ne olmak ihtimali var.

nolur 1. Ne olur, nerede kalır. 2.

Nedir, ne kadardır.

nolusar Ne olmak ihtimali vardır, kim bilir ne olur.

nöker 1. Maiyet memuru, hizmetçi.

2. Kuma.

[nutk (Ar.)]

–ı bağlanmak Dili tutulmak.

nuz Mayhoş.

O

oba 1. Oymak, boy, kabile, göçerevli kabile, beş on çadırdan oluşan göçebe oymağı. 2. Kır, dışardaki yer, bir oymağın oturduğu yer. 3. Çadır, çardak, büyük çadır.

obmak, [opmak] Somurup yutmak.
obruk Çukur, oyuk.

obrulmak Çökmek, oyulmak, çukurlaşmak, yerinden oynamak, sarsılmak.

obuz Derenin sıkışık, daracak yeri.

[ocak (I)]

–a urremak Ateşe vermek.

–ına şu kımak → –ına şu kıymak

–ına şu kıymak, [–ına şu kımak,

–ına şu şalmak] Ocakını söndürmek.

–ına şu kıyulmak Ocakı söndürülmek.

–ına şu şalmak → –ına şu kıymak

ocak (II) Yurt.

– eskisi Bir amaç için sürekli bir topluluk oluşturmuşların en eskisi.

– – Bucak bucak, köşe bucak.

ocak (III) Üzüm asması, kavun, karpuz, kabak gibi bitkilerin teveği.

ocaklı Yeniçeri.

ocuk Şeytan.

ocundurmak Korkutmak.

ocunmak Korkmak, çekinmek.

od (I), [ot (III)] Ateş.

–a bırakmak → –a şalmak

–a buyurmak Ateşe atılmasını emretmek.

–a çaldırmak Ateşe yaktırmak.

–a dutmak Ateşe göstermek.

–a göyündürmek Ateşe yakmak.

–a göyünmek, [–a tutuşmak, –a yanmak] Ateşe yanmak.

–a ısınmak Ateşe karşı durup ısınmak.

–a şalmak, [–a bırakmak, –a vir-mek] Ateşe atmak, yakmak.

–a şarmak Bir şey ateşin etkisiyle sararmak.

–a tutuşmak → –a göyünmek

–a uçmak Ateşe düşmek, cehenneme yuvarlanmak.

–a urremak → –a yandırmak

–a virmek → –a şalmak

–a yakmak → –a yandırmak

–a yandırmak, [–a urremak, –a yakmak] Ateşe vermek, yakmak.

–a yanmak → –a göyünmek

– bırakmak → – urremak

– evi Ateşgede.

– görmemiş bal Ateşte eritilmemiş bal.

– göynüğü 1. Ateş yanğı. 2. Cemre denilen sivilce.

– gözlü Gözünü kan bürümüş, kızgın, öfkeli.

–ı kesmek Ateşi, yangını söndürmek.

– ile şu barışmak Olmayacak iş olmak.

– koğı Kıvılcım.

– şalmak → – urremak

– urremak, [– bırakmak, – şalmak] Ateşlemek, ateş vermek, yakmak.

– yalıyı → yalıy (II)

– yandırmak Ateş yakmak.

od (II) → ot (II)

oda Mesken, yer, sığınacak yer.

– düzmek Oturacak yer yapmak.

– yağlama Yeni yapılan evde dostlara verilen ziyafet.

odağ → otağ, otağ

odalanmak Kendisine oda yapmak.

odlu Sıcak, yakıcı.

ofudak, [- burun] Kibirli, burnu havada, kendini beğenmiş.

- burun → -

ofuducu Büyüklenici, burnu havada.

oğul → oğul

oğlağı → oklağı

oğlan 1. (Erkek olsun, kız olsun) Evlat. 2. Erkek çocuk, yavru.

- adam Delikanlı.

- ağrısı → - burusu

-a kalmak Gebe kalmak.

- burusu, [- ağrısı] Doğum sancısı.

-dan kalmak, [oğuldan kızdak kalmak] Çocuktan kesilmek, doğurma çağını geçirmek.

- eylemek Çocuk yapmak, doğurmak.

- uşak Çoluk çocuk, çocuk kala-balığı.

- yaşı Çocukluk çağı.

oğlanaşı Kudret helvasına benzer bir zambak.

oğlancık → oğlancuk

oğlancuk, [oğlancık] Çocuk, küçük çocuk.

oğlaneşi Çocuk doğduktan sonra gelen son, döleş.

oğlanlık 1. Çocukluk. 2. Çocuk havalesi.

oğlanotu Oğulotu, melisa.

oğlanyatağı Dölyatağı, rahim.

[oğmaç]

- aş → omaç (II)

oğrak Orak.

oğşamak → oğşamak

oğul, [oğul] 1. Erkek evlat. 2. Yavru.

-dan kızdak kalmak → oğlan

- idinmek Evlat edinmek.

- kız getürmek Çocuk yapmak, doğurmak.

- oğlancuk Çoluk çocuk.

- oğlı Çocuğunun çocuğu, torun.

- -a Evlattan evlada.

- okumak Evlat edinmek.

oğulbalı Beyaz, dolgun petek balı.

oğulduruk 1. Bitkilerin dibinden süren filiz. 2. Yumurtalık.

oğulduruklanmak Bitkinin dibinden filiz sürmek, bitki filizlenmek.

oğullık, [oğulluk] 1. Üvey oğul. 2. Evlatlık.

- kul Evlat edinilmiş köle.

oğulluk → oğulluk

oğuz 1. Mübarek, iyi yaratılışlı. 2. Anlaması kıt, bön, ahmak, saf.

- ısladan Ahmak ıslatan.

oh Ok.

-a dikmek → ok

ohar Balıkçıl.

ohumak → okumak

ohlamak → oklamak

ohşalamak → okşalamak

ohşamak, [okşamak] 1. Okşamak, taltif etmek. 2. Benzemek.

ohşancaca Okşanmaya layık, sevimli.

ohşaşmak Benzemeğe kalkışmak, bēnzemek.

ohşaş itmek Benzer kılmak.

ohşatmak Benzetmek.

ohıt Vakit, çağ.

ohıtın, [ohıtın] Vakitte, vakit.

ohıtın → ohıtın

ohumak → okumak

ohunmak → okunmak

[ok]

-a dikmek, [oha dikmek] Oka hedef etmek.

- atımı yir Bir okun gidebileceği yer.

- bırakmak Ok atmak, kura çekmek.

- komaç Oku atıp saplamak, isabet ettirmek.

- sepitmek Ok yağdırmak.

- yarışdurmak Ok yarışı yapmak.

okçı Nişancı.

okılanı Okylanı.

okımak → okumak

oklağaç → oklağı

oklağı, [oğlağı, oklağaç, oklağı] Oklava.

– yağmuru Oklava gibi yağan yağmur, sağanak.

oklağı → oklağı

oklamak, [oklamak] Ok ile vurmak.

oklanmak Ok ile vurulmak.

okmak Kumarda ortaya para koymak.

okramak 1. (At) Mırıltı şeklinde kısnemek. 2. İçin için inlemek.

okraşmak Atlar birlikte okramak.

okruğ → okruk

okruk, [okruğ] Kement.

okşalamak, [okşalamak] Okşamak.

oktsuz Vakitsiz.

okücü → okuyıcı

okuğan Çok okuyan.

okumak, [okumak, okumak, okumak]

1. Çağırarak, davet etmek. 2. Söylemek, demek. 3. Anmak, yad etmek.

okunmak, [okunmak] 1. Denilmek, söylenmek, ad verilmek. 2. Davet olunmak, çağırılmak. 3. Okunmak.

okurca Okurcasına, okur gibi.

okur okur Mırıl mırıl, homur homur anlamında okramak eylemin belirtici.

[okuşma]

– kardaş → kardaş

– karındaş → kardaş

okutmak Çağdırtmak.

okuyıcı, [okücü] Davetçi.

okuyuşmak Karşılıklı okumak, birbirine okumak.

ol 1. O, üçüncü tekil kişi adılı. 2. Öbür, öteki, diğer.

– aracık Oracık.

– arada Orada.

– aradan Oradan.

– araya Oraya.

– arayı Orayı.

– bir Öbür, öteki, diğer.

– kim O kimse ki.

ola Belki, ...mi acaba, ihtimal.

– ki, [– kim] Belki, ihtimal ki, olabilir ki.

– kim → – ki

– mı 1. Acaba. 2. Olur mu, mümkün müdür. 3. Olmaz mı, nasıl olur.

olak Kısrak.

olar Onlar.

–uqla Onlarla.

olcalamak Savaşta ganimet almak.

olçumluk Bilgiçlik.

– itmek Bilgiçlik satmak.

oldacı Gelişmeğe yeteneği olan.

oldurmak Vücuda getirmek, yaratmak.

olğan Olan.

olınmamak Bekleyememek, sabredebememek.

olmak 1. Bulunmak, kalmak, ikamet etmek, eğlenmek. 2. Yaratılmak, vücut bulmak.

ola düşmek Olmuş olmak, oluvermek.

olalık Olalım.

olalım idi Ola idik, olaydık.

olasını Olacağımı.

olaydı Olabilirdi.

olayız Olalım, oluyoruz.

oldı olaldan Öteden beri.

oldıysa Olunca, olduğunda.

olduğundan gerü Olduktan sonra.

olduğryla Olduğu için.

olı gelmek Olagelmek, olmak.

olmağın Olmakla.

olmaklı olmak Olması gerekmek, yapılması gerekmek.

olmaya Yapılmamış ola, görülmemiş ola.

olmaya ... esin Sakın ... meyesin.
olu görmek Olmaya bakmak, ol-
maya çalışmak.

olmamış Olmadık, görülmemiş.

olmaz Olmayacak, gereksiz, yersiz,
uygunsuz.

- vakit Vakitsiz, zamansız.

- yire Beyhude, boşa, yok yere.

olmazlanmak Görünüşte çekinir gibi
davranmak.

[olok]

- dem O anda, o zaman, o vakit.

- sâ'at O anda, o dakikada.

[olta]

- eylemek İleri geri gidip gelmek.

olunmak 1. Yaradılmak, meydana
getirilmek. 2. Yapılmak. 3. Olmak.
olunı gelmek Olagelmek, yapılagel-
mek.

oma Bacak.

- durmak → omaç (III)

omaca, [- kemigi] Uyluk kemiği.

omaç (I), [umaç] Hedef, amaç, gaye.

omaç (II), [oğmaç aşı, - aşı, ovmaç]

İçine ekmek, peynir, soğan ve ba-
zan yağ, pekmez konulup yoğuru-
larak yapılan bir yemek.

- aş → - (II)

[omaç (III)]

- тұрмақ, [oma durmak] Tepesi
yerde, kıçı yukarıda durmak.

omea, [omeça] Kütük, ağaç kütüğü,
tomruk.

omça → omca

[omuz]

- шикмақ Omuz silkmek.

- uruşмақ Omuz omuza çarpmak,
çarpmak.

omzaşmak Omuz vermek, devirmek
istemek.

[on]

- birisi On birincisi.

- bir kerre yüz bin Bir milyon yüz
bin.

- kerre yüz bin → - kez yüz bin

- kez yüz bin, [- kerre yüz bin]

Bir milyon.

- - Onar onar.

- yaşamak On yaşına girmek.

oña Onu.

oñad → oñat

oñağan Onan, iyileşen.

onağ → unağ

onamak Beğenmek, uygun görmek,
kabul etmek.

oñarmak, [uñarmak] 1. Islah etmek,
yoluna koymak, rast getirmek, ta-
mir etmek, düzeltmek. 2. Ondur-
mak, tedavi etmek, iyileştirmek.

oñat, [oñad, uñat] Doğru, uygun,
iyi, mükemmel, layıkıyla, tamam.

- dillü Tathı dilli.

- düşmemek Uygunluk gösterme-
mek.

- düşmez olmak Uygun düşme-
mek.

- gelmek (İş) Rast gelmek, uygun
düşmek.

- kişi Temkinli, dikkatli, sağduyu-
lu.

oñatca, [oñatça] Uygun şekilde, hak-
kıyla, iyice.

oñatça → oñatca

oñatlamak Yarar hale getirmek.

oñatlaşmak Uyuşmak, mutabık kal-
mak.

oñathk, [oñathluk] Uygun, dürüst dav-
ranış.

oñathluk → oñathk

onbeyi Onbaşı.

onca → anca

ondacı Eskiden öşür denilen vergiyi
toplayan, aşarci.

oñdurmak, [uñdurmak] İyileştirmek,
şifa vermek.

oñmadık → oñmaduk

oñmadıklık Uğursuzluk, onmazlık.

oñmaduğ → oñmaduk

oymaduk, [oymadık, oymaduğ] Bed-
baht, talihsiz, iflah olmayan, uğur-
suz.

oymağ → oymak

oymak, [oymağ, uymak] İyileşmek,
şifa, salah bulmak, uygun olmak,
uygun gelmek, feyz ve bereket
bulmak, düzelmek.

oymulmak Şifa bulmak, iyileşmek, yara
kapanmak.

ojuultmak Hastalığı, yarayı iyileştir-
mek.

ojuurğa, [ojuurğa, - kemigi, - kemügi,
- süñügi, ojuurğa] Belkemiği, o-
murga.

- iligi Murdar ilik.

- kemigi → -

- kemügi → -

- süñügi → -

ojuurğa → ojuurğa

ojuurğa → ojuurğa

onuşmak Barışmak, uyuşmak.

opmak → obmak

opur şapur Kırık dökük şeyler, çörcöp.

or, [oru] Hendek.

[orak]

- vakti Hasat zamanı.

orakböcegi, [orakkuşu] Ağustosböce-
ği, cırcırböceği.

orakkuşu → orakböcegi

oralık Ora.

oran 1. Ölçü, nispet, had, derece,
miktar, hesap, tahmin. 2. Ölçülü,
hesaplı.

- olmak Derecesini bulmak.

oranci Hesap tutucu.

oranlamak, [orannamak] Tahmin,
takdir etmek, ölçüp biçmek.

oranlık Biraz, bir miktar, kararınca.

orannamak → oranlamak

oransız → oransuz

oransuz, [oransız] 1. Önünü ardını
hesap etmeyen. 2. Hadsiz hesapsız,
ölçüsüz.

oranu Değme, herhangi, hiçbir, rast-
gele, tesadüfî.

ordu, [ortu] 1. Askerin toplandığı,
toplu olarak bulunduğu yer, ordu-
gâh, karargâh. 2. Mahal, mahalle.
- urunmak Karargâh kurmak.

orduluk Ordugâh, ordunun konakla-
dığı yer.

ornamak Yerleşmek, yer tutmak.

ornanmak Oturtulmak, yerleştiril-
mek, yerleşmek.

ornatmak Tesis etmek, yerine koy-
mak, yerleştirmek, orun vermek.

orta Ara, beyn.

- adamı Aracı, miyancı, mutavas-
sıt.

- atı Birkaç kişinin ortaklaşa alıp
nöbetle bindikleri at.

- çağlı Orta yaşlı.

- yay ayı Temmuz.

ortaca → ortanci

ortaç Mirasçı, veliaht.

[ortak]

- katmak Şirk koşmak, ortağı bu-
lunduğunu kabul etmek.

ortaklı Ortağı, eşi bulunan.

ortalamak İkisinin ortasında bulun-
mak.

ortalılı → ortalık

ortalık, [ortalılı] 1. Orta, ara, beyn.

2. İçinde bulunulan yer ve zaman.

3. Genel, ortaya düşen, orta malı
olan.

ortanci, [ortaca, ortanç] Ortanca.

ortanç → ortanci

ortarak Daha orta, ortaya doğru.

ortu → ordu

oru → or

[oruç (< Far. rûze)]

- açmak İftar etmek, oruç boz-
mak.

- ayı Ramazan.

- bayramı Ramazan bayramı.

- geceleri Ramazan geceleri.

- sınımak Oruç bozulmak.
 orun, [urun] Makam, mevki, menzil,
 yer.
 oşmak → yoşmak
 [ot (I)]
 -a kōmak → -a şalmak
 -a şalmak, [-a kōmak] (Hayvanı)
 Otlamaya bırakmak.
 - otlamak Ot yemek.
 ot (II), [od (II), - yam, - yat] 1.
 İlaç. 2. Kokulu tohumlar, baharat.
 - ekmek Yara üzerine ilaç koymak.
 - itmek İlaç vermek.
 - yam → - (II)²
 - yat → - (II)²
 ot (III) → od (I)
 -a tıpmak Ateşe tıpmak.
 - virmek Ateşlemek,
 otacı → oter
 otacılık Hekimlik, tababet.
 [otacılı]
 - olmak Hekimlik olmak, hekime
 muhtaç olmak.
 otağ, otağ, [odağ, otak, otak (I)] Çadır,
 büyüklere özgü çadır.
 - ırmak Çadır kurmak.
 otağa Tuğ, çelenk.
 otak, otak (I) → otağ, otağ
 otak (II) Büyük sürü.
 otalamak → otlamak
 otalanmak İlaçlanmak, tedavi olun-
 mak.
 otalayıcı Hekim, tabip.
 otalık Oda hizmetine alınan, gözde
 cariyeye, odalık.
 otar Çiftlik.
 otarmak Hayvanı yaymak, otlatmak,
 doyurmak.
 oter, [otacı] Hekim, tabip; attar.
 otlağan Otlayan.
 otlak Mera, çayır.
 otlamak, [otalamak] 1. İlaçlamak,
 ilaç yapmak, tedavi etmek. 2. Ze-
 hirlemek.

otlanmak Ot yemek, yayılmak.
 otrakçı → oturaççı
 otuşmak → oturuşmak, oturuşmak
 otukmak Yavru, otlayacak çağa gel-
 mek, ot yemeye başlamak.
 otun Odun.
 oturacak Oturmaya yarayan yer.
 - yir → oturaç, oturaç (I)
 oturağ → oturaç, oturaç (II)
 oturağan Çok oturan.
 oturaç, oturaç (I), [oturacak yir, -
 yiri] Kış, kaba et.
 - tepmesi Kışa vurulan tekme.
 - yiri → - (I)
 oturaç, oturaç (II), [oturağ] 1. Sabit,
 sakin. 2. Oturacak yer. 3. Emekli.
 - düşmek Oturup dinlenmek.
 - eylemek → - itmek
 - itmek, [- eylemek] Konaklamak,
 ikamet etmek.
 oturaççı, [otracı] Hazır eşya ve el-
 bise satan.
 oturaçlı Çevresine göre basık, oturmuş.
 oturaçlık İstirahat, huzur, sükûn.
 oturğan Mukim, sakin.
 oturmak Sakinleşmek.
 oturmuş tırmış Düşmüş kalkmış,
 çok şeyler görmüş.
 oturup tırmak Ülfet etmek.
 oturuşmak, oturuşmak, [oturuşmak] O-
 turup yerleşmek, sükûnet bulmak,
 sakinleşmek, hareketten kalmak.
 ovmaç → omaç (II)
 ovmak Okşamak.
 ovundı Süt gibi ovulmakla çıkan şey.
 oy Rey, fikir.
 - virmek 1. Cevap vermek, ses ver-
 mek, emre boyun eğmek. 2. Sözü-
 nü etmek, dem vurmak.
 oyad, [uyad] Hicap, utanma.
 oyadlık, [uyadlık] Mahcubiyet, utan-
 ma.
 oyağmak → uyağmak
 oyan → uyan

oyanlamak → uyanlamak

oyanmak → uyanmak (II)

oyluk, [uyluk] Kalçadan dize kadar olan bacak kısmı.

[oyma]

– kapu Kimi büyük kapıların ortasındaki küçük kapı.

oynağan Çok oynayan.

[oynak]

–a düşmek Oyuncak olmak, mas-kara olmak.

oynamak 1. Harcamak. 2. Güreşmek.

oynarımar Atardamar.

oynaş 1. Kadının kocasından başka seviştiği erkek. 2. Erkeğin karısından başka seviştiği kadın. 3. Kendisine karşı aşk beslenen.

– itmek Eğlenceli oyunlar oynamak, eğlenmek.

– tutmak, [- tutunmak] Kadın ya da erkek dost edinmek.

– tutunmak → – tutmak

oynayacak Oyuncak.

oyuh → oyuk

oyuk, [oyuk] 1. İnsan ya da hayvan

şeklini andırır korkuluk. 2. Yol göstermeğe yarayan taş vb. im.

oyulganmak Saplanıp takılmak.

oyum 1. Ağaç ya da fidan ocağı, bu ocağa dikilen bitki. 2. İçine başka bir şey sığacak büyüklükte olan delik ya da yüz.

– – Yer yer, küme küme.

[oyun]

–a virmek Hileye uğratmak.

– kırmak Oyun etmek, şaka yapmak.

– kırmak Oyun oynamak.

oyuncu Rakkas, köçek.

ozan, [ozan] 1. Halk şairi, saz şairi, toplantılarda sazla şiir söyleyen kimse. 2. Çok sözlü, çenesi düşük, durmadan söyler, hikâyeci.

ozan → ozan

ozanlama Masalımsı, hayal ürünü.

ozanlamak Gevezelik etmek, çok söylemek.

[ozanlık]

– eylemek Gevezelik etmek, çok konuşmak.

öçeşmek Bahis tutuşmak.
öçükmek Utanmak.

öç 1. Bahis, kumar için bahis; kumar ve bahis parası. 2. İntikam.
- **itmek**, [- **komak**] Bahis tutuşmak.

- **komak** → - **itmek**

- **ödeşdirmek** İntikam almak.

öçürmek, [**üçürmek**] Söndürmek.

[**öd**]

- **ini şıdurmak**, [- **şıdurtmak**, - **ini şındurmak**] Ödünü koparmak, patlatmak.

- **ini şındurmak** → - **ini şıdurmak**

- **i şıdmak**, [- **i şınmak**, - **i şıtmak**, - **i yarılmak**] Çok korkmak, ödü kopmak, patlatmak.

- **i şınmak** → - **i şıdmak**

- **i şıtmak** → - **i şıdmak**

- **i yarılmak** → - **i şıdmak**

- **şıdurtmak** → - **ini şıdurmak**

[**öde**]

- **ye tutmak** Borca karşı hapsedmek.

ödek (I) Korkak.

ödek (II) Zaman; tazminat, ödenilmesi gereken şey.

ödeklü Tazmini gereken.

ödüklemek Korkmak.

ödünce Ödünç olarak.

öflez Işığ az olan, az ışık veren (kandil, lamba).

ög, [**ök**] Akıl, hatır, zihin.

- **e düşmek** Hatıra gelmek.

- **e düşürmek** Akla, hatıra getirmek.

- **i başına dirilmek**, [- **i dirilmek**] Akıl başına gelmek.

- **i dirilmek** → - **i başına dirilmek**

- **i gelmek** Akıl başına gelmek, ayılmak.

- **i gitmek** Akıl başından gitmek, bayılmak.

- **in azdurmak** Akılını şaşırarak.

- **inden geçmek** Aklından geçmek, hatırına gelmek.

- **inden gitmek** Aklından, hatırından çıkmak, unutmak.

- **ine düşmek**, [- **ine gelmek**] Akıl-na, hatırına gelmek.

- **ine gelmek** → - **ine düşmek**

- **ine getirmek** Akıl-na, hatırına getirmek.

- **ini gidermek** Akılını almak.

- **ini başına dirmek** → - **ini dirmek**

- **ini dirmek**, [- **ini başına dirmek**, - **ini dişürmek**, - **ini divşürmek**] Akılını başına toplamak.

- **ini dişürmek** → - **ini dirmek**

- **ini divşürmek** → - **ini dirmek**

ögdül, [**öndül**] Mükâfat, yarış ödülü.

- **atı Yarış**, koşu atı.

- **komak Yarış** kazanana verilmek üzere ortaya ödül koymak.

ögdüllük, [**ögdülük**] Mükâfat, yarış ödülü.

ögdülük → **ögdüllük**

ögeç, [**öveç**] İki, üç yaşlarında erkek koyun ve keçi.

ögendire Sığır sürmeye yarayan ucu sivri değnek.

ögeyik Üveyik.

öglemek Hatırlamak, özlemek.

öglendürmek Ders, ibret vermek, akıl öğretmek.

öglenecek Öğleye değin.

öğlenmek Kendine gelmek, aklı başına gelmek, aklını başına toplamak, akıllanmak.

öğleyin Öğle.

öglü Akıllı, ızanlı.

ögmeklik Medih, sena, övme.

öğredirek Alıştırarak, öğreterek.

ögrek Sürü, at sürüsü.

öğrence Yeni öğrenilirken yapılan iş.

öğrenişdirmek Başkasını kendisine alıştırmak.

öğrenişmek Birbirine alışmak.

öğrenmek Ülfet etmek, alışmak

öğretmek Alıştırmak.

ögsemek, [öksemek] Özlemek, arzu duymak.

öğüceklenmek Övünme tavrı takınmak, böbürlenmek.

ögür Eş, birbirine alışmış olan (canlılar).

- **olmak** Birbirine alışmak, bir işe alışmak.

öğürlük Birbirine alışmış olma, ünsiyet.

ögürmek Böğürmek, bağırmak, yüksek sesle haykırmak.

ögürdi **ögürdi** → **ögürü** **ögürü**

ögürü **ögürü**, [ögürdi ögürdi] Bağıra bağıra, böğüre böğüre.

ögürsek Munis, çabuk arkadaş edinen.

ögürsemek Ünsiyetten kaçmak istemek.

ögüş (I) Sitayiş, medih, övme.

ögüş (II) → **öküş**

[ögüt]

-e **girmek** Öğüt dinlemek.

ögütlemek Öğüt vermek.

ögütlenmek İbret almak.

ök → **ög**

- **şamı** Şahdamarı.

[ökçe]

-**sini** başmak Yerinden kıvıldamamak.

ökçelemek Ökçe ile tepmek, vurmak.

öksemek → **ögsemek**

[öksüz]

- **barmak** Serçe parmakla orta parmak arasındaki parmak.

- **iyegü** Küçük ege kemiği.

öksüzcebağır Uykuluk, pankreas.

ökünç İntikam, öç, hınç.

öküş, [ögüş (II)] Çok, fazla.

- **olmak** Şiddetlenmek.

öküşleşmek Çoğalmakta yarışmak.

öküzgözi Bir çeşit papatya.

öl Yaşlık, nem, rutubet, toprak tavi.

[ölçek]

- **başı** Ölçek fazlası, tepeleme dolu ölçeğin kenar üstü olan kısmı.

ölçermek 1. Ateşi parlatmak için karıştırmak. 2. Işığı çoğaltmak için fitili kaldırmak. 3. Kışkırtmak, a-yaklandırmak.

ölçü Endaze.

ölçülenmek Niyetlenmek, hazırlanmak.

ölçüm 1. Şekil, biçim, tarz. 2. Ace-mi, beceriksiz. 3. Şımarık.

ölçümленmek Heveslenmek, niyet etmek, hazırlanmak, kalkışmak.

öldürünülmek Öldürülmek.

öled → **ölet**

öleş Ölü.

ölet, [öled] Salgın halindeki ölüm, kırgın, kıran.

ölezimek Ölecek, sönecek hale gelmek, zayıflamak, gücünü yitirmek.

öllemek Tavlamak, ıslatmak.

öllemek, [ölümek] Nemlenmek, ıslanmak.

ölmek Erimek, çalkalanarak karıştırılmak.

- **dirilmek**, [ölüp dirilmek] Ne yapıp yapmak, her çareye başvurmak, çalışıp çabalamak.

-**i** **gelmek** Eceli gelmek.

ölüp dirilmek → - **dirilmek**

ölmeksüz → **ölmesüz**

ölmesüz, [ölmeksüz] Ölümsüz, ölü-
mü bulunmayan, ebedi.

ölmeyecekce Ölmeyecek kadar.

[ölü]

- bezi Kefen.
- konukluğu Matem yemeği.
- kum Sessiz, gürültüsüz dalga.
- medhi Mersiye.
- si dirisine binmek Telaşla birbi-
rine girmek.
- ye urmak, [ölürlige urmak] Ken-
disini ölmüş gibi göstermek.

[ölüm]

- erenleri → - eri
- eri, [- erenleri] Ölümü göze a-
lan, ölümle pençeleşmeye hazır o-
lan, fedayi.
- esrükliği Can çekişme hali.
- ölümecül Ölüm halinde bulunan.
- ölümek → öllenmek
- ölümlü → ölümlü
- ölümlü, [ölümlü] Ölmeğe mahkûm,
ölmek üzere bulunan.
- geçinmek Ölmeye hazır bir halde
ömür geçirmek.
- itmek Ölecek hale getirmek.

[ölürlük]

- e urmak → ölü

ölütmek İslatmak.

[ömr (Ar.)]

- i hiçe virmek Ömrü heder etmek,
boşa harcamak.
- i kesilmek Ecelinden önce ölmek.
- öğ 1. Önce, mukaddem, evvel. 2.
İleri, üstün, makbul.
- ayak El.
- den şoşa Baştan sona değin.
- geçenler Daha önce geçmiş olan-
lar, eslaf.
- gelmek Karşısına gelmek, karşı-
sında durmak.
- gidici Öncü, mukteda.
- in almak Önünü kesmek, önüne
çıkmaq.

- inde baş kırmak Yere kapanmak.
- inden gelmek Karşısına çıkmak.
- ine bırakmak Önüne katmak.
- in kıçın Önden arkadan.
- kol Kolun dirsekten parmaklara
kadar olan kısmı.
- saç Kâkül.
- şoş, [- şoşra] Er geç, eninde so-
nunda, nihayet.
- şoşra → - şoş
- virmek Meydan vermek.

öncek Önlük.

öğdin, [öğdün] 1. Önce, ilk önce, ön-
ceden, önden, daha önce. 2. Avans.

öğdül → öğdül

öğdün → öğdin

öğdünden Önceden, ilkönce.

öğdünki, [öğdünkisi] Önceki.

öğdünkisi → öğdünki

öğdünrecük Biraz önde, azıcık önde.

öğdünrek, [öğdünürek] Daha önce.

öğdünürek → öğdünrek

öğ Önce.

önegi (I), [- ağacı, - direk, - katılı]

Destek, payanda.

- ağacı → - (I)

- direk → - (I)

- katılı → - (I)

önegi (II) → önegü

önegilenmek → önegülenmek

önegilik → önegülük

- itmek → önegülük

önegü, [önegi (II), ünegi] İnatçı.

önegülenmek, [önegilenmek] İnat
etmek, aksilik etmek.

önegüleşmek İnatlaşmak, zıddına git-
mek.

önegülük, [önegilik] İnat, inatçılık,
dikkafahlık.

- eylemek → - itmek

- itmek, [önegilik itmek, - eyle-
mek] İnatçılık etmek, aksilik et-
mek.

öğermek Geçmek, ileri geçmek.

öneşmek İnat etmek.

öngül İnatçı.

öñince Önünden, önü sıra.

öñlemek Karşısına çıkmak, engel olmak.

öñmek 1. İntizar etmek, beklemek.

2. Karşısına çıkmak.

öñürdeki, [öñürdüki] Önceki.

öñürdi, [öñürdü] Önce, ilk önce, daha önce, ileri.

- **durmak** Acele etmek, hızlanmak.

- **olmak** Öne geçmek, önce bulunmak.

öñürdici Başta giden, başta gelen.

öñürdüşmek → **öñürdüşmek**

öñürdü → **öñürdi**

- **varıcı** Önce gitmiş olan, önceden giden.

öñürdüki → **öñürdeki**

öñürdüşmek, [öñürdüşmek, öñürtleşmek] Yarışmak, yarış etmek.

öñürtleşmek → **öñürdüşmek**

öñürtmek İleri geçmek, tekaddüm etmek.

öpmecik Öpücük.

Ör Ateş kıvrıntılarıyla dolu kül, kömür tozu ateşi.

örce Can sıkın, kızdıran (söz).

öreke İplik eğirecek aygıt.

ören Virane, harabe.

örge → **örken**

örgerdilmek Öğretilmek, alıştırılmak.

örgetmek Öğretmek.

örgüç, [örküç, örküş] Hörgüç.

örgün → **örken**

öri (I) → **örü (I)**

öri (II) → **örü (II)**

öri (III) → **örü (III)**

örk, [örük] Hayvanın ayağına bağlanan ip.

örken, [örge, örgün, örkün] Urgan, ip, yular.

örklemek, [örüklemek] Hayvanın a-

yağını iple bağlamak.

örküç → **örgüç**

[**örküçlü**]

- **iyer** Önünde ve arkasında kaşı bulunan eyer.

örkün → **örken**

örküş → **örgüç**

örme İp.

örnek Hisse, ibret.

ört Ateş, od.

örtmek Yakmak.

örtme 1. Ev önündeki üstü kapalı sofa, sundurma. 2. Baş örtüsü.

örtmek 1. Gizlemek. 2. (Nimeti) İn-kâr etmek, küfran.

örte kırmak Örtüp bırakmak.

[**örtü**]

- **döşek** Yatak yorgan, ev eşyası.

örtülmek Kesilmek.

örtülü Kapalı, gizli.

- **söz** 1. Gizli söz, fısıltı. 2. Müphem, cinaslı.

örü (I), [**öri (I)**] 1. Kalkık, dik. 2. Yükseklik.

- **durmak** → - **turmak**

- **durur** gelmek → - **turur** gelmek

- **kalkmak** Ayağa kalkmak.

- **turmak**, [- **durmak**] Ayağa kalkmak, ayakta durmak.

- **turur** gelmek, [- **durur** gelmek]

Birdenbire ayağa kalkmak.

- **turuşmak** Birlikte ayağa kalkmak.

örü (II), [**öri (II)**, **ürü**] Otlak, mera, çayır.

örü (III), [**öri (III)**] Yama olarak yapılan örgü.

- **balçığı** Duvar örerken kullanılan çamur, harç.

örük → **örk**

örüklemek → **örklemek**

[**örümcek**]

- **evi** Örümcek ağı.

örün Saç örgüsü.

öşek Vaşak.

öşetmek Büyüklendirmek, kabartmak, böbürlendirmek.

öşmek Yatışmak, sükûnet bulmak.

öt Ses, sada.

öte 1. Sonra, ondan sonra, sonunda.

2. Öbür taraf, ileri. 3. Fazla, başka, aşırı, ziyade. 4. Uzak, ayrı.

– beri göndermek Şuraya buraya göndermek, önemsiz işlere koşmak.

– dağı Daha ileri, daha üstün, daha yüksek.

– yağa Karşı taraf.

ötegen Çok öten, çok ses çıkaran.

ötegi, [ötey, öteye] Önceki, geçen.

ötelemek İleri geçirmek.

[ötelenmek]

ötelenüp gitmek Sürüp gitmek.

öterek Uzakça.

ötey → ötegi

öteye → ötegi

ötkün Etkili, keskin, delip geçici.

ötlegen, [ötlügen] Boklucabülbül denilen, çok öter ve sığircığa benzer bir kuş.

ötlegü Doğan türünden alıcı bir kuş.

ötlügen → ötlegen

ötmek (I) Geçmek, aşmak.

ötmek (II) 1. Teke melemek. 2. Yüksekten atmak.

ötri → ötrü

ötrü, [ötri, ötüri, ötürü] Dolayı, sebebiyle, naşi.

ötrük, [ötürük] İshal.

ötünmek Şefaât istemek, niyaz etmek.

ötüri → ötrü

ötürmek 1. Geçirmek. 2. Terk etmek, bertaraf etmek, unutmak.

ötürü → ötrü

ötürük → ötrük

öveç → ögeç

öyke → öyke

[övlüç]

– virmek Ögünerek nispet vermek.

öygen → öyken

öyke, [öyke] Öfke, hiddet, hışım.

– almak İntikam almak.

–sini yutmak Öfkesini hazmetmek.

–si topuğuna çıkmak Cinleri başına çıkmak, öfkesi kabarmak.

öykendürmek Öfkendirmek.

öykelenmek Öfkelenmek.

öyken, [öygen] Akciğer.

– ağrısı, [– marazı] Zatürree.

– düdüğü Nefes borusu.

–i kabarmak İçi taşmak, öfkesi kabarmak.

–i yellenmek Korkmak, içi titremek.

– marazı → – ağrısı

öykünme Taklit.

öykünmek Taklit etmek, taklide çalışmak, özenmek.

öyledence Ögleye değin.

öylelemek Öyleye, öyle vaktine erişmek.

öylelik (I) Yarım günlük.

öylelik (II) Öylesine, öyle bir, öylece.

öylesinden Ögle vaktinden.

öyün 1. Belli yemek zamanında yenen şey, yemek. 2. Zaman, vakit.

– itmek 1. Yemeği az az, idareli yemek. 2. Belli yemek zamanında karnını doyurmak.

– kırmak Öyünlük yiyecek hazırlamak.

öyünle (Yemek için) Belli zamanlarda.

öyünlendürmek Bir kimseye az az yemek yedirmek.

öz (I) 1. Nefis, zat, kendisi, benlik. 2. İç, bir şeyin içi.

– başacak Safra bastırarak, kahvaltı.

– başına Başbaşına, bağımsız olarak.

- göynügi İç acısı, kalp acısı.
- göyünmek → -i göyünmek
- i gövünmek → -i göyünmek
- i göynemek → -i göyünmek
- i göyünmek, [-i gövünmek, -i göynemek, -i göyünmek] Ciğeri, içi yanmak, çok acı duymak.
- in bulmak Kendine gelmek, aklı başına gelmek.
- inden gitmek Kendinden geçmek, kendini kaybetmek.
- inden inmiş Dölünden gelmiş.
- in görmek Kendini beğenmek.
- ini bilmeze urmak Bilmezden gelmek, tecahül göstermek.
- ini dirşürmek Kendine gelmek.
- ini hıraya geçmek, [-ini hıraya urmak] Kusurunu, aczini itiraf etmek.
- ini hıraya urmak → -ini hıraya geçmek
- ini itürmek → -ini yütürmek

-ini şalmak Kendini bırakmak, kendisinden vazgeçmek.

-ini yıgmak Kendini çekmek nefisini engellemek.

-ini yütürmek, [-ini itürmek] Kendini kaybetmek.

-i yanmak İçi acımak, yüreği yanmak.

- kendü Bizzat kendi.

- i Kendisi, kendi kendisi.

- ine gelmek Kendisine gelmek, ayrılmak.

öz (II) Vadi.

özce Öz, gerçekten öz.

özdek 1. Esas, temel, kök, gövde, öz.

2. Hülasa, iç, öz.

özdeklenmek Gövdelenmek.

özge Başka, gayri.

- yağa Başka taraf.

özinsüz Sensiz.

özleme Arzu, istek.

özlenmek Özleşmek, öz hale gelmek, koyulaşmak.

P

pabadça → bahadiye

paça paça Parça parça.

paçarızlık → çaparızlık

paf puf Çalım, kurum.

pağça Bahçe.

pambuk, [banbuk, panbık, panbuğ,
panbuk, panmuk] Pamuk.

[pamuk]

- atıcı Hallaç.

panbık → pambuk

panbucak Biraz pamuk.

panbuğ → pambuk

panbuk → pambuk

panbulkurdı → banbulkurdı

panmuk → pambuk

para Parça.

- pura → - ve pura

- ve pura, [para pura] Ufak tefek,
parça parça.

paralanmak Parçalanmak.

param param Parça parça.

parda Tavan.

parlağuş → pırlağuş

[parmak]

- götürmek İşaret parmağını kal-
dırıp imana gelmek.

-ını ağızda kırmak Parmağını du-
daklarına dokundurarak sus işa-
reti yapmak.

- şokmak Müdahale etmek.

par par Parıl parıl

- tutuşmak Parıl parıl yanmak.

partal İşe yaramaz (eşya).

paslu Küflü.

pastav (Macar.) Kumaş topu.

paşa Saygı ya da sevgi seslenişi.

paşalı Paşanın maiyetinde bulunan.

paşmak → başmak

paşmakçı → başmakçı

[patat]

- urmak Tokat atmak.

pat şat Tek tük, arasıra.

payam Badem.

paylanmak Kendine hisse çıkarmak.
[peçelü]

- at Alındaki aklık bütün yüzünü
kaplayıp yalnız gözlerinin çevresi
kara kalmış olan at.

peftere 1. Şahini çağırmak için kullanı-
lan yapma kuş. 2. Hallaç tokmağı.

peh peh Ne güzel.

pek, [bek (II)] Katı, sert, sıkı, sağ-
lam.

- etmek → pekitmek

- tırmak Sıkı durmak yerinden
kımıldamamak.

- tutmak Sıkı tutmak.

- yel Kasırga.

- yüzlülük Katı yüzlülük, utan-
mazlık.

pekişdirmek, [bekiştirmek] Sağlam-
laştırmak, kuvvetlendirmek, sıkı-
laştırmak.

pekişmek → bekişmek

pekitmek, [bekitmek, pek etmek]
Sağlamlaştırmak, tahkim etmek,
sıkıca bağlamak.

peklik Sağlamlık, katılık, sıkılık.

pelid → pelit

pelit, [pelid] Yerpalamudu.

[pençe (Far.)]

- dutmak Pençeleşmek, çarpışmak.

-sin burmak Kolunu bükme, yen-
mek.

[pençeli]

- fermân Tuğralı ferman.

penke → pineke

penir Peynir.

pepegi, [pepeyi] Kekeme, peltek.

- itmek Peltekleştirmek, kekeme hale getirmek.

pepegilik, [pepeyilik] Pelteklik, keke-melik.

pepeyi → pepegi

pepeyilik → pepegilik

[perde (Far.)]

-de Perde arkasında, tanınmaktan çekinir durumda.

- dutmak Perde çekmek, engel yığ-mak.

- kurmak Perde germek, perde as-mak.

-si yırtılmak Sırrı meydana çık-mak, faş olmak.

pereme Kayık, sandal.

perem perem, [peren peren] Darma-dağın, param parça, perişan.

peren peren → perem perem

perese Hiza, düzlük.

perk → berk

perkitmek → berkitmek

perklik → berklik

[pers]

- itmek Tersine döndürmek, çarp-ıtmak.

- olmak Tersine dönmek, çarpıl-mak.

pes (Far.) 1. Şimdi, o halde, öyle ise, öyle iken, öyle olunca, bundan dolayı, bunun üzerine. 2. Sonra, ondan sonra, ardınca, müteakiben, nihayet. 3. Hasılı, velhasıl, sonunda. 4. Ne zaman ki, vaktaki. 5. İşte.

pesligen Fesleğen.

peşe → beşe

[peşimān (Far.)]

- yimek Pişman olmak.

petek Çamurdan yapılan zahire am-barı.

[peygām-ber (Far.)]

- görmüş Sahabe.

[peynir (Far.)]

- dişi Çok yaşlılarda çıkan kuzu-dişi.

pezik Pazı, pancar.

pırın pırın → pır pır

pırlağaç → pırlağuç

pırlağıç → pırlağuç

pırlağuç, [parlağuç, pırlağaç, pırla-

ğıç, pırlanğaç, pırlanğuç, pırpır] 1.

Bostanlarda kuşları ürkütmek için kurulan ve rüzgârla dönerek ses çıkaran fırıldak. 2. Ortasındaki iki deliğe iplik geçirilip uçları bağlan-dıktan sonra, iki taraftan çekildik-çe dönen kurs biçiminde bir çocuk oyuncuğu, fırıldak, topaç.

pırlak Kuş avlamak için kullanılan başka kuş.

pırlanğaç → pırlağuç

pırlanğuç → pırlağuç

pırlaşmak Pırlayıp uçuşmak.

pır pır, [pırın pırın] Pırl pırl, parıl parıl.

pırpır → pırlağuç

pışkırmak Hapşırmak.

pineke, [peneke] Uyuklama, pinek-leme.

pırelmek İhtiyarlamak.

pırpıri Derbeder, perişan.

pırpırım, [pürpürüm] Semizotu.

pisi, [büsük, pisik, püsük] Kedi.

pisik → pisi

[pisilik]

- eylemek Yaltaklanmak.

pişi → bişi

[poca (← İt. poggia)]

- urmak Yalpa vurmak, yalpala-mak

poğrenk Künk.

por → bor (I)

poryaz Poyraz.

poşalmak Posalaşmak, (meyve) çü-rümek.

[post (*Far.*)]

-ma sığışmamak Gururlanmak, kabına sığmamak.

-muş eri Bulunduğu makamın ehli.

poşu (< *Far.* pūşe) Vaktiyle omuzlara atılan, başa sarılan kenarları saçaklı ipek örtü.

potlacı → botlacı

potlamak → botlamak

potuk Tavşan yavrusu.

pöç 1. Kuyruksökümü. 2. Kalça kemiklerinin birleştiği yer.

puç (< *Far.* pūç) Basık, yassı.

- olmak İlence uğrayıp çürümek, mahvolmak.

puğur → buğur (II)

puğursamak Dişi deve erkek istemek.

puğağı → buğağı

pul (< *Far.* pūl) Bir akçanın üçte biri.

-a almamak → -a saymamak

-a saymamak, [-a almamak] Hiç saymak, değer vermemek, metelik vermemek.

puluç, [buluç] Erkekliği olmayan kimse, innin.

purtarmak → burtarmak

pus, puş Sis, duman.

puşad → puşat

pusarık, puşarık, [busarık] 1. Duman, sis. 2. Sisli, dumanlı (hava).

3. Serap, uzakta olup iyi seçileme-

yen bulanıklık.

puşat, [puşad] 1. Silah, zırh gibi savaş için giyiniş kuşanılan şeyler.

2. Âlet edavat.

pusı Pusu.

- koymak Pusu kurmak.

pusmak, puşmak Sinmek, saklanmak, siper içine girip gizlenmek.

puşulanmak Sinip saklanmak.

puşmak → buşmak

puta, [buta, buṭa] Hedef, amaç, nişangâh.

püfkürmek Püskürmek.

püliç → büliç

pür, [püren] Kimi ağaçlarda, yapraklardan sonra ayrı olarak süren ince yaprak.

pürçek, [bürcek, bürçek, bürçük, pürçük] 1. Alından ve şakaklardan sarkan saç, kâkül. 2. Yaprak.

pürçük → pürçek

püre → büre

püren → pür

pürlenmek Dalların uçları yapraklanmak.

pürpürüm → pirpirim

pürtüklü Pütür pütür olan.

püs → ağaç

püsen Ahmak ıslatan.

püskürmek (Su) Fıskırmak.

püsük → pisi

R

râhatlu Rahat, asude, rahatlık veren.

[**raķam** (*Ar.*)]

– **urmak** Nakşetmek, yazmak.

[**raķş** (*Ar.*)]

– **urmak** Raksetmek, oynamak, sıçramak.

razdaķı Razakı.

[**reng** (*Far.*)]

– **geçmek**, [– oynamak, – virmek]

Hile yapmak, aldatmak.

– **oynamak** → – **geçmek**

– **virme** → – **geçmek**

[**resm** (*Ar.*)]

– **ķomak** → – **urmak**

– **urmak**, [– **ķomak**] Resmetmek, şekil çizmek, nakşetmek.

reşme Hayvan başlığında burun üzerine gelen zincir.

rufadan → **urfadan**

[**Rûm**]

– **erenleri** Anadolu'da bulunan Türk velileri.

– **ilinlü**, [– **ilinni**] Rumelili.

– **ilinni** → – **ilinlü**

S

şabâhlaca Sabahleyin, sabah sabah.

[**şaban**]

- **eşegi**, [- **kulağı**, **şapan eşegi**]

Sabanın çene gibi olan tutamağı, el ile tutulan kısmı.

- **kulağı** → - **eşegi**

[**şaç (I)**]

- **bölüğü** Saç örgüsü, kâkül, zülf.

- **ı biçik** Kötüleme ve yeme sözü.

[**şaç (II)**]

- **urmak** Yufka ekmeğini pişirmek için sacı ateş üzerine koymak.

saçanak, [**saçmak**] Kas.

saçı, **saçı** → **saçu**, **saçu**

- **saçmak** → **saçu**, **saçu**

saçık Saçılmış, dağınık.

saçılık Düğün armağanı.

saçmak → **saçanak**

saçındı Serpinti.

saçmmak Sürünmek, tenine, giysisine sürmek.

saçhyıldız → **saçluyıldız**

saçluyıldız, [**saçhyıldız**] Kuyruklu yıldız.

[**şaçma**]

- **ben** → - **hâl**

- **hâl**, [- **ben**] Püskürme ben.

[**saçmak**]

saça segirdim şalmağ Yayılarak hücum etmek.

saçu, **saçu**, [**saçı**, **saçı**] Kimi düğün ve şenliklerde ortaya saçılması gelenek olan inci, para, şeker, tahıl gibi şeyler.

- **kılınmak** Bahşolunmak.

- **saçmak**, **saçmak**, [**saçı saçmak**]

Kimi düğün ve şenliklerde ortaya

saçılması gelenek olan inci, para, şeker, tahıl gibi şeyleri saçmak.

saçulamak Bir nesne üzerine öteberi serpmek.

[**şadâ (Ar.)**]

- **dimek** Ses çıkarmak, ses vermek.

şadağ Ok ve yay çantası.

şadlamak Araştırmak, tevîl etmek.

şafa Topraktan yapılan su kabı, maşrapa.

şafrahk Kahvaltı, safra bastırarak kadar az yiyecek.

şafrağ İçine süt sağılan kap.

sağ, **sağ (I)** 1. Sağlam, sağlkh. 2.

Temiz, saf, halis. 3. Doğru, gerçek, sahih.

-**dan söylemek** Doğru, gerçek söylemek.

- **esen** Sağ salim.

- **esen yürümek** Sağlık ve selametle ömür sürmek.

- **eylemek** → - **itmek**

- **gönüllü** Temiz yürekli, iyi kalpli.

- **işi şol olmak** İş tersine dönmek.

- **işlü** Sağlam, doğru, dürüst iş yapan.

- **itmek**, [- **eylemek**] Sağaltmak, hastayı iyi etmek.

- **olmak** İyileşmek, şifa bulmak.

- **söz** Doğru, gerçek, ciddi söz.

sağ (II) Tahıl ölçegi.

sağalmak, **sağalmak** Hastalıktan kurtulmak, şifa bulmak, iyileşmek.

şağaltmak 1. Hastalığı iyileştirmek.

2. Sağlamlaştırmak, tahkim etmek.

sağı (I) → **sağu**, **sağu**

- **sağmak** → **sağu**, **sağu**

[şağı (II)]

– sağmak Süt veren hayvanı sağmak.

şağıcı → sağuci

şagıl Sığır, inek sürüsü.

şagılmağ İplek gibi uzayıp gitmek.

şağılu → şagılurca

şagılurca, [şağılu, sağma] Sağılır durumda, sütü, süt veren.

şağım → sağın

şağımlık Salyane şeklinde vergi.

sağın, [şağım] Sağma, sağım.

şağıncak → şağınç, sağınç

şağınç, sağınç, [şağıncak] 1. Emel, istek, arzu, amaç, düşünce, endişe.

2. Zan, tahmin.

– kılmak, [- şanmak] Düşünmek, mülahaza etmek.

– şanmak → – kılmak

şağınmak, sağınmak 1. İyi düşünmek, mülahaza etmek. 2. Sanmak, zannetmek.

şağırsıçan Köstebek.

şağış, sağış Sayı, adet, miktar, hesap.

– günü Mahşer günü, kıyamet günü, hesap günü.

– yiri Mahşer yeri, arasat meydanı.

şağışdurmak Sıra ile göndermek.

şağışlamak, sağışlamak 1. Hesap etmek, düşünmek. 2. Saymak, tatat etmek.

şağışlı → sağışlu, sağışlu

şağışlu, sağışlu, [şağışlı, sağışluca]

Sayılı, az sayıda, birkaç.

şağışluca → sağışlu, sağışlu

sağlamak, şağlamak Sağlamlaştırmak, sağlama bağlamak.

[sağlıcak]

–lar ile Selamete, güle güle.

sağlık, sağılık (I) Sıhhat, esenlik.

[sağılık (II)]

– almak Haber almak.

sağıksuz Hasta.

şağıma → şagılurca

şağnamak Kuş, su gibi fişkirtarak terslemek.

şağrak, sağrak, [şağrak, suğrak] Kadeh, bardak, sürahi, maşrapa, tas.

– sürmek Sakilik etmek, kadeh dolastırmak.

şağışkan → şakşıkan

şağı, sağı, [şağı, şağınç] Ölünün iyiliklerini duyuran ağıt, mersiye.

– kılmak Ölü için feryat ederek ağlamak.

– sağıcı, sağıcı → sağuci

– şağmak, [şağı şağmak, sağuculuk itmek] Ölünün iyiliklerini acıyla sayıp dökmek.

şağıcı, [şağıcı, şağı şağıcı, sağıcı] Ağıtçı, ölünün iyiliklerini sayıp ağlayan.

[şağıcılık]

– itmek → şağı, sağı

şağınç → şağı, sağı

şağın Sakın.

şağlamak, şağlamak → şaklamak, şaklamak

şağlatmak Saklatmak, muhafaza ettirmek.

şak, şak (I) 1. Uyanık, çabuk duyan, tetikte, ihtiyatlı, müteyakkız.

2. Rahat, sağlam, emin.

– olmak Uyanık davranmak.

şak (II) Ok yayının giriş geçen ucu.

şakağı Ruam.

şakak, şakak Çenenin altındaki sarkık et, gerdan.

[şakal]

– başı göstermek Kendini önemli kişi gibi göstermek.

–ma güldürmek Herkesin maskarası olmak, davranışlarıyla herkesi kendine güldürmek.

–mdan yedilmek Hayvan yeder gibi sürüklenip götürülmek.

şakandırık, şakandırık, [şakandırık] Gerdanlık.

şakandırık → **şakandırık**, **şakandırık**

şakar, **şakar** 1. Alında uğursuz sayılan nişan ve kendisinde bu nişan bulunan. 2. Atın alında olan beyazlık.

şakarcıklı Uğursuz, aksi.

şakçı Bekçi.

şakdıyan Sahtiyan.

şakınduk Sakınılan.

şakımcılar Tanrı'dan korkup dinin buyruğunu yerine getirenler.

şakımıklı → **şaknuk** (I)

şakınmak, **şakınmak** 1. Uzaklaşmak. 2. Saklamak, muhafaza etmek. 3. Esirgemek.

şakını tırmak Uyanık davranmak, tetikte olmak.

şakırğa, **şakırğa** Kene.

şakırka Kasırğa.

[**şakır şakır**]

– – **ditremek** Şiddetle titremek.

şakızlık Çitlembik, menengiç, sakız ağacı.

şaklamak, **şaklamak**, [**şaklamak**, **şaklamak**] Muhafaza etmek, sakınmak, korumak, esirgemek.

şaklayu dutmak Göz altında bulundurmak, iyi korumak.

şaklanmak, **şaklanmak** 1. Korunmak, muhafaza olunmak. 2. Riayet edilmek, gözetilmek.

şaklık, **şaklık** Tetikte bulunma, uyanıklık, teyakkuz.

– **edinmek** Uyanıklık kazanmak.

şaknuk (I), [**şakımıklı**] Tanrı'dan korkan, dinin buyruklarını yerine getiren.

şaknuk (II) Uyanık, tetikte, müteyakkız.

şaknukluk Uyanıklık, teyakkuz.

şaksı Topraktan yapılmış kap kacak.

şaksışan, [**şagışan**] Saksışan.

şal (I) 1. Dağ eteği, yamaç. 2. Tabut.

[**şal** (II)]

–ı **uzun** Beli ve kolları uzun.

şalaca, [**şalaça**] Sedye, tabut.

şalacak Savacak, kovalayacak (şey).

şalaç Çardak, çerge.

şalaça → **şalaca**

şalağan Saldırgan, mütecaviz.

şalak (I) Konup göçülen, hayvan salınan arazi, alan.

şalak (II) → **şalık**, **şalık** (II)

salbur → **salbur**

salbur, [**salbur**] Ağaç çubuklarından, sazdan ve ipten örülen ayakkabı.

şaldurmak Bıraktırmak, terkettirmek.

şalgın → **şalgın**

– **şalmak** Gelişigüzel vergi çıkarmak.

şalgın, [**şalgın**, **şalkı** (I)] Salma yoluyla alınan vergi, keyfi vergi.

[**şalı**]

– **virme** → **şalık** (III)

şalık (I) Sağlık, esenlik.

şalık, **şalık** (II), [**şalak** (II)] Ucunda kısa zincirlere bağlı birkaç demir yuvarlağı bulunan sopadan ibaret eski bir savaş aygıtı, çomak; şeşper, gürz.

şalık (III) Haber.

– **virme**, [**şalı virme**] Haber vermek, bir şeyin bulunduğu yeri tarif etmek.

şalındurmak Sallandırmak.

şalındurmamak Değer, önem vermemek, hiçe saymak.

şahnmak 1. Yürürken hoş bir eda ile sağa sola hafifçe meyletmek, hıraman olmak, hıram etmek. 2. Sallanmak, sarkmak, uzanmak. 3. Bırakılmak, konulmak. 4. Atılmak, hücum etmek. 5. Sevk olunmak, gönderilmek. 6. Vergi çıkarılmak.

şalını bulanı yürümek → şalını yürümek

şalınp bulanmak → şalını yürümek
şalını şalını Salına salına.

şalını yürümek, [şalını bulanı yürümek, şalınp bulanmak, şalını yürümek] Naz ve eda ile yürümek, hıram etmek, hıraman olmak.

şalınpa bulanma Salınarak eda ile yürüme, hıram etme.

şalını yürümek → şalını yürümek

şalınpmak Birlikte saldırmak.

şalkı (I) → şalgün

şalkı (II), [şalkık] Düşük, sölpük, perişan, kendini salıvermiş.

şalkık → şalkı (II)

şalkılanmak Sölpüyüp sarkmak.

[şalkım, şalkım]

- küpe, [kulak salgımı, kulak şalkımı, şalkım küpe] Kulağa takılmakla birlikte, ayrıca alt uçlarından ve enseden birbirine bağlanıp başa asılan küpe.

[şalkım]

- küpe → şalkım, şalkım

[şallaomuz]

- itmek Sallasırt etmek.

şalma, salma Başiboş, yularsız, serbest.

- aşı Acem yahnisi, boranı.

- eylemek → - itmek

- itmek, [- eylemek] Salıvermek, başiboş bırakmak.

- kımak, [- kıyru kırmek] Başiboş, serbest bırakmak.

- kıyru kırmek → - kımak

- söz Gelişigüzel söylenen söz.

- sözlü Gelişigüzel söyleyen, ulu-orta söz söyleyen.

şalmak, salmak 1. Göndermek, sevk etmek. 2. Bırakmak, salıvermek, terketmek, başiboş bırakmak. 3. Atmak, havale etmek. 4. Ertelemek, tehir etmek. 5. Yaymak, ser-

mek, saçmak. 6. Vergi çıkarmak. 7. Sallamak. 8. Koymak, bırakmak, atmak. 9. Defetmek, sürmek, uzaklaştırmak. 10. Kaldırmak. 11. Uzatmak. 12. Atılmak, saldırmak, hücum etmek.

şalmaya Boş yere, boşu boşuna,

şalt Yalnız, sadece.

şaltanmak Bırakılmak, salıverilmek.

şalyar, şalyar Salya.

şalyarlık Önlük, çocuk göğüslüğü.

[şaman]

-a şaymamak Çöp kadar değer vermemek.

- evi Samanlık.

şamancıyolu → şamanuğrusı

şamanıkapar, [şamanıkapıcı] Kehribar.

şamanlıkyolu → şamanuğrusı

şamanuğrusı → şamanuğrusı

şamanuğrusı, [şamancıyolu, şamanlıkyolu, şamanuğrusı] Samanyolu, keleşan.

şamırdamak → şamraşmak

şamırdı Sayıklama tarzında çıkarılan ses, hımırtı.

şamra Gübre.

şamramak → şamraşmak

şamraşmak, [şamırdamak, şamramak] Sayıklar gibi anlaşılmas sözler söylemek, homurdanmak.

şamsun Bir cins köpek.

şamur şamur, [şamur şomur] Abuk sabuk, saçma sapan.

- - şamranmak Titizlenip söylenmek.

şamur şomur → şamur şamur

şan, şan (I) 1. Emel, arzu. 2. Zan, tahmin, tasavvur. 3. Şöhret, ün.

- ad Ad şan, şan şöhret.

-a şaşıp gelmemek Tahmin edilememek, sayılamamak.

şan, şan (II) Nişan, alamet.

- idinmek Huy edinmek, dil per-

sengi yapmak.

- **itmek** Nişan koymak.

şan, san (III) Sanki, gûya.

şan Bir bitki hastalığı, sam.

- **urmak** Ekine san hastalığı gelmek.

şanamak Saymak, hesap etmek.

şanasın, [şanayduñ] Sanki, gûya, sanılır ki.

şanayduñ → **şanasın**

[**sancak**]

- **begi** Onbaşı.

- **çözmek** Sancak açmak, bayrak çekmek.

- **urmak** Sancak dikmek.

şancılmak, sancılmak, 1. Batmak, saplanmak. **2.** ... ile kesilmek.

şancılmak → **şançmak, sançmak**

şancış, sancış Savaş.

şancışmak, sancışmak Süngüleşmek, süngü savaşı yapmak.

şançmak, sançmak, [şancılmak] Saplamak.

şanğı → **şankı, şankı**

şanı → **şanu, sanu**

- **şanmak** → **şanu, sanu**

şanış Anlayış.

şanışmak 1. Düşünmek. **2.** Birlikte düşünmek.

şanş Gaflet.

şankı, şankı, [şanğı] Şaşkın, sersem, ahmak; kuşku içinde.

sanlu Meşhur, ünlü.

şanmak 1. İstemek, dilemek. **2.** Düşünmek, tasavvur etmek. **3.** Kuşkulanmak, tereddüt etmek.

şanıksun Sanmışsındır, sanıyorsun, sandın.

şanu, sanu, [şanı] **1.** Fikir, düşünce, istek, dilek, zan, tasavvur. **2.** Sır, giz.

- **anıtmak** Hayal kurmak, bir şey tasarlamak (?).

- **itmek** Zannetmek, endişe etmek, şüphe etmek.

- **şanmak, sanmak, [şanı şanmak]** Tasavvurda bulunmak, hayal kurmak, zan ve şüpheye düşmek.

şanusuz Düşüncesiz, gelişigüzel.

[**şapan**]

- **ayası** Sapanın taş konulan yeri.

- **eşegi** → **şaban**

- **kulağı** → **şaban**

[**şapar**]

- **ı olmamak** Sakınıp yüz çevirenlerden olmamak.

şapılmak Kapılmak.

şapışdurmak Kaçamak, kaçma fırsatı (?).

şapıtmak Yolu bir yönden başka bir yöne değiştirmek, çevirmek.

şapma Zikzak.

şapratmak Hezeyan savurmak, abuk sabuk söylemek.

şar Zar, yufka, deri.

şaralmak Sararmak.

sargılt Sarkık (?).

[**şarı (I)**]

- **ala göz** Sarıya çalar kestane rengi göz.

- **manşır** Altın para.

- **muşâlif** Açık kahverengi, kirli sarı.

şarı (II) → **şaru, saru**

şarıgaç Zerdeçal.

şarıaş Zerde.

şarierik Zerdali.

şarıkavaç → **şarukavaç**

şarikebe Baykuş türünden puğu denilen kuşun büyüğü.

şarılmak Sarmak, kuşatmak, muhasara etmek.

şarımtık Sarımsı, sarıya çalar.

şarısütlügen Dereotuna benzer bir ot.

şarışmak Birbirine sarılmak, sarmaşmak.

şarkı Sargı.

şarkılı Sargılı, sarılı.

şarkınmak, sarkınmak Sarkmak.

şarkmak 1. Eğilmek, meyletmek. 2. Sarkıntılık etmek, tecavüz etmek. [şarkuk, sarkuk]
 – saç, saç Kıvrık olmayan, düz uzun saç.
şarlanmak Sarılmak, bürünmek.
şarma Bir çeşit güreşçi çelmesi.
 –ya getürmek Güreşte hasmı çelme takacak duruma düşürmek.
şarmak Sarılmak, kucaklamak.
şarmalanmak İyice sarılmak, bürünmek.
şarmaşdurmak Dolaştırmak.
 [sarmaşık]
 – tolaşık Sarmaş dolaş.
şarmaşmak, sarmaşmak 1. Sıkıca sarılmak. 2. Dolaşmak.
şarmaşuk Karışık, karmakarışık, perişan.
sarmurmak, [sermürmek] Uykudan birdenbire sıçrayarak uyanmak, sayıklayarak uyanıvermek.
şarp Çetin, güç, şiddetli, sert, keskin, güç yetmez.
 –a çekmek Güçlük çıkarmak.
sarpçak Aşılması güç, sarp.
şarpın → **şarpun, sarpun**
şarplandırmak Güçleştirmek.
şarplanmak Doğumda güçlük çekmek.
şarplık Güçlük.
şarprak Daha çetin, daha güç.
şarpşınmak Güç, çetin görmek.
şarpun, sarpun, [şarpın] Sandık, ambar, petek.
şarsalamak İleri geri sarsmak.
şarsılanmak Sarsılmak.
şaru, saru, [şarı (II)] –e doğru, tarafına.
şaruk, saruk Sargı, örtü.
şarukavak, [şarıkavak] Çınar.
şarusandal Arıkuşu türünden eti yenir bir kuş.
şası, sası 1. fena, murdar. 2. Pis ko-

kulu.
şaşımak, şasımak Bozulup kokmak, kötü kokmak.
şatan Uyluk.
şataşmak, sataşmak 1. Hoşlanılma-
 yan bir şeyle karşılaşmak, isten-
 meyen bir hale uğramak, duçar ol-
 mak. 2. Rastlamak, tesadüf etmek.
sataşı gelmek → **şataşu gelmek**
şataşu gelmek, [sataşı gelmek] Bir-
 denbire karşılaşmak, rast gelmek.
şatı → **şatu, satı**
 [şatır]
 – döşemek Satır atmak, kılıçtan geçirmek.
şatmak 1. Söylemek, nakletmek, din-
 letmek. 2. Baştan savmak.
şatu, satı, [şatı] 1. Satış. 2. Satın
 alınacak şey. 3. Pazar yeri.
 – bahası Satış bedeli, değeri.
 – bazar Alışverişi.
 – bazar akçası Pey akçası.
 – bazar itmek → – eylemek
 – eylemek, [– bazar itmek] Satış
 yapmak, satmak.
 [şatun]
 – dilemek Satın almak istemek.
sav, şav 1. Hikâye, kıssa. 2. Söz, la-
 kıldı. 3. Haber.
şavacak → **şavaç**
şavacı Peygamber.
şavaç, [şavacak] Bir yere yollana-
 cak suyu biriktirmek için önüne
 konulan tahta ya da bu tahtaların
 kapattığı oluk ağzı, delik.
şavaş, şavaş Kavga, muharebe, mü-
 cadele, harp, öldürüşme.
 –a varmak Muharebeye gitmek.
 –dan kalmak Çarpışamaz duruma
 gelmek.
 – debertmek Savaşa yol açmak,
 kavga koparmak.
 – eri Muharip, mücahit.
 – eylemek → – itmek

-ı **şavmak** Mücadeleyi bertaraf etmek, harbi kazanmak.

- **itmek**, [- **eylemek**] Harp etmek, savaşmak.

- **karılmak** Harp kızılsmak, iki taraf birbirine şiddetle saldırmak.

- **koparmak** Kavga çıkarmak.

- **kurmak** Harbe yol açmak, mücadeleye girişmek.

- **yarağı** Harp malzemesi, harp hazırlığı.

- **yiri** Muharebe meydanı.

- **yürütmek** Harekâta geçmek, hücumla geçmek.

savaşçı Muharip.

savaşgan, **savaşgan** Çok savaşan.

savaşılmak Savaşılmak, çarpışılmak, kavga edilmek.

savaşmak, **savaşmak** Muharebe, mücadele etmek, dövüşmek.

savgat, [**savkat**] Hediye, armağan, bahşiş, ihsan.

savık → **şovuk**, **sovuk**

savılmak → **şavılmak**

savka Aidat, tekâlif.

savkat → **savgat**

savlamak Hikâye etmek, anlatmak.

savmak, **savmak** 1. Geçıştirmek, def etmek, bastırmak, atlatmak, uzaklaştırmak, gidermek, bertaraf etmek. 2. (Durgun suya) Yol vermek.

savrukmak Yayılmak, dağılmak.

savuk, **savuk**, → **şovuk**, **sovuk**

savulmak, [**savılmak**] 1. Savuşturulmak, geçıştirilmek, atlatılmak, bertaraf edilmek. 2. Dağılmak, uzaklaşmak, bir tarafa çekilmek, yol vermek üzere çekilmek. 3. Çağı, vakti geçmek.

şavula **şavul** Savulun, çekilin.

şavul yort, [**yort şavul**] Koş, çekil, uzaklaş.

savuşdurmak Uzaklaştırmak.

savutmak (I) Soğutmak.

şavutmak (II) Uzaklaştırmak.

şay 1. Cilalı, parlak. 2. Dibi yere gömülü kaygan kaya.

şaya, **şaya** (I), [- **kaftan**, - **kaftan**] Üstten giyilen iş gömleği.

- **kaftan** → - (I)

- **kaftan** → - (I)

[**şaya** (II)]

- **gicesi** Hristiyanların haçı suya attıkları gece.

şayağ → **şayağı**, **şayağı**

şayağı, **şayağı**, [**şayağ**, **şayyağı**] Sadeyağ, tereyağı.

şayat Evlerde zahire kurutulan üstü kapalı önü açık güneşekarşıyer, sofa.

şayduragan Saydırıcı.

şayıklaşmak Birlikte sayıklamak.

şayılmak Sayısı belli olmak, sayılı olarak bilinmek.

şayırdamak Şarıldamak.

şayırmak Birlikte hesap etmek, düşünmek.

şaymak, **şaymak** 1. Tutmak, addetmek. 2. Bedel tutmak, bir şey yerine kabul etmek.

şaya varmak Saymaya devam etmek.

şaymamak ... kadar değer vermemek.

şayramak Ötmek, cıvıldamak, şakımak.

şayrı → **şayru**, **şayru**

şayrılık → **şayruluk**, **şayruluk**

şayru, **şayru**, [**şayrı**] Hasta.

- evi Hastahane.

şayrucacı Hasta, hasta mizaçlı.

şayrucakrağ Daha hasta, sık sık hasta olan.

şayruluk → **şayruluk**, **şayruluk**

şayruluk, **şayruluk**, [**şayrılık**, **şayruluk**] Hastalık.

şayvan, **şayvan** Gölge yapan siper, şemsiye.

şayyağı → **şayağı**, **şayağı**

şaz Sarı.

şazak Sazlık, bataklık.

[sebak (Ar.)]

- almak Ders almak.

[sebe sebe]

- yürümek Salına salına yürümek, seke seke yürümek.

[sebüik (Far.)]

- şallamamak Hafif görmek, önem vermemek.

secme Cüzamlı.

seçilik Ayrılık gayrılık.

sedremeki Saçma sapan, abuk sabuk.

[sefer (Ar.)]

- seferlemek Sefere çıkmak, sefer halinde bulunmak.

segirdim 1. Akın, hücum. 2. Koşma, koşuş. 3. Bir koşuşta alınan yer, mesafe.

- eylemek → - itmek

- itmek, [- eylemek, - kılmak] At koşturmak, akın etmek, talan etmek, hücum etmek.

- kılmak → - itmek

- şalmak, [segirdi şalmak] 1. Hücum etmek, akın etmek, istila etmek. 2. Hızla koşmak.

- yeri Koşu yeri.

segirdişmek Koşuşmak, koşuda yarışmak.

segirdürce Koşma çağına girmiş (çocuk), koşar oynar.

segirmek 1. Koşmak. 2. Hafif kılmak, kıpırdamak, seğirmek.

segirtürmek Koşturmak.

segirtmek 1. Koşmak. 2. Yürümek. 3. Koşturmak. 4. Saldırmak, akın etmek, çapul için hücum etmek.

segirdi şalmak → segirdim

segirdi segirdi Koşa koşa.

segirdi yürümek Koşarak gitmek.

segirdü başlamak Koşmaya başlamak.

- gereksin Koşmalısın, koşman gerektir.

segitmek Dolaşmak.

segmenbaşı Sekbanbaşı.

segrek Keten tohumu, zeyrek.

segrimek, [sekrimek] 1. Titremek, tiril tiril titremek. 2. Sıçramak.

3. Hücum etmek, üşüşmek.

segrişmek Koşuşmak.

segritmek Saptırmak.

schel Az, azıcık, pek basit.

-den Çok geçmeden, az sonra.

sekeletmek Sendeletmek, sektirmek.

seki (I) → sekü

seki (II) → sekil

sekil, [seki (II)] 1. Atın ayaklarında olan beyazlık. 2. Ayağında sekisi olan, sekili. 3. Alnında beyazlık olan.

sekirden 1. Uca kemiği, pöç. 2. Sağrı, kabaet.

sekitmek 1. Dindirmek, sakinleştirmek. 2. Reddetmek, azarlamak, tekdir etmek.

seknimek Sakinleşmek.

seknitmek Azarlayıp susturmak.

sekrimek → segrimek

seksenmek Ürpermek, birdenbire ürküp sıçramak.

sekü, [seki (I)] Yerden biraz yüksek sedir, peyke şeklinde oturacak yer.

[selām (Ar.)]

- itmek Selam vermek.

sele (I) Büyük sepet.

sele (II) → sere (I)

selgi Sölpük, gevşek.

- itmek Gevşetmek.

selgimek Gevşemek.

selindi → selindü

selindü, [selindi] Sel suyunun bıraktığı çörçöp, çamur.

selmek Sevinmek.

selip sepmek Çok sevinmek, ferahlık duymak.

selmen, [selmin] Bez dokunurken üzerine sarıldığı ağaç.

selmin → **selmen**

seme Şaşkın, sersemlemiş, sersem, ahmak.

semizimek Semizleşmek, tavlanmak, semirmek.

semizlikotu Semizotu.

semrimek Semirmek, tavlanmak, şişmanlamak.

semritmek Semirtmek, tavlandırarak, şişmanlatmak.

[**sen**]

–i saña gerekse Sana gerekse, gerekliyorsa.

– ol –, [– ol, siz siz olun] Dikkat et, gözünü aç.

– saña Kendine.

– ol → – ol –

sencef → **zencef**

sencileyin Senin gibi.

sencir Zincir.

senderemek, [**sendiremek**] Sendelemek, sarsılmak.

sendiremek → **senderemek**

sejek Ağaçtan ya da topraktan yapılmış su kabı, testi.

senlik Sana ait olan benlik, kişilik.

[**sente**]

– baş Başı sersem, hezeyan halinde.

sepdürmek Serpmek.

sepelemek → **sepmek**

sepetlik Göbekte kasık aralığı.

sepi Debagat, tabaklık.

sepilemek, [**sepilmek**] Deriyi tabaklamak.

sepilenmek Deri tabaklanmak.

sepiletmek Deriyi tabaklatmak.

sepilmek Serpilmek.

sepimek → **sepilemek**

sepinti Serpinti, yağmur çisentisi.

sepişken Salgın, bulaşıcı.

sepişmek, [**sepişmek**] 1. Serpilmek.

2. Yayılmak, dağılmak, bulaşmak.

sepkün Yeleksiz uzun ok.

sepmek, [**sepelemek**] Serpmek, sepelemek, saçmak.

sepişmek → **sepişmek**

serçeyuvası Bir çeşit sarılmış (sarı).
sere (I), [**sele (II)**] Açık ve gergin olan başparmak ile işaretparmağı uçlarının arasındaki uzaklık.

sere (II) Sersem, budala, ahmak.

sergen Kurutmak için meyva serilen yer, raf.

serinmek Serilmek, yüzükoyun yatmak.

sermenmek Sıvanmak, çemrenmek.

sermürmek → **sarmurmak**

serpene Destek.

serpitme Çember, baş örtüsü.

serpmek 1. (Örtü ve perdeyi) Bir tarafa sıyırmak. 2. (Sakal için) Sıvazlamak.

sersem Nalbantların içine mih koydukları kutu.

[**ses**]

– seleñ, [– sem] Ses sada.

– sem → – seleñ

– sem itmek Ses çıkarmak, gürültü yapmak.

sesdirmek Duyurmak, sezdirmek.

sesdirmemek Ses çıkarmasına vakit bırakmamak, gık dedirtmemek.

seselmek Ses almaya başlamak, kendisine ses gelmek.

sesmemek Ses çıkarmamak.

[**sevdā (Ar.)**]

–ya **yelmek** Hevese kapılmak, bir arzu peşinde olmak.

sevdüğünleyn Sevdığı gibi, seveceği ölçüde.

sevdük Sevgili, dost.

sevdüklü Seven.

severenmek Kendisini sever göstermek, âşık geçinmek.

sevgencek Çok sevilen.

sevgü 1. Sevda. 2. Sevgili.

sevi → **sevi**

sevi eylemek Sevgi, muhabbet göstermek.

seveci Âşık, seven.

Sevinç Özel ad.

sevinilmiş Sevilen, maşuk.

sevinişmek, [sevnişmek, sevnüşmek]

1. Birlikte sevinmek. 2. Sevinmek.

sevmeklik Sevme, sevmek.

sevnişmek → **sevinişmek**

sevnüşmek → **sevinişmek**

sevi, [sevi] Sevgi, aşk, muhabbet.

seyek, [seyik, siyek] Kırık çıkık tah-tası.

seyeklemek, [seyiklemek] Kırığı çı-kığı ince tahtalarla sarmak.

seyeklenmek, [seyiklenmek] Kırık çı-kık ince tahtalarla sarılmak.

seyik → **seyek**

seyiklemek → **seyeklemek**

seyiklenmek → **seyeklenmek**

seyirtmeç Ucu ilmekli kement.

sezerlenmek Sezer gibi olmak.

sezi → **sezik**

sezik, [sezi, sezinme] Zan, tahmin, şüphe, kuşku, sezgi.

seziklemek, [seziklenmek] Sezer, an-lar gibi olmak.

seziklenmek → **seziklemek**

sezinilmek Sezilmek.

sezinme → **sezik**

[sezme]

- söz Esinlenme yoluyla duyulmuş söz.

sezmek, [sizmek] 1. Sezmek, hisset-mek, farkına varmak. 2. Zannet-mek, tahmin etmek.

[sıcak]

-ı geçmek Pek sevmek, yanıp tu-tuşmak.

[şıcan]

- yolu Düşmanın kurşun ve toplarından korunmak için kazılan yol.

şıcancıl Gücüğün denilen alıcı kuş.

şıcanotu Arsenik.

şıcrağan Çok şıçrayan.

şidrilmek Kırılmak.

şidirmek 1. Siktirmek, sızdırmak. 2. Kırdırmak.

şığa Sığ.

şıgacık Sığca.

şıgamaş, **şıgamaş** 1. Sıvamak. 2. Ok-şamak. 3. Meshetmek.

şıganmaş, **şıganmaş** 1. Sıvanmak, kolları bacakları sıvamak. 2. Ok-şamak.

şıgazlamak Sıvazlamak.

şıgın, **şıgın**, [- geyik, - geyigi] Ya-bani geyik ve sığır.

- geyigi → -

- geyik → -

şıgınca, **şıgınca** → **şıgıncaş**, **şıgıncaş**

- yiri → **şıgıncaş**, **şıgıncaş**

şıgıncaş, **şıgıncaş**, [şıgınca, şığınca, şığınca yiri] Sığınacak yer, melce, penah.

şıgınmak Sıkımmak, kendini sıkıkmak.

[şığır]

- oğlanı Sığır çobanı.

- segirdişli Düşmana savaş usul-leriyle değil tehdit ve küfürle sal-dıran.

şığırğözi Sarı papatya.

şığırmaş → **şığırmaş**, **şığırmaş**

şığırtmaç Çoban, sığır çobanı.

şığışmak (I) Sıvışmak, kaçmak.

şığışmak (II) 1. İmtizaç etmek, u-yuşmak, bir arada bulunmak. 2. Sığmak.

şığmaş (I) Yeri olmak.

şığmaş (II) Yakışmak, uymak.

şığrak Sağrı.

şığurmak, **şığurmak**, [şığurmak] Sığ-dırmak.

sıkılmak Sıklaşmak, yoğunlaşmak.

sıkılcım, **sıkılcım** İzdiham, basınç, sıkışıklık.

- itmek, [- virmek] Sıkıştırmak, baskı yapmak, rahatsız etmek.

- virmek → - itmek

sıkım Avuç içinde sıkılan miktar.

sıkındı → sıkındı

sıkındı, [sıkındı, sıkındı] Sıkılarak çıkarılan meyva suyu, usare.

sıklamak Ağlamak, gözyaşı dökmek, sızlamak.

sıklık, sıklık, [sışık, sıtlık] Işık, a-
ğızdan çıkarılan düdük sesi gibi ses.

- virmek, [sıtlık virmek] Işık çal-
mak.

sıklındı → sıkındı

sıkma Dar, daracak.

sıknaşmak Yoğunlaşmak.

sıkışmak Sıkışmak.

sınak, sımak 1. Kırnak. 2. Bozmak,
nakzetmek. 3. Yenmek, mağlup et-
mek, tepelemek. 4. Aşağı görmek.
5. Gereğini yapmamak, bertaraf
etmek, reddetmek, hiçe saymak,
kabul etmemek. 6. Yıkmak, harap
etmek.

sıyı tırmak Sürekli olarak azalt-
mak.

sınarlamak, sınırlamak 1. İsmar-
lamak, tevdi etmek, emanet etmek.
2. Tenbih etmek, uyarmak.

sınıkırtmak Hıçkırmak.

sınamak, sınamak Denemek, tecrübe
etmek, yoklamak, imtihan etmek.

sınamanmış Tecrübesiz.

sınanmak, sınıanmak Denenmek, tec-
rübe edilmek.

sınardaş Akran, emsal.

sınarı, sınarı 1. Aşağılık, bayağı, yok-
sul, akıl yoksulu. 2. Kendisi gibi,
benzeri, arkadaş, akran, emsal.

sınarlamak Horlamak, aşağı görmek.

sınaşmak Birbirini sınamak.

sımayış Tecrübe.

sındı, sındı → sındı, sındı

sındı, sındı, [sındı, sındı] Makas.

-dan çıkmış Yeni biçilip dikilmiş.

- şalmak Makasla kesmek.

sındıcuk Küçük makas.

sındırma, sındırma → sındurma, sındurma

sındurma, sındurma, [sındırma, sındırma] 1. Kırnak, parçalamak.

2. Bozmak. 3. Yenmek, tepelemek.

4. Korkutmak, yıldırmak.

sıngın, [sıngın, sınıkm, sınıkun] 1.

Kırık. 2. Mağlup, yenik, bozguna

uğramış. 3. Hezimet, bozgun.

sıngınlık Bozgunluk, mağlubiyet.

sıngın → sınıgın

sını Sini, yemek sofrası

sınık, sınık → sınık, sınık

- göğülli → - göğülli

- göğülli, - [göğülli] Alçak gönüllü.

- şarsuk, şarsuk Kırık dökük.

sınıkdurmak Bozguna uğratmak.

sınıklık, sınıklık → sınıklık, sınıklık

sınıklı, sınıklı → sınıklı, sınıklı

sınıklulanmak Kırılıp bükülmek.

sınıkma, sınıkma 1. Bozulmak, ye-
nilmek, bozguna uğramak. 2. Ke-
derlenmek, mihnet çekmek. 3. Kor-
kup kaçmak.

sınılma Mağlup edilmek, yenilmek.

sınıkm → sınıgın

sınıkun → sınıgın

sınıma, sınıma 1. Kırılmak, parça-
lanmak. 2. Zayıf düşmek, âciz
kalmak. 3. Yenilmek, mağlup ol-
mak, bozguna uğramak. 4. Kay-
bolmak, yitmek. 5. Bozulmak. 6.
Azalmak, şiddetini yitirmek.

sınımaşık Sert.

sınık, sınık, [sınık, sınık] 1. Kırık.

2. Mağlup, yenik, bozguna uğramış.

sınıklı, sınıklı, [sınıklı, sınıklı]

Kırık, kırılmış, mahzun.

sınıklık, sınıklık, [sınıklık, sınıklık]

1. Kırıklık, hüzn. 2. Bozgunluk,

bozgun. 3. Zayıflık, düşkünlük.

sınur, sınur Sınır, hudut.

- kımak Sınırlamak, hudut belir-

lemek.

- olmak Kırılmak.

- taşı Hudut taşı.

şmurdaş, şmurdaş, [şmurtaş] Sınır
sınıra, aynı sınırdaki.

şmurtaş → şmurdaş, şmurdaş

şıpara Cüz, risale; Kuran'ın cüzlerin-
den her biri.

şıpğın → şıpkın, şıpkın

şıpkın, şıpkın, [şıpğın, şıpkun] Zıpkın,
küçük süngü, harbe.

şıpkun → şıpkın, şıpkın

şıpsırlak Kaygan, cilalı.

şıramana Birdirbir oyunu.

şıravardı Bir sırada.

şırca, şırça Cam, billur.

şırcabarmak, şırçabarmak, [şırcaparmak]
Serçeparmak, küçük parmak.

şırcan, şırçan 1. Üzerine masura ge-
çirilen demir iğ. 2. Çıkrıkla demir
iğ üzerine sarılan iplik, yumak.

şırcanık Yuvarlakça, kabarık.

şırcaparmak → şırçabarmak, şırça-
barmak

Sırf Sırp.

- şınuğı Sırp sındığı.

şıridak, [şıridık] Sırtmış, dişlek, sırt-
tık.

şıridık → şıridak

şırumak Sağlamca dikmek.

şırummak Sırımla dikilmek, sağlamca
dikilmek.

[şıritğan]

- yırtıcı Kükremiş yırtıcı hayvan,
kükremiş aslan.

şırtmak Dikmek.

şırkın Hayvan ve kuş pisliği.

şırkurmak → şızurmak, şızurmak

şırlay Cilalı, kaygan, düz.

[sırlı]

- söz Sır, gizli söz.

şırmak Isırmak.

şırsatmak Azmini gevşetmek, sarsmak.

sır sır Şır şır, şırl şırl.

şıslık → şıklık, şıklık

şıtlık → şıklık, şıklık

- virmek → şıklık, şıklık

şıvarmak, şıvarmak → şıvarmak, şı-
varmak

şıvaşdırmak Şıvamak, bulaştırmak.

şıvat, şıvat → şıvat, şıvat

şıvıgırak Cıvıkça.

şıvık, şıvık Sulu, cıvık, akıcı.

şıvıklaşmak Sıvı haline gelmek.

şıyırğı Sıyırmaya yarayan aygıt.

şıyrmak Sıyılmak.

şıyrtmak Tarlalarda suyun düzgün
akması için toprağı sıyrarak suya
yol açmak.

şıyrık Utanma perdesini kaldırmış,
terbiyesi kıt.

şıyrıncağ, sıyrıncağ, [şıyrıncağ] Elde
durmayıp kayan, kaygan.

- oyunu Buzda kızak kayma oyunu.

şıyrınmak, [şıyrınmak] Kaymak, sıy-
rılarak, sürünerek kayıp gitmek.

şıyrık Yemek artığı, yemek kazıntısı.

şıyrındı Kazıntı, sıyrıntı.

şıyrınmak → şıyrınmak

şızıldatmak (Köpeği) Canını acıtarak
inilti şeklinde bağırtdmak, çenilet-
mek.

şızum şızım Sızlaya sızlaya.

şızındı 1. Meni. 2. Sızarak damla
damla akan, sızıntı.

şızurmak, şızurmak → şızurmak, sı-
zurmak

şızu, şızu Ayakkabıların kösele ile
yüzleri arasına konulup dikilen de-
ri şeridi.

şızuğ Safi, katışıksız.

şızurmak, şızurmak, [şırkurmak, şı-
zurmak, şızurmak] Sızdırmak, erit-
mek, eritip akıtmak, süzmek.

[şidik]

-i yürütmek İdrar söktürmek, bol
idrar vermek.

şidük → şüdük

sifirsemek Etli ve yağlı yiyeceğe karşı iştah duymak.

sigil Meme (basur memesi).

[**sikke** (Ar.)]

– şüret bağlamak Kuruntulu bir tavır takınmak.

sikre → **sirke**

[**silāh** (Ar.)]

– bağlanmak, [– geymek] Silah kullanmak, silahlanmak.

– geymek → – bağlanmak

sile Silme, ağzına kadar dolu, dopdolu.

silkindi Süprüntü, çöplüğe atılacak şey.

[**sille** (← Far. sili)]

– kırmak Tokat atmak.

– sedeme Sille tokat.

[**silme**]

– tolu Ağzına kadar dolu, dopdolu.

siltemek Hareket etmek, sıçramak, silkinmek.

sin (I) Mezar, kabir.

– açmak Mezar soymak.

– açıcı Kefen soyucu, nebbaş.

–e virmek Mezara koymak.

sin (II) Sen.

sin (III) → **sinci**

sinci, [**sin** (III)] Şekil, biçim, kıyafet.

sincük, [**siyici**] Hazmı kolay, kolay hazmolunan.

sindik Cıva.

sindürmek Hazmetmek, yediğini eritmek.

siñece siñece Yavaş yavaş, çiseleye çiseleye.

siñek Sinek.

– üseleyecek Sinek kovacak yelpaze.

sini Sinerek, utanarak, mahcup olarak.

siyici → **sincük**

siyildemek → **siñilemek**

siyildetmek (Köpeği) Canını acıtarak

inilti şeklinde bağürtmek, çeniletmek.

siñilemek, [**siyildemek**, **siñilemek**, **sinilemek**] İniltili ses çıkarmak.

siyirgen İyi hazmedilen.

siyirlemek Hareket edemez hale koymak için vurup ayak sinirini kesmek.

siyirmek, [**siyürmek**] 1. Sindirmek, içine işletmek, içine akıtmak. 2. Hazmetmek.

siyirsi Kuru, kadit.

siyirtmek Hazmettirmek.

[**siyış**]

–i eyü Kolay hazmolunan.

siyışmek Sinmek, gizlenip görünmez olmak.

sinle 1. Mezarlık. 2. Mezar, kabir.

siñilemek, **sinilemek** → **siñilemek**

siñmek 1. Hazmolunmak, vücuda mal olmak. 2. Nüfuz etmek, etkilemek, yerleşmek. 3. Hoşa gitmek, içine sinmek, yaramak. 4. Gizlenmek, saklanmak, yer tutmak.

siñmez Hazmı güç.

[**siyış**]

– ağacı Odununun ateşi uzun süre sönmeyen bir ağaç.

siy siy Sine sine, saklana saklana.

siyürmek → **siyirmek**

sipsi Düdük, boru.

[**siret** (Ar.)]

– uğrusı → şüret

sirke, [**sikre**] Bit yavrusu, bit yurmurtası.

sirkelenmek 1. Suratını ekşitmek, canını sıkılmak. 2. Yayıp çalkalanırken, yoğurt köpürüp domur domur olmak.

sirken Pazı, yabani ispanak.

sirvi Sivri.

sis 1. Atın tüylerindeki küçük alaca benekler. 2. Bazı kimselerin yüzlerinde bulunan nokta nokta es-

mer lekeler, çil.

– **renkli** Kır renkli, benekli.

sıtil (← *Ar.* satıl) Kulplu bakır su kabı.

sivilci → **sivilcii**

sivilcii, [**sivilci**] Sivilce.

sivişmek Sıvışmak, kimseye görün-memeğe çalışarak kaçmak, çekilip gitmek.

sivişi görmek Kaçmaya bakmak, bir an önce kaçmak.

sivrermek Sivrilmek.

[**sivri**]

– **akıllı** Dâhi.

siyeç Çit.

siyek → **seyek**

siyii Etek.

siz Sizin.

– **i** – **e** gerekse Siz size lazımsanız, canınız lazımsa.

– **olun** → **sen**

sizcileyin Sizin gibi.

sizmek → **sezmek**

şobek → **söbek** (I)

şobı → **söbek** (I)

şobıca → **söbek** (I)

[**şofra, sofra** (← *Far.* süfre)]

– **çekmek** → – **şalmak**

– **şalmak**, [– **çekmek**] Sofra yaymak, ziyafet vermek.

şoğalmak, soğalmak → **şoğulmak, soğulmak**

şoğulmak → **şoğulmak, soğulmak**

şoğuksıtma Humma-yı bâride.

şoğulcan, soğulcan Solucan.

şoğulmak, soğulmak, [**şoğalmak, soğalmak, şoğulmak**] 1. Suyu çekil-

mek, kaynağı yitmek ya da kurumak, ferî gitmek, solmak, sönmek.

2. Darlaşıp çukurlaşmak.

şoğultmak, soğultmak Suyun çekilmesince, nurun sönmesine neden olmak.

şoğumsuz Kanaatsiz, tamahkâr, hasis, pisboğaz.

şoğuşmak Suyu çekilmek.

şoşmak, şoşmak Sokmak.

şoşşurmak → **sokşşurmak**

[**şoşun**]

– **eylemek** Sitem etmek.

sok Hasis, tamahkâr.

sokaş, şokaş (I) Çarşı, panayır yeri.

– **lar açmak** Düşman saflarını yarmak.

– **itmek** Parça parça etmek.

sokaş (II) Perde, çadır perdesi.

[**sokaşlı**]

– **çarşaf** Çubuklu dokuma, çizgili çarşaf.

[**sokar**]

– **sinek** İğneli sinek.

sokarık Topraktan ilk çıkan filiz; filizlenme, filizin topraktan çıkması.

sokı, sokı → **soku**

soklamak Sokuşturmak, sokmak.

soklunmak, şoklunmak Teşebbüs etmek, girişmek, sokulmak.

sokman, [sökmen] Mest üzerine giyilen çizme.

sokranmak, sokranmak Homurdanmak, söylenmek.

sokşşurmak, [şoşşurmak] Sokuşturmak.

soku, [sokı, sokı, – taş] 1. Taş dibegin tokmağı. 2. Havan, büyük taş dibek.

– **taşı** → –

sokuldamak, şokuldamak Zonklamak.

sokum, şokum Lokma, ağza bir defada sokulan yiyecek.

sokunmak, şokunmak Takınmak.

sokur Tek gözlü.

sokurluk Tek gözlülük.

sokuşmak Biribirine sokulmak, girmek.

şol Aksi, ters, çarpık.

– **ağızlu** Aksi, ters konuşan, şom ağızlı.

– **işî sağ olmak** İşî yoluna girmek,

ters işi düzelmek.

şolağ → şolak

şolak, [şolağ] Osmanlı padişahlarının
özlük koruyucusu olan yeniçeri.

[şollu]

– sağı Uygunu da karşıtı da bu-
lunan.

[şolmak]

şola düşmek Solup kalmak.

şoluğan Sık sık soluyan, çok soluyan.

şoluğu Soluğu geniş, geniş nefesli,
yorulmadan uzun zaman koşabilen.

şolutğan, [şolutkan] Nefes darlığı has-
talığı.

şolutkan → şolutğan

şolutmak Nefes aldirmek, nefes al-
maya fırsat vermek.

şom Tam, bütünüyle.

şomun Fırında pişmiş, mayalı, kaba-
rık buğday ekmeği.

şomurdamak Homurdamak, kendi
kendine anlaşılmaz şekilde söylen-
mek.

şon Son.

–ı giür olmak Akıbeti hayrolmak.

–m sürmek Arkasını almak.

–mca Arkasından.

– kaldı Bakiye.

– uci, [şonuç] Netice, nihayet, en
son, akıbet, en sonra, sonunda.

–umca Benden sonra.

şonca Sonuncu olarak, sonda.

şonlamak Sona erişmek, son bulmak.

şonrağı Sonraki, gelecek.

şonrarak Daha sonra, çok sonra.

şonuç → şon

şoplak → şuplak

şop şop Sersem sersem (?).

şorağ, [şorak] 1. Haber, malumat.

2. Eser, iz, nişane.

şoragan Çok soran.

şorak → şorağ

şorğuç, sorğuç, [sorğuç] Tuğ.

şorğun → şorkun, sorkun

şorhun → şorkun, sorkun

şorıcı, [şoruci] 1. Soru meleği. 2.

Hastanın hatırını sormak isteyen.

şorkuç → şorğuç, sorğuç

şorkun, sorkun, [şorğun, şorhun]

Sultani söğüt.

[şormak (I)]

şora düşmek Sormaya kalkışmak,
soruvermek.

şora gelmek Sormaya gelmek.

şorar olmak Sormak, soracak ol-
mak.

şora varmak, sora varmak Hastanın
hal ve hatırını sormaya gitmek.

şormak, sormak (II) Emmek, emer
gibi çekmek, sorumak, soğurmak.

[şort]

– virmek → zort, zort

şoru Sual, hesap.

– günü Kıyamet günü.

– virmek Hesap vermek.

şoruci → şorici

şorudaş Somurtkan, kibirli.

şorulmak Emilmek.

şorunca, sorunca Sual, sorgu.

şorunlmak Sorulmak.

şoruşmak (I) 1. Emişmek, birbirini
emerek öpüşmek. 2. Emilmek, so-
murulmak. 3. Islak bir şeyin suyu
çekilmek, kurumak.

şoruşmak (II) Birbirine sormak.

şorutkan Somurtkan, kibirli.

şorutmak 1. Somurtmak. 2. Kuru-
larak başını yukarı kaldırmak.

şovucaş, sovucaş Serin, serince, serin
hava.

şovuğrak Sovukça, az sovak.

şovuk, sovak, [şavık, şavuk, savuk]
Soğuk.

– demür dögmek Boşuna uğraş-
mak, olmayacak bir sorun üzerinde
durmak.

– el Uğursuz, kötü el, yabancı el,
yaramaz el.

- geçmek → - koymak
 - koymak, [- geçmek] Soğuk dokunmak, soğukalgınlığına yakalanmak.

sovuklanmak Serinlemek.

sovuklık (I) Soğukluk, serinlik.

- itmek Soğuk davranmak, güler-yüz göstermemek, havayı soğutmak.

šovukluk (II) Semizotu.

šovumak Soğumak.

šovutmak, sovitmak Soğutmak.

soy Söz, haber.

soya Çakı, bıçak.

soyah Sürekli olarak, arka arkaya.

soyalmak Aslına dönmek, erişmek.

soygün, [şoykun] 1. Soyulmuş, soyguna uğramış. 2. Birisinin üzerinden soyulan (elbise).

- virmek Soyulmak.

soyha → soyka, soyka

soyka, soyka, [soyha] Soyuntu, sırttan çıkarılan elbise; elbise.

soykalamak Ganimet olarak almak.

soykaşmak, soykaşmak Omuzlamak, sırtlamak.

soykun → soygün

soylamak, soylamak 1. Tahkik etmek, araştırmak, aslını aramak. 2. Soylu göstermek, ululamak, tazim etmek.

soylanmak Aslı ortaya konmak.

soylaşmak Birlikte arayıp sormak, soruşturmak.

soylayış Soruş, arayış,

soymaç Soyulmuş, çıplak.

soymak (Derisini) Yüzmek.

soymantı Sopa, değnek, asa.

soyulmak Soyunmak.

soyunmak İçinden çıkmak.

soyuntı Bir nesnenin soyulan kabuğu ve derisi.

söbe → söbek (I)

söbek (I), [şobek, şohı, şobıca, söbe, söbeke, söbeki, söbi, söbü, sö-

büce] Beyzi, yumurta biçiminde. söbek (II) Değirmen taşının üzerinde döndüğü sivri demir, mil.

söbeke → söbek (I)

söbeki → söbek (I)

söbi → söbek (I)

söbü → söbek (I)

söbüce → söbek (I)

söge, [söve, söye] 1. Kürsü ayağının kol yerinden yukarıda olan parçası. 2. Kapının üzerinde döndüğü, üst ve alt çerçevelere geçirilen mil.

sögelmek → sövelmek

söglük Kebap şişi.

söglüme → sögülme

söglümek → sögülmek

söglünmek Kebap edilmek, pişirilmek.

sögülme, [söglüme] Kebap.

sögülmek, [söglümek] 1. Kebap etmek, kızartmak. 2. Kebap edilmek.

söğülmüş Melun, lanetlenmiş.

söğünmek → söyünmek

sögürce At vb. hayvanların tırnaklarının oyduğu.

sögürde Acı söz, can sıkıcı söz, azar.

söğürmek Haşlamak, azarlamak, can yakacak söz söylemek.

sökel Hasta.

sökellik Hastalık.

sökmen → şokman

sökülme Yarılmak, parçalanmak.

söküm Kuvvetle yürüyüp gelme, söküm, çıkış tarzı.

sölpük Derisi buruşuk, sarkık.

sömürmek Bir şey bırakmamak üzere yemek ya da içmek, iştahla yemek. sömürü içmek Ağzı dolusu içmek, bir defada içmek.

söve → söge

sövelmek, [sögelmek] Sivrilme, sip-sivri meydana durmak.

söveltmek Sivrilip uzatmak.

sövünmek → söyünmek

söye → söge

söyke, [söykegi, söykegü, söykek, söy-
kü] Dayanılacak yer ve kuvvet,
mesnet, istinatgâh.

söykegi → söyke

söykegilenmek → söykenmek

söykegü → söyke

söykek → söyke

söykelenmek → söykenmek

söykenmek Dayamak.

söykendirmek → söykendürmek

söykendürmek, [söykendirmek] Da-
yandırmak, yaslandırmak.

söykenmek, [söykegilenmek, söyke-
lenmek, söykünmek] Dayanmak,
yaslanmak.

söykü → söyke

söykünmek → söykenmek

söylegen, [söyleyegen] Çok söyle-
yen.

söylemek Konuşmak.

söylemişdiklerinden Söylemiş ol-
dukları için.

söyleyi başlamak Söylemeğe baş-
lamak.

söyleyüdürken Söylerken, söylemek-
te iken.

[söylerce]

- olmak (Çocuk) Yeni söylemeğe
başlamak.

söyleşilmek Konuşulmak, görüşülmek.

söyleşmek Konuşmak.

söyleşü turmak Bir süre konuşmak.

söyletmek Dile getirmek.

söyleyegen → söylegen

söyleyen Kendisine söz söyleyen, mu-
hatap.

söynük, [söynüklü] Sönük, sönmüş o-
lan.

söynüklü → söynük

söyündürmek Söndürmek.

söyündürünülmek Söndürülmek.

söyünmek, [sögünmek, sövünmek]

Sönmek, parlaklığı gitmek.

[söz]

- almak Söz dinlemek.

- azmak Söz, hezeyan halini al-
mak.

- çatmak Söz düzenlemek.

-de uz olmak Belagatli, güzel söz-
lü olmak.

-e çekmek Sorguya çekmek.

-e eslemek, [- eslemek, - eşitmek,

-i eslemek] Söz dinlemek, bir sö-
ze önem vermek, öğüt tutmak.

-e gelmek, [-e varmak] Dile gel-
mek, söylemeye başlamak.

-e kırmak Söz söylemesine müsa-
ade etmek, izin vermek.

- eri İyi söz söyleyen kimse.

- eslemek → -e eslemek

- eşitmek → -e eslemek

-e varmak → -e gelmek

-e yatmak Önerilen sözü, verilen
öğüdü kabul etmek.

- eylemek, [- getürmek, - kılmak]

Söz söylemek, konuşmak.

- geleci → - kelecı

- gelici → - kelecı

- getürmek → - eylemek

- götürmemek Söz kaldırmamak,
ağır söze dayanamamak.

-i altında kalmak Verdiği sözü ye-
rine getirememek.

-i bir itmek Fikir birliği yapmak,
birleşmek.

-i bir yire kıymak Karar vermek,
sözbirliği etmek, ahdetmek.

-i bütün Doğru sözlü.

- içinde olmak Konuşmakta ol-
mak.

-i eslemek → -e eslemek

-i geçkin Sözü geçen, sözü makbul
olan.

-i kırmak Bunamak, ne söyle-
diğini bilmemek.

-ine kalem çalmak Sözüne değer verilmemek.

-ini karşulamak Sözüne karşılık vermek, ters cevap vermek.

-ini yüceltmek Yüksek sesle konuşmak, yüksekte atıp tutmak.

-i pişürmek Söylenecek bir sözü ölçüp biçmek, olgunlaştırmak.

-i örece söylemek Vakitsiz, yersiz söylemek.

-i -e ulamak Sürekli söylemek, sözü uzatmak.

-i tutkunarak söylemek Kekeleyerek konuşmak.

- kırmak Konuşmak, lakırdı etmek.

- kelecı, [- geleci, - gelici, kelecı -] Dedikodu, söz.

- kılmak → - eylemek

- kıparmak Söz icat etmek, bir şeyler söylemek.

- öküş Sözüün kıyası, hasıl-ı kelâm, uzatmayalım.

- öküştürmek Söz çoğaltmak, sözü uzatmak.

- sav, şav Lakırdı, bir yığın söz, dedikodu.

- şorıcı Soru soran.

- söykesi Söz persengi.

- sürici Söz ileri süren, düşünce söyleyen.

- sürmek İdare-i kelâm etmek.

- uçkunmak Ağızdan söz kaçırmak.

- uğrısı Kandırıp aldatan, şarlatan.

- uğurlamak Birinin sözünü gizlice dinlemek.

-ün sağı Sözüün doğrusu.

- üşürmek Her yandan birçok sözler söylemek.

- yaraşdurmak Sözü yerli yerince söylemek, belegatla konuşmak,

- yatı Sözüün arkası, devamı.

sözlemek Söylemek.

sözlü Söyleyecek sözü olan.

su (I) → sü

su (II) Tarz, yol, hal, durum.

-yın buldurmak İşi düzenine koymak.

-yını bulmak Düzene girmek, yoluna girmek.

su, su (III) Zaman, vakit.

[su, su (IV)]

- aşağı Suyun aktığı yere.

- ayağı Su yolu, mecra.

- başdan aşmak İş haddini geçmek.

- çevlegi Girdap.

- götüründüsi Su yüzünde akıp giden çörçöp.

- kesügi Nöbetle alınan su hissesi, su nöbeti.

- nigendeli Kenarları teğelli.

-nuş Suyun.

- serpecek Süzgeçli kova.

- vurmak Su serpmek.

-ya bakın → -ya bakıcı

-ya bakıcı, [-ya bakın] Falcı, cin-ci.

-ya doymak Suya kanmak.

-ya düşmek Suya atılmak, suya dalmak.

-ya ıslanmak Suya batırmak, ıslatmak.

-ya şalmak Suya atmak.

- yatağı Neresi azıcık kazılsa su çıkan yer.

-ya virmek 1. Suya atmak. 2. Mahvolmaya bırakmak.

-ya yunmak Yıkanmak.

-yı düşük Soluk, revnaksız.

- yolu İdrar yolu.

- yüzünden Su yoluyla, ırmak yoluyla.

şubağası Su kaplumbağası.

şubaşı, subaşı Zabıt, zabıta memuru, komutan.

şucımaş → suçımaş, suçımaş

şucugaz Az miktarda su.

[suç, suç]

–**da bulunmak** Günah işlemek, suç işlemek.
 –**dan geçmek** Suç bağışlamak, affetmek.
 – **dilemek**, [–**ın dilemek**] Suçunu itiraf edip af dilemek, özür dilemek, suçunun bağışlanmasını istemek.
 –**ı dokunmak** Zarar vermek.
 –**ına kalmak** Suçunu bağışlamak.
 –**ın dilemek** → – **dilemek**
 –**mı almak** Günahını cezalandırmak.
 – **itmek** Suçlu olduğunu ileri sürmek.
 – **kılmak** Günah işlemek, suç işlemek.
şuçekirgesi Karides, teke.
şuçmak, **suçmak**, [**şucmak**, **süci-mek**] Serkeşlik etmek, birdenbire sıçramak.
şuçlamak, **suçlamak** Suçlandırmak, suç yüklemek.
şuevi Ayakyolu.
suğh, **suğh** Fırından ekmek çekecek kebab şişi.
suğluk Küçük bıçak.
suğrak, **suğrak** → **sağrak**, **sağrak**
suğur Adatavşanı.
şuissi Timsah.
şuiti, [**suköpegi**] Kunduz.
şukerdemesi Maydanoz ve suteresi.
suknur → **sunğur**
şukoyunu → **denizkoyunu**
şuköpegi → **şuiti**
şulak Su alınacak, su içilecek yer, suvat.
şulakh Sulak yeri bulunan, sulu.
şulanmak, **sulanmak** Su tedarik etmek, su almak, su gereksinimini gidermek.
şulayım Sulanış.
sulayım Su gibi.
şulı Taze, solmamış.

– **kılıç** Su verilmiş çelikten yapılan kılıç.
 [**sultân** (Ar.)]
 – **yolu** Geniş cadde, şahrah.
sultânhörki Beybörkü de denilen bir çiçek adı.
sulu Su taşımakta kullanılan.
suluca Çocukların başlarında, yüzlerinde çıkan sulu çiban.
şuluk, **suluk** (I) Su kabı, su birikmiş yer.
şuluk (II) Gemde, atın çenesini içine alan halka.
şumak (I) Ekşi yemiş veren bir bodur ağaç ve yemişi.
şumak (II) → **şunak**, **şunak**
şuna Göl ördeği.
şunak, **şunak**, [**şumak** (II)] Su kabı, kırba, maşrapa.
sunğar → **sunğur**
sunğur, [**suknur**, **sunğar**, **şunğur**, **sunğur**] Akdoğan.
şunğur, **sunğur** → **sunğur**
şunmak, **sunmak** 1. Uzatmak. 2. El uzatmak, uzanmak. 3. Saldırmak, hamle etmek, hücum etmek.
sunturaç Hayvanların tırnaklarını kesmekte kullanılan bir çeşit bıçak.
şunuşmak 1. Birbirine vermek. 2. El tutuşmak, birbirine hamle etmek.
şupa Sıpa.
şuplak, [**şoplak**] Uzun ve biçimli (?).
 [**şüret** (Ar.)]
 – **bağlamak** Vücut bulmak, teşekkül etmek.
 – **darusu**, [– **tarusu**] Küçük darı, güvercinlere verilen darı.
 – **düzetmek** → – **düzmek**
 – **düzmek**, [– **düzetmek**] Resim yapmak, resmetmek.
 – **tarusu** → – **darusu**
 – **uğrusı**, [**sîret uğrusı**] Mürâi, iki yüzlü.
 – **uğruhğı** Riya, iki yüzlülük.

– yazmak Resim yapmak.
 şurnaba, [surnapa, zurnapa] Zürafa.
 surnapa → şurnaba
 şuşağan Çok susayan.
 şuşak, şusak, susak Tahta kova, su kabı, maşrapa, çomça.
 şuşalık, şusalık, susalık, [şuşarlık] 1. Suya kanmama hastalığı. 2. Susama, susuzluk.
 şuşalmak Susamak.
 şuşan Susam.
 şuşarlık → şuşalık, şusalık, susalık
 şusatmak Bunaltmak.
 şuşığı Manda.
 – inegi Dişi manda.
 – öküzi Erkek manda.
 [şuşmak]
 şuş kes Sus, sesini kes, kısa kes.
 şuş olmak Susmak, sükût etmek.
 [şusuz]
 – yaban Çöl.
 suv, şuv Su.
 şuvad → şuvat, suvat
 şuvağ → şuvağ
 şuvağ, [suvağ] Su biriken çukur yer, pınar, çeşme.
 şuvarıcı Su verici, sulayan.
 şuvarılmak Sulanmak, su verilmek.
 şuvarınılmak Suvarılmak, su içirilmek.
 şuvarmak, suvarmak, [şıvarmak, sıvarmak] Sulamak, su vermek.
 şuvat, suvat, [şıvat, sıvat, şuvad] Derelerde su alınacak ve hayvan sulanacak yer, gölümsü, havuzumsu yer.
 şuyağı Ham zeytinden çıkarılan ve korukyağı da denilen zeytinyağı.
 şuylamak İzinden gitmek, izlemek.
 şuylayu gitmek İz üzerinde yürümek, izleyerek gitmek.
 şuylatmak İzlettirmek.
 şuyınca, suynca 1. Ardından, izin-den, peşi sıra. 2. Keyfine göre, is-

teğine uygun, arzusu gibi.
 – olmak İzlemek, ardından gitmek.
 – varmak Ardından peşi sıra gitmek.
 şuyurgal, suyurgal İhsan, hükümdarca bağışlanan dirlik.
 şuyurgamak Taltif etmek, lütufta, ih-sanda bulunmak.
 sü, [şu (I)] 1. Asker, çeri, leşker. 2. Güç, kuvvet.
 süci, [sücü, süçi] 1. Şarap. 2. İçki içme.
 – başına urmak, [– urmak] İçki dokunmak.
 – urmak → – başına urmak
 sücimeck → şucımağ
 sücü → süci
 süçi → süci
 süd Süt.
 – ağız Doğuran hayvanın ilk sütü, ağız.
 – çeşmesi Meme.
 – çürüğü Kesilmiş süt, süt kesmiği.
 – hırası Yeter derecede ana sütü alamadığından zayıf düşmüş çocuk.
 – ile suvarmak Süt ile beslemek.
 –i yavuz Sütü bozuk, soysuz.
 südlü Emzikli.
 – aş Sütlaç.
 südük, [sidük] Sidik.
 süglüm Bir yanı ince, öte yanı şişkin olan, beyzi.
 süğşek Şimşek.
 süksün Boyun kökü, ense.
 –i düşük Boynu bir yana eğik.
 sümdük, [sümsük] Ağgözlü, pışboğaz, tufeyli.
 sümek Eğirilmek için hazırlanan yün.
 sümeye Boş yere, beyhude, körü kö-rüne.
 sümsük → sümdük
 sümsüklemek Yumruklamak.
 sümülcimeck → sümülcümeck
 sümülcümeck, [sümülcimeck] 1. So-kulmak, ileri girmek. 2. Tökezi-mek, sürmek.

sünbegi Dalgıç.

sündük Cıva.

sündürmek Bir şeyi çekip uzatmak.

sünji → **sünji**

sünmek Uzamak, uzanmak.

sünter Çavdara benzer, kırmızı renkli bir çeşit sert buğday.

süngü, [sünji] Süngü, kargı, mızrak.

sünğecek, [sünğeticik] Küçük kemik.

sünğücük → **sünğecek**

sünğük Kemik.

sünğüklenmek Kemik gibi sertleşmek.

sünğüklük Kemikle oynanan bir oyun.

sünğülemek Süngülemek, kargılamak.

[**süpürge**]

– **çalmak** Süpürmek, süpürge ile süpürmek.

[**süpürmek**]

süpürü içmek Son damlasına değin içmek.

süpürü tutmak Sürünüp emeklemek (?).

sürçütme Sürmek, sürüp çıkarmak.

sürçek Sürçen, çok sürçen.

sürçitme → **sürçütme**

sürçütme, [sürçitme] Sürçtürmek, sürçmesine neden olmak.

süre (I) Öne katılıp sürülen hayvanlar.

süre (II) → **sürgü**

sürgü, [süre (II)] 1. Tarlanın, toprağını düzeltecek aygıt. 2. Mala.

– **demüri** Duvar delmek için kullanılan demir, murç.

sürilmek Devam etmek, sürülüp gitmek, sürüp gitmek.

sürime → **sürümek**

sürme (I) Cilalı, kaygan.

[**sürme** (II)]

– **dürtme**, [– dürtünme] Gözlerine sürme çekmek.

– **dürtünme** → – dürtmek

[**sürme** (III)]

– **kilid** Sürgü.

sürmek 1. Yürümek, ilerlemek. 2. İzlemek, devam etmek. 3. Geçirmek, görüp geçirmek, yaşamak. 4. Kovmak, uzaklaştırmak, gidermek, tar etmek. 5. Yürütmek. 6. Ovmak, ovuşturmak. 7. Karıştırmak, katmak, ilave etmek.

süre gitmek Sürüp gitmek.

süre süre Sürüye sürüye.

sür şalmak Saldırmak, hamle etmek, ileri atılmak.

sürşat Bir vesileyle alınan tekâlif.

– **koyun** Eskiden halktan tekâlif olarak alınan koyun.

sürsegen → **süsegen**

sürtük Sokulgan, girgin.

sürtünmek Sürünmek.

sürtünü sürünü Sürüne sürüne.

sürtünürce Sürünerek yürüten, sürünerek yürüme çağında.

sürükdürmek Sürüp çıkarmak.

sürükme Sürülme, uzaklaştırılmak, ayak altına düşmek, sürünmek.

sürükmiş Kovulmuş, sürülmüş, taşlanmış; perişan, zelim.

sürümek, [sürime] 1. Sürüklemek. 2. Sürmek.

süsegen, [sürsegen, süsek, süsge] Süsen, boynuzlayan, boynuzla vuran, tos vuran.

süsek → **süsegen**

süsge → **süsegen**

süsmek Sivri bir şeyle dürtmek, hayvan boynuzu ile vurmak, boynuzlamak.

süsölmek Boynuzla vurulmak, dürtölmek.

süsüşmek 1. Mızrak gibi bir şeyle dürtüşmek. 2. Hayvanlar birbirini boynuzlamak.

süyüm İplik teli, sap.

süzek, [süzgi, süzgü] 1. Süzgeç. 2. Testinin ağzına bağlanan tül bent.

süzgi → **süzek**

süzgü → **süzek**

S

şabla → şapla

- urmak → şapla

şabta Sırık.

[şād (Far.)]

- geldiün Hoş geldin.

şadı Bir çeşit maymun.

şağla Çağla.

[şah]

- kalkmak Şaha kalkmak.

şahan Şahin.

şahşal Karartı.

şakıldamak Şakırdamak.

şakımak 1. Şimşek ve yıldırım gibi çakmak, parlamak. 2. Şakrak ezgiler terennüm etmek.

şakraş Arıkuşu.

şakraklık Yüze gülücülük.

[şalaka]

- urmak Tekme atmak.

şalga Sersem, kendini bilmez.

şallah İnşallah, Tanrı dilerse.

şaltak Çığırkan, arsız.

şapıldu Şapırtı.

şapla, [şabla] Sille, tokat, şamar.

- urmak, [şabla urmak, şaplama urmak] Tokat atmak, şamar vurmak.

- yimek Tokatlanmak.

[şaplama]

- urmak → şapla

şar Şehir, kent.

[şarāb (Ar.)]

- almak Şarap etkisini göstermek, dokunmak, sarhoş olmak.

- sürmek Şarap vermek, şarap sunmak.

şarlu Şehirli.

şarşap Çarşaf.

[şaş]

- gitmek Yanlış yola gitmek, amaçtan sapmak, hedefi şaşırarak.

- olmak Yoldan sapmak, bozulmak, çığırından çıkmak.

[şaşı]

- bakmak Eğri, ters, yan bakmak.

şaşırmak Şaşırtmak.

şaşmak Anlayamaz duruma gelmek, şaşırarak.

şaşut → çaşut

şavk Işık, parıltı, şule.

[şavur]

- eylemek Haber vermek.

[şayın]

- doğan Şahin.

şaylga, [şenluğa] Şerefe, sağlga, mutluluğa.

[şazlık]

- nevbetin urmak Sevinç çalgısını çalmak.

şebeş Atlara vurulan hafif gem.

şehet Şayet.

[şeker (Far.)]

- çignemek Hoşa gidecek biçimde imalı söz söylemek, ima ile bir şey vadetmek.

- suyu Şekerli su.

- unı Şeker tozu.

[şekl (Ar.)]

- bağlamak Şekil almak.

şelefe Temkinsiz, vakarsız, hafifmeşrep, tezcantı.

şelek 1. Sırtla taşınacak kadar odun yükü. 2. Denk, tay.

şelem Gerdan, sakak.

şen, [şin] Mamur, bayındır.

şenelmek → şenlenmek

şeneltmek Mamur, bayındır etmek.
şengül Güler yüzlü, şuh, ferahlık veren, hoşsohbet, açık meşrepli.

şenlenmek, [**şenelmek**] 1. Sevinmek, keyiflenmek, neşelenmek. 2. Yerleşilir ve bayındır hale gelmek.

şenlik, [**şinlik**] 1. Bayındır ve yerleşilir olma hali. 2. Sevinç, neşe.

– **itmek** Bayındır ve yerleşilir hale getirmek.

– **oğlanı** Kendisiyle eğlenilen çocuk.

– **yir** Çayırılık, çimenlik, ağaçlı yer.

şenluğa → **şayhğa**

şepki Yeleksiz ok.

[**şerbet** (*Ar.*)]

– **düzdürmek** İlaç düzenlemek.

şerbetlik Çırağa verilen bahşiş.

[**şeş**]

– **gelmek**, [– **olmak**, **şiş olmak**]

Rastlamak, tesadüf etmek.

– **olmak** → – **gelmek**

şeseş Şaşı.

şesilmek, [**şişilmek**] Çözülmek.

şesmek, [**şişmek**] Çözmek.

şese durmak Çözmekte olmak.

şeveke Kalçaları oynatarak yapılan raks.

şevilenmek Hafiflik etmek.

şevik Çevik, hafif.

şeviklik Çeviklik, hafiflik.

şeyle Şöyle.

[**şeytân** (*Ar.*)]

– **atna binmek** Nefsinin isteklerine göre davranmak.

– **örümcegi** Öğle sıcaklığında havada örümcek ağı gibi tel tel görünen güneş ışığı.

şıgva, [**şıvğa**] Taze dal, filiz, fidan.

şılamaş İşıldamak.

[**şıltağ**]

– **itmek** → **şıltaş**

şıltaş Kavga gürültü, anlaşmazlık.

– **eylemek** → – **itmek**

– **geçmek** Hile yapmak.

– **itmek**, [**şıltağ itmek**, – **eylemek**] Anlaşmazlık çıkarmak, kavga gürültü yapmak.

şınabad İçinde üzüm ezilen büyük tekne.

şırılağan → **şıruluğan**

şırılğan → **şıruluğan**

şıruluğan, [**şırılağan**, **şırılğan**] Haşhaş-yağı, susamyağı.

şıvğa → **şıgva**

şıbit Terlik.

şıl Şaşı.

şilen → **şölen**

[**şimdi**]

şimden gerü → **şimden girü**

şimden girü, [**şimden gerü**] Bundan sonra, bundan böyle, artık.

şimdirek Şimdi, şimdiki halde, şu sıra.

[**şimşek**]

– **atmak** → – **oynamak**

– **oynamak**, [– **atmak**] Şimşek çakmak.

şin → **şen**

şindi Şimdi.

şinik 7,5 kilo oylumununda tahıl ölçüğü.

şinlik → **şenlik**

şip şip Çabuk çabuk, şıpır şıpır.

[**şiş**]

– **olmak** → **şeş**

[**şişe** (*Far.*)]

– **bardak** Cam bardak.

şişek İki yaşında koyun.

şişik Şişmiş.

şişilmek → **şeşilmek**

şişkinlik Kibir, azamet, gurur.

şişmek → **şeşmek**

şitil Taze fidan, filiz.

şobanlık Çobanlık.

şol Şu, o.

– **aşıl** Öyle, şöyle, şu gibi.

[**şolok**]

– **dem** O vakit, o anda.

- sâ'at O saatte, tam o anda.

şor (I) Söz, lakırdı, laf.

şor (II) Tuzlu (su).

şorak Tuzlu, çorak.

şorba → şorva

şorlamak, [şoruldamak] Şorul şorul,
şarıl şarıl akmak, çok ve bol ak-
mak.

şoruldamak → şorlamak

şorva, [şorba] Çorba.

şoyulmak Dokunacak iplikler sulu
una (haşıla) ya da çirişe batırıl-
mak.

[şöhret (Ar.)]

- bağlamak Ün kazanmak.

şölen, [şilen] Büyük ziyafet.

şöyle Öyle, onun gibi, olduğu gibi.

[şu]

-ğa degin O kadar.

-ndan ki Şu nedenle.

-nuñ bigi → -nuñ gibi

-nuñ gibi, [-nuñ bigi] Şöyle, öyle,
şu gibi.

-nuñ üzerine ki Şu şartla, şu ka-
yıtla.

şulallamak, [şuvallamak] Dikişi iri
dikmek, iri dikiş dikmek.

şular Şunlar.

şunca O kadar, bu kadar.

şunculayın Şunun gibi.

şuncuk buncuk Öteberi, ufak tefek
şeyler.

şunda Şurada, burada, şuracıkta.

şundak Hemen, o anda, derhal.

şunkar Şahin.

şuval İri dikiş.

şuvallamak → şulallamak

şüşe Şişe.

T

ta (I) Vaktaki, ne zaman ki.

ta (II) Tıpkı, aynı.

tab → **tap**

tabak Sıcaktan ya da taşlık yerde yürümekten hayvanın ayağında olan yara.

tabaklanmak Sepilenmek.

taban, taban (I) 1. Ekincilerin tohumu örtmek ve toprağı düzlemek için tarlaya gezdirdikleri ağaç ya da demir. 2. Yapılarda çatının üzerine dayandığı ağaç.

[**taban, taban (II)**]

-a **kāyar virmek** Tabana kuvvet vermek.

- **berkitmek** Ayak diremek, metanet göstermek, metin davranmak.

- **çalmak** Taban tepmek.

- **götürmek** Çekilip gitmek, hızla gitmek.

-ı **pek** Azimli, sebatlı.

- **kaçmak** Yayan yürümek.

- **kaldurmak** Hızla gitmek.

tabanca, [tapanca] Tokat, şamar, silile.

- **çalmak** → - **urmak**

- **urmak**, [- **çalmak**, - **vurmak**] Tokat atmak.

- **vurmak** → - **urmak**

- **yimek** Tokatlanmak.

tabancalamak Tokatlamak.

tabancalaşmak Birbirine tokat atmak.

tabanlamak Ayakla çiğnemek.

tabanlanmak Çiğnenmek, tepelenmek.

tabla Nişan yeri, hedef.

tabırmak, [tapırmak] Sıçramak, sıçrayarak koşmak.

tabur, tabur 1. İstihkâm. 2. Ordugâh.
- **kurmak** Ordugâh edinmek.

tadak madağ Miktarı az olan yiyecek, tadımlık.

tadırmak → **dadırmak**

tadurmak → **dadırmak**

tağ → **dağ (I)**

tağadamı Bir tür maymun, nesnas.

tağan Tava, yağ tavaşı.

tağar, [dağar] (← *Far. tegâr*) Kap, çanak, küp, çömlek.

tağık → **tağuk**

tağlağı → **dağlağı**

- **tağça** → **dağlağı**

tağlağı → **dağlağı**

tağul → **tağuk**

tağuk, [dağuk, tağık, tağul] Dağınık, perişan.

tağukluk Dağınıklık.

tahıl, [dahıl] Ekin, zahire.

- **ağacı** Ekin sapı.

- **bâzârı** Zahire pazarı.

- **biti** Tahıla dadanan ve bambul denilen böcek.

tahra, tahra → **dahra**

[**taht (Far.)**]

-ı **kılıçlamak** (Adet gereğince) Yenilen, yenilen hükümdarın tahtına kılıç vurmak.

tahta (I) Top, kumaş topu.

tahta (II) Tabut.

tahta (III) Tarlanın ekilmeye hazırlanmış ya da ekilmiş parçalarından her biri.

[**tahta (IV)**]

- **kaçmak** Maskaraya almak için tahta takırdatmak, yuhalamak, tenেকে çalmak.

tahtabaşı Üstadın yardımcısı, çırağı.

tahtakurdı Tahtakurusu, tahtabiti.

taş (I) İhtiyaç.

[taş (II)]

- tutmak → dak (I)

[taş (III)]

- ve cüft Tek çift.

[tâkat (Ar.)]

- taş olmak Takatı kesilmek.

taşav Nal.

taşavcı Nalbant.

taşıtmağ Dağıtmak.

[taşla, taşla]

- kılmak → - urmak

- urmak, [- kılmak] Takla atmak.

tal Dal.

talabımak; [talabumak, talbımak, talbumak] Çarpınmak, çırpınmak, oynayıp sıçramak.

talabıtmağ Silmek.

talabumak → talabımak

talak Petek.

talamak, talamak (I) Yağma etmek.

talamak (II), [dalamak] Isırmak, yalamak, sokmak.

talan; [talav] Yağma.

talanlamak, [talanmak] Yağmalanmak, yağma edilmek.

talanmak → talanlamak

talaslanmak → talazlanmak, talazlanmak

talasğan Kavgacı, dövüşken

talasmak, [dalaşmak] Döğüşmek, çarpışmak.

talav → talan

-a urmak Yağmaya maruz bırakmak.

talaz, talaz Dalga, kasırğa.

talazlanmak, talazlanmak, [talaslanmak] Dalgalanmak.

talazlık Bazı kayıkların küpeştesine, dalgalara karşı baştan kıça kadar konulan tahta.

talbunak → talabımak

talbındurmak Çarpındırmak.

talbınmak, [dalbınmak] Heyecanlanmak, çırpınmak.

talbumak → talabımak

taldırkaç Karıştırarak aygıt.

[talğa]

- itmek Ortahğı karıştırmak, karışıklık vermek.

talğalık Karışıklık, kargaşalık.

talı → talu

tallamak Elle yukarı kaldırmak.

talı, [talı] 1. İnsan ve hayvanlarda iki kürek arası, iki küreğin birleştiği yer. 2. Kürekkemiği.

talvar Çardak, kulübe.

tam, [dam] Ev, üzeri örtülü yer, dam.

- yuvalağı Toprağı sıkıştırıp pekleştirmekte kullanılan taş silindir.

tamak Damak.

- uyan Damaklı gem.

tamar Damar.

- götürmek Baş kesmek, öldürmek.

-ını kesmek Kökünü kurutmak.

- urucu Kancı, kan alıcı, hacamatçı.

tamğa Damga, nişan, alamet.

tamızlık → tamuzlık

taılam, [damlam] Damla.

- - Damla damla.

taımak, [damımak] Damlamak, damla damla akmak.

taıtatlı Taptatlı.

taıtaze Çok taze, taptaze.

taımu (< Soğd. tmw) Cehennem.

taımulık Cehennemlik.

taımuızlık, [taımuızlık] Maya; yoğurt, peynir, pekmez gibi şeylerin mayası.

taımuırmağ → taımuırmağ

taımuırmağ, [damımuırmağ, damımuırmağ, taımuırmağ] Damlatmak.

taıı (I), [daıı (I)] Şafak vakti.

-a kalmak Sabaha kalmak, sabahlamak.

- atmak, [daıı atmak] Şafak sökmek.

- horûsı Şafak vakti öten horoz.
- kayınmak Şafak sökmek
- tan (II), [dan (II)] 1. Hayret, şaşma, şaşırma. 2. Şaşılacak şey, hayret edilen şey.

- a batmak Hayretler içinde kalmak.
- a gelmek Hayrette kalmak.
- a kalmak Şaşakalmak, donakalmak.

- degül Şaşılmaz.
- görmek Garip, acayip görmek.
- ı yoh → -ı yok
- ı yok, [-ı yoh] İhtiyacı, önem verdiği yok (?).
- mı Şaşılır mı?

tanaburnı Parmak uçlarında çıkan dolama.

tañak Acayip, garip, akıl almayacak şey.

tanatuluğı Dana tulumu.

tanaz Alay, latife, istihza.

tanburdı Dımbırtı, tıngırtı.

tañca Şaşılacak şey.

tancıra Tencere.

Tağrı → Tağrı

tanık → tanuk

- dutmak → tanuk

- virmek → tanuk

tanıklık → tanuklık

- dilemek → tanuklık

- itmek → tanuklık

- virmek → tanuklık

tanıslak Dazlak.

[tanış]

- olmak Aşinalık kurmak.

tanışık, [danışık (II)] 1. İstişare, danışma. 2. Danışılan konu.

- eylemek → - itmek

- itmek, [danışık etmek, danış itmek, - eylemek, - kılmak] İstişare etmek.

- kılmak → - itmek

tanışıkçı, [danışıkçı, danışıkçı, tanışıkçı] Müşavir.

tanışıkçı → tanışıkçı

tanışiksuz Müşaviri olmayan.

tanışmak, [danışmak] Müşavere etmek.

tanışman → danışman

tanışmant → danışman

tañla, [danla] Sabahleyin, sabah vakti, sabah olur olmaz.

-dan Sabahtan.

-ya komak, [danlaya komak] Yarına bırakmak, sabaha bırakmak.

tanlacañ → tanlacak

tanlacaq, [danlacaq, tanlacañ, tanlaciğ] Sabahleyin erkenden, şafakla birlikte.

- - Sabah sabah, sabah olur olmaz.

tanlacıg → tanlacak

tañlağı Sabahki, yarımkı.

tañlamağ, [danlamağ] 1. Hayret etmek, şaşmak, garip bulmak. 2. Şaşırtmak.

tañlayu kalmak Şaşakalmak.

tañlanmak Şaşılmak.

tañlarak Şafak söker sökmez.

tañlası Sabahı, ertesi.

tañlaşmak, [danlaşmak] Hep birden hayrette kalmak.

tañlaşuğ Şaşılacak, hayrete değer.

tañlatmak Hayrete düşürmek.

tanmak, [danmak] Danışmak, istişare etmek.

tañmak, [danmak] 1. Hayrette kalmak, şaşmak. 2. Şaşırtmak.

Tağrı, [Tağrı] Allah.

- buyruğı Farz.

-dan hammâm, [-dan ılısu] Kudret hamamı, kaplıca.

-dan ılısu → -dan hammâm

- evi Beytullah, Kâbe.

- eylemek Tanrı olarak kabul etmek.

Tağrıdevecigi Kızlardevesi de denilen, çegirgeye benzer bir böcek.

Tağrıkuşu Tavuskuşu.

Tağrılık Uluhiyet.

taşak → **taşuk**

taşık → **taşuk**

taşuk, [daşık, daşuh, daşuk, taşak, taşık] 1. Acayip, tuhaf, şaşılacak. 2. Garip, acayip şey.

taşukluk Acayıplık, gariplik.

tanuh → **tanuk**

tanuhlu → **tanuklu**

– **virmek** → **tanuklu**

tanuk, [danuk, tanık, tanuh] 1. Şahit. 2. Kanıt, delil, hüccet.

– **dururmak** → – **turgurmak**

– **göstermek** Şahit getirmek.

– **turgurmak**, [– **dururmak**] Şahit göstermek.

– **tutmak**, [tanık **dutmak**] Şahit göstermek.

– **virmek**, [tanık **virmek**] Kanıt göstermek.

tanukluk, [danukluk, tanıklık, tanuhlu] Şahitlik, şahadet.

– **dilemek**, [tanıklık **dilemek**] Şahitlik istemek.

– **itmek**, [tanıklık **itmek**] Şahitlik yapmak, şahadette bulunmak.

– **virdürmek** Şahitlik yaptırmak.

– **virmek**, [danukluk **virmek**, tanıklık **virmek**, tanuhlu **virmek**] 1. Şahitlik etmek, şahadette bulunmak. 2. Kanaat getirmek, hükmetmek. 3. Kelime-i şahadet getirmek.

taneyeli Sabah rüzgârı.

taneyiri, **taneyiri** Şafagın söktüğü yer.

tap, [tab] 1. Yetişir, kâfi. 2. Doğru, yanlışsız. 3. Tamamen, büsbütün, tümüyle, hep. 4. Eşit. 5. Hemen, derhal.

– **gelmek** Kâfi gelmek, kifayet etmek.

– **kılmak** Tahsis etmek (?).

– **olmak** Elvermek, kifayet etmek.

tap Çekiştirilen, başına kakılan, nefret edilen.

tapalamak Hor görmek, kötölemek, çekiştirmek.

tapanca → **tabanca**

tapdurmak Tabi kılmak.

tapıldı Tapırtı.

tapılmak Bulunmak.

tapışdurmak → **tapşurmak**

tapkur (I) Tabur, katar, sıra, dizi.

tapkur, **tapkur** (II), [dapkur, dapkur kolanı, – kolanı] Eyer üstünden aşırılarak bağlanan kolan, aşırma kolan.

– **kolanı** → – (II)

taplamak (I) El ile yavaş yavaş üzerine vurmak.

taplamak (II) Razi olmak, kabul etmek, istemek, muvafık görmek.

tapmak, **tapmak** 1. İtaat etmek, tabi olmak, boyun eğmek, bağlanmak.

2. Takdim etmek, sunmak. 3. Bulmak, haiz olmak.

tapırmak → **tabırmak**

tapşurmak → **tapşurmak**

tapşurılmak Verilmek, teslim edilmek.

tapşurmak, [dapşurmak, dapşurmak,

tapışdurmak, **tapşurmak**] 1. Teslim etmek, tevdi etmek, emanet etmek.

2. Yetiştirmek, ulaştırmak.

tapu 1. Huzur, nezd, makam, kat.

2. Zat, zat-ı âli, hazret. 3. Hizmet,

görev, ibadet, yüceltme, saygı. 4.

Af dileme töreni.

– **eylemek** → – **kılmak**

– **getürici** Hizmet eden.

– **itmek** → – **kılmak**

– **kılmak**, [– **eylemek**, – **itmek**] 1.

İtaat etmek, inkıyat etmek, boyun eğmek. 2. Yüceltmek, saygı göstermek, saymak. 3. Hizmet etmek.

4. Tapmak, ibadet etmek.

– **sağrağı**, **sağrağı** Büyük içki ka-dehi.

– **sına turmak** → – **ya turmak**

– **ya turmak**, [– **sına turmak**] İtaat

etmek, boyun eğmek.

-ya virmek Satmak, temlik etmek.

tapucu Memur, hizmetçi.

tapuculuk Hizmetçilik.

tapulamak Ağırlamak, ululamak.

tapulanmak Kulluk hizmeti yapılmak.

[tar]

- dirlik Zorurett içinde yaşama.

taracı Tarayıcı.

taralmak İçi sıkılmak, patlayacak hale gelmek.

tarandı, [tarantı] Saçı ve sakalı tararken dökülen kıllar.

tarantı → tarandı

taras Yağma.

tarılamak Zail olmak, dağılmak, uzaklaşmak.

tarıl 1. Yüzdeki lekeler, sis. 2. Kirli kül rengi.

tarılmak, [darılmak] Daralmak, içi sıkılmak, mütesir olmak.

tarılğanmak → tarılğanmak

tarılkanmak → tarılkanmak

[tarih (Ar.)]

- bağlamak Tarih saptamak (?).

- kazanmalı Tarihe geçmeğe değer.

[tarkıl]

- olmak (Ses) Boğuk olmak.

tarkılık Kirli renklilik.

tarılğanmak, [darılğanmak, darılğanmak, tarılğanmak, tarılkanmak] 1. Mustarip olmak, kederlenmek, bunalmak. 2. Nefret etmek.

tarılkanmak → tarılğanmak

[tarp]

- Patır patır, sapır sapır.

- varmak Birden, birdenbire gitmek, hızla yürümek.

tarıkmak, tarıkmak Daralmak, sıkılmak, sıkışmak bunalmak.

tarığan Darmadağın, perişan.

tarışamak → tartışmak

tarıtdurmak Çektirmek, işletmek.

tarılmak → dartılmak

tarınmak → dartınmak

tartış Niza, çekiş.

tartışık → dartışık

tartışmak, [dartışmak, tartışmak] Çekişmek, mücadele etmek.

tartmak, tartmak (I) → dartmak

tartmak (II) Esirgemek, menetmek, ahkoymak.

tartmak (III) Saklamak.

tartuk, [dartuk] Pişkeş, armağan.

- şalmak Armağan sunmak.

taru Darı.

taruca Darı kadar.

tarvandurmak Davrandırmak.

tarvanmak Davranmak.

tasa Rahatsızlık, bulantı.

taşacağı Mahzun, tasalı olan.

taşarlanmak (Bir şey) Kabataslak yapılmak.

taşdiklenmek Tasdik etmek.

taşım Ölçü, tahmin, usul, kural, âdet.

taşılmamak Tahmin etmek.

taşlak, taşlak, taşlak 1. Henüz gereği gibi işlenmemiş, kaba, yakışsız, kusurlu. 2. Haşın, hoyrat, ahmak.

taşlamak Tasarlamak, tahmin etmek.

taşma Dilinmiş kayış.

taş tarım Boy bos, endam.

taş taş, taş taş Şerha şerha, parça parça.

taş (I), [daş] Dış.

[taş (II)]

-a başdırmak Taşla kapatmak, üzerine taş yığmak.

-a yazmak Hakketmek, tersim etmek.

- bağır Katı yürekli.

- dögen 1. Taş kıran. 2. Sağlam, kuvvetli.

-ı -a komak Taşı taş üstüne koymak, bina etmek.

- koparmak İtaatsizlik etmek, sözünden çıkmak.

- tutunmak Taşla taharet yapmak.
- **yatur** Korkudan hareketsiz, taş gibi duran.
- **yatur kalmak** Korkudan, hayretten taş gibi donakalmak, harekete takatı olmamak.

taşgarı Dışarı.

taşhun Taşkın.

taşırğamak, [**taşırkamak**] Ayak, yalın olarak yürümekten yara bere içinde kalmak, aşınmak.

taşırkamak → **taşırğamak**

taşırkatmak Hayvanı nalsız yürüterek tırnaklarını aşındırmak.

[**taşmak**]

taşa gelmek Taşıvermek.

taşra, [**daşra**, **daşra**, **dışra**] Dışarı.

- **aşmak** Dışarı çıkmak; sınırı geçmek.

- **çekmek**, [**daşıra çekmek**] Dışarı çıkarmak.

- **gelmek**, [**daşra gelmek**] Dışarı çıkmak.

- **iletmek** Dışarı çıkarmak.

- **kalmak** Yoksun kalmak, uzak kalmak.

- **olmak** Dışarı çıkmak.

- **şalmak** → - **vurmak**

- **vurmak**, [- **şalmak**] Açığa vurmak, izhar etmek.

taşrağı, [**daşrağı**] Dışardaki.

tat, **tat**, **taṭ** Yabancı, cenebi, özel olarak Acem.

tatarı Az pişmiş (yemek).

tatca Yabancı dil ve özel olarak Farsça.

taṭırmak → **dadırmak**

tathcaṭ Kırthk yılı.

[**tatlu**]

- iyi Güzel koku.

tathlucaṭ Tath tatlı.

taṭu Dadı.

tav (I) Kumar ve bahis parası.

[**tav** (II)]

- **tavlanıp şav şavlanmak** İş isten geçmek.

tavar, [**davar**] 1. Binek hayvanı. 2.

Dört ayaklı çiftlik hayvanı. 3. Mal.

- **dutmak** Davar beslemek, davarcılık yapmak.

- **eri**, [**davar eri**] Çoban.

- **ı şalma eylemek** Hayvanı başı boş bırakmak.

taṭı Tava.

tavıcık Küçük yağ tavası.

taviş Hafif ses.

tavlamak Isıtmak.

[**taṭlum taṭlum**]

- - **kılmak** Davul gibi şişirmek.

taṭlunbaz → **daṭlunbaz**

[**taṭşan**]

- **uyhısı**, [- **yuhısı**] Yalancı vaat.

taṭşancı Taṭşancıl.

taṭşıldı Hafif ses.

tavucaṭ Tavukçuk.

tavuk Horoz.

taṭulbaz (← *Ar. Far. taṭl-bāz*) Atlara giyidirilen göğüs zırhı.

tay, **ṭay** Hayvanın yükünün bir dengi, denk, eş, misil.

taṭya Dadı, sütnine.

taṭyak, [**dayak**] Dayanılacak şey, mesnet.

taṭyalık Dadılık, sütninelik.

taṭyancak (I) → **taṭymcaṭ**

taṭyancak (II) Güvenilecek şey.

taṭyanğan Dayanıklı, sağlam.

taṭyanmak Güvenmek, itimat etmek.

taṭyanı görmek Dayanıp durmak, dayanmakta direnmek.

tayaza → **dayıza**

taṭymalık Kaygan

taṭymcaṭ, [**taṭyancak** (I), **taṭyrincak**]

Kaygan, kaypak.

taṭymdurmak Kaydırmak.

taṭymmak, [**taṭyrmak**] Kaymak, sürçmek.

tayıza → **dayıza**

taylak Henüz yük vurulmamış genç deve.

taylaştırmak Denkleştirmek.

ıyırmak → **ıyırmak**

ıyırmak → **ıyırmak**

ıyı Dayı.

taz, [daz] Kel, saçsız.

[tāze (Far.)]

– **yüzlük** Güleçlik, sırtkanlık.

tazılmak Koşup sıçramak.

tazlak, [dazlak] 1. Kel, saçsız. 2. Üzerinde ot bitmemiş (yer).

[tebs]

– **eylemek** Yatıştırmak, teskin etmek.

– **olmak** Yatışmak, sükûnet bulmak.

tecir (< Ar. tâcir) Tüccar.

[te'essüf (Ar.)]

– **yimek** Gam yemek, teessüf etmek.

tefe → **defe**

tefelü Tefelenmiş, dokunurken örgüleri tefe denilen tarakla sıklaştırılmış.

tegek → **degek**

tegele → **tekele**

tegelti, [tegeltü] Eyer altına konulan keçe.

tegeltici Eyer keçesi yapan.

tegeltilik Hayvan sırtının tegelti ile örtülen yeri.

tegeltü → **tegelti**

tek (I), [dek (VI), teki] Gibi.

tek (II) → **dek** (II)

tek (III) → **dek** (IV)

– **degül** → **dek** (IV)

– **durmak** → **dek** (IV)

– **oturmak** → **dek** (IV)

– **turmak** → **dek** (IV)

tekele, [tegele, tekle] Eskiden ulemanın elbise üzerine giydikleri kaftan.

teker Tekerlek, daire.

tekerek 1. Kurs. 2. Dolu.

tekesimek Keçi teke istemek.

teki → **tek** (I)

tekin (I), [dekin, tekün] Beyhude, abes, boş.

tekin (II) Şehzade, prens.

tekle → **tekele**

tekün → **tekin** (I)

[tekye]

– **urmak** → – **vurmak**

– **vurmak**, [– **urmak**] Dayanmak, yaslanmak.

tekyelenmek Dayanmak, yaslanmak.

[tel]

– **kırmak** Uygunsuz harekette bulunmak, hata işlemek.

teleme → **deleme**

telesimek Bayılacak hale gelmek.

tellenmek Keyiflenmek.

teltik Tetik.

[temâşâ (Far.)]

– **ya almak** Maskaraya, alaya almak.

[temel]

– **bırakmak** Temel atmak.

temen Tümüyle, tıpkı, aynıyla, hemen.

temren → **demren**

[ten (Far.)]

– **kalbî** Vücut şekli.

tenbelet → **tenbelit**

tenbelit, [tenbelet] Ufak tefek eşya, küçük yük.

tenk → **dek** (V)

tenşizlik Densizlik.

tepek Tepen, tepici.

tepingi → **depingü**

tepir İçinde tahıl savurarak yabancı maddelerden temizlemek için kullanılan kenar kasnaklı, önü açık yarım daire biçiminde tahta tabla.

tepsermek → **depsermek**

[ter]

– **düşmek** Küsmek, gücenmek.

– geçmek Hafif geçmek, üstünkörü geçmek.

tercümân (Ar.) Bektaşilerin sofra, çırağ ve öteki işlerden önce okudukları dualar ve uyaklı sözler.

terdek Çulhaların mekik içine koydukları ince bir kemiş, masura.

tere Sebze, sebzевat.

terece Pencere.

terek 1. Tabak. 2. Raf.

tereke Mahsul, ürün.

tere türe Tereotu gibi yenir sebzeler.

[**terk** (Ar.)]

– **ini urmak**, [– **in urmak**] Terketmek, vazgeçmek.

– **in urmak** → – **ini urmak**

terken Bir çeşit ok.

[**terki**]

– **atı Yedek atı.**

terlik → **derlik**

termen → **dermen**

[**ters**]

– **izine dönmek**, [– **üzine dönmek**]

Ters yüzüne dönmek, gerisin geri dönmek.

– **üzine dönmek** → – **izine dönmek**

terslemek Aptes bozmak.

terslik Süprüntülük, çöplük.

[**tertib** (Ar.)]

– **şaklamak** Düzene, sıraya uymak.

tetiri Sumak ağacı.

[**tevbe** (Ar.)]

– **yıkamak** Tövbe bozmak.

tevek → **degek**

tevir Türü.

– – Türü türü.

teyin, [**teyün**, **tiyin**] Sineap.

teyün → **teyin**

tezden → **tizde**

teze Taze.

tezene (← *Far.* tēzāne) Mızrap.

tezirmek Sıçramak.

tıhık Kuş tutmak için kullanılan yapışkan madde, ökse.

tığala Bir çeşit zambak.

tığık Tıkılmış, çökük.

tıkaz Dar.

tıkıldı Tıkırtı.

tılak, [**dılak**] Bızır, dilcik.

tılar Küçük yatak, beşiğe konulan çocuk yatağı.

[**tımar** (← *Far.* tīmār)]

– **virlemek** Süslemek, düzen vermek.

tımarlamak 1. Çocuğa ya da hastaya ihtimam göstermek. 2. Yarayı pansuman etmek.

tımas, [**tınaz**] Dövdüldükten sonra savrulmak üzere biriktirilmiş tahıl yığını.

tınaz → **tınas**

tınkıldı Tıngırtı, dımbırtı.

tınmak, [**dınmak**] Ses çıkarmak, söz söylemek.

tınmamak, [**dınmamak**] Ses çıkarmamak, söylememek.

tıpıltı Tıptırtı, patırtı.

tırağa (I) Gürültü.

tırağa (II), [**tırağu**] Türkaz, kapı arkasına sürülen ağaç.

tırağu → **tırağa** (II)

[**tıraş**]

– **eylemek** Elde etmek.

tırıl Çıplak, züğürt.

tırkaç → **tırkaz**, **tırkaz**

tırkas → **tırkaz**, **tırkaz**

tırkaz, **tırkaz**, [**tırkaç**, **tırkas**] Kapı arkasına sürülen ağaç, kapı sürgüsü.

tırkazlamak Kapıyı tırkazla kapayıp pekitmek.

tırmantı İnsanın içini tırmalayan ağrı.

tırmaşmak Tırmanmak.

tırmuk Tırmalamaktan olan iz, tırmık.

[**tırnak**]

– **ı dibinde** Peşin.

– **ı dibinde** **virlemek** Satın alınan şeyin bedelini derhal vermek.

- ı kör olmak Tırnak aşınmak.
- çalmak Tırnak kaşımak, kavgayı kızıştırmak için iki tarafı tahrik etmek.
- yiri İlişecek, dokunacak, itiraz edilecek nokta.

tırtır Tırtıl.

tışlamak Kuşanılmış şeyi çıkarmak.

tıynak → dırnak

ti İşte, işte bak.

[tib]

- incir Baba incir, erkek incir.

[tiğ (Far.)]

- a urmak Bıçaklamak.

tiginmek → deginmek

tike → dike (I)

timeç Sahtiyan.

timür → demür

- gömlek → demür

tin Can.

tiriz Entari peşi.

tirkenmek Tekerrür etmek, arka arkaya gelmek.

[tiryākī (Far.)]

- koşusu Ağır hareket, kaz yürüyüşü.

titiz Uzaklaştırılmış.

titregen → ditregen

titsingen → ditsingen

titsinmek → ditsinmek

tiyin → teyin

tiz (← Far. tiz) Çabuk.

- ayaklu Ayağına çabuk.
- deprenici Atik, çevik.
- günde Az vakitte.
- olmak Çabuk davranmak, acele etmek.
- - Çabuk çabuk.

tizce → tizecek

tizcecük → tizecek

tizegez → tizecek

tizegin → tizecek

tizecek, [tizce, tizececük, tizecegez, tizecegin, tiziye, tizle] Çabucak, derhal, hemen.

tizde, [tezden, tizden] Çabucak, pek çabuk, hemen, az zamanda.

tizden → tizde

tizirek → tizrek

tiziye → tizecek

tizle → tizecek

tizlemek Acele ettirmek, aceleye getirmek.

tizlenmek Hiddetlenmek.

tizlik Sertlik.

- itmek Böbürlenmek, aşırı davranmak (?).

tizrek, [tizirek] Derhal, çabucak.

to balak, to balak → to palak, to palak

to bra, to bra → to pra, to pra

to ğa → to ğa

[to ğan]

- burunlu Yumru, toparlak burunlu, şahin burunlu.

to ğancası Do ğanların hepsi.

to ğdaca → to ğdaç

to ğdaç, [to ğdaca] Karındaki yavru, do ğacak yavru.

to ğdı Lo ğusa cemiyeti.

[to ğmak]

to ğa tırmak, [do ğa durmak] Do ğmak üzere olmak.

to ğrı, [do ğrı, to ğru, to ğru] Do ğru.

- boy Mevzun endam.

- gelmek, [do ğrı gelmek] Do ğru çıkmak.

- sözlüler âdem Do ğru sözlü âdamlar.

to ğru → to ğrı

to ğruluş Düz, düzayak.

to ğrultmak Teveih etmek, yöneltmek.

to ğtaş Bir zamanda do ğan.

to ğurķan Çok do ğuran.

to ğaç → to kuç

to ğlu → to ğlı, to ğlı

to ğlamak (I) 1. Tebaiyet etmek. 2. Sebat etmek, durmak, devam etmek.

tohtamak (II) İhtiyarlamak.

tohum Çekirdek.

- şuyı Meni.

- tutmak (Dişi hayvan aşıldık-tan sonra) Gebe kalmak ya da yumurtası cıvcıv çıkacak halde olmak.

tok (I) Tasma, halta, boyna geçirilen zincir.

tok (II) (Renk için) Koyu.

tokalaç Agel, tekerleğimsi başlık (?).

tokumak → tokumak

tokla Tok iken.

tokh, tokh, [tohlu, toklu] Bir ya-şında erkek koyun.

toklu → tokh, tokh

tokuç, [dokuç, tohaç] Çamaşır tok-mağı, tokaç.

tokumak, [dokumak, dokumak, tokı-mak] 1. Vurmak, birbirine geçir-mek. 2. Çakmak, kakmak.

tokurem → tokurem

tokurem, [dokurem, tokurem] 1. Ekin demetlerinden yapılan yığın. 2. Yirmi dört haneli bir tahta üzerinde dokuz taşla oynanan bir oyun.

tokuşmak, [dokuşmak] Çarpışmak, müsademe etmek.

tokutmak Çaktırmak.

[tokuz]

- dolanmak → - tolanmak

- düzen Dokuz felek.

- tolanmak, [- dolanmak, - to-laşmak] Birçok kere dolaşmak.

- tolaşmak → - tolanmak

tokuza Aralık ayı.

tokuzlatmak Döverek cezalandırmak.

toladı Özellikle, bilhassa.

tolama, [dolama] 1. Entari gibi önü açık olan ve kavuşturularak üstüne kuşak bağlanan eski zamanlarda giyilmiş çuhadan giysi. 2. Sarılmış bir şeyin her katı.

tolamaç, [dolamaç] Dolambaçlı eğri büğrü, karışık.

[tolamak]

tolayu almak Çevresini sarmak, ku-şatmak.

tolayu gezmek Bir şeyin çevresini dolaşmak, dolaşarak gezmek.

tolanı Yuvarlak.

tolanılmak Dolaşılmak.

tolanmak, [dolanmak] Dolaşmak.

tolap tolap Dolu dolu, bol bol.

tolaşım Dolaşık.

tolaşmak, [dolaşmak] İlişmek, sataş-mak.

tolav Dolap.

tolay → dolayı

tolayı → dolayı

tolayu → dolayı

tolaz → tulaz

toldurmak (I) Dolgunlaştırmak, ol-gunlaştırmak.

toldurmalı etmek Dolacak duruma getirmek.

toldurmak (II) (Yayın kirisini) Sonu-na değin çekmek.

tolgundurmak Öfkeye kaptırmak. öf-kelendirip köpürtmek.

tolgunmak → toluşmak (I)

tolmaç Dolmuş, doldurulmuş.

[tolmak]

tolu gelmek (Göz) Yaşla dolmak, dolu dolu olmak.

tolu bakmak Güçlü saymak, zayıf görmemek.

tolmuş İçkiyle dolu kadeh.

- ok Atılmaya hazır ok.

tolu, [dolu] İçkiyle doldurulmuş ka-deh, sağrak.

-ya tutmak Çok içki içirip baygın hale getirmek.

toluay, [tolunay] Dolunay, bedir, mehtap.

tolucah, [toluk] Çiy, şebnem.

toluk → tolucah

tolukmak (I), [tolgunmak] Öfkelenmek, öfkeyle köpürüp taşmak.

tolukmak (II), [dolukmak] (Göz) Yaşla dolmak, ağlayacak duruma gelmek.

toluluk Ayın dolunay durumu.

tolunay → toluay

tolunmak Ay dolunay durumuna gelmek.

tomak Kısa konçlu ökçesiz ayakkabı.

tomalaç → tomalıç

– gözlü → tomalıç

tomalan Arapmantarı, keme.

tomalıç, [tomalaç] Tümsek, yokuş; kambur, yumru.

– gözlü, [tomalaç gözlü] Fırlak gözlü.

– olmak Yumrulaşmak, tümsekleşmek, fırlak olmak.

tomalmak, [domalmak] Yusuymru kabarmak, tümsek hale gelmek.

tomaltmak, [domaltmak] Yumrulaştırmak.

tombaz Altı düz büyük kayak.

tomruk, tomruk, [tomrum] 1. Küçük, ağaç kütüğü. 2. Eskiden tutsakların ve tutukluların ayaklarına takılan kütük.

tomrum → tomruk, tomruk¹

– Domur domur, art arda kaynayıp çıkan.

tomurmak Şişip kabarmak.

ton, [don (I)] (← Saka dili, thauna)

1. Elbise, kılık kıyafet. 2. Renk.

– biçmek Elbise kesmek.

–dan –a girmek Şekilden şekile girmek, dilden dile dönmek.

– değşürmek Kılık değştirmek.

– eylemek Elbise yapmak.

– kesdürmek Elbise biçtirmek.

tonak Bezek, süs.

tonaltmak Donatmak, elbise giydirmek.

tonanma Donanmış, teçhiz edilmiş.

tonanmak, [donanmak] Süslenmek, giyinip kuşanmak.

tonatmak, [donatmak] 1. Süslemek, giydiren kuşatmak. 2. Bir kimseyi kötü sözlerle batırmak. 3. Techiz etmek.

tonbay, [dombay] Manda.

tonkuz Donuk hale gelmiş (?).

tonlık, [donlık] Elbiselik.

tonuk → tunuk

tonuz, [donuz] Domuz.

– topı Domuz sürüsü halinde, vücutları top halinde.

tonuzağırşığı Şalgam, yerelması.

tonuzbalığı Yunusbalığı.

tonuzlanböceği → tonuzlanıkurdu

tonuzlanıkurdu, [tonuzlanböceği] Bokböceği.

tonuzotı Eğreltiotu.

top (I) 1. Bütün, büsbütün. 2. Küme, topluluk.

– olmak Toplanmak, toplu halde olmak.

top (II) Kol bileziği, burma.

[top (III)]

– otı Barut.

– taşı Gülle.

– urmak Top atmak.

topaç → topak

topak, [topaç] Yuvarlak, toparlak, top gibi.

topalak, topalak, [tobalak, tobalak]

Yermiski, havlican denilen kök.

toplamak Top ateşine tutmak.

topra, topra, [tobra, tobra, torva] Torba.

topracuk Bir parça toprak, önemi olmayan toprak.

toprak Yurt, il, memleket.

–dan kaldırmak Yükseltmek, yüceltmek.

– yummak Toprak örtmek, toprak doldurmak.

[topuk]

– çalmak İnsan ve hayvan yürürken topuk içlerini birbirine çarpmak.

topurak Toprak.

tor, tor (I) Toy, acemi.

tor, tor (II) 1. Ağ şebeke, tuzak. 2.

Elbise ya da örgülerde, çorap konunun ağzı gibi büzülen kısım. 3.

Ağ gibi seyrek örgülü bir tür dokuma. 4. Baş örtüsü.

tora → toru

torak Süzülmüş yoğurt, çökelek.

torğu → toğrı

torı → toru

torlak (I) Küçük bir kuş.

torlak (II) 1. Genç, acemi, toy. 2.

Parlak, güzel, tüysüz oğlan.

torluk, torluk (I) İdmansızlık, toyluk, acemilik.

torluk (II) Ağ ve benzeri örmelerde kullanılan.

torluk (III) Kıl çadır.

tormurmak, [dormurmak] (Göz yaşı)

Tomurcuklanmak.

tor-top Derlenip toparlanmış olarak.

toru, [dori, doruk, tora, tori, toruk] 1. Tepe, zirve. 2. Ağaç tepesindeki körpe filiz.

toruk → toru

torulmak Doğrulamak.

torum Deve yavrusu, genç deve.

torunısı Torunu.

torva → topra, topra

toslaşmak Çarpışmak.

toşorguri Dosdoğru.

tosun Haşarı.

tosunluk Haşarılık.

tovgâ, [toğa] Yoğurtlu çorba, toyga.

tovuca, [tovuça] Bir tür gönüllü asker.

tovuça → tovuca

toy (I) Şenlik, şölen, ziyafet.

– eylemek → – itmek

– itmek, [– eylemek] Ziyafet çek-

mek, ağırlamak.

toy, toy (II) Kazdan büyük bir yabani kuş.

toyağa → toyağa, toyağa

toyağa, toyağa, [toyağa, toyka] Sopa, kalın değnek.

toydurmak Doyurmak.

toygâr Tarlaserçesi, çayırkuşu.

toygün, toygün, [toykün] Ak ve çakırdoğan.

toyka → toyağa, toyağa

toykün → toygün, toygün

toylamak, [doylamak] Ziyafet vermek, yedirip içirmek, ağırlamak.

toylanmak Nimetlenmek.

toyum, [doyum] 1. Ganimet almış olarak. 2. Ganimet.

– eylemek Ganimete kavuşturmak, zengin etmek.

– olmak, [doyum olmak, toyumca olmak] Ganimete kavuşmak, zengin olmak.

[toyumca]

– olmak → toyum

toyumluk, [doyumluk] 1. Ganimet. 2. Ziyafet, bahşiş.

toyunmak Kendini doyurmak, doymak.

toz (I) Yayın kabzası üzerine kaplanan kayın ağacı kabuğu ve kirişi.

[toz (II)]

–ını göge şavurmak Tamamen mahvetmek, mahvedip izini bırakmak.

– koparmak 1. Toz kaldırmak, ortaltığı altüst etmek. 2. Ad bırakmak.

– kopmak Toz kalkmak.

tozağacı Denize düşen zamklarının -dalgalarla dövüle dövüle- kehribar olduğu söylenen bir ağaç.

tozak Kimi bitkilerin tohumlandıkları sırada uçlarından çıkıp uçan pamuk parçaları gibi şeyler.

tozaklanmak Tozaklı hale gelmek.

tozluk Çadırın kapısına asılan perde.
tozlurak Toz renginde, bozca.

tozmağ, **tozmağ** Toz halinde savrulmak, tozu savrulmak, toz gibi savrulmak.

tozundu, **tozundu** 1. Bir şeyin silkenmesinden ve savrulmasından çıkan toz. 2. Toz, toz zerreleri.

tozutmak Toz haline getirmek, savurmak.

tök Aşık kemiğinin tümsek yanı.

tökezimek Sürçmek, yürürken ayak bir şeye takılıp düşer gibi olmak.

tökmek Dökmek.

tökülmek Dökülmek.

tölek → **dölek**

töpel Alını akıtmalı at.

töre, **töre** → **türe**

töşek Döşek, yatak.

töz Asıl, tabiat, asıl cevher.

tuç, **tuç** (I) Tunç.

tuç (II) Değirmen baltacı, alt değirmen taşının ortasında bulunup üst taş a giren mihverin üzerine geçirilen balta şeklindeki aygıt.

tudağ Dudak.

[**tudağ**]

– olmak → **tutaş**

tuğ Eskiden sancak tepesine ve başa takılan at kuyruğu.

– **tulp** Hademli haşemli asker, leşker.

tuğlatmak Kapattırmak.

tuğlğa → **tuğulğa**, **tuğulğa**

tuğulğa, **tuğulğa**, [**tuğlğa**, **tuğulğa**, **tuğulğa**, **tuğlğa**, **tuğlğa**, **tuğulğa**, **tuğulğa**, **tuğulğa**, **tuğulğa**] Çelik başlık, miğfer.

tuğulğa, **tuğulğa** → **tuşulğa**, **tuğulğa**

tula Sepilenmemiş deri.

tolaz, [**tolaz**] Aciz, işsiz güçsüz, derbeder.

tuldalanmak → **duldalanmak**

tuğlğa, **tuğlğa** → **tuğulğa**, **tuğulğa**

tuğlğ → **tuluk**, **tuluk**

tulğuk → **tuluk**, **tuluk**

tulp Top, takım, yığın, küme

– – takım takım, küme küme.

tuluk, **tuluk**, [**dulğuk**, **tuğlğ**, **tulğuk**]
Tulum.

[**tulum**]

– borısı Gayda.

tulumpata Çalınan boru, nefir.

tulun → **tuğun**

tuğun, [**tulun**] Şakak.

tulundurmak → **dulundurmak**

tulunmak, [**dulunmak**] 1. Kaybolmak, görünmez olmak. 2. Batmak, gurup etmek,

[**tulunmalığa**]

– olmak Batmak üzere bulunmak.

[**tulup**]

– itmek → **dulup**

tumağı, [**dumağı**, **dumağı**, **tumağı**]
Nezle.

tumağı → **tumağı**

tuman, **tuman** (I), [**tumman**] 1. Don.

2. Pehlivan kışpeti.

tuman (II) Duman.

tumlu 1. Soğuk, sert hava. 2. Soğuk havadaki yağış.

tumman → **tuman**, **tuman** (I)

tun, **tun** Taraf, semt.

–dan –a Uzak yerlere; felekatten felakete.

–dan –a atmak Diyar diyar dolaşmak zorunda bırakmak.

tuncunmak → **tuncukmak**

tuncukdurmak Nefes aldırmamak, nefesini kesmek, bunaltmak.

tuncukmak, [**cuncukmak**, **duncukmak**, **tuncunmak**] Havasızlıktan bunaltmak.

tundar Arkayı gözetken, koruyan asker, artçı, dümdar.

tuğun Durgun, hareketsiz, işe yaramaz (adam).

tunuk, [**tonuk**] 1. Kederli. 2. Keder, kederlilik.

tunuklu Parlak olmayan, donuk, bulanık.

tunukmak → **dunukmak**

unuutmak Donuklatırmak, ııını azaltmak.

Tur Turan.

ura (I) Deriden ya da ipten rlen kamı.

ura (II) (Teslim sırasında) "Oldu" anlamına.

ura (← *Ar. drrāc*) Slne benzer bir ku.

ura, [ura] Yerleilen yer, yurt.
– eylemek Durmak, kalmak, karar etmek, elenmek.

– utmak, [ura utmak] Yerlemek, ikamet etmek.

uraotı, [uraotı] Dereotu, rezene.

urgay ayırkuu, toygār.

ururmak, [ururmak, ururmak, ururmak] 1. Durdurmak. 2. Kaldırmak, ayakta tutmak. 3. Vcoda getirmek, ortaya ıkarmak, gstermek.

urutmak → urutmak

urı → uru

urık Maya, damızlık.

urıkma → urumak

uruluk, [uruluk] Saflık, berraklık.

urmak Durup dnmek.

ururmak → ururmak

urma, [urma] Durmadan, srekli.

urma, [urma] 1. Ayaa kalkmak, kıyam etmek. 2. Vazgemek, geri durmak. 3. Kurulmak, yapılmak. 4. Karı durmak, karı koymak. 5. Balanmak, kendini vermek, mlazemet etmek. 6. Kopmak, meydana gelmek. 7. Yaamak, ok yaamak. 8. Erimek, yerlemek.

ura gelmek → uru gelmek

ura ur Bekleyedur, biraz bekle.

ur dut oyunu → ur ut oyunu

urı gelmek → uru gelmek

urı alma Dikilip kalmak.

urı urmak → uru urmak

urı varmak → uru varmak

– oturmak, [urup oturmak] Dp kalkmak, lfet etmek.

ur ut oyunu, [ur dut oyunu] Bir ocuk oyunu.

uru gelmek, [urı gelmek, uru gelmek, ura gelmek, urı gelmek] Kıyam etmek, ayaa kalkmak.

urup oturmak → – oturmak

uru urmak, [urı urmak] Durmak, durmakta devam etmek.

uru varmak, [uru varmak, urı varmak] 1. Boa gitmek. 2. Birdenbire kalkıp gitmek, kendini ileri atmak.

[urna]

– alayı Turna katarı.

– gzi Pek saf, pek duru.

– ırı Siyahı beyazından ok olan at donu.

– telli Turna salı.

– onına girmek Turna eklini almak, turna kılıına girmek.

[uru (← *Far. trl*)]

– destisi Turu kp.

uru, [urı, uru, urı] 1. Saf, temiz, berrak. 2. Durgun, sakin.

urumak, [urumak, urıkma] 1. Duraklamak. 2. Durmak, karar kılmak.

urulmak, [urulmak] Durulamak, duru hale gelmek.

[urum]

– yiri Durak yeri.

urumay Karagz trnden bir alıcı ku.

urundurmak Durmasına zaman ve fırsat bırakmak.

urur Durgun, sakin.

ururmak, [ururmak] 1. Durdurmak, bir hizmete memur etmek, harekete engel olmak. 2. Durdurmak, ayakta durdurmak, sabit kılmak.

urumak → drmek

urutmak → durutmak

turvan Yourt alkalamaya yarayan kp, turfan.

turvanda, urvanda Turfanda.

tuş (I), [düş (II), tüş (II)] Taraf, cihet, yön, yol,
-a gelmek Rast gelivermek, karşılaşıvermek.

- eylemek, [düş eylemek, düş itmek, - itmek, - kılmak, tüş eylemek] 1. Rast getirmek, karşı karşıya getirmek, nail etmek. 2. Müplele kılmak, uğratmak. 3. Havale etmek.

- gelmek, [düş gelmek, düşine gelmek] Rast gelmek, tesadüf etmek, karşılaşmak.

-ına çıkmak Karşısına çıkmak.

- itmek → - eylemek

- kılmak → - eylemek

- olmak, [düş olmak] 1. Yönelmek.

2. Rast gelmek, isabet etmek, karşılaşmak. 3. Nail olmak, erişmek.

4. Delalet etmek, uygun gelmek.

- -a Taraf taraf.

- tutmak Bir semte yönelmek.

tuş (II) → tuşak

tuşak, [duşak, tuş (II)] Köstek, ayak bağı, bağ.

- vurmak Kösteklemek.

tuşanmak Bağlanmak, kösteklenmek.

[tuşlu]

- tuşına Rast gelen tarafa, beğendiği yöne.

tuşman Düşman.

- tutmak Düşman saymak.

tuta → **tutarık, tutarık**

tutağan, [dutağan] İyice, sıkıca tutan, çok tutan.

tutak (I), [dutak (I)] Dudak.

tutak (II), [dutak (II)] Saban okunun elle tutulacak yeri, saban kulağı.

tutalgâ → **tutarık, tutarık**

tutalı → **tutarık, tutarık**

tutam Deste, demet.

- yiri Kabza.

tutamak Kabza.

tutar → **tutarık, tutarık**

tutarık, tutarık, [dutalgâ, dutarak, dutu (II), tuta, tutalgâ, tutalı, tutar] Sara, hastalık nöbeti.

[tutaş]

- eylemek → - itmek

- itmek, [dudaş itmek, - eylemek] Karşılaştırmak.

- olmak, [dudaş olmak, tudaş olmak] 1. Karşılaşmak, rastlamak, yaklaşmak. 2. Meşgul olmak, çalışmak.

tutğun, [dutğun, duthun, dutkun] Esir, tutsak, mahpus.

tutğunluk Tutukluk.

tutı → **tutu**

tutkun Tutuk, tutulmuş.

tutma Hizmetçi, işçi, uşak.

tutmaç Yoğurtlu erişte çorbası.

tutmak, [dutmak] 1. Sabit kılmak.

2. Farzetmek. 3. Yapmak, amel etmek.

4. Saklamak, muhafaza etmek, gizlemek.

5. İstila etmek, zaptetmek, kaplamak.

6. Bir hayvan çiftleştigi erkekten yavruya yüklü kalmak.

7. Kapamak, seddetmek.

8. Elde etmek, iltizam etmek, ihtiyar etmek.

9. Alıkoymak, gitmeğe bırakmamak, engel olmak.

10. Kullanmak.

11. Saymak, addetmek, kabul etmek.

12. Karşısına koymak.

tuta Tutsan a!

tuta gelmek Ahp gelmek, yanında getirmek.

tut kap Mücadele, kavga.

-a virmek Emanet bırakmak, iğreti olarak vermek.

- kapmak Atıp tutmak.

tutruk → **duturuk**

tutsag → **tutsak**

tutsak, [dutsak, tutsag] Esir.

tutsaklık, [dutsaklık] Esaret.

tutu, [duta, dutı, dutu (I), tutı] Rehin.

- kılamak, [dutu kılamak] Rehin olarak bırakmak.

-ya kımak, [dutuya kımak] Terhin etmek, rehin olarak vermek.

tutuk tutuk (I), [duduk (I)] Perde, peçe, yaşamak, duvak.

tutuk (II) Kapalı, örtülü.

tutuklaşmak, tutuklaşmak Tutuşmak.

tutulmak → dutulmak

tutulu Kapalı, müphem.

tutum Hal, durum, vaziyet.

tutunmak, [dutinmak] 1. Edinmek, ittihaz etmek, telakki etmek. 2.

Tutulmak.

tuturuk → duturuk

tuvaş Duvak, peçe.

tuvalğa, tuvalğa → tuğulğa, tuğulğa

tuvalğa → tuğulğa, tuğulğa

tuymak, [duymak, tuymak]

İşitirmek, duyurmak, sezdirmek.

tuymak → tuymak

tuysuz Duygusuz, hissiz.

tuynak → dırnak

tuysu, [tuysu] Duygu, his.

tuysu Hassas, duygulu.

tuysu Şiir, şarkı, türkü.

tuz, tuz Güzellik, şirinlik.

tuzak (← Far. düzah) Cehennem.

tuzlak Tuz elde edilen yer, tuzla.

tuzluca, tuzluca Tath, güzel.

tü, [dü, tüg, tük] Tüy, kıl, yün.

-si onmamak Tüyü düzelmemek,

işi yolunda gitmemek.

[tüfenk (← Far. tufeng)]

-serpmek Kurşun atmak, yaylın

ateş etmek.

tüg → tü

tügme Dügme.

tügme → dügme (II)

tük → tü

tükeli → dükeli

tülek (I) Ava alıştırılmış.

-e gelmek Kıvama, uygun duruma

gelmek.

tülek (II) Tüy değiştirmiş.

tülemek Tüy değiştirmek.

tülenmek Tüylenmek.

tülüdeve İki hörgüçlü puğur ile Arap cinsi dişi deveden meydana gelen deve.

tülüngi Fakir, dilenci.

tülürek Tüylüce.

tüm Küme.

tümce Küme halinde.

tümel Temel.

tümen On bin, pek çok; fırka.

tümenât Tümenler, kendisine yüz köy bağli olan kasabalar.

tümmek Yumrulanmak, kabarmak.

tün Külhan.

türe, [töre, töre] Âdet, usul, kural, örf, görenek, yasa, kanun, âyin.

türemek Peyda olmak.

türetmek İcat etmek.

türk Güzeli, civan.

Türklük Türklerin oturduğu yer, köy.

Türkotı Eğir, andız, zencefil.

[türkü]

-yakmak Türkü düzmek, türkü bestelemek.

-yırlatmak Türkü çağirtmak.

tüskürmek (I), [tüskürtmek] Geri çevirmek, püskürtmek, geri çekilmek zorunda bırakmak.

tüskürmek (II) Tıksırmak.

tüskürtmek → tüskürmek (I)

tüş (I) Aynı derecede, denk, eş, akran.

tüş (II) → tuş (I)

-eylemek → tuş (I)

tütmek Duman olup gitmek.

tütün → düttün

tütünlük → düttünlük

tütüzdürmek → düttüzdürmek

tütüzmek → düttüzmek

tüy Kıl.

-isi Tüyü.

tüzme İçine sinmek, işlemek.

U

uca Oturak yeri, kış, sağrı.

– **kemigi Akse'l-İreb**, “uca kemigi-ni” Arapça “verek” karşılığı olarak alıyor ve uyluğun sonundaki yumru kemik diye tanımıyor. Mütercim Asım bu sözcüğü bir kez “verek” karşılığı olarak ve “iki taraflı kalça kemikleri” denecek biçimde tanımıyor. Bir kez de Arapça “sa'lebe” karşılığı olarak alıyor ve “kuyruk dibindeki mercimek kadar bir kemik” diye tanımıyor. Burada anlamdaş olarak “kuyruksokumu” ve “pöç” sözcüklerini de veriyor. “Omaca kemigi” sözcüğünde görüldüğü üzere Mütercim Asım iki taraflı olan kalça kemiklerine “pöç” ve “omaca” da demektedir.

uçugaz Uçağız.

uera Uç yer, تنها, sakın, kimsesiz yer.

ucuraca Uzakça.

ucurdum, [uçrum] Uçurum.

[ucuz]

– **đutmak** Aşağı görmek, değer vermemek.

ucuzsunmak Ucuz görmek, ucuz bulmak.

uç (I) 1. Son, nihayet, netice. 2. Kenar. 3. Sınır, hudut, serhat.

– **a çıkmak** Sona erişmek, hitam bulmak.

– **begi** Sınır komutanı.

– **dan** Baştan sona değin, tümüyle.

– **dan –a** Baştan başa.

– **ına** irmek Sona ermek, son bulmak.

– **ın tutmak** ... yoluna, tarafına gitmek.

– **irmek** Kabarmak.

uç (II) Sebep, vesile.

– **dan** → **ından**

– **ımızdan** İçin, yüzümüzden, bizden dolayı.

– **ından**, [–**dan**, –**ıyla**] İçin, sebebiyle, sebepten, –den dolayı, yüzünden.

– **ıyla** → **ından**

– **undan** → **uğuzdan**

– **uğuzdan**, [–**undan**] Yüzünüzden, sizden dolayı.

uçar Uçan.

uçarda Kuşlardan, kuşlar arasında.

uçkımak (I) Yükselmek istemek.

uçkımak (II) Korku ve heyecandan benzi sararmak.

uçınmak → **uçunmak**

uçkunmak Esirgemek, vermemek için geri çekmek.

[uçkur]

– **evi** Donun uçkur geçirecek yeri, uçkurluk.

uçmağ → **uçmak**

uçmağ → **uçmak**

uçmak (I), [uçmağ, uçmağ] (← *Soğd.* uştmağ) Cennet.

[uçmak (II)]

uça gelmek Uçar gibi, acele gelmek. **uçayu** Uçarak.

uçrum → **ucurdum**

uçuk Sara hastalığı.

– **đutmak** → – **tutmak**

– **ı** **depreşmek** Sarası tutmak, kendini kaybetmek.

– **tutmak**, [– **đutmak**] Sara tutmak, cin tutmak.

uçuklı → **uçuklu**

uçuklu, [uçuklı] 1. Saralı, cin tutmuş.

2. Sersem, derbeder, sarsak, deli.

uçunmak, [uçınmak] Korkudan sararmak, rengi uçmak.

uçurma Kuru, boş laf, uydurma söz.
uçurmak 1. Kaçırmaq. 2. Yüksek göstermek, çok övmek. 3. Koşturmak, hızla göndermek.
ud, [ut, ut] 1. Haya, edep, ar, hicap, utanma, utanç. 2. Kaygı, tasa. 3. Şeref, onur.
 - **yiri**, [ut, ut yiri] Erkek ve kadının cinsel organlarının bulunduğu yer.
udlı → **udlu**
udlu, [udlı, utlu] 1. Utangaç, mahcup. 2. Utanılacak.
 - **düşmek** Mahcup olmak, utanır duruma düşmek.
 - **itmek** Mahcup düşürmek, utandırmak.
udluluk Mahcubiyet, utangaçlık.
udsuz Hayasız, saygısız, kaba davranışlı.
udsuzluk Hayasızlık, utanmazlık.
ufaklamak Ufaltmak.
ufam ufam Ufacık ufacık, zerre zerre.
ufandı Ufalanın şeyin kırmıntıları.
ufanmak Parçalanmak, ufalanmak.
ufanuk Kırık, ufanmış.
ufatmak Kırmaq, parçalamak.
uğ (I) Direk (?).
uğ (II) Çakşır, şalvar.
uğ (III) Zahir ambarı, kiler.
uğınmak → **uğunmak**
uğrlayın → **uğrulayın**
uğrağan Çok uğrayan, çok karşılaşan.
uğramak 1. Tesadüf etmek, rastlamak, rastgelmek. 2. Karşılaşıp geçmek, uzaklaşmak. 3. Üstüne varmak, birden saldırmak.
uğrap Uğrayıp.
uğrayu gelmek Rastgelmek.
uğraş Harp, savaş, kavga, dalaşma.
 - **eylemek** → - **itmek**
 - **itmek**, [- eylemek] Savaşmak.
 - **yiri** Savaş alanı.
uğraşçı Muharip, savaşçı.
uğraşmak 1. Karşılaşmak, rastgelmek, rastlamak, kavuşmak. 2. Çarpışmak, savaşmak.

uğratmak Maruz kılmak, duçar etmek.
uğrı, [uğru] Hırsız.
 - **kapu** → **uğrın**
 - **yol**, [uğrın yol] Gizli yol, kestirme, kısa yol.
uğrıladi → **uğrın**
uğrulamak → **uğrulamak**
uğrlanmak → **uğrulanmak**
uğrlayın → **uğrulayın**
uğruluk → **uğruluk**
uğrın, [uğrıladi, uğrınca, uğrun] Gizli, gizlice.
 - **kapu**, [uğrı kapu, - kapu, uğru kapu, uğrun kapu] Yapının asıl kapısından başka, göze çarpmayan bir yerindeki kapı, gizli kapı.
 - - Gizli gizli.
 - **yol** → **uğrı**
uğrınca → **uğrın**
uğru → **uğrı**
 - **kapu** → **uğrın**
uğrulamak, [uğrulamak, uğurlamak] Çalmak, sirket etmek.
uğrlanmak, [uğrlanmak, uğurlanmak] 1. Çalınmak. 2. Gizlenmek.
uğrulayın, [uğrlayın, uğrılaysın, uğurlayın] Hırsız gibi, gizlice, sessizce.
uğrulayınca Pek gizli olarak, hiç sezdirmeyerek.
uğruluk, [uğrluluk, uğurluluk] Hırsızlık.
uğrun → **uğrın**
 - **kapu** → **uğrın**
uğud İri öğütölmüş un.
[uğum]
 - **ımı uçurmak** Huzurunu, tahammülünü kaçırmak (?).
[uğumca]
 - **olmak** Geçimli olmak, uysal, kanaatkâr, alçak gönüllü olmak.
uğumlu Sabırlı, tahammüllü.
uğumsuz Geçimsiz, aç gözlü.
uğundormak → **uğundormak**
uğundormak, [uğundormak] Bayılcak hale getirmek.

uğunmak, [uğunmak, uvunmak] Bayılacak hale gelmek, bayılmak, aklı başından gitmek.

uğunuk Baygınlık.

uğur 1. Ön, yön. 2. Yol.

– eri İyi bir amaç için yola çıkan yolcu.

–ımı açmak Yolunu açmak.

– olsun Uğurlar olsun.

uğurkan → urkan

uğurlamak → uğrulamak

uğurlanmak → uğrulanmak

uğurlatmak Çaldırmak.

uğurlayın → uğrulayın

uğurlayınca Gizlice, gizli gizli.

uğurluk → uğruluk

uğurmak Yollanmak, yürümek.

uğut Baygın, kendinden geçmiş.

ul Temel.

ulağ → ulağ

ulağât Ulaklar, elçiler, postacılar.

ulağ, [ulağ] 1. Parça. 2. Eskiden, bir yerden başka yere posta ya da haber götüren. 3. At.

[ulağcı]

– atı Posta beygiri.

ulağlık Ulak görevi, işi.

ulalmak 1. Büyümek, yetiştirmek, yaşlanmak. 2. Artmak, çoğalmak.

ulalu başlamak Büyümeye başlamak.

ulaltmak Büyütmek, yetiştirmek, yükseltmek, çoğaltmak.

ulamak Ekleme, katmak, ulaştırma.

ulam ulam Sıra sıra, arka arkaya.

ulanmak (I) Eklenmek.

ulanmak (II) Büyüklük taslamak.

ulaşdırı → ulaştırı

ulaştırma → ulaşturma

ulaştırı, [ulaştırı, ulaştırı] Ardi kesilmeksizin, sürekli, devamlı, fasilasız.

ulaşturma, [ulaşturma] 1. Bağla-

mak, bitişmek, birleştirmek, ilhak etmek. 2. Yetiştirmek, eriştirmek.

ulaşdırı → ulaştırı

ulaşgan, [ulaşgan] Sıkıca yapışan, yapışkan, sırnaşık.

ulaşır → ulaşıur

ulaşık → ulaşıur

ulaşkan → ulaşıgan

ulaşmak 1. Yakınlık peyda etmek, yaklaşmak. 2. Birleşmek, birleşip yapışmak. 3. Yetişmek, erişmek, ulaşmak, kavuşmak. 4. Bulaşmak, etkilemek, sirayet etmek. 5. Ak-raba olmak, yakınlık kurmak. 6. Eline geçmek, kendisinin olmak. **ulaşası** olmak Ulaşacak olmak, ulaşmak.

ulaşmaklık Kavuşma, vuslat.

ulaşı Bitişik, bağı, merbut, muttasıl.

ulaşıur → ulaşıur

ulaşıur, [ulaşıur, ulaşıur, ulaşıur] 1. İle-riden beri sürüp gelen, mütevali. 2. Birbiri ardına, arkası kesilmeksizin. 3. Bağlılık, irtibat. 4. Bitişik, bağı, muttasıl. 5. Yakınlık, akrabalık.

ulaşıurlık Akrabalık, yakınlık.

ulaşı → ulaşı

ulaşı, [ulaşı] Muttasıl, arkası kesil-meksizin, sürekli olarak, birbirine bitişik olarak.

ulı → ulu

ulu, [ulı] 1. Zengin. 2. Ağır. 3. Çok büyük, pek önemli. 4. Şerefli, saygıdeğer.

– aşılı Asılzade.

– başlu Yüce, yüksek mertebeli.

– bayram Ramazan bayramı.

– boy Boy'dan büyük olan toplu-luk, kabile, aşiret.

– hatun Hanımefendi.

– işli Büyük işler başaran.

–lar yolu Büyüklüklerin adeti, usulü, mesleği.

– leşker Çok sayıda asker.

- söz Büyük söz, kendine çok gü-
venilerek söylenen söz.
- tutmak İtibar etmek.
- yol Büyük yol, cadde.
- yollu Yolda büyük, yüksek dere-
celi.

uluğ Ulu, büyük.

ululamak 1. Saygı göstermek, tazim
etmek. 2. Üstün kılmak, yücelt-
mek. 3. Taltif etmek, aziz kıl-
mak.

ululanmak 1. Büyümek. 2. Kibirlen-
mek, büyüklük taslamak. 3. Saygı
gösterilmek, yüceltilmek, bağlanıl-
mak.

ululatmak Büyütmek.

ululuk Azamet.

- itmek Kibirlenmek, büyüklük
taslamak.

ulurak Daha büyük, en büyük, daha
iri.

ulus Aşiret, halk, millet, kavim.

umaç → omaç (I)

umak Arzu, amaç, hırs (?).

umarlanmak Umutlanmak, ümide
düşmek.

umı → umu

umma Umduğu eline geçmeyen kim-
senin uğradığı hastalık.

ummak Beklemek, temenni etmek.
uma varmak Umarak, ümitle git-
mek.

umsundurmak, [umundurmak] Ümide
düşürmek.

umşunmak, umsunmak Ummak, canı
çekmek.

umu, [umı] 1. Ümit, emel, arzu,
dilek. 2. Beklenen şey.

- virmek Ümide düşürmek.

umucu Ümit eden, uman.

umucuk Umulan, beklenen şey.

umundurmak → umsundurmak

umusuz Ümitsiz.

[un]

- aşı Bulamaç, hamur işi.

- özi Nişasta.

unak, [onak] İyi, elverişli, yarar (?).

unarmak → onarmak

unat → onat

unđurmak → onđurmak

unmak → onmak

unutsağı → unutsağı

unutsağlık → unutsalık

unutsağı, [unutsağı, unutsak] Unut-
kan.

unutsak → unutsağı

unutsaklık → unutsalık

unutsalık, [unutsağlık, unutsaklık]

Unutkanlık, nisyan.

urağut Kadın.

urdurmak 1. Vurdurmak, talan, yağ-
ma ettirmek. 2. Sokturmak.

urfadan, [rufadan] Rafadan.

urğun 1. Vurulan, vurulmuş. 2. Vur-
gun, âşık.

- mahlı Vurgun mahlı, ganimet.

urguncu Yağmacı, vurguncu.

urılmak →urulmak

urınmak → urunmak

uriş → uruş

urişmak → uruşmak

[urk]

- olmak Uzayıp gitmek, önden git-
mek.

urkan, [uğurkan] Urgan.

urlu Vurulu, vurulmuş, basılmış.

urmak 1. Vurmak, çarpmak. 2. Bas-
kın yapmak, gasp ve yağma etmek.

3. Belli bir sesi yüksek olarak çı-
karmak, haykırmak. 4. Giydirmek,

giyinmek, takmak. 5. Vazetmek,
koymak. 6. Sokmak, batırmak, del-

mek, yaralamak. 7. Nişan alarak
atmak. 8. İfade etmek, beyan et-

mek, bildirmek. 9. Sürmek. 10. Et-
kilemek.

ura başlamak Vurmaya başlamak.

ur tut Pazarlık ederek, üç aşağı beş
yukarı.

urup tutmak Ne yapıp yapmak.

uruk 1. Irk, soy, sülale, hanedan, aile, kuşak. 2. Aşiret kolu, boy, oymak.

– atmak Bitki, filiz, dal kol salmak.

urulmak, [urılmak] 1. Dikilmek, kurulmak, yapılmak. 2. Vurulmak, çarpılmak. 3. Giydirilmek, takılmak, konulmak.

urum (I) Vuruş.

urum (II) Cirm, hacim.

urun → **orun**

urunmak, [urunmak] 1. Giyinmek. 2. Takınmak. 3. Konulmak, oturulmak, takılmak.

urunulmak Giyinilmek.

Urus Rus.

uruş, [urış] Müsademe, çarpışma, vuruşma, savaş.

– itmek Savaşmak, vuruşmak.

– yarağı Savaş levazımı, savaş hazırlığı.

uruşçı Muharip, savaşçı.

uruşmak, [urışmak] 1. Hepsi birleşip vurmak. 2. Vuruşmak, çarpışmak, öldürüşmek.

uruşu ölmek Çarpışa çarpışa ölmek.

uruyumrı Bir çeşit ur.

urva, [uvra] Yufka açılırken hamur tahtaya yapışmasını diye altına saçılan un.

uş, **us** Akıl, fikir.

–dan alı Akılsuz, akıl yoksulu.

–ı azmak Çıldırmaq.

uşal İhmal edilecek nitelikte önemsiz.

– olmak → uşan, uşan

– tutmak → uşan, uşan

uşan, **usan** → uşan, uşan

– gelmek Uşanç, bıkkınlık gelmek.

– olmak → uşan, uşan

– tutmak → uşan, uşan

– virmek Usandırmak, uşanç vermek.

uşan, **usan**, [uşan, usan] 1. Gafil, gevşek, tembel. 2. İsteksiz.

– dutmak → – olmak

– olmak, [uşal olmak, uşal tutmak,

– dutmak, uşan, usan olmak, uşan,

usan tutmak, – tutmak] Bıkmak, gevşek davranmak, ihtiyatsız bulunmak, ihmal etmek.

– tutmak → – olmak

uşanlık, **uşanlık** Gafillik, ihmal, tembellik, gevşeklik.

uşmak → **yosmak**

uşukmak Akıl erecek hale gelmek.

[uşul]

– boy Mütenasip, mevzun endam.

uşullu Uslu, kibar, yumuşak, yol bilir.

uş, [üş] 1. İşte, şimdi. 2. Çünkü. 3. Ancak.

– şunda Ha şurada, işte şurada.

– – Hemen şimdi, derhal.

– ... – Ha... ha...

uşacık → **uşacuk**

uşacuh → **uşacuk**

uşacuk, [uşacık, uşacuh] 1. Uşak-çık, küçük çocuk. 2. Ufacık.

uşağki Çocukluktaki.

uşak 1. Ufak, küçük. 2. Çocuk.

– devşek, [– döşek] 1. Çoluk çocuk. 2. Ufak tefek.

– döşek → – devşek

uşaltmak → **uşatmak**

uşandırmak → **uşatmak**

uşanmak Kırılmak, parçalanmak, ufanmak, dağılmak, kopmak, toz haline gelmek.

uşatmak, [uşaltmak, uşandırmak] Parçalamak, ufaltmak.

uşbu, [işbu] Bu, işte bu.

– ara, [işbu ara] Bura.

– –, [işbu işbu] Söyle şöyle, şu şu.

uşbula, [işbula] Böyle, böylece, işte böyle, bu şekilde.

uşbular, [işbular] Bunlar.

uşbuğa, [işbuğa] Buna.

uşbunca Bunca.

uşbunda, [işbunda] Burada, bu yerde.

uşbundan, [işbundan] Buradan.

uşbunu, [işbunu] Bunu.

uşbunları, [işbunları] Şunları, bunları.

uşbunuğ, [işbunuğ] Bunun.

- gibi, [işbunuğ bigi, işbunuğ gibi]

Bu gibi, böyle.

uşbunuğla, [işbunuğla] Bununla.

uşda → üşde

uşmak Uçmak.

uşuşmak Üşüşmek.

ut, ut → ud

- yiri → ud

utalmak Utanmak (?).

utancak → utansak

utangan Çok utangaç, sıkılgan.

utansak, [utancak] Mahcup, utangaç, sıkılgan.

utdurmak Kumarda kaybetmek.

utılmak → utulmak

utışmak Birbirini yenmeğe çalışmak.

utızmak → utuzmak

utlu → udlu

utmak, [ütmek (II), yutmak (I)] 1.

Yenmek, oyunda kazanmak. 2. Yararlanmak.

utulmak, [utılmak, ütilmek, ütülmek (I)] Oyunda yenilmek, kaybetmek.

[uturu uturu]

- - bakmak Dikkatli dikkatli, dik dik bakmak.

utuzmak, [utızmak, ütüzmek (I)]

Yutulmak, oyunda kaybetmek.

uvacık → uvacuk

uvacuğ → uvacuk

uvacuk, [uvacık, uvacuğ] Ufacık.

uvağırak, [uvağrak] Daha küçük, pek ufak.

uvağ Ufak, küçük, kırıntı.

- devek Ufak tefek.

[uvağlu]

- irilli Küçük, büyüklü, irili ufaklı.

uvağrak → uvağırak

uvalmak Ufanmak, parçalanmak.

uvandurmak Ufaltmak, parçalamak.

uvanık → uvanuk

uvanmak Ufanmak, kırılmak, parçalanmak.

uvanuk, [uvanık] Kırık.

uvatmak Ufaltmak, ufalamak, kır-

mak, parçalamak.

uvra → urva

uvumlağı Kanaat veren.

uvunmak → uğunmak

uya 1. Ahmak, sersem, bön, uysal.

2. Tembel. 3. Arkadaş, kardeş.

uyaca Muti, uysal (?).

uyad → oyad

uyadhk → oyadhk

uyağ → uyak

uyağmak → uyağmak

uyağ → uyak

uyağmak → uyağmak

uyak, [uyağ, uyağ] 1. Uyanık, uykusuz. 2. Uykusuzluk.

uyakdurmak Gurup ettirmek.

uyakmak, [oyağmak, uyağmak, uyağmak] Gurup etmek, yıldız batmak.

-a varmak Işığı kararır gibi olmak.

uyalmak Utanmak, çekinmek.

uyan, [oyan] Dizgin, gem, yular.

- tımağı Gemin ağza giren kısmı.

- urmak Gem, dizgin takmak.

- urulmak, [- vurulmak] Gem, dizgin takılmak.

- vurulmak → - urulmak

uyandırmağ → uyandırmağ

uyandırmağ, [uyandırmağ] 1. Yakmak, ışığı parlatmak. 2. Uyarmak, ikaz etmek.

uyanık → uyanuk

uyanlamak, [oyanlamak] Hayvana gem vurmak.

uyanlanmak, [oyanlamak] Ağzına gem takılmak, dizgin vurulmak.

[uyanmak (I)]

uyanı gelmek → uyanu gelmek

uyan u gelmek, [uyan u gelmek] Uyanı vermek.

uyanmak (II), [oyanmak] Işık parlamak, yanmak.

uyanuk, [uyanık] Bilgili, haberli.

- olmak Uyumamak, uykusuz kalmak.

uyarıcı Uyandırıcı, mürşit.

uyarılmağ (Işık) Yakılmak, partlatılmak.

uyarmak, [uyatmak] 1. Uyandırmak, irşat etmek, ikaz etmek. 2. (İşığı) Parlatmak, yakmak. 3. Harekete getirmek.

uyarmaklık İkaz, irşat, yola getirme.

uyatmak → **uyarmak**

uyhu, [uyuku] 1. Uyku. 2. Rüya, düş. -sı alınmadık Uykusu geçmemiş, uykusunu alamamış.

-ya varmak Uyumaya başlamak, uykuya dalmak, uyumak.

uyumak → **uyumak**

[uyku]

-sı uçmak Uykusu kaçmak.

uykun Alamet, bayrak.

uylaşmak Birbiriyle uyuşmak, uzlaşmak.

uyluk → **oyluk**

uymak Çatmak, sataşmak.

uyucu, [uyucu] Tabi, uyuntu, dalkavuk.

uyucu → **uyucu**

uyağan, [üyügen] Çok uyuyan.

uyuklaşmak Birlikte uyuklamak.

uyuku → **uyhu**

uyumak, [uyumak, uyummak, uyuşmak (I)] 1. İçine maya karıştırılan yoğurt, süt ve pekmez gibi şeyler katılaşmak. 2. Kan pıhtılaşmak.

uyundu, [uyundu, uyuntu] 1. Kendi başına hareket edemeyip başkasına uyan. 2. Tüfeyle, asalak.

uyundu → **uyundu**

uyummak → **uyumak**

uyuntu → **uyundu**

uyur Uyuyan, uyumakta olan.

-a urmak Uyur gibi görünmek.

uyurlanmak Uyur görünmek.

uyurulmak Uyutulmak.

uyuşmak (I) → **uyumak**

uyuşmak (II) Birbirine uymak, birbirine uygun düşmek.

uyuşuk Pıhtılaşmış.

uyuşunmak Uygun gelmek.

uyutmak Sütü mayalayıp yoğurt haline getirmek, koyulaştırmak.

uyuzlanmak Sokulup sürtünmek.

uyuzlu Uyuz, uyuz hastalığına yakalanmış olan.

uz 1. Ustaca, münasip, uygun, muvafık, doğru. 2. Usta, mahir, tecrübeli, dikkatli, uyanık.

- atıcı Nişancı.

- dillü Güzel, düzgün söz söyleyen.

- dirilmek Güzel geçinmek.

- düşmek 1. Uygun gelmek. 2. Uyuşmak, imtizaç etmek.

- elli → - ellü

- ellü, [- ellü] Marifetli, hünerli, eli işe yatkın.

- gelmek Uygun gelmek.

- kişi Akıllı, mahir, temkinli.

- söylemek Sözü düşünerek, taratarak söylemek.

uzadusına → **uzadıya**

uzadıya, [uzadusına] Uzunluğuna, uzunlamasına.

[uzak]

- sağınç → uzun

- uçmak Az zamanda uzun mesafe almak.

uzamak Uzaklaşmak.

uzanılmak Uzaklaşmak, uzatılmak.

uzanmak Uzun sürmek, uzamak.

uzatmak Uzaklaştırmak.

uzdaşmak Uzlaşmak, uyuşmak, anlaşmak.

uzkuş Kelebekkuşu.

uzlık → **uzluk**

uzluk, [uzlık] 1. Yumuşaklık, teeni, ihtiyat. 2. Ustalık, maharet, hüner. 4. Uyuşma, barışma, sulh. 5. Kusursuz iş.

uzrak Daha uygun, daha elverişli.

uzun Uzunluk.

- eylemek → - kılmak

- kılmak, [- eylemek] Uzatmak.

- sağınç → - sağış

- sağış, [uzak sağınç, - sağınç] Tûl-i emel, bitmez tükenmez istek.

- uzak Uzun uzadıya, sürekli.

uzunu uzun Uzun parçalar halinde, uzunlamasına.

uzunsuz Hasıl-ı kelam, kısacası.

Ü

üce Yüce, yüksek, en üst.

[ücret (Ar.)]

-e tutmak Kiralamak.

[üç]

- günlücek Üç gün olan süre.

- karındaşlar Üç kardeş.

üçgül Yonca, tirfil.

üçürdüm Üç telden örülmüş, üç kat edilmiş ip.

üçürmek → **öçürmek**

[üf]

- dımek Üflemek.

ügi → **üğü**

ügrimek → **ügrümek**

ügrümek, [**ügrimek**, **üğülemek**] Salılamak, ırgalamak.

ügrümük Beşik ve salıncağın sallanma merkezi.

ügrünmek Irgalanmak, sallanmak.

ügrüni **ügrüni** Salına salına.

üğü, [**ügi**] Baykuş türünden olan puhuşunun bir çeşidi.

üğülemek → **ügrümek**

üğünmek → **üğüşmek**

üğürtlemek, [**üvürtlemek**, **üyürtlemek**] İyisini seçmek, tercih etmek.

üğürtlenmek, [**üvürtlenmek**] Seçilmek.

üğüşmek, [**üğünmek**] 1. (Kan) Pıhtılaşmak. 2. (Diş) Kamaşmak.

üleşdirilmek Paylaştırılmak, bölüştürülmek.

üleşdirmek → **üleşdürmek**

üleşdürmek, [**üleşdirmek**] Paylaştırmak, bölüştürmek.

üleşik → **üleşük**

üleşmek Paylaşmak, bölüşmek.

üleşük, [**üleşik**] 1. Hisse, pay. 2.

Taksim, pay etme, dağıtma.

ülger Kumaşın yüzü, havı.

üli → **ülü**

ülüş → **ülü**

ülitmek → **yülütme**

Ülker Süreyya yıldızı.

ülp Erkek hayvanın cinsel organı.

ülpermek Ürpermek.

ülü, [**üli**, **ülüş**, **ülüş**] Hisse, pay, kısım, kısım, bölüm.

ülük İbrik emziği.

ülüklenmek Filizlenmek.

ülülü Hisseli, kısmetli, nasipli.

ülüş → **ülü**

ülütme → **yülütme**

ün 1. Ses, yüksek ses, nida, avaz, sada. 2. Şöhret, şan.

- boğulmak Ses kısılmak.

- çekmek Bağırarak, haykırmak, feryat, figan etmek.

- dartmak Ses çıkarmak, bağırarak.

- eylemek → - itmek

- itmek, [- eylemek] Bağırarak, haykırmak, seslenmek, ses çıkarmak, çağırarak.

- kopmak Ses yükselmek.

- şalmak Haber göndermek.

- urmak Yüksek ses çıkarmak, bağırarak, haykırmak.

- virmek Seslenmek, ses çıkarmak.

ündemek, [**indemek**, **ünlemek**, **ünlemek**] Seslenmek, çağırarak, davet etmek.

ünegi → **önegü**

ünlemek → **ündemek**

ünleşmek Birbirine bağırarak, bağırarak.

ünmemek → ündemek

ünüge Tartısı yerine göre değişen bir ağırlık ölçüsü, nügü.

ünük Hançere.

– başı Boğaz deliğinin başladığı yer.

ürilmek → ürülmek

ürki → ürkü

[ürkmek]

ürke düşmek Birdenbire ürkmek.

ürkü, [ürki] 1. Korku, heyecan.

2. Bela, musibet, kargaşalık, panik.

ürkülik Tehlike, kendisinden korkulan şey, fitne, karışıklık.

[ürkün]

– taşı Dam kenarına sıralanan korkuluk taşı.

ürkündülük Panik.

ürmek (I), [üvürmek] Üfürmek, üflelemek.

ürmek (II) Seçmek, ayırmak.

ürpek Ürpermiş.

ürpeleşmek Kaynaşmak, harekete gelmek.

ürü → örü (II)

ürükmek Çıban sırayıp çoğalmak.

ürülmek, [ürilmek] 1. Üfürülmek, üflenmek. 2. Şişirilmek.

ürün → ürün

ürün, [ürün] 1. Mahsul, kır otu. 2.

Süt ve süttten elde edilen maddeler.

üründi → üründü

üründilemek → üründülemek

üründülenmek → üründülenmek

üründü, [üründi] Seçilmiş, seçkin, güzide, mümtaz, en iyi.

– eylemek → – kılmak

– kılmak, [– eylemek] Seçmek, ihtiyar etmek.

– olmak Seçilmek, seçkin, mümtaz olmak.

üründülemek, [üründilemek] İyisini seçmek, iyisini yeğlemek.

üründülenmek, [üründülenmek] Seçilmek, ihtiyar olunmak.

üründülü Seçkin.

ürüsüz Ürün vermeyen.

üs Üst.

üsküf Başlık, serpuş.

[üsküli]

– bezi İnce, yumuşak keten bezi.

üsküre (← Far. üskere) Ağzı yayvanca kap, toprak çanak.

üsmek Yetişip büyümek.

üsne Üstüne, üzerine.

[üst]

– gelmek Üstün gelmek, galebe etmek.

– gıyesi → üstlük

–ine ağlamak Ölüsüne ağlamak.

–ine almak Üzerine, çevresine toplanmak, yığılmak.

–ine girmek Yanına girmek, katına varmak.

–ine sürmek → üzeri

–ine üşmek Çevresine, üzerine toplanmak.

üstesi Üstelik olarak ödenen, üste ödenen.

üstlük, [üst gıyesi] En üste giyilen gıysi.

üstün Üst, üstteki.

– ellü Galip.

– yan Üst yan, yukarı taraf.

[üstün (← Far. sütün)]

– ağacı Üzerine yapının çatısı o turtulan büyük direk.

üstünki Yukarıkı.

üstünköyü Üstünkörü.

üş → uş

üşde, [uşda, üşte] İşte.

üşegen Çok üşüşen, şiddetle üşüşen.

üşek Vaşak, kırkedisı.

üşelemek Kişelemek, kış diye kovmak.

üşendirmek → üşendürmek

üşendürmek, [üşendirmek] Tedirgin etmek, rahatsız etmek.

üşengen Tembel, çok üşenen, ihmalci.

üşengenlik Tembellik.

üşenmek 1. Üzülmek, sıkılmak, rahatı kaçmak, tedirgin olmak. 2. Çekinmek, sakınmak, korkmak. 3. U-sanmak, bıkmak.

üşilenmek Yelpazelenmek, nefes, hava vermek, üflelemek.

üşimdi Şimdi, şimdiye dek.

[**üşmek**]

üşe gelmek Topluca gelmek, toplamı vermek, üşüşmek.

üşte → **üşde**

- ma Al, işte.

üşündi, [**üşünti**, **üşüntü**] **Üşüşme**.

- eylemek → - itmek

- itmek, [- eylemek] **Üşüşmek**.

üşünti → **üşündi**

üşüntü → **üşündi**

üşürmek Üşüştürmek, musallat etmek.

üti Ütü.

ütirmek → **utulmak**

ütme Kabuğuyla birlikte alev içine atılarak pişirilmiş taze buğday ve nohut, firik.

ütmek (I) 1. Taze buğday ve nohudu kabuğuyla alevli ateşe atarak kebab etmek. 2. Kollarını yakmak için alevden geçirmek.

ütmek (II) → **utmak**

ütülmek (I) → **utulmak**

ütülmek (II) Taze buğday ve nohut kabuğuyla alevli ateşe atılarak kebab edilmek.

ütüzdürmek Kumarda oyunu kaybetmesine neden olmak.

ütüzmek (I) → **utuzmak**

ütüzmek (II) Kumarda oyunu kaybetmek.

üvez → **üyez**

üvezagacı Karaağaç.

üvürmek → **ürmek (I)**

üvürtlemek → **ügürtlemek**

üvürtlenmek → **ügürtlenmek**

üyez, [**üvez**] Sivrisinek, atsineği, eşek-sineği, tatarcık, büvelek.

üyimek, [**üyümek**] Uyumak.

üyitmek, [**üyütmek**] Üyutmak.

üyüğüen → **uyuşan**

üyük, [**hüyük**] 1. Üst üste toprak yığılarak meydana gelmiş olan ve kazı ile içerisinden eski eserler çıkarılan yapma tepelik. 2. Bostan korkuluğu, oyuk.

üyümek → **üyimek**

üyümezlenmek Uyumaz görünmek.

üyürtlemek → **ügürtlemek**

üyütmek → **üyitmek**

üzegü Üzengi.

- germek → **üzengü**

[**üzengü**]

- germek, [**üzegü** germek] Şiddetle karşı koymak, at üstünde kahramanca savaşmak.

[**üzer**]

- yir Üst taraf.

üzere 1. Üzerine, üzerinde. 2. Müddetçe, süresince, değin.

[**üzeri**]

-ne komak ...e memur etmek.

-ne olmak Ciddi tutmak, ihmal etmek, üzerine düşmek.

-ne sürmek, [**üstüne sürmek**] Israr etmek, üstelemek.

-ne uğramak, [-n urmak] Üzerine yürümek, saldırmak, hücum etmek.

-n urmak → -ne uğramak

üzgeç Yüzgeç.

üzilmek → **üzülmek**

üzkes Elbette, kesinlikle, kesin olarak, asla.

üzlemek İzlemek, takip etmek.

üzmek 1. Koparmak, kazmak, kesmek, bozmak, ayırmak, uzaklaştırmak. 2. Yüzmek.

üzniük İyileşmeğe yüz tuttuğu sırada yeniden hasta olan.

[üzre]

—sinde → —sine

—sine, [—sinde] Üzerine, üstüne.

üzülmek, [üzilmek] 1. Kopmak, koparılmak, kırılmak, kopup dağılmak, bozulmak, kesilmek, sökülme-
mek, uzaklaşmak. 2. Yüzülmek. 3. İlgiyi, ilişkiyi kesmek. 4. İyileşme-

ğe yüz tuttuğu halde yeniden hastalanmak,

üzülüp kesilmek İlgiyi, ilişkiyi kesmek, tümüyle ayrılmak.

[üzün]

— kılmak İlgiyi, ilişkiyi kesmek.

üzüşmek Bir şeyi kendi aralarında bozmak.

V

va Vay, feryat, ah ü zar.

[vaf vaf]

– ürmek Köpek hav hav diye havlamak.

[vakt (Ar.)]

– ı düzmek Güzel vakit geçirmek.

– ini düzmek Güzel vakit geçirtmek, gönlünü hoş etmek.

vala → bala (II)

Vangülü Akgül.

var (I) 1. Varlığı, mevcudiyeti. 2. Hepsi, olancası, mevcudu. 3. Olanca, hep. 4. Servet, mal, varlık.

– degül Yok.

– ını unutmak İnsan kendi varlığını kaybetmek, fenafillah mertebesine erişmek.

– idüğü → varduğı

– imisse, [– imişse] Var idiyse.

– imişse → – imisse

– ise İhtimal ki, belki, galiba, olsa olsa, zannımca.

– mıdır Adete uygun mudur, caiz midir, layık mıdır.

– ola Olsa gerek.

– olmak Bulunmak.

– yimez Pinti, hasis, cimri.

var (II) 1. Hadi, haydi, durma. 2. Sakın (olumsuz eylemlerle birlikte kullanılır).

– imdi Haydi artık.

varca Mevcut, olanca.

– ları Cümlesi, olancası, ne varsa hepsi.

varcası, [varıncası, varısı] Olancası, mevcudu, ne varsa hepsi, tümü.

varduğı, [varıduğı, var idüğü] Olduğu, bulunduğı, mevcudiyeti.

varduğınca (I), [vardukça, vardukça]

Gittikçe, gitgide.

varduğınca (II), [varınca] Olanca, ... ile, bütün ... ile.

varduğundan Gittikten.

vardukça → varduğınca (I)

vardukça → varduğınca (I)

varıduğı → varduğı

varım Gidiş, varış.

varınca → varduğınca (II)

varıncası → varcası

varım, [varını] Olduğunu, bulunduğunu.

varısı → varcası

varışmak Yarışmak (?).

varışup gelişmek Birbirine gidip gelmek.

varlı → varlu

varlu, [varlı] Varlıklı, zengin.

– varınca Gücü yettiği ölçüde.

varmak 1. Geçmek, maziye karışmak.

2. Gitmek, yürümek. 3. Yok olmak, zail olmak. 4. Hücum etmek, saldırmak.

vara görmek Götürmek, ulaştırmak.

vara vara Gittikçe, gitgide.

varı geli Vara gele, gide gele.

varı görmek Gitmek, gidedurmak.

varı turmak Sürekli olarak gitmek.

varı varı Gide gide, gitgide.

varur olmak Gidecek olmak, gitmek istemek.

varmalu Gitmeyi gerektiren.

varmısa → varmıssa

varmısadı → varmıssa

varmıssa, [varmısa, varmısadı, varmışsa] Olsaydı, olsa, bulunsa.

varmışsa → varmıssa

varını → varımı

varsa İhtimal ki, olsa olsa.

varsa 1. Eski savaş araçlarından bir çeşit yatağan, kısa kılıç. 2. Taş-
çıların taş kırdıkları büyük çekiç.

varşama → marşama

varurak 1. Gitgide. 2. Vararak, gide-
rek.

varya Çekiç, tokmak.

vatanlandurmak Yurtlandırmak, yer-
leştirmek.

vay Eyvah.

- aña Yazıklar olsun ona.
- saña Yazıklar olsun sana.
- size Yazıklar olsun size.

vayki Öfkeyle, köpürerek.

[vâz (Far.)]

- gele Vazgeç, bırak, bırakıver.
- gelmek Vazgeçmek, feragat et-
mek.
- getürmek Vazgeçirmek.

[vekil (Ar.)]

- dikmek Vekil etmek.

verbimek → viribimek

vereplenmek Aykırı bir yana yönel-
mek.

vergi → virgü

veribimek → viribimek

veribinilmek → viribinilmek

verim 1. Veriş. 2. Vergi.

verinilmek → virinilmek

virbimek → viribimek

vire Amana gelme, yenilgiyi kabul
etme, üzerinde savaşılan şeyi ver-
me.

- eylemek Veriştirmek, bir kimseyi
bol bol azar, tokat gibi şeylere ma-
ruz bırakmak.

- itmek Teslim olmak, teslim bay-
rağı çekmek.

viresi Veresiye.

virgü, [vergi] İhsan, bahşış, bağış

viribimek, [biribimek, verbimek, veri-
bimek, virbimek] Göndermek, irsal
etmek.

viribinilmek, [veribinilmek] Gönderil-
mek.

virinilmek, [verinilmek] Verilmek.

virmek 1. Vermek. 2. Göndermek.

virü gelmek Verip gelmek.

virü gelüp durmak İleriden beri
vermek, veregelmek, sürekli olarak
vermek.

virüp alma Ahşveriş.

vurgun Baskın, düşman saldırısı.

vurgunluk Çalınan eşya.

vurmak (Yakı) Yapıştırmak.

vur itmek Vurmak, vur emri ver-
mek.

Y

ya (I) Yay, ok atılan yay.

[ya (II)] (← *Far.* yā)

– budur ki... – budur ki Ya... ya da.

– dağı Yahut.

yab → yap yap

– – → yap yap

yaban (← *Far.* yābān) 1. Issız kır, ova, insandan boşalmış yer. 2. Yabancı. 3. Dışarı, başka ülke.

–a atmak Dikkate almamak, hiçe saymak, değer vermemek.

– ademisi Gulyabani.

–a gitmek Heder olmak.

–a oturmak Kırdan aptes bozmaya oturmak.

–a şalmaq 1. Kıra, açığa salıvermek, atmak, serbest bırakmak. 2. Bertaraf etmek, savmak, savunmak.

–a söylemek Temelsiz şeyler söylemek, hezeyan etmek.

– atı Yabani at.

–a varmaq Aptese çıkmak, dışarı çıkmak.

–da kırmak Yabancı sayıp dışarıda bırakmak.

– dutmaq Kırılara düşmek.

– eri Taşrada büyümüş, yetişmiş kimse.

–ı depmek Kırdan bayırda dolaşmak.

– oğlanı Gelişigüzel yetişmiş, eğitilmemiş genç.

– taşı Adi taş.

– yazı, [yazı –] Kır, ova, sahra.

– yir, [– yiri] Çöl, kır.

– yiri → – yir

[yabancı]

– gözcisi Kır bekçisi, bağ bekçisi.

yabandan Yabancı.

yabanitirfil Karayonca, dağyoncası.

yabankeçisi Dağkeçisi.

yabanşığı Dağöküzü.

yabca → yapça

– – → yap yap

yacan Utanma, çekinme, korku.

yacanmaq Çekinmek, kaçınmak, sakınmak.

yad Yabancı, ecnebi, garip.

–a kalmak Mahrum kalmak.

– dutmaq → – itmek

– eylemek → – itmek

– il Yabancı ülke, gurbet.

– itmek, [– dutmaq, – eylemek, – kılmak] Yabancı saymak, uzak tutmak.

– kılmak → – itmek

– oğul Evlatlık, üvey oğul.

– olmak Yabancı duruma düşmek, uzak olmak, mahrum olmak.

– söz Başkasına ilişkin söz.

– yir Yabancı yer, gurbet.

yadamaq Mustarip olmak.

yadataşı Eskiden usulüne göre kullanılınca yağmur yağdırdığına inanılan bir taş, yağmurtaşı.

yadhk Yabancılık, ayrı gayrılık.

yadlu → yatlu, yatlu

yağadılanmaq Yağlı, kirli hale gelmek.

yağagan Çok yağıcı.

yağalur Yağışlı hava.

yağanaqlı Şiddetli sağanak.

yağanmaq 1. Kin bağlamak, düşmanlık duymak. 2. Horozlanmak, kafa tutmak, atıp tutmak.

yağar → yağış

yağbağır 1. Koyunun bağırsağı içine doldurulan kıyılmış ciğer ve içya-

ğıyla yapılan yemek. 2. Mumbar içine doldurulan kıyılmış ciğer ve içyağı.

yağcumruğı → yağcumur

yağcumur, [yağcumruğı] Yağlı ek-mek.

yağdan Yağ kabı, yağdanlık.

yağı Düşman.

yağılık, [yağuluk] Düşmanlık.

yağır 1. Hayvanların sırtında çıkan yara. 2. Sırtı yaralı (hayvan).

yağırılık Eyerin altına konulan keçe.

yağırını → yağırın

yağış, [yağar] Yağmur.

yağlık Mendil, peşkir, bez parçası.

[yağmā (Far.)]

– şalmak Yağma etmek üzere saldırmak.

–ya boşanmak Yağma için saldır-mak.

yağmacur Bir çeşit tatlı.

[yağmur]

–dan içer Ancak yağmur suyu içen susuz (toprak).

yağmurcegeyiği Dağsığırı, bir çeşit sığın geyiği.

yağmurlanmak Varlık ve bolluk için-de olmak.

yağnış Yanlış.

yağördegi Yağda kızartılmış bağır-sak dolması.

yağrık Üzerinde et ve odun gibi şey-ler parçalanın kütük.

yağrın, [yağırını] Sırt, sırtın yukarı kürek kısmı.

– küreği Kürek kemiği.

yağrınlaşmak Birbirine arka olmak.

yağuluk → yağılık

yağa Yaka.

yağılmaq Yakılmak, yanmak.

yağın Yakın.

– kılmak Yaklaştırmak.

yağınmaq Yakılmak, kendini yak-mak.

yağışmaq → yakışmaq

yağlaşmaq Yaklaşmak.

yağmaq Yakmak.

yağşı, [yağşı, yakşı] İyi, güzel.

yağşılığ → yağşılık

yağşılık, [yağşılığ, yağşılık] İyilik.

yağşı → yağşı

yağşılık → yağşılık

yağşurmak Tespit etmek, yerleştirmek.

yahta Eskiden kavuğun tepesine dik-tikleri düğme.

yahtu Nur, şule, aydınlık.

yahtulanmaq Nurlanmak.

yahtuluk Nur, aydınlık.

yahtulu, [yakdulu] 1. Işıklı, nurlu, parlak, aydın. 2. Tatlı, güzel.

yāhu, [yāhuz] (← Far. yā-ḥod) Ya-hut.

[yāhū (Ar.)]

– itmek Seslenmek.

– seni Seni Allah’a ısmarladık.

yāhuz → yāhu

[yaka]

–sı açılmadık söz İşitilmedik söz.

–suz kalmak Pek zügürtlemek.

– –ya gelmek → – –ya olmak

– –ya olmak, [– –ya gelmek] Boğaz boğaza gelmek, yaka paça olmak.

–ya urmak Kıyıya atmak.

–yı dutmak Bir yana çekilip gitmek.

yağağan Çok yakan, pek yakan.

yakdulu → yahtulu

yakılmak 1. Son derecede mahzun olmak. 2. Derin bir sevgi duymak.

3. Yanmak. 4. Yapıştırılmak.

[yakın]

– getürmek Yaklaştırmak.

– irmek Yaklaşmak.

– olmak Yaklaşmak.

– varmak 1. Yaklaşmak. 2. Cin-sel ilişkide bulunmak.

yakıncak Yakıncacık, pek yakın, çok yakın.

[yakınlıcık]

- itmek Yakınlık göstermek.

[yakınlık]

- kılmak, [yakınnık eylemek] Cinsel ilişkide bulunmak.

yakınmak Kına yakmak.

[yakınnık]

- eylemek → yakınlık

yakıotu Kındıra ve hasırotu denilen bir saz.

yakışaklı Uygun, yeğ, evla.

yakışdurmak Yaklaştırmak.

yakışık Uygun, münasip, yakışmış.

yakışmak, [yahışmak] Yaklaşmak, meyletmek.

yaklanmak Yaklaşmak.

yakmak 1. Yaklaşmak. 2. Yaklaştırmak.

yakşı → yahşı

yaku Yaki.

- urmak Dağ basmak.

yal (I), [yalı, yeli, yili] Yele, hayvanlarda boyun üzerindeki saç.

yal (II) Köpeğe verilen yiyecek.

yalabıdak Birdenbire, şimşek gibi hızla.

yalabık, [yalabuk] Parlak.

yalabımak, [yalabumak] Parlamak, parıldamak.

yalabıtmak Parlatmak, parıldatmak.

yalabuk → yalabık

yalabumak → yalabımak

yalakımak → yalıkmak (I)

yalama (I) Güneşten ya da hastalıktan dudakta beliren yara, dudak yarığı.

[yalama (II)]

- tuzu Kayatuzu.

yalamıtık Yalayacak kadar, pek az.

[yalam yalam]

- - eylemek Dilini çıkarıp dudaklarını yalar gibi yapmak, ağgözlülükle yalanmak.

yalan Yalancı, vefasız, sözünde durmaz.

- bezemek Yalan uydurmak.

- çıkarmak Yalan isnat etmek.

- eylemek Yalancı çıkarmak.

- kılmak Yalanlamak, tekzip etmek.

- tanıkhk virmek → - tanukhk virmek

- tanukhk virmek, [- tanıkhk virmek] Yalancı şahitlik yapmak, yalan şahadette bulunmak.

yalanlamak, [yalannamak] Tekzip etmek, yalan ya da yalancı olduğunu söylemek.

yalanlanmak Yalan ya da yalancı olduğu söylenmek.

yalanlık Yalan söyleme.

yalannamak → yalanlamak

yalansuz Doğru.

yalanuz, [yalavuz, yalguz, yaluñuz] Yalnız.

yalap yalap Parıl parıl, alev ve ışık saçarak.

- - itmek, [- - yanmak] Parıl parıl parlamak.

- - yanmak → - - itmek

yalavaç Peygamber, haberci, elçi.

yalavaçlık Elçilik.

yalavuz → yalanuz

yalçı → yalçu

yalçın Cilalı, parlak.

yalçu, [yalçı] Alçı.

yaldağ, [yaltak] Riyakâr, dalkavuk, mürai.

yaldağlanmak, [yaldalanmak, yaldanmak] Yaltaklanmak, riyakârlık etmek, yaranmak, hoşla gidecek hareketler yapmak.

yaldalanmak → yaldağlanmak

yaldanmak → yaldağlanmak

yaldırağan Çok parlayan, parıldayan.

yaldırağ Ak, parlak, ışıklı.

yaldıramak (I) → yıldıramak

yaldıramak (II) Parlamak.

yaldırış Parlayış, parıltı.

yaldır yaldır Parıl parıl.

yalguz → yalağuz

[yalğuzek]

- dür Dür-r-i yetim.

yalı → yal (I)

yalıklamak (I), [yalakımak, yalıklamak]

Dişi köpek ve kedi erkek istemek, erkek isteyen dişi, erkeğin çevresinde dolaşmak.

yalıklamak (II) → yalıklamak

yahlıkurt Sırtlan.

yahm (I) Derece, mertebe.

-ı alçak 1. İtibarı düşük, mevkii olmayan. 2. Yüzü yerde, yumuşak huylu, alçak gönüllü. 3. Yüksekliği az, yassı, yaygın.

yahm (II), [yalum] Yalçın, sarp, sarp yer.

yahm → yahm (III)

- yüzü → yahm (III)

yahm (I) Yalçın, sarp.

yahm (II), [od yahmı] Alev.

-lar oynamak Alevler dalgalanmak.

yahm (III), [yahm] Çıplak, açık, kap-sız, örtüsüz.

- aç Çıplak, yoksul, muhtaç.

- bıçak → - kılıç

- kat 1. Tek kat. 2. Zayıf, cılız, zarif.

- kılıç, [- bıçak] Kınından sıyrıl-mış kılıç, bıçak.

- yüzü → - yüzü

- yüzü, [yahm yüzü, - yüzü] Tüy-süz, parlak yüzü.

yahmcağ → yahmcağ

yahmcağ, [yahmcağ] Çıplak, üryan, cascavlak.

- eylemek Soymak, çıplamak.

yahmlandırmak Alevlendirmek.

yahmlanmak Parlamak, ııldamak, ı-şık saçmak, alevlenmek.

yahmlaşlı Parlayan, parlak, ışıklı.

yahmlatmak Alevlendirmek.

yahmlık Çıplaklık.

yahmlamak Yaltaklanmak.

yahmlamak → yahmlamak (I)

yahmlamak Kaftan.

yahmman Kılıcın, kamanın, bıçağın, mızrağın, süngünün ağzı ya da ucu.

- göstermek Kınından çekilmiş kılıç göstermek.

yahmmanlı Sivri, keskin.

yahmmanmak 1. Yalanlamak, yalanıp yi-yecek şey aramak. 2. Bir şey istemek.

[yahmız]

- başı ile Yalnız başına, tek başına.

yahmızın → yahmızın

yahmpak 1. Şaşkın, beceriksiz. 2. Pis kıyafetli.

yahmpak → yaldak

yahm → yahm (II)

yahmız → yalağuz

yahmızca Biricik.

yahmızın, [yahmızın] Yalnız olarak, tek başına.

yahmızsamak Yalnızlık duymak.

yahm Bildiren.

yahmvarışmak Birçok kimse bir ağızdan yahmvarmak.

[yahmvarmak]

yahmvarı mısın? Yahmvarır mısın?

yahm At, menzil atı.

yahm Yamaklı.

yahmacı Ayakkabı yahmayan.

yahmacı Karşı, mukabil.

yahmamak İlhak etmek.

yahman 1. Kötülük, fenalık, musibet.

2. Fena, kötü, hoş olmayan. 3. Şiddetli.

- şanmak Kötülük düşünmek, kötü düşünce beslemek.

yahmandırmak Yanaştırmak.

yahmanlamak Kötülemek, hakkında kötü söylemek.

yahmanlık Kötülük, fenalık.

yamanmak Meyletmek, yanaşmak (?).

[yamsı yumsu]

- - olmak Şaşalamak, şaşkınlıktan süklüm püklüm olmak, ezilip büzülmek.

yan (I) Cep, kemer, kese.

[yan (II)]

- başmak Yanında yer almak, yanını tutmak.

- dividi Mürekkepliğine yapışık olup, içine kalem konulan borusu kuşak arasına sokulup taşınan madenden yapılma divit.

- gitmek Muhalif harekette bulunmak, alışmaya yanaşmamak.

-ın almak Yanına yaklaşmak, yanınında bulunmak.

-ında kalmamak Yanına kalmamak.

-ın dönmek Yan tarafa dönmek.

-ın -ın Yan yan.

-ın -ın yürümek → -ın yürümek

-ın yatmak Yan üstü yatmak.

-ın yürümek, [-ın -ın yürümek] Yan yan yürümek.

- virmek Yan çizmek, uzak durmak, arka çevirmek, kaçınmak.

yaña 1. Taraf, cihet, yön. 2. Tarafa, 3. Tarafta, yanda. 4. Taraftan, yandan.

yañada Tarafta, yanda.

yañadan Taraftan.

yañadın 1. Taraftan. 2. Tarafa.

yañağrısı Zatülcenp.

yanar Ilca, kaplıca.

yañarak Daha öteye, öbür yana.

yañaru Yan, yan tarafa.

yañası Tarafı, yanı.

yañasına Tarafına.

yanaşdırma Tâbi, mühmel lafız.

yanaşdırmaq Hizmete, hizmetçiliğe vermek.

yanaşı Bitişik, yanaşık.

- oturmak Bitişik oturmak.

yanaşma Tufeyli.

yanaşmak 1. Hizmete durmak. 2. Erişmek, ...değerine ulaşmak.

yañaya Tarafa, yana.

yanaz → yañaz

yañaz, [yanaz, yañuz] İnatçı, aksi, huysuz, kavgacı.

yanazlıq İnatçılık, aksilik, yaramazlık, hırçınlık.

yanbaşdı Geminin yanı, borda.

yanbaşı, [- ağrısı] 1. Kalça kemiğinin üst başı, uca. 2. Siyatik.

- ağrısı → -

- gelmek 1. Tokuşmak, çarpışmak. 2. Denk, eşit olmak.

- urmak Çarpmak, kalça ile vurmak.

yancık → yancuk

yancıklı Sağrısı büyük olan.

yancılmaq → yencilmek

yancımaq → yencmek

yancucuk → yanlucuk

yancuk, [yancık] 1. Kese, torba, boyundan geçirilerek yana asılan çanta. 2. At zırhı, çukal. 3. Oturak yeri, sağrı, kış.

yandık → yanduk

yandırmaq → yandırmaq

yanduk, [yandık] Devedikeni, yabanienginar.

yandırmaq, [yandırmaq] 1. Yakmak, tutuşturmak. 2. Tutuşturmak, verivermek.

yandırılmaq Yakılmak.

yañı → yañku

yañılanmaq → yañkulanmaq

yañu → yañku

yañun → yañkun

yanıç yanıç Yan yan, yana doğru.

yanıkara Karakabarcık, şarbon.

[yañılmaq]

yañılup yazmaq → yazmaq (II)

yañıltaç Yanıltıcı, şaşırtıcı söz, luzgaz, bilmece.

yanınca Yanında, beraberinde.

yanıtmak Cezayı karşılamak (?).
 yankı → yanķu
 yanķılanmak → yanķulanmak
 yanķu, [yanğı, yanğı, yanķı, yanķu, yanķu] Aks-i sada, ses yansıması.
 yanķu → yanķu
 yanķulamak → yanķulanmak
 yanķulandırmak → yanķulatmak
 yanķulanmak, [yanğılanmak, yanķılanmak, yanķulamak] Aks-i sada çıkarmak, ses yansımak.
 yanķulatmak, [yanķulandırmak] Yanķı ile çınlıtmak.
 yanķun, [yanğıun] Yanmış, yanık.
 yanlamak Zarardan korunmak için bir tarafa sıvışmak.
 yanlaşmak Yaklaşmak, yanaşmak.
 yanlucuk, [yancucuk] Kesecik, küçük yan çantası.
 yanmak Dert dökme, şikâyetle bulunmak.
 yanşılama, yanşılama 1. Taklit etmek. 2. Karşı gelmek, karşılık vermek.
 yanşak Çok sözlü, boşboğaz, geveze.
 yanşama, [yanşanmak] Saçma sapan söz söylemek, gevezelik etmek.
 yanşanmak → yanşamak
 [yanu]
 - itmek, [- kılma] Azarlamak, tekdir etmek.
 - kılma → - itmek
 - yanmak Dert yanmak, dert dökme, şikâyetle bulunmak.
 yağı → yanķu
 yanud → yanut
 yanut, [yanud] Mükâfat, karşılık, ivaz.
 yağız → yağız
 yapagılı Sık, birbirine girmiş.
 yapalak Baykuş.
 yapamak → yapmak
 yapayı koma → yapayı koma
 yapayı koma, [yapayı koma] Kapatırmak, kapalı bırakmak.
 yapama → yapınmak

yapa yapa Lapa lapa.
 yapca yapca → yap yap
 yapça, [yapca] Yavaş, yavaşça, sessizce
 - - → yap yap
 yapırmak Kapattırmak.
 yapı → yapu
 yapıcı → yapıcı
 yapık → yapık
 yapıkma → yapılmak (II)
 yapıldak → yapıldak
 yapılmak (I) Kapanmak, örtülmek.
 yapılmak (II), [yapıkma] Karışmak, keçeleşmek.
 yapındırmak Elde ettirmek, alıştırmak, yetenekli duruma getirmek.
 yapınmak, [yapanmak] 1. Kendisi için yapmak. 2. Kapanmak, kapatılmak, örtülmek. 3. Hazırlanmak, davranmak. 4. Örtünmek, bürünmek.
 yapışacak Sap, kulp, bir şeyin elle tutulacak yeri.
 yapışak Yapışkan.
 yapışdırmak Yamamak, yakınlaştırmak.
 yapışmak Bulaşmak, kirli bir şey sürülmek.
 yapmak, [yapamak] Kapamak, kapatmak, örtmek.
 yapracuk Yaprakçık, küçük yaprak.
 yaprı Düşük, sarkık.
 yapu, [yapı] 1. Bina, inşaat. 2. Kılık, kıyafet, biçim, şekil.
 - yapma Bina inşa etmek.
 yapıcı, [yapıcı] İnşaat ustası, duvarcı.
 yapık, [yapık] 1. Eyerde üzerine oturulacak, beşikte içine yatılacak yer. 2. Çukal, belleme. 3. Baş örtüsü.
 yapıldak, [yapıldak] Çıplak, teçhizatsız.
 yapılmak Çıplak.

yap yap, [yab, yabca yabca, yab yab, yapca yapca, yapça yapça] Yavaş yavaş, usul usul, sessizce.

yapyaşşı Yamyassı.

yar (I) Yarılmış yer, suyun açtığı uçurum.

-a uçmak, [- dan uçmak] Uçuruma yuvarlanmak.

-dan uçmak → -a uçmak

-dan uçurmak Bir kimseyi yelteyerek tehlikeye düşürmek.

[yār (II) (Far.)]

- geçmek Dost geçinmek, birisini çok sever görünmek.

[yara]

- şuyı Cerahat, irin.

- urmak Yara açmak.

- yimek Yaralanmak, yara almak.

[yaradılış]

-ı düz kişi Vücudu mütenasip.

yaradılmış Mahluk, mahlukat, kâinat.

yarağ → yarak

- kılmak → yarak

yarağ → yarak

- düzmek → yarak

yarak, [yarağ, yarağ] 1. Hazırlık, levazım, teçhizat. 2. Silah. 3. (At hakkında) Pişkin ve idmanlı.

-a yapışmak Silaha sarılmak.

- düzmek → - itmek

- eylemek → - itmek

- görmek → - itmek

-ında olmak → - itmek

-ını görmek İşini görmek, hazırlığını yapmak, hazırlanmak.

- idinmek → - itmek

- itmek, [yarağ kılmak, yarağ düzmek, - düzmek, - eylemek, - görmek, -ında olmak, - idinmek, - kılmak, - yimek]

Hazırlık yapmak, levazım düzmek, hazırlık görmek.

- kılmak → - itmek

- kuşanmak Silah takınmak.

- olmak Hazırlık yapılmak.

- yasağ Savaş araçları.

- yasağ dağınmak Silah taşımak.

- yimek → - itmek

yaraqlamak Hazırlamak, teçhiz etmek, silahlandırmak.

yaraqlanmak Hazırlanmak, silahlanmak.

yaraqlanmış Âmade, hazır.

yaraqlı → yaraqlu

yaraqlu, [yaraqlı] Mücehhez, silahlı, hazırlıklı, hazır.

- yarağın görmek Herkes kendisine ilişkin hazırlığını yapmak.

- yasaqlu Silahlı, düzenli.

yaramak 1. Mümkün olmak, imkân el vermek. 2. Uygun düşmek, elverişli olmak, caiz olmak. 3. Yakışmak, layık olmak. 4. Hak kazanmak. 5. Uğurlu gelmek.

yaramaz Yararsız, boş, uygunsuz, zararlı, kötü.

- aqma Gıybet, çekiştirme.

- du'â Bedddua.

- gönüllülük Kötü kalplilik, kötü düşüncelilik.

- göz Değer, dokunan, isabet eden göz.

- hūh Kötü huylu, kötü yaratılışlı.

- kaşd eylemek Suikast yapmak.

- şancı Şiddetli ağrı.

- şancı Suizan sahibi, kötüye yoran.

- şanmak Kötü niyet beslemek.

- şanu Suiniyet, kötü zan.

- söz Saçmasapan söz, hezeyan.

yaramazlamak Kötü olarak bildirmek.

yaramazlar Kötülükler, seyyiat.

yaramazlık Kötülük, fenalık.

-da bulunmak Kötülük yapmak.

yaramazrak Daha kötü, beter.

yaramsık Güzel görünmeye çalışan, hilekâr.

yarandırmak Egzersiz yaptırarak atı savaşa hazırlamak.

yarınmak (Atın) Rejim ve idmanla karnı çekilip beli incelmek.

[yaranmış]

- at Pişkin ve idmanlı at.

yarar 1. İşe yarayan, faydalı. 2. Güvenilir, güvenilen. 3. Mümkün, muhtemel, olabilir. 4. Kahraman, cesur, muhktedir, yetkili.

[yarasa]

- gözli Gece görüp gündüz görmeyen.

yarışdurmak 1. Düzenlemek, uygun biçimde yapmak. 2. Layık görmek. 3. Uydurmak, yakıştırmak. yarışduru bilmek Uygun düşürmek.

yarışık 1. Yakışık, yakışır, muvafık, münasip, layık, uygun. 2. Yakışıklı. 3. Süs, ziynet, güzellik.

- olmak Yarışmak, yakışmak.

yarışıklı → yarışıklı

yarışıklık Layıklık, uygunluk, - vermek Yakışır, yarışır, güzel bir şekil vermek.

yarışıklı, [yarışıklı] Yakışıklı, süslü.

yarışiksuz Biçimsiz, yakışiksız.

yarışiksuzluk Yakışiksızlık, uygun-suzluk, münasebetsizlik.

yarışmak Yakışmak, uygun gelmek, layık olmak.

yaratğan Yaradan, Tanrı.

yaratılınmak Yaratılmak.

yarculaşmak → yarçulaşmak

yarçu Dedikodu.

- itmek → - kılmak

- kılmak, [- itmek] Münakaşa etmek, tartışmak.

yarçulaşmak, [yarculaşmak] Söz atışmak, ağız kavgası yapmak, tartışmak.

yardı Ceza.

yardımlanmak Yardımını görmek, faydalanmak.

yardımlu Yardıma mazhar.

yardım Yardım.

yarğu 1. Hüküm, muhakeme. 2. Dava, kaziyye. 3. Yasak.

- yiri Divan, dava görülen yer.

yarğucu Dava ve düşmanlığı çözümleyen yargıç.

[yarı]

- cān Yarı canlı.

- gice Gece yarısı.

yarıcı Yardımcı, şefaatchi.

yarık (I) Zırh.

[yarık (II)]

- dırnaklı Çatal tırnaklı.

yarılmak Delinmek, yırtılmak.

[yarım]

- eylemek İkiye bölmek, iki biçmek.

- süjü Kısa mızrak.

yarımak Tam olmak, olgunluğa erişmek.

- yarcımak Yardım görmek, Tanrı'nın lütuf ve inayetine kavuşmak, onmak.

yarım Âhiret günü.

- gün Ertesi gün.

yarındası Ertesi, ertesi gün.

yarış Taksim, bölme.

[yarışdurmak]

yarışduru varmak Yarıştırmak gitmek.

yarıtmak Ağartmak, ışıklandırmak, parlatmak.

[yârî (Far.)]

- kılmak Yardım etmek, yardımcı olmak.

yarlıg Ferman, irade, buyrultu.

yarlıgamak Suç bağışlamak, mağfiret etmek.

yarlığanmak Günahı bağışlanmak, mağfiret olunmak.

yarlıganmaklık Bağışlanma, mağfiret olunma.

yarlık Önlük, çocuk göğüslüğü.

yarmak (I) 1. Geçmek, ötekini geride bırakmak. 3. Kazmak, oymak, delmek. 4. Ayırmak, birbirinden uzaklaştırmak.

yarmak (II) Akça, sikke, para.

yarmurmak, [yermürmek] Sızlanmak, yakınmak.

yarmuru yarmuru Yalvara yalvara, acındırarak.

yarpuz Bir tür nane.

yarı Yarı, yarım.

[yas]

- gıyesisi → - tonı

- tonı, [- gıyesisi] Matem elbisesi.

yasa → **yaşak**, **yaşak**

yaşag, **yaşag** → **yaşak**, **yaşak**

- eylemek → - itmek

- itmek, [- eylemek] Buyurmak, emretmek, ferman çıkarmak.

yaşak, **yaşak**, [yasa, yaşag, yaşag] 1.

Kanun, ferman, buyruk, türe, kural.

2. Memnu, memnuiyet. 3. Tertibat, tabiye. 4. Ödev olarak verilen iş.

-a degürmek, [-a yetürmek] Ceza-ya çarptırmak.

-a yetürmek → -a degürmek

- kulu → **yaşakçı**

yaşagcı → **yaşakçı**

yaşakçı, [yaşagcı, yaşakçı, yaşak kulu] Muhafız, bekçi, koruyucu, zabıta memuru.

yaşakçıbaşı Baş muhafız, zabıta amiri.

yaşakçı → **yaşakçı**

yasama Salma vergi.

yaşamak, **yaşamak** 1. Düzenlemek, kararlaştırmak, kurmak, hazırlamak. 2. Yığmak, tahşit etmek. 3. Yamyası yatırmak, yere sermek, yaymak.

yaşandırmak Kurulu yayı açtırmak.

yaşanmak, **yaşanmak (I)** 1. Meyletmek, dayanmak, niyetlenmek, tasarlamak. 2. Karargâh edinmek.

yaşanmak (II) → **yaşılmak**, **yaşılmak** **yaşatmak** Yaptırmak, kurdurmak, düzenlettirmek.

yaşavul, **yaşavul** Koruyucu, muhafız.

yaşdağaç → **yaşdığaç**

yaşdanmak, **yaşdanmak** → **yaştanmak**, **yaştanmak**

yaşdığaç, [yaşdağaç, yaştığaç] Üzerinde yufka açılan tahta, ekmek tahtası, hamur tahtası.

yaşılmak, **yaşılmak**, [yaşanmak (II)]

Yayın kirişi gevşetilmek.

yaşmak, **yaşmak** 1. Yayın kirişini gevşetmek. 2. Yassıltmak, düz hale getirmek.

yasa düşmek Gevşetmek, birdenbire gevşetmek, bozmak.

yaşınuk Mercimek.

yaşsanmak → **yaştanmak**, **yaştanmak**

yaştamak, **yaştamak** Yaslamak, dayamak, yastık edinmek.

yaştanacak Dayanacak yer.

yaştanmak, **yaştanmak**, [yaşdanmak, yaşdanmak, yaşsanmak] Yaslanmak, dayanmak kendine yastık edinmek.

yaştığaç → **yaşdığaç**

yaştılmak Yassılmak, yassılaştırmak, eğilmek.

yaştım, **yaştım** Yüksekliği olmayan, yassı, yayvan, alçak.

yaştuk Yastık.

yaş 1. Taze. 2. Deniz.

-a doymak Uzun ömür sürerek yaşamaktan gına getirmek.

- ağlamak Gözyaşı dökmek.

- eylemek Islatmak.

- havâ Islak, nemli hava.

- oğlan Genç çocuk, delikanlı.

- sürmek ...yaşı içinde olmak.

- tolmak Yaş olgunluğa erişmek, yaşlanmak, ihtiyarlamak.
- uşak Akl ermez çocuk.
- yaşlanmak Yaş yaşamak, yaş sahibi olmak.

yaşamak → yaşınmak

yaşar Yaşında.

yaşarmak Yeşermek.

yaşdaş Yaşıt, akran, emsal.

yaşıl Yeşil.

yaşılğan Yemyeşil.

yaşilistan Yemyeşil ova, yeşil bitkilerle kaplı yer.

yaşilluk Yeşillik.

yaşınmak → yaşınmak

yaşınmak, [yaşanmak, yaşınmak] Gizlenmek, örtünmek, saklanmak.

yaşını görmek Gizlenmek, çaresine bakmak, sakınmak.

yaşın yaşın Gizli gizli, için için.

yaşla Yaş iken.

yaşlu Nemli.

yaşmak (I) Örtmek, kapamak, gizlemek.

[yaşmak (II)]

- yaşanmak Yaşmaklanmak, yaşmak bürünmek, yaşmak tutunmak.

yaşrak Pek taze, körpe.

yaştamak Yaşlanmak, çok yaşamak, kocamak.

yaşurmak 1. Saklamak, gizlemek, örtmek, kapatmak. 2. Örtülmek, kapanmak.

yat (I) 1. Hüner, usul, üslup, tarz.

2. Vaziyet, durum. 3. Hazırlık, levazım. 4. Hizmet, iş.

- yarağ, [- yarak] Teçhizat, savaş levazımı, silah, pusat; hazırlık.

- yarak → - yarağ

yat (II) Yatak.

yatağ Barınak, in.

yatağcı Gece bekçisi.

yataklı → yataklı

yataklı, [yataklı] Yatan, yatağında olan.

yatar → yatur¹

yatık → yatuk

[yatım]

-ma bükme Eski kat yerinin üzerine bükme.

yathı → yatlu, yatlu,

yatlu, yatlu. [yadlu, yathı] Kötü, uğursuz, adi, fena.

- şanı Hiyanet.

- şanı şanmak Suizanda bulunmak.

- söz Kötü söz.

yatluk Kötülük, fenalık.

yatmak 1. Yatay bir yerde durmak, bulunmak. 2. Yatışmak, sükûnet bulmak.

yatsun Yatsı vakti.

yatuk, [yatık] Ağzı dar, boğazı kısa ve karnı yassı su kabı.

yatur, [yatar] 1. Yatan, yatmakta olan. 2. Yatıyor, yatmaktadır.

-da тұrurда Canlı cansız olarak.

- elin kaldırmak Beddua için el kaldırmak.

yava, [yavu] 1. Zayı, yitlik, kaybolmuş, kayıp. 2. Başboş gezen, sahipsiz.

- kılmak → yavu

- kulumak → yavu

yavacı Sahipsiz, yitlik, başboş hayvan emanetçisi.

yavalanmak Yalvarmak, tezelzül etmek.

[yavaş]

- olmak Yumuşak huylu ve tahammüllü olmak.

yavaşa Nallanmakta ya da iğdiş edilmekte olan hayvanı zaptetmek için dudağına geçirdikleri tahta kısıkaç.

yavaşmak Hızını yitirmek hafifletmek, sakinleşmek, sükûn bulmak.

yavaşıtmak Yavaşlatmak, hafifletmek, hızını, şiddetini kesmek, sakin, itatli duruma getirmek.

yavaşlık Sükûn, vakar, yumuşaklık, ağırılık.

- **itmek** Gevşek tutmak, gevşeklik göstermek.

[yavı]

- **kılınmak** → **yavu**

- **kılma** → **yavu**

- **kulma** → **yavu**

- **kulunmak** → **yavu**

- **varmak** → **yavu**

yavıtmak Kaybetmek, saklamak.

yavız → yavuz

yavlağ Pek, çok, gayet.

yavru Yavru.

- **eylemek** Yavrulamak, yavru yapmak.

yavruuluk Dölyatağı.

yavısı, yavşı, [yavsu] 1. Bit yavrusu, böcek yavrusu. 2. Kene. 3. Atsineği.

yavsu → yavısı, yavşı

yavşak Bit yavrusu.

yavşan Eskiden mide hastalıklarında ilaç olarak kullanılmış acı bir ot, veronika.

yavşurmak Yapıştırmak, yamamak, intibak ettirmek.

yavu → yava

- **kılınmak**, [yava kılınmak, yavı kılınmak, yavı kılunmak] Kaybedilmek, kaybolmak, görünmez olmak.

- **kılma**, [yava kılma, yavı kılma, yavı kılma, - kılma] Kaybetmek, yitirmek.

- **kulma** → - **kılma**

- **varmak**, [yavı varmak] Kaybolmak, zayi olmak, yitmek.

yavuh Yakın, akraba.

yavuk → yavuklu

- **olmak** Nişanlanmak, nişanlı olmak.

yavuklu, [yavuk] Nişanlı, adaklı, namzet.

- **itmek** Nişanlamak.

yavunçluk Kötülük, kötü davranış, zarar.

yavunmak Kaybolmak, yitmek.

yavuz, [yavız] 1. Kötü, fena. 2. Sert, azgın, keskin, güçlü, çetin, yaman, şiddetli. 3. Kötülük, fenalık.

- **adlu** Bednam.

- **baş** Dik kafalı, hırçın, serkeş.

- **dil** Nazar değmesine neden olacak kötü söz.

- **dil** virmek Acı sözler söylemek.

- **dirlikli** Geçimsiz, huysuz.

- **du'â** Beddua, ilenç.

- **du'â** **itmek**, [- **du'â** **kılma**] Beddua etmek, ilenmek.

- **du'â** **kılma** → - **du'â** **itmek**

- **göğüllü** Kötü niyetli, bozuk vicdanlı.

- **göz** Kem nazar, değen göz.

- **gümân** iletmek Kötü düşünce beslemek, suizanda bulunmak.

- **hul** Kötü huylu, kötü yaratılışlı.

- **iş** Suç, günah, seyyiat.

- **işli** Fesatçı, kötü davranışlı.

- **itmek** Kötü iş yapmak, kötü harekette bulunmak.

- **kılma** İfsat etmek, bozmak, kötü duruma getirmek.

- **sanıcı**, [- **şanıcı**] Bedhah, kötü yürekli.

- **şanlı** Kötü düşünceli.

- **şanma**, [yavuzluk **şanma**, - **şanu** **şanma**] Kötülük dilemek, kötü niyet beslemek, suizanda bulunmak.

- **şanıcı** → - **sanıcı**

- **şanu** **şanma** → - **şanma**

- **yel** Sert rüzgâr, fırtına, kasırga.

- **yollı** Kötü gidişli.

yavuzrak → yavuzrak

yavuzlamak Kötülemek.

yavuzlanmak Kızmak, azgınlaşmak.

yavuzluk, [yavuzluk] 1. Kötülük, fe-

nalık. 2. Huysuzluk, azgınlık. 3. Sertlik, keskinlik, haşinlik.

-a uğratmak Kötü duruma düşürmek.

- eylemek → - itmek

- itmek, [- eylemek, - kılmak] 1. Fenalık yapmak, kötü davranışta bulunmak. 2. Çatışmak, maraza etmek. 3. Azgınlık, haşarılık etmek.

- kılmak → - itmek

- şanmak → yavuz

yavuzluk → yavuzluk

yavuzrak, [yavuzırak] En fena, çok kötü, daha kötü.

yay (I) Yaz, sıcak mevsim.

- evi, [yaz evi, yazla evi] Yazlık ev, sayfiye.

[yay (II)]

- bağı Kemanın göğsü.

-mı yaşmak Mücadeleden vazgeçmek.

yaya Piyade.

yayabaşı Serdar, piyade komutanı.

yayağ → yayağ

yayağ, [yayağ, yayan] Yürüyerek giden, yaya, piyade; binitsiz.

yayalaşmak Yaya olmak, piyade olmak.

yayan → yayağ

yayanca Yaya olarak.

yayhanmak → yaykanmak

yayın Yazın.

yayındurmak Belirsiz, bulunmaz, bilinmez duruma getirmek.

yayınmak Dağılmak, yayılmak.

yaykamak Yıkamak.

yaykanmak, [yayhanmak] 1. Yıkamak. 2. Çalkanamak, kımıldamak.

yaykara Yaygara.

yaylak Yazı geçirmek için çıkılan yüksek yer, yayla.

yaylamak, [yazlamak] 1. Yaylada yaz mevsimini geçirmek. 2. İyi bir yerde vakit geçirmek. 3. Bahar olmak.

yaylın (I) Hayvan otlatılan yer, mera.

[yaylın (II)]

- ok Birçok kimse tarafından birden atılan ok.

yaymak 1. Yağını çıkarmak için yoğurdu yayıkta çalkalamak. 2. Tahrik etmek, dağıtmak, perişan etmek.

yaya kırmak → yazmak (I)

[yayuk]

- dokumak Yayık çalkamak.

yaz Bahar mevsimi, ilkbahar.

- evi → yay (I)

yazgırmak Suçlamak, itham etmek.

yazı (I), [yazu (I)] Ova, sahra, ıssız kır.

- yaban → yaban

- yir, [- yiri] Düz ova.

- yiri → - yir

yazı (II), [yazu (II)] Talih, nasip, kader, alın yazısı.

yazıcı Kâtip.

yazıcılık Kâtiplik.

yazık → yazuk

-1 gelmek → yazuk

yazıklı → yazuklu

yazılmak Yayılmak, dağılmak, dağıtılmak.

yazılmış Takdir olunmuş, mukadder.

yazınmak Kendisi için yazmak, istinsah etmek, kopya etmek.

yazla Yayla.

- evi → yay (I)

yazlamak → yaylamak

yazlıcak Yazın oturulacak yer, yazlık, sayfiye.

yazlu Yazılmış, yazılı.

yazmak (I) 1. Nakşetmek, resmetmek, süsleyip bezemek. 2. Yaymak, dağıtmak, açmak.

yaza kırmak, [yaya kırmak] Yayıp bırakmak, sermek.

yazmak (II) 1. Şaşırp yanılmak, yanlış yapmak. 2. Hedefe isabet ettirmekte yanılmak.

yazup yanılmak, [yanılup yazmak]

Şaşırp yanılmak, yanlış yapmak.

yazu (I) → yazı (I)

yazu (II) → yazı (II)

yazul Yazık, vah, hayf.

yazuk, [yazık] Günah, cürüm, suç.

-a girmek Günaha girmek.

-a koymak Günaha sokmak, hataya düşürmek.

-a yazılmak Günah sayılmak.

-ı gelmek, [yazığı gelmek] Merhamet etmek, acımak.

-ından çıkmak Günahtan kurtulmak.

-ı soyulmak Günahı bağışlanmak, günahından sıyrılmak.

- kılmak Günah işlemek.

yazuklu, [yazıklı] Günahkâr, suçlu, mücrim.

- bitisi Günahkârın amel defteri.

yazuksuz Günahsız, suçsuz, masum.

yedek Yedekte götürülen at.

yedekci, [yedekçi] Yedek atı çeken kimse.

yedekçi → yedekci

yedeklemek Yedekte çekip götürmek. [yedi]

- kimesneler Yedi kişi.

yedici Kılavuz.

Yedigen → Yediger

Yediger, [Yedigen, Yedikardaş] Büyükaı yıldız takımı, Dübb-i ekber.

Yedikardaş → Yediger

yedilmek → yidilmek

yedişerleme Bir dalga fırtınası.

yedmek → yidmek

yeg → yig (I)

yegin → yigin

yeginlenmek Galip duruma yükselmek, üstün gelmek.

yeginlik → yiginlik

yegirek → yigrek

yeglemek → yiglemek

yeglenmek → yiglenmek

yeglik → yiglik

[yegli]

- alulu Yüksekli alçaklı, iyili kötü.

yegnicek Hafif, pek hafif.

yegniceklik Hafifmeşreplik.

yegrek → yigrek

yegseri → egseri

yekdirmek Bir ayağını aksatarak yürümek, topallamak.

yekinmek Yerinden kalkmak, kalkmaya davranmak.

yel → yıl

yeldirmek → yeldürmek

yeldürmek, [yeldirmek] Koşturmak.

yelebimek → yilebimek

yelegen, [yilegen] Çok yelen, hızlı koşan, hızlı giden.

yelegence Gezip tozan, bir yerde durmayan.

yelegergen Akbaba.

yelegim Rüzgâr alan, havadar.

yelek, [çelek, yilek (II)] 1. Kuş kanadındaki kalemlı tüy. 2. Okun tüyleri. 3. Bir ok atımı uzaklık.

yeleklenmek Kanatlanmak, kanat açmak.

yeli → yal (I)

yelikmek → yililmek

yelim Tutkal, yapışkan nesne, çiriş.

yelimkara Ökse de denilen yapışkan madde.

yelimşik → yelmeşik

yelin → yilin

yelinmek Yoluna devam etmek.

yeliş Koşma, koşuş.

yelişmek → yilişmek

[yelken]

- altına almak Koruması altına almak (?).

- eylemek Yelken açmak.

-i şuda İddiasız, sakın.

yellemek Teşvik etmek.

yellimantar Göbelek, akmantar.

[yelmec]

- yokuş Dik yokuş.

yelmek → yilmek

- yopulmak → yilmek

yeliş yopurmak → yilmek

yeliş yortmak Koşup durmak.

yelmeşik, [yelmişik] Yapışkan, lüzü-
cetli.

yelpaze, [yelpize] Yelpaze.

- işlemek Yelpaze yapmak.

yelpik Nefes darlığı.

yelpize → yelpaze

yelte, [yilte] Teşvik.

- virmek Tahrik etmek, teşvik et-
mek.

yeltme Şevke getiren (saz havası).

yeltmek, [yiltmek] Teşvik etmek,
tahrik etmek, koşturmak, harekete
geçirmek, kıskırtmak.

yeltenmek, [yiltlenmek] Heves etmek,
meyletmek, özenmek.

[yem]

- dökmek Bir kimseyi hoşuna gi-
decek şeylerle aldatıp tuzığa dü-
şürmeye çalışmak.

yemeklenmek Yemek yemek.

yemelemek Topallamak, hafifçe ak-
samak.

[yemeni]

- yaşadık Yazmadan yüz geçirilmiş
yastık.

[yemin (Ar.)]

- urmak Yemin etmek, ahdetmek.

yemiş Yiyen, yiyici.

yemişlenmek → yimişlenmek

yemlemek Yem yedirmek.

[yemli]

- yemişli Sebzeli meyvalı, bağli
bahçeli.

yeş → yin

yencilmek, [yancılmak] Ezilip yapış-
mak, yassılaştırmak.

yencimek → yencemek

yencemek, [yancımak, yencimek] Yas-

sıltmak, yapıştırmak, çekip sıkış-
tırmak.

yendek → yindek

yene Yine.

yeng (Far.) 1. Renk. 2. Şekil, tarz,
üslup, usul, suret, biçim.

- itmek Çare bulmak.

yengeç Değirmen baltacığının altına
konulan demir.

yeşi → yini

- ay → yini

- bahâr → - yaz

- yaz, [- bahâr] İlkbahar.

- yetmiş Yeni yetişmiş genç.

- yigit Delikanlı, genç.

yeñice Yeni dikilmiş bağ.

- güyegü Yeni güveyi.

yeñile, [yeñilece, yeñilice, yeñiyin, yi-
ñile] Yeni, henüz, yeniden, pek yeni.

yeñilece → yeñile

yeñilice → yeñile

yeñişmek Yarışmak, müsabaka etmek.

yeñiyin → yeñile

yeñmek Dayanmak, tahammül et-
mek, galebe etmek, karşı durmak.

yentüre Kalender, tiryaki.

yeñül, [yünül] Yeyni, hafif.

yepelemek → yepemek

yepemek, [yepemek, yepmek] Ok-
şamak.

yepmek → yepemek

yeprik Yıpranmış, eskimiş.

yeprimek Eskimek, yıpranmak.

yer → yir

-in -in → yir

-den → yir

-in → yir

yerbağırsağı, [yirbağırsağı] Solucan.

yecügez Yercik, barınak.

yerdeş Hemşeri.

yerdük Yerilmiş, yerilen, hor görülen.

[yerilmek]

yerilüp yeçilmek Ayıplanmak, kı-
nanmak.

yerince (I) → yirince

yerince (II) Yerilmiş, kötülenmiş.

yerincisi İnciçiçeği.

yerindirmek → yerindürmek

yerindürmek, [yerindirmek] Tasalan-
dırmak, üzmek, yoksun bırakmak.

yerinmek → yirinmek

yerlendirmek Yer olarak vermek, yer
tayin etmek.

yerlenmek → yirlenmek

yerli Sabit.

- reng Esas renk.

yeremek, [yirmek (II)] Zemmetmek,
kötülemek, beğenmemek, hor gör-
mek, çekiştirmek.

yermeli olmak Yerilmeği gerektir-
mek.

yerminmek → yarmurmak

yesir Esir, tutsak.

[yeşilbaş]

- Tatar Özbek.

yeşilten İri ve yeşil kertenkele.

yetilmek Büyümek, yetişmek, kema-
le gelmek.

yetinmek Erişmek, yetişmek.

yetirmek → yetürmek

yetişmek Ârız olmak.

yetkin Olgun, kemale ermiş, ergin.

yetmek, [yitmek (III)] 1. Yetişmek,
erişmek, ulaşmak, vasil olmak. 2.
Olgunlaşmak.

yetürmek, [yetirmek, yitürmek (II)]

1. Ulaştırmak, eriştirmek. 2. Ye-
tiştirmek, büyütüp yetiştirmek.

yeterli olmak Ulaşmak, vasil olmak,
sürekli yetişmek.

yeyesi → yiyesi

yeyni, [yiyni] 1. Hafif, ağır olmayan.

2. İtibarsız, önemsiz. 3. Kolay.

- başlı → - başlu

- başlu, [- başlı, yiyni başlu] Ağır-
başlı olmayan, hafifmeşrep.

- dutmak, [- görmek, yiyni dutmak]

Değer ve önem vermemek, hafif,

aşağı görmek, horlamak.

- eylemek Hafifletmek, hafif tut-
mak.

- görmek → - dutmak

- kişi Hafifmeşrep, boşboğaz.

yeynicek 1. Hafifmeşrep. 2. Hafifçe,
hafif.

- kılmak Düşüncesiz bir davranışa,
acele karara sevk etmek.

yeyniceklik Ağırbaşlılığa uymayan
davranış, hafiflik, hoppalık, hafif-
meşreplik.

yeynilik Hafiflik.

yeynilmek, [yeynimek] Hafiflemek,
hafifleşmek.

yeyniltmek Hafifletmek.

yeynimek → yeynilmek

yeynirek Daha hafif, ehven.

yeynisemek Hafif görmek.

yezek Asker müfrezesi, karakol.

yığak Yasak, memnuiyet.

yığanak, [yığmak, yığnak] Toplantı,
küme, yığın, yığılmış insan kalaba-
lığı.

yıgıcı Engel, mani.

yıgılınmak → yığlnmak

yıgılınmak Menedilmek.

yığmak → yığanak

yığınmak → yığlnmak

yığıldırmak Toplamak, biriktirmek,
türetmek.

yıgındırmak Çekindirmek, sakındır-
mak, menetmek.

yığlnmak, [yığılınmak, yığınmak] Çe-
kinmek, kaçınmak, nefsin menet-
mek, sakınmak.

yığmak 1. Menetmek, engel olmak.

2. Esirgemek, yoksun bırakmak.

yığa durmak (Atın gemini) Geri
çekerek durmakta olmak.

yığnak → yığanak

yığnaşmak Biribiri üzerine yığılmak.

yıhdurmak Yıktırmak.

yıhılmak Yıkılmak.

yılmak Yılmak.

yıkık Yıkıntı, enkaz.

[yıklmak]

-a tırmak Yılmaya yüz tutmak,
yılmak üzere bulunmak.

yılmılmak Yılmılmak.

[yıl]

- artuğı Bir yıldan çok.

[yılan]

- ayağı Görülmeyecek kadar ince.

- dili süğü İnce, keskin süğü.

- kavı Yılan gömleği.

yılanı Sanatı yılanla uğraşmak olan.

yılanlı Hanımığnesi de denilen ince,
narın kayık, piyade.

yıldrağan Çok parlayan, çok parlak.

yıldramak, [ıldramak, yaldramak,
yılduramak] Parıldamak, ışılda-
mak, ışık saçmak.

yıldrayık Parlak.

yıldız Baht, talih.

- göçmek Yıldız akmak, yıldız kay-
mak.

-ı düşkün, [yılduzı düşkün] Talih-
siz, bedbaht.

-ı düşmek Talihi ters dönmek.

-ı sevmek Candan sevmek.

- odı Yıldız akması ışığı.

yıldızkurdı Yıldızböceği, ateşböceği.

yılduramak → yıldramak

yılduz, [yılduz] Yıldız.

-ı düşkün → yıldız

yılmak Atı koşturmak.

yılın Eğri.

yılın Ilgın ağacı.

yılı → ılık

yılmak → yılmak

yılık Eğik, meyilli.

yılıkdurmak Eğmek, meylettirmek.

yılmak, [yılmak (II), yılmak]

Eğilmek, kaymak, meyletmek.

yılık → ılık

yılmak Üstünden bir yıl geçmek.

yılmak Çekilmek, uzaklaşmak.

yıldatmak (Gözünü) Çabuk çabuk
açıp kapamak.

yıltar, [ıltar] Av köpeklerinin boy-
nuna takılan ip gibi şeyler.

yıltırım Yıldırım.

yırmak → yumurmak

yırmak Kıvrılmak.

yınak → ınak

yıprak 1. Açık, yayvan. 2. Yıpranmış,
eskimiş.

yır → ır

yırak → ırak

yıramak → ıramak

yırık → yirik

yırmak Yarılmak, yarıp ayrılmak,
yırılmak.

yırlamak → ırlamak

yırlayıcı → ırlayıcı

yırmak → yirmek (I)

[yırtık]

- gözlü Gözkapağının içi dışarıya
dönmüş olan.

yırtmak Birbirine karşı böbürlen-
mek.

yırtlak → yırtlak

yırtlaş → yırtlaş

yırtlak, [yırtlak, yırtlaş] Gözkapağı
yaralanıp iyi olduktan sonra, şek-
lini değiştirmiş olan göz ve böyle
gözlü olan kimse.

yırtmak Parçalamak.

yıllağaç → yıllanuç

yıllağaç → yıllanuç

yıllağaç → yıllanuç

yıllamağ → yilllemek

yıllamak → yilllemek

yıllanuç → yillanuç

yıllanuç → yillanuç

yıllanuç → yillanuç

yıllanuç, [yıllağaç, yillağaç, yilla-
kaç, yillanuç, yillanuç, yillan-
kiç, yillengeç] Limon büyüklüğün-
de ve kavun gibi güzel kokan bir
meyve, şamama.

yıylatmak → yiyletmek

yidi Yedi.

yidilmek, [yedilmek] Yedekte götürmek, birinin kılavuzluğunda gitmek.

yidmek, [yedmek] Çekmek, yedekte götürmek.

yig (I), [yeg, yiy] 1. Daha iyi, üstün. 2. Kuvvetli, baskın.

yig (II) İğ.

[yigdin]

- olmak → yiydin

yigin, [yegin] Üstün, baskın, galip, kuvvetli, şiddetli.

- olmak Zor ve kuvvetle birisini ezecek durumda olmak, bir şey üzerinde zor kullanıp ağır basmak, üstün olmak, galip durumda bulunmak.

yiginlik, [yeginlik] 1. İleri gitme, ifrat. 2. Üstünlük, galibiyet.

yiginrek Daha ağır, daha şiddetli.

yigirek → yigrek

yigirmi, [igirmi] Yirmi.

yigit, [igit] Genç, delikanlı.

- er Güçlü delikanlı.

- yigli Gerek sağlıklı gerek hasta (?).

yigitbaşı Esnaf kethüdası.

yigitcik → yigitcük

yigitcük, [yigitcik] Yeni yetişmiş genç.

yigitlenmek Gençlik taslamak.

yigitlik Gençlik.

yiglemek, [yeglemek] Üstün tutmak, tercih etmek.

yiglengeç → yıylanıç

yiglenmek, [yeglenmek] Üstünlük yanında bulunmak, üstünlük taslamak.

yiglik, [yeglik] Üstünlük, iyilik, baskınlık.

- virmek Üstünlük vermek.

yigrek, [yegrek, yegrek, yigrek] Daha iyi, üstün, baskın, tercih edilir.

yigrelenmek İğrenmek, nefret etmek.

yigrenci İğrenç, pis, murdar.

yigrendürmek İğrendirmek, nefret ettirmek.

yigrengen → yigrensek

yigrenmek İğrenmek, tiksirmek, ıkkırah etmek.

yigrensek, [yigrengen] İğrenici, çok iğrenen, çok tiksinen.

yigü → yiygü

yike Güçlü, kuvvetli.

yil, [yel] Rüzgâr.

- ağrısı Romatizma ağrısı.

- alsun Mahvolsun, telef olsun.

- ayaklı Yüğük, hızlı koşan.

- çalmak Yel çarpmak, soğuk vurmak.

- devesi Çok koşan hecin.

-e gitmek Heder olmak, boşa gitmek.

-e varmak Heba olmak, havaya gitmek, boşa gitmek, zayi olmak, heder olmak.

-e virmek Heder etmek, heba etmek, mahvetmek.

-e yapışmak Esassız, temelsiz şeye güvenmek.

- koğmak → - kıvmak

- kıvan Havai, hafifmeşrep, boş gezen, yararsız, gereksiz işler peşinde koşan.

- kıvmak, [- kıvmak] Boş yere emek harcamak, boş şeylerle uğraşmak.

- ölçmek Eli boşa çıkmak.

- tutmak Ağrmak.

- yutmak Ağzını havaya açmak, hava almak.

- yürümek Rüzgâr esmek.

yilebimek, [yalebimek] Rüzgâr etkiyle sallanmak, dalgalanmak.

yilegen → yelegen

yilek (I) → yelek

yilek (II) Yelek.

yilenç → ilenç

yili → yal (I)

yilik Koşucu, çok koşan.

yilikmek, [yelikmek] Yel gibi koşmak.

yilin, [yelin] Memenin süt toplanan yeri, meme süngeri.

- ayı Mart ayı.

yilincek Aceleci.

yilişdürmek Koşmak, şuraya buraya koşmak.

yilişmek, [yelişmek] Koşuşmak, birlikte koşup gitmek, yarışmak.

yillenmek Havalanmak, havaileşmek.

yillü Gaz yapıcı.

yilmek, [yelmek] 1. Koşmak, acele yürümek, esmek. 2. (Hayvan) Tırıs gitmek, eşkin yürümek, hızlıca yürümek.

yiler onmaz Uğraşıp durduğu halde eline bir şey geçmeyen, çalışıp kazanamayan.

yiler yıl Hızla esen rüzgâr.

yile varmak Rüzgâr gibi gitmek, koşarak gitmek.

yile yile Koşa koşa.

- yopurmak, [yelüp yopurmak, yelmek yopulmak, - yügürmek, yilüp yopurmak] Telaşla koşmak, durmadan seğırtmek.

yilüp yopurmak → - yopurmak

- yügürmek → - yopurmak

yilte → yelte

yiltemek → yeltemek

yiltenmek → yeltenmek

yimecük Yiyecek.

[yimek]

yyü gelmek Sürekli olarak yemek.

yyü Yiyerek.

yyü içe Yiyerek içerek.

yimiş Yemiş, meyve.

yimişlenmek, [yemişlenmek] Yemiş yemek, meyve yemek.

yimişlü Yemişi olan, meyve veren (ağaç).

yyü. [yeü] Elbise kolunun el üzerine gelen kısmı.

- başı Gömlek ya da elbise kolunun koltuk tarafında olan yeri.

- devşürmek Kollarını sıvamak, işe hazırlanmak.

- silkmek Vazgeçmek.

yindek, [yendeü] Sürekli, daima, hep, mutlaka.

yine yine Tekrar tekrar.

yyü, [yeü] Yeni, taze.

- ay, [yeü ay] Hilal.

yyüle → yeüle

yinmek, [yyilmek] Çürümek, aşınmak.

yinnemek Doğuracak hayvanın memelerine süt gelmek.

[yyüsüz]

- ton Kefen.

yinür Yiyecek, yenilebilecn şey.

- baş, [- maraü, - renc] Gittikçe oyulup derinleşen yara, yenirce, âkile.

- maraü → - baş

- renc → - baş

yir, [yer] 1. Yer, arz, zemin, toprak.

2. Ülke, yurt, diyar, memleket.

-den götürmek Yükseltmek, zilletten, perişanlıktan kurtarmak.

-den kıpmak Tekrar dirilmek, kabirden kalkmak.

- deprenmek Yer sarsılmak, deprem olmak.

- deprenmesi Zelzele.

- düzmek Yer hazırlamak.

-e bırakmak Yere yıkmak, yere sermek.

-e çalmak Yere atmak.

-e depilmek Yere vurulmak, çığnenmek.

-e depmek Yere çarpmak, vurmak.

-e getürmek Yerine getirmek.

-e ısmarlamak Toprağa bırakmak.

- evi Bodrum, mahzen.

-e yamamak Yamyassı etmek.
 -e yüz urmak → yüz
 - gök götürmez → - götürmez
 - götürmez, [- gök götürmez] Pek çok.
 - içi Yer altı.
 - idinmek Mevki tutmak.
 -idür Layıktır, münasiptir, sırasıdır.
 -in bulmak Yerine gelmek.
 -inden düşmek Mevkiünden ayrılmak, yerinden olmak.
 -inden iletmek Yerinden oynatmak, korkudan hoplatmak, harekete getirmek.
 -inden üzülmek Yerinden ayrılmak, yerinden kalkmak.
 -inde olmak Kararınca, ne az ne çok, yeteri kadar, miktarınca olmak.
 -ine iletmek Yerine getirmek.
 -ine kalmak, [-ine тұрмақ] Yeri ni tutmak, yerine geçmek.
 -ine kırmak Yerine getirmek, ifa etmek.
 -ine kırmak → -ine kalmak
 -ini beklemek, [-ini сақламақ] Mevkiini korumak.
 -ini kırmak → -ini beklemek
 -in kolayını almak (Savaş için) En uygun yeri seçip yerleşmek.
 -in -in → - -in
 - itmek Mekân tutmak, yerleşmek, yer tutmak.
 - kırmı Yer altı, mezar.
 - olmak Yerle bir olmak.
 - tutmak Yerleşmek, mesken edini p oturmak.
 - -den → - -in
 - -in, [yerin yerin, yer yerden, yer yerin, -in -in, - -den] Her taraftan, taraf taraf.
 yirbağırsağı → yirbağırsağı
 yirgöcenı Bir çeşit göcen.
 yirik, [yırık] Biraz yırtık, az yarık.

yirilmek Yırtılmak, azıcık yırtılmak.
 yirince, [yerince (I)] Yerinde, uygun, düzgün, eksiksiz.
 yiringen Çok üzülen, kederlenen.
 yirinmek, [yerinmek] Kederlenmek, üzülmek, mahzun olmak, tasalanmak.
 yirişmek Erişmek, ulaşmak, yetişmek.
 yirlenmek, [yerlenmek] Yerleşmek, yurt edinmek.
 yirmek (I), [yırmaқ] Yırtmak, azıcık yırtmak.
 yirmek (II) → yermek
 yiriş yerçmek → yiriş yiçmek
 yiriş yiçmek Birbirini kınamak.
 yiriş yiçmek, [yiriş yerçmek] Kınamak, hakkında kötü söylemek, kötülemek, beğenmemek, aşağı görmek, hor görmek.
 yitecekce Yetecek kadar, kâfi miktarda.
 yitesi Kâfi miktarda.
 yiti → iti
 yitik → yitük
 yitilmek Keskinletmek, sivriltmek.
 yitincek Yeni yetişme, yeni yetişen, sonradan ortaya çıkan.
 yitirmek → yitürmek (I)
 yitmek (I) Kaybolmak, zayi olmak, yok olmak.
 yitmek (II) İtmek, kakmak.
 yitmek (III) → yetmek
 yiter ancak Artık yetişir, yeter artık.
 yitük, [itik, yitik, yitük] Kayıp, zayi edilen şey.
 yitürmek (I), [itirmek, itürmek, yitirmek] Kaybetmek, zayi etmek, telef etmek, mahvetmek.
 yitürmek (II) → yetürmek
 yitüt Çok, fazla, ziyade, aşkın.
 yitütlik İlerilik, şiddetlilik, keskinlik.
 yiv Birbirine bitişik olan iki şey arasındaki çizgi, derz.

yiy → yig (I)

yiydin, [igdin, yiydün] 1. Kokmuş, kokuşmuş. 2. Fena kokulu bir ot.

- olmak, [igdin olmak, yigdin olmak] Bozulup kokmak, kokuşmak.

yiydün → yiydin

yiyege Çok yiyen, obur.

yiyegeçlik Oburluk, pisboğazlık.

yiyesi, [yeyesi] Yiyecek şey, yemek.

- eylemek Ziyafet hazırlamak, yemek yapmak.

yiği → yiygü

yiğü, [yigü, yiygi] Yiyecek, taam.

yiği, [iyi] Koku.

- duymak, [- tuymak] Koku almak, bir şeyler sezmek.

- tuymak → - duymak

yiyelemek → yiylemek

yiyeleşmek → yiyeleşmek

yiylmek → yinmek

yiym Yemek, yiyecek, lokma, taam.

yiymek, [iyimek, yiyemek] Kokmak, taaffün etmek.

yiyr Pis kokulu, pis.

[yiyirce]

- göcen Kokarca denilen hayvan, gelincik.

[yiyirin]

- olmak Bozulmak, kokmak.

yiışmek Birlikte yemek.

yiymek, [iyimek] Kokutmak.

yiyege Pek fena kokan.

yiylemek, [yıylamağ, yıylamak, yiyilemek] Koklamak.

yiyeleşmek, [yiyeleşmek] Koklaşmak.

yiyletmek, [yıylatmak] Koklatmak.

yiymek → yiymek

yiyni → yeyni

- başlu → yeyni

- dutmak → yeyni

yoğ Yok.

-a saymak Yok farzetmek, hiçe saymak.

-ıduğı, [-ımı] Yok olduğunu, bulunmadığını.

-ımissa → - imişse

-ımı → -ıduğı

- imişse, [-ımissa] Yok idiyse, olmasaydı.

yoğalmak, [yoğulmak, yokalmak] Yok olmak, kaybolmak, mahvolmak.

yoğrulmak İmtizaç etmek.

yoğsa → yoğsa, yoğsa

yoğsul → yoğsul

yoğulmak → yoğalmak

yoğun, [yovun] 1. Çapça kalın. 2.

Sesçe kalın. 3. İri, büyük. 4. Kalınlık.

5. Kaba, sert, şiddetli. 6. İşe yaramaz. 7. Kaba, kalın.

- göğüllü Katı yürekli.

- sözlü Kaba sözlü.

- yumru 1. Şişman, kısa boylu, tıknaz. 2. Kaba saba, uygunsuz, biçimsiz.

yoğunlamak Kalınlaşmak.

yoğunlandırmak Kalınlaştırmak.

yoğunlanmak Kalınlaşmak.

yoğunlatmak Olgunlaştırmak, kalınlaştırmak.

yoğunluk 1. Kalınlık. 2. Şiddet, sertlik. 3. İrilik.

yoğunrak Kalınca.

yoğ Yok, hayır.

yoğamak → yokamak

[yoğlu]

- kılmak Yoksullaştırmak, fakirleştirmek.

yoğsa, yoğsa, [yoğsa] Yoksa.

- yok Kendinden önce geçen olumlu soru eyleminin olumsuz soru şekli yerini tutmaktadır.

yoğsul, [yoğsul] Fakir, yoksul.

yoğsulhık Yoksulluk, fakirlik.

yoğsulurğani, [yoksulurğani] Bir çeşit sarmaşık.

yok Değil.

-dur Olmaz.

- iş Esassız, gereksiz iş.

yokalmak → yoğalmak

yokamak, [yoğamak, yokmak] 1. El sürmek, dokunmak, yoklamak. 2. Yok etmek.

yokanmak, [yokunmak] 1. Dokunulmak, yoklanmak. 2. İlişmek, dokunmak.

yokatmak Yoklatmak, el dokundurtmak.

yoklu Fakir, muhtaç, yoksul.

yokmak → yokamak

yoksulurğanı → yohsulurğanı

yokunmak → yokanmak

yol 1. Âdap, erkân, âdet, usul, kural, yöntem. 2. Müsaade, izin.

-a girmek Yola çıkmak, yola düşmek, yola koyulmak.

-a gitmek Örf ve âdete göre hareket etmek.

- ayırdı İki yolun ayrıldığı nokta.

- azıtmak → - azmak

- azmak, [- azıtmak, -dan azmak, -ı azmak, -ın azmak] Yolunu şaşırmak, doğru yoldan sapmak, yanlış yola gitmek.

- başan → - uran

- başmak Yol kesmek.

- başlamak Kılavuzluk etmek, çığır açmak.

- bozmak Yol şaşırtmak.

- bulmak 1. Fırsat bulmak. 2. Benliğine girmek, etkilemek.

- çekmek Yol almak.

-dan azmak → - azmak

-dan egilmek Yoldan ayrılmak, sapmak.

-dan iletmek Yoldan çıkarmak.

- dartmak Yol zahmeti çekmek.

- depdürmek Çok yol yürütmek.

- dokunmak Sürekli olarak yol yürümek.

- dögmek Yol tepmek, yol yürümek.

- eri Sâlik, yolcu.

-ı azmak → - azmak

-ı başa aparmak Amaca ulaşmak, erişmek.

-ına gelmek 1. Karşısına çıkmak.

2. Yolunu kesmek, önüne çıkmak.

-ın almak Yolunu kesmek, yoluna çıkmak.

-ın azmak → - azmak

-ın bağlamak Yolunu kesmek.

-ından egmek Yoldan çıkarmak, doğru yoldan saptırmak.

-ını urmak, [-ın urmak] Yolunu kesmek.

-ın sürmek Yolunu izlemek, izinden ayrılmamak.

-ın urmak → -ını urmak

-ı onarmak Yolu çıkarabilmek, bulabilmek.

-ı varmak Ermek, yolunu amacına eriştirmek.

- iletmek Yöneltmek.

- itmek 1. Yol bulmak. 2. Yol açmak.

- izlemek Kılavuzluk etmek, yol göstermek.

- kesilmek Yol kapanmak.

- kesmek Yol almak.

- kırmak Yol göstermek.

- mı Reva mı, layık mı, caiz mi, yeri var mı ?

- oğlu Fedayi, kurban.

- sıra → yohra

- sürmek Bir yolda sürekli yürümek.

- uran, [- başan, - urucu] Yol kesen, eşkiya.

- urmak Yol kesmek, yol vurmak.

- urucu → - uran

- üstün almak Yol üstünde durmak, yolda beklemek.

- varmak Yol gitmek, yola devam etmek, doğru yoldan gitmek.

- virmek Müsaade etmek.

- yarağı Yolculuk levazımı, hazır-
lığı.
- yarağın eylemek → - yarağın
kılmak
- yarağın görmek → - yarağın kıl-
mak
- yarağın kılmak, [- yarağın eyle-
mek, - yarağın görmek] Yol ha-
zırlığını yapmak.
- yatı Yolculuk levazımı, hazırlığı.
yolağcı Yolcu, yola giden.
yolca 1. Yoldan ayrılmayarak, yolu
izleyerek. 2. Yol üzerinde.
- gitmek Yol boyunca gitmek.
[yoldaş]
- koşmak Yol arkadaşı yapmak.
yoldaşlanmak Arkadaşlık yapmak.
yolıkmak → yolukmak
yolıra, [yol sıra] Yol boyunca.
yollamak 1. Uğurlamak, teşyi etmek.
2. Yola çekmek.
[yollu]
- yolınca Usulü çerçevesinde, âdet
ve töresine uygun olarak.
[yolmak]
yola düşmek Yolmaya başlamak,
çok yolmak.
yolsuz Yolunu şaşırmış olan, azgın.
yolukmak, [yolıkmak] İsbet etmek,
karşısına çıkmak, uğramak, çat-
mak.
yolunmak 1. Kendi saç ve sakalını
yolmak. 2. Temizlemek. 3. Halas
bulmak, kurtulmak.
yoluşmak Pençeleşmek, döğüşmek.
yom → yum
yondurmak Yontturmak.
yonma Yontulmuş, yontma.
yonmak 1. Yontmak, tıraş etmek. 2.
Silmek, yok etmek.
yonuldu Kazıntı.
yonulmak Yontulmak.
yonulmalı olmak Kırılması, parça-
lanması gerekli olmak.

yoramaç Devenin kasık ipi.
yordam Kılık, kıyafet.
yorga, [yorka] Rahvan.
yorgalamak, [yorgalmak, yorkala-
mak] Rahvan yürümek.
yorgalatmak Koşturmak, eştirmek.
yorgahlık Eşkinlik, açık yürüyüşlü ol-
ma.
yorgalmak → yorgalamak
yorka → yorga
yorkalamak → yorgalamak
yorkan Yorgan.
yorkun Yorgun.
yormak Alıkoymak.
yorşumak Yorgun düşmek.
yort Hüküm, nüfuz.
yortdurmak Koşturmak.
yortıcı Haber ulaştırıcı.
yortmak Koşmak, sürekli yol yürü-
mek, sefer etmek.
yort şavul → şavulmak
yorucu Yıldızlara bakarak ya da baş-
ka usullerle gaipten haber veren,
kâhin, münecim.
yorultmak Yormak.
yoşmak, [oşmak, uşmak] Kıyas et-
mek, karşılaştırmak, benzetmek,
benzetmeğe çalışmak.
yosun, [yusun] Kanun, töre, âdet,
usul, yol.
yoş 1. Yorgun, yıpranmış, zayıf, ka-
maşık, bulanık. 2. Yorgunluk, fer-
sizlik, zayıflık.
- eylemek → - kılmak
- kılmak, [- eylemek] (Gözü) Ka-
maştırmak, görmez hale getirmek.
- olmak (Göz) Kararmak, fersiz-
leşmek, kamaşmak.
yoşumak Yıpranmak, yorulmak, za-
yıf düşmek, kuvvetini kaybetmek.
yoşutmak (Göz hakkında) Kamaştır-
mak.
yovcu Savaşan.
yovun → yoğun

yoymak, [yuymak (II)] Silmek, imha etmek, izale etmek, bozmak.

yoyulmak, [yuyulmak, yüyülmek]

Zail olmak, silinmek, bozulmak.

yoz 1. Vahşi. 2. Yavan, bayağı. 3.

Zararlı. 4. Sürülmemiş ve ekilmemiş (yer).

yöcü Öcü, umacı.

yöğüş → **ögüş** (II)

yön Cihet, taraf, suret.

– **dutmak** → – **tutmak**

– **inden** Bakımından, yoluyla.

– **iyile** Yakışacak biçimde.

– **tutmak**, [– **dutmak**] Yüzünü bir yöne çevirmek; teveccüh etmek, yüz tutmak.

– **yöş** 1. Etraf, çevre. 2. Yolculuk teçhizatı. 3. Düzen, uygunluk, düzenlilik, usul.

yöndem İtaatli, uysal.

yöned → **yönet**

yönedsiz Usul, adap bilmeyen.

yönedsizlik Usul, adap bilmezlik.

yöneldürmek Yöneltmek, tevcih etmek.

yönelmek, [yönenmek, yönmek, yönülmek] Teveccüh etmek, yüz tutmak, yüzünü belli bir yere çevirmek.

yöneltmek Tevcih etmek, çevirmek.

yönenmek → **yönelmek**

yönet, [yöned] Şekil, tarz, usul, suret.

yönince Gerektiği şekilde.

yönlü Yerinde, uygun, münasip, makbul.

yönmek → **yönelmek**

yönsüz 1. Sebepsiz, bir sebep olmaksızın, beyhude. 2. Uygunsuz, düzensiz; kötü yaratılışlı, hayasız.

– **söz** Herze, beyhude laf, hezeyan.

– **yöşsüz** Varlıksız, servetsiz, düzensiz.

yönülmek → **yönelmek**

yöre Etraf, çevre, civar, daire, muhit, havali.

– **ler** Her taraf, her yer.

– **sine** üşmek Çevresinde toplanmak.

– **sin** yörenmek 1. Çevresini dolaşmak. 2. Devriye gezmek.

yörendürmek Yaklaştırmak, bir şeyin çevresinde dolaştırmak.

yörenlemek Gezerek görmek, dolaşarak görmek.

yörenmek 1. Dolaşmak, yaklaşmak, bir şeyin çevresinde dolaşmak. 2. Hatıra gelmek, gönlü kaplamak.

yörenü gitmek Çevresini dolaşmak, gezip dolaşmak.

yu Çok yazık, yuh, yuf.

yudum Lokma, bir defada yutulacak kadar (yemek).

yudunmak, [yutunmak] Yutmak, içmek, yavaş yavaş yutmak; zoraki yutmak, yutkunmak.

yudurmak Yıkarmak.

yufkacık → **yufkacuk**

yufkacuk, [yufkacık, yuhacuk] Kalınlığı az, ince, incecik.

yufkalamak → **yufkaltmak**

yufkalmak Zayıflamak, incelmek.

yufkaltmak, [yufkalamak] Hafifletmek, cıvıklaştırmak.

yugadı Bulaşık.

yuğı, [– taş, yuva, yuvalak, yuvalak taş, yuv taş] Toprağı sıkıştırıp pekiştirmekte kullanılan taş, silindir.

– **taş** → –

yugmak → **yumak**

yugrulamak 1. Karıştırılmak. 2. Ezilmek.

yuh Yufka, ince.

yuhacuk → **yufkacuk**

yuhu, [yuku] Uyku.

yukargı Yukarıki.

yukarı Yukarı.

– **durmak**, [– **turmak**] Ayağa kalkmak.

- olmak Yükselmek.
- turmak → - durmak
- yukarırak Daha yukarı, daha yüksek.
- yuku → yulu
- yukurmak Yoğurmak.
- [yularlı]
- keser İki elle kullanılan bir çeşit büyük keser.
- yulduz → yıldız
- yum, [yom] 1. Uğur, kadem. 2. Uğursuz, meşum.
- görmek Uğur saymak, uğurlu bulmak.
- tutmak 1. Hayırlı, kutlu saymak. 2. Uğursuz saymak.
- yora görmek Uğurlu, kademli saymak.
- yormak Faldan kötü sonuç çıkarmak.
- yumak, [yuğmak, yuymak (I)] Yıkamak.
- yumalak → yuvalak¹
- yumarmak → yumrarmak
- yumcı Falcı, müneccim, kâhin.
- yumdurmak Örttürmek, kapattırmak.
- yumılmak → yumulmak
- yumlandırmak, [yumlaştırmak] Yumar gibi yapmak.
- yumlaştırmak → yumlandırmak
- yumlu → yumlu (I)
- yumlu (I), [yumlı] Uğurlu, meymenetli, mübarek.
- yumlu (II) Yumulu, kapalı; ketum.
- yummak 1. Kapamak. 2. Üstüne koymak, örtmek, üstüne kapamak.
- yumrarmak, [yumarmak] Yuvarlaklaşmak, yumrulaşmak.
- yumrı → yumru
- yamrı Eğri büğrü.
- yumru, [yumrı] 1. Ur, vücuttaki şiş, bez, gудde, kabarcık, tümsek. 2. Eğri, çarpık.
- yumrucak Yuvarlak, yumru olan.

[yumruk]

- a tükürmek Yumruğa, sopaya kuvvet vermek.
- cengi Yumruk yumruğa yapılan kavga.
- düğmek Yumruk sıkmak.
- yumrulanmak 1. Yuvarlak biçim, durum almak, toplanmak, top olmak. 2. Yuvarlak hale getirilmek.
- yumruluk Şişkinlik.
- yumrulmak 1. Yamulmak, yamru yumru olmak. 2. Tümsekleşmek.
- yumşak 1. Kireci az, yumuşak (su). 2. Hafif, şiddeti az.
- yumşakrak Daha yumuşak.
- yumşak Yumuşak.
- yıl Hafif rüzgâr, esinti.
- yumşaklık Yumuşaklık.
- yumşanmak (I) Yumuşamak, mülayimlik kazanmak.
- yumşanmak (II) Görevlendirilmek, iş verilmek.
- yumulmak, [yumılmak] 1. Kapanmak, büzülmek. 2. Üstüne kapanmak, üstüne düşmek. 3. Toplanmak, bir araya gelmek, yığılmak.
- yumulup düşmek Hızla bir şey üzerine kapanmak.
- yumurda Yumurta.
- başmak Kuluçkaya yatmak.
- bırakmak → - toğurmak
- toğurmak, [- bırakmak] Yumurtlamak.
- yumurlanmak Bir araya gelmek, toplanmak.
- yumurmak, [yumurmak] 1. Derleyip toplamak. 2. Ezip büzmek, iki kat etmek, kıvrırmak. 3. Bozmak, harap etmek.
- yumurtlağan Çok yumurtlayan.
- yumuş İş, hizmet, görev, ödev.
- oğlanı Hizmetkâr, hizmet eden genç.
- yumuşaklık Mülayemet.

yumuşaltmak Yumuşatmak.
 yumuşçı Hizmetçi.
 yund, [yunt, yunt] Kısırak.
 - oğlanı Çoban.
 yundkuşu, [yuntkuşu] Kuyruksallayan kuşu, peygamberkuşu.
 yunmak Yıkanmak.
 yunmuşca Yıkanmış, tertemiz.
 yunt, yunt → yund
 yuntkuşu → yundkuşu
 yunulmak Yıkanmak, yıkanılmak.
 yurd → yurt
 yurdlandurmak İskân etmek.
 yurdlanmak → yurtlanmak
 yurt, [yurd] Oturulan yer, mesken; memleket.
 - idinmek → - tutmak
 - itmek → - tutmak
 - tutmak, [- idinmek, - itmek]
 Mesken edinmek, tavattun etmek.
 yurtlanmak, [yurdlanmak] Yerleşmek, tavattun etmek.
 yusun → yosun
 yutmak (I) → utmak
 yutmak (II) Hazmetmek, dışarı vurmamak, içinde bırakmak.
 yutı gitmek Sürekli olarak yutmak, yutmakta devam etmek.
 yutunmak → yudunmak
 yuva → yuğu
 yuvalak, [yumalak] 1. Yuvarlak. 2. Gülle, top mermisi. 3. → yuğu
 - taşı → yuğu
 yuvalamak (I), [yuvlundurmak] Yuvarlamak.
 yuvalamak (II) Yuva yapmak.
 yuvalanmak (I), [yuvlanmak, yuvlunmak, yuvnulmak] Yuvarlanmak.
 yuvalanmak (II) Yuva edinmek.
 yuvanmak Gönlü rahat etmek, teselli bulmak, avunmak.
 yuvatmak Parçalamak, ufaltmak.
 [yuvi]
 - taşı → yuğu

yuvınmak (I) → yuvunmak (I)
 yuvınmak (II) → yuvunmak (II)
 yavıtmak Gizlemek, örtmek.
 yuvlanmak → yuvalanmak (I)
 yuvlundurmak → yuvalamak (I)
 yuvlunmak → yuvalanmak (I)
 yuvmak Dürmek, tomar etmek.
 yuvnulmak → yuvalanmak (I)
 yuvunmak (I), [yuvınmak (I)] Kaybolmak, gizlenmek, silinmek.
 yuvunmak (II), [yuvınmak (II), yuvunmak] Yıkanmak.
 yuvunulmak Yıkanılmak, yıkanmak.
 yuyıcı → yuyucu
 yuymak (I) → yumak
 yuymak (II) → yoymak
 yuyucu, [yuyıcı] Cenaze yıkayıcı.
 yuyulmak → yoyulmak
 yuyundu, [yuyundu] Bulaşık suyu, yıkanan şeyden dökülen su.
 yuyundu → yuyundu
 yuyunmak → yuvunmak (II)
 yüce 1. Yükseklik. 2. Münezzeh, arı, uzak.
 - dutmak Yüceltmek.
 - eylemek Yükseltmek.
 yücelenmek Büyüklük taslamak.
 [yücelik]
 - itmek Kibirlenmek, büyüklük taslamak.
 [yücelmek]
 yüceli yüceli virmek Şaha kalkmak, şahlanmak.
 yüceltmek Değerini artırmak, yükseltmek.
 yücerak Daha yüce, çok yüce.
 yügen Dizgin, gem.
 yügrışmek → yügrüşmek
 yügrük 1. Yürük, hızlı giden, çok koşan, işlek. 2. Yüürlük, hızlı gitme.
 yügrüklük 1. Hızlı koşma. 2. Taşkınlık.
 yügrümle Hızla, koşarak.
 yügrüş Hız, sürat, koşuş.

yüğüştürmek Deveran ettirmek, ko-
şuşturmak.
yüğüşmek, [yüğüşmek, yüğüştürmek]
Koşuşmak.
yüğüştürmek → yüğüştürmek
yüğüştürmek Koşuşmak, yarışmak.
yüğürgen Yürük, hızlı giden.
yüğürmek, [yüğürmek] Koşmak, hız-
lı gitmek.
yüğürü Koşarak.
yüğürtmek 1. Koşmak. 2. Koştur-
mak. 3. Erkek koyunu dişisine a-
şmak.
yük Rahimdeki çocuk, cenin, dölüt.
- bağlamak 1. Yükü taşınabilecek
şekilde hazırlamak. 2. Yükünü tut-
mak.
-in bırakmak Çocuğunu düşürmek.
-ini yukarı tutmak → -ini yukarı
yığmak
-ini yukarı yığmak, [-ini yukarı
tutmak] Nazlanmak, kendini naza
çekmek.
- koyacak Yüklük, yük dolabı.
- yap Ev eşyası, pılı pırtı, kap ka-
cak, taşınabilir eşya.
yüklendürmek Gebe bırakmak.
yüklet Yük hayvanı.
yükli → yüklü
yükli, [yükli] Gebe, hamile.
yükliülük Gebelik, hamilelik.
yükseük Yüksekçe, az yüksek.
[yüksek]
- uçmak Yüksekten atıp tutmak,
büyüklük taslamak.
yükseklik Ulüvv-i cenap.
yüksinmek → yüksünmek
yüksünmek, [yüksinmek] 1. Yük say-
mak, istiskal etmek. 2. Kıskan-
mak.
yükünmek Önünde eğilmek, diz çök-
mek, baş eğmek.
yükürmek 1. Gebe kalmak. 2. Erkek
hayvan dişisine aşmak.
yülmek → yülmek

yülmek Ustura.
yülmek Tıraşlı, tüysüz.
yülmek Tıraş etmek, saç ve sakal
kazımak.
yülmek Tıraş edilmek.
yülmek, [ülmek, ülmek] Tıraş
ettirmek.
yüm Tüy, kuş tüyü.
yüne Eyer altına konulan keçe.
yümek Tüy takmak.
yümük Yüksük.
yüm → yeüm
yüm 1. Mide. 2. Cesaret.
- bağı Bağırsak, çocukları beşik i-
çine koyduktan sonra üstünden sa-
rılan bağ.
- berkitmek Gönül bağlamak, ce-
saret bulmak.
- berkligi Cesaret, yüreklilik.
- burmak Bağırsakta ishal sancısı
peyda olmak.
- burusu Mide sancısı.
- ditremesi → - oynaması
-i ağzına gelmek Çok korkmak,
çok heyecanlanmak.
-i burmak İçi sızlamak, mustarip
olmak.
-i kıpmak Yüreği parçalanmak,
pek çok acımak.
-i oturmak İçi sakinleşmek.
-i oynamak Kalbi çarpmak.
-i şovumak İçi rahat etmek, gön-
lü ferahlamak.
- itiligi Şecaat.
- kıparmak Öldürecek gibi heye-
canlandırmak.
- oynamak Kalp çarpmak, çarpın-
tı gelmek.
- oynaması, [- ditremesi] Kalp çar-
pıntısı, hafakan.
- sürmek İshal olmak.
- sürmesi İshal.
- tamarı Şıryan.
- taşası İç sıkıntısı, üzüntü.
- yakan Çok tatlı, iç bayılan.

- **yanķısı** Aşktan ya da üzüntüden duyulan iç sıkıntısı.

yüreklandirmek → **yüreklandürmek**
yüreklandürmek, [**yüreklandirmek**] Cesaret vermek, cesaretlendirmek.

yüreklenmek Cesaretlenmek.

yürekli → **yürekli**

yürekllilik Şecaat, cesaret.

yürekli, [**yürekli**] Yiğit, cesur, korkmaz.

yürekli Daha cesaretli.

yüreksiz → **yüreksüz**

yüreksüz, [**yüreksiz**] 1. Korkak, cesaretsiz. 2. Kötü kalpli.

yürigen → **yürügen**

yürigenlik → **yürügenlik**

yürimek → **yürümek**

yüriş Yürüyüş.

yürü Haydi.

yürügen, [**yürigen**] 1. Keskin. 2.

Hızlı yürüyen. 3. Ustura. 4. Cılabı.

yürügenlenmek Tıraş edilmek, cıalanmak.

yürügenlik, [**yürigenlik**] Yürüyüşe dayanıklı olma, çok yol yürür olma.

yürümek, [**yürimek**] 1. Gezmek, dolaşmak. 2. Hareket etmek, iş yapmak.

3. Tedavül etmek, geçer olmak. 4.

Hareket etmek, dönmek. 5. Hü-

cum etmek, saldırmak. 6. Ayrılmak, uzaklaşmak. 7. Sözü geç-

mek.

yürüyü Yürüyerek.

yürütme 1. Akıtmak. 2. Gezdirmek, dolaştırmak. 3. Çevirmek, döndür-

mek. 4. Sevk etmek. 5. Tedavül et-

tirmek.

yürüyecek Hareket etmesine, yürümesine elverişli.

[**yürüyici**]

- **yıldız** Gezegen, seyyare.

[**yürüyüş**]

- **itmek** Saldırmak, hücum etmek.

yütük → **yütük**

yüyülmek → **yoyulmak**

yüyürmek → **yügürmek**

yüz 1. Karşı, nezd, yan. 2. Cihet, yön, taraf.

- **baş** gelmek Baş üstünde yeri olmak.

- **begi** Yüzbaşı.

- **bekitmek** → - **berkitmek**

- **berkitmek**, [- **bekitmek**] Katı yüzlülük etmek.

- **berkligi** Utanç duymama, sıkılmazlık.

- **biş** daşı **yigirmi biş** Yüz yirmi bin.

- **burtarmak** → **burtarmak**

- **döndermek** → - **döndürmek**

- **döndürmek**, [- **döndermek**] Yüz çevirmek, terketmek, iltifat etmemek.

- **dutmak** → - **tutmak**

- **dürmek** Surat asmak, yüz buruşturmak.

- **e çağırıcı** İnsanın suratına haykıran, şirret.

- **e dokunç** Yüze vurulan şey.

- **e gelmek**, [- **e getirmek**] 1. Yüze vurmak, başa kakmak. 2. Meydana çıkmak, kendisini göstermek.

- **e getirmek** → - **e gelmek**

- **e kir gelmek** Namus lekelenmek, yüzü kara olmak, utanacak duruma düşmek.

- **e kir getirmek** Mahcup etmek, utanacak duruma düşürmek, yüzünü kara etmek.

- **eylemek** Havale etmek.

- **e yüz** Yüz yüze, vicahen.

- **e yüz olmak** Yüz yüze, karşı karşıya gelmek.

- **görmüş** Koca görmüş, kocaya varmış kadın, dul kadın.

- **göstermek** Nasip olmak, kısmet olmak, kendini göstermek, meydana gelmek.

- i berk Sıkılması, utanması olma-
yan, katı yüzlü.
- i çalılık Yüzü bozulmuş, yüzünün
rengi, şekli değişmiş.
- i dürük → dürük
- i egilmek Yüzü çarpılmak.
- i ışmak Yüzü gülmek.
- i kıbleden dönmek Dinden çık-
mak.
- i kir olmak Yüzü kara olmak.
- in düşmek Yüz üstü, yüzükoyun
düşmek.
- ine dökmek Yüzüne vurmak, önü-
ne sermek.
- ine göre tabanca urmak Durumu-
na uygun olanı yapmak.
- ini ayağına bırakmak Ayağına
yüz sürmek.
- ini egmek Suratını asmak.
- ini ele almak Utancını yenmeğe
çalışmak.
- in yire depmek Teperek yüzüko-
yun düşürmek.
- in yire urmak → - urmak
- i şulu 1. Yüzü taravetli, parlak,
güzel, asil yüzlü. 2. Şerefli, namus-
lu, hayâ, hicap sahibi.
- i şuyı → - şuyı
- i yire düşmek Mahcup, meyus ol-
mak.
- kızdurmak Yüz kızartmak.
- olmak Bir kimsenin başkasına o-
lan borcunu ödemeyi kabul etmek.
- pırtarmak → burtarmak
- silmek Eli yüze sürmek.
- şuyı, [-i şuyı] 1. Ar, hicap, ha-
yâ, namus, şeref, haysiyet, itibar.
2. Güzellik, letafet.
- süre gelmek Yüz sürmeğe gel-
mek.

- sürtünmek Yüz sürmek.
- toprağa urmak → - urmak
- tutmak, [- dutmak] Yönelmek,
teveccüh etmek, meyletmek, rağ-
bet etmek.
- urmak, [yire yüz urmak, -in yi-
re urmak, - toprağa urmak, - yire
komaç, - yire koymak] 1. Baş vur-
mak, müracaat etmek. 2. Yüz sür-
mek, secdeye kapanmak, yere ka-
panmak. 3. Yüz tutmak, yönel-
mek, gitmek. 4. Rağbet etmek.
5. Aksetmek, yansımak.
- virmek Yüz göstermek.
- yazıcı Gelinin yüzünü süsleyen
kadın.
- yazmak Gelinin yüzünü süsle-
mek.
- yirde baş komaç Yüzükoyun ye-
re kapanmak.
- yire komaç → - urmak
- yire koymak → - urmak
- - 1. Yüzlerce. 2. Yüzer yüzer.
yüzden Sebebiyle.
- yüzerlik Ateşe atıldığı zaman cıtır
cıtır ses çıkararak yanıp güzel bir
koku yayan tohum, üzerlik.
- yüzgüç Suda iyi yüzen.
- yüzükoyu → yüzinköyün
- yüzün Yüz üstü, yüzükoyun.
- yüzinköyün, [yüzükoyu] Yüzükoyun,
yüz üstü.
- yüzlemek 1. Yüzünü dönmek, teveccüh etmek. 2. Yüze vurmak.
- yüzlü Şerefli, itibarlı, hatırı sayılır.
- göstermek Saygın, makbul gös-
termek.
- yüzlük 1. Peçe, yüz örtüsü. 2. Do-
ğarken kimi çocukların yüzünde
kalan dölkesesi parçası.
- yüzüşmek Birlikte yüzmek.

Z

zaferlû Muzaffer, galip.

zâğ (*Far.*) Yayın ucuna sarılan deri.

– virmek Keskinliğini göstermek.

zâğlamak Keskinletmek.

zâğlı Keskin, şiddetli.

[zamân (*Ar.*)]

– ile Vaktiyle, bir zamanlar.

zanbık Sepet.

[zârılık]

– itmek → – kılmak

– kılmak, [– itmek] Ağlayıp sızlamak.

zarıncı Feryat edip inleyen.

zarıncımağ Zarı zarı ağlayıp inlemek, feryat figan etmek, ağlayıp sızlamak, yana yakıla ağlamak.

zarıncımağ Yalvartmak, ağlayıp sızlatmak.

zarlanmağ Ağlayıp sızlamak.

zaygala Süzülmüş karagünlük.

zegrek Keten tohumu.

zehirlik Zıkkımlanılacak içki.

zencef, [sencef] Etek pervazı.

zenen Küçük çömlek.

zengü Üzengi.

zevle (I), [zivle] Çift öküzünün boyunduruktan çıkmaması için bodayunruğa geçirilen ağaç, zelve.

zevle (II) Ekilecek yer birimi olarak kullanılan bir ölçü.

zevzek Esrar.

zeyreklenmek Anlayışlı görünmek.

zıbın → zıbun

zıbun, [zıbın, zıbun] 1. Vaktiyle kaftan altına giyilen pamuklu yelek, hırka, mintan. 2. Entari.

zirzıbuldağ Zirzop.

ziyâfetlemek Ziyafet çekmek.

ziyrıncak → sıyrıncak, sıyrıncak

zibil Gübre, süprüntü.

zifir Yağ, yağ bulaşığı.

[zıkr (*Ar.*)]

– eylenmek Zıkr etmek, sürekli anlamak.

zili, [zili] Halı, kilim.

zili → zili

[zindân (*Far.*)]

–a bırarmağ Zindana atmak, hapsetmek.

–a urmağ, [–a vurmağ] Zindana atmak, hapsetmek.

–a vurmağ → –a urmağ

zindânılamak Zindanda hapsetmek.

zindânvan Zindancı, zindan bekçisi.

zivindirik Can.

zivle → zevle (I)

[ziyân (*Far.*)]

– şanmağ Zarar vermeyi düşünmek.

zor İç ağrısı, karın ağrısı, buruntu.

[zorba (← *Far.* zûr-bâ)]

– kalkmağ İsyan çıkmak, zorbalar ayaklanmak.

zorbatır Babayiğit, zorlu kahraman.

zort, zort Şişirilen avurdun üzerine parmakla vurulunca çıkan ses.

– virmek, [şort virmek] Avurt çatlatmak.

zubun → zıbun

zurnapa, zurnapa → şurnaba

D İ Z İ N

ESKİ YAZIDAN — YENİ YAZIYA

Dizin bölümü için, Tarama Sözlüğünün I. ve IV. cildini Cem Dilçin, II. ve V. cildini Dr. Kayahan Erimer, III. ve VI. cildini Nuran Tezcan tarafından gerekli fişleri hazırlamışlardır. Dizin bölümünün genel düzenleme işini Cem Dilçin yapmıştır.

DİZİN ÜZERİNE AÇIKLAMALAR

1. Dizin bölümü, madde başı olan her sözün, Tarama Sözlüğündeki tanıklarda geçen bütün yazım biçimlerini içermektedir. Bu sözler başka türlü yazılsa da, dizine sadece tanıklarda geçen biçimler alınmıştır. Örneğin, *karavaş* sözcüğünün şu yazım biçimlerinin hepsi dizinde yer almıştır: قرواش , قره‌واش , قاراواش , قارواش , قارواش , قراواش , قراوش , قرواش .

2. Arap harfleriyle yazımları aynı, fakat okunuşları değişik olan sözler bir madde içerisinde toplanmıştır: *eren, oran, ören* ارن ; *eyin, in, oyan, öyün* اين ; *esirik, esrik, esrük* اسرك ; *arılamak, arılmak, ırılmak, ırlamak, urulmak* اومق ; *ayramak, ıyramak, oymak* اكرمق ; *ummak, ovmak* اومق ...

3. Taranan metinlerin bir bölümü harekeli olduğu için, buralardan alınan sözcüklerin kimilerinde son ünlüler “huruf-ı imla” ile yazılmamış, hareke ile gösterilmiştir. Böyle sözcükler bu yazım biçimleri ile dizine alınmıştır: قند *imdi*, امد *ülü*, ال *ılı*, ulaşırdı, ال *ilerü*, اكد *öğdin*, اچر *içre*, آچ *açı*, کتا *kanda*, قتل *kankı*, قتل *kutlu*, کيب *gibi*, يکل *yüklü* ...

4. Kimi sözlerin yazılışlarında Arap harflerinin bitişip bitişmemesi açısından yazım başkalağı sayılabilecek değişiklikler görülmektedir. Böyle sözcüklerde köke gelen ekler, bitişik olarak yazılması gerekirken ayrı olarak yazılmıştır. Bunlara da dizinde yer verilmiştir: *arısuz* آری‌سوز ; *ekinci* آری‌سوز ; *avşaklık* اوصک‌لق ; *ikileyin* ايکيلين , ايکيلين ; *ikileyin* اکنک , اکنک ; *ekinlik* اکنجی , اکنجی ; *inamlık* اناملق , اناملق ; *avşaklık* اوصک‌لق ...

5. Sözlükte madde başı olup da tanıklarda yazım biçimleri bulunmayan sözlerin yazımları, tarandığı metnin özelliği dikkate alınarak saptanmış ve köşeli ayraç [] içinde gösterilmiştir.

6. ا ve گ harfleriyle yazılmış sözcükler sayıca az olduğu için ayrı bir bölümde toplanmamış, ا ve ک harfleri içerisinde alfabetik sırada verilmiştir.

abıca	آبجه	at çapmak	آت چپمق
âb-dest virmek	آبدست ویرمك	at depretmek	آت دپرتمك
abırık	آبرق	at depmek	آت دپمك
abşak	آبشاق	atı doldurmak	[آتی دولدرمق]
abbak	آبق	at segirtmek	آت سكرتمك
abu	آبو	âteş evi	آتش اوی
aparmak	آپارمق	âteş göynügi	آتش گوينگی
apaşsızda, apaşsuzda	آپ اکسزده	atışmak	آتشمق
apaşsına	آپ اکسنه	âteşe urmak	آتشه اورمق
apbak	آپبق	âteşe na'1 kırmak	آتشه نعل قومق
appaq	آپپنی	at şalmak	آت صالمق
aparmaduh	آپرمدخ	at şalmak	آت صلمق
apşak	آپشاق	at tonı	آت طونی
apışık, apşak	آپشق	at kaşnısı	آت قاضینسی
apışıklık	آپشقلق	at kaldırmak	آت قالدیرمق
apışmak	آپشقمق	atkulağı	آت قلاغی
apışık	آپشیق	at kıparmak	آت قوپارمق
apalak	آپلاق	at kışmak	آت قوشمق
apılamak	آپلمق	at kulağı	آت قولاغی
apul apul	آپول آپول	at götliği	آت کوتلگی
apulamak	آپولامق	atlaz	آتلاز
aparmak	آپهرمق	atlandurmak	آتلندرمق
at arkasına gelmek	آت آرقاسنه کلمك	atlandurmak	آتندورمق
ata	آتا	atlanmak	آتلمق
atabeg	آتابك	atlu azuğı	آتلو آزوگی
at eri	آت اری	... atımı yir	آتمی یر
at ağaç	آت اغاچ	ata	آته
at oğlanı	آت اغلانی	atalar	آتهلر
at akdarcı	آت اقداریچی	atıcıduğı	آتیجیدوگی
at otayıcı	آت اوتایچی	aç itmek	آچ ایتمك
at uşağı	آت اوشاگی	acırgan	آجتغن
at oğlanı	آت اوغلانی	acırmak	آچتمق
at oynadı	آت اویناغی	aç dirilmek	آچ دیريلمك
at bırakmak	آت براقق	acı	آچر
at boynuna düşmek	آت بویننه دوشمك	acırak	آچرق
at boynuna düşmek	آت بوینونه دوشمك	acışıklık	آچشقلق
at cıvılandurmak	آت جویلندرمدق	acışmak	آچشمق
at çapmak	آت چاپمق	aç tutmak	آچ طوتمق

acığ	آجغ	aşırmaq, aşurmaq	آخسرق
acığan	آجغن	aşşam	آخشام
acığını almak	آجغن آلق	aşmaq	آخق
acığı tutmaq	آجغنى طوتمق	aşu	آخو
acığ	آجق	ad itmek	آد اتمك
acığ itmek	آجق اتمك	ad eri	آد ارى
acila	آجله	adaqlu	آداقلو
acılaca	آجلهجه	adamağ	آدامق
acmaq	آجق	adanmaq	آدانمق
acın	آجن	ad urmaq	آد اورمق
açuk	آجوق	ad issi	آد ایسی
acıya koymaq	آجیا قیقمق	ad eylemek	آد ایلمك
acı dil virmek	آجى دل ویرمك	ad çıkarmaq	آد چقارمق
acı dil virmek	آجى ديل ویرمك	ad çıkarmaq	آد چقمرق
acığını çıkarmaq	آجیغین چقارمق	ad san	آد سان
acılığ	آجیلق	adsuz	آد سز
acımarul	آجى مارول	adsuzlıq	آد سزلىق
acıyavşan	آجى یوشان	ad şan	آد شان
açı	آچ	adlanmaq	آدلنمق
açışmaq	آچشمق	adlu	آدلو
açuk	آچق	adım admaq	آدم آدمق
açuk boyamağ	آچق بویمق	âdem oğlanı	آدم اوغلانى
açık dillü	آچق دلو	âdem oğlanı	آدم اوغلنى
açıklıq	آچقلىق	adamcıl	آدمچل
açıklamağ	آچقلمق	adamcıl lanmaq	آدمچل لنمق
açku	آچقو	adamcıl	آدمچیل
açık yir	آچق یر	âdem tonına girmek	آدم طوننه کیرمك
açılmadıcağ	آچلمد چق	admaq	آدمق
açılmış	آچلمش	adım kalgımaq	آدم قالغمق
açılmaq	آچلمق	adamlıq	آدملىق
açla	آچله	adım yirde	آدم یرده
açıla açıl	آچله آچل	adanlu	آدنلو
açmaz komaq	آچاز قومق	adanmış vaqt	آدنمش وقت
açmaq	آچمق	adanmaq	آدنمق
açınmaq	آچنمق	adma ne düşerse	آدنه نه دوشرسه
açuk	آچوق	ad yavuzluğı	آد یاوزلوغى
açuk göñüllü	آچوق کوکوللى	adı bellü	آدى بللو
açık	آچق	ara	آرا
açık dillü	آچق ديلو	arağan	آراغن
açılmaq	آچىلىق	aralamaq	آرالامق
açınmaq	آچینمق	arahcağ	آرالاق
ahtarmaq	آختارمق	aralaşmaq	آرالاشمق
ahtarmaq	آخترمق	aralık	آرالاق
ahtarmaq	آخدارمق	aralamaq	آرالامق

aralanmak	آرالمق	ardına atmak	آردينه آتمق
aramak	آرامق	ardına uymak	آردينه اويمق
aran	آران	ardına uymak	آردينه ايمق
arı ev	آر او	ardına söylemek	آردينه سيلمك
arpacı	آرپچى	ardını sürmek	آردینی سورمك
arpa arpa	آرپه آرپه	arzuman	آرزومان
arपालığı silinmek	آرپه لنى سيلنمك	arısuz	آرسز
arपालık	آرپه لق	arşlan havâlı	آرسلان هوالى
artugırak	آرتغرک	arış	آرش
artık, artuk	آرتق	arş	آرص
artuklağı	آرتقلاغ	argac	آرغاج
artuklık	آرتقلىق	argun	آرغن
artların sürmek	آرتلرىن سورمك	argın	آرغین
arıtlanmak	آرتلمق	arık, aruk	آرق
arıtmağ	آرتمق	arkalaşmak	آرقالاشمق
artucağ	آرتوجغ	arkaç	آرقيچ
arturmak	آرتورمق	ark dartmak	آرق دارتمق
arturu durmak	آرتورو درمق	arkurtmak	آرقرتمق
artuğ	آرتوغ	arıkaz	آرقز
artuğracuk	آرتوغراجق	arkasına götürmek	آرقسینه کوترمك
artuğırak	آرتوغرق	arklatmak	آرقلتمق
artuk	آرتوق	arklamak	آرقلابق
artukşı	آرتوقشى	arklamak	آرقلق
artuklağı	آرتوقلغى	arı kılmak	آر قلمق
arta varmak	آرته وارمق	arkurı gelmek	آرقورى كلمك
arica	آرجه	arkun	آرقون
aracı	آرجى	arkun arkun	آرقون آرقون
arık kılmak	آرخ قيلمق	arkun arkun	آرقون ارقون
arıklatmak	آرخلمق	arkuncağ	آرقونچق
arıkun ağacı	آرخون آغاجى	arkunlık	آرقون لق
arı dirilmek	آر درلك	arka	آرقه
ardılış yeri	آردلش یرى	arka olmak	آرقه اولمق
ardmak	آردمق	arka bir itmek	آرقه بر ايتمك
ardınca olmak	آردنجه اولمق	arka birikdürmek	آرقه بركدورمك
ardından beri	آردندن برى	arka dügmecigi	آرقه دوكمچكى
ardından varmak	آردندن وارمق	arkalaşmak	آرقه لشمق
arda kılamak	آرده قومق	arkalanıcı	آرقه لنجى
ardıradin	آردیرادين	arkalanmak	آرقه لنمق
ardılmak	آرديلمق	arka virmek	آرقه ويرمك
ardın ardın	آردین آردین	arkın	آرقین
ardın almak	آردین آلمق	aralık	آرلق
ardın almak	آردین المق	aralamak	آرلمق
ardın başmak	آردین بصمق	armak	آرمق
ardın sürmek	آردین سورمك	arınmak	آرتمق

aşlık
aşmak
aşnuğı
aşut
aşurma kolan
aşa
aşa gelmek
aşamak
aşılamak
aş yerikligi
aşırma kolan
aşıq
aşıkmak
aş
aşa komak
aşrağı
aşra yüz
aşşısuz
aşşı
aşşı eylemek
aşşı kıvmaq
aşşıya kalmak
aşkı
aşkı küpe
aşlan
aşılacak
aşılsuz
aşlak, aşlık
aşılmalu
aşşılı
aşmalık
aşı, aşşı
aşşı itmek
aşşı itmek
aşılacak
aşılan
aşılanmak
aşşılanmak
aşşılı
ağ
aga
agaç
agaçlamak
agaç

أشلیق
أشقیق
أشنوخی
أشوت
أشورمه قولان
أشه
أشه کلمک
أشهمق
أشخیمق
أش بر کلکی
أشیرما قولان
أشقیق
أشقیقمق
أص
أصا قومق
أصراغی
أصرا یوز
أصسوز
أصسی
أصسی ایلمک
أصسی قومق
أصسیه قالمق
أصقی
أصقی کوپه
أصلان
أصلجق
أصلسز
أصلق
أصلماو
أصاو
أصمهلق
أصی
أصی اتمک
أصی ایتمک
أصیلاجق
أصیلان
أصیلامق
أصیلنمق
أصیاو
آغ
آغا
آغاج
آغاج لمق
آغاج

agaçpüsi
agaçpusı
agaçdelegen
agaçkarası
ağiteı
ağıtmak
agaç
agaçkavunu
agaçlanmak
agca
ağdırmak, ağdurmak
ağduklık
ağduk
ağdırmak
ağır
ağır başmak
ağır başma
ağırtmak
ağırşak
ağırşaklanmak
ağırlık
ağırlık bulmak
ağırlamak
ağırlanmak
ağırmak
ağırın
ağız
ağız itmek
ağız bir itmek
ağız bir eylemek
ağız bucağı
ağız tufengi
ağız çakmak
ağız kolklemek
ağızlara düşmek
ağızlık
ağısırmak
ağşam
ağkurdı
ağıl
ağılık
ağıllık
ağıllanmak
ağın

آغاچ پوسی
آغاچ پوسی
آغاچ دلکن
آغاچ قره سی
آغتجی
[آغتمق]
آغج
آغج قاونی
آغجلنمق
آغجه
آغدرمق
آغدقلق
آغدوق
آغدیرمق
آغر
آغر بصمق
آغر بصمه
آغرتمق
آغرتشق
آغرتشقلنمق
آغرلق
آغرلاق بولمق
آغرلمق
آغرلمق
آغرمق
آغیرین
آغز
آغز ایتمک
آغز بر ایتمک
آغز بر ایلمک
آغز بوجاغی
آغز توفنکی
آغز چاققی
آغز قوقلامق
آغز لره دوشمک
آغزلق
آغسرمق
آغشام
آغ قوردی
آغل
آغللق
آغللق
آغلنمق
آغن

ağuağacı
 ağıllanmak
 ağır
 ağır başan
 ağır başmak
 ağırşaklanmak
 ağırlamak
 ağırlık
 ağı karası
 ağıllanmak
 akarşu
 akasma
 akot
 ak biti
 aktarmak
 aktarmak
 akıtmak
 akıtma
 akıılrağ
 akııl
 akça
 akça aşşıya  lmaq
 akça aşşısı
 akçaagaç
 akçakavağ
 akbardal
 akdarmak
 akdarmak
 akarcaşu
 akarşu
 akşarmaşık
 akşunkur
 aktaşan
 akkuyruk
 ak gice
 akmak
 akma hançer
 akagan
 akın eylemek
 akın şalmak
 aya
 ayaqlak
 ayaru
 ayaru ber 

آغو آغاچى
 آغولانمق
 آغیر
 آغیر باصان
 آغیر باصیق
 آغیرشاقلانمق
 آغیرلامق
 آغیرلق
 آغی قراسی
 آغییلانمق
 آقار صو
 آق اصمه
 آق اوت
 آق بیی
 آقتارمق
 آقترمق
 آقتیق
 آقتمه
 آق جلق
 آقجیل
 آقچه
 آقچه اصییه آلمق
 آقچه اصیسی
 آقچه اغاج
 آقچه قواق
 آق خردل
 آقذارمق
 آقذرمدق
 آقرجه صو
 آقر صو
 آق صارماشیق
 آق صونقور
 آق طوشان
 آق قویرق
 آق کیجه
 آقق
 آقه خنچر
 آقه غان
 آقین ایلنک
 آقین صالمق
 آکا
 آکارلق
 آکارو
 آکارو برو

ayaarurak
 ayaru yan
 ayarı
 ayıt
 ayıd
 aydurıcı
 ayaagan
 ayaaramak
 ayız
 ayausz
 ayauszda
 ayauszla
 ayauszdan
 ayauszın
 ayış
 ayıl, ayul
 ayıl ayıl
 aylanmak
 ayullık
 aylanmaduk
 ayılmış
 aylanmayu bakmak
 aylanmak
 ayulu
 ayılır
 ayımak
 ayuz
 ayul ayul
 ayullık
 aya
 ayıt
 ayış
 ayıl ayıl
 al
 ala
 ala
 alabanda virmek
 al itmek
 ala tenl 
 alacık, alacuk
 alacug
 alacuk
 alaca
 alacehre

آکارورق
 آکارو یان
 آکاری
 آکت
 آکد
 آکدورجی
 آکرغان
 آکرمق
 آکز
 آکسر
 آکسزده
 آکسزله
 آکسوزدن
 آکسوزین
 آکش
 آکل
 آکل آکل
 آکلانمق
 آکللق
 آکلماقدق
 آکلمش
 آکلمیو بقمق
 آکلنمق
 آکلو
 آکلور
 آکق
 آکوز
 آکول آکول
 آکوللق
 آکه
 آکیت
 آکیش
 آکیل آکیل
 آل
 آلا
 آلا
 آلابانده ویرمک
 آل اتمک
 آلا تنلو
 آلاجق
 آلاجوغ
 آلاجوق
 آلاجه
 آلا جهره

alacaserçe
 alacalık
 alaçık
 alaçuk
 alaçık
 alardu bakmak
 alar şabâh
 alar tañğ
 aları aları bakmak
 alaz alaz
 alazlama
 alasıya
 alasıya
 alaşa
 ala tutmak
 alağ bulak
 ala kırı
 alağuş
 alañ
 alahık
 alalmak
 alan
 alan talan eylemek
 alav
 alay bağlamak
 alay bağlamak
 al itmek
 alay düzmek
 alay göstermek
 al eylemek
 alp
 alp eren
 alplik
 alplik itmek
 altcı
 altamğa
 altun taş
 altunlamak
 altunlu
 altın
 altın yan
 alaca
 alacaibik
 alçağ olmak

آلاجه سرچه
 آلاجهلق
 آلاچق
 آلاچوق
 آلاچیق
 آلاردو باقق
 آلاز صباح
 آلاز طانك
 آلازى آلازى باقق
 [آلاز آلاز]
 آلازلامه
 آلاسيه
 آلاسييه
 آلاشه
 آلا طومتق
 آلاق بولاق
 آلا قورى
 آلاقوش
 آلاك
 آلاق
 آلامق
 آلان
 آلان تالان ايلمك
 آلاو
 آلاى باغلامق
 آلاى بغللق
 آل ايلمك
 آلاى دوزمك
 آلاى كوسترمك
 آل ايلمك
 آلپ
 آلپ ارن
 آلپلق
 آلپلق ايلمك
 آلتجى
 آلتما
 آلتون طاس
 آلتونللق
 آلتونلو
 آلتين
 آلتين يان
 آلجه
 آلجه ابك
 آلچاق اولق

alçaklık
 aldaşmak
 aldağuş
 aldamağ
 aldangan
 aldayıcı
 aldurmak
 aldamağ
 aldurmak
 aldayıcı
 aldırmağ
 aldaya düşmek
 alar
 alışık
 alışmak
 algasamak
 algımsalgım
 alğun
 alkış itmek
 alkış eylemek
 alkış kazanmak
 alkış
 alkış itmek
 al geçmek
 ahıl
 alım
 alma
 alım şatım itmek
 almağ
 almağ virmek
 alımlu
 alma
 alnuıklık
 alınmağ
 alu
 alup virmek
 alur göz
 alım
 ala
 alakarga
 alıcı
 alıcı kuş
 alır göz
 alışmak

آلچقلىق
 آلد اشمق
 آلد اغوج
 آلد اقمق
 آلد انغان
 آلد ايچى
 آلد رmq
 آلد مق
 آلد ورمق
 آلد ايچى
 آلد یرmq
 آلد يه دشمك
 آلر
 آلشق
 آلشقمق
 آلشقمق
 آلنم سالنم
 [آلغون]
 آلش ايلمك
 آلش ايلمك
 آلش قزmq
 آلشيش
 آلشيش ايلمك
 آل كچمك
 آلل
 آللم
 آللا
 آللم صاتم ايلمك
 آللق
 آللق ويرمك
 آلملو
 آلله
 آلنلق
 آلنلق
 آلو
 آلوب ويرمك
 آلود كوز
 آلوم
 آلله
 آلله قرغه
 آلبيجى
 آلبيجى قوش
 آلير كوز
 آلشقمق

alışık	آلشیق	ansuz	آنسوز
alı şatı	آلی صاتی	ansuzdahlık	آنسوزدهلق
alı şatı itmek	آلی صاتی ایتمک	ansuz	آنسوز
alı şatı eyleşmek	آلی صاتی ایلشمک	ansuz olmak	آنسوز اولمق
alış	آلیق	anķıt	آنقپ
alı gelmek	آلی کلمک	anuç	آنک
alım	آلیم	anuç dirisi olmak	آنک درسی اولمق
alımamaķ	آلیمامق	anlar	آنلار
alım şatım	آلیم صاتیم	anlar	آنلار
alımlu	آلیملو	annaç	[آنناچ]
alımlı	آلیملی	anın mı	آننمی
amaç	آماج	anadan toğmış	آنه دن طوغش
amaç	آماج	anı	آنی
ana	آنا	anın	آنین
anahık	آنالحق	avadanlık	آوادانلق
ancaķ ola	آنچق اولا	avadan	آوادان
ancaķ olur	آنچق اولور	āvāz urıcı	آواز اورجی
ancalar	آنجلار	āvāz eylemek	آواز ایلmek
anca	آنجه	āvāz götürmek	آواز کترmek
ancacuk	آنجهحق	āvāz virmek	آواز ویرmek
ancalar	آنجهلر	av almak	آو المق
ancılayın	آنجلین	av itmek	آو ایتmek
ancılayın	آنجیلین	avuç kayası	آوچ قیاسی
and	آند	avcı delik	آوچی دلیک
andan	آندا	avcını açmak	آوچینی آچمق
andağı	آنداغی	avuç unı	آوچ اونی
and olmak	[آند اولمق]	avurt urmak	آورت اورمق
and içmek	آند ایچmek	avurt şavurt	آورت صاورت
and içe görmek	آند ایچه کورmek	avurd	آورد
and içirmek	آند ایچیرmek	avurd urmak	آورد اورمق
and şaklamak	آند صقلمق	avurdlaşmak	آوردلشمق
andağı	آندغی	avurda	آورده
andık	آندق	avurda çekmek	آورده چکmek
andlaşmak	آندلاشمق	avurdı yelli	آوردی یللی
andlaşmak	آندلشمق	avrılmaķ	آورلمق
andlamak	آندلمق	avrılmaķ	آوریلmek
andan	آندن	avsun	آوسون
andan gerü	آندن کرو	avgun	آوغون
andan girü	آندن کیرو	avķuş	آوقش
anduz	آندوز	avla	آولا
and virmek	آند ویرmek	avlağı	آولاغو
anda	آنده	avlağı	آولاغی
andağı	آندهغی	avlaķ	آولاق
andin şımaķ	آندین صیق	avınmaķ	آونمق

ava binmek
ava binmek
avıtmak
aha
ay ağılı
ay ağılı
ay ayduñı
ay aydını
ayacuk
aya taşı
ayağ
ayağın тұрмақ
ayağına düşmek
ayağa şalmak
ayağa тұрмақ
ayağa қалмақ
ayağı düz başmak
ayağı қабін
ay ağılı
ayağın тұргурмақ
ayaқ
ayaқ üzere gelmek
ayaқ başmak
ayaқ beräber
ayaқ berberi
ayaқ çeşmesi
ayaқдаş
ayaқ derligi
ayaқ deri
ayaқdan çıқмақ
ayaқda қoymaқ
aya қаршмақ
ayaқтаş
ayaқ taşı
ayaқ тавışı
ayaқ тавışı
ayaқ тавışı
ayaқ толamaқ
ayaқ тавışı
ayaқlara şalmak
ayaқlamaқ
ayamaқ
ayntlanmaқ
ayntmaқ, ayntmaқ

آوه بنمك
آوه بنمك
آو یتمق
آها
آی آغلی
آی آغیل
آی آیدوکی
آی آیدینی
آیا جق
آیا طاشی
آیاغ
آیاغن طورمق
آیاغنه دوشمك
آیاغه صالمق
آیاغه طورمق
آیاغه قالقمق
آیاغی دوز بصمق
آیاغی قابین
آی اغیل
آیاغن طورغورمق
آیاق
آیاق اوزره کلمك
آیاق باصمق
آیاق برابر
[آیاق بربری]
آیاق چشمه سی
آیا قداش
آیاق درلیکی
آیاق دری
آیاقدن چیقمق
آیاقده قیمق
آیا قرصمق
آیا قطاش
آیاق طاشی
آیاق طاوشی
آیاق طاویشی
آیاق طوشی
آیاق طولمق
آیاق طویشی
آیاقلره صالمق
آیاقلق
آیامق
آیتلمق
آیتمق

ayca ayca
ayca ayca
ayıdağacı
ayıdağacı
aydın
ay demüri
aydın
aydın kılmaқ
aydınlı
aydın
aydın
aydın itmek
aydıvirmek
ayrtlamaқ
ayrtlaşmaқ
ayrtlamaқ
ayrtlamaқ
ayrıç
ayrık, ayruқ
ayruқsı
ayrık қоçı
ayrılanmaқ
ayruһ
ayruқ
ayruқca
ayruқsıtmaқ
ayru olmaқ
ayruқsı
ayruқsımaқ
ayrık
ayrılık қарғası
ayağ
ayağa durmaқ
ayğırlanmaқ
ayağın almaқ
ayağın durmaқ
ayağına balta urmaқ
aygut
ayağa düşmek
ayağa şalmak
ayaқ, ayık
ayaқ almaқ
ayık olmaқ
ayık oyuқ

آی جه آی جه
آیجه آیجه
آید آغاجی
آید آغاجی
آیدك
آی دموری
آیدن
آیدن قلمق
آیدنلو
آیديك
آیدین
آیدین ایتمك
آیدی ویرمك
آیرتلامق
آیرتlaşمق
آیرتلمق
آیرتلمق
آیرتلمق
آیرج
آیرق
آیرقسى
آیرق قوچی
آیرلنمق
آیروخ
آیروق
آیروقهجه
آیرقسیمق
آیرو اولمق
آیروقسى
آیرقسیمق
آیریق
آیریلق قارغه سی
آیغ
آیغا درمق
آیغرلنمق
آیغن ألمق
آیغن دورمق
آیغنه بالته اورمق
آیغوت
آیغه دوشمك
آینه صالمق
آیق
آیق ألمق
آیق اولمق
آیق اویق

ayakdaş
ayakdan başa
ayakdan düşmek
aykırı inmek
ay kılıfı
ayaklamak
ayaklandurmak
ayak nâ'ibi
aykur
ay köpüğü
aylak
aylak çadırı
aylandurmak
aylanmak
aylak
ayla
ayamak, aymak

آیقداش
آیقدن باشه
آیقدن دشمک
آیقری اینمک
آی قلفی
آیقلماق
آیقلندرمق
آیق نائی
آیقور
آی کوپوکی
آیلاق
آیلاق چادری
آیلاندرمق
آیلامق
آیلاق
آیله
آیمق
ayna ertesi
ayın bayın olmak
ayın bayın olmak
ayna
ayu incegi
ayukulağı
ayugüli
ay ve gün ağılı
aya
aya âvâzı
aya çalmak
aya karşımak
aya kaçmak
ayalama
ayamak
ay yurdu
ay yenisi

آینا ارتسی
آین باین اولق
آین بین اولق
آینه
آیو اینجکی
آیو قولگی
آیو کلی
آی و کون آغیلی
آیه
آیه آوازی
آیه جالمق
آیه قرصق
آیه ققمق
آیه له
آیه مق
آی یردی
آی یکسی

aba, oba
abartmak
abrıl
epsem
epsem olmak
epsem durmak
epsem тұрмақ
epsem қалмақ
ibik
ebemgömece
ebemgömece
iblik
ibli
abuk
ebe
ebegeçdi
ebice
aparmak
ıpar yavşan
ıpar yavşanı
apaşsuzda
aphak
ıpratmak
ıpratmak

ابا
ابرتمق
ابریل
ابسم
ابسم اولق
ابسم درمق
ابسم طورمق
ابسم قلمق
ایک
ایم کج
ایم کوچی
ایلق
ایلی
ابوق
ابه
ابه کچدی
ایبیجه
اپارتمق
اپار یوشن
اپار یوشنی
اپ اکسوزده
ایبق
اپراتمق
اپرتمق
aparmak
epimek
epsem
epsem olmak
epsem olmak
epsem eylemek
epsem durmak
epsem durmak
epsem тұрмақ
epsemlik
apışmak
appak
ipliceck
iplik işlemek
apur şapur
apuk
apul apul yürümek
ipi uzun dutmak
ot
ata
ata atlanmak
ata atlanmak
atabeg
öte dağı

اپرمق
اپریمک
اپسم
اپسم اولماق
اپسم اولق
اپسم ایلمه
اپسم درمق
اپسم دورمق
اپسم طوزمق
اپسمک
اپشنق
ایق
ایلجک
ایلق اشلماک
اپور صاپور
اپوق
اپول اپول یورمک
اپی ازون دتمق
ات
اتا
اتا اتلامق
اتا اتلنق
اتا بک
اتا دق

ata kulu	اتا قولى	acırgan	اجتغان
atalık	اتالىق	acırgan	اجتقن
et özi	ات اوزى	acı dil	اج دل
at binmek	ات بىنمك	uçdan	اجدن
et boynuzu	ات بوينوزى	uçdan uca	اجدن اجه
otacılık	اتجلىق	aç dirilmek	اج ديرلىك
itdirsegi	ات درسكى	ücrete tutmak	اجرته طوتمق
etden tenden düşmek	اتدن tenden دوشمك	acırmak, acurmak	اجرمق
otruşmak	اترشمق	ucuz dutmak	اجز دتمق
atarı tamar	اتر طمر	öçesmek	اجشمك
oturğan	اترغن	acı, ocuk, uçuk	اجق
oturmuş tırmuş	اترمش طورمش	içgü itmek	اجكو ايتمك
otukmak	اتقمق	içküci	اجكوجى
etek	اتك	ecellü	اجللو
etek şalmamak	اتك صالمق	acıla	اجله
etgün	اتگون	uçmak	اجماق
etegi arı	اتگى آر	acmak, uçmak	اجقى
atlanmak, otalanmak	اتلنمق	ucma irmek	اجنا ارمك
etlü cânlu	اتلو جانلو	ucından	اجندن
etlürek	اتلورك	içinde	اجنده
atlu kişi	اتلو كىشى	acurmak	اجورمق
otalayıcı	اتليجى	ucuraca	اجوره جە
utmak	اتمق	ece	اجە
etmek, ötmek, ütme	اتمك	acığan	اجىغان
etmek eylemek	اتمك ايلمك	acığ olmak	اجىغ اولمق
etmekci	اتمكجى	acığı tutmak	اجنى طوتمق
etmek çıkarmak	اتمك چقارمق	acımak	اجىقمق
etmelü olmak	اتملو اولمق	içi yürütmek	اج يورتمك
atma ip	اتمە ايپ	iç edik	اچ ادك
atım yeri	اتم ىرى	aça görmek	اچا كورمك
etini çekmek	اتن چكمك	içre	اچر
itneşmek	اتنشمك	içre	اچرا
etin kâracası	اتن قرچەسى	içre	اچرە
etini yimek	اتن ييمك	içişmek	اچشمك
uturu uturu bakmak	اتورو اتورو بقمق	açuklık	اچقلىق
itüri itüri	اتورى اتورى	uçuklu	اچقلو
otun	اتون	uçkunmak	اچقنمق
ata	اته	iç geçürmek	اچ كچürمك
ata atası	اته اتسى	içikmek	اچكمك
iti, üti	اتى	içegü	اچكو
etyaran	ات ىران	içki eylemek	اچكى ايلامك
utızmak	اتىزمق	açla	اچله
etine cânına tolu	اتينه جاننه طولو	uçmak	اچماخ
öç, uç	اج	açmaz kımak	اچماز قومق

uçmağ	اچماغ	añıtmağ	اخیتماق
uçmağ	اچاق	añıcı	اخچی
açmazlanmağ	اچمازلنماق	añılığ	اخیلیق
açmağ, uçmağ	اچماق	ud	اد
içimli	اچملو	adağlu	اداقلو
için	اچن	adanmağ	ادامق
için bağlamağ	اچن باغلق	ad urmağ	اد اورماق
içinde	اچندا	ad urnmağ	اد اورنماق
içinde	اچنده	edeb beklemek	ادب بکله مک
için tokımağ	اچن طوقیمق	ad bağlamağ	اد باغلق
uçınmağ, uçunmağ	اچنماق	adağlu	اداخلو
içinmek	اچنمک	adsuz	ادسز
içini geçürmek	اچنی کچورمک	ıduğı	ادغی
içini yürütmek	اچنی یورتمک	ad kazanmağ	اد قزتماق
açuğ	اچوق	edik, edük, ödek	ادک
uçuğ dutmağ	اچوق دتمق	edük başmağ	ادک بشماق
açuğ gönüllü	اچوق کوکلی	edikci	ادکچی
uçunmağ	اچونماق	idügi	ادگی
içi egri	اچی اکری	adlamağ	ادلماق
içi gitmek	اچی کتمک	adlu, udlu	ادلو
içi göyünmek, içi göynümeğ	اچی کوینمک	Adalya	ادلیه
için	اچین	âdem oğlanı	ادم اغلانی
için yâr	اچین یار	âdem oğlanı	ادم اغلانی
için yâren	اچین یارن	âdem oğlanı	ادم اوغلانی
ağasını	اغاسینی	adamağ, adımağ	ادمق
oğt	اخت	adımlamağ	ادملمق
ağtarılmağ	اخترلمق	adanmağ	ادتمق
ağtarmağ	اخترمق	idinmek	ادتمک
ağtarılmağ	اختریلمق	ad vurmağ	اد ورمق
oğtuğ	اختک	ıduğı	ادوغی
oğtin	اختن	edük	ادوک
âhiret oğlu	اختر اوغلی	idügi	ادوگی
ağırmağ	اخرمق	ede, oda	اده
ağsırmağ, ağsurmağ	اخسرمق	ud yiri	ادیری
ağsamağ	اخسماق	edik	ادیک
ağşam	اخشام	edikci	ادیکچی
ağşamdur oldu	اخشامدر اولدی	edikçi	ادیکچی
ağşamlamağ	اخشاملماق	er, ır	ار
ağşamın	اخشامین	er adam	ار آدم
ağşam	اخشم	er almağ	ار آلمق
oğşamağ	اخشمق	ara	ارا
ağşamın	اخشمن	ıracuğ	اراجق
ağmağ, ıhmağ	اخمق	ırağ itmek	اراخ ایتماق
ağı	اخی	aradan götürilmek	ارادن کتورلمک

aradan götürmek
ırağ
ırağ itmek
ırağ eylemek
urağut
ırağ
ırağ eylemek
ırağ düşmek
ırağsınmak
ırağ gitmek
ırağlık
aralık
aralamağ
aralık
aran
er ocağı
er özlemek
er oğlan
er oğlu
ara yir
er başı
erbene
arpa arpa
arpa bilezik
arpa şalmağ
arpa tutmağ
arpalık
arta durmağ
irte gice
artıcağ, artucağ
artuğrağ
artırışmağ
ertesı, irtesi
artuğ
artuğrağ
artuğrağ
artık artuğ
artık eksik
artuğ itmek
artuğraşmağ
artuğrağ
ortak katmağ
artuğ kılmağ
artuğlağı

ارادن كئورمك
اراغ
اراغ ايتمك
اراغ ايلمك
اراغت
اراق
اراق ايلمك
اراق دوشمك
اراق سنىق
اراق كىمك
اراقلىق
ارالىق
ارالمىق
ارالىق
اران
ار اوجانى
ار اوزلامك
ار اوغلان
ار اوغلى
ازاير
ار باشى
اربىنه
ارپه ارپه
ارپه بلزك
ارپه صالمق
ارپه طومتق
ارپهلىق
ارتا درمق
ارتا كىجه
ارتىق
ارتىقخرغ
ارتىقشنىق
ارتىسى
ازتغ
ارتقراق
ارتقراق
ارتق
ارتق اكىمك
ارتق ايتمك
ارتق رشىق
ارتقراق
ارتق قىمىق
ارتق قلىق
ارتقلىق

artıklık, artuklık
ortaklı
artlaşmağ
artılmağ
ertelemek, irtelemek
irtelü gicelü
arıtmağ
artucağ
artucağ
artuğlağı
arturmağ
artuğ olmağ
artuğrağ
artuğ
artuksı
artuklık
artuklamağ
erte, irte, orta
erte ağarmağ, irte ağarmağ
erte aklığı, irte aklığı
irte ilduzı
erte çıkmak, irte çıkmak
erte doğmağ, irte doğmağ
arta turmağ
erte namāzı, irte namāzı
orta yay ayı
irte yiri ağarmağ
erte yiri aklığı, irte yiri
aklığı
erte yiri ağarmağ
erte yiri aydınlığı, irte
yiri aydınlığı
irte yıldızı
örce
ercerek
ercügez
erçel
arğa
iri hulu
arhun
arhun arhun
arhuncak
iri hüy
irdemek

ارتقلىق
ارتقلىو
ارتلاشمق
ارتلامق
ارتلىمك
ارتاو كچلو
ارتىق
ارتوجاق
ارتوجىق
ارتوخلاغو
ارتورمىق
ارتوغ اولىق
ارتوغرق
ارتوق
ارتوق سى
ارتوقلىق
ارتوقلىق
ارته
ارته اغارمىق
ارته اقلىنى
ارته الدوزى
ارته چىقىمىق
ارته دوغىمىق
ارته طرمىق
ارته نمازى
ارته ياي اىي
ارته يري آغارمىق
ارته يري آقلىنى
ارته يري اغارمىق
ارته يري ايدىنلىنى
ارته يلدوزى
ارجا
ارجرك
ارجىكز
ارچل
ارخا
ارخلو
ارخون
ارخون ارخون
ارخونلىق
ارخوى
اردامك

ardca	اردچه	ırğar	ارغار
ardça	اردچه	ırğalanmak	ارغالانمق
aradı tırmak	ارد طرمق	ırğalamak	ارغالمق
ardık	اردق	ırğamak	ارغامق
ardlaşmak	اردلشمق	argac	اوغچ
erdem	اردم	argırmak, argırmak	ارغرمق
ardmak	اردمق	ırğalamak	ارغلامق
irdemek	اردمك	ırğalanmak	ارغلانمق
erden	اردن	ırğalamak	ارغلنمق
ardınca	اردنجه	ırğalanmak	ارغلنمق
ardınca olmak	اردنجه اولمق	ırğamak	ارغمق
ardınca gitmek	اردنجه كتمك	argın, argun	ارغن
ardını sürmek	اردنی سورمك	ırğandırmak	ارغندرمق
ordu	اردو	ırğanmak	ارغنمق
er dökmek	ار دوكمك	argun	ارغون
orduluk	اردولق	argış	ارغیش
erde	ارده	urfadan	ارفدن
erde ve geçde	ارده و كچه	arık, ark, aruk, ırak, uruk	ارق
ardıra	اردیرا	arkacı	ارقاجی
ardıradan	اردیرادن	arkalaşmak	ارقالشمق
ardıradan	اردیردن	urkan	ارقان
errek	اررك	urk olmak	ارق اولمق
erürmek, irürmek	اررمك	ırak dutmak	ارق دتمق
arustak	ارستاق	arkurtmak	ارقرتمق
ersek	ارسك	er kardaş	ارقرداش
ersin	ارسن	arkuru	ارقرو
arısuz, ürüsüz	ارسوز	arkuru çıkmak	ارقرو چقمق
ırsuzın	ارسوزین	arkuru tırmak	ارقرو طورمق
ersün	ارسون	arkuru varmak	ارقرو وارمق
ersemek	ارسه مك	arkırı	ارقری
ersi	ارسی	arkırı çıkmak	ارقری چقمق
arış	ارش	arkırısına	ارقری سنه
erşek	ارشك	arkırı gelmek	ارقری كلمك
arışmak	ارشقمق	ırak kılmak	ارق قلمق
erişmek, irişmek	ارشقمك	arıklamak	ارقلامق
uruşu ölmek	ارش اولمك	aruklandırmak	ارقلاندىرمق
erşün	ارشون	arkalanmak	ارقلانمق
argun argun	ارغون آرغون	arıkladmak	ارقلمتمق
Ertuğrul	ارطوكرل	arıklık, ıraklık	ارقلق
Ertuğrul	ارطوكرول	arıklamak	ارقلمق
er 'avret	ار عورت	arıklamak, aruklamak	ارقلمق
er 'avret olmak	ار عورت اولمق	arkalanmak	ارقلمنمق
argac	ارغاج	arkalı	ارقلو
ırğadlıcağ	ارغادلیق	arkaluç	اوقلوچ

arķun arķun
 arķıncaķ, arķuncaķ
 arķuru tırmaq
 arķuru
 arķurı
 arķurı arķurı
 arķurı gelmek
 er ķuşı
 arķun
 arķun arķun
 arķuncaķ
 arķuncacuk
 arķa
 arķa olmak
 arķa bir itmek
 arķa bir olmak
 arķa bir eylemek
 arķa dutmaq
 arķa dönmek
 arķasın yepmek
 arķalanmaq
 ırķalamak
 arķa virmek
 arķurı
 er ķoyun
 erk, örk
 erkeķ
 erkecük
 erkeķ
 ergirmek, ergürmek, ırķirmek,
 ırķürmek
 er ķişı
 ırķek
 erkeķ aķaķ
 erkeķ beyt
 erkeķ demür
 erkeķsi
 ürkülik
 ırķilmek
 erklü
 erikmek, ırķmek
 ergen, ır iken
 ergencelik
 ırķindü

ارķن ارķن
 ارķنķ
 ارķور طرمة
 ارķور
 ارķوری
 ارķوری ارķوری
 ارķوری کلمک
 ار قوşı
 ارķون
 ارķون ارķون
 ارķونķ
 ارķونķهķ
 ارķه
 ارķه اولق
 ارķه بر اتمک
 ارķه بر اولق
 ارķه بیر ایلکم
 ارķه دتمق
 ارķه دوتمک
 ارķه سین ییمک
 ارķه لاتمق
 ارķه لقم
 ارķه ویرمک
 ارķیری
 ار قیون
 ارک
 ارکķ
 ارکķک
 ارکķ
 ارکرمک
 ار کشی
 ارکک
 ارکک اګاګ
 ارکک بیت
 ارکک دمور
 ارککسی
 ارکک
 ارککلمک
 ارکک
 ارکک
 ارکن
 ارکنķه لیک
 ارکندو

ırķindi
 ergenlik
 erkenlemek
 ürkü
 er görmiş
 ırķürmek
 er gören
 ürkülik
 er ķişı
 ergiveķ
 ırlamak
 ırlatmaq
 ırılcek
 arılıķ
 erlik, ırılık
 erlik itmek
 erlikden ķalmaq
 erliksüz
 erlik şuyı
 erlik günü
 arılamak, arılmaq, ırılmaq,
 ırlamak, urulmaq
 eürmek, ırılmek, üürmek,
 üürmek
 erlenmek
 erlü, urlu
 ırlayıcı
 erlik
 ırım, ırım, urum
 armaq
 örümcek evi
 arımaq, armaq, ırmaq, urmaq
 ermek, ırmek, ürmek
 eren, oran, ören
 eren erene tırmaq
 üüründülemek
 üüründilenmek
 üüründü
 üüründü olmak
 üüründü eylemek
 üüründü ķılmak
 üüründülemek
 ırende
 üüründi

ارکندی
 ارکئلک
 ارکئلکم
 ارکو
 ارکورمش
 ارکورمک
 ارکورن
 ارکولک
 ارکیشی
 ارکیوګ
 ارلامق
 ارلتمق
 ارلک
 ارلق
 ارلک
 ارلک ایتمک
 ارلکدن قالمق
 ارلکسز
 ارلک صوی
 ارلک کوی
 ارلق
 ارلک
 ارلکم
 ارلو
 ارلیګی
 ارلیک
 ارم
 ارماق
 ارمکک اوی
 ارمق
 ارمک
 ارن
 ارن ارنه طورمق
 ارندلمک
 ارندلکم
 ارندو
 ارندو اولق
 ارندو ایلکم
 ارندو قلمق
 ارندولمک
 ارنده
 ارندی

arnuq	ارتق	arıslanmaq	اریشلنمق
arnuqlıq	ارتقلىق	arık	اریق
erenler	ارنلر	arıqlatmaq	اریقلاتمق
erenler suyu	ارنلر صوی	arıqlıq	اریقلىق
oranlamak	ارنلق	arıqlamak	اریقلمق
erinleyin	ارنلین	irileşmek	اریلشمک
arınmış yer	ارنمش ی	arılıq	اریلق
arınmaq, urunmaq	ارنمق	irilik	اری لك
erinmek	ارنمك	irilik	اریلك
ornanmaq	ارننمق	urılmaq	اریلمق
arnuğ	ارنوq	erincek	ارینجك
erene	ارنه	arınmaq	ارینمق
aru	ارو	erinmek	ارینمك
aru etekli	ارو اتكلى	uz	از
arvana	اروانه	azādlu	ازادلو
oruq açmaq	اروج اچمق	iz izlemek	از ازلمك
arucaq	اروجق	öz özi	از ازی
örü durmaq	ارو درمق	uzaq uçmaq	ازاق اچمق
erü dutmaq	ارو دوتمق	az öküş	از اکش
örü durmaq	ارو دورمق	az öküş	از اوکش
erürmek, irürmek	ارورمك	azıtmaq	ازتمق
urus	اروش	azcuq	ازجق
örü tırmak	ارو طورمق	özdek	ازدك
örü tıru gelmek	ارو طرو كلمك	uz dillü	ازدالو
aruq, uruq	اروق	izdemek	ازدمك
aruhq	ارولق	üzresine	ازراسنه
orun, urun	ارون	üzresine	ازرسنا
arvana	ارونا	üzresinde	ازرسنده
üründü	اروندو	azırğamak	ازرغمق
ara	اره	azırğanmaq	ازرغمق
ıranmaq	ارهتمق	azırğu	ازرغو
ere varmaq	اره وارمق	azıraq, azraq, uzraq	ازرق
ere virmek	اره ویرمك	üzere	ازره
ara yir	اره یر	üzerin urmaq	ازرین اورمق
arı, iri	اری	iz sürmek	از سرمك
arı itmek	اری ایشمك	iz sürmek	از سورمك
iryet	اریت	azışmaq	ازیشمق
arıtmaq	اریتمق	ızgar	ازغار
iri hulu	اری خلو	azğaş	ازغاش
iri hulu	اری خولو	azıgımaq	ازغیمق
öri durmaq	اری درمق	azgun	ازغون
arısız, arısuz	اریسز	azık, azuq	ازق
iri söz	اری سوز	azık tutmaq	ازق توتمق
arış	اریش	azıqlandırmak	ازقلدنرمق

azkūn
 ezgüendürmek
 ezgilendirmek
 ezgin
 ezginek
 ezgü, üzegü
 özge
 ezgi
 ezgilendirmek
 izlemek
 uzlık
 ezilmek, izlemek, üzülmek
 azmak
 azmak
 üzme
 azın, uzun
 izin izlemek
 azın azın
 aznavur
 izin izlemek
 izin başmak
 özini hıraya urmak
 uzun sağınç
 özinsüz, uzunsuz
 uzanmak
 özini yıgmak
 azu issi
 azuk
 uzun eylemek
 aza tutmak
 azıtmak
 azık
 ezilmek, üzilmek
 azılı
 izin izlemek
 azın azın
 izini izlemek
 izini izlemek
 is, issi, us, üs
 usanlık
 ıstar
 istenmek
 istedmek
 ister olmak

ازقن
 ازکلندرمک
 ازکلندیر مک
 ازکن
 ازکنک
 ازکو
 ازکه
 ازکی
 ازکیلندیر مک
 از لا مک
 ازلق
 ازلمک
 ازماق
 ازmq
 ازmk
 ازن
 ازن ازلمک
 ازن ازن
 ازناور
 ازن ایزلمک
 ازن بصمق
 ازن خیریه اورمق
 ازن سغنج
 ازنسوز
 ازنمق
 ازنی بیغمق
 ازو ای
 ازوق
 ازون ایلمک
 ازه طوتمق
 ازیتق
 ازیق
 ازیلمک
 ازیلو
 ازین ازلمک
 ازین ازین
 ازینی ازلامک
 ازینی ازلمک
 اس
 اساللق
 [استار]
 استامک
 استدمک
 استر الملق

ister olmak
 isteşmek
 istekli olmak
 ısıtma
 ısıtma
 ısıtma
 istemek
 istemelü olmak
 ısıtma
 üstün
 üstine üşmek
 istenmek
 üstine ağlamak
 üstine girmek
 üstün yan
 üstün
 üstün ağacı
 üstün ağacı
 üstünki
 isteyü gitmek
 isteyü gitmek
 isteyü varmak
 ısıcağ
 ısıcağ, ısıcağ
 ısıcağ kanlu
 ısıcağla
 asrağı
 aşramak
 esirtgen, esritgen
 e irmek, esritmek, esrütme
 esridici
 ısırgı
 esirik, esrik, esrük
 esirgemek
 esirgeşmek
 esrüklik
 esriklik, esrüklik
 esirgemek
 esirgin
 esirgenci
 esirgemek
 esirgeyişli
 asarmak
 esirmek, esrimek
 esrük

استراوللق
 استشمک
 استکلی اولق
 استما
 استمق
 استمک
 استملو اولق
 استمه
 استن
 استنا اوşمک
 استنمک
 استنه اغلق
 استنه کرمک
 استن یان
 استون
 استون اغاجی
 استون اغجی
 استونکی
 استیو کتمک
 استیو کیتک
 استیو وارمق
 اسجاق
 اسجق
 اسجق قانلو
 اسجقله
 اسراغی
 اسرامق
 اسرتکن
 اسرتمک
 اسردجی
 اسرغی
 اسرک
 اسرکامک
 اسرکشمک
 اسرک لک
 اسرکک
 اسرکک
 اسرکن
 اسرکنجی
 اسرکه مک
 اسرکیشلی
 اسرمدق
 اسرمدک
 اسرمدک

esrüklik	اسرؤك لك	esnek	اسنك
esrüklik	اسرؤك لك	esenleşmek	اسنلا شمك
ısra	اسره	esenleşmek	اسنلاشمك
asra geçe	اسره كچه	esenlik	اسنلك
ısız, isiz, isüz	اسز	esenlemek	اسنلمك
ısrızlık	اسزلق	esenleşmek	اسنله شمك
isizlik, isüzlik	ايزلك	esenlemek	اسنله مك
ıssı, issi	اسسى	esüp şavurmak	اسوب صاورمق
ıssı sovuq	اسسى سوق	esüp gelmek	اسوب كلمك
ıssı şovuq	اسسى صوق	ısuz, issüz, isüz	اسوز
uşa olmak	اسك المق	ısuzluk	اسوزلق
isketi	اسكتى	ese başlamak	اسه باشلامق
uşa dutmak	اسك دتمق	esegen	اسه كن
üşküre	اسكره	ıssı, issi	اسسى
üşküf	اسكف	ıssı ot	اسسى اوت
uşaqlık	اسكلى	ıssı olmak	اسسى اولمق
eskilmek	اسكلمك	ıssı eylemek	اسسى ايلمك
iskemlü	اسكملو	ısıcaq	اسیچاق
iskemli	اسكملی	ısıcaq kanlu	اسیچاق قانلو
üşküre	اسكوره	ısıcaq yüz	اسیچق یوز
üşküf	اسكوف	ıssı dam	اسسى دام
üşküli bezi	اسكولى بزى	esirtgen	اسیر تگن
esgi	اسكى	esirgemek	اسیركك
eskice	اسكیچه	esirgenci	اسیركنجی
eskiden eski	اسكیدن اسكى	esirgemek	اسیركه ملك
eskiyi yeniye geçür-	اسكىی یكیه كچورمك	esirgin itmek	اسیركن ایتمك
mek		esirmek	اسیرمك
İslâmbol	اسلامبول	ıssı sözlü	اسسى سزلو
eslememek	اسلامك	ıssı şovuq	اسسى صوق
ıssılık	اسلق	ıssı ton	اسسى طون
issilik	اسلك	ışılık	اسسى لك
eslememek	اسلاماك	issilik	اسیلك
esilmek, eslemek	اسلمك	ıssı vurmaq	اسسى ورمق
eslememek	اسلممك	ıssı yel	اسسى يل
eslememek	اسلمه مك	aş, eş, iş, uş, üş	اش
assılanmaq	اسلنمق	aşa	اشا
eslenmemek	اسلنمك	iş itdürmek	اشن ائدurmك
assılı	اسلو	uşatmaq	اشاتمق
islü issine	اسلو اسنه	iş itmek	اشن اتمك
ısmarlamak	اسمارلق	uşacuk	اشاچق
ısmarlamak	اسمرلق	iş açılmak	اشن اچلمق
esen	اسن	aşaq	اشاخ
esen uğuz	اسن اوغوز	işe sunmaq	اشا سنىق
esen kal	اسن قال	aşağa olmak	اشاغا اولمق

aşaglık eylemek

اشاغلق ايلمك

aşaga

اشاغه

aşak

اشاق

aşinciri

اش انجيري

uşanmak

اشاتمق

üşenmek

اشاتمك

iş itmek

اش ايتمك

eş eylemek

اش ايلمك

iş başa varmak

اش باشا ورمق

işbula, uşbula

اشبولا

işbunun

اشبنك

işbu, uşbu

اشبو

işbu ara, uşbu ara

اشبو آرا

işbu işbu, uşbu uşbu

اشبو اشبو

işbuña, uşbuña

اشبوئا

işbular, uşbular

اشبولر

uşbunca

اشبونجه

uşbunda

اشبوندا

işbundan, uşbundan

اشبوندن

işbunda, uşbunda

اشبونده

işbunun, uşbunun

اشبونك

işbunun bigi

اشبونك بكي

işbunun gibi, uşbunun gibi

اشبونك كى

işbununla, uşbununla

اشبونكلا

işbunları, uşbunları

اشبونلارى

işbunı, uşbunı

اشبونى

işitdürmek

اشتدرمك

işitdürü söylemek

اشتدرى سويلمك

işitgen

اشتكان

işitgen

اشتكن

işitmeze urmak

اشتاز اورمق

işitmeze urmak

اشتمزه اورمق

aşatmak, ısıtmak

اشتقمق

eşecük

اشجك

uşacuk

اشجوق

eşdürmek

اشدرمك

iş düzeni

اش دزنى

aşduk

اشدق

işidü durmak

اشدو درمق

eşdürmek

اشدورمك

üşde

اشده

eşirgenmek, işirgenmek

اشركنمك

üşürmek

اشرمك

iş sürücü

اش سروجى

eşsüz

اشسز

iş sürücü

اش سورجى

iş şol düşmek

اش صول دوشمك

aşaga

اشغا

aşagaralak

اشغارلق

aşaga kalmış

اشغا قلمش

aşaga kalmak, aşaga kılmaq

اشغا قلمق

ışığ urınmak

اشغ اورنمق

aşagralak

اشغرلق

aşaga

اشغه

aşagarağ

اشغه رخ

aşaga kalmak

اشغه قالمق

aşaga kılmaq

اشغه قلمق

aşak, ışıq, uşak

اشق

ışık urınmak

اشق ارنمق

ışık urınmak

اشق اورنمق

uşak devşek

اشق دوشك

aşak dilli

اشق دىلى

aşkar gözi

اشقر كوزى

aşak gönüllü

اشق كوكلو

aşaklık

اشقلىق

aşaklık eylemek

اشقلىق ايلمك

aşaklık kılmaq

اشقلىق قلمق

ışık mezheb

اشق مذهب

aşak varmak

اشق وارمق

ışkın

اشقین

eşek, üşek

اشك

eşek eyegüli

اشك ايكولى

eşkeritmek

اشكرتمك

eşkere

اشكره

işkil almak

اشكل آلق

eşkelek, işkelek

اشكللك

eşekmarulı

اشك مارولى

eşkin, eşkün

اشكن

eşkin, eşkünci

اشكنجى

eşkün

اشكون

eşkünci

اشكونجى

eşküne eşmek

اشكوته اشمك

işgeve

اشكوه

eşki

اشكى

işkile varmak

اشكيله وارمق

ışlamak

اشلامق

işlemek

اشلامك

işletmek

اشلتمك

ışılamağ	اشلمق	ışuzlık	اصزلق
işlemek, üşelemek	اشلمك	aşıl ulubğı	اصل اولولغی
işlemekten kesilmek	اشلنكدن كسيلمك	aşlan	اصلان
eşlendürmek	اشلندرمك	aşillu	اصللو
üşilenmek	اشلنمك	aşlan	اصلن
ışlük	اشلوك	ışmarlamağ	اصمارلامق
işlemek	اشلهمك	ışmarlamağ	اصمارلق
işleyi gelmek	اشله يي كلمك	ışmarlamağ	اصمرلامق
işleyesi olmağ	اشلياسی اولمق	ışmarlamağ	اصمرلق
eşmiş yörtmüş	اشمش يورتمش	ışuzlık	اصوزلق
aşmak, ışmak, uşmak	اشمق	uşullu	اصوللو
eşmek, ışmek	اشمك	aşa komağ	اصه قومق
eşme	اشمه	aşşı	اصسى
eşin	اشن	aşşı itmek	اصسى اتمك
üşendürmek	اشندرمك	ışitan	اصيتان
ışın sürmek	اشن سورمك	ışıcak	اصيچاق
eşnek	اشنك	ışıcak	اصيچق
uşanmağ	اشنق	aşşı kılmağ	اصسى قلمق
üşenmek	اشنمك	aşşı kılmağ	اصسى قيلمق
aşnuğı	اشنوغی	aşılandırmağ, aşşılandırmağ	اصیلندیرمق
eşüp yörtmağ	اشوب يورتمق	aşşılı	اصسى لی
aşut	اشوت	ışşı yel	اصسى یل
aşurma	اشورمه	etrâfını almak	اطرافینی المق
aşuğ	اشوغ	atım	اطم
aşuk	اشوق	ağ	اغ
aşağa	اشه غه	ağa	اغا
ışalağ	اشه لق	ağaç	اڭاچ
ışalamak	اشه لمق	ağaçdelegen	اڭاچ دلکن
ışı dönmeğ	اشی دنمك	ağaçdelen	اڭاچ دنلن
ışı sağ eylemek	اشی صاغ ایلمك	ağaçköpügi	اڭاچ کوپگی
ışı sağlamağ	اشی صاغلمق	ağa kadın	اڭا قادن
ışık	اشیق	agayıl	اڭایل
iş yenilenmek	اش یکنلمك	agban iv	اغ بان ایو
ışılamağ	اشیلمق	ağaç	اڭچ
ışımağ	اشیق	agcam	اڭجم
eşinmek	اشینمك	agca	اڭچه
aş, uş	اص	agcarak	اڭچه رق
uşal tutmağ	اصال طوتمق	agaç	اڭچ
ışıtma	اصتمه	agdurılmağ	اڭدرلمق
asdar	اصدر	agdarmağ, agdurmağ, agdurmağ	اڭدرمق
uşdan alu	اصدن الو	agdık, agduk	اڭدق
ışırğu	اصرغو	agduklık	اڭدقلىق
ışırğı	اصرغی	agduklık	اڭدقلىق
aşra, ışra	اصره	agduk	اڭدوق

ağır, uğur اغر
 uğratmak اغراتمق
 uğraş اغراش
 uğraş yiri اغراش يری
 uğramak اغرامق
 uğrandurmak اغراندرمق
 uğranmak اغرانمق
 uğrıp, uğrap اغرب
 ağır baş اغر باش
 ağır başmak اغر بصمق
 ağır tırmak اغرتمق
 ağır düşmek اغر دوشمک
 ağardica اغردیجه
 uğraş اغرش
 ağırşak اغرشق
 uğrışmak اغرشمق
 uğraş yiri اغرش يری
 ağırık, ağırık اغرق
 ağırık çekmek اغرق چکمک
 ağırıklı اغرقلی
 ağır gövülli اغر کوکلی
 ağırlamak اغرلامق
 uğırılrayın اغرلاین
 ağırlık, uğrılık اغرلق
 ağırlık itmek اغرلق ایتمک
 ağırlıklı اغرلقلو
 ağırlılamak, ağırlamak, uğrılacak, uğrılacak اغرلق
 uğurlamak اغرلنمق
 ağırlanmak, uğrılanmak, uğru- اغرلنمق
 lanmak, uğurlanmak اغرلنمق
 uğurluk اغرلوق
 uğırılrayın اغرلین
 ağırımak, uğramak اغرمق
 uğru kapu اغرو قپو
 uğramak اغره مق
 ağırı, uğrı اغری
 ağırık اغریق
 uğrılık اغریقلی
 uğrayu gelmek اغریو کلمک
 ağız, ağız اغز
 ağız egmek اغز اکمک
 ağız otı اغز اوتی
 ağız üşürmek اغز اوشورمک
 ağız olmak اغز اولمق

ağız birikdirmek اغز بریکدرمک
 ağız tüfegi اغز تیفکی
 ağızlık اغزلق
 ağızını yile açmak اغزین یله اچمق
 ağızıaçık اغزی آچق
 ağızıaçuk اغزی اچوق
 ağız yarı اغز یاری
 ağız bozuk اغزی بوزوق
 ağız çelikli اغزی چلکلی
 ağız dadını virmek اغزی دادن ویرمک
 ağız tadını virmek اغزی طادینی ویرمک
 ağız kutlu اغزی قوتلو
 ağızunun kaşığı اغزینک قاشینی
 ağızına çalmak اغزینه چالمق
 ağızını poryaza açmak اغزینی پوریازه آچمق
 ağsak اغساق
 ağsaklık اغساقلیق
 ağustosgüli اغستوس کلی
 ağsırık اغسرق
 ağsırmak, ağsurmak اغسرمق
 ağsırık اغسریق
 ağsak اغسق
 ağsamak اغسمق
 ağsamak اغسه مق
 ağşam اغشام
 ağsaklık اغصاقلق
 ağşamak اغصامق
 ağsak اغصق
 ağta اغطه
 oğlan ağrısı اغلا اغریسی
 ağlağan اغلاغان
 oğul oğlu اغل اغلی
 oğul okumak اغل اقمق
 ağlamsımak اغلامسیمق
 oğlan اغلان
 oğlan uşak اغلان اشتق
 oğlanlık اغلانلق
 oğuldan kızdan kalmak اغلادن قزدن قلمق
 ağlara urmak اغلره اورمق
 ağlasımak اغلسیمق
 ağlaş اغلش
 ağlaşdırmak اغلشدیرمق
 ağlağan اغلغان
 ağlık اغلق

ağlamsınmak	اغلمسمنق	ağtarışmak	اقترشق
ağlamsımak	اغلمسيمق	ağtarılmak	اقتارلق
ağlamış yüzlü	اغلمش يوزلو	okutmak	اقتمق
ağlamak	اغلمق	aķca	اقتچه
ağlamaklar	اغلمقلىر	aķcılraq	اقتجىلىق
ağlamasımak	اغلمه سى مق	aķçakır	اقت چاقىر
oğlan	اغلىن	aķçıl	اقتچىل
oğlan uşag	اغلىن اشاغ	aķça	اقتچه
oğlan ağrısı	اغلىن اغرىسى	aķça aşya virmek	اقتچه اصيا ويرمك
oğlan eylemek	اغلىن ايلمك	aķça aşşısı	اقتچه اصىسى
oğlan burusu	اغلىن بروسى	aķça şayılmış kıl	اقتچه صايلمش قول
oğlanlık	اغلىنلىق	aķça kıldırmaq	اقتچه قالدرمىق
ağıllanmak, ağılanmak	اغلىنلىق	aķçakavak	اقتچه قواق
ağmak	اغىق	aķça kesmek	اقتچه كسمك
uğumlu	اغىملو	okçı	اقتچى
ağın	اغىن	aķdarmak	اقتدارمق
ağnatmak	اغىناتمق	aķdarılmak	اقتدارلىق
ağnamak	اغىناتمق	aķdarmak, aķdurmak	اقتدارمق
ağnağan	اغىنغن	aķdan karadan	اقتدن قردن
ağnak	اغىنق	aķartmak	اقتارتمق
ağnamak, uğunmak	اغىنمق	aķarmak	اقتارمق
ağuağacı	اغواغاجى	okruğ	اقتروغ
uğur	اغور	aķsıma	اقتسمه
uğurluk	اغورلىق	aķışmak	اقتشمق
uğurlamak	اغورلىق	aķkök	اقتكوك
uğurlayın	اغورلىن	ıķlığ	اقتلىغ
aguz	اغوز	oklagı	اقتلغى
agukunduz	اغوقندز	aķlık, ıķlık	اقتلىق
agukurdu	اغوقوردى	ıķlığ	اقتلىغ
ağul, oğul	اغول	ıķlık	اقتلىق
uğumını uçurmak	اغومنى اوچورمق	aķmak, okumak	اقتمق
uğunmak	اغونمق	aķmantar	اقت منتار
ağı	اغى	aķma olmak	اقتمه اولمق
ağırılık	اغىرلىق	aķın şalmak	اقتن صالمق
uğınmak	اغىنمق	aķın çapmak	اقتن چىپمق
efir üfür	اقتىر اقتىر	aņ, ek, eņ, öğ, öņ	اكت
efildemek	اقتىلد مك	aņa	اكتا
ufandı	اقتندى	onat	اكتات
ufanmak	اقتنمق	aņa daķ	اكتا دق
efil efil itmek	[اقتىل اقتىل ايتمك]	aņaru	اكتارو
ok atımı yir	اقت اتمى ير	aņrudan berüden	اكتارودن برودن
aķ alaca	اقت الاچه	aņrurak	اكتارورق
aķ altun	اقت التون	iņeze	اكتازه
aķtarılmak	اقتارىلمق	iki iki	اكت اكت

eşek	اکاک	anramak, ınramak, onarmak	اکرمق
ekevül	اکاول	ögürmek, ügrimek, ügrüme	اکرمک
iki bölüklik	اک بلكک	egren	اکرن
egbe	اکبه	ögrince	اکرنجه
onat	اکت	ınranmak	اکرنمق
ögütlemek	اکتلمک	anaru	اکرو
ektülenmek, ögütlenmek	اکتلمک	ınramak	اکره مق
ektü, iktü	اکتو	anarı, egri	اکری
ekti, ikti	اکتی	egri okımak	اکری اقیق
in cin	اک جینک	egrice	اکریجه
öñdin	اکد	egri çekmek	اکری چکمک
andırıca, andurıcı	اکدرجی	egri doma	اکری دما
andırmak, andurmak	اکدرمق	egri domar	اکری دومار
öñdin	اکدن	egri süñük	اکری سوکک
öñdünki	اکدنکی	egri söylemek	اکری سویلمک
andurmak	اکدورمق	egrigez	اکریگز
egdi, ekdi, ikdi	اکدی	egrikestâne	اکری کستانه
andırıca	اکدیریجی	egrilik	اکریلک
öñdin	اکدین	egrilmek	اکریلمک
eger, egir, ögür	اکر	egrim	اکریم
eger	اکر	egri yel	اکری یل
anraşmak	اکراشق	anız, ikiz	اکز
anrağan	اکراغن	ekzemek	اکزمک
eger ... eger	اکر ... اکر	ıjeze	اکزه
anramak	اکرامق	egzi, ekzi	اکزی
egri olmak	اکر اولق	eksemek	اکسامک
egri iyegü	اکر اییه کو	ekister	اکستر
ügürtlemek	اکرتلمک	egistiren	اکسترن
egirtmek, öñürtmek	اکرتلک	eksitmek	اکستمک
ikirciklik	اکر چکک	ensece	اکسجه
ikircinlik	اکر جنک	egser	اکسر
egrice	اکرجه	egser kaçmak	اکسر قاقمق
öñürdici	اکردجی	egseri	اکسری
öñürdü	اکردو	egseri kaçmak	اکسری قاقق
egirdü gelmek	اکردو کلمک	anşuz	اکنز
öñürdi	اکردی	öksüzcebağır	اکنزجه بغر
eger tapkırı	اکر طاپقوری	anşuzdan	اکنزدن
anırğan	اکرغان	anşuzda	اکنزده
onurğa	اکرغه	anşuzlık	اکنزلق
onurқа	اکرقه	eksük	اکسک
egrek	اکرک	eksikrek	اکسکرک
egrilik	اکرلک	eksik gözetmek	اکسک کوزتمک
egrilmek	اکرلمک	eksikliğine kalmamak, قلمق	اکسک لکینه قلمق
egerlenmek	اکرلمک	eksikliğine kalmamak	

eksikliğine kalmamak	اكسكلگينه قالمماق	injildemek	اكئلد مك
eksiklü	اكسكلو	añuldan, ikiledin	اكئل دن
eksikli	اكسكلئ	injildü	اكئل دؤ
eksigi degül	اكسكئ دكل	añlarurak	اكلرورق
eksigini bitürmek	اكسكئئ بترمك	añlarlanmak	اكلرلنمق
eksigini tutmak	اكسكئئ طوتمق	añlağan	اكلغان
eñselik	اكسلك	eñlik	اكلك
eksimek	اكسلك	eklämiç	اكلمچ
egsemek, eksemek, eksümek	اكسلك	añlamak	اكلمخ
egsü, eksü	اكسو	añılmağ, oñulmağ	اكلمق
eksücek	اكسوچك	añlamaklı	اكلمقاول
añsuz	اكسوز	egilmek, eglemek, iglemek,	اكلمك
añsuzdan	اكسوزدن	ikilemek	
añsuzda	اكسوزده	añluncağ	اكلنچق
eksükirek	اكسوكرك	öglendürmek	اكلندرمك
eksüklü	اكسوكلو	añlanmaz olmak	اكلنمز اولمق
eñse	اكسه	añlanmak	اكلنمق
egsi, eksi, igsi	اكسئ	eglenmek, öglenmek	اكلنمك
egsiseren	اكسئ سران	iglü	اكلو
eksiş	اكسئش	eñlü eñlü	اكلو اكلو
eksiklü	اكسكلو	añlur	اكلور
eksikli	اكسكلئ	eklemek	اكلهملك
eksimek	اكسيمك	ikileyin	اكلهين
egsinmek	اكسينمك	egiliç egiliç	اكلئچ اكلئچ
egiş, ögüş	اكش	ikileyden	اكلئدن
eñşeşmek	اكششمك	eñlik	اكلئك
ekşimti	اكشئئ	ikileyin	اكلئين
ekşi söz	اكشئ سوز	añıl yıl	اكل يئل
öñ şonş	اك صوك	añmak, oñmak	اكئ
eñek	اكك	egmek, ekmek	اكك
eñek çukurn	اكك چقورئ	ekmek götürmek	اكك كوترمك
eñek çuhurn	اكك چوخورئ	egin, ekin, ijen	اكئن
eñek çukurn	اكك چوقورئ	ikin ikin	اكئن اكئن
añul, inil	اكل	ikin ikin	اكئن ايكنئ
añıl añıl, añul añul, inil inil	اكل اكل	ekin başı	اكئن باشئ
iglemek	اكلامك	eginti	اكئئ
ikileyin	اكلاین	ekinci	اكئن جئ
egiliç	اكلچ	ekinci	اكئنجئ
añılcağaz	اكلچاغز	ekincilik	اكئنچلك
añılcağ	اكلچاق	egindirik	اكئدرك
egiliç egiliç	اكلچ اكلچ	egindü	اكئندؤ
añılcağız	اكلچاغز	ijen de	اكئده
añılcağ, añılcağ	اكلچق	ekin süñügi	اكئن سوكؤ
añılca	اكلچه	ijen kıatı	اكئن قئ

iginik	اكنك	inilemek	اكيلمك
ekinlik	اكن لك	ikiyle	اكيله
ekinlik	اكنلك	ikileydin	اكيليدن
eginli	اكن لى	ekin	اكن
egin virmek	اكن ويرمك	ekin biçin	اكن بچين
öğine düşmek	اكنه دوشمك	ekinci	اكنينچى
öğine gelmek	اكنه كلمانك	ekinlik	اكنينلك
ignelik	اكنه لك	ekinli biçimli	اكنينلى بچملى
igne yurdusu	اكنه يردسى	iki yüz	اك يوز
igne yurdusu	اكنه يردوسى	iki yarılmağ	اكى يارلق
igne yurdusu	اكنه يوردسى	iki yüzlerinde	اكى يوزلرئندە
igne yurdusu	اكنه يوردوسى	al, ılı, il, öl, ülü	ال
egnine başına	اكنينه باشنه	el arkasını yire kırmak	ال آرقاسینی ييره قومق
egnine çukal şalmaq	اكنينه چوقال صالمق	ala	الا
inü, ügü	اكو	iletmek	الاتمك
oğurğa	اكورغه	ala tenlü	الا تنلو
oğurğa süngügi	اكورغه سكوكى	alacuk	الاجق
ögürü ögürü	اكورى اكورى	alaca	الاجه
ögüş	اكوش	alacaibik	الاجه ايلك
añul	اكول	alacaşığırıcık	الاجه صغریق
añulcağ	اكولچق	alacağarğa	الاجه قارغه
añulraq	اكولرق	il açmak	ال اچق
eñü yañu	اكو ياکو	alaçuk	ال اچوق
eñü yañu olmaq	اكو ياکو اولمق	aladu	الادو
aña, ege	اكه	olar	الار
inji	اكى	el arkasını yir	ال ارقسنى ير يوزينه قومق
iki iki	اكى اكى	yüzine kırmak	
inji itmek	اكى ايتمك	el arkası yirde	ال ارقه سى يرده
añıt	اكيث	ilerü varmak	الارو وارمق
iki dillü	اكى دلو	aları aları bakmak	الارى الارى باقق
egir	اكير	ulaşmak	الاشق
egirtmeç	اكيرتمچ	el üşürmek	ال اشورمك
egirmumu	اكير مومى	alaşa	الاشه
añ yiri, ek yeri, eñ yiri	اك يرى	alaşığırıcık	الا صغریق
añız	اكيز	el ağacı	ال اغاجى
inize	اكيزه	el ağacı	ال اغچى
ikişer yüz kırkar	اكيشر يوز قرقر	ulağ	الاق
iki gözler	اكى كوزلر	alağ bulak	الاق بولاق
iki gözünü dörd itmek	اكى كوزینی دورد ايتمك	ele getirmek	الا كترمك
inilemek	اكيلمك	elel	الال
ikileyin	اكيلاين	elel	الال
añılcağ	اكيلجاق	el altındağı	ال التندغى
ikiledin	اكى لدین	el altındağı	ال التنده غى
ikiledin	اكيلدین	el alışmak	ال الشق

el almak	ال المتق	alacuk	الجوق
el ele almak	ال اله المتق	alaca, ılca	الجه
el ele ısmarlamak	ال اله ایصهارلامق	alacaibik	الجه ايلك
ılan	الان	alçağrak	الجاغراق
alay	الاول	alçak	الچاق
el uciyla	ال اوجيله	alçaklık	الچاقلىق
el uciyla tutmak	ال اوجيله طوتمق	el çatlatmak	ال چتلتىمق
el uciyla görüşmek	ال اوجيله كورشمك	alçağ	الچغ
el urmak, il urmak	ال اورمق	alçağritmak	الچغرىتمق
el uruşmak	ال اوروشق	alçağrak	الچغراق
el ulağı	ال اولاغى	alçağırmak	الچغرىمق
el oyunu	ال اويونى	alçak	الچق
iley	الاي	alçak aşillu	الچق اصلو
el ayak urmak	ال اياق اورمق	alçak od	الچق اود
alay bağlamak	الاي باغلامق	alçak hâllü	الچق حاللو
alay bağlamak	الاي باغلمق	alçaklık	الچقلىق
el irişmek	ال ايرشمك	alçaklık itmek	الچقلىق اتمك
al eylemek, el eylemek	ال ايلملك	alçaklamak	الچقلىقمق
ileyini almak	الايىنى المتق	elçi	الچو
albağ	الباغ	alaçuk	الچوق
el bir itmek	ال بر اتمك	alçı, elçi	الچى
elbeşte	البشته	öled	الده
il başmak	ال بصمق	el dartmak	ال دارتمق
el benüm etek senün	ال بنم اتمك سنك	aldaşmak	الداشمق
alup virişme	الب ورشمه	aldamak	الدامق
el bir itmek	ال بير اتمك	aldayıcı	الدايىچى
el bir itmek	ال بير ايتمك	aldayış	الدايش
el bir eylemek	ال بير ايلملك	oldacı	الدىجى
alp, ül	الپ	ıldır ıldır	الدار الدار
ölet	الت	ıldıramak	الدارامق
ıltar	التار	el dartmak	ال دارتمق
altcu	التجو	ıldıratmak	الدارتمق
altcı	التجى	ıldırım	الدرم
ilet dürmek	التدورمك	aldurmak, ıldıramak	الدرمق
iltirmek	التلمك	ıldirmek, ıldürmek	الدرمك
al tamğa	ال تمغا	ıldırım	الدريم
eletmek, iletmek, iltmek, ülitmek, ülütme	التمك	ıldız, ılduz	الذر
altın	التن	ılduz atılmak	الذر آتيلمق
altın yan	التن يان	ılduz düşmek	الذر دوشمك
altun baş	التون باش	aldaşmak	الداشمق
altunlu	التونلو	aldaşmak itmek	الداشمق ايتمك
alacuk, ılcağ	اللق	aldaguc	الداغچ
elcek	اللك	aldagucılık	الداغچلىق
		aldaguc	الداغچ

aldagan	الدغن	ilerüki	الروكى
aldağuş	الدغوج	ilerü varmak	الرو وارمق
el degnegi	ال دغنكى	ileri geçenler	الرى كچنلر
eldeleşmek	الدلشملك	el salmak	ال سالمق
iledim	الدم	el serpmek	ال سريمك
aldamak	الدمق	ılısu	السو
elden ayakdan düşmek	الدين اياقدن دشملك	el süvār olmak	ال سوار اولمق
elden ayakdan gitmek	الدين اياقدن گتمك	el silkmek	ال سيلكك
elden ayakdan varmak	الدين اياقدن وارمق	ülüş	النش
elden düşmek	الدين دوشمك	alışağ	النشخ
elden şalmak	الدين صالمق	ulaşdırı	الشدرد
elden şalmak	الدين صلماق	üleşdirmek, üleşdürmek	الشدردمك
aldanğuş	الدينغج	ulaşdırı	الشدردى
elden kımak	الدين قق	ulaşası olmak	النشى اولمق
elden kımak	الدين قومق	alışıklık	الشقلق
elden kıymak	الدين قويمق	alışmak	الشقاق
elden gitmek	الدين گتمك	alışmak, ulaşmak	النشق
elden gitmek	الدين گيتمك	üleşmek	النشمك
elden varmak	الدين وارمق	ulaşu	النشو
elden varmak	الدين ورمق	el şalmak	ال صالمق
alıdu	الدو	el şalmak	ال صلماق
eldüvan	الدوان	el şunmak	ال صنماق
el dutmak	ال دوتماق	el şunmak	ال صنومق
el dutuşmak	ال دوتوشمق	el tırtmak	ال طارتماق
ıldürmek	الدورمك	el tırağı	ال طراغى
ılduz	الدوز	olğan	الغان
ılduzı ışımak	الدوز ایشيمق	ılgıt ılgıt	[الغت الغت]
elde öğrenmiş	الده اوكرنمش	ılgıdır	الغدر
aldamak söz	الدهمق سوز	algış itmek	الغش اتمك
ilerü, olar	الر	algış olunmak	الغش اولنمق
ilersük	الرسك	ılgımsalgım	الغم سالغم
ilerki	الركى	ılgımsalgım	الغم سلغم
ilerü	الرو	ılgımşalgım	الغم صالغم
alaru alaru bakmak	الرو الرو باقمق	ılgımşalgım	الغم صلغم
ilerü dutmak	الرو دتمق	ılgınca şılgınca	[الغنجه ضلغنجه]
ilerü dutmak	الرو دوتماق	ılgımşalgım	الغوم صالغوم
ilerürek	الوروك	ılgım	الغيم
ilerü zamān	الرو زمان	elif kesmek	الف كسمك
ilerü tutmak	الرو طوتماق	el kıtmak	ال قاتمق
ilerü getürmek	الرو گتورمك	el kıkmak	ال قاقمق
ilerü geçenler	الرو كچنلر	el kıvşurmak	ال قاوشرمق
ilerü gelmek	الرو كلمك	el kıvşurmak	ال قاوشرمق
ilerü gelenler	الرو كلنلر	el kıyası	ال قايه سى
ilerüki	الروكه	alağ bulak kılmak	ال قى بولق قلمق

el karşımak
 oloḵ sā'at
 alḵış
 alḵış itmek
 alḵış kılamak
 alḵış virmek
 alḵış virmek
 ilḵımşalḵım
 ilḵu
 el ḵavşurmak
 el ḵavşurmak
 ilḵımşalḵım
 el ḵomaḵ
 ilḵı
 el ḵayası
 alḵış
 el ḵışa olmaḵ
 ilk, illik
 el götürmek
 el götürmek
 elikdürmek
 elikdürmek
 Ülker
 illkirek
 el kesmek
 el genḵligi
 ol kim
 elegimsağmal
 elegimsağmal
 elegimsağmalı
 elegimsağmal
 elegimsağmal
 elegimsağma
 elegimsağma
 elegimsağmal
 elegimsağmal
 elegimsağma
 elikmek
 ilikmen
 elgin
 el götürmek
 el götürmek
 il gün
 ilgi

ال قرصق
 الق ساعت
 القش
 القش ايتمك
 القش قلمق
 القش ورمك
 القش ويرمك
 القم صلقم
 القو
 ال قوشرمق
 ال قوشورمق
 القوم صلقوم
 ال قومق
 القى
 ال قياسى
 القيش
 ال قيصا اولمق
 الك
 ال كترمك
 ال كتورمك
 الكد رملك
 الكد و رملك
 الكر
 الكرك
 ال كسمك
 ال ككلكى
 الكم
 الكم سفمال
 الكم سفمل
 الكم سفملى
 الكم صاغمال
 الكم صاغملى
 الكم صاغمه
 الكم صخمه
 الكم سفمال
 الكم سفمل
 الكم صخمه
 الكمك
 الكن
 الكن
 ال كوترمك
 ال كوتورمك
 ال كون
 الكى

el genḵligi
 elgin, elkin
 elel
 ulaltmak
 elleşmek
 elleşmek, illeşmek
 ellik
 ulalmak
 illü
 ellü elinde
 elli başı
 ellik
 alım, ilem
 elma aşı
 almacıḵ
 iliman
 almazlanmak
 alım şatım itmek
 almak, olmaḵ
 ilmek, ölmek
 ölmeksüz
 alımlı, ölümlü
 ilme
 ilan, ilen
 elin almak
 elin eḵegine urmak
 elin almak
 elin eline almak
 elini urmak
 elini ovmaḵ
 alın bağı
 alın bağı
 ilenç
 ilenç virmek
 alındurmaḵ
 elini dişlemek
 elin tutmaḵ
 elini ḵaçırmaḵ
 elin ḵoyunına şalmak
 elinle
 alınmak
 ilenmek, ilinmek
 alnuḡ
 eline götürmek

ال گيکيلگى
 الكين
 الل
 اللتمق
 ال لشمک
 اللشمک
 اللک
 اللمق
 اللو
 اللو أئنده
 اللى باشى
 اللىک
 الم
 الما آشى
 الماحق
 المان
 المزلنق
 الم صاتم ايتمک
 المقى
 المک
 المک سنز
 الملو
 المه
 الن
 الن آلمق
 الن اککينه اورمق
 الن المقى
 الن الننه المقى
 الن اورمق
 الن اومق
 الن باغى
 الن بغى
 الننج
 الننج ويرمک
 الندرمق
 الن دشلمک
 الن طوتمق
 الن قاجرتمق
 الن قويننه صالمق
 أئنده
 النمق
 النمک
 النوغ
 الننه کتورمک

alını çaķal
 alını depeli
 elini yeņinde tutmak
 alu, ülü
 elvere
 aluca
 el virişmek
 ulurak
 ülüş
 ılışu
 alu kalmak
 olok dem
 aluqlamak
 alu kalmak
 ululamak
 alım
 ölümek
 el virmek
 ölüye ırmak
 ele öğrenmiş
 ele düşmek
 ele getürmek
 ele getürmek
 ele getirmek
 ele girmek
 ele gelmek
 ele gelmek
 ala götürmek
 ele girmek
 ele girencesi
 iley, üli
 eli ermek
 eli üstün olmak
 eli emirlü
 eli uz
 eli uzluluk itmek
 eli üstün
 eli irmek
 eli başına degmek
 eli boş
 ıbcak
 ıbcak şu
 ılısu
 ılısuci

الی ڇقال
 الی دپلی
 ال ینکنه طوتمق
 الو
 الواره
 الوجه
 ال ورشمک
 الورق
 الوش
 الو صو
 الو قالمق
 الوقدم
 الوقلامق
 الوقلمق
 الولق
 الوم
 الومک
 ال ویرمک
 الویه اورمق
 اله اوکرنمش
 اله دشتمک
 اله کتورمک
 اله گتورمک
 اله کتیرمک
 اله کرمک
 اله کللمک
 اله گللمک
 اله کوترمک
 اله کیرمک
 اله کیرنجھی
 الی
 الی ارمک
 الی استون المق
 الی امیرلو
 الی اوز
 الی اوزلولق ایتمک
 الی اوستون
 الی ایرمک
 الی باشنه دکمک
 الی بوش
 الیجق
 الیجق صو
 الی سو
 الی سوچی

alı satı eylemek
 eli şulu
 eli taş altında kalmak
 el yokamak
 el yokamak
 elikdürmek
 eli gin
 eli gin
 almamak
 iliman
 ılımak
 alımlu
 elin eņegine ırmak
 elin almak
 elin dek tutmak
 elini almak
 elini ırmak
 elini dişlemek
 elini kaçırnak
 el yoşamak
 el yoşamak
 el yoşamak
 el yoşamak
 el yumaķ
 eli virgili
 eli yaramaz
 eli yufķa
 em, im
 ime
 amaķ
 omaķ aşı
 ime keçi
 ime keçisi
 imām yiri
 amānlu
 emenmek
 amān virlik
 amān yüzügi
 ambul
 omca
 emcek
 emcek
 imece, omca
 imeci

الی صاقی ایلمک
 الی صولو
 الی طاش آلتنده قالمق
 ال یقامق
 ال یقمق
 الیکدورمک
 الیکن
 الی کیک
 الیقامق
 الیمان
 الیمق
 الیملو
 الین اککینه اورمق
 الین المق
 الین دک طوتمق
 الی، المق
 الینی اورمق
 الینی دشلمک
 الینی قاچرمق
 ال یووخق
 ال یوقامق
 ال یوقق
 ال یوقهmq
 ال یومق
 الی ویرکیل
 الی یرماز
 الی یوقه
 ام
 اما
 اماج
 اماج اشی
 اما کچی
 اما کچیسی
 امام یری
 اما نلو
 اما نلمک
 امان ویرلک
 امان یوزکی
 امبول
 امجا
 امجاک
 امجک
 امجه
 امچی

emci semci olmak
emeik
emçek
imdi
imden gerü
imden sonra
imden gerü
imden girü
imdi
emer
emir üzerine olmak
emerce
emir şımağ
imrence
imrenç
emre
ımızganmak
ımızganmak
emzikli bardak
emzikli bardak
imisse
emsiz
em sem
em sem
imisse
emsiz
ımışağ
emişdürmek
imişse
emiş karış
emiş karış
emişmek
ummak
imik
emge
emek dartmak
emek dartınmak
emikdaş
emikdaş, emikdeş
emek tartmak
emek görmek
imeklemek
emeklendürmek
imeklemege gelmek

امجی سمجی اولق
امجیک
امجک
امد
امدا کرو
امدن صکره
امدن کرو
امدن کبرو
امدی
امر
امر اوزرنه اولق
امرجه
امر صیمق
امرنجه
امرنچ
امره
امزغانیق
امزغنیق
امزکلی بردق
امزیکلی بارداق
امسا
ام سز
ام سم
امسم
امسه
امسین
امشاغ
امشدرمک
امش سه
امش قارش
امش قرش
امشمک
امق
امک
امکا
امک دارتمق
امک دارتینمق
امکداش
امکدش
امک طارتمق
امک کورمک
امکلمک
امکلندرک
امکله مکله کلمک

emegen
emegini yile virmek
emek yetürmek
emek yimek
emek yimek
ımlık itmek
emlik
ummağ
emendürmek
emenmek
umu
umucuk
umusuz
emükdaş
eme, ime
eme geme yaramamak
emecek
ime keçi
ime keçi
ime geyik
imi bir
ün
inağ
anası anası
Anatol
inağ
inağ
inaqlamak
önegülik eylemek
inam
inamsuz
onamağ
inamlık
inamlık
inamlık berkitmek
inamlu
inamlık
inanmak gereksin
ün eylemek
anbal
unutsalık
unutsağlık
unutsaklık
enç

امگن
امگنی ییله ویرمک
امک یتورمک
امک یمک
امک یمک
املیق ایتمک
املیک
امق
امندرک
امنمک
امو
اموچق
اموسز
اموک داش
امه
امه ثمه یارامق
امه جک
امه کاجی
امه کچی
امه کیل
ای بر
ان
اناغ
اناسی اناسی
اناطول
اناغ
اناق
اناقلمق
اناکولک ایلمک
انام
انامسز
انامق
اناملق
اناملق
اناملق برکتیمک
اناملو
اناملیق
انامق کرکسک
ان ایلمک
انبل
انتسالق
انتسقلوق
انتسقلق
انچ

anca
 ancaru
 incağ
 incitmek itmek
 incidinilmek
 incerek
 ancağ
 inçirık
 inçirmağ
 inçırık
 encek, incik
 incikli
 ancalar
 ancılayın
 ancılayın
 incimek
 incinişmek
 incük
 anca, ince
 inceağrı
 inceağrı
 incirkuştı
 incik
 incimek
 inçırık
 inçurmağ
 inçurmağ
 inçü
 and, ındı, indi
 anda
 andan
 and içmek
 ündemek
 and içmek
 and içişmek
 anduğ
 ün dartmağ
 endürmek, indürmek
 andız, anduz
 andağı
 andağ, andık, anduğ
 endikmek
 andlaşmağ
 ündemek

انجا
 انجارو
 انچاق
 انچتمك اتمك
 انچندلمك
 انچرك
 انچغ
 انچغرق
 انچغرمق
 انچقرق
 انچك
 انچكلو
 انچلار
 انچلاين
 انچلين
 انچمك
 انچنشمك
 انچوك
 انچه
 انچه آغرى
 انچه آغرى
 انچير قوشى
 انچيك
 انچيمك
 انچقرق
 انچقرمق
 انچقورمق
 انچو
 اند
 اندا
 اندا
 اند اچك
 اندامك
 اند ايچمك
 اند ايچيشمك
 اندخ
 ان درتمق
 اندرمك
 اندز
 اندغى
 اندق
 اندكك
 اندلشمق
 اندمك

andan
 andan ötüri
 andan bundan
 andan gerü
 andan girü
 andını yire kıomak
 anduz
 anduz ağacı
 anduğ
 and virmek
 anda
 ende baş
 ondacı
 andağı
 ündemek
 ındı, indi
 andız
 endikmek
 andın şıdırmağ
 insüzlik
 ansuz
 ensi endmek
 ensi entmek
 ün şalmak
 anık, onak, unak
 ankıd
 anuklamak
 ınıkmağ
 anıud
 anıı, anuı, enik, enük
 engez
 engebe
 engeç
 önegilik
 eniklemek
 inegimsağmal
 inegimsağmal
 enegimsağmal
 inegimsağmal
 engen
 önegü
 önegüleşmek
 önegülik
 ünüge

اندن
 اندن اوترى
 اندن بوندن
 اندن كرو
 اندن كيرو
 اندنى يره قومق
 اندوز
 اندوز اغاجى
 اندوق
 اند ويرمك
 انده
 انده باش
 اندهجى
 اندهغى
 اندهمك
 اندى
 انديز
 انديككمك
 اندين صيديرمق
 انسرلك
 انسوز
 انسى اندمك
 انسى انتمك
 ان صلمق
 انق
 انقد
 انقلامق
 انقمق
 انقود
 انك
 انكاز
 انكبه
 انكج
 انكلك
 انكلكمك
 انكم سغال
 انكم سغمل
 انكم صاغمال
 انكم صغمل
 انكن
 انكو
 انكولشمك
 انكيوك
 انكه

ingil	انگيل	ev öñi	او اوڭى
engin	[انگين]	ev içi esbabı	او ايچى اسبابى
anlar	انلر	ev issi	او ايسى
anlarcılayım	انلر جيلين	ev eylemek	او ايلمك
anlarsuz	انلر سز	ev eylesenmek	او ايلنمك
anlaruñ	انلر ك	oba	اوبا
anlaruñla	انلر كله	obruķ	او برق
ünleşmek	انلشمك	obrulmaķ	او برلق
inam	انم	obruķ	او بروق
enemek, inmek	انمك	ev bezegi	او بزى
anın	انن	ev bekçisi	او بكچيسى
inanca	اننجه	obmaķ	او بمق
inanmazlānmaķ	اننمز لانمق	oba	اوبه
enenmek	اننمك	obuz	اوبوز
enücek	انوجك	opmaķ	او پمق
anuñ, enük	انوك	öpmeçik	او پمهك
ana atası	انه اتسى	opur şapur	او پور şاپور
enemek	انه مك	opur şapur	او پور şاپور
anı	انى	evet, ot, öt	اوت
ınıķmaķ	انيقمق	öte	اوتا
enik	انيك	otacılıķ	اوتاجلىق
ev	او	otacı	اوتاجى
uvatmaķ	اواتمق	otacılı olmak	اوتاجىلو اولمق
uvacuğ	اواجغ	otarmaķ	اوتارمق
uvacıķ, uvacuķ	اواجق	otağ	اوتاغ
ivecek	اواجك	otağa	اوتاغا
avadanlıķ	اوادانلىق	otağ urmaķ	اوتاغ اورمق
eveden	اوادن	otağa	اوتاغه
avara	اواره	otaķ	اوتاق
āvāz çekmek	اواز چكك	ot etmek	اوت اكمك
āvāz götürmek	اواز كتورمك	utalmaķ	[اوتالمق]
ev issi	او ايسى	ötelemek	اوتالمك
uvaķ	اواق	utancaķ	اوتانچى
uvaķ devek	اواق دوك	utansaķ	اوتانسق
uvaķ devek	اواق دوهك	utangan	اوتانغان
uvalmaķ	اوالمق	ot otlamaķ	اوت اوتلامق
uvanıķ, uvanuķ	اوانق	ot itmek	اوت ايتمك
uvanmaıķ	اوانمق	otacı	اوت جى
uvanulıķ	اوانوق	otacı, otcı	اوتجى
ev örtüsü	او اورتسى	utdurmaķ	اوتدurmق
ev örtüsü okı	او اورتسى اوق	oturacaķ yir	اوتراجى ير
ev örtüsü	او اورتوسى	oturaķ eylemek	اوتراق ايلمك
ev üsti	او اوسى	oturaķ tepmesi	اوتراق تپمه سى
ev okı	او اوق	otraçcı	اوتراقجى

oturağ yiri	اوتراق يری	oturuşmak	اوتوروشماق
oturacaq	اوتراق	oturağ düşmek	اوتورق دوشمک
oturuşmak	اوترشمق	ötürmek	اوتورمک
oturağ	اوترغ	ötürü	اوتورو
oturağ	اوترق	oturağan	اوتورهغن
oturağcı	اوترقچی	ötürü	اوتوری
oturaqlıq	اوترقلىق	otuzmak	اوتوزمق
oturağ yiri	اوترق يری	ütüzmek	اوتوزمک
öterek, ötrük, ötürük	اوترک	otukmak	اوتوقمق
otarmak, oturmak	اوترمق	utulmak	اوتولق
ötürmek	اوترمک	ot virmek	اوت ویرمک
ötrü, ötürü	اوترو	öte	اوته
ötürü	اوتری	öte beri göndermek	اوته بری کوندرک
ütüzdürmek	اوتردرمک	ota salmak	اوته سلمق
ütüzmek	اوترمک	ota şalmak	اوته صالمق
utuşmak	اوتشمق	ota tapmak	اوته طپمق
otak	اوتق	ota komak	اوته قومق
otukmak	اوتقمق	ötegen	اوته کن
ötegen, ötkün	اوتکن	ötegi	اوته کی
ötkün	اوتکون	otalamak	اوته لمق
ötegi	اوتکی	öte yağa	اوته یقا
otlağ	اوتلاق	öte yağa	اوته یقه
otlanmak	اوتلامق	ötey	اوتی
otlağan	اوتلغن	ot yat	اوت یات
otlağ	اوتلق	ot yam	اوت یام
ötlegen, ötlügen	اوتلکن	utulmak	اوتيلمق
ötlegü	اوتلکو	ütirmek	اوتيلمک
otalamak, utulmak	اوتلمق	öteye	اوتیه
evetlemek, ivetlemek, ütülmek	اوتلمک	öç, uç	اوج
ötelenüp gitmek	اوتلنپ کیتمک	uca, üce	اوجا
utlu	اوتلو	uca çıkmak	اوجا چقمق
ötlügen	اوتلوکن	öceşmek	اوجاشمک
otlamak	اوتلهمق	ocağma şu şalmak	اوجاغنه صو صالمق
ütme	اوتما	ocağma şu koymak	اوجاغنه صو قويمق
utmak, uvatmak	اوتمق	ocağma şu koymak	اوجاغنه صو قويمق
ötmek, ütme	اوتمک	ocağma şu komak	اوجاغينه صو قومق
ütme	اوتمه	ocağ	اوجاق
utancak	اوتنچق	ocağ eskisi	اوجاق اسکيی
utansak	اوتنسق	öç ödeşdirmek	اوج اودشدیرمک
ötünmek	اوتنمک	uç begi	اوج بکی
oturağ	اوتوراق	uçugaz	اوجچوغز
oturağ itmek	اوتوراق ایتمک	uçdan	اوجدن
oturağ eylemek	اوتوراق ايلمک	uçdan uca	اوجدن اوجا
oturaqlı	اوتوراقلى	uçdan uca	اوجدن اوجه

avcar	اوچر	üç karındaşlar	اوچ قرنداشلر
ucra	اوچره	uçuk tutmak	اوچق طوتمق
öceşmek	اوچشمك	uçuklu	اوچقلو
ocağa urmak	اوچغه اورمق	uçuklu	اوچقلی
ocasına şu koyulmak	اوچغینه صوقویلمق	uçukmak	اوچقمق
uvacık, uvacuk	اوچق	uçkur evi	اوچقور اوی
ocak ocak	اوچق اوچق	öç kımak	اوچ قومق
uçuk tutmak	اوچق طتمق	üğöl	اوچ کول
ocaklı	[اوچقلی]	üğ günlücek	اوچ کونلجک
öç kımak	اوچ قومق	uçmağ	اوچماغ
ivecek, iveren, ivecük	اوچک	uçmak	اوچماق
ucundan	اوچکدن	uçmağ	اوچماق
ucunuzdan	اوچکزدن	uçmak	اوچماق
iveceklik	اوچک لك	uçunmak	اوچماق
öcüklemek	اوچکمک	uçurmak	اوچنمق
uçmak	اوچماق	uç virmek	اوچورمق
ucumuzdan	اوچمزدن	öçürmek, üçürmek	اوچ ورمک
uçmak	اوچماق	uçuk dutmak	اوچورمک
evcümen	اوچمن	uçuk tutmak	اوچوق دوتمق
ocundurmak	اوچندرمق	uçuk tutmak	اوچوق طتمق
ucından	اوچندن	uçunmak	اوچوق طوتمق
ucın tutmak	اوچن طتمق	uç gelmek	اوچونمق
ocunmak	اوچنمق	uçay	اوچه کالمک
ucurdum	اوچوردم	oğ	اوچو
ucuzsunmak	اوچوزسنمق	oğ dikmek	اوخ
ocunmak	اوچونمق	oğ	اوخا دکمک
uca, üce	اوچه	oğ	اوخار
uca kemigi	اوچه کیکي	oğ	اوخت
ivici	اوچی	oğ	اوختن
ucıyla	اوچيله	oğşamak	اوخشاشمق
öç, öveç, uç	اوچ	oğşamak	اوخشامق
öç itmek	اوچ اتمک	oğsancaca	اوخشانیجه
öç itmek	اوچ ایتمک	oğsatmak	اوخشمق
uç begi	اوچ بکی	oğsaş itmek	اوخشش ایتمک
uçar	اوچر	oğsaşmak	اوخششمق
üçürdüm	اوچردم	oğsalamak	[اوخشلمق]
uçarda	اوچرده	oğşamak	اوخشماق
uçurmak	اوچرمق	oğşamak	اوخشماق
uçurma	اوچرمه	oğlamak	اوخلماق
uçrum	اوچروم	oğlamak	اوخماق
uçugı depresmek	اوچنی دپرشمک	oğlamak	اوخنمق
uçuk	اوچنی	oğlamak	اوخونمق
uçuk dutmak	اوچنی دتمق	oğlamak	اوخیمق
uçuk dutmak	اوچنی دوتمق	od, ud	اود
		oda	اودا

oda düzmek	اودا دزmk	oda çaldırmak	اوده چالدرمق
od urmak	اود ارمق	oda düzmek	اوده دزmk
od urmak	اود اورمق	oda dutmak	اوده دوتmq
odağ	اوداغ	oda salmak	اوده سالمق
odalanmak	اودالنمق	oda salmak	اوده سلمق
avadanlık	اودانلق	evdeş	اودهش
od evi	اود اوی	oda şalmak	اوده صالمق
od bırakmak	اود برmq	oda şararmak	اوده صرارمق
oda bırakmak	اود بیرmq	oda tutuşmak	[اوده طوتشمق]
ev depesi	او دپسی	oda göyündürmek	اوده کویندرمک
evdürmek	اودرمک	oda göyünmek	اوده کوینمک
avdaz	اودز	oda göyündürmek	اوده کیندیرمک
udsuz	اودسز	oda virmek	اوده ورمک
udsuzluk	اودسزلق	oda virmek	اوده ویرمک
evdeş	اودش	oda yakmak	اوده یاقق
öd şıdurtmak	اود صلورتمق	oda yandurmak	اوده یاندیرمق
od şalmak	اود صلmq	oda yanmak	اوده یانmq
odağ	اودغ	oda yakmak	اوده یقمق
od koğı	اود قغی	evedi	اودی
od koğı	اود قوغی	od yalıqı	اود یالکی
ödek	اودک	od yalıqı	اود یالکی
ödeklü	اودکلو	od yandurmak	اود یاندورمق
ödükme	اودکمک	evdirmek	اودیرمک
od görmemiş bal	اود کورمش بال	ud yiri	اود یری
od gözlü	اود کوزلو	ödi sıdmaq	اودی سیدmq
od göynügi	اود کینکی	ödi sıdmaq	اودی صدمق
ev delmek	اود لمک	ödi şınmaq	اودی صنمق
odlu, udlu	اودلو	ödi sıdmaq	اودی صیدmq
udlu itmek	اودلو ایتmek	odı kesmek	اودی کسمک
udlu düşmek	اودلو دشmq	od yalıqı	اود یلکی
udluluk	اودلولق	od ile şu barışmak	اوديله شو برشmq
eveden	اودن	ödini şındurmak	اودینی صندرمق
ödüncece	اودنچجه	ödeye tutmak	اودییه طوتmq
ödini sıdurmak	اودنی سید ورمق	ödi yarılmak	اودی یارلق
ödini sıdurmak	اودنی صدمق	ud yiri	اود یری
ödini sıdurmak	اودنی صدورمق	or, oru	اور
ödini şındurmak	اودنی صندرمق	orakböcegi	اوراق بوجکی
oda	اوده	orakkuşı	اوراق قوشی
oda ısınmak	اوده اسنmq	orak vakti	اوراق وقی
oda uçmak	اوده اوچmq	oralık	اورالق
oda urmak	اوده اورمق	oran	اورآن
oda bırakmak	اوده برامق	evran, oran, ören	اوران
oda bırakmak	اوده بیرامق	oran olmak	اوران اولmq
oda buyurmak	اوده بیورمق	oranci	اورانچی

oransız, oransuz
 oransuz
 oranlamak
 oranlık
 oranlamak
 orannamak
 oranu
 oranı
 urup tutmak
 ürpek
 ürpeleşmek
 ört
 orta
 ortaç
 ortak katmak
 ortalıh
 ortalık
 ortancı
 ortaca
 ortak katmak
 ortalıh
 ortalık
 ortalamak
 üvürtlemek
 üvürtlenmek
 örtülü
 örtülü söz
 örtemek, örtmek
 örtme
 ortanç
 ortancı
 örtü döşek
 örtülmek
 orta
 orta atı
 orta adamı
 orta çağlı
 ortarak
 örte kırmak
 ortalık
 oruç ayı
 oruç bayramı
 oruç sınımak
 oruç giceleri

اورانسز
 اورانسوز
 اورانلامق
 اورانلق
 اورانلماق
 اورننماق
 اورانو
 اورانی
 اورب طوتمق
 اورپک
 اورپلشمک
 اورت
 اورتا
 اورتاچ
 اورتاق قتمق
 اورتالغ
 اورتالق
 اورتانجی
 اورتجا
 اورتق قتمق
 اورتلغ
 اورتلق
 اورتلماق
 اورتلماک
 اورتلنماک
 اورتلو
 اورتلو سوز
 اورتمک
 اورتمه
 اورتنج
 اورتنجی
 اورتو دوشاک
 اورتولماک
 اورته
 اورته آتی
 اورته آدمی
 اورته چغلی
 اورتهرق
 اورته قومق
 اورتهلق
 اورج آی
 اورج بیرای
 اورج ستمق
 اورج کیجالی

avurd ötdürmek
 avurd urmak
 avurd itmek
 urdurmak
 avurdalık
 ordu
 ordu urunmak
 urdurmak
 avırdalık
 avurdı yellü
 avurdı yelli
 uruş
 uruş itmek
 uruşmak
 orçu
 ur tut
 urgun mālī
 urgun
 urguncı
 urfadan
 uruk
 uruk atmak
 urkan
 örk, örük
 ürke düşmek
 örgetmek
 örgüç, örküç
 örküçlü iyer
 örküç
 örgerdilmek
 örklemek, örüklemek
 ürükmek
 örgen, örken
 ürkü
 örküç
 örküç
 örküçlü iyer
 örküş
 ürkülik
 örgün, örkün
 ürkündülük
 ürkün taşı
 öreke
 ürki

اورد اوتدرمک
 اورد اورمق
 اورد ایتمک
 اوردورمق
 اوردلغ
 اوردو
 اوردو ارنمق
 اوردورمق
 اوردهلغ
 اوردی یللو
 اوردی یلی
 اورش
 اورش اتمک
 اورشماق
 اورطو
 اورطوت
 اورغن مال
 اورغون
 اورغونجی
 اورفدن
 اورق
 اورق اتمق
 اورقان
 اورک
 اورکا دوشمک
 اورکتمک
 اورکچ
 اورکچلو ایر
 اورکچ
 اورکرلمک
 ایرکلمک
 اورکلک
 اورکن
 اورکو
 اورکوچ
 اورکوچ
 اورکوچلو ایر
 اورکوش
 اورکولک
 اورکون
 [اورکوندولک]
 اورکون طاشی
 اورکه
 اورکی

urulmak	اورلق	örümcek evi	اورومچك اوى
ürülmek	اورلمك	orun, ürün	اورون
urum	اورم	üründilenmek	اوروندلنمك
örümcek evi	اورمچك اوى	üründü	اوروندو
urmak	اورمق	üründü kılmak	اوروندو قلمق
evermek, ürmek, üvürmek	اورمك	üründülemek	اوروندولمك
evermek	اورمك	üründülemek	اوروندولهلمك
örme	اورمه	üründilemek	اورونديلمك
evren, oran, orun, örün	اورن	urunmak	اورونمق
ornatmak	اورناتمق	urva	اوروه
ornamak	اورنامق	uruyumrı	اورو يومرى
evren pulı	اورن پول	evre, uvra	اوره
ornatmak	اورنتمق	ura başlamak	اوره باشلامق
üründilemek, üründülemek	اورندلمك	öreke	اورهكه
üründilenmek	اورندلنمك	ören	اورهن
üründü	اورندو	öri	اورى
üründülemek	اورندولمك	öri balçığı	اورى بالچى
üründülenmek	اورندولنمك	öri balçığı	اورى بالچىنى
üründülü	اورندولو	öri durmak	اورى دورمق
üründi	اورندى	urış	اوریش
üründilenmek	اورنديلنمك	urış itmek	اوریش اتمك
üründilemek	اورنديلهلمك	urışmak	اوریشمق
oransız	اورنسز	urış yarağı	اوریش يراغى
evren tonı giymek	اورن طونى كيمك	öri tırmak	اورى طورمق
örnek	اورنك	urınmak	اورينمق
oranlamak, urunulmak	اورنلمق	öz, uz, üvez	اوز
ornamak, urunmak	اورنمق	uz atıcı	اوز آتچى
ornanmak	اورننمق	üvezağacı	اوز آغاچى
oru, örü, ürü	اورو	uzatmak	اوزاتمق
urva	اوروا	uzadusına	اوزادسنة
örü balçığı	اورو بالچى	uzadırya	اوزاديه
örü duru gelmek	اورو دركلمك	üzer yir	اوزاير
örü durmak	اورو درمق	ozaj	اوزاك
örü durmak	اورو دورمق	uz ellü	اوز اللو
Urus	اوروس	uz ellü	اوز اللو
uruş	اوروش	uz elli	اوز اللى
uruş itmek	اوروش ايتمك	uzamak	اوزامق
uruşçı	اوروشچى	ozan	اوزان
örü tırmak	اورو طورمق	ozanlık eylemek	اوزانلىق ايلمك
örü tıruşmak	اورو طوروشمق	ozanlamak	اوزانلمق
uruk	اوروق	uzanmak	اوزانمق
örü kalkmak	اورو قالقمق	öz özi	اوز اوزى
ürün	اوروك	öz özine gelmek	اوز اوزينه كلمك
ürülmek	اورلمك	öz başına	اوز باشنه

öz başacak	اوز بصه جق	özin görmek	اوزن كرمك
özce	اوزجه	özin görmek	اوزن كورماك
uzdaşmak	اوزدشق	üzengü germek	اوزنكو كرمك
uz düşmek	اوز دشك	ozanlamak, uzanılmak	اوزنلنمق
özdek	اوزدك	ozanlama	اوزنلمه
özdeklenmek	اوزدكلنمك	uzanmak	اوزنمق
uz düşmek	اوز دوشك	üznük	اوزنوك
özdek	اوزدهك	özini itürmek	اوزنى ايتورمك
uz dirilmek	اوز ديريلمك	özini yütürmek	اوزنى يتورمك
üzerine olmak	اوزرنه اولمق	özini hıraya geçmek	اوزنى خيريه كچمك
üzere	اوزره	özini dirşürmek	اوزنى ديرشورمك
üzerin urmak	اوزرين اورمق	üzülmek	اوزولمك
üzerine uğramak	اوزرينه اوگرامق	uzun	اوزون
üzerine sürmek	اوزرينه سورمك	uzun uzak	اوزون اوزق
üzerine kırmak	اوزرينه قومق	uzun sağış	اوزون سغش
uz söylemek	اوز سيلمك	uzun kılmak	اوزون قلمق
üzüşmek	اوزوشمك	uzunu uzunu	اوزونى اوزونى
uzak şağınç	ارزق صغنج	özi gövünmek	اوزى كوفنمك
uzkuş	اوز قوش	özi göynemek	اوزى كوينمك
özge	اوزكا	özi göyünmek	اوزى كينمك
özge yaña	اوزكا ياك	üzilmek	اوزيلمك
üzgeç	اوزكچ	üzilüp kesilmek	اوزيلوب كسيلمك
üzkes	اوزكس	özini bilmeze urmak	اوزىنى بيلمزه اورمق
uz kişi	اوز كشى	özini şalmak	اوزىنى صالمق
uz gelmek	اوز كلمك	özi yanmak	اوزى يانمق
öz kendü	اوز كندو	us	اوس
üzegü	اوزكو	usañ	اوساك
üzegü germek	اوزكو كرمك	usañ olmak	اوساك اولمق
özi göyünmek	اوز كوينمك	usañlık	اوساكلىق
özge	اوزكه	üst gelmek	اوست كلمك
öz göynügi	اوز كينوكى	üst giyesi	اوست كيهسى
uzlık	اوزلق	üstlük	اوستلك
üzlemek, üzülmek	اوزلمك	üstlük	اوستلوك
özleme	اوزلمه	üstine almak	اوستنه آلمق
özlenmek	اوزلنمك	üstine sürmek	اوستنه سورمك
uzluk	اوزلوق	üstün yan	اوستن يان
üzlemek	اوزللمك	üstün ağacı	اوستون آغاجى
üzmek	اوزلك	üstün ağacı	اوستون آغجى
uzun, uzunı	اوزن	üstün ağacı	اوستون اغاجى
özin bulmak	اوزن بولمق	üstün ağacı	اوستون اغجى
özinden inmiş	اوزندن انمش	üstün ellü	اوستون اللو
özinden gitmek	اوزندن گتمك	üstünköyi	اوستون كويى
üzün kılmak	اوزن قلمق	üstesi	اوستهسى
üznük	اوزنك	ev soğağı	او سقاغى

üsküre
 üsküf
 üsküre
 üsküf
 evsmek, üsmek
 usan
 üsne
 uş, üş
 uşatmak
 öşetmek
 uşacık
 uşacuh
 uşag
 uşagki
 uşak
 uşak döşek
 üşe gelmek
 üşimdi
 uşanmak
 üşenmek
 uş uş
 uş ... uş
 uşbu
 uşbu
 uşbundan
 uşbunda
 uşatmak
 üşte
 üşte ma
 uşacık, uşacuk
 uşacuk
 uşda, üşde
 üşürmek
 uşuşmak
 uş şunda
 uşak
 öşek, üşek
 üşegen
 uşaltmak
 üşelemek
 üşimdi
 evişmek, öşmek
 üşüntü eylemek
 uşandurmak

اوسكوره
 اوسكف
 اوسكوره
 اوسكوف
 اوسمك
 اوسن
 اوسنه
 اوش
 اوشاتمق
 اوشاتمق
 اوشاجق
 اوشاجوخ
 اوشاغ
 اوشاغكى
 اوشاق
 اوشاق دىك
 اوشا كلمك
 اوش امدى
 اوشاتمق
 اوشاتمق
 اوش اوش
 اوش ... اوش
 اوش بو
 اوشبو
 اوشبوندا
 اوشبونده
 اوشتمق
 اوشته
 اوشته ما
 اوشچق
 اوشجوق
 اوشده
 اوشرمك
 اوششمق
 اوش شونده
 اوشق
 اوشك
 اوشكن
 اوشلتمق
 اوشلمك
 اوشمدى
 اوشمك
 اوشنتو ايلمك
 اوشندرمق

üşendürmek
 üşündi itmek
 üşendirmek
 üşengen
 üşengenlik
 uşanmak
 üşenmek
 üşenmek
 üşürmek
 üşünti
 üşünti itmek
 üşündi itmek
 üşündi eylemek
 uşacık
 öşek, üşek
 üşe gelmek
 uş
 uşan
 uşan olmak
 uşan olmak
 uşan dutmak
 uşanlık
 uşal
 uşal olmak
 uşan tutmak
 uşan gelmek
 uşan vermek
 uşukmak
 uşan
 uşan olmak
 uşan tutmak
 uşanlık
 uşanlık
 avşıl
 oşmak, uşmak
 uşan olmak
 uşul boy
 uşullu
 uşı azmak
 oşar
 oşarmak
 oşak
 oşurak
 oşurak itmek

اوشندرمك
 اوشندى ايتمك
 اوشنديرمك
 اوشكن
 اوشكنلك
 اوشنمق
 اوشنمك
 اوشنمك
 اوشورمك
 اوشونق
 اوشونق ايتمك
 اوشوندى ايتمك
 اوشوندى ايلهكم
 اوشهچق
 اوشهك
 اوشه كلمك
 اوص
 اوصاك
 اوصاك المق
 اوصاك اولمق
 اوصاك دتمق
 اوصاكلق
 اوصال
 اوصال اولمق
 اوصان طوتمق
 اوصان كلمك
 اوصان ويرمك
 اوصتمق
 اوصك
 اوصك اولمق
 اوصك طوتمق
 اوصك لق
 اوصكلق
 اوصل
 اوصمق
 اوصن اولمق
 [اوصول بوى]
 اوصوللو
 اوصى آزمق
 اوطار
 اوطارمق
 اوطاق
 ارطوراق
 اوطوراق ايتمك

oturak yeri	اوطوراق يری	uğrı kapu	اوغری قپو
oturup turmak	اوطورب طورمق	uğrılamaq	اوغر یلامق
oturak yiri	اوطورق يری	uğrılık	اوغر یلق
oturmaq	اوطوروشمق	uğrılamaq	اوغر یلمق
ota	اوطا	uğrılanmaq	اوغر یلمق
otalık	اوطا لئق	uğrılایم	اوغر یلین
ota yağlama	اوطه یاغلمه	uğrın	اوغرین
uğ yeri	اوط يری	uğrın uğrın	اوغرین اوغرین
uğ	اوغ	uğrınca	[اوغرینجه]
uğut	اوغت	uğrın kapu	اوغرین قاپو
uğur, uğru	اوغر	uğrın kapu	اوغرین قپو
uğraş	اوغراش	uğrını açmaq	اوغرینی آچمق
uğraş itmek	اوغراش ایتمک	uğrın yol	اوغرین یول
uğraş itmek	اوغراش ایتمک	uğrı yol	اوغری یول
uğraş eylemek	اوغراش ایلمک	oğsamaq	اوغشامق
uğraşçı	اوغراشچی	oğsamaq	اوغشمق
uğraşmaq	اوغراشمق	oğul	اوغل
uğraş yiri	اوغراش يری	oğlağı	اوغلاغی
uğrağan	اوغراغن	oğlan	اوغلان
oğraq	اوغراق	oğlan adam	اوغلان آدم
uqramaq	اوغرامق	oğlanaşı	اوغلان آشی
uğrayu gelmek	اوغرایو کلمک	oğlaneşi	اوغلان اشی
uğraş	اوغراش	oğlan uşaq	اوغلان اوشاق
uğraş eylemek	اوغراش ایلمک	oğlan uşaq	اوغلان اوشق
uğraşmaq	اوغراشمق	oğlan burusu	اوغلان بروسى
uğraş yiri	اوغراش يری	oğlan burusu	اوغلان بوروسى
uvağıraq	اوغر ق	oğlan burusu	اوغلان بوریسى
uğurқан	اوغر قان	oğlancık	اوغلانچق
uğrılamaq, uğurlamaq	اوغرلامق	oğlancuq	اوغلانچوق
uğrılایم, uğrılایم, uğrulایم	اوغرلاين	oğlana qalmaq	اوغلانه قلمق
uğurlایم	اوغرلاينجه	oğlan yaşı	اوغلان یاشی
uğurlatmaq	اوغرلتمق	oğlanyatağı	اوغلان يتاغی
uğrılادın	اوغرلدن	oğlanyatağı	اوغلان يتغی
uğrılık, uğruluk, uğurluq	اوغرلق	oğul oğlancuq	اوغل اوغلانچوق
uğrılamaq, uğurlamaq	اوغرلمق	oğul oğlu	اوغل اوغلی
uğurlanmaq	اوغرلنمق	oğul idinmek	اوغل ایدینمک
uğrılایم, uğrılایم	اوغرلین	oğulbah	اوغل بالی
uğrulایم	اوغرلینجه	oğulduruq	اوغلدرق
uqramaq, uğurmaq	اوغرمتق	oğulduruqlanmaq	اوغلدرقلمق
uğrın, uğrun	اوغرین	oğulduruq	اوغلدروق
uğrın uğrın	اوغرین اوغرین	oğul kız getirmek	اوغل قیز کتورمک
uğrulamaq	اوغرولمق	oğullık, oğulluq	اوغللق
uğrun kapu	اوغرون قپو	oğulluq kul	اوغللق قول
uğrı	اوغری	oğulluq	اوغللوق

oğlan
oğlanaşı
oğlanotu
oğlan uşak
oğlan burusu
oğlancuk
oğlancuk
oğlandan kalmak
oğmaç aş
uğumca olmak
uğumsuz
uğunuk
uğunmak
uğud
uğur
uğur eri
uğur olsun
uğurlamak
uğurlayın
uğurluk
uğurlamak
uğurlanmak
uğurluk
uğurlayın
oğuz
oğuz ısladan
oğul
oğul oğula
oğulduruk
uğumsuz
avgun
uğundurmak
uğunmak
uğurlayın
ufatmak
ufaqlamak
ufam ufam
ufanuk
ufanmak
ufatmak
ofudak
ofudak burun
üf dimek
öflez

اوغلن
اوغلن آشی
اوغلن اوتی
اوغلن اوشاق
اوغلن بوری
اوغلنچق
اوغلنچوق
اوغلندن قلمق
اوغماج آشی
اوغمجه اولق
اوغمسز
اوغمتق
اوغنمق
اوغود
اوغور
اوغور اری
اوغور اولسون
اوغورلامق
اوغورلاین
اوغورلتق
اوغورلمق
اوغورلنمق
اوغورلوق
اوغورلین
اوغوز
اوغوز اصلدن
اوغول
اوغول اوغوله
اوغولدورق
اوغومسز
اوغون
اوغوند رmq
اوغونمق
اوغیرلین
اوفاتمق
اوفاقلmq
او فام او فام
او فاتق
او فاتمق
او فتمق
او فداق
او فدی برون
او ف دیمک
او فلز

ofuducu
uvaq
okılanı
ok bırakmak
oktsuz
okutmak
uvaq devek
okraşmak
okramak
uvaqrak
okruk
okramak
okruk
okramak
ok sepitmek
okşalamak
okuşan
ok komak
oklağı
oklagı
oklamak
oklağaç
oklağı
oklagı
oklağı yağmuru
oklamak
oklamak
oklanmak
uvaqlu irilü
ev kumāşı
okmak, okumak
okunmak
okutmak
okuci
okur okur
okurca
okuşma kardaş
okuşma kârındaş
ev kulluğı
okumak
okunmak
okuyucu
okuyuşmak
oka dikmek

او فودجی
اوق
اوق ایلائی
اوق برقن
او قتمسز
او قتمق
اوق دولک
او قراشقی
او قرامق
او قرق
او قرق
او قرق
او قرومق
او قروق
او قرومق
او قرومق
او قرومق
او ق سیت مک
[او قشلامق]
او قن
اوق قومق
او قلاغو
او قلاغی
او قلامق
او قلاغچ
او قلاغو
او قلاغی
او قلاغی یغموری
او قلامق
او قلمق
او قلمنق
او قلو ایریلو
او قاشی
او قن
او قتمق
او قونمق
او قوجی
او قور او قور
او قورجه
او قشمه قرداش
او قشمه قرن داش
او قوللغی
او قومق
او قونمق
او قویجی
او قویوشق
او قه دیکمک

oķ yarışdurmak	اوق یارشدرمق	öñdüñki	اوکدنکی
okuyıcı	اوقیچی	öñdüñki	اوکدنکی
okımak	اوقیمق	öñdünürek	اوکدنورک
okınmak	اوقینمق	öñdül	اوکدول
ivek, ög, ök, öñ	اوک	öñdün	اوکدون
öñ ayak	اوک آباق	öñdüñki	اوکدونکی
oña	اوکا	öñdin	اوکدین
oñat	اوکات	ögür	اوکر
oñatca	اوکاتجه	ögüri ögüri	اوکر اوکر
oñatça	اوکاتچه	ögür olmak	اوکر اولق
oñat dillü	اوکات دالو	öñürtleşmek	اوکر تاشمک
oñat düşmemek	اوکات دوشممک	ügürtlemek	اوکر تلمک
oñat gelmek	اوکات کلمک	ögretmek, öñürtmek	اوکر تلمک
oñatlamak	اوکات لمق	öñürdici	اوکر دچی
oñad	اوکاد	öğredirek	اوکر درک
oñarmak, uñarmak	اوکارمق	öñürdişmek, öñürdüşmek	اوکر دشمک
öñermek	اوکارمک	öñürdü	اوکر دو
ün eylemek	اوک ایلمک	öñürdeki	اوکر دهکه
oñat, uñat	اوکت	öñürdi	اوکر دی
oñatca	اوکتجه	ögürdi ögürdi	اوکر دی اوکر دی
oñat düşmez olmak	اوکت دوشمز اولق	öñürdi dutmak	اوکر دی دومتق
oñat kişi	اوکت کشی	ögürsemek	اوکر سیمک
oñatlaşmak	اوکتلشمق	oñurğa	اوکر غا
oñatlık	اوکتلق	oñurğa	اوکر غه
ögütlemek	اوکتلمک	oñurğa süñügi	اوکر غه سکوی
ögütlenmek	اوکتلنمک	ögrek	اوکرک
oñatluķ	اوکتلوق	ögürlük	اوکرلک
ögeç	اوکچ	oñarmak	اوکر مق
ögeç	اوکچ	ögürmek, ügrümek	اوکر ماک
ökçesini başmak	اوکچه سینق بصمق	öğrence	اوکر نجه
ökçelemek	اوکچه لملک	öğrenişdirmek	اوکر نشدیر مک
oñdurmak, uñdurmak	[اوکدرمق]	öğrenişmek	اوکر نشمک
öñdünrek	اوکد کرک	öğrenmek	اوکر نملک
ögdül, öñdül	اوکدل	öğrenmek	اوکر نملک
ögdül atı	اوکدل آتی	ügrümek	اوکر و مک
ögdül komaķ	اوکدل قومق	ügrümük	اوکر و مومک
ögdülük	اوکد لک	ügrünmek	اوکر و نملک
ögdüllük	اوکد ل لک	ügrüni ügrüni	اوکر و نی اوکر و نی
öñdin, öñdün	اوکدن	ügrimek	اوکر یمک
öñdüñden	اوکدن دن	öksüz barmaq	اوکسز بارمق
öñdünrecük	اوکدن رچک	öksüz barmaq	اوکسز برمق
öñden şoña	اوکدن صکا	öksüz iyegü	اوکسوز ایکو
öñden şoña	اوکدن صکا	ögsemek, öksemek	اوکسمک
öñden şoña	اوکدن صوکا	ögsemek	اوکسه مک

ögüş, öküş
 öküş olmak
 ügüşmek
 öñ saç
 öñ şonra
 öñ şonj
 ök tamarı
 onğan
 öñ kol
 öñ geçenler
 öñ gidici
 öñ gelmek
 öglemek
 onultmak
 onulmak
 öglemek, öñlemek
 öglenecek
 öglenmek
 öglü
 ögleyin
 onmadık
 onmaduğ
 onmadık, onmaduk
 onmadıklık
 onmağ
 onmak, unmak
 öñmek
 ögmeklik
 öñin almak
 ögin azdurmak
 öñin almak
 ökünç
 öñince
 ögendire
 öginden gitmek
 öginden geçmek
 öñinden gelmek
 öñinde baş komak
 ögendire
 öñin kıçın
 ügünmek
 ögine düşmek
 ögine düşmek
 ögine gelmek

اوکش
 اوکش اولمق
 اوکشمک
 اوک صاچ
 اوک صکره
 اوک صوک
 اوک طمری
 اوکنن
 اوک قول
 اوک کچنلر
 اوک کدیجی
 اوک کلمک
 اوکلامک
 اوکلتمق
 اوکلتمق
 اوکلتمک
 [اوکلنچک]
 اوکلنمک
 اوکلو
 [اوکلین]
 اوکادق
 اوکدغ
 اوکدق
 اوکدبیلقلق
 اوکمغ
 اوکتق
 اوکک
 اوککک
 اوکن آلمق
 اوکن ازدرمق
 اوکن المق
 اوکنچ
 اوکنجه
 اوکندره
 اوکنندن کتمک
 اوکنندن کچمک
 اوکنندن کلمک
 اوکنده بش قومق
 اوکندره
 اوکن قعین
 اوکنمک
 اوکنه دشمک
 اوکنه دوشمک
 اوکنه کلمک

ögini dirmek
 ögini dişürmek
 ögini dişürmek
 ögini dişürmek
 ögini gidermek
 ügü
 ögütlemek
 ögütlenmek
 ögüceklenmek
 ögüde girmek
 ögür
 ögür olmak
 ügürtlemek
 ügürtlenmek
 öñürtmek
 onurğa
 öñürdici
 öñürdüşmek
 öñürdüki
 öñürdü varıcı
 öñürdi
 öñürdi olmak
 ögürsek
 onurğa
 onurğa iligi
 onurğa iligi
 onurğa kemügi
 öñ virmek
 ögürmek
 öküzgözi
 ögüş, öküş
 öküşleşmek
 üñük
 üñük başı
 onultmak
 onulmak
 ügülemek
 öñe, övke
 öge düşmek
 öge düşürmek
 ügi
 ögi başına dirilmek
 ögi dirilmek
 ögeyik

اوکنی درمک
 اوکنی دشرمک
 اوکنی دوشرمک
 اوکنی دیوشرمک
 اوکنی کیدرمک
 اوکو
 اوکوتلمک
 اوکوتلنمک
 اوکوجک لنمک
 اوکوده کرمک
 اوکور
 اوکور اولمق
 اوکور تلمک
 اوکور تلمک
 اوکور تلمک
 اوکور تلمک
 اوکور تخه
 اوکور دجی
 اوکور دشمک
 اوکور دوکی
 اوکور دو وارجی
 اوکور دی
 اوکور دی اولمق
 اوکور سگ
 اوکور غه
 اوکور غه الکی
 اوکور غه ایلیکی
 اوکور غه کوکی
 اوک ورمک
 اوکورمک
 اوکوز کوزی
 اوکوش
 اوکوشلشمک
 اوکوک
 اوکوک باشی
 اوکوتلمق
 اوکولمق
 [اوکولمک]
 اوکه
 اوکه دشمک
 اوکه دشورمک
 اوکی
 اوکی باشنه دیرلمک
 اوکی دیريلمک
 اوکیک

ögi gitmek	اوکی گتمک	ola ki	اولا که
ögi gelmek	اوکی گلمک	ola kim	اولا کیم
ögi gitmek	اوکی گیتمک	ulaltmak	اولالتمک
öğine bırakmak	اوکینه برقی	olalum idi	اولالم ایدی
öğine düşmek	اوکینه دوشمک	ulalmak	اولالتمک
öğine getirmek	اوکینه گیتیرمک	ulalu başlamak	اولالو باشلامک
öğini başına dirmek	اوکینی باشنه دیرمک	ulam ulam	اولام اولام
öğini dirmek	اوکینی درمک	ulamak	اولامق
öğini dirmek	اوکینی دیرمک	ola mı	اولامی
öğini gidermek	اوکینی کیدرمک	ulanmak	اولانتمک
ol, öl, ul	اول	olaydı	اولایدی
ol aracuk	اول آراجق	olayız	اولایز
ol aradan	اول آرادن	ulayu	اولایو
ol arada	اول آراهه	ulayı	اولایی
ol araya	اول آرا په	ülp	اولب
ola	اولا	ol bir	اول بر
öled	اولاد	ülp	اولپ
olar	اولار	ülpermek	اولپریمک
ol aradan	اول ارادن	ölet	اولت
ol arada	اول اراده	ölütmek	اولتیمک
ol araya	اول ارایه	olcalamak	اولحالمق
ol arayı	اول ارایی	ölçüm	اولچم
ol aradan	اول اردن	ölçermek	اولچیرمک
olarunla	اولارکله	ölçek başı	اولچک باشی
ölezmek	اولازمک	ölçüm	اولچم
olasını	اولاسنی	ölçü	اولچو
ulaşılı, ulaşılı	اولاشخ	ölçülenmek	اولچولنمک
ulaşdurmak	اولاشدرمق	ölçüm	اولچوم
ulaşdırı	اولاشدری	olçumluk	اولچوملق
ulaşgan	اولاشغان	olçumluk itmek	اولچوملق ایتمک
ulaşık, ulaşık	اولاشق	ölçümlemek	اولچوملنمک
ulaşukluk	اولاشقلى	övlüc virmek	اولچ ویرمک
üleşik	اولاشک	oldurmak	اولدرمق
ulaşmak	اولاشق	öldürünölmek	اولدرنلمک
üleşmek	اولاشمک	olduğıyla	اولد غیله
ulaşu	اولاشو	oldurmak	اولدورمق
ulaşuk	اولاشوق	olduğından girü	اولدوغندان گیرو
üleşük	اولاشوک	oldı olaldan	اولدی اللدن
ulağ	اولاغ	oldıysa	اولد یسه
avlağı	اولاغو	olar	اولر
olak, ulak	اولاق	ölezimek	اولزیمک
ulakcı atı	اولاقچی آتی	ulus	اولس
ulaklık	اولاقلق	öleş, üleş, üleş	اولش
ola kim	اولاکم	üleşdirilmek	اولشدیرلمک

ulaşdırmak
 üleşdirmek
 ulaşduru
 ulaşdırı, ulaşdırı
 üleşdürmek
 ulaşdırmak
 ulaşğan
 ulaşık
 ulaşkan
 üleşik
 ulaşmak
 ulaşmak
 ulaşmaklık
 üleşmek
 ulaşuk
 olta eylemek
 ulağat
 avlağı
 avlağı
 ulaq
 oloq dem
 oloq sâ'at
 evelek
 ülger
 olı gelmek
 ola kim, ol kim
 ola ki
 ulaltmak
 ulalmak
 ulalmak
 öllemek
 ululanmak
 öllemek
 ölüm erenleri
 ölüm eri
 olmaz
 ölüm esrükligi
 olmağın
 olmamış
 ulam ulam
 olmaz
 olmazlanmak
 olmaz vaqıt
 olmaz yire

اولشدرمق
 اولشدرمك
 اولشدرو
 اولشدری
 اولشدرورمك
 اولشديرمق
 اولشغن
 اولشق
 اولشقن
 اولشك
 اولشاق
 اولشمق
 اولشمقلىق
 اولشمك
 اولشوق
 اولطه ايلمك
 اولغ آت
 اولغو
 اولغى
 اولق
 اولقدم
 اولق ساعت
 اولك
 اولكر
 اولكالمك
 اولكم
 اولكه
 اولتمق
 اوللىمق
 اوللمق
 اوللمك
 اوللنمق
 اوللنمك
 اولم ارنلری
 اولم ارى
 اولماز
 اولم اسركلىكى
 اولماغن
 اولمامش
 اولم اولم
 اولمز
 اولمزلىمق
 اولمز وقت
 اولمز يره

ölmesüz
 avlamak, olmak, ulamak
 ölmek
 ölmek dirilmek
 ölmek dirilmek
 ölmegi gelmek
 ölümlü
 olmalı olmak
 ölümlü geçinmek
 ölümlü
 ölümlü itmek
 olmamak
 ola mı
 ölmeyecekce
 olmaya
 olunmak, ulanmak
 ulu,ülü
 ulu işlü
 ulu aşılı
 ulu başlu
 ölü bezi
 ulu boy
 ulu bayram
 ölütmek
 ulu hatun
 ulurak
 ölürlige urmak
 ulus
 ulu söz
 ölüsi dirisine binmek
 ülüş
 ulu tutmak
 uluğ
 oloq dem
 ölü konuklığı
 ölü kum
 ülük
 olu görmek
 ülüklenmek
 ululamak
 ululanmak
 ululatmak
 ulular yolu
 ulu leşker

اولسز
 اولق
 اولمك
 اولمك ديلمك
 اولمك ديرلمك
 اولمكى كلمك
 اولملو
 اولملو اولق
 اولملو كچنمك
 اولملى
 اولملى اتمك
 اولمق
 اولمى
 اولمياچكجه
 اولميه
 اولنمق
 اولو
 اولو اشلو
 اولو اصلو
 اولو باشلو
 اولو بزی
 اولو بوی
 اولو بيرام
 اولومتك
 اولو خاتون
 اولورق
 اولورلكه اورمق
 اولوس
 اولو سز
 اولوسى دريسنه بنمك
 اولوش
 اولو طوتمق
 اولوغ
 اولو قدم
 اولو قنقلى
 اولو قوم
 اولوك
 اولو كرمك
 اولوكلنمك
 اولولامق
 اولولانمق
 اولولتمق
 اولولر يولى
 اولو لشكر

ululık	اولولق	umsundurmak	اومسونده رفق
ululık itmek	اولولق ايتمك	umsunmak	اومسونمق
ululamak	اولولق	umşunmak	اومصونمق
ululanmak	اولولنمق	ummak, ovmak	اومق
ülülü	اولولو	evmek, ivmek	اومك
ölüm eri	اولوم اري	uvumlağı	اوملاقی
ölümcül	اولومچل	ummak	اومق
ölü medhi	اولو مدحی	umma	اوممه
olunı gelmek	اولونی كلمك	umu	اومو
ulu yol	اولو يول	umucu	اوموچى
ulu yollu	اولو يوللو	omuz uruşmak	اوموز اوروشق
ulu yollu	اولو يولو	omuz şıkmak	اوموز صقمق
ola	اوله	umusuz	اوموسز
ola düşmek	اوله دوشمك	umundurmak	اوموندورمق
ulaşmak	اوله شق	umu virmek	اومو ويرمك
ola ki	اوله كه	omaca kemigi	اومهجه كيكي
ola kim	اوله كيم	uma varmak	اومه وارمق
olalış	اوله لق	umı	اومی
ulalmak	اوله لمق	ün	اون
ulayı	اوله یی	un aş	اون آشی
ulı, üli	اولی	ün itmek	اون اتمك
olı gelmek	اولی كلمك	önegü	اوناكو
olı gelmek	اوليك كلمك	önegülik	اوناكولك
olınamak	اولیانق	önegülik itmek	اوناكولك اتمك
olınamak	اولییمق	önegülik eylemek	اوناكولك ايلمك
ölüye urmak	اولیه ورمق	önegülenmek	اوناكولنمك
ulı yol	اولی يول	önegülik	اوناكوليك
oma	اوما	önegilik itmek	اوناكيلك ايتمك
omaç, umaç, ovmaç	اوماچ	onamak	اونامق
omaç aş	اوماچ آشی	ün urmak	اون اورمق
omaç tırmak	اوماچ طورمق	un özi	اون اوزی
omaca	اوماجه	on on	اون اون
omaç	اوماچ	ün itmek	اون ايتمك
oma durmak	اوما دورمق	ün eylemek	اون ايلمك
umarlanmak	اومارلنمق	on birisi	اون برسی
umak	اوماق	on bir kerre yüz bin	اون بر کرره یوز بیک
omaç	اومچ	onbegi	اون بکی
omca	اومچا	ün boğulmak	اون بوغولمق
omaca, omca	اومچه	unutsağı	اونتساغی
omaca kemigi	اومچه كيكي	unutsaklık	اونتساقلق
umucu	اومچی	unutsağı	اونتسفو
omça	اومچا	unutsak	اونتسق
omça	اومچه	unutsaklık	اونتسقلق
omzaşmak	اومز شق	unutsalık	اونتسلق

onca	اونجه	uvak devek	اووق دوک
öncek	اونجهک	uvandurmak	اوندورمق
ün çekmek	اون چکک	ovundi	اوندی
ündemek	اوندامک	uvanmak, uvunmak	اونومق
ün dartmak	اون درتمق	eve eve, ive ive	اوه اوه
ündemek	اوندمک	uvatmak	اوهتمق
ündemek	اونده مک	evelek	اوه لک
onuşmak	اونشمق	oy	اوی
öneşmek	اونشمک	uya	اویا
ün kıpmak	اون قوپمق	uyatmak	اویاتمق
on kerre yüz biş	اون کره یوز بیک	oyad, uyad	اویاد
on kez yüz biş	اون کز یوز بیک	oyadlık, uyadlık	اویادلیق
oymak	اونکمق	uyarıcı	اویارجی
önegü	اونکو	uyarılmaq	اویارلمق
öngül	اونکول	uyarmak	اویارمق
önegülük	اونکولک	uyarmaklık	اویارمقلىق
önegülük itmek	اونکولک اتمک	üyez	اویاز
önegülük itmek	اونکولک ایتمک	uyağ	اویاغ
önegülük eylemek	اونکولک ایلیمک	oyağmak, uyağmak	اویاغتمق
önegülenmek	اونکولنمک	uyak	اویاق
ünüge	اونکه	uyakdurmak	اویاقدرمق
önegi	اونکی	uyakmak	اویاقتق
önegi ağacı	اونکی آغاجی	uyalmaq	اویالمق
önegi direk	اونکی دیرک	oyan, uyan	اویان
önegi katılı	اونکی قتلی	uyan urmak	اویان اورمق
önegilik itmek	اونکیلک ایتمک	uyan urulmaq	اویان اورولمق
önegilenmek	اونکیلنمک	uyan urılmaq	اویان اوریلمق
ünlemek	اونلمک	uyandırmak, uyandırmak	اویاندورمق
avınmak, uvanmak	اونمق	uyan tımağı	اویان طمغی
ünlemek	اوننمک	uyanık, uyanuk	اویانق
unutsağı	اونوتساغی	uyanuk olmaq	اویانق اولمق
ün virlemek	اون ویرمک	oyanlamak, uyanlamak	اویانلمق
önegülük	اونه کولک	oyanlanmak, uyanlanmak	اویانلنمق
ünegi	اونه کی	uyanmak	اویانتمق
on yaşamak	اون یاشامق	uyan vurulmaq	اویان وورولمق
uvatmak	اوااتمق	uyan gelmek	اویانو کلمک
uvacık	اواچق	uyan gelmek	اویانی کلمک
uvak	اواق	evit	اویت
uvanık, uvanuk	اواانق	üyütmek	اویتمک
uvanmak	اواانمق	ivici	اویچی
uvatmak	اوااتمق	uyağ	اویخ
öveç	اوج	uyağmak	اویختمق
uvacuk	اواجق	uyhu	اویخو
uvak	اوق	uyhısı alınmaduk	اویخوسی النمدق

uyhuya varmak	اويخويه وارمق	öylelik	اويله لك
uyur	اوير	öylelemek	اويله لك
üyürtlemek	اوير تلمك	oyum oyum	اويم اويم
uyarmak	اويرمق	uymak	اويمق
evirmek	اويرمك	oyma kapu	اويمه قهو
uyura urmak	اويره اورمق	öyün, uyan	اوين
üyez	اوين	oynarıamar	اوينار طمر
uyuşmak	اويشمق	oynaş	اويناش
evi tarafı	اوى طرف	oynaş itmek	اويناش ايتمك
uyuğan	اويغن	oynaş tutunmak	اويناش طوتنمق
oyuk	اويق	oynağan	اويناغان
uyuklaşmak	اويقلاشمق	oynağa düşmek	اويناغه دوشمك
uyakmak	اويقاق	oynamak	اوينامق
uyakmağa varmak	اويقماغا وارمق	oynayacak	اوينايماق
uyakmak	اويقمق	evin bağlamak	اوين باغلامق
uykusu uçmak	اويقوسى اچق	uyandırmak	اويند رمق
uykun	اويقون	uyundu	اويند و
üyük	اويك	uyundı	اويندى
öykelenmek	اويكلندirmek	oynaş tutmak	اوينش طوتمق
öykelenmek	اويكلنمك	evin şuyı	اوين صوي
öygen, öyken	اويكن	oyun kırmak	اوين قرمق
öyken ağrısı	اويكن اغريسى	oyun kırmak	اوين قورمق
öyken düdüğü	اويكن ددق	uyanlamak	اوينلمق
öyken maraşı	اويكن مرضى	avınmak, oyanmak, oynamak,	اوينمق
öykünmek	اويکنمك	uyanmak, oynamak	
öykünme	اويکنمه	uyan gelmek	اوينو گلمك
öykeni kabarmak	[اويكنى قيرمق]	oyuna virmek	اوينه ورمك
öykeni yellenmek	اويكنى ياللمك	uyutmak	اويوتمق
öykünmek	اويكونمك	uyucu	اويوجو
öyke	اويكه	uyucu	اويوجى
öyke almak	اويكه آلمق	oyuğ	اويوخ
öykesini yutmak	اويكه سنى يوتمق	uyur	اويور
öykesi topuğuna	اويكه سى طپوغنه چقمق	üyürtlemek	اويورتلمك
çıkmağ		uyurulmak	اويورلمق
öykelenmek	اويكه لندirmek	uyurlanmak	اويورلنمق
öykelenmek	اويكه لنمك	uyuşunmak	[اويوشنمق]
öylesinden	اويلسندن	oy virmek	اوى ورمك
uylaşmak	اويلاشمق	oy virmek	اويورمك
oyulğanmak	اويلاغنمق	uyura urmak	اويوره اورمق
oyluk, uyluk	اويلاق	uyuzlanmak	اويوزلنمق
öylelik	اويللك	uyuzlu	اويوزلو
uyalmaq	اويلمق	uyuşuk	اويوشق
oyluk	اويلوق	uyuğan	اويوغن
öyledence	اويله دنجه	oyuk, uyuku	اويوق

uyuklaşmak	اويوقلشمق	ayağ ayak	اياق اياق
üyük	اويوك	ayağ bacı	اياق باجی
üyügen	اويوكن	ayağ başımı	اياق بصیمی
oyum	اويوم	ayağ teri	اياق تری
uyumak	اويومق	ayağdaş	اياق داش
öyün	اويون	ayağ durmak	اياق درمق
öyün itmek	اويون ايتمك	ayağ deri	اياق درى
uyuntu	اويونتي	ayağdan ayağa	[اياقدن اياغه]
oyuncu	اويونجى	ayağadan biraşma	اياقدن برقتى
uyundı	اويوندى	ayağdan düşmek	اياقدن دوشمك
öyünlendürmek	اويونلندرمك	ayağ dutmak	اياق دوتمق
uyunmak	اويونمق	ayağda kalmak	اياقه قلمق
oy virmek	اوى ويرمك	ayağda komağ	اياقه قومق
uya	اويه	aya karşımak	ايا قارصمق
uyaca	اويه جه	ayağ tavuşı	اياق طاوشی
uyimak	اوييمق	ayağ tavuşdusu	اياق طاووشدسى
ahar	اهار	ayağ tavuşdusu	اياق طاووشدوسى
ay, eyi, i, iy	ای	ayağ toplamak	اياق طولق
aya, eye	ايا	ayağ götürüp gitmek	اياق كتورپ كتمك
aya ötdürmek	ايا اوتدirmek	ayağ götürmek	اياق كتورمك
aya çatlatmak	ايا چتلتتمق	ayağ götürmek	اياق كوتورمك
aya çalmak	ايا چلمق	ayağlık	اياقلىق
eyerine tolu turmak	ايارنه تولو طورمق	ayaqlamak	اياقلىق
ayaz	اياز	uyakmak	اياقق
ayağ	اياغ	ayanmak	اياقنى
ayağ üzere gelmek	اياغ اوزره كلمك	eyegü	اياكو
yağın almak	اياغن آلق	eyyâm olmak	ايام اولق
ayağın almak	اياغن المق	ayamak	اياقمق
ayağın durmak	اياغن درمق	ay ayduñı	ای ايدنى
ayağın turmak	اياغن طرمق	ay aydını	ای ايدینى
ayağın turgurmak	اياغن طورغورمق	ibrim ibrim	[ايرم ايرم]
ayağına baş urmak	اياغنه باش اورمق	ibik, ibük	ايبك
ayağın yürimek	اياغن يورمك	ibiklü	ايبكلو
ayağa bırakmak	اياغه براقق	ibibik	ايبيبك
ayağa binmek	اياغه بنمك	ıpar	اىپار
ayağa düşmek	اياغه دشمك	ıpar yavşan	اىپار يوشن
ayağa düşmek	اياغه دوشمك	ıpar yavşan	اىپار يوشن
ayağı şaşmak	اياغنى شاشمق	iplik uci	اىپلك اوجى
ayağı sıvık	اياغنى صيويق	iplice	اىپليچك
ayağına düşmek	اياغينا دوشمك	ipini uzatmamak	اىپن اوزاتمق
ayağın turmak	اياغن طورمق	ipe urmak	اىپه اورمق
ayağı yir başmamak	اياغى ير باصمق	ipi çürük	اىپى چورك
ayağ	اياق	iti	ايت
aya karşımak	ايا قارصمق	itazusu	ايت آزوسى

itburnu	ایت بورنی	içmezlenmek	ایچمز لئمک
it cânlu	ایت جانلو	için	ایچین
itçi	ایتچی	için ötdürmek	ایچین اوتدیرمک
itdirsegi	ایت درسکی	içinde	ایچنده
eytdürmek	ایتدرمک	içinmek	ایچنمک
itdirsegi	ایت درسکی	içün	ایچون
ayıtlanmak	ایتلامق	iç edik	ایچه دک
ayıtlamak	ایتلامق	iç yār	ایچ یار
itmeseyüz	ایتمسه یوز	içi sürmek	ایچی سورمک
ayıtmak	ایتمق	içi taşmak	ایچی طاشمق
eyitmek, eytmek, itmek, üyit-	ایتمک	iç tolmak	ایچی تولمق
mek		içi kıpmak	ایچی قوپمق
itmelü eylemek	ایتملو ایلمک	içi geçmek	ایچی کچمک
ay temüri	ای تموری	içi göynüme, içi göyün-	ایچی کوینمک
itürmek	ایتورمک	mek	
iti	ایتی	içi gitmek	ایچی کیتمک
it yavsası	ایت یاو سه سی	için	ایچین
it yedici	ایت یدجی	içi yatlu	ایچی یتلو
itik	ایتیک	ayağ	ایخ
iti göñüllü	ایتی کوکلو	ıharmak	ایخارمق
iç ara	ایچ آرا	uyhu	ایخو
iç ağrısı	ایچ آغریسی	ayıdağacı	اید آغاجی
iç edik, iç edük	ایچ ادک	eydici, eyidici	ایدجی
iç edikci	ایچ ادکجی	iderlenmek	ایدرلنمک
iç edük	ایچ ادوک	eydirmek, eydürmek	ایدرمک
iç edügi	ایچ ادوکی	eydişmek	ایدیشمک
iç edik	ایچ ادیک	ıduğı	ایدغی
iç burmak	ایچ بورمق	aydın	ایدک
içit	ایچیت	aydınlık delügi	ایدکلک دلوکی
içerlenmek	ایچرلنمک	idegen	ایدکن
içerüden içeri	ایچرودن ایچرو	idügi	ایدکی
içre	ایچره	eydilinmek	ایدلنمک
içeri şalmak	ایچری صالمق	ay demüri	ای دموری
iç ton	ایچ تون	aydın	ایدن
içgürmak	ایچغرمق	aydın eylemek	ایدن ایلمک
içi kara	ایچ قرا	aydınilmak	ایدنلمق
iç karartmak	ایچ قراتمق	eydinilmek	ایدنلمک
içkırık	ایچقرق	eydü eydü	ایدو ایدو
içkici	ایچکجی	idüp kılmak	ایدوب قلمق
içikmek	ایچکمک	eydürmek	ایدورمک
içegü	ایچگو	ıduğı	ایدوغی
içküci	ایچکوجی	idügi	ایدوکی
içkici	ایچکیجی	eyde eyde	ایده ایده
içlik	ایچلک	ide gelmek	ایده کلمک

idegen	ایدەگەن	irte yiri ağarmak	ایرتە ییری آغارماق
eydici, eyidici	ایدیچی	irte yiri aklıǵı	ایرتە ییری آقلاڭی
idigi	ایدیگی	irte yiri ağarmak	ایرتە ییری آغرمق
aydın	ایدین	irte yıldızı	ایرتە ییلدزی
aydınlı	ایدینلو	irte yıldızı	ایرتە ییلدزی
eydivirmek	ایدی ویرمک	irte yıldızı	ایرتە ییلدیزی
aydivirmek, eydivirmek	ایدیویرمک	eyer çalmak	ایر چلمق
ır, ir	ایر	ıraḥ	ایرخ
ıraḥ	ایراخ	ayruḥsı	ایرخسی
ıraǵ	ایراغ	ayırıldılınmak	ایردلنمق
ıraǵ itmek	ایراغ ایتمک	irden	ایردن
ıraḥ	ایراق	irürgen	ایررکن
ıraḥ itmek	ایراق ایتمک	irürmek	ایررمک
ıraḥ dutmak	ایراق دوتمق	eyer sağrığı	ایر ساغرغی
ıraḥ düşmek	ایراق دوشمک	eyer sağraǵı	ایر سغری
ıraḥ sağınçlı	ایراق سغینچلو	irişmiş	ایریشمش
ıraḥsınmak	ایراقسینمق	ırışmak	ایریشمق
ıraḥ gitmek	ایراق گتمک	irişi gelmek	ایریشی گلمک
ıraḥ gitmek	ایراق گیتمک	eyer şavraǵı	ایر صاوراڭی
ıraḥlaşdırmak	ایراقلاشدیرمق	eyer sağraǵı	ایر صغری
ıraḥlaşmak	ایراقلاشمق	ırǵalanmak	ایرغالانمق
ıraḥlıḳ	ایراقلیق	ırǵamak	ایرغامق
ıraḥlanmak	ایراقلانمق	ırǵanmak	ایرغانمق
irtesi	ایرتسی	ırǵalamak	ایرغلامق
irteki	ایرتکی	ırǵamak	ایرغقمق
ayırılanmak	ایرتلانمق	ırǵanmak	ایرغقمق
ayırılanmak	ایرتلاشمق	ayrık, ayrık	ایرق
ayırılanmak	ایرتلمق	ırkanmak	ایرقانمق
üyürtlemek	ایرتلمک	ayrık itmek	ایرق ایتمک
ayırılanmak	ایرتلنمق	ayruksırak	ایرقسرق
irtelemek	ایرتله مک	ayruksamak	ایرقسمق
irtelemek	ایرتلمک	ayrıkşımak, ayruksımak	ایرقسه مق
irte	ایرتە	ayruksamak	ایرقسی
irte aşurı gün	ایرتە آشوری کون	ayrıkşı, ayruksı	ایرق قوچی
irte ağarmak	ایرتە آغارمق	ayrık koçı	ایرق قیونی
irte ıldızı	ایرتە الدزی	ayrık koyunı	ایر قوی
irte irtesi	ایرتە ایرتسی	eyer komı	ایرک
irte çıkmak	ایرتە چیقماق	eyrek	ایرکچ
irte gice	ایرتە گجه	irkeç	ایرکرمک
irte gün	ایرتە کون	irgirmek, irgürmek	ایرکلمک
irteki	ایرتە کی	irkilmek	ایرکلمک
irte gice	ایرتە کیجه	irkmek	ایرکلمک
irtelemek	ایرتلمک	irgürmek	ایرکورمک
irte namāzı	ایرتە نماز	irki	ایرکی

irkilmek	ايركىلمك	izin izlemek	ايزن ازلملك
ırlatmak	ايرلاتمق	izin başmak	ايزن بصمق
ırlaşmak	ايرلاشمق	izi duyulmak	[ايزى دويلمق]
ırlamak	ايرلامق	izine uymak	ايزينه اويىق
ırlama	ايرلامه	izine başmak	ايزينه بصمق
ırlayıcı	ايرلايىچى	izini izlemek	ايزينى ايزلمك
ayrıldığımlayın	ايرلدىوغنلاين	izini çalmak	[ايزينى چالمق]
ayrılışmak	ايرلشمق	is	ايس
ırlağan	ايرلغن	ispir	[ايسپير]
irilik	ايرلك	istemek	اىستىمك
ayrılma, ırılma, ırlama	ايرلماق	isteyü varmak	اىستهيو وارمق
ırlayıcı	ايرليچى	isteyiksüz	اىستهيىكسىز
eyrim	ايرىم	isteyü gitmek	اىستيو گىتمك
ırmacık	ايرماچىق	ısıcağ	ايسىچىق
ıрман	ايرمان	isüz	ايسز
ıramak, ırmağ, uyarmak	ايرماق	ıssı, issi	ايسىسى
iremik, irmek	ايرمىك	ıssı şovuk	ايسى شوق
iremik	ايرمىك	isik	ايسىك
irenk	[ايرنك]	isik yir	ايسىك يىر
ıru	اىرو	ısıklı	ايسلىقلى
irürmek	ايرورمىك	ısmarlamak	ايسمارلامق
ayruğ	اىروغ	isnemek	ايسنامىك
ayruk	اىروق	isüz	ايسوز
ayruğdan ayruk	اىروقدن اىروق	ıssı, issi	ايسىسى
ayrukşı	اىروقىسى	ısıcağ	ايسىچىق
iri	ايرى	ısıcağ yüz	ايسىچىق يوز
eyer yapuğı	اير ياپوغي	iş	ايش
eyer yapuğı	اير يېوغي	iş itdirmek	ايش ائدىرمك
iri hulu	ايرى خولو	iş itmek	ايش اتمك
ayrık	ايرىق	iş eri	ايش ارى
ayrılışmak	ايرىلشمق	iş issi	ايش اسى
ırılmağ	ايرىلماق	işe gelmek	ايشا گىلمك
irilik	ايرىلىك	işi altın	ايش التون
eyrim	ايرىم	iş elden gitmek	ايش الدن گىتمك
ır yolu	اير يولى	iş ucına yapışmak	ايش اوچىنه ياپىشمق
üyez	ايز	iş ucu	ايش اوچى
iz azıtmak	ايز آزتمق	iş ucu tutmak	ايش اوچى تۇتمق
iz izlemek	ايز ايزلمك	iş üzerine olmak	ايش اوزرىنه اولمق
iz sürmek	ايز سورمىك	iş üzerine olmak	ايش اوزرىنه اولمق
ızgar	ايزغار	iş itmek	ايش ايتمك
ızgın	ايزغىن	iş eylemek	ايش ايلمىك
ızkar	ايزقار	iş başa çıkmak	ايش باشا چىقمق
izlemek	ايزلمك	iş başa irmek	ايش باشا ايرمىك
izini azıtmak	ايزن آزتمق	işbaşı	ايش باشى

işbu	ایشبو
işitgen	ایشتن کن
işitmak	ایشتمق
iş düşmek	ایش دشمنک
işden kalmak	ایشدن قالمق
iş sürmek	ایش سرمک
iş sürücü	ایش سورجی
iş sürücü	ایش سوروجی
iş sürici	ایش سوریحی
ışık	ایشق
işek, ışık	ایشک
iş geçmek	ایش کچمک
işkillemek	ایشکاللامک
işegen	ایشکن
ışılama	ایشلامق
işletmek	ایشلتمک
ışlaşmak	[ایشلشمق]
ışılama	ایشلامق
işlemek	ایشلامک
işlenmek	[ایشلنمک]
işletmek	ایشلنمک
işini altun eylemek	ایشنی آلتون ایلمک
işini başa iltmek	ایشنی باشا التمک
işini bitürmek	ایشنی بتورمک
işini düzmek	ایشنی دوزمک
işini kayurmak	ایشنی قایورمق
işe gelmek	ایشه کلمک
ışalama	ایشهلمق
işe yıl iletme	ایشه یل ایلمتک
işi uz olma	ایشی اوز اولق
işi başa iltmek	ایشی باشا التمک
işi bağlanmak	ایشی باغلانمق
işi başına iltmek	ایشی بشینه التمک
işitgen	ایشیتکن
işitmezlenmek	ایشیتمزلهنمک
işi sağ itmek	ایشی صاغ ایتمک
ışık	ایشیق
ışık	ایشیک
ışılama	ایشیلامق
ışımak	ایشیمق
işini altun itmek	ایشین آلتون ایتمک
ışra	ایصر
ışsı	ایصسی
ışsı şovuk	ایصسی ضوق

ışsı şovuk	ایصسی صوق
ışlı	ایصلی
ışmarlamak	ایصارلامق
ışıcak	ایصبجاق
ayağ, ayığ	ایغ
ayğırsamak	ایغرسمق
ıgralamak	ایغرلمق
ayağın almak	ایغن المق
ayağın durmak	ایغن درمق
ayğur	ایغور
ayağı bağlanmak	ایغی بغلنمق
ayağ, ayık, oyuk	ایق
ayağ orusu	ایق اروسى
aykaklık	ایقاکلق
ayağ orusu	ایق اوروسى
ayağ üzerine gelmek	ایق اوزرنه کلمک
ayağ ayak	ایق ایق
ayağ başmak	ایق بصمق
ayaқтаş	ایقتاش
ayaқтаş olmak	ایقتاش اولق
ayağ davuşı	ایق داوشی
ayağ deri	ایق درى
ayağdan düşmek	ایقندن دوشمک
ayağdan şalmak	ایقندن صالمق
ayağ dolamak	ایق دولق
ayağda koma	ایقده قومق
ayağ divanı	ایق دیوانی
aykurt duyurt	ایقورت دویقرت
ayağ tölama	ایق طولق
ayağ tonı	ایق طونی
ayağ koymak	ایق قویمق
ayağ götürüp gitmek	ایق کتورب کتمک
ayağ götürmek	ایق کتورمک
ayağ götürmek	ایق کوترمک
ayaqlamak	ایقلامق
ııldı	ایقالدو
ayaklık	ایقالق
ayaklanmak	ایقلنمق
ayaklı küpe	ایقلی کوپه
ayakmak, uyakmak	ایقمق
aykur	ایقور
aykılanmak	ایقیرلانمق
ig	ایک
ig	ایگک

igit
 igitlik
 iki dillü
 ikdû
 ikdi
 igdin
 igdin olmak
 inirti
 inirmek
 igirmi
 igrengen
 inez
 ineze
 igseri
 iki sözlü
 inil inil
 ikiledin
 iglü
 eyilmek
 inen, öygen, öyken
 ikin ikin
 ikinç
 inende
 inende
 iginmek, öykünmek
 igne yurdusı
 igne yurdusı
 igne yurdu
 igne yurdusı
 eyegü, eygü, inü, iyegü
 öyke
 iki arslanlar
 iki eli kanda bulunmak
 iki iki
 iki bir itmek
 igit
 iki dillü
 iki taşlar
 iki kat olmak
 iki kardaşlar
 ikileydin
 ikileyin
 ikileyin
 iki yırtmak

ايگت
 ايگتلك
 ايگ دالو
 ايكدو
 ايكدى
 ايكدین
 ايكدین اولمق
 ايكرق
 ايكرمك
 ايكرى
 ايكرنكن
 ايكرز
 ايكرزه
 ايكرى
 ايگ سوزلر
 ايكل ايكل
 ايكلدن
 ايگلو
 ايگلك
 ايكن
 ايكن ايكن
 ايكنچ
 ايگكنده
 ايگكنده
 ايگكنمك
 ايكنه يردى
 ايكنه يوردوسى
 ايكنه يوردى
 ايكنه يوردىسى
 ايكو
 ايكه
 ايكي ارسلانلر
 ايكي الى قانده بولنمق
 ايكي ايكي
 ايكي بر ايتمك
 ايگيت
 ايكي دالو
 ايكي طاغلر
 ايكي قات اولمق
 ايكي قرداشار
 ايكييلين
 ايكي لين
 ايكييلين
 ايكي برتمق

il, il
 il açmak
 eyle
 iletmek
 il urmak
 ilerü getürmek
 ilerü getürmek
 ilerü gelenler
 ileri
 il eri
 il issi
 eyle şanmak
 aylak
 aylak iletmek
 aylakçı
 ilegen
 eylemek
 ilan
 ilenç
 aylanmak
 eylenmek, ilenmek
 il ortası
 il urmak
 il olmak
 iley
 il eylemek
 ilbiz
 ilboy
 iletürmek
 ılıtmak
 eyletmek, iletmek, iltmek
 ılıcağ
 ılıca
 ıldırım
 ıldirmek, ıldürmek
 ıldız
 iledimlik
 ılduz
 ıldıramak
 ıldırım
 ıldıramak
 ilersük
 ilersük
 ilerü

ایل
 ایل آچمق
 ایلا
 ایلا تلمك
 ایل ارمق
 ایلا رو کاترمك
 ایلا رو کاتورمك
 ایلا رو کلملر
 ایلا ری
 ایل ارى
 ایل اسى
 ایلا صامق
 ایلاق
 ایلاق ایلمك
 ایلاقچی
 ایلا کن
 ایلامك
 ایلان
 ایلانچ
 ایلانمق
 ایلانمك
 ایل اورتاسى
 ایل اورمق
 ایل اولمق
 ایلا دی
 ایل ایلمك
 ایلبز
 ایل بوی
 ایلتدورمك
 ایلتمق
 ایلتمك
 ایلبچق
 ایلبجه
 ایلد ر م
 ایلد ر م ك
 ایلد ز
 ایلد ملك
 ایلد وز
 ایلدیر ا م ق
 ایلدیر م
 ایلدیر م ق
 ایلدیر س ك
 ایلدیر س و ك
 ایلدیر و

ilerü iletmek
 ilerürecük
 ilerü çekmek
 ilerürek
 ilerü zamān
 ilerü tırmaq
 ilerü gelmek
 ilerüki
 ilerükiden
 ilerüki zamān
 ilerüler
 ilerüle
 ilerü yollı
 ileri iletmek
 ileri zamān
 ileri gelmek
 eylesine
 eylese
 ilişken
 eyleşmek
 ılıgmaq
 ılığın
 aylak
 il kayıran
 ılıkdurmak
 il kavmi
 ılıkı
 eylik, eylük
 eyleksimek
 eyleksimek
 eylüklenmek
 eylüklü
 ilikmek
 ilikmen
 ilegen
 ilgü
 il gün
 iligi şu olmaq
 illeşmek
 illik
 illik
 illemek
 iliman
 eylemek, ilemek, ilmek, iylemek

ایلرو ایلتمک
 ایلرورجک
 ایلرو چکک
 ایلرورک
 ایلرو زمان
 ایلرو طورمق
 ایلرو کلامک
 ایلروکی
 ایلروکیدن
 ایلروکی زمان
 ایلرولر
 ایلرولک
 ایلرو یوللی
 ایلری ایلتمک
 ایلری زمان
 ایلری کلامک
 ایلسنه
 ایلسه
 ایلشکن
 ایلشمک
 ایلغامق
 ایلغین
 ایلق
 ایل قایران
 ایلقدرمق
 ایل قومی
 ایلقی
 ایلک
 ایلک سیمک
 ایلک لیمک
 ایلکلو
 ایلکمک
 ایلکن
 ایلکن
 ایلکو
 ایل کون
 ایلکی صو اولق
 ایلشمک
 ایلک
 ایلک
 ایلکمک
 ایلان

ilme
 ılan, ilen
 ilenç
 ilenç itmek
 ilenç virmek
 aylandurmak
 ilindi
 eylenmek, ilenmek, ilinmek
 eylük
 eyle, ile
 eyle
 eyle olsa
 eyle olşa
 eyle dutmaq
 eyle dutmaq
 eylesine
 eyle şanmaq
 eyle tutmaq
 ilen
 iley
 ılı, iley
 il yazıcı
 ılıcaq
 ılıcaq
 ılıcaq söz
 ılıca
 eyleyici
 ılısu
 ılı söz
 ilişikli söz
 ilişir
 ılısu
 illik
 ilikmen
 iligi kırumak
 ılıman, iliman
 eyleyi görmek
 im
 imeci
 imden girü
 imdi
 imrence
 ımızganmaq
 ımızganmaq

ایلمه
 ایلن
 ایلنچ
 ایلنچ ایتمک
 ایلنچ ویرمک
 ایلندرمق
 ایلندی
 ایلنمک
 ایلوک
 ایله
 ایله
 ایله اونسه
 ایله اولسه
 ایله دتمق
 ایله دوتمق
 ایله سنه
 ایله صامق
 ایله طومق
 ایلهن
 ایلهی
 ایل
 ایل یازیجی
 ایلجیاق
 ایلجیق
 ایلجیق سوز
 ایلجه
 ایلجیجی
 ایل سو
 ایل سوز
 ایلشکل سوز
 ایلشیر
 ایل صو
 ایلک
 ایلکمن
 ایلکی قورمق
 ایلیمان
 ایللی کورمک
 ایم
 ایجی
 ایمدن کیرو
 ایمدی
 ایمرنجه
 ایمزغامق
 ایمزغامق

imisse	ایمسه	iveceklik	ایواجکلیک
imişse	ایمش سا	eyvay	ای وای
imişse	ایمش سه	ivecek	ایوجک
imik, üyimek, üyümek	ایمک	ivecenlik	ایوجنلیک
imekletmek	ایمکلتتمک	ivici	ایویجی
imeklemek	ایمکلمک	ivdirmek	ایودرمک
eymenmek	ایمنمک	ivdirinilmek	ایودرنالمک
eymenme	ایمنمه	eyü dirlik	ایو دیرلک
imeci	ایمهجی	üyürtlemek	ایورتلمک
ime keçi	ایمه کچی	eyürek	ایورک
imi bir itmek	ایمی بر ایتمک	ivişmek	ایویشمک
ımr yamur söylemek	ایمیر یامر سویلمک	eyü şanmak	ایو صانق
eyin, in, oyan, öyün	این	eyü şanu	ایو صانو
inağ	ایناغ	eyü şanıçı	ایو صانیجی
inak	ایناق	eyü şanmak	ایو صنمق
inam	اینام	eyü toğuşlu	ایو طوغشلو
incerek	اینچرک	eyü toğuşlı	ایو طوغشلی
incirmek	اینچرمک	uyuşan	ایوۈغن
incük	اینچوک	ıvkar	ایوکار
inceağı	اینجه آغری	ivek, üyük	ایوک
incehastalık	اینجه خسته‌لق	ivegen, üyügen	ایوکن
incik	اینچیک	üyümezlenmek	ایومزئلنمک
ınçkırık	اینچقرق	uyumak	ایومق
ınçkırmak	اینچقرقمق	ivmek	ایومک
ınçge	اینچکا	öyün	ایون
ınçge	اینچکه	uyunmak	ایونمق
uyundu	ایندو	eyü varmak, iyü varmak	ایو وارمق
indemek	ایندهمک	ive ive	ایوه ایوه
oynaş	اینش	ivecek	ایوهجک
öyin karmak	این قرق	iveceklik	ایوهجکلیک
inegimsağmal	اینکم سغال	ivek	ایوهک
öyünle	اینله	ivegen	ایوه کن
inli boranlı olmak	[اینلی بورانلی اولمق]	ivici	ایویجی
inam	اینم	iviş	ایویش
inangan	ایننغان	ivişmek	ایوییشمک
inenmek	ایننمک	ivik	ایوییک
uyanuk	اینوق	eyü yollu	ایو یوللو
uyan u gelmek	اینو کلمک	ih, iye	ایه
ayna günü	اینه کونی	aya karşımak	ایه قرصق
inemek	اینه مک	ibi	ایبی
ini	اینی	iyi	ایغی
eyü, iv, iyü	ایو	ay yinisi	ای یکسی
eyü	ایو	iyimək	[اییمک]
ivecek	ایواجک	iyitmək	اییتمک

ب

baba	بابا	bāzār kılmak	بازار قلمق
baba uğramak	بابا اغرمق	bāzārланmak	بازارلنمق
babadiye, babadya	بابادیه	bāzārı döndürmek	بازاری دوندرمک
bahalanmak	بابالنمق	bazlamac	بازلamac
babalı kızılı olmak	بابالی قزلی اولمق	bazlambac	بازلmbac
babet	بابیت	bazlamac	بازلmac
bāb tutmak	باب طوتمق	bazlama	بازلme
babuc	بابوج	bezemek	بازمک
babullık	بابوللق	basrıkmak	باسرقمق
bataklı	باتاقلو	başkaklık	باسقاقلق
batılmak	باتلمق	başlık, basluğ	باسلق
baturmak	باتورمق	başlık	باسلیق
bac	باج	basmak	باسمق
baca	باجا	basınç	باسنج
baccı	باججی	baş	باش
baca	باجه	baş açuk	باش آچوق
bacı	باجی	baş aşmak	باش آشمق
bağça	باخچه	baş almak	باش آلمق
bağmak	باخق	baş alup baş virmek	باش آلوب باش ویرمک
badruk	بادرق	başa iletmek	باشا ایلمک
badem kürk	بادم کورک	baş itmek	باش اتمک
badya	بادیه	baş eri	باش اری
bar	بار	başak	باشاق
bart	بارت	başaklı oğ	باشاقلی اوق
bart baş	بارت باش	baş ele gelmek	باش اله کلمک
barhana	[بارخانا]	baş indirmek, baş indürmek	باش اندیرمک
bardak	بارداق	baş indürmek	باش اندورمک
bard baş	بارد باش	baş utmak	باش اوتمق
bardak	باردق	baş örtüsi	باش اورتوسی
barışdurmak	بارشدurmق	baş urmak	باش اورمق
barışık itmek	بارشیق ایتمک	baş üzre gelmek	باش اوزره کلمک
barışıklık	بارشقلق	baş öğrenmek	باش اوگرنمک
bartak	بارطاق	baş oynamak	باش اوینامق
barğ	بارغ	baş oynamag	باش اوینمغ
harmalı	بارمخ	baş oynamak	باش اوینمق
harmak	بارمق	baş uyuzı	باش اویوزی
harmamak	بارینمق	baş ip	باش ایپ
bāzār itmek	بازار ایتمک	baş eylemek	باش ایلمک
bāzār eylemek	بازار ایلمک	baş oynamak	باش اینامق
bāzār başı	بازار باشی	baş indirmek	باش ایندرمک
bāzār dutulmak	بازار دوتلمق	baş bart	باش بارت

baş baş	باش باش	başka başına	باشقه باشنه
baş bağı	باش باغی	başka çıkmak	باشقه چىقمق
baş bart, baş bört	باش برت	başka çıkarmak	باشقه چىقارمق
baş bezi	باش بزى	başka çıkmak	باشقه چىقق
baş bört	باش بورت	baş koymak	باش قىممق
başbuğ	باش بوغ	baş kayısı	باش قىوسى
başbuğ	باشبوغ	baş götürmek	باش كىتىمك
baş buhlığı	باش بولكىنى	baş götürmek	باش كىتورىمك
baş bilmemek	باش بىلمىمك	baş kesmek	باش كىسمك
baş pekligi	باش پىكلىكى	baş götürmek	باش كوتىرىمك
baş terk itmek	باش ترك اىتمك	baş gözi	باش كوزى
baş çigrinmek	باش چىگرىنمك	başlı	باشلو
baş çegzinmek	باش چىگزىنمك	başlı başı kayısı	باشلو باشى قىوسى اولمق
baş çatmak	باش چىتمق	olmak	
baş çigzinmek	باش چىگزىنمك	başlık	باشلىق
baş çekmek	باش چىكمك	başlı su	باشلى صو
baş çanağı	باش چىناغى	başmak	باشماق
baş çenberi	باش چىنبرى	başmaklık	باشماقلىق
baş çevzinmek	باش چىوزىنمك	başmak	باشمق
baş çıkarmak	باش چىقارمق	başmakçı	باشماقچى
baş hōş itmek	باش خوش اىتمك	başın aşağı şalmak	باشن آشاغا سالماق
başdaş	باشداش	başın aşağı kılmak	باشن آشاغا قىلمق
başdaşlık	باشداشلىق	başın aşağı itmek	باشن آشاغه اىتمك
başdaş	باشداش	başını aşağı eylemek	باشن آشاغه اىلمك
başdan cāndan el yumak	باشدن جانندن ال يومق	başın aşağı bırakmak	باشن آشاغه برارق
başdan cāndan çıkmak	باشدن جانندن چىقمق	başın aşağı tutmak	باشن آشاغا طوتمق
başdan çıkmak	باشدن چىقمق	başın öñine şalmak	باشن اوكنه سالماق
başdan kara	باشدن قره	başın şalmak	باش سالماق
baş dikmek	باش دىكمك	başına	باشنه
başıra	باشره	başına urmak	باشنه اورمق
baş şeker	باش شىكر	başına çekzinmek	باشنه چىزكىنمك
baş şalmak	باش سالماق	başına çevirmek	باشنه چورىمك
baş tutmak	باش طىتمق	başına dönmek	باشنه دورىمك
baş tartmak	باش طرىتمق	başına toprak koymak	باشنه طاپراق قويمق
baş tamarı	باش طامرى	başına toprak	باشنه طاپرىق
baş kazıtmak	باش قازىتمق	başını almak	باشنى آلمق
baş kaldırmak	باش قالدورىمق	başını ortaya komak	باشنى اورتايه قومق
başakçı	باشاقچى	başını örtmek	باشنى اورتىمك
baş koşmak	باش قىشمق	başını ortaya komak	باشنى اورتايه قومق
baş kılı	باش قىلى	başını taşla dögmek	[باشنى طاشه دوكمك]
başıkmaq	باشىقمق	başını kazıtmak	باشنى قازىتمق
baş koşmak	باش قوشمق	başını yenmek	باشنى يىكمك
baş komak	باش قومق	başını yire komak	باشنى يره قومق
		baş varmak	باش وارمق

baş ve buğ	باش و بۇغ	başkın	باشقین
baş u cān oynatmak	باش و جان اویناتماق	başmak	باشماق
baş a iletmek	باشه التملك	başınca idinmek	باشینچا ادينمك
baş a iletmek	باشه ايلتمك	başınmak	باشینماق
baş a baş	باشه باش	başurmak	باشورماق
baş a çıkarmak	باشه چىقارماق	başırılmağ	باشیرىلماق
baş a geçmiş	باشه كچمىش	batı	باطى
baş a gelmek	باشه كىلمك	batya	باطيا
baş a varılmak	باشه وارلماق	bağ	باغ
baş a varmak	باشه وارماق	bağ özdegi	باغ ازدكى
baş a varmak	باشه ورمق	bağdalamak	باغداالماق
baş a yazılan	باشه يازان	bağdamak	باغدامق
baş ı aş ağı olmak	باشى اشاغا اولماق	bağda	باغده
baş ı elde	باشى الله	bağda urmak	باغده اورماق
baş ı örtülü	باشى اورتلو	bağır	باغر
baş ı pek	باشى پك	bağırtlak	باغرتلاق
baş ı cān ı ele almak	باشى جانى اله آلماق	bağırtlak	باغرتلاق
baş ı çalkanmış	باشى چالقمىش	bağırdak	باغرداق
baş ı çevrilmek	باشى چوريلماق	bağırdak	باغردق
baş ı hoş olmak	باشى خوش اولماق	bāğ gözi	باغ كوزى
baş yirde kımak	باش يرده قومق	bağlamak	باغلامق
baş ıra	باشيره	bağlamak	باغلامق
baş yire ş almak	باش يره صالماق	bağlı	باغلى
baş yire kımak	باش يره قومق	bağacuk	باغه حق
baş ı ş aşmak	باشى شاشق	bağacuk	باغه چوق
baş ı kıyısı olmak	باشى قايىسى اولماق	bağ	باق
baş ı kıyu olmak	باشى قايو اولماق	bağacak	باقاچاق
baş ı kıyısı olmak	باشى قايوسى اولماق	bağ durmak	باقا دورماق
baş ı kaba	باشى قبا	bağca	باقچه
baş ı kaba	باشى قبه	bağlan kıaz	باقلاک قاز
baş ı kıyısı	باشى قيسى	bağlağı	باقلاغى
baş ıyla	باشيله	bağlavı	باقلدوى
baş yeli	باش يلى	bağım	باقىم
baş ım	باشىن	bağ u	باقو
baş ma ş ovuk geçmek	باشينه صوق كچمك	bağ yaz	باقياز
baş ma kımak	باشينه قومق	bağıcı	باقىچى
baş ı yelli, baş ı yilli	باشى يلو	bağ	باك
baş ı yelli	باشى يلى	bağ barmağı	باك برماغى
baş ağı düşmek	باشاق دوشمك	bağ bağlatmak	باك بكلامق
başdırma	باشدرمه	bağ bağlatınak	باك بكلامق
başdıq	باشديق	bağlamak	باكلامق
başırmaq, başurmak	باشورماق	bağlamak	باكلامق
başğun	باشغون	bağlamak	باكلامق
başkıç	باشقىچ	bağ virmek	باك ورمك

bağ virmek	بالک ویرمک	bandırmağ, bandurmağ	باندیرمق
bala	بالا	bavlıtmağ	باولتقمق
balacık etler	بالحق ائتر	bavlamak	باولماق
balçak	بالحاق	bavlı	باولی
balçak	بالحق	bavlımağ	باوایمق
balçuk	بالحقوق	bay	باى
baldır	بالدر	bayak	باياق
baldızık	بالدزق	bayıtmağ	بايتمق
baldu	بالدو	bayça	بايچه
baldur	بالدور	bayağı	بايغى
baldır	بالدير	bayık	بايق
baldırılanmağ	بالديرلنمق	bay kılmağ	باى قلمق
bal sağmağ	بال صاغمق	bay kişi	باى کيشى
balşama	بالصامه	baylık	بايلىق
balşara	بالصرا	bayılmağ	بايلمق
balşıra	بالصره	bayımağ, baymağ	بايغى
balık ağusu	بالق آغوسى	bayımağ	بايغىمق
balık urmağ	بالق اورمق	babak	ببىق
balık öldüren	بالق اولدرن	büt	بت
balıkçı	بالقچر	batak	بتاق
balıkçı	بالقچیر	bitirmek	بتتمک
balıkem	بالقچين	biter	بتر
balık duzağı	بالق دوزاغى	bitrişmek	بترشمق
bal kıрмаğ	بالقرمىق	biterli	بترلى
balık südlegen	بالق سدلکنى	bitürmek	بترمک
balık kulağı	بالق قولاغى	bitrüm	بتروم
bal kımak	بالقمق	bitik	بتک
balık	بالقى	bitikei	بتکيجى
bal kımak	بالقمىق	bitegen	بتکن
belinlemek	بالکلکمک	botlacı	بتلجى
ballı börek	باللى بورک	bitlemek	بتلمک
Ballıkesri	باللى کسرى	batmağ	بتمق
bal mumu yapışdurmağ	بال موسى ياپشدرمق	bitimek, bitmek	بتمک
bala	باله	biten	بتن
balığ	بالیغ	bitnel	بتنل
balıkçı	بالیقچیر	boturasamağ	بتوراسمق
balyemez topı	بال یمز طوی	bitürmek	بتورمک
bam bam	بام بام	bitüri	بتورى
bamıl kurdı	بامیل قوردی	batuk	بتوق
ban	بان	batulık	بتولق
ban ev	بان او	bitümek	بتومک
ban iv	بان ایو	bütün	بتون
ban bul kurdı	بانبل قوردی	bütün itmek	بتون اتمک
ban bul kurdı	بانبول قوردی	bütün olmağ	بتون اولمق

bütün eylemek
 bitün ile
 bite tırmaş
 bitek
 biti
 büti şınmak
 bitik
 bitilemek
 baca
 bucaş
 becitlemek
 becid
 becid olmak
 becid dutmak
 becid dutmamak
 becid durmak
 becid tutmak
 becidletmek
 becidlemek
 bucaş
 becek, bicik
 bıcılğan
 becene
 bicene olmak
 bicük
 baca
 becid
 bıçağa düşmek
 bıçağa gelmek
 bıcaş süñge irmek
 bıcaşlaşmak
 bıcaş
 bucuş
 bıçık
 bıçmek
 bıçılğan
 bıçmeli olmak
 bıçin
 bıçınmek
 bucuğar
 bıçime gelmek
 bıçin
 baş
 baş baş

بتون ايلماك
 بتونله
 بته طورمق
 بته ك
 بتي
 بتي صينمق
 بتيك
 بتي ملك
 بجا
 بجاقي
 بجتلمك
 بجد
 بجد اولمق
 بجد دتمق
 بجد دتمق
 بجد درمق
 بجد طوتمق
 بجدلتماك
 بجد ملك
 بچق
 بچك
 بچلغن
 بچنه
 بچنه اولمق
 بچوك
 بچه
 بچيد
 بچاغا دوشمك
 بچاغه كلمك
 بچاق سكوكه ارمك
 بچاقلشمق
 بچنچ
 بچتي
 بچك
 بچمك
 بچلغان
 بچملي اولمق
 بچن
 بچنمك
 بچوغر
 بچيمه كلمك
 بچين
 بچ
 بچ

baht körlüğü
 baħca
 baħca
 baħça
 baħrac
 baħmak
 bider
 budak
 bedrik, bedrük
 büdremek, büdirmek, bü-
 dürmek
 budak
 budaklanmak
 bedelleşmek
 bedinus, bednus, bidnus
 bir
 berâber itmek
 berâber itmek
 barabarlaşmak
 berâberlik çekişmek
 berâberine gelmek
 bir adlu
 bir uğurdan
 bir uğurda
 bir ağız
 bırağındı
 bıraşmak
 biregü
 bir elden
 bir elden çıkmış
 bir uğurdane
 bir uğurdan
 bir uğurda
 bir iki dimemek
 bir iki günlüğe yüz
 bir illü
 bir eylemek
 bir baş
 bir bir
 bir birin
 birbirleriyle koşılmak
 bir birin
 birbirine çalmak
 birbirini almak

بخت كورلوكي
 بىجا
 بىججه
 بىجچه
 بىجرج
 بىجقمق
 بىدار
 بىدق
 بىدرك
 بىدرمك
 بىدق
 بىدقلىنمق
 [بىدلىشمك]
 بىدنوس
 بر
 برابر اتمك
 برابر ايتمك
 برابرلشمق
 برابرلىق چكىشمك
 برابرنا كلمك
 بر ادلو
 بر اغردن
 بر اغرده
 بر اغز
 براغندى
 براقى
 براكو
 بر الدن
 بر الدن چىقمش
 بر اوغردانه
 بر اوغردن
 بر اوغرده
 بر ايكي ديممك
 بر ايكي كۈنلۈكە يۈز
 بر ايللو
 بر ايله مەك
 بر باش
 بر بر
 بر برن
 بر بىرلە قوشلمق
 بر برين
 بر بىرئە چالمق
 بر بىرىنى المق

birbirini başmak

bir bakmak

burtarmak

burtarmak

bortlamak

bertinmek

berç, bure

biricik, bürcek

bir çala

bir çakım

bürçek, bürçük

bir hâl itmek

birahmak

bir hoş olmak

bir dağı

bir düzeye

bir düzeye

bardağ

bir düzen

bir düzeye

bir döşek

birez

birezçük

birezçük

birez gün

birisi gün

barışık

barışmak

burğışmak

birgurdane

barkımak, barkımak, biraķmak

barkımak

bir koyun aşuğı ol-
mak

berk, börk

berkitmek

berk itmek

berk eylemek

berkitmek

birikdürmek

berkidilmek

bir kezden

bir gezden, bir kezden

berkişmek

بر بری بضمی

بر بقمق

بر تارمق

بر ترمق

بر تلمق

بر تلمک

برج

برجک

[بر چالا]

بر چقم

برجک

بر خال ایتمک

بر ختی

بر خوش اولمق

بر دخی

بر دزیا

بر دزیه

بر دق

بر دوزن

بر دوزهیه

بر دوشک

برز

برزجک

برزجوک

برز کون

برسی کون

برشقی

برشقی

برغشمتی

برغوردانه

برقی

برقیمق

برقیون اشوغی اولمق

برک

برک اتمک

برک ایتمک

برک ایلمک

برکتمک

برکد رملک

برکد لملک

برکزدا

برکزدن

برکشمک

berklik

berkilmek

berkilü

berkimek, birikmek

berkinmek

biregü

bir göç miķdârı

birike

biregi, bir iki, börki

berk itmek

berkitmek

berkişmek

berkimek

berk yüzlü

birlik

birlik itmek

birlik eylemek

birlemek

berlü

birle

birlemek

birim

barmağ

barmacuk

barmağa diş urmağ

barmağ, burmağ

barmağca

barmağ hesâbı

barmağ dişlemek

bürümek

burma

birin ikin

birin birin

birin birin

birince

bir niceler

bürüncek

bir niceler

birince, bir nice

bir nice el

burunduruk

burunduğın

burunluluk

burnamağ

برکلك

بركلك ملك

بركلكو

بركلك

بركتمك

برككو

برككوج مقدارى

بركه

بركى

برك ايتتمك

برك ايتتمك

برك ايتتمك

برك ايتتمك

برك يوزلو

برك

برك ايتتمك

برك ايتتمك

برك

برلو

برله

برله ملك

برم

برماق

برمق

برمه ديش اورمق

برمق

برمقچه

برمق حسابى

برمق ديشلامك

برمك

برمه

برن اكن

برن برن

برن بيرن

برنجيا

برنجالار

برنجلك

برنجلار

برنجه

برنجه ال

برندرق

برندغين

برنلولىق

برنمق

bir nice	بر نیجه	bezerlik	بزرلك
burnına yel girmek	بر نییه یل کرمک	bozarmak	بزرمق
berü	برو	bızağı, buzağı	بزو
burun otı	برون اوق	bezek	بزك
bürüncük	برونچك	bezekci	بزكچى
burunduruk	بروندورق	bezek kılmağ	بزك قلمق
burunduk	بروندوق	bezeklenmek	بزكلنمك
burundalı	بروندهلى	bezeklü	بزكلو
burunsalık	برونسالىق	bezegen, bizgin	بزكن
hire, büre	بره	bezek virmek	بزك ويرمك
bir yan itmek	بريان ايتمك	bazlamac	بزلماچ
beri öte	برى اوته	bazlamac	بزلچ
biri bir	[برى بر]	bizlenc	بزلنج
biri birisinden	برى برىسندن	bizlengeç, bizlengiç	بزلنكچ
biri birine	برى برينه	bizlik	بزلىك
biri birine urmak	برى برينه اورمق	bizemsek	بزمسك
biri birine koymak	برى برينه قويماق	bezemek	بزمك
biricik	برىچك	bezenilmek	بزنلمك
bir yirde dirilmek	بر يرده ديريلمك	bezenmek	بزنمك
birisi gün	برىسى كون	bezek	بزهك
barışmak	برىشمق	bezeyiş	بزىش
bir yakadan baş çı-	بر يقادن باش چقمق	busarığ	بشارق
ķarmak		bisbütün	بس بشون
bir yağa olmak	بر يكا اولماق	besberâber	بس برابر
bir yağa itmek	بر يكا ايتمك	bestil	بستيل
birikmek	برىكمك	basacak	بسجق
birim	بريم	başun	بسخون
birin ikin	برين اكين	besdil	بسدل
birin birin	برين برين	beserek, besirek, biserek	بسرك
birin birine	برين برينه	basurmak	بسمرق
bir yol	بر يول	bislemek	بسلامك
bir yire gelmek	بر ييره كلمك	beslengi	بسلىنگى
bir yiyim	بر ييم	beslü	بسلو
biz, böz	بز	basamak	بسمق
buzakı	بزاقي	bismil	بسمل
bizcileyin	بزچلین	bisü, busu	بسو
bizçileyin	بزچلین	busu açmak	بسو اچماق
büzdüm	بزدم	büsük	بسوك
bezdüm kemigi	بزدم ككى	besilek	[بسيلك]
bizden	بزدن	baş, biş	بش
bizden iyiler	بزدن ايلر	baş ailetmek	بشا ايلتمك
bizden yegler	بزدن يكلر	baş aşı	بشا باش
hezdirme	بزديرمه	başarmak	بشارمق
bozarak	بزرک	başarumamak	بشاروماق

başak	بشاك	başırıkmağ	بصرق
başakcı	بشاكجی	başırmağ, başurmağ	بصرمق
boşanmağ	بشانمق	başkımcı	بصقمچه
baş bart	بش برت	başkı	بصقمی
beş bucağlı	بش بوچاقلو	başılmağ	بصلمق
başcı	بشجی	başamağ, başmağ	بصمق
başdağ	بشدق	başınç	بصنچ
baş düzmek	بش دوزمك	buşu	بصو
bişirtmek	بشیرتمك	başılmağ	بصیلمق
buşurgamağ	بشورغامق	buzağılık inek	بضاغلق اینك
bişirmek, bişürmek	بشیرمك	butağ	بطاق
başra	بشره	bağır	بطر
başğa	باشغه	bağırık	بطاریق
başaklama	باشقلمه	bağun	بطون
baş komağ	بش قق	bağya	بطیه
başıkmağ	باشقمق	ba'zımuğ	بعصمنك
başka	باشقه	buğ	بغ
başka çıkarmağ	باشقه چیقارمق	bağa	بغا
başka kılmağ	باشقه قلمق	bağarsık	بغارسق
bişik	بشك	bağarsuk	بغارسوق
başlık	باشلق	boğazlavu	بغازلو
başlamağ	باشلمق	boğazı ele virmek	بغازی اله ورمك
başlanmağ	باشلنمق	boğası	بغاسی
başlu	باشلو	bağ badırık	بغ بدرق
başmağ	باشاق	buğda	بغدا
başmağcı	باشاقجی	bağdamağ	بغدامق
başmağ, buşmağ	باشمق	buğdaylık	بغدايیق
başmağcı	باشمقجی	buğday enlü	بغداي اكلو
başmağcı	باشمقجی	buğday günü	بغداي کون
bişmek	بشيمك	bağdalamağ	بغدلماق
başnalmağ	باشنلمق	bağdarmağ	بغدلنمق
buşu	بشو	bağda, buğda	بغده
bişürmek	بشورمك	bağda urmağ	بغده اورمق
beşe	بشه	bağdamağ	بغده مق
bişegen	بشه کن	buğday gün	بغدی کن
bişi	بشی	bağır, buğur	بغر
baş aşğa	باشی اشغه	bağır başmağ	بغر باصمق
bişirmek	بشیرمك	bağirtlak	بغرتلاق
başın şalmağ	باشین صالمق	bağirtlak kuşu	بغرتلق قوشی
başına and içmek	باشینه اند ایچمك	bağır çıkmağ	بغر چقمق
başına söylemek	باشینه سويلمك	bağırdağ	بغرداق
baş düşmek	باشه دوشمك	bağırdağ	بغردق
başberâber	باش برابر	bağarsık, bağarsuk	بغرسق
başdurmağ	باشدورمق	bağırsak şırtındısı	بغرسق صیرندیسی

bağursuk	بغرسوق	bağağan	بَقْعَن
bağarşak	بغرصق	buğağı	بَقْعُو
bağırsak şıırması	بغرصق صیرمسی	baqlağı	بَقْلَو
bağarşuk, bağırşuk, bagurşuk	بغرصوق	baqlağı	بَقْلَغی
bağrak	بغرق	baqla şalmak	بَقْلَه صالِق
bağrı baş	بغری باش	baqla kırı	بَقْلَه قیری
bağrı başlu	بغری باشلو	bakım	بَقِم
bağrı başlu	بغری باشلو	bakmak	بَقْمَق
bağrı başlı	بغری باشلی	bıkın	بَقْن
bağrı katı	بغری قاتی	bakanak	بَقْناق
bağırkara	بغری قره	bakanak	بَقْمَق
bağrını ezmek	[بغرینی ازمک]	baka	بَقَه
bağrını baş eylemek	بغری باش ایلمک	bakacak	بَقَه جق
bağrı yağın eritmek	بغری یاغن ارمک	bakanak	بَقَه نق
boğazlağı	بغزلغو	bakım	بَقِم
boğazlağı düdügi	بغزلغو ددکی	bıkın	بَقْن
boğazlağı	بغزلی	bakılmak	بَقْمِلان
boğazı ele virmek	بغزی اله ورمک	beg, bek, beğ, buğ	بَلک
bağşış	بغشش	büget	بِکات
bağlanmak	بغلانمق	bınar	بِکار
bağlamalı	بغلالمو	bağa seni gerek	بِکا سنی کرک
bağlamak	بغلِمق	begbörki	بَلک برکی
bağlanmak	بغلنمق	biğ biğ	بَلک بَلک
bağlu	بغلو	begbörki	بَلک بورکی
bağlı	بغلی	bektaş	بِکَتاش
boğmağ	بغاغ	bekitmek	بِکْتِمک
boğmak	بغاق	begçügez	بِکْچوکز
boğmak	بغمق	beğdeş	بِکْداش
boğun	بغن	beğdeş	بَلک دش
buğur	بغور	beğdeş	بِکْدش
buğursamak	بغورسمق	beğdeşsiz, beğdeşsüz	بِکْدش سز
boğuz	بغوز	beğdeşsüz	بِکْدش سز
boğuzlamak	بغوزلامق	beğdeşsüz	بِکْدش سوز
boğun	بغون	beğdeşsüz	بِکْدش سوز
bağa	بغه	beğ düşmek	بَلک دِشْمک
bakacak	بِقاجق	biğden bir	بِکْدن بر
buğağı	بقاگی	biğden bir	بِکْدن بر
bakanak	بقانق	beğ düşmek	بَلک دِشْمک
bakça	بقچا	beğdeş	بِکْدَه ش
bakça	بقچه	bügrüce	بِکْرجه
bakracük	بِقرجک	bügrü	بِکْری
bakrak	بِقرق	beğiz	بِکْز
bakara	بقره	beğiz aldurmak	بِکْز آلدِرمق
baksimat	بقسپات	beğzedem olam	بِکْزدم اولام

beşzer بکزر
 beşzeş بکزش
 beşiz geçmek بکزر کچمک
 beşzenmek بکزنمک
 beşzi alınmak بکزی آلمق
 beşzi ürpermek بکزی اورپرمک
 beşzi boz oyunu بکزی بوز اوینی
 beşzi çalmak بکزی چلیمق
 beşzi gülmek بکزی کولمک
 beksumat بکسماط
 beksimet بکسمت
 bekişdürmek بکشد رملک
 bekişmek بکشمک
 begşene بکشنه
 başlamak بکلامق
 başlanmak بکلانمق
 bükltmek بکلتمک
 bekler بکالر
 beglik, beklik بکلك
 beglik bez بکلك بز
 başlamak بکلمق
 beklemek, beşlemek, büklemek, büklemek بکلنمک
 büklemek, büklemek, büklemek بکلنمک
 begelinmek, beglenmek, bek- بکلنمک
 lenmek, beşlenmek
 beglücaş بکلوجاچ
 büklemek بکلومک
 beglemek, beklemek بکلنمک
 bekmez بکاز
 bekmez بکز
 bükemek, bükmek بکک
 bükün بکن
 begenecekleyin بکنجکلین
 begenmezlenmek بکنمزلمنمک
 bekinmek, bügenmek بکنمک
 bigi بکی
 bekitmek بکیتمک
 begirmek بکیرمک
 bek yüzlü بک یوزلو
 bil بل
 bile بلا
 balaban بلابان
 bular بلار
 bülüzük بلازوک

bilesince بلاسنجا
 bilesince بلاسنجه
 bilaş بلاش
 balak بلاق
 belerج بلاک
 bilelerine بلالرنه
 belen, bilan بلان
 bel bağlamak بل باغلامق
 balaban بلبان
 bel bağlamak بل بغلامق
 bilüp bilmeyüp بلیپ بلبایپ
 bulatmak بلتمق
 bilici, bilüç, buluş بلیج
 bilece بلیجه
 bilici بلیجی
 balçak بلیچاق
 balçak بلیچق
 balçık hurma بلیچق خرمای
 balçıklamak بلیچقلمق
 bildir بلدر
 bildürdi ola بادر دی اوله
 bildirgi بلدرغی
 bildirki بلدرکی
 bildirki ola بلدک اوله
 bildüklü بلدکلی
 bular بلز
 belürtmek بلرتمک
 belerçin gözlü بلرچین کوزلو
 bilürlemek بلرلنمک
 belermek, belürmek بلرلمک
 belerü kalmak بلرو قلمق
 beleri kalmak بلری قالمق
 bilezük urınmak بلزک اورنمق
 belesüz, bellisüz, belüsüz بلمز
 bilüsüzlik بلمزلك
 bilesince بلسنجه
 bilesinde بلسنده
 bilesine بلسنه
 bilüsüz بلسوز
 bilisi şaşmak بلسی شاشق
 biliş بلیش
 bilişdürmek بلیشد رملک
 bulaşkan بلیشقان

bilişlik	بليشلك
bilişlik virmek	بليشلك ويرمك
bilişmek	بليشمك
baltız	بالتیز
bel tolaması	بل طولماسی
bulğarı	بلغاری
bulak	بلیق
balğ urmak	بلیق اورمق
bahkçıl otağa	بلیقچیل اوتاغه
balğımağ.	بلیقمق
bolğa	بلیقه
belek, beleş, belik, belin, bileş,	بلك
bilik, bölük	
bilge	بلیکا
bileşce	بلیکچه
bilekçek	بلك چك
bileşde	بلیكده
beliñletmek	بلیكلىتمك
beliñlemek	بلكلىمك
beliñlemek	بلكلىمك
beliklenmek	[بلیكلىنمك]
belgülü	بلیكلو
belgülü	بلیكلو
beliñleyü durmak	بلیكلیو دورمق
belkim	بلیكم
belkim	بلیكم
bilegin almak	بلیكن المق
bilgü	بلیكو
bileşüze	بلیكوزه
bilge	بلیكه
bilgi	بلیکی
bolaltmak	بلیلتمق
bilelerinde	بلیلرئده
bellü, bililü, bilülü	بلیلو
bellü ad	بلیلو اد
bellü bayıq	بلیلو بایق
bellü bilmek	بلیلو بلیمك
bellü bilmek	بلیلو بلیلمك
bellü söz	بلیلو سوز
bellüsi	بلیلوسی
bellü kişi	بلیلو کشی
bellü kişi	بلیلو کیشی
bellülemek	بلیلولمك
bilmez	بلیماز

bilemce	بلیمچه
bilmedük	بلیمدك
bilmezlik	بلیمزلک
bilmezlenmek	بلیمزلنمك
bilmeze urmak	بلیمزه اورمق
bilmiş ol	بلیمش اول
belemek, bilemek	بلیامك
bulun	بلین
bilincek çıkmak	بلینچك چقمق
belenmek, bilünmek	بلینمك
bilinmelü olmağ	بلینملو اولمق
bellü, bilü	بلیو
bilü bilenler	بلیو بلینلر
bellü bilmek	بلیو بیلیمك
bölüş	بلیوچ
bölücek	بلیوچك
bülüş	بلیوچ
bilür	بلیور
belürtmek	بلیورتك
bilürlemek	بلیورلنمك
bilürmek	بلیورمك
bilürin işlemek	بلیورن ایشلمك
belüsüz, bilüsüz	بلیوسز
bilüsüzin	بلیوسوزن
bilüsi şaşmak	بلیوسی شاشمق
bilüsi yañılmak	بلیوسی ییکلممق
bölük, buluş	بلیوک
belünlemek	بلیوکلمك
bellülemek	بلیولمك
bilü virmek	بلیو ورمك
bile	بلیه
bile olmak	بلیه اولمق
bilesine	بلیه سته
bile toğmış	بلیه طغمش
bile koşmak	بلیه قشقمق
bile koşmak	بلیه قوشمق
bile kımak	بلیه قومق
bilegen	بلیكن
bilelik	بلیه لك
bili	بلی
bilisi şaşmak	بلیسی شاشمق
biliş	بلیش
bili tırmak	بلی طورمق
belik, bilik	بلیك

belinlemek
bilili
belin bağlamak
belinden gelmek
belinlemek
belini bağlamak
belini taş eylemek
banbuk
ben başa
ben beni
banbuk
binit
binütlü
bencileyin
bencileyin
bencileyin
hunca
hunca dürlü
buncadan berü
buncalar
binid
bundak, bunduk
bunduk taş
binidli
binidli
bandurmak
bunda
biniş
biniş olmak
bıngıldayık
bıngıldayık
bıngıldayık
benek altunlu
ben gibi
bingeşdürmek
bingeşdirmek
bingeşik
bingeşmek
hunlaruñla
benlik eylemek
benlenmek
binülü
benem demek
binmek

بيليكلەمەك
بىلى
بىلىن باغلاماق
بىلىندىن كەلمەك
بىلىنلەمەك
بىلىنى باغلاماق
بىلىنى تاش ايلەمەك
بىنىق
بىن بىكا
بىن بىنى
بىنبوق
بىنىت
بىنىتلۇ
بىن جىلەين
بىنجىلەين
بىنجىلەين
بىنجە
بىنجە درلو
بىنجەدىن برو
بىنجەلر
بىند
بىندىق
بىندىق تاشى
بىندىلو
بىندىلى
بىندورمىق
بىندە
بىنىش
بىنىش اولمىق
بىنغىلدايىق
بىنقىلدەيىق
بىنقىلدايىق
بىنك آلتونلو
بىن كىبى
بىنكىشدرمەك
بىنكىشدىرمەك
بىنكىشك
بىنكىشمەك
بىنلر وىكلە
[بىنك ايلەمەك]
بىنانمەك
بىنلو
بىن دىمەك
بىنمەك

binen binenüñ
binü
binüt
binüd
beneviş
bunuñ bigi
bunuñ gibi
benüle
benvenlik
benvenlik
binüye yaramak
bini
beni başa qomaz
binit
biniden taraf
biniden yanı
bö
bu ara
bu ara
bu aşıl
bu üzere
buba
butraşmak
butraq
butraq
botlaci
botlaci
botlamak
botlamalı olmak
botlaci
bütün olmak
buta
büüt yonmak
bucacuk
bucag
bucak
bucurğat
bucak
böcü
böcü
böce
buçuk
buçukluk
budak

بىن بىنىك
بىنو
بىنوت
بىنود
بىنوش
بىنوك بىكى
بىنوك كىبى
بىنولە
بىنون لك
بىنونلك
بىنويە يرمىق
بىنى
بىنى باكە قومز
بىنىت
بىنىدىن طرف
بىنىدىن يانى
بىو
بو آرا
بو آرا
بو اصل
بو اوزرە
بوبا
بوتراشقى
بوتراق
بوتراق
بوتلاجى
بوتلاج
بوتلمەق
بو تولمەلى اولمىق
بوتلەجى
بوتون اولمىق
بوتە
بوت يونمىق
بوجاجىق
بوجاغ
بوجاق
بوجرغات
بوجىق
بوجو
بوجوك
بوجە
بوجوق
بوجوقلىق
بوداق

boduç	بودچ	börk	بورک
budur ola	بودر اول	börke	بورکه
bu düzene	بودزنا	börki, bürgi	بورکی
budaç	بودق	burulğan	بورلغان
bu dükeli	بو دکل	burlağan	بورلغن
bu dükeliyle	بو دکلیله	borlaç	بورلق
buduç	بودوچ	burulmaq	بورلماق
bor	بور	burmaç	بورمچ
büre	بورا	burmaq	بورماق
burakmaq	بوراقق	burma, bürüme	بورمه
boran	بوران	burma saç	بورمه صاچ
börtdürmek	بورتدورمک	burma şadef	بورمه شادف
burtarmaq	بورتارماق	burnaz	بورناز
burtarık	بورتاریق	bürüncek	بورنچک
burtuşmaq	بورتوشماق	burunduruç	بورندورق
burtuq	بورتوق	burunduruç	بورندورق
bortlaç	بورتلاق	burunduq	بورندوق
bortlamak	بورتلماق	burında koxmaq	بورنده قوقق
burc	بورج	burunsalıq	بورنسالق
borç issi	بورج اسی	burun sürtmek	بورن سورتمک
bürcek	بورچک	burun tırmak	بورن طمرمق
burcalamak	بورچلماق	burunlu	بورنلو
bureu bureu	[بورجو بورجو]	bürünmek	بورنمک
burca burca	بورچه بورچه	burnu sımak	بورنی سیمک
burçukdurmaq	بورچقدورماق	burnı yire depilmek	بورنی یره دپلمک
bu resm ile	بورسم ایله	buru	بورو
bu resme	بورسمه	buru tutmaq	بورو طوتمق
buruş yarış olmak	بورش یارش اولماق	bürüm bürüm	بوروم بوروم
burğaç	بورغاج	burun düdüğü	بورون دودکی
burğaç	بورغاج	burun şonığı	بورون شوکاگی
burğaş	بورغاش	burun şonığı	بورون شوکاگی
burğaşmaq	بورغاشماق	bora, bura, büre	بوره
burğasıq	بورغاشیق	burı	بورنی
burğaş	بورغاش	boryaz	بوریاز
burğasıq	بورغاشیق	bürimek	بوریمک
burğasıq	بورغاشیق	boz	بوز
borğu, burğu	بورغو	bozaç	بوزاچ
burqaç	بورقاج	bozarak	بوزارق
burkaş	بورقاش	bozarmak	بوزارماق
burkaşdırmak	بورقاشدیرماق	buzagu	بوزاغو
burkaşık	بورقاشیق	buzagudışı	بوزاغو دشی
burkamaç	بورقاماق	buzagi	بوزاگی
burkmaq	بورقماق	buzagıdışı	بوزاگی دشی
burkun burkun	بورقون بورقون	buz urmak	بوز اورماق

bozca aş	بوزجه اش	butluk	بوطلۇق
bozca aş1	بوزجه اشى	butluğ	بوطلوغ
bozcıl	بوزجیل	butluk	بوطلوق
bozdağan	بوزداغان	boţuç	بوطوج
bozdağan, bozdoğan	بوزداغان	buturlık	بوطلوق
bozdağan	بوزدغن	boţur	بوطور
bozdoğan	بوزدوغان	buţa	بوطة
bozarmağ	بوزرمىق	boğ, buğ	بوغ
buzagu	بوزغو	boğarşuk	بوغارصوق
bozğun söylemek	بوزغون سويلمك	boğaz deligi	بوغاز دليكى
boztağan	بوزطغان	boğazlağı	بوغازلاغى
boztoğan	بوزطوغان	boğazı tolusına	بوغازى طولوسنه
bozkun	بوزقون	boğazın almak	بوغازين آلمق
buzalatmak	بوزلتمق	boğasa	بوغاسه
bozlamak, buzalamak	بوزلمق	boğası	بوغاسى
büzüli düşmek	بوزلى دوشمك	boğasa	بوغاسه
bozumtук	بوزمتق	boğası	بوغاسى
boz muhâlif	بوز مخالف	boğanak, buğanak	بوغاناق
büzmek	بوزمك	buğur	بوغر
bozuk	[بوزوق]	buğra	بوغرا
busarık	بوسرق	bağırtlak, boğurtlak	بوغرتلاق
busu	بوسو	buğursamak	بوغورسمق
busu açmak	بوسو اچق	boğazlağı	بوغز لغو
busı	بوسى	boğazı kulu	بوغزى قولى
boşatmak	بوشاتمق	boğazı yarı	بوغزى يارى
boşandırmak	بوشاندرمىق	boğmak	بوغماق
boşanmak	بوشاتمق	boğmak	بوغمتق
boş olmak	بوش اولمق	boğmaklanmak	بوغمتقانمق
boş bağarsuk	بوش بغرسق	boğun	بوغن
boş böğür	بوش بوكر	buğanak	بوغناق
boş böğür	بوش بوكور	buğanak	بوغنتق
boşatmak	بوشتمق	boğınmak	بوغنمق
boş şalmak	بوش صالحق	buğur	بوغور
boş kımak	بوش قومق	boğurtlak	بوغور تلاق
boşlamak	بوشلامق	boğun	بوغون
boşlanmak	بوشلانمق	buğunak	بوغوناق
boşlık	بوشلىق	boğasamak	بوغه سمق
boşlamak	بوشلمق	boğasamak	بوغه صمق
boşlamak	بوشله مق	boğınmak	بوغینمق
buşmak	بوشق	bukağı	بوقاغى
boşanmak	بوشنمق	buk ağı	بوقاغى
buşurgamak	بوشورغامق	boğça	بوقةچه
buşu	بوصو	bukağı	بوقةغو
buşı	بوصى	buş, бүk	بوك

buja	بوکا	bola kim	بولا کم
buja uğramak	بوکا اغرمق	bulamak	بولامق
bujar	بوکار	bulanmak	بولانماق
bügenmek	بوکانمک	bolay kim	بولای کم
bün bün atmak	بوك بوك آتمق	bolay ki	بولای کی
böget, büget	بوکت	bulatmak	بولتمق
bükitmek	بوکتیمک	bulcaş	بولجاش
buñdaş	بوکداش	buluç	بولچ
bügdek	بوكدك	buldur	بولدر
bügrü	بوکر	buldur buldur	بولدر بولدر
bögür igi	بوکر اکی	bular	بولر
bögürtlenkuşı	بوکرتلن قوشی	bulareılayın	بولرجلین
bögrüşmek	بوکرشمک	bularunla	بولرکله
bögrek, bögrik	بوکرک	bolsımağ	بولسمق
bögrekerigi	بوکرک اریکی	buluşuk	بولشق
bügrü	بوکری	bulaşmak, buluşmak	بولشمق
büküşmek	بوکشیمک	bulğalığ	بولغلق
buñ gün	بوك كون	bola kim	بولکم
buñalsılık	بوکلسلق	bölge	[بولکه]
bügelek, бүклük	بوکلک	bolmak	بولمق
büklüm	بوکلم	bölme	بولمه
bügelmek	بوکلیمک	bulanmak	بولنمق
buñlu	بوکلو	bulıntı	بولونتی
buñlu olmak	بوکلو اولمق	bula	بوله
buklük	بوکلوک	bulamak	بوله ماق
buñlu gelmek	بوکلو کلیمک	bavlı	بولی
büklümek	بوکلومک	bolay kı	بولیق
bügmek, бүkmek	بوکمک	bolay ki	بولیک
bügenmek	بوکنیمک	bolay kim	بولیکم
bükük	بوکوک	bolay ki	بولیکه
bükün	بوکون	bolay ki	بولیکی
bükün bükün olmak	بوکون بوکون اولمق	bulın	بولین
bugünkü gün	بوکونکی کون	bön	بون
bugünlicek	بوکونلیجک	bunbur	بونبور
buja	بوکه	buncağ	بونجاق
bügemek	بوکه مک	buncağız	بونجغز
buñ yiri	بوك یری	buncağ	بونجق
bula	بولا	buncılaym	بونجلایم
bolad	بولاد	buncılaym	بونجلایم
bular	بولار	bunca	بونجه
bularca	بولارجه	buncadan herü	بونجهدن برو
bularuñçün	بولارکچون	bundan	بوندن
bülezük	بولازوک	bundan öte	بوندن اوته
bulaşmak	بولاشمق	bön düşmek	بون دوشمک

bunda	بۇندە	büyüklemek	بويىكلىمەك
bundalıgumuz	بۇندەلغىمىز	büyükleme	بويىكلىنىمەك
bunun birle	بۇنىڭ بىرلە	boylamaq	بويلاشق
bunun gibi	بۇنىڭ كىيى	boylashmaq	بويلاشق
bunlariyla, bunlariyla	بۇنىلر كىلە	böyleme	بويلا
bunlariyla	بۇنىلر و كىلە	boylamaq	بويلىمەك
bunun birle	بۇنىڭ بىرلە	büylük	بويلىك
büvelek	بويلىك	böyle ile	بويلىق
büvelek	بويلىك	böylesine	بويلىق سىنە
boy, böy	بويى	böylesine	بويلىق سىنە
boyak	بويلىق	buymak	بويىمەك
boyandibi	بويلىق دى	boymul	بويىمەك
boyandibi	بويلىق دى	boymul	بويىمەك
boyandurmaq	بويلىق دىمەك	boyun	بويىن
boyanıq	بويلىق	boyun almak	بويىن ئالماق
boya yetmek	بويلىق يەتمەك	boyun bezi	بويىن بەزى
boy başı	بويلىق باشى	boyun cebesi	بويىن جەبەسى
boy begi	بويلىق بەگى	boyun dutmaq	بويىن دىمەك
boy begi	بويلىق بەگى	boynıra	بويىنرە
boy bosun	بويلىق بوسۇن	boyun şunmaq	بويىن شۇنماق
boy bosun	بويلىق بوسۇن	boyun tutmaq	بويىن تۇتماق
boy boşun	بويلىق بوشۇن	boyun tartmaq	بويىن تارتماق
boy boylamaq	بويلىق بويلاشق	boyun komah	بويىن قومخ
boy çekmek	بويلىق چەكمەك	boyunluk	بويىنلىق
boydaş	بويلىق داش	boyunlamak	بويىنلىمەك
buydurmaq	بويلىق دىرماق	boyanmaq	بويىنلىمەك
bu yir	بويلىق يىر	büyünmek	بويىنلىمەك
boyraz	بويلىق راز	boynın urmaq	بويىن ارماق
buyruk	بويلىق رۇق	boynın urmaq	بويىن اورماق
buyruk issi	بويلىق رۇق اسى	boynına almak	بويىنە ئالماق
buyruk buyurmaq	بويلىق رۇق بويۇرماق	boynına el bırakmaq	بويىنە ال بىراق
buyruk tutucı	بويلىق رۇق تۇتۇجى	boynına kol bırakmaq	بويىنە قول بىراق
buyruk geçmek	بويلىق رۇق كەچمەك	boynına almak	بويىنە ئالماق
buyruldu	بويلىق رۇق دى	boynına sarmak	بويىنە سىرماق
buyruğ	بويلىق رۇق	boynına şalmak	بويىنە سالىق
buyruğında bulunmaq	بويلىق رۇق بولۇنماق	boynına şarmak	بويىنە سىرماق
buyruk	بويلىق رۇق	boynını burmaq	بويىن بۇرماق
buyruk itmek	بويلىق رۇق ايتماق	boyun virmek	بويىن ورمەك
buyruk şımaq	بويلىق رۇق شىماق	boynuzluböce	بويىنۇزلى بوجە
buyruk şımaq	بويلىق رۇق شىماق	boyun virmek	بويىن ورمەك
buyruk tutucı	بويلىق رۇق تۇتۇجى	boynı burulmuş	بويىن بۇرۇلمۇش
buyruldu	بويلىق رۇق دى	boynı burılı	بويىن بۇرۇلى
boyak	بويلىق	buyurdum	بويلىق دىمەك
bu yañadan	[بويلىق يەنە]	buyuruk	بويلىق دىمەك

buyurmak	بويورمق	birirmek	بیرکک
boy virmek	بوی ورمک	buyurulmak	بیرلمق
büyük bāzār	بویوک بازار	birin birin	بیرن برن
büyükleme	بویوکلنمک	birince	بیرنجا
bu yol	بو یول	birince	بیرنجه
boyun	بویون	buyruğında olmak	بیروغنده اولمق
boyun sunmak	بویون صونمق	buyruğı yürümek	بیروغی یورمک
boyı bükülmek	بوی بوکلنمک	buyruk	بیروق
bahādan inmek	باهدن اینمک	buyruk geçürmek	بیروق کچورمک
bahā kesmek	بها کسمک	birükme	بیروکک
bahāya kesmek	بهايه کسمک	biri gün	بیری کون
bay, boy	بی	biz	بیز
baya	بیا	bizemek	بیزه مک
Bayat	بیات	biserek	بیسرک
beyāza çıkmak	بیاضه چقمق	biserek	بی سرک
bayağılایم	بیاغیلین	bisü	بیسو
bayağı	بیاغی	biş, bişi	بیش
bayağica	بیاغیجه	bişürmek	بیشرمک
bayak	بیاق	bişik	بیشک
beybence	بییمجه	bişi	بیشی
bititmek	بیتمک	bayağılایم	بیغلین
bitmiş gün	بیتمش کون	bıyığını balta kes-	بیغن بالطه کسمز اولمق
bitmek	بیتمک	mez olmak	
biten, bitün	بیتن	bıyığına gülmek	بیغنه کولمک
bitük	بیٹوک	bıyığın burmak	بیغن برمق
bitürmek	بیٹومک	bıyığı yelli	بیغی یللی
bitevi	بیٹوی	bayak, bayık	بیق
bititmek	بیتمک	bıyıkdağ	بیقداق
biçinmek	بیچنمک	bıyıkdağ	بیقدق
biçin	بیچین	beyik, big, bigi	بیک
boydaş	بی داش	bıyar	بیکار
bir uğurdan	بیر اوغردن	biş artuk	بیک ارتق
bırakmak	بیر اقق	biş anca	بیک انجه
biribimek	بیر بیمک	biş başlar	بیک باشلر
hirez	بیرز	biş başlar	بیک بشار
hirisi yıl	بیرسی یل	biş begi	بیک بکی
buyruğınlayın	بیرغ لین	biş biş	بیک بیك
bırağı görmek	بیرغو کورمک	biş kez biş	بیك کر بیك
buyruk	بیرق	bişinde birini	بیکنده بیرنی
buyruk eyesi	بیرق ایاسی	bigi	بیکی
buyruk itmek	بیرق ایتمک	bişin bişin	بیکین بیکین
buyruk dutmak	بیرق دتمق	bil	بیل
buyruk sımak	بیرق ستمق	bile	بیلا
buyruk sınmak	بیرق صنمق	bilesince	بیلاسنجه

bilesine	بيلاسنه	beyle, bile	بيله
bılaşık	بيلاشق	bilece	بيله جه
bılaşık	بيلاشيق	bilesince	بيله سنجه
bil bağlamak	بيل باغلامق	bilesinde	بيله سنده
bilecen	بيلجن	bilelerince	بيله لر نجه
bilece	بيلجه	bilemek	بيله ملك
bilici	بيلجى	bileye	بيليا
bıldır	بيلدز	bilici	بيليجى
bıldırğı	بيلدرغى	biliş	بيليش
bıldırğı	بيلديرغى	bilini bağlamak	بيلنى باغلامق
bıldırkı	بيلديرکه	buyamak	بييمق
bilesince	بيلاسنجه	boyun dutmak	بين دتمق
bilesine	بيلاسنه	biner	بينر
bilesinde	بيلاسينده	beynisüz	بينسوز
biliş	بيلش	beynisi	بينسى
biliş görüş	بيلش كوروش	boyun tutmak	بين طوتمق
bilişlik	بيلشلك	binilmeli olmak	بينلماو ايتمك
bılaşmak	بيلشمق	beynini şıvırmak	بيننى صوالمق
bilişmek	بيلشمك	boyun virmek	بين ورمك
baylık	بيلق	beyni, bini	بينى
bileq	بيلك	buyur almak	بيور آلمق
bilge	بيلكا	buyurtu	بيورتو
bilgiç	بيلكچ	buyuruk	بيورق
bilence	بيلكجه	buyuruk etmek, buyuruk	بيورق ايتمك
bilekçe	بيلكچه	itmek	
bilge	بيلكه	buyuruk buyurmak	بيورق بيورمق
bilelik	بيللك	buyuruk sürmek	بيورق سورمك
billemc	بيلله	buyuruk şımak	بيورق صيمق
bilülü	بيللولو	buyuruldu	بيورلدی
bilmez	بيلمز	buyurmak	بيورمق
bilemce	بيلمجه	buyuruk	بيوروق
bilmezsin mi	بيلمز سنمى	büyük er	بيوك ار
bilmezlenmek	بيلمز لئمك	büyüklemek	بيوكلكمك
bilmeze urmak	بيلمزه اورمق	büyüklenmek	بيوكلكنمك
boylamak	بيلمق	boyun olmak	بيون اولمق
bilemek	بيلمك	boyun çekici	بيون چكيجى
bilenmek	بيلنمك	boyun dartmak	بيون درتمق
bilü	بيلو	boyun şınmak	بيون صونمق
bilüsüzlik	بيلوسرلك	boyun tutmak	بيون طوتمق
bilük	بيلوك	boyun virmek	بيون ورمك
bilülü	بيللولو	hıyığı yelli	بينى يلى

pabadça	پايد چه	pürçük	پرچوک
patat urmak	پاتت اورى	perdesi yırtılmak	پردسى يرتلمق
pat şat	پات سات	perde dutmak	پردہ دتمق
paça paça	پاچه پاچه	perdede	پردہ دہ
pağça	پاخچا	perde kırmak	پردہ قورمق
partal	پارتال	pers olmak	پرس اولمق
par par	پار پار	pers itmek	پرس ایتmek
par par tutuşmak	پار پار توتوشمق	perk	پرک
parda	پارده	perkitmek	پرکتمک
parlağuş	پارلغج	perklik	پرکلیک
param param	پارم پارم	pırlağaç	پرلاغاج
parmak şokmak	پارمق صوقق	pırlağaç	پرلاغاج
parmak götürmek	پارمق کتورمک	pırlağuş	پرلاغوج
para pura	پاره پوره	pırlak	پرلاق
para ve pura	پاره و پوره	pırlaşmak	پرلشمق
pastav	پاستاو	parlağuş, pırlağuş	پرلغوج
paslu	پاسلو	pırlağuş	پرلغوج
paşa	پاشا	pırlak	پرلق
paşalı	پاشالی	pırlanğaç	پرلکنچ
paşmak	پاشمق	pırlanğuş	پرلنقوج
paf puf	پاف پوف	pürlenmek	پرلنمک
pambuk	پامبوق	perem perem	پر م پر م
pambuk	پامبوق	parmağını ağzında	پرمغنى اغزنده قومق
panbuk	پانبوق	komak	
paylanmak	پایانمق	pereme	پرمه
pepegi	پپکى	peren peren, pırın pırın	پرن پرن
pepegi itmek	پپه کى اتمک	perese	پره سه
pepegilik	پپه کى لک	pezik	[پزیک]
pepeyi	پپه يى	pes, püs	پس
pepeyilik	پپه يى لک	pisik	پسک
puta	پتا	pesligen	پسلگن
petek	پتک	pisi	پسى
paçarızlık	پچارزلق	pisilik eylemek	پسیلک ایلmek
peçelü at	پچه لو آت	paşa	پشا
para	پرا	paşmak	پشاق
paralanmak	پرالنمق	paşmakçı	پشاقچى
par par, pır pır	پر پر	paşmak	پشمق
pirpirim, pürpürüm	پر پر م	paşmakçı	پشمقچى
pirpiri	پر پر ی	peşe	پشه
pürtüklü	پرتکلو	pişi	پشى
pürçek	پرچک	peşimân yimek	پشيان ييمک

pışkırmak	پىقىرىمق	poryaz	پورىياز
puğur	پۇغور	pus, püs	پوس
puğursamak	پۇغورسىمق	pusarık	پوسارىق
peftere	پىفتىرە	postunun eri	پوستىنىڭ ارى
pek	پىك	postına sığışmamak	پوستىنىڭ سىغىشمىمىق
pek itmek	پىك اتمىك	püsey	پوسىك
pekitmek	پىكىتمىك	püşkürmek	پوسكىرىمىك
pekişdürmek	پىكىشىدورىمىك	pusmak	پوسىمىق
pekişmek	پىكىشىمىك	pusı	پوسى
pek turmak	پىك تورمىق	pusı kımak	پوسى قومىق
pek tutmak	پىك توتىمىق	puşmak	پوشىمىق
peklik	پىكلىك	poşu	[پوشو]
pek yel	پىك يىل	puş	پوص
pek yüzölük	پىك يوزولوك	puşat	پوصات
puluç	پىلوچ	puşad	پوصاد
pelid	پىلىد	puşarık	پوصارىق
pambuk	پىمبوق	poşalmak	پوصالىمىق
pamuk atıcı	پىموق اتچى	puşarık	پوصارىق
panbuk	پىنبىق	poşalmak	پوصالىمىق
panbucak	پىنبوقچى	puşmak	پوصىمىق
panbuk	پىنبوق	puşulanmak	پوصولنىمىق
pençe dutmak	پىنچە دوتىمىق	puşarık	پوصەرىق
pençesin burmak	پىنچە سىن بورىق	poşuk	پوشوق
pençesin burmak	پىنچە سىن بورىق	poğrenk	پوغرىنىك
pençeli fermān	پىنچەلى فرمāن	puğur	پوغور
peneke	پىنىكە	püfkürmek	پوفكىرىمىك
panmuk	پىنمىق	puğağı	پوقاغى
panmuk	پىنموق	pul	پول
pineke	پىنىكە	pula almamak	پولا المىمىق
penir	پىنىر	puluç, püliç	پولىچ
potlacı	پوتلاجى	puluç	پولىچ
potlamak	پوتلامىق	puluç	پولۇچ
puta	پوتە	puluç	پولۇچ
pöç	پوچ	pula şaymamak	پوله شايىمىق
puç olmak	پوچ اولمىق	peh peh	پە پە
poca urmak	پوچە اورمىق	payam	پيام
pöç, puç	پوچ	pırpır	پىرپىر
por, pür	پور	pırlağıç	پىرلاغۇچ
purtarmak	پورتىرىمىق	pîrelmek	پىرلىمىك
pürçek	پورچىك	pîrelmek	پىرلىمىك
püren	پورن	peygamber görmiş	پىغامبەر كرمىش
püre	پورە	peynir dişi	پىنىر دىشى

ta	تا	tobalak	تبالق
taban kaçmak	تابان قاقق	taban	تابان
tabur	تابور	tobra	تبرا
tabur kırmak	تابور قورمق	tobra	تبره
tapşurmak	تاپشورمق	tebs olmak	تبس اولمق
tapmak	تاپمق	tebs eylemek	تبس ايلمك
tat	تات	tepsermek	تبسرمك
tatarı	تاتاری	tıbık	تبیق
tağıl	تاغل	tapkır	تبقر
tağıl biti	تاغل بی	tepir	تپیر
taraş	تاراش	tepsermek	تپسرمك
tārīh bağlamak	تاریخ باغلمق	tepek	تپك
tārīh kazanmalu	تاریخ قزئملو	töpel	تپل
tezene	تازنه	tıpıltu	تپلئتو
tāze yüzlülük	تازه یوزلولك	tepingi	تپنگی
tas tas	تاس تاس	tepir	تپیر
te'essüf yimek	تأسف ییمك	tutruk	تترق
tasa	تاسه	titregen	تتركن
taşarlanmak	تاصرلنمق	tutruk	تتروق
taşlak	تاصلق	tetiri	تتری
taşım	تاصم	titsingen	تتسنگن
taşma	تاصمه	titsinmek	تتسنمك
taşımlamak	تاصیملامق	tutuk	تتی
taş	تاك	tutmaç	تتاج
Tağrı	تاگری	tütün	تتن
Tağrı buyırğı	تاگری بویریغی	tütüzmek	تتوزمك
Tağrıdevecigi	تاگری دوهجکی	tütün	تتون
tegek	تاكك	tütünlik	تتونلك
tekin	تاكن	tecir	تجر
tañyiri	تاگ یری	tohtamak	تختمق
talamak	تالامق	tahta	تخته
talan	تالان	tahtabaşı	تخته باشی
talanlanmak	تالانلنمق	tahta tahta	تخته تخته
talanmak	[تالانمق]	tahta kaçmak	تخته قاقق
talvar	تالوار	tahta kurdı	تخته قردی
tañış olmak	تائش اولمق	tahta kaçmak	تخته ققمق
tav	تاو	tohtamak	تخته مق
tavuk	تاوق	tahtı kılıçlamak	تختی قلیچلماق
tavucak	تاووجق	tahra	تخره
tay	تای	tağıl	تاغل
taylaşdırmak	تایلشدیرمق	tohum	تخم

tohum tutmak	تخم طتمق	tiz	تز
tohum suyu	تخوم صوي	teze	ترا
tahlıl	تخیل	tizcek	تزجک
tahlıl ağacı	تخیل اغاجی	tizcegez	تزجگز
tahlıl bāzārı	تخیل بازاری	tizcegin	تزجکین
tahlıl biti	تخیل بی	tizceciik	تزجهجک
tere	تر	tezden	تزدن
turaş	تراج	tezikmek	تزیکمک
taras	تراش	tizlemek	تزلمک
tartmak	ترتمق	tizle	تزله
tartınmak	ترتمق	tezene	تزنه
tertib şaklamak	ترتیب صقلمق	teze	تره
tercümān	ترجمان	tezene	تره نه
terece	ترجه	tizirek	تزیړک
ter düşmek	تر دشمک	tiziye	ترییه
terdek	تردک	tüskürmek	تسکرمک
ters izine dönmek	ترس از نه دوئمک	tosun	تسون
terslik	ترسلک	taşdilemek	تصدیق ملک
terslemek	ترسلمک	taşlaş	تصلاش
turşu destisi	ترشی دسدسی	taşlamak	تصلامق
tağamak	ترغمق	taşım	تصم
tırkaz	ترقاز	taşımamak	تصملمق
tırkazlamak	ترقازلامق	taşacağı	تصه جغی
tırkazlamak	ترقزلامق	toğa	تغا
tıraşu	ترقو	tağar	تغار
terek, türk	ترک	tüfenk serpmek	تفنک سرپمک
ter geçmiş	ترکچمک	tefe	تفه
Türklük	ترککک	tefelü	تفهلو
terken	ترکن	tıkıldı	تقلدی
terkin urmak	ترکن اورمق	tağla urmak	تقله اورمق
tirkenmek	ترکنمک	tek	تک
terkini urmak	ترکنی اورمق	tegek	تکاک
tereke	ترکه	tekele	تکاله
terki atı	ترکی آتی	tek durmak	تکدرمق
türkü yakmak	ترکی یاقق	tek degül	تک دکل
terlik	ترکک	Tağrı, teker	تکر
termen	ترمن	Tağrı'dan ılısu	تکردن الیسو
turvanda	ترونده	Tağrı'dan hammām	تکردن حمام
torunısı	ترونیسی	tekerek	تکرک
torva	تروه	Tağrı	تکری
tere, türe	تره	Tağrı evi	تکری اوی
tere türe	تره تره	Tağrı'dan hammām	تکریدن حمام
tiryāki koşusu	تریایکی قوشوسی	Tağrıkuşu	تکری قوشی
tiriz	تریز	teşizlik	تکمزلیک

tekesimek
tek tırmaq
tegek
tegeltü
tegelti
tegeltici
tegeltilik
tegele, tekele, tekle
tükeli
tügme
tekin
tekün
tike
tekesimek
teki
tekyelenmek
tiginmek
tekye urmaq
tekyelenmek
tekye vurmaq
talaz
talazlanmaq
talamak
teltik
tulğa
tel kırmak
tulqıx
tülek
tellenmek
teleme
tülüngi
tülenmek
talvar
tulux
telesimek
tüm
temaşāya almak
tuman, tumman
tamtāze
temren
temel bırakmaq
temen, tümen
tin
tenbelet, tenbelit

تکسمک
تک طور مق
تکک
تکلتو
تکلتی
تکلتیجی
تکلتیک
تکله
تکلی
تکمه
تکن
تکون
تکمه
تکسمک
تکی
تکیلنمک
تکینمک
تکيه اور مق
تکيلنمک
تکيه ورمق
تلاز
تلاز لنمق
تلامق
تل تیک
تلغه
تل قرمق
تلقوق
تلك
[تللنمک]
تلمه
تلکی
تلنمک
تلوار
تلوق
تله سیمک
تم
تماشیه المق
تمان
تمتازه
تمرن
تمل بر اقق
تمن
تن
تنبلت

tenbelit
ten kalıbı
tınkıldı
tenk
Taŋrı
Taŋrılıq
Taŋrı eylemek
Taŋrıdevecigi
taŋsuq
tınmaq
tü
tobra
tobra
tevbe yıkmak
topalak
topalak
tutarık
tuturuq
tuturuq
tütüzdürmek
tütüzdürmek
tütüzmek
tutuk
tutuklaşmak
tutmaq
tütmeq
tütün
tütüzmek
tütün
tuq
tuq
tohaq
tohtamak
tohtamak
tohtamak
tohtamak
tor, tur
türetmek
turaq
tevir tevir
turgay
Türkotu
türkü yırlatmaq
torluk

تنبلیت
تن قالبی
تنقالی
تنک
تنکری
تنکرلق
تنکری ایلمک
تنکری ده وه جکی
تنکسوق
تنمق
تو
توبرا
توبره
توبه یقمق
توپلاق
توپلق
توتارق
توترق
توتروق
تہ تزدرمک
توتزدورمک
توتزرمک
توتق
توتقلاشمق
توتماق
توتمک
توتن
توتوزمک
توتون
توچ
توچ
توخواج
توختامق
توختمق
توخته مق
توخدامق
تور
تور اتمک
توراج
تور تور
تورغای
تورک اوتو
تورکی یرلامق
تورلق

torluk	تورلوق	tuluk	تولوق
turumtay	تورمطاي	tulkuq	تولقۇق
türemek	تورمەك	tuvulka	تولقە
torva	توروا	tölek, tülek	تولك
turvan	توروان	tülege gelmek	تولكە كەلمەك
torva	توروە	tulup itmek	تولوب ايتمەك
töre, türe	تورە	tülüdeve	تولو دۈە
toz, töz, tuz	توز	tülürek	تولورك
tozağacı	توز آغاجى	toluq, tuluk	تولوق
tozak	توزاق	tulumpata	تولۇپتە
tozaklanmaq	توزاقلانمق	tülemek	تولەمەك
toz koparmaq	توز قوپارمق	tuman, tumman, tümen	تومان
toz koparmaq	توز قوپرمق	tümce	تۈمچە
toz kopmaq	توز قوپمق	tomruq	تورۇق
tozlurak	توزلورق	tümel	تۈمل
tuzheca	توزلەجە	tümmek	تۈممەك
tozmaq	توزمق	tümen	تۈمەن
tüzmek	تۈزمەك	tümenât	تۈمەنات
tozundi	تۈزۈندى	tün	تۈن
tozını göge şavur- maş	تۈزۈنى كۈگە شاورمق	tuvulga	تۈۈلگە
tüskürmek	تۈسكۈرمەك	tavı, toy, tüy	تۈی
tüskürmek	تۈسكۈرمەك	toyaka	تۈياقە
tüskürtmek	تۈسكۈرتمەك	tavıcık	تۈیۈچى
tosunlık	تۈسۈنلىق	tevır	تۈیر
tosun	تۈسون	tüyisi	تۈیىسى
tüsi onmamak	تۈسى اوقمىق	toygün	تۈیۈگۈن
tüş	تۈش	tuyuk	تۈيۈك
tuğ	تۈۈ	ti	تى
tovga	تۈۈغا	tib incir	تىب انجىر
tuğulga	تۈۈلگە	titiz	تېتىز
tuğulka	تۈۈلگە	tiz	تېز
tuğlga	تۈۈلگە	tiz olmaq	تېز اولمىق
toquç	تۈۈچ	tiz ayaklu	تېز اياقلۇ
toklu	تۈۈلۈ	tiz tiz	تېز تېز
toklı	تۈۈلى	tizcek	تېزچەك
toquç	تۈۈچ	tizce	[تېزچە]
tevek, tök, tüg, tük	تۈۈك	tiz deprenici	تېز دېرەنجى
tökezimek	تۈۈكزىمەك	tizden	[تېزدن]
tökmek, tügmek	تۈۈكەك	tizde	تېزدە
tügme	تۈۈگە	tizrek	تېزرك
tökülmek	تۈۈكۈلمەك	tiz günde	تېز كۈندە
tulguq	تۈلگۈق	tizlik	تېزلىك
tulga, tuvulga	تۈلگە	tizlik itmek	تېزلىك ايتمەك
		tizlemek	تېزلىمەك

tizlenmek
tiziye
tıgala
tığa urmak
taylak
timeç

تیزلنمک
تیزیه
تیغاله
تیغه اورمق
تیلاق
تیاج
timarlamak
timar virmek
timür
timür gömlek
teyin, tiyin
teyün

تیمارلق
[تیمار ویرهک]
تیمور
تیمور کوملک
تین
تیون

ج

cecim
car
car itmek
cardın
carıs itmek
car kılmak
carıldeşmak
caru
caru urmak
caru çalmak
cazhut
cāzılanmak
caşur dibi
cağ
cagışdı
camışlık
camışlanmak
cāmūs öküzi
cān
cān arıtmak
cān alıcı
cān ısmarlamak
cān ısmarlamak
cān eksitmek
cān alıcı
cān özemek
cān evi
cān oynamak
cān iletmek
cān bāzārı
cān baş oynamak
cāncuq
cān hırsuzı

جاجیم
جار
جار ایشمک
جاردین
جارس ایشمک
جار قلمق
جارلدیشمق
جارو
جارو اورمق
جارو چلمق
جازهوت
جازلنمق
جاشر دیبی
جاغ
جاغشیدی
جامشلق
جامشلنمق
جاموس اکوزی
جان
جان آرتمق
جان آلیجی
جان اسمرلق
جان اصمرلق
جان اکستمک
جان الیجی
جان اوزهمک
جان اووی
جان اوینامق
جان ایلممک
جان بازاری
جان باش اینامق
جانچق
جان خسوزی

cān dartmak
cān dartmak
cān deri
cān tapşurmak
cān tartmak
cān tartınmak
cān tutmak
cangırdı
cān qarışdırmaq
canķırdı
cān kırtaran
canķı
cān kesegi
cān gözin uyarmak
cān gözi
cānını ağzına almak
cānına od düşmek
cānına boyanmak
cānına geçmek
cānına ne şığarsa
cāna başa qalmamak
cāna qalmamak
cāna qalmamak
cāna geçer
cānı azacuk
cānı kılca qalmak
cānı yirine oturmaq
cānını yoğa qomak
cānı yirine oturmaq
cav
cav dutmak
cavlı
cavmaq

جان دارتمق
جان درتمق
جان دری
جان طاشمرق
جان طرتمق
جان طرتنمق
جان طوتمق
جانغردی
جان قاریشدرمق
جانقردی
جان قورتران
جانققی
جان کسکی
جان کوزن او یاردق
جان کوزی
جانن اغزنه المق
جاننه اود دشمک
جاننه بویتمق
جاننه کچمک
جاننه نه صغرسه
جانه باشه قلممق
جانه قالمق
جانه قلممق
جانه کچر
جانی آزاجق
جانی قلیجه قالمق
جانی یرینه او طورمق
جانینی یوقه قومق
جانی یرینه او تورمق
جاو
جاو دوتمق
جاولی
جاومق

cāhilceler	جاهلچہ لہر	cizme	چڑھہ
cabalamak	جبالق	cizi	چڑی
ceban	جبان	cüst	جست
cabayı kesmemek	[جبابی کسممک]	cüsteletmek	جستلتمک
cıbıık çağırmağ	جیبیق چاغرمق	cığ	جنگ
cıbr	[جبر]	cığa	جفا
cebelemek	جیلمک	cıgal	جفال
cebelü	جیلو	cıgalanmağ	[جفالنمق]
cibin	جین	cıgan	جغان
cebe	جیہ	cıganbık	جغانلیق
cebe bilezik	جیہ بلزک	cıgıt	جغت
cebeci	جیہ جی	cıgıltı	جغلٹی
cebe delen	جیہ دلن	cağlamak	جغلمق
cebe şatmağ	جیہ صاتمق	cift	جغت
cebe şatmağ	جیہ صتمق	cüftsüz	جفتسز
cebe göstermek	جیہ کوسترمک	cüftlenmek	جفتلنمک
cibin	جین	cağ	جق
cit	جت	ciger	جگر
cetük	جتوک	cegzinmek	جگزملک
cec	جج	ceki	جکی
cici bici	ججی بجی	calasın, calasun	جلاسین
cecim	ججیم	cilasun	جلاسون
cıda	جدا	calasın, cılasın	جلاسین
cıda	جدا	cılav	جلاو
cıdav	جداو	cılavu burmağ	جلاوو بوزمق
cedene	جدنه	cılavı	[جلاوی]
carasun	جراسون	cilbend	جلبند
ceran	جران	cılbr	جلبر
cırtlayıq	جرتلایق	cılğı	جلغی
cercer	جرجر	calğ, cıllıq	جلق
curcunı	جرجی	cılğ kesmek	جلق کسمک
cerez	جرز	cılkı	جلقی
cırğud	جرغد	cılğıu	جلغو
cerge	جرکہ	columbudağ	جلومبدق
cer gelenmek	جرکہ لنمک	cılve urmağ	جلوه اورمق
cırlayıq	جرلایق	camadan	جادن
cırıldamağ	جرلدامق	cimcime	ججمہ
carlu	جرلو	cimdimek	جدمک
ceren	جرن	cimdilemek	جدیلمک
cezginmek, cızginmek	جزکنمک	cimri	جبری
cızıldu	جزلدو	cumluzraq	جماوزرق
cızlandırdı cızlandırdı	جزلندردی جزلندردی	cınbıs	جنبیس
durdu		cinbistire	جنبسترہ
cızım cızım	جزم جزم	cınbış	جنبش

cindirmek
cin tutmak
cınkay
cınkı
ceng kolayı
cingil
cevāb itmek
cevāb döndürmek
civcür
cücük
cura
curcuna
cura
cüje
custalamak
cüstelemek
cavk cavk
cögmtmek
cavlanmak
civildeşmek
civildemek
cevlek
cavlu
cevmerd
cevmerdurak

جندرمك
جن طومق
جنگای
جنگی
جنگ قولای
جنگل
جواب ایتمك
جواب دوندورمك
جوجور
جوجوك
جورا
جورجنه
جوره
جوره
جوستلمق
جوسته ملك
جوق جوق
جوكلمتكم
جولانمق
جولدشمك
جولد مك
جولك
جولو
جومرد
جومردرق

cevmerdlık
cevmerdlik
cumra
cavmak
cunbalaq atmak
cuncukmak
cöngeltmek
civildeşmek
civıldı
cuhud ısıtması
cuhud yolunması
echiz
cici
cidos
ceyran
cıgan
cıganlık
cıgıltı
cıgıldı
cıga
cılbur
cılbr
caylamak
cıynak
civ civ

جومردلق
جومردلك
جومره
جومق
جونبلق اتمق
جونجوقق
جونكلمتكم
جويلدشمك
جويللى
جهود استمهسى
جهود يولونمىسى
جهيز
جيجى
جيدوس
جيران
جيغان
جينانلق
جينلىق
جيفلىق
جيفله
جيلبور
جيلبير
جيلمق
جيناقت
جيو جيو

چ

ça
çebiş
çapğın at
çapar
çapar ulak
çapıt
çap çap
çapçaq
çapdurmak
çapuşmak
çapkın itmek
çapkın at
çapük
çapılmak
çapmak

چا
چابش
چاڭين آت
چاپار
چاپار اولاق
چاپت
چاپ چاپ
چاپچاق
چاپدرمق
چاپشمق
چاپقون ايتمك
چاپقین آت
چاپك
چاپلمق
چاپمق

çapınmak
çapuk
çapük
çapul
çapul civermek
çapul segirdmek
çapa düşmek
çapınmak
çataşmak
çatlatmak
çatlayık
çatıltı
çatıldı
çatıldı
çatmak

چاپنمق
چاپوق
چاپوك
چاپول
چاپول جيوره مك
چاپول سكردمك
چاپه دوشمك
چاپنمق
چاتاشمق
چاتلاتمق
چاتلايق
چاتاق
چاتلدر
چاتلدى
چاتمق

çatma	چاتمہ	çağa	چاڭه
çatma ev	چاتمہ او	çağır	چاڭیر
çeç	چاچ	çağırmağ	چاڭیر مق
çağ	چاخ	çağırmağ söylemek	چاڭیر و سویلمک
çağşur	چاخشور	çak	چاق
çağmak	چاخق	çakır	چاقیر
çadır	چادر	çakırcı başı	چاقیر جی باشی
çadır ağırşığı	چادر اغرشقی	çakırdı	چاقیردی
çadırçıçegi	چادر چیچکی	çakırdoğan	چاقیر دوغان
çadır dikmek	چادر دیک	çakırdoğan	چاقیر طغان
çadır dutmak	چادر دوتمق	çakışdurmak	چاقشدرمق
çadır göbegi	چادر کوبکی	çakışurlı gügercin	چاقشورلی کوکرجین
çadırılanmak	چادر لیمق	çakıl etmek	چاقیل اتمک
çadır yarmak	چادر یارماق	çakıl pidesi	چاقیل پیده سی
çar	چار	çakıldak	چاقیلداق
çarhacı	چارخاجی	çakıldak	چاقیلداق
çarkacı	چارقجی	çakmak	چاقق
çaşut	چاشت	çakul	چاقول
çaşutlamak	چاشوتلامق	çakır ayaz	چاقیر آياز
çaşit	چاشیت	çakırcı başı	چاقیر جی باشی
çağ	چاڭ	çakırdoğan	چاقیر دوغان
çağ çağ	چاڭ چاڭ	çakışmak	چاقیشمق
çağ çağ derlemek	چاڭ چاڭ درلک	çeküç	چاکوچ
çağır	چاڭیر	çekürge	چاکورکه
çağırtmak	چاڭیرتمق	çeküşmek	چاکوشمک
çağırışdurmak	چاڭیرشدرمق	çalaca tutulmak	چالاجه طوتلمق
çağırğan	چاڭیرغان	Çalap	چالپ
çağırğan	چاڭیرغن	çalpanmak	چالپانمق
çağırmak	چاڭیرمق	çalıcı	چالچی
çağırma söylemek	چاڭیری سویلمک	çaldıramak	چالدرامق
çağıştı	چاڭاشتی	çalış	چالش
çağşır, çağşur	چاڭاشیر	çalışık	چالشیق
çağşırılı gügercin	چاڭاشیرلی کوکرجین	çalış kılmağ	چالش قلمق
çağşak	چاڭاشق	çalışmak	چالشمق
çağşır	چاڭاشیر	çalış yürüyen	چالش یورین
çağıl	چاڭل	çalgın yürümek	چالغین یورومک
çağlamak	چاڭلامق	çalık	چالقی
çağlan	چاڭلاک	çalık	چالقی
çağlağan	چاڭلاغان	çalık at	چالقی آت
çağlamak	چاڭلامق	çalık at	چالقی ات
çağlanlık	چاڭلانلیق	çalkanarak yürümek	چالقاندرق یورومک
çağlu	چاڭلو	çalık segirtmek	چالقی سگرتمک
çağnamak	چاڭنامق	çalıksı	چالقسی
çağnaşmak	چاڭناشمق	çalıklanmak, çalkalanmak	چالقلمق

çalkamak
 çalkanmak
 çalkoyun
 çalık yürimek
 çalmak
 çalımına gelmek
 çalma
 çalım yeri
 çalınmak
 çalıcı
 çalış
 çalışmak
 çalık
 çamçak
 çamır
 çamış
 çamışlanmak
 çamuş
 çamış
 çanğu
 çav
 çav itmek
 çav urmağ
 çav olmak
 çav çaldırmak
 çav dutmak
 çav düşmek
 çavuş aş
 çavğın
 çavkın
 çevük
 çavlım
 çavlanmak
 çavlum
 çavmak
 çavır eylemek
 çaynağ
 çaynağlamak
 çabak
 çabalagan
 çebiş
 çibuk çalmak
 çibik çalmak
 çabalak

چالقمق
 چالقمق
 چالقوين
 چالق يوريمك
 چالمق
 چالنه كنمك
 چالمه
 چالم یری
 چالقمق
 چاليجی
 چالیش
 چالیشمق
 چالیق
 چاچاق
 چامر
 چامش
 چامشلمق
 چاموش
 چامیش
 چانغو
 چاو
 چاو اتمك
 چاو ارمق
 چاو اولمق
 چاو چالديرمق
 چاو دوتمق
 چاو دوشمك
 چاوش آشی
 چاوغن
 چاو قین
 چاوك
 چاولم
 چاولمق
 چاولوم
 چاومق
 چاوير ايلمك
 چايناق
 چاينقمق
 چچاق
 چبالغن
 چیش
 چیق چالمق
 چيك چالمق
 چچلق

çabalaklanmak
 çapar
 çapar ulak
 çaparız, çaparuz
 çaparızlık
 çaparızlanmak
 çapağını silmek
 çapak
 çepçevre almak
 çapar
 çepürdük, çipürdük
 çepirdeklik
 çaparız
 çepreşik
 çepreşiklik
 çapraşmak
 çepreşik
 çepreşik
 çepiş
 çepekleşmek
 çepel, çipil
 çepel eylemek
 çepel iletici
 çapmak
 çepen
 çapındurmak
 çapınmak
 çepürdeklenmek
 çepirdeklik
 çepirdeklenmek
 çıpyalınmak
 çitari
 çatal
 çatal at
 çıturğu
 çıtrık
 çetik, çetük
 çetükotu
 çetin kóz
 çatlağuc
 çatlağuc
 çatlağuc
 çıtlamuk
 çatalca

چچلق لئمق
 چپار
 چپار اولاق
 چپارز
 چپارزلىق
 چپارز لئمق
 چپاغن سلمك
 چچاق
 چپ چوره آلمق
 چپر
 چپردك
 چپردكلك
 چپرز
 چپر شك
 چپر شكلك
 چپر شمع
 چپر شيك
 چپر هشك
 چپش
 چپكلكشمك
 چپل
 چپل ايلمك
 چپل علمق
 چچمق
 چپن
 چپندرمق
 چپنمق
 چپورد كنمك
 چپوردكلك
 چپورد كنمك
 چپ يلىنجق
 چتارى
 چتال
 چتال آت
 چترغو
 چترىق
 چتك
 چتك اوتى
 چتك قوز
 چتلاغوج
 چتلاغوج
 چتلاقوج
 چتلامق
 چتلاجه

çatuldu	چتلدو	çarpı ipi	چرپی ایپی
çatıldı	چتلدی	çarpıcı	چرپیچی
çatılgu	چتلغو	çert âleti	چرت آلتی
çitilgi	چیتلغی	çirtik	چرتک
çitilki	چیتلکی	çirtlayık	چرتلیق
çatlu	چتلو	çirtıboğa	چرتی بوغه
çatma	چتما	çirtıboğa	چرتی بوغه
çatmak	چتمق	çarlı urmak	چرخ اورمق
çatma	چتمه	çarlıa	چرخه
çatma kaş	چتمه قاش	çarlıacı	چرخهچی
çetinlik	چتنلک	çarlıa girmek	چرخه کیرمک
çitinmek	چتنمک	çerermek	چررمک
çetük	چتوک	çererişmek	چررشمک
çetikotı	چتیک اوق	çererü bakmak	چررو بقمق
çitirmek	چتیمک	çereslenmek	چرس لئمک
çetin	چتین	çırğıd	چرغد
çetin kız	چتین قوز	çırakçı	چرقچی
çetinlenmek	چتینلنمک	çırkıdı	چرقدی
çeç	چچ	çarlıacılık etmek	چرقهچلق اتمک
çalışağı	چخشاشاغو	çarlıacı	چرقهچی
çaşşatmak	چخشتمق	çerik	چرک
çaşşamak	چخشتمق	çerেকci	چرکچی
çaşşur	چخشور	çeriklemek	چرکلمک
çaşşır	چخشیر	çirkin	چرکن
çaşmak, çışmak	چخمق	çirkinden çirkin	چرکندن چرکن
çedik	چدک	çirkinsimek	چرکنسیمک
çedük	چدوک	çirkev	چرکو
çıra	چرا	çerge	چرکه
çırağ	چراغ	çirkin iyi	چرکین ایی
çırağ uyarmak	چراغ اویارمق	çırılایک	چرلایق
çırağ uyarmak	چراغ اویرمق	çırılak çıplak	چرلایق چپلاق
çırağ yandırmak	چراغ یاندزmq	çörleñ	چرلک
çırak	چراق	çerilenmek	چرلنمک
çırak uyandırmak	چراق اویاندزmq	çırılایک	چرلایق
çırak uyarmak	چراق ایارمق	çarmuq	چرمق
çırakba	چراقبه	çermenmek	چرمنمک
çırakman	چراقان	çermemek	چرمه مک
çırakma	چراقه	çırnaqlamak	چرناقلامق
çırak yandırmak	چراق یاندزmq	çırnık	چرنق
çerbiş	چربش	çerü	چرو
çarpıcı	چرپیچی	çerviş	چرویش
çarpıcı çoğanı	چرپیچی چوغانی	çerviş	چرویش
çarpmak, çırmak	چرپمق	çerermek	چررمک
çarpı	چرپی	çeri	چری

çeri ardı	چری اردی	çoğan	چغان
çeri öñi	چری اوکی	çoğaç	چنچ
çeri başlamak	چری باشلامق	çığd	چنغد
çeri başı	چری باشی	çığdılanmak	چنغلنمق
çeri başlamak	چری باشلمق	çağır	چنور
çeriği bağlamak	چری بگلمق	çığirtmak	چنفرتمق
çeri begi	چری بکی	çığirtma	چنفرتمه
çeri bindürmek	چری بندرملک	çığırsdurmak	چنفرشدورمق
çerici	چریچی	çığırışmak	چنفرشقی
çeri çekmek	چری چکک	çığrılmak	چنفرلمق
çeri dartmak	چری درتمق	çağırmak, çığırmak	چنفرمق
çeri düzmek	چری دزملک	çığşağulu	چنفاغلولو
çeri dirmek	چری دیرملک	çığşağı	چنفاشاغو
çeri sürücü	چری سوروجی	çığşağı	چنفاشاغی
çeri sürici	چری سورییچی	çığşatmak	چنفاشتمق
çeri şalmak	چری صالمق	çığıştı	چنفاشتی
çeri şınıkmak	چری صنقمق	çağlan	چنغلاک
çeri şınmak	چری صنمق	çağlanmak	چنغلامق
çeri tartışmak	چری طرتمق	çağlan	چنغلامق
çerik	چریک	çağlamak	چنغلامق
çerinin yüzün	چرینک یوزین دوندورملک	çağala	چنغاله
döndürmek		çağnamak	چنغاناق
çeri yarağı	چری یراگی	çağnam çağnam, çığnam	چنغنم چنغنم
çeri yasamak	چری یسامق	çığnam	
çezgindirilmek	چزکندیرلمک	çağı, çığı, çoğı	چنوو
çizgindirmek	چزکندیرملک	çağa	چنغه
çezginmek, çizginmek	چزکنمک	çığıt	چنیت
çezilmek	چزلمک	çığd	چنید
çözelendürmek	چزئلندرمک	çığırmak	چنفرمق
çezmek, çizmek	چزملک	çift	چفت
çizi	چزی	çift akçası	چفت اکیچه سی
çezilmek	چزئللمک	çift ucın tutmak	چفت اوچین طوتمق
çise	چسا	çiftlendürmek	چفتلندیرملک
çisek	چسک	çiftlendürmek	چفتلندیرملک
çisenti	چسنتی	çiftlenmek	چفتلنمک
çisendi	چسندی	çifte	چفته
çaşıt	چشت	çak, çık, çok	چق
çeşte	چشته	çakaçak	چقاچاق
çişmek	چشمک	çaçal, çoçal, çuçal	چقال
çaşut	چشوت	çakaçaka	چقاچاقه
çağ, çığ	چن	çokramak	چقرامق
çağa	چغا	çıkırıcak	چقیرجق
çoğaç	چنچاچ	çıkraşmak, çokraşmak	چقراشقی
çağa çıplak	چغا چپلق	çakırtoğan	چقراطان

çokramak	چقمرق	çigrendürmek	چکر ندر مک
çıkarılmak	چقمرینلمک	çigrinmek	چکر نئمک
çıkış itmemek	چقش اتمک	çegre, çigre	چکره
çağşır	چقشیر	çigzindirmek	چکر ندر مک
çıkışağı	چقشغی	çegzindürmek	چکر ندر مک
çıkışmak	چقشمق	çegzinmek, çigzinmek	چکر نئمک
çağşur	چقشور	çöksü	چکسو
çağşır	چقشیر	çekiş	چکش
çukal	چقل	çekişmek	چکش مک
çakıldak	چقلداق	çin şabâh	چک صباح
çakıldırak	چقلدراق	çınkırdak	چکقرداق
çakıldı	چقلدو	çigil	چکل
çokluk	چقلق	çigletmek	چکلتمک
çokmar	چقمر	çañlık	چکللق
çakmak, çokmak	چقمرق	çekilmek, çeñilemek, çeñle-	چکللمک
çakmaklı	چقمرقلى	mek, çiglemek	
çıkmalu olmak	چقملو اولمق	çeklinmek	چکلنمک
çoknaşmak	چقنشمق	çekim	چکم
çukurcağı	چقورچقلى	çekmek	چکممک
çıkış turmak	چقه طورمق	çekme	چکمه
çıkış varmak	چقه وارمق	çigin	چکین
çıkış itmemek	چقیش اتمک	çükündür	چکندر
çakıldak	چقلداق	çigne	چکنک
çeküç	چکچ	çignem	چکنم
çekdirme	چکدرمه	çekinmek	چکینمک
çekdire	چکدره	çiginine götürmek	چکینه کوترمک
çekdiri	چکدری	çeküç	چکؤچ
çekdirü	چکدیرو	çekürdek	چکوردک
çekdiri	چکدیری	çekük	چکوک
çigir, çikir	چکر	çükündür	چکوندور
çınratmak	چکراتمق	çeñe	چکه
çınrağı	چکراغو	çekedüzen	چکه دوزن
çınrağı	چکراغی	çeki, çeñi	چکی
çınramak	چکرامق	çekişik	چکیشک
çınratmak	چکرتمق	çekik	چکیک
çınretmek	چکرتمک	çigin	چکین
çekirdek, çigirdik	چکردک	çekinmek	چکینمک
çınırdı, çınırdı	چکردی	çil	چل
çınrağı	چکراغو	Çalap	چلاب
çınrağı	چکراغی	çelek	چلک
çekerek	چکرک	Çalap, çeñebi, çeñlep	چلب
çekürge	چکرکه	çılbr	چلبر
çekirge suyu	چکرکه صوین	çılbağ	چلباق
çınremek, çökermek	چکرکمک	çılbağlık	چلباقلق

çilbur
 çebebi
 Çalap
 Çalap Tanrı
 çilpak olmak
 çultar
 çaltırak
 çeltük
 çıldırarak
 çıldurdu
 çelertme
 çelemek
 gelişdürmek
 çalkafa
 çalkıyoyun
 çalkıyoyun
 çalkıyoyun
 çalkanı çalkanı
 yürümek
 çilkava
 çalkı
 çalkıyoyun
 çelek
 çalım
 çalmaş
 çölmek
 çölmek kaynatmak
 çalma, çelme
 çaluk at
 çoluk çolpa
 çilek
 çalıcı
 çalınmak
 çımara
 çomak
 çımçıg
 çımçime
 çomça, çömçe
 çimdirmek
 çimdük
 çimdük urmak
 çimdilemek
 çimdimek
 çimdirmek

چلبور
 چلبی
 چلب
 چلب تکرری
 چلبیق اولمق
 چل تار
 چلترق
 چلتوک
 چلد راق
 چلد ردی
 چلر تمه
 چلر مک
 چلبشدر مک
 چلقفا
 چلق قیون
 چلق قوین
 چلق قویون
 چلقنی چلقنی یورومک
 چلقوا
 چلقی
 چلقیون
 چلک
 چلم
 چلمق
 چلمک
 چلمک قینتمق
 چلمه
 چلوق ات
 چلوق چولپه
 چلمک
 چلبیجی
 چلبینمق
 چماره
 چماق
 چمچغ
 چمچمه
 چمچه
 چمد رملک
 چمدک
 چمدک اورمق
 چمدلک
 چمدلک
 چمدیر مک

çumara
 çomruk
 çemrek
 çemremek
 çemrenmek
 çımara
 çemremek
 çemrenmek
 çamış
 çimşişmek
 çimşir
 çimgırık
 çimgışmak
 çımkırtmak
 çımkırık
 çımkırmak
 çımkışmak
 çimke
 çemender
 çanacuk
 çenber
 çintirmek
 çentmek
 çintiyan
 çandavul
 çendelemek
 çingışdamak
 çankal
 çamaklamak
 çınkı
 çınratmak
 çınramak
 çingildi
 çöngelmek
 gönge
 çav
 çobanaldatkuçı
 çobanaldavuçı
 çobanaldayıçı
 çobanaldatgucı
 çobanaldatkuçı
 çobanaldatkuçı
 çobankalkıdan
 çöp tutışmak

چمرا
 چمرق
 چمرک
 چمرمک
 چمر نمک
 چمره
 چمره مک
 چمره نمک
 چمش
 چمششمک
 چمشیر
 چمغرق
 چمغشمق
 چمقر تمق
 چمقرق
 چمقرمق
 چمقشمق
 چمکه
 چمند ر
 چناجوق
 چنبر
 چنبر مک
 چنتمک
 چنتیان
 چنداؤل
 چندلک
 چنغشدمق
 چنقال
 چنقالمق
 چنقی
 چنکر تمق
 چنکرمق
 چنکلمی
 چنکلمک
 چنکه
 چو
 چوبان آلد تقوچی
 چوبان آلدوچی
 چوبان الدایچی
 چوبان الد تنجی
 چوبان الد تنجی
 چوبان الد تنجی
 چوبان الد تنجی
 چوبان الد تنجی
 چوب طوتیشمق

çöp	چوپ	çöz	چوز
çöpçör	چوپ چور	çözgi	چوزگی
çöpden çelebi	چوپدن چلیبی	çevzinmek	چوزنمک
çopur, çöpür	چوپر	çözyağı	چوز یاغی
çöpür alaca	چوپر آله	çevzinmek	چوزینمک
çopra	چوپره	çoğ	چوغ
çöpkaçan	چوپ قپان	çoğaç	چوغاچ
çöpe saymamak	چوپه صیمامق	çoğaçlanmak	چوغاچلانمق
çoh	چوخ	çoğaç	چوغاچ
çohalmak	چوخلمق	çoğak	چوغاق
çohmak	چوخق	çoğan	چوغان
çöreginde çigi ol-	چوراکنده چکی اولمق	çoğaç	چوغاچ
mamak		çoğaçlanmak	چوغاچلانمق
çörçügez	چورچکز	çoğaç	چوغاچ
çevrişmek	چورشمک	çoğaş	چوغاش
çörek	چورک	çoğuldaşmak	چوغلداشمق
çevirgi	چورگی	çoğuldı	چوغلدی
çevrilmiş	چورلمش	çoğuldı itmek	چوغلدی اتمک
çevrilmek	چورلمک	çoğu	چوغو
çorlı	چورلی	çoğultı	چوغولتی
çevrüliecegizlik	چورلیجکزلیک	çoğa	چوغه
çevrim	چورم	çok	چوق
çörmük	چورمک	çuğa	چوقا
çevürme	چورمه	çuğar	چوقار
çevirme kösure, çevürme	چورمه کوسره	çok ara	چوق اراه
kösere		çokal, çukal	چوقال
çevrinti	چورنتی	çok bilür	چوق بیلور
çüründi	چورندی	çokda azım	چوقدا آزیم
çevrinmek	چورنمک	çokdanķı	چوقدانکی
çevrünmek	چورونمک	çokdanķı koca	چوقدانکی قوجا
çevre	چوره	çokdan	چوقدن
çevre almak	چوره آلمق	çokdanķı	چوقدنکی
çevre etraf	چوره اطراف	çokdanki	چوقدنکی
çevre almak	چوره المق	çukur	چوقور
çevre çalmak	چوره چالمق	çokramak	چوقرامق
çevre çalmak	چوره چلمق	çokramak	چوقرامق
çevresini bağlamak	چوره سین باغلمق	çoksunmak	چوقسنمق
çevre taraf	چوره طرف	çoksunmak	چوقسنمق
çevre yan	چوره یان	çokuşmak	چوقوشمق
çevre yaña	چوره یکا	çokla	چوقلا
çevrik	چوریک	çokaltmak	چوقلتمق
çevrili çevrili	چوریلی چوریلی	çoklar yaşasın	چوقلر یاشاسن
çevrim	چوریم	çoklar yaşasın	چوقلر یاشه سن
çevrinmek	چورینمک	çokluğ	چوقلغ

çokluk	چوقلق	çomar	چومار
çoklu	چوقلو	çomağ	چوماغ
çokluk	چوقلوق	çomak	چوماق
çokmak	چوقق	çomca	چومچا
çokum	چوقوم	çom çam	چوم چام
çukundur	چوقوندور	çomça	چومچه
çevük	چوک	çavmak, çomak	چومق
çok itmek	چوک اتمک	çömelez	چوملاز
çökmek	چوکارمک	çöngül olmak	چونکل اولمق
çökegen	چوکاکن	çöngeltmek	چونکلمک
çok urmak	چوک اورمق	çöngelmek	چونکلمک
çok itdirmek	چوک ايتدirmek	çöngelemek	چونکل مک
çögdürmek	چوکدرمک	çönge	چونکه
çökerilmek	چوکرمک	çöngelik	چونکهک
çökmek	چوکرمک	çöngi	چونکی
çöksü	چوکسو	çonmak	چونمق
çökek	چوکک	çevük	چووک
çökel, çökül	چوکل	çevirmek	چویرمک
çöğeltmek	چوکلمک	çevirme	چویرمه
çökelek	چوکلک	çehiz	چهیز
çevüklenmek	چوکلمک	çeyan	چیان
çükündür	چوکندر	çibuk börk	چیپوق بورک
çögür	چوکور	çipurduk	چیپوردق
çökek	چوکک	çit	چیت
çöl	چول	çitari	چیتاری
çavlanmak	چولانمق	çit bezi	چیت بزی
çolpa, çulpa	چولپه	çitilki	چیتلکی
çolpahk	چولپهک	çicigi genişlemek	چیجکی ککشه مک
çultar	چولتار	çılmaq	چیخمق
çivildeşmek	چولدمک	çıdam	چیدام
çıvldamak	چولدق	çirik	چیرک
çivildemek	چولدک	çirkin iyi	چیرکین ایی
çıvıldu	چولدو	çırnak	[چیرناق]
çıvıldı	چولدی	çizilmek	چیزلمک
çulfa	چولفا	çizmek	چیزمک
çevlek, çevlik, çevlük	چولک	çizme edik	چیزمه ادک
çullara kırmak	چولره قومق	çizi	چیزی
çavlum	چولم	çizilmek	چیزيلمک
çölmek	چولمک	çisenti	چیسنتی
çölmek urmak	چولمک اورمق	çisendi	چیسندی
çölmege urmak	چولمکه اورمق	çişdirmek	چیشدیرمک
çavlanmak	چولنمق	çişmek	چیشمک
çevlük	چولوک	çığıt	چیغت
çevlik	چولیک	çığirtmak	چیغیرتمق

çığırmaq	چيغرمق	çigin	چيگين
çığşaşmaq	چيغشاştiق	çil	چيل
çığşağı	چيغشاغو	çil at	چيل آت
çığıltı	چيغالتی	çil aygır	چيل اينير
çığıldı	چيغلدى	çilemek	چيليمك
çığıt	چيغيت	çilemek	چيله، ملك
çığıd	چيغيد	çeymek	چييمك
çığırtmaq	چيغيرتمق	çimmek	چييمدماك
çığıрмаق	چيغيرمق	çim, çin	چين
çığış çığış itmek	چيغیش چيغیش ايتمك	çınak, çıynak	چيناق
çıkarmak	چيقرمق	çin eytmek, çin itmek	چين ايتمك
çıkarmak itmek	چيقرمق ايتمك	çin şehir	چين شهر
çıkışağı	چيقساغو	çin şabâh	چين صباح
çıkmaq	چيقمق	çintuzı	چين طوزی
çıkma	چيقمه	çin kılamak	چين قلمق
çık görmek	چيقه كورمك	çingil	چينگل
çıkı	چيقي	çeynem, çiyнем	چينم
çig	چيك	çiyнемti	چينمى
çınrağı	چيكراغی	çeynemek	چينمك
çığşeşmek	چيکشه شمك	çeynenmek	چيننمك
çignek	چيكنهك	çeynemek	چينههك

ح

hacılar bayramı	حاجيلار بايرامی	hösmek	حسمك
hacılarıyolı	حاجيلار يولى	haşıl	حشل
hartı	حارتی	haşıl	حشیل
har har	حار حار	hişār erligi	حصار ارلیگی
hartı	حارطی	hişār eylemek	حصار ايلمك
haşıl	حاشیل	hak olmak	حق المق
hak	حاق	Hak Çalap	حق چلب
hāl bu hāl ki	حال بو حال كه	haklaşdırmak	حقلاشدیرمق
hāl budur ki	حال بودر كه	haklaşmak	حقلاشمق
hālta	حالته	haklamak	حقلمق
hālden gitmek	خالدن كتمك	haklu	حقلو
hāl yathğı	حال ياتليغی	hakınca	حقنچه
hamanca	حامانچه	hakkindan çıkmak	حقندن چقمق
hayta	حايظه	hakına kımak	حقنه قوماق
hereni	حرنی	hikāyetlemek	حكایتلیمك
harvani	حروانی	helvālık	حلوالق
hased iltmek	حساد ايلمك	hamsin	خمسين
hasret itmek	حسرت ايتمك	hamle getürmek	حملة كتورمك
hasret yimek	حسرت ييمك	hanay	حنای

hobbaca eylemek
hotaz
hürü
havlı
haviç
hayat

حوياجه ايلمك
حوتاز
[حورى]
حولى
حويچ
حيات

hayad
hayat
hayranlık
hayıf almak
hayıfsınmak
hayır

حياد
حياط
ديوانلىق
[حيف آلىق]
حييفسىنىق
حيير

خ

hatun kişi
hatun kişi
hartı
haşıl
hâtırâ yörendürmek
halta
haluç
ham
hamlamak
handasa
hansı
haydanmak
haber uçurmak
haber bilmek
haçan
hidmetlenmek
hizmetlenmek
hıra
horataya dutmak
hırtı pırtı
harçlanmak
harçlanmak, hırcılanmak
harcanmak
harca sürülmek
harca sürmek
harçlanmak
hır hır
haraza
hırsız küregi
herək
hırli
hırlica
hırlyuq
hurma qorığı

خاتون كشي
خاتون كيشي
خارق
خاشل
خاطرا يرندرمك
خالطه
خالوج
خام
خاملامق
خاندسه
خانمي
خايدامق
خيبر اوچورمق
خيبر بلمك
خيچن
خد متلمك
خدمتلمك
خرا
خراثيه دمق
خرقى پرقى
خرچلامق
خرچلنمق
خرچنمق
خرجه سورلك
خرجه سورمك
خرچلنمق
خىر خىر
خوزه
خىرسىز كوركى
خىرك
خىرلى
خىرلىچه
خىرلىوق
خىرما قورىغى

harman üsti
hıra
horus depmek
horyad
hazne bağlamak
hastacağı
hastalı
haşıl
hışlamak
haşıl
halta
hul' okuşmak
hul' okuşmak
hil'atlemek
hul'kı tar
halik
halkeçük
hulanmak
humra
hamu
hınçurmak
handek kesdürmek
handek kesmek
handa
hū
hū alıřdurmak
hū itmek
hū eylemek
hotaz
horata
horata
horata
horata eylemek
horata

خىر من اسقى
خىره
خىرس دېمك
خىرياد
خىزنه باغلامق
خىستنه جىغى
خىستلى
خىشل
خىشلەمق
خىشىل
خىلتا
خىلع اوچشمق
خىلع اوچوشمق
خىلەتلىك
خىلقى تار
خىلك
خىلكچوك
خىلنمق
خىرا
خىمو
خىنچىرمق
خىنك كىسدرك
خىنك كىسمك
خىندە
خىو
خىو آلىشىرمق
خىو اتمك
خىو ايلمك
خىوتاز
خىوراتا
خىوراته
خىوراطه
خىوراطه ايلمك
خىورتا

hortlamak	خورتلمق	hoş dutmak	خوش دتمق
horata	خورته	hoş degül	خوش دکل
horata itmek	خورته ایتمک	hoşırak	خوش شرق
horata eylemek	خورته ایلمک	hoş kalemlik	خوش قلمک
horatalaşmak	خورتلاشمق	hoş geçmek, hoş giçmek	خوش کچمک
horataya dutmak	خورتیه دتمق	hoş geçmek	خوش کچمک
horataya getürmek	خورتیا کتورمک	hoşluk	خوشلوق
horataya götürmek	خورتیه کوتورمک	hoşimdi	خوشمدی
hurd uşatmak	خورد اوشتمق	hoşmerim	خوشمرم
hurd uşanmak	خورد اوشتمق	hoşmeri	خوشمری
horsunmak	خورسنمق	hoş vardun	خوش واردک
horsunmak	خورسونمق	hulanmak	خولنمق
horağa	خورطه	hüy hüs	خوی خوس
horağa itmek	خورطه اتمک	hüylanmak	خویلمنمق
horlaşmak	خورلشمق	hüy u hüs	خوی و خوس
horlık	خورلق	hayr şanmak	خیر صنمق
horlamak	خورلق	hırlu	خیرلو
horağa itmek	خورطه ایتمک	hıra	خیره
horyat	خوریات	hıra cura	خیره جوره
horyad	خوریاد	hıralık	خیرهلق
horyadlık	خوریادلق	hız itmek	خیز اتمک
hoş itmek	خوش اتمک	hışlamak	خیشلامق
hoş olmak	خوش اولمق		

د

dağı	داغی	daz	داز
debitmek	دابیتمک	dazlak	دازلق
dapşurmak	دابشرمق	daş	داش
dapa	داپا	daşrağı	داشرغی
dapa	داپه	daşıra çekmek	داشره چکمک
dağı	داخی	dağ	داغ
dad	داد	dağ açılmak	داغ آچلمق
dadırmak, dadurmak	دادرمق	dağ itmek	داغ اتمک
dadmak	دادمق	dağ eylemek	داغ ایلمک
dadurmak	دادورمق	dağdağan ağacı	داغداغان اغچی
dartmak	دارتمق	dağlağı	داغلاغو
dartınmak	دارتمنمق	dağlavu	داغلغی
dartılmak	دارتلمق	dağuk	داغلو
derim ev	دارم او	dağı	داغوق
daramak	دارمق	dağ	داغی
darıkamak	داریقمق	dağ	داق
darımak	داریمق	dağı	داقی

dek	داک	deprenmek	دېرئېمک
dağ atmak	داک اتمق	depsermek	دېسرماک
dağısık	داکسېق	dapşurmak	دېشورمق
dağla	داکلا	dabağa	دېبا
dağlaya komak	داکلايه قومق	dapkur	دېقور
dağlamak	داکلمق	debelek, debelik, deblek, dibelek,	دېلک
degin	داکن	dübelek	
deginmek	داکنمک	depmek	دېمک
dalamak	دالامق	debbe, debe	دېبه
dalcınmak	دالچنمق	debelik	دېبهلک
dalda	دالدا	debelü	دېبهلو
dalaşmak	دالشمق	debimek	دېيممک
daltıman	دال طوماک	düp	دېپ
dalguç	دالغچ	depecük	دېپاجوک
dalfes	دالفس	depegen	دېپاکن
dalvatlu	دالواتلو	dapacak	دېپچق
dalyatağan	دال يطان	depecük	دېپچک
dam	دام	dip dede	دېپ دده
damzırmak, damzurmak	دامزرمق	düpdüz	دېپدز
dammak	دامق	dip deniz	دېپ دکر
dan dansuh	دان دانسوخ	depdürmek	دېدورمک
dandin itmek	داندين ايتمک	düpdüz	دېدوز
danış itmek	دانش ايتمک	depretmek	دېپرتمک
danışık	دانشق	düpdürdü	دېپردو
danışık itmek	دانشق ايتمک	depreşdürmek	دېپرشدرمک
danışıkçı	دانشقچی	depreşmek	دېپرشمک
danışmak	دانشمق	deprendürmek	دېپرندرمک
danışman	دانشمن	depreniş	دېپرنش
danışık	دانشیق	deprenmek	دېپرنمک
danuk	دانق	depere	دېپره
dağlamak	دانکلهمق	depretmek	دېپرتمک
danmak	دانمق	depere tutmak	دېپره طتمق
dâne dükenmek	دانه دکنمک	deprenmek	دېپرتمک
danışık	دانشیق	depsermek	دېسرماک
dav istemek	داو استمک	depesini dögmek	دېسن دوگمک
dayak	دایاق	dapşurmak	دېشورمق
dayak	دایق	dopuk	دېق
dip	دېپ	dapkur kolanı	دېقور قولانی
diben	دېبا	depegen	دېپکان
dip dede	دېپ دده	depegen	دېپکن
dipdirilice	دېپ دريچه	dapuleı	دېپلجی
dübdüz	دېبذ	düpdü	دېپلدو
dipdişsüz olmak	دېپدکسر اولمق	düpdüldi	دېپلدى
debertmek	دېرتمک	depeleşmek	دېپلشمک
		deplek	دېپلک

depelemek, depilmek	دېلېمك	dutuş	دتش
depelenilmek	دېلېنېمك	dutuşmak	دتشمق
depelemek	دېلېنمك	dutgun	دتغون
depeleyici ağu	دېلېچ اغو	dutuk	دتق
depmek	دېمك	dutulmak	دتلمق
depçük	دېمۆك	datmak, dutmak	دتقمق
depme	دېمه	dutamlanmak	دتلمنمق
depme urmak	دېمه اورمق	dütün	دتن
depingü, depüngü	دېنكۆ	dutunmak	دتنمق
depingi	دېنكى	dutu	دتو
depinmek	دېنمك	ditürü	دتورو
depük urmak	دېوك اورمق	dütüzmek	دتوزمك
depüğe bırakmak	دېوكه بېراقق	dutuk	دتوق
depünmek	دېونمك	dutu kımak	دتو قومق
depe	دېه	dütün	دتون
depecük	دېهچك	dütünlik	دتونلك
depecük	دېهچوك	dütü virmek	دتو وېرمك
depegen	دېهكان	dutuya kımak	دتويه قومق
depeleyici ağu	دېهلايېچى اغو	duta gitmek	دته كتمك
depeleşmek	دېهلهشمك	dutuya kımak	دتيا قومق
depelik	دېهلك	dağıl	دخل
depelemek	دېهلمك	dağı	دخی
depelenmek	دېهلمنمك	dağılar	دخیلر
dipi	دېپى	dudaş olmak	دداش اولمق
depinmek	دېپنمك	dedürgün olmak	ددركون اولمق
duta kımak	دتا قق	dadurmak	ددرمق
dutğun	دتغون	didim didim	ددم ددم
ditremek	دترامك	düden	ددن
ditretme	دترمه	didürmek	ددورمك
ditreşmek	دترشمك	der, dir	در
duturuk	دترق	direze	درازه
ditregenlik	دتركنلك	direzin	درازين
ditremek	دترمك	der oğlanı	در اغلن
ditremeklik	دترمك لك	dırağuman	درا غمان
ditreme	دترمه	durağ	دراق
dutruk	دتروق	der oğlanı	در اوغلانى
ditreyek	دترياك	dirüp devşürmek	درب دوشرمك
dütüzdürmek	دتزدرمك	dörpü	درپو
dütüzmek	دتزرمك	dörpi	درپى
dutsak	دتساق	dörtü onda	درت اونده
dutsaklık	دتساقلىق	dartışık	درتشق
dutsak	دتقمق	dartışiksuz	درتشقسز
ditsinmek	دتسنمك	dartışmak	درتشمق
dütsüden	دتسودن	dürtüşmek	درتشمك

dartuḡ درتق
 dartılmaḡ درتالمق
 dartmaḡ, durutmaḡ درتمق
 düretmek, dürtmek, düřütmeḡ درتمة
 dartınmaḡ درتنمق
 dürtünmek درتنمة
 dereimeḡ درءمة
 dir dir ditremek در در دترمە
 dörtşer دردشر
 döşdöl دردل
 derde varmaḡ درده وارمق
 derdi depreşmek دردی درپشمة
 dururmaḡ دررمق
 direzi درزی
 direzi çözmek درزی چوزمة
 ders demek درس ديمە
 derisin çıkarmaḡ درسن چقارمق
 dursunmaḡ درسنمق
 dersü درسو
 durası yir درسی ير
 dirşirmek, dirşürmek درشرمە
 duruşmaḡ درشتمق
 dürişmek, düşüşmek درشمە
 derşürmek, dirşürmek درشورمة
 der tola gelmek در طلا كلمە
 durḡurmaḡ درءورمق
 durḡurmaḡ درءورمق
 duraḡ درق
 durkurmaḡ درقرمق
 duruḡmaḡ دررقق
 dirgirmek, dirgürmek دركرمە
 dergeşmek دركشمە
 dirşek دركە
 duru gelmek در كلمە
 dergemek, dirgemek دركە
 dergenmek, dirgenmek دركنمة
 dirgürmek دركورمة
 dirgi دركى
 derletme درلتمە
 derletme hastalığı درلتمە خستەلغى
 dirildürinilmek درلدورنلمە
 darhānmaḡ درلغنمق
 duruḡ درلق
 derlik, dirlik درلك

dirlik itmek درلك ايمە
 dirlik otı درلك اوق
 dirlik itmek درلك ايتمة
 dirlik bulmaḡ درلك بولمق
 dirlik sürmek درلك سورمة
 dirlik şuyı درلك صوى
 dirlik taḡılmaḡ درلك طالمق
 dirlik genliği درلك ككلى
 derlegen درلكن
 dirliğini giş eylemek درلكن كيە ايلمە
 dirliği çalımaḡ درلكى چالتمق
 derilmek, derlemek, dirilmek درلك
 derleme درلە
 derleme hastalığı درلە خستەلغى
 dürlü درلو
 dirile درلە
 derim درم
 durmaḡ درماچ
 dirmanmaḡ درمانمق
 derim evi درم اوى
 dormurmak درمرمق
 durmaḡ درمق
 dermek, dirmek, dürmek, dü- درمە
 rümeḡ
 dermen درمن
 dırnaḡ urmaḡ درناغ ارمق
 dırnaḡ درناغ
 derinceḡ, dernecük, dirinceḡ درنچە
 derindi درندى
 derneşecegi, dirneşecegi درنشچى
 derneşmek, dirneşmek درنشمة
 dırnaḡ درنق
 dernek, dirnek درنە
 dernekli درنەلى
 dernekli درنەكلى
 derneklíce درنەكلىچە
 dernek yiri درنە يري
 durutmaḡ دروتمق
 dürük دروك
 duru gelmek درو كلمە
 dürüşmek دروشمة
 direzin درەزين
 direze درەزە
 deri, duri درى

deryā oynamak	دریا اوینامق	düzilmek	دزیلمك
diri olmak	دری اولق	destür lanmak	دستور لنامق
dürütmek	دریتمك	destür unsuz	دستور نسور
derisine şıgamamak	دریسنه صغنامق	deste	دسته
derisine şıgmaz olmak	دریسنه صغمز اولق	desdegirmi	دس دکرمی
derişdürmek	دریشدرمك	dös, düş	دش
dürişmek	دریشمك	dişegü	دشاگü
diri kılmak	دری قلمق	dişegi	دشاکی
derilmek, dirilmek	دریلمك	diş urmak	دش اورمق
dirile, diriyle	دریله	düşüt	دشت
derim	دریم	düşüt düşürmek	دشت دوشرمك
derim ev	دریم او	düşüd	دشد
derim evi	دریم او	düşüd düşürmek	دشد دوشرمك
derim ban ev	دریم بان او	deşdürmek	دشدرمك
dürimek	دریمك	düşer	دشر
düz	دز	daşrağı	دشرغی
düz itmek	دز اتمك	dişürmek, döşürmek	دشرمك
düzetmek	دز اتمك	daşra, dışra	دشره
düzenmek	دز اتمك	daşra gelmek	دشره کلمك
düzetmek	دز اتمك	duşak	دشق
düzgün	دزکن	döşege düşmek	دشکه دوشماق
dizgin uzatmak	دزکن ازمق	dişegi	دشکی
dizgin depretmek	دزکن دپرتمك	dışlık	دشلاق
düzgün düzmek	دزکن دزمك	düşelik	دشلاک
dezgindirmek	دزکندیرمك	deşilmek, dişlemek	دشلامك
düzgün	دزکون	deşmek, döşemek, düşmek	دشتمك
düzeltemek	دز لتمك	düşman tapası	دشمن طاپسی
dizlik	دزلك	düşman tapası	دشمن طبسی
düzilmek, düzülmek	دزلمك	dişin ılgıdu gülmek	دشن الغد کلمك
düzmek	دزلمك	dişindirik	دشندیرك
dizeme	دزمه	dişengi	دشنگی
dizin oturmak	دزن او ترمق	deşürmek, döşürmek	دشورمك
düzen idinmek	دزن ایدتمك	dişi	دشی
dizin çökmek	دزن چوكمك	dişin şırıtmak	دشین صرتمق
dizin dizin	دزن دزن	du'alamak	دعالق
dizin düşmek	دزن دشماق	doğa durmak	دغا درمق
düzenlik	دزنلك	dağar	دغار
düzenlik itmek	دزنلك اتمك	doğdacı	دغدج
düzenlik eylemek	دزنلك ایلمك	dağar	دغر
düzenlik kılmak	دزنلك قلمق	doğrı eylemek	دغر ایلمك
düzünmek	دزتمك	dağlağı	دغلغی
düzülmek	دزولمك	defter itmek	دفتر ایتمك
dize dirsek dikmek	دزه درسك دكك	defter eylemek	دفتر ایلمك
düz yir	دز یر	diftik	دفتك

defe	دفعه	degirmen boğazı	د کرمن بوغازی
dağ, dağı	دق	degirmen toñuzlığı	د کرمن طکوزلغی
dağ dutmak	دق دتمق	digren	د کرن
dağ dutmak	دق دوتمق	degrinmek	د کرنمک
dokuş	دقش	degre	د کره
dokuşmak	دقشمق	degeri	د کری
dağ kılmaq	دق قیلماق	deniz, diñüz	د کز
dağ tutmak	دق طوتمق	denizatı	د کز آت
daşuq	دق	denizagzı	د کز اغزی
dıklmaq	دقلمق	deniz oynamak	د کز اوینامق
dağmaq, dokumak	دق	deniz şığırı	د کز صغری
doğanmaq, doğunmaq	دقتمق	deniz şoğanı	د کز صوغانی
doğuç	دقوج	deniz kartalı	د کز قرتالی
doğumak	دقوتمق	deniz kulağı	د کز قلاغی
dağı	دقی	deniz kulağı	د کز قولغی
dek, dıñ, diñ	دك	deniz kulağı	د کز قولغی
dek oturmaq	دك اطورمق	deniz koyunı	د کز قیونی
degek	دكاك	deniz köpügi	د کز کوپگی
döge görmek	دكا كورمك	deniz köpügi	د کز کوپوگی
dükeli	دکالی	deniz gönüllü	د کز کوکاللو
dükelicügi	دکالی جوگی	denizler denizi	د کز لر د کری
denemek, diñemek	دکاماك	degzindürmek	د کز ندرمک
degenek	دكانك	degzinmek	د کز نئمک
dek oturmaq	دك اوترمق	dañsuñ	د کسخ
dek oturmaq	دك اوتومق	dañsüz, dıñsuz	د کسز
deñeyü bakmaq	دکایو باقمق	dıñsuz	د کسوز
düketmek	دکتمك	dıñsuzcek	د کسوز چك
digcür	دکچور	dıñsuzlik	د کسوزلك
diñüci	دکچی	dıñsuzın	د کسوزین
digcür	دکچور	dañsuq	د کسوق
dek durmaq	دك درمق	degşirilmek, degşürilmek	د کشرمک
dek durmaq	دك درمق	degşirmek, degşürmek, döğ-	د کشرمک
dügdürmek	دکدرمك	şürmek	
dekdeş, deñdeş	دکدش	değişik	د کشاک
dek degül	دك دگل	değişilmek	د کشلamak
diñ diñlemek	دك دکلamak	degşürmek	د کشورمک
dek durmaq	دك دورمق	degşürinilmek	د کشورنلماك
dıñ durmaq	دکلورمق	dek tırmaq	دك طورمق
düger, diñjür	د کر	degek, digek, dikik	د کاک
degerirek	د کر رک	dek gelmek	دك گلماک
dekerek	د کرک	degül, dükel	د گل
düñjürlük	د کرلک	diñeltmek	د کلتمک
dekerlemek	د کرلک	dañlacak	د کلماق
degirmek, degrimek, degürmek	د کر مک	dügülcük	د کلماچک

dükeliügi	دکلیچی	dögüş talaş	دکوش تالاش
dükelcügi	دکلیجوی	dikük	دکوک
dügölce	دکلیجه	degül	دکول
daylaşmak	دکلیشمتی	degül idügi	دکول ایدی
düglek	دکلیک	dügölceük	دکولجک
degül ki	دکل که	dögün, dügün	دکون
degülmisse	دکلیسا	dögün kıomak	دکون قومق
degülmisse	دکلیسه	dike bakmak	دکه باقق
degül imişse	دکلیشسا	dike bakmak	دکه بقمق
degül imişse	دکلیشسه	dike dike bakmak	دکه دکه بقمق
degülmişse	دکلیشسه	degek	دکک
dikilmek, diñlemek, dökülmek, dügülmek	دکلیمک	degegen	دکهکن
dögülmeklik	دکلیمکلیک	deñemek, diñlemek	دکهکلی
degülmisse, degülmise	دکلیمسه	diñi	دکی
diñlence	دکلینجه	diñi diñlemek	دکی دکلیمک
diñlenmek, düğlenmek	دکلینمک	değış eylemek	دکیش ایلیمک
deñli	دکلو	dikim	دکیم
deglügeç	دکلوکچ	degin, dekin	دکین
deklemek	دکلهماک	dil, döl	دل
deñli, dükeli	دکلی	dil açıklığı	دل آچقلاق
degmede	دکمه	dil ağız virmemek	دل آغز ویرمک
daymak	دکمتی	dil ağız virmemek	دل آغز ویرمک
degmek, dikmek, diñmek, dög- mek, dökme, dügmek	دکک	dılağ	دلایق
degme gez	دکمز	dölek	دلایک
degmelik ile	دکلیک ایله	dile getürmek	دلا کتورمک
degme, dikme	دکه	dil üşürmek	دل اوşورمک
degmede	دکمه ده	dil bağı	دل باغی
degme gez	دکه کز	dilban	دلبان
dügmelenmek	دکمه لنمک	dilbend	دلبنده
degin, diken, dögün, dügün	دکن	dalbınmak	دلبن مق
dögün urmak	دکن اورمق	dilcik	دلچک
döktündü	دکند	dilcenmek	دلچنمک
degenek, degnek	دکنک	dilce	دلجه
degnel	دکنل	dil göngeligi	دل چونکه لیکی
dügenlemek, dügnelemek	دکنلیمک	dölden kıalmak	دلدن قلمق
deginmek, dükenmek	دکنمک	döl döş	دلداش
dekin yir	دکن یر	delürmek	دلرمک
diñücülik	دکولجلیک	dilsüz olmak	دلسز اولمق
diñü diñlemek	دکولجک	dileşmek	دلشماک
diñü diñlemek	دکول دکلیمک	dılağ	دلایق
düyür	دکور	dulıkuk	دلایق
degürmek	دکورمک	dalka	دلایقه
		dilek, dölek	دلک
		dilek itmek	دلک اتمک

dilek bitürmek دلك بترمك
 dilek bitürmek دلك بتورمك
 dilek bulmağ دلك بلماق
 dilekce دلكچا
 dilküceklik itmek دلكچكلك اتمك
 dilekei دلكچى
 delik dersik دلك درسك
 dileksüzrek دلكسزرك
 dil kesmek دل كسمك
 döleklik دلك لك
 döleklik دلكلك
 dilkülenmek دلكلنمك
 dilekli دلكلو
 dülgem دلكم
 dilegen دلكن
 dilgü, dilkü دلكو
 dilküceklik دلكوچكلك
 dilküceklik itmek دلكوچكلك اتمك
 dilküceklik eylemek دلكوچكلك ايلماك
 dilkülenmek دلكولنمك
 dilki دلكى
 dilkicek دلكيچك
 dilkiceklik دلكيچكلك
 dilkilik دلكيلىك
 dilleşmek دلكشمك
 dillegen دل لگن
 dillemek دلكمك
 dillü دلكو
 dillülük دلكولوك
 dilli defter دلكى دفتر
 dilli dilince دلكى دلنجه
 dölli döşli دلكى دوشلى
 delim دلكم
 dilemek, dölemek دلكمك
 deleme, delme دلكه
 dulunacaq دلكنچق
 dilin depretmek دلكن دپرتمك
 dulundurmak دلكندرمق
 dölendirmek, dölendürmek دلكندرمك
 dulunmaq دلكنمق
 dillenmek دلكنمك
 dilini beklemek دلكى بلكهلمك
 delü, dilü دلكو
 delüce دلوجه

delüce toğan دلوجه طغان
 delüce toğan دلوجه طوغان
 delürmek دلورمك
 delük دلوك
 dil virmek دل ويرمك
 delüye urmak دلويه اورمق
 dile getürmek دله كترمك
 dile gelmek دله كلمك
 dillemek دلهlemek
 deli دلى
 dili bağlanmaq دلى بىلانمق
 dili bağılu olmak دلى بىلغول اولمق
 delice toğan دلىجه طغان
 delice toğan دلىجه طوغان
 dili zifir دلى زفير
 delim دلكيم
 delim dürlü دلكيم درلو
 delimden دلكيمن
 delim dürlü دلكيم دورلو
 dilin beklemek دلكين بلكهلمك
 dilini kesmek دلكينى كسمك
 dil yügrükligi دل يوكركلىقى
 dili yitmek دلى يتمك
 dili yügrük دلى يوكرك
 dili yügrük دلى يوكركوك
 dem ürmek دم ارمك
 dumağı دماغو
 dumağı دماغى
 dem urmak دم اورمق
 dem çekmek دم چكمك
 dem çıkarmak دم چىقارمق
 demet دمت
 dem dutmak دم دوتمق
 demür دمر
 demren دمران
 demürboz دمر بوز
 demürbokı دمر بوقى
 demir pehlivān دمر پهلوان
 demirtikeni دمر تىككى
 demür ton دمر طون
 demregü دمرگو
 demür gönlek دمرگونلك
 demregi دمرگى
 demür giyim دمرگيم

دلوجه طغان
 دلوجه طوغان
 دلورمك
 دلوك
 دل ويرمك
 دلويه اورمق
 دله كترمك
 دله كلمك
 دلهlemek
 دلى
 دلى بىلانمق
 دلى بىلغول اولمق
 دلىجه طغان
 دلىجه طوغان
 دلى زفير
 دلكيم
 دلكيم درلو
 دلكيمن
 دلكيم دورلو
 دلكين بلكهلمك
 دلكينى كسمك
 دل يوكركلىقى
 دلى يتمك
 دلى يوكرك
 دلى يوكركوك
 دم ارمك
 دماغو
 دماغى
 دم اورمق
 دم چكمك
 دم چىقارمق
 دمت
 دم دوتمق
 دمر
 دمران
 دمر بوز
 دمر بوقى
 دمر پهلوان
 دمر تىككى
 دمر طون
 دمرگو
 دمرگونلك
 دمرگى
 دمرگيم

demürlenmek	دمرلنمك	danuklık virmek	دنقلق ورمك
demirmiş	دمر ميخ	danuklık virmek	دنقلق ويرمك
demren	دمرن	denk	دنك
dımranmak	دمر نمنق	denk olmak	دنك اولمق
dumru	دمرو	denkdaş	دنكداش
demren	دمره	denkdeş	دنكدش
dumrı	دمری	denk taşı	دنك طاشی
demşeklik	دمشكلك	dengel	دنكل
demek işitmek	دمك اشتمك	dün gün	دن كن
dümükme	دمككمك	dün gün	دن كون
demiy yümüy oy-	دمك يومك اوينا تمق	dünle	دنلا
natmak		dünlük	دنلوك
damlam	دملم	dünle	دنله
demlüş	دملوج	dünleler	دنلهلر
dammak	دمتی	dınmamak	دنمتمق
demür	دمور	danmak, dınmak	دنمق
demürbutrak	دمور بوترق	dönmek, dünemek	دنمك
demürboz	دمور بوز	dınmamak	دنمتمق
demürboşı	دمور بوق	dünün	دنن
demür çirki	دمور چیرکی	dünün günün	دنن گنن
demür ton	دمور طون	dün namâzı	دن نمازی
demürkazık	دمور قازیق	danuk	دنوک
demürkurdı	دمور قوردی	dün ü gün	دنوکن
demür komak	دمور قومق	dün ü gün	دنوکون
demür gönlek	دمور کوكلك	dene	دنه
demürlemek	دمورلمك	düne gün	دنه كن
demürlenmek	دمورلنمك	dünyâcuş	دنیاچق
dümük olmak	دموک اولمق	dünyâsın deşşürmek	دنیا سن دکشرمك
dümükdürmek	دموکدیرمك	dünyâsın değışmek	دنیا سن دکشمك
dimi	دمی	düni gün	دنی کون
demi bağlanmak	دمی باغلانمق	dü	دو
don, dün	دن	davar	دوار
don idinmek	دن ادمك	davar eri	دوار اری
dün içi	دن ایچی	deval	دوال
dinçlik	دنچلك	dübdüz	دوبدز
dincelmek	دنچلمك	düp	دوپ
döndür itmek	دندر ایتمك	düpdüz	دوپدوز
dindürmek, döndermek,	دندرلك	düpdüdü	دوپلدو
döndürmek		düpürdi	دوپوردی
dün dulpı	دن دلپی	dutacak	دوتاچاق
dendi	دندی	dutarak	دوتاراق
danışıcı	دنشقی	dutak	دوتاق
danışmak	دنشمق	dutacak	دوتیچق
dınkaz	دنقر	dutrak, dutruk	دوترق

dütüzdürmek	دوتزدرمك	dürtinmek, dürtünmek	دورتتمك
dütüzmek	دوتزمالك	dürtüşmek	دورتوشمك
dutsak	دوتساق	dört yanından tutmak	دورت يانندان طوتمق
dutsaklık	دوتساقلىق	dürtik	دورتىك
dutsak	دوتساق	durduklayın durmak	دوردقلاين دورمق
dutsaklık	دوتساقلىق	dururmak	دورورمق
dütsi sakısı	دوتسى ساقسىسى	duruşmak	دوروشمق
dutuşmak	دوتشمق	dürüşmek, dürüşmek	دورشمك
dutağan	دوتغن	dürüşme	دورشمه
dutğun	دوتغون	durgutmak	دورغتمق
dutuk	دوتق	durgurmak	دورغرمق
dutkun	دوتقون	durgurmak	دورغورمق
dutulmak	دوتلمق	duraq	دورق
dutmak	دوتمق	durkurmak	دورقرمق
dütmek	دوتمك	durkurmak	دورقورمق
dütün	دوتن	dürük	دورك
dütünlik	دوتنلك	dürüklük	دوركلك
dutu	دوتو	dürgü	دوركو
duturuq	دوتورق	dürük yüzli	دورك يوزلو
dütüzdürmek	دوتوزدرمك	dürülik	دورلك
dütüzmek	دوتوزمالك	dürülmek	دورلمك
dutu kırmak	دوتو قومق	durma	[دورمه]
dütün	دوتون	dürüm dürüm	دورم دورم
dütünlik	دوتونلك	durmak	دورمق
dutunmak	دوتونمق	düremek, dürimek, dürmek	دورمك
duta	دوته	duru varmak	دور وارمق
dutı	دوتى	dururmak	دورورمق
dutı kırmak	دوتى قومق	duruşmak	دوروشمق
dutıya durmak	دوتيه درمق	duru gelmek	دورو كلمك
dudacuk	دوداچق	durulmak	دورولمق
dudaqların sırtmak	دودقارن صرتمق	dürümek	دورومك
düdük	دودك	devre	[دوره]
düdükei	دودكجى	dori	دورى
düdükei bakışı	دودكجى باقىشى	dürütmek	دوريتمك
düdü	[دودو]	dürüşmek	دوريشمك
düdük çalı	دودوك چالچى	durı gelmek	دورى كلمك
davar	دور	dürimek	دوريمك
dura düşe	دورا دوشه	düz	دوز
duraqotı	دوراق اوتى	düzetmek	دوزاتمك
duraq tutmak	دوراق طوتمق	düz olmak	دوز اولمق
dürpüldü	دورپلدو	düzetmek	دوزتمك
dürpüldü	دورپولدو	düzdürmek	دوزدرمك
dört kaşı	دورت قاشلى	düzdürmek	دوزدوزمك
dürtmek, dürütmek	دورتمك	düzgün	دوزكن

düzgü	دوزكو	döşek	دوشك
düzgün	دوزگون	döşek esiri	دوشك اسیری
düzgün itmek	دوزگون ایتمك	döşek şalmağ	دوشك صلامق
düzgünlü itmek	دوزگونلو ایتمك	döşek kıomak	دوشك قق
düzülmek	دوزلمك	düş gelmek	دوش كلمك
düzüm	دوزم	döş kemigi	دوش كیكی
düzmek	دوزمك	düşegen	دوشكن
düzmek kıoşmak	دوزمك قوشق	düşlenmek	دوشلانمك
düzme	دوزمه	düşelek, düşelik	دوشلك
düzen	دوزن	düşümdür ola mı	دوشمدر اولمی
düzen bağlamak	دوزن باغلق	döşemek, döşmek, düşmek	دوشمك
düzendaş	دوزنداش	döşenilmek	دوشنلمك
düzen düzmek	دوزن دوزمك	döşenmek	دوشنمك
düzen kıurmak	دوزن قورمق	döşenme	دوشنمه
düzenlik	دوزنلك	düşüt	دوشوت
düzenlik itmek	دوزنلك ایتمك	düşüd	دوشود
düzenlik eylemek	دوزنلك ایلمك	düş virmek	دوش ورمك
düzenmek, düzünmek	دوزنمك	döşürmek	دوشورمك
düzünüp kıoşunmak	دوزنوب قوشنمق	düşük	دوشوك
düzen virmek	[دوزن ویرمك]	düşün virmek	دوشون ویرمك
düzüp kıoşmak	دوزوب قوشق	düş virmek	دوش ویرمك
düze	دوزه	düşe dura	دوشه دورا
düzetmek	دوزه تمك	düşe dura	دوشه دوره
düzen düzmek	دوزهن دوزمك	düşe durı	دوشه دوری
düzilmek	دوزیلمك	düşe gelmek	دوشه كلمك
döş, düş	دوش	düşelek	دوشه لك
düş azmak	دوش آزمق	döşemek	دوشه مك
duşak	دوشاق	döşenmek	دوشه تمك
duşaklamak	دوشاقلمق	devşirmek	دوشیرمك
düşelik	دوشالك	düş yormak	دوش یورمق
döşemek	دوشامك	düş yirine gelmek	دوش ییرینه كلمك
döşenmek	دوشانمك	duşak	دوشاق
düş öñüme itmek	دوش اوکومه ایتمك	doğrı gelmek	دوغری كلمك
düş olmak	دوش اولمق	doğup kıopduğ yir	دوغوب قوپدوق ییر
düş itmek	دوش ایتمك	dokuşmak	دوقشمق
düş eylemek	دوش ایلمك	doğanmak	دوقنمق
düşbudak	دوش بوداق	doğurcun	دوقورجون
düşüt	دوشوت	doğumak	دوقومق
düşüt düşürmek	دوشوت دوشرمك	doğunmak	دوقونمق
düşüd	دوشود	doğmak	دوقیمق
düşer	دوشور	dükeli	دوكالی
devşirmek, devşürmek, div-	دوشرمك	dükenlemek	دوكانلمك
şürmek, döşürmek, düşürmek		dükenmek	دوكانمك
devşirimli, divşürümlü	دوشرملی	dögeç	دوكچ

dügdürmek	دو کدر مک	dolanmak	دولامق
dügdü	دو کدو	dölenmek	دولانمک
dügdürmek	دو کدور مک	dolay	دولای
dögdi	دو کدی	dolayu	دولایو
düger	دو کر	dolayı	دولای
düger ağacı	دو کر آغاجی	dolayı yan	دولای یان
düğürlük	دو کرلک	dulup olmak	دولب اولق
doğuz	دو کر	devlet eşigi	دولت اشکی
döğşürmek	دو کشر مک	devletin depmek	دولتن دپمک
dügül	دو کل	devleti dönmek	دولتی دؤنمک
dügölce	دو کلجه	devletini depmek	دولتین دپمک
düglek	دو کلک	döleç	دولچ
dögülmek	دو کل مک	düvülcük	دولجک
dükeli	دو کل	duldalanmak	دولدالانمق
dügüm çalmak	دو کم چالمق	döl döş	دول دوش
dögmek, dökmek, dügmek	دو کمک	döl dökmek	دول دو کمک
dügme	دو کمه	döl dökümi	دول دو کومی
dögün, dügün	دو کن	dulda	[دولده]
dögün urmak	دو کن ارمق	duldalanmak	دولده لانمق
dögündü	دو کندو	divlek, dölek, döllek, düvlek	دولک
dögündi	دو کندی	devlügeç	دولکاج
dükenlemek	دو کنلمک	dölek olmak	دولک اولق
dükenmek	دو کنمک	devlegüç	دولکچ
dögnenmek	دو کننمک	devlüngeç	دولککچ
dögün vurmaq	دو کن ورمق	döleklük	دولکلک
dügü	دو کو	dölegi yeyni	دولکی یینی
dögülmek	دو کو لمک	döllü döşlü	دولو دوشلو
dögün	دو کو ن	dölü döşli	دوللی دوشلی
dögün urmak	دو کو ن ارمق	dolmak	دولق
dügünçigegi	دو کو ن چچاکی	dolama	دولمه
dügünçigegi	دو کو ن چچکی	dölendirmek	دولندر مک
dögün kırmak	دو کو ن قومق	devlengeç, devlingeç	دولنکچ
düge	دو که	devlengeç, devlingeç	دولنکچ
düketmek	دو که تمک	dölenmek	دولنمک
dögeç	دو که چ	dolukmak	دولوقق
dügesimek	دو که سیمک	devlügeç	دولوکچ
dügi	دو کی	davlunbaz	دولون باز
döl	دول	döl yatağı	دول یتاگی
döl eşi	دول آشی	düm	دوم
dolap marazı	دولاب مرضی	dumağı	دوماگی
dolaşmak	دولاشتمق	dombay	دومبای
dolamba	دولامبا	dumru	دومرو
dolamaç	دولامچ	dumrı	دومری
dolandırmak	دولاندرمق	dumağı	دومغو

dümük olmak	دومك اولمق	dunulmak	دونوقق
dümükdürmek	دومكدرمك	dün ü gün	دونوكن
dümükdürilmek	درمكدرمك	dün ü gün	دون وكون
dümükmek	دومككمك	dün ü gündüz	دون وكوندز
domaltmak	دوملتمق	döne döne	دونه دونا
domalmak	دوملمق	döne gelmek	دونه كلمك
dümen doğrultmak	دومن دوغرولتمق	dönegem	دونهكن
dümük	دوموك	düne gün	دونه كون
dümükdürmek	دوموكدرمك	dünemek	دونهملك
dümükmek	دوموككمك	dün yarısı	دون يارسى
don, dün	دون	dün yarısı	دون ياروسى
dün içi	دون اچى	dün yarısı	دون يارىسى
düne gün	دونا كون	döneydi ola mı	دونيدى اولامى
dünemek	دونامك	dün yarısı	دون يروسى
dün içi	دون ايچى	düni gün	دونى كون
dün başgumı	دون باسغنى	düni günü	دونى كوفى
dün başkumı	دون باسقنى	dünün günü	دونين كون
dün başkumı	دون باصقوفى	devetabanı	دوه تابانى
dün başkı	دون باصقىنى	devecik	دوه جاك
dün buçuğı	دون بچغنى	devedabanı	دوه دابانى
dün buçuğı	دون بچوغنى	deve dellâh	دوه دلالى
dün başkumı	دون بصقوفى	devetabanı	دوه طابانى
dün buçuğı	دون بوچغنى	devetabanı	دوه طبانى
dün buçuğı	دون بوچوغنى	devetabanı	دوه طبى
donatmak	دونتمق	devek	دوهك
duncukmak	دونجقمق	duyus virmemek	دويش ورمك
döndermek	دوندارمك	doylamak	دويمق
dün dulpı	دون دلپى	doyumlık	دويملىق
döndermek, döndürmek	دوندرمك	döymemek	دويممك
döndürmek	دوندورمك	devinmek	دوينمك
dün dulpı	دون دولپى	doyum	دويوم
dönek, dünek	دونك	doyum olmak	دويوم اولمق
dün gün	دون كن	doyumlık	دويوملىق
dönegem	دونكن	depelemek	دهپهلمك
dün gün	دون كون	deli düşmek	ده دوشمك
düvün günü	دون كون	der	دهر
dünlece	دونلجه	dahra	دهره
donlık	دونلق	deginmek	ده كنىمك
dünle	دونله	degürmek	ده كورمك
dünleler	دونلهلر	degin	ده كين
devinmek, dönmek, dünemek	دونمك	dehlemek	دهلمك
dünün günü	دونن كون	delücedoğan	دهلوجه دوغان
dün namâzı	دون نمازى	dene	دهنه
donanmak	دوننمق	day, di	دى

dayaza	ديازا	dirüp devşürmek	ديروب دوشورمك
diyesin	دياسن	dirüp dirşürmek	ديروب ديرشورمك
deyenek	ديانك	deyre	ديره
dip	ديب	diri	ديرى
dip alay	ديب الای	dirice	ديرجه
dip çalkamak	ديب چالقمق	diri kılmak	ديرى قلمق
dip dede	ديب دده	diri kımak	ديرى قومق
dip göstermek	ديب كوسترمك	dirilmek	ديريلمك
dibekek, dibelik	ديبك	dirinti	ديرىتى
dibelik	ديبهليك	diz ağırşığı	دیز آغرشاگی
dipi	ديپ	diz ağırşığı	دیز آغرشاگی
dipi	ديپى	dayaza	دیزا
ditmik ditmik	ديتمك ديتمك	diz ağırşığı	دیز آغرشى
duydurmak	ديدرمق	dizcük	دیزجك
didik	ديدك	diz çağşırı	دیز چاغشیری
didim didim	ديديم ديديم	diz tonı	دیز طونی
dir dir ditremek	دير دير دتره مك	dizek dizek	دیزك دیزك
dirürmek	ديررمك	dizekmek	دیزكلك
dirşürmek	ديرشرمك	diz gözi	دیز كوزی
dirşürmek	ديرشورمك	dizge	دیزكه
dirgürmek	ديركرمك	dizgin eylemek	دیزگین ايلمك
dirgeşmek	ديركشمك	dizlik	دیزلك
dirgürmek	ديركورمك	dızman	دیزمان
dirilik, dirlik	ديرلك	dızmanlık	دیزمانلق
dirlik itmek	ديرلك اتمك	dizim dizim	دیزم دیزم
dirlik itdirmek	ديرلك ايتدirmek	dizeme	دیزمه
dirlik eylemek	ديرلك ايلمك	dize yetmek	دیزه يتمك
dirlik dirilmek	ديرلك ديريلمك	dizin çökmek	دیزین چوكمك
dirlik gençligi	ديرلك ككلكی	dizin dizin	دیزین دیزین
dirilgi	ديرلكی	diyiş	ديش
dirilmek	ديرلمك	diş urmak	ديش اورمق
dirlik	ديرليك	diş bilemek	ديش بلامك
dirlik yatı	ديرليك ياتی	diş bilemek	ديش بيلمك
dırmanmak	ديرمانمق	diş bilemek	ديش بيلمك
dirmek	ديرماك	diş düzmek	ديش دوزمك
dirinti	ديرنتی	dişürmek, dişşürmek	ديشرمك
dirneşmek	ديرنشمك	diş kışmak	ديش قشقمق
dirnek	ديرنك	diş kurdagısı	ديش قورداغیسی
dirneklü	ديرنكلو	diş kurdagısı	ديش قورداغیسی
dirnekli	ديرنكلی	diş kıymak	ديش قومق
dirnek yeri	ديرنك یری	diş kıyurmak	ديش قویورمق
dirnemek	ديرنمك	diş göstermek	ديش كوسترمك
dirüp döşürüli	ديروب دوشرلی كورمك	dişegi	ديشگی
görmek		dişemek	ديشمك

dişini ısıtmak
 dişengi
 dişenmek
 dişini ısıtmak
 diyişü durmak
 dişemek
 dişi
 dişi kişi
 dişin sırtmak
 dıkız
 diğ imdi
 digeç
 dik gelmek
 diğelmek
 diğmek
 dikme
 dikenserçesi
 diñü
 diñü diñlemek
 dike
 dike dike bakmak
 dike dike bakmak
 diñcilik eylemek
 diñici
 diñi diñlemek
 diñi diñlemek
 dikine gitmek
 dil
 daylak
 dile gelmek
 dilekce
 dil üşürmek
 dil çinmek
 dilek
 dilek itmek
 dilek eylemek
 dilekci
 dilekçi
 dileklü
 dilegin eylemek
 dilkü
 dilküüzümi
 dilküceklik itmek
 dilki

ديشن اشتق
 ديشنى
 ديشنمك
 ديشنى ايشتمق
 ديشو درمق
 ديشه مەك
 ديشى
 ديشى كشى
 ديشين صير يتمق
 ديقيز
 ديك امدى
 ديكچ
 ديك كلمك
 ديكلمك
 ديكماك
 ديكه
 ديكن سرچەسى
 ديكو
 ديكو دكلمك
 ديكه
 ديكه ديكه باقى
 ديكه ديكه بقمق
 ديكى جلك ايلامك
 ديكيجى
 ديكى دكلمك
 ديكى ديكلمك
 ديكينه كيتمك
 ذيل
 [ديلاق]
 ديلا كالمك
 ديلا كجه
 ديل اوشورمك
 ديل چينامك
 ديلك
 ديلك ايتمك
 ديلك ايله مەك
 ديلكجى
 ديلكچى
 دياكلو
 دياكن ايلامك
 ديلكو
 ديلكو اوزى
 ديلكو جكلك اتمك
 ديلكى

dilleşmek
 dillemek
 dilmaç, dilmeç
 dilmeç
 dilmek
 dilin beklemek
 dile gelmek
 dili zifir
 dilini bilemek
 diye misin
 döymemek
 dime
 dimelü
 dimin
 dın, diyen
 dıynaç
 dınç, dinç
 dinç olmak
 dinç geçmek
 dınçlıç
 diyince
 dınç, dinç
 dıynaç, duynaç
 dınlenmek
 dınmamak
 dınmak
 dın yufkaları
 deyü, diyü
 dīvāra urmaç
 dīvān bağlanmak
 divrik
 divşirmek
 divşürükli
 divşürmek
 duyuş virmemek
 diyülmek
 diyeze
 deyişät
 deyü, diyü
 diyeydün
 deyiş, diyiş
 diyen
 diyü
 diyü

ديلالشمك
 ديلالمك
 ديلماچ
 ديلمچ
 ديلمك
 ديلن بكمك
 ديله كلمك
 ديل زفير
 ديلينى بله مك
 ديمس
 ديممك
 ديمه
 ديمه لو
 ديمين
 دين
 ديناق
 دينچ
 دينچ اولمق
 دينچ كچمك
 دينجلىق
 دينجه
 دينچ
 دينق
 دينلنمك
 ديننامق
 دينمق
 دين يىقلارى
 ديو
 ديواره اورمق
 [ديوان بغلنمق]
 ديوريلك
 ديوشرمك
 ديوشوركلى
 ديوشورمك
 ديوش ويرمك
 ديولمك
 ديهزه
 [ديشات]
 دىي
 دييدك
 ديش
 دين
 دييو
 دىيى

ذ

zikr eylenmek

ذکر ایلمک

ر

rāhatlu

razdaķı

resm urmaķ

resm ķomaķ

reşme

rufadan

raķş urmaķ

raķş urmaķ

راحتلو

رازددق

رسم اورمق

رسم قومق

[رشمه]

رفدن

رقص ارمق

رقص اورمق

raķam urmaķ

reng oynamaķ

reng geķmek

reng virmek

rufadan

Rūm erenleri

Rūm ilinlü

Rūm ilinni

رقم اورمق

رنك اوینامق

رنك كچمك

رنك ویرمك

روفدان

روم ارنلری

روم اللو

روم النی

ز

zārılık kılmaķ

zarlanmaķ

zarıncıtmaķ

zarıncımaķ

zarıncı

zārılık itmek

zāğ

zāğlamaķ

zāğlı

zāğ virmek

zıbm

zıbm

zıbil

zıbm

zarıncımaķ

zıfir

zıfir

zegrek

zilü

zili

zamān ile

zenen

zanbık

zencef

زارلق قلمق

زارلنمق

زارنجیمق

زارنجیق

زارنجی

زاریلق ایتمک

زاغ

زاغلمق

[زاغلی]

زاغ ویرمک

زبن

زبون

زیبل

زیبن

زرنجیمق

زفر

زفیر

زکرك

زلو

زلی

زمانله

زنان

زنبیق

زنجف

zindānlamaķ

zindānvan

zindāna urmaķ

zindāna urmaķ

zindāna bıraķmaķ

zindāna vurmaķ

zengü

zor

zorbatır

zorba ķalkmaķ

zort

zurnapa

zevzek

zevle, zivle

zivindirik

zehirlik

ziyān şanmaķ

zıbm

zeyreklenmek

ziyrıncımaķ

zayğala

zilü

zili

zivle

زندانلمق

زندان وان

زندانه ارمق

زندانه اورمق

زندانه براقمق

زندانه ورمق

زنکو

زور

زوربطر

زوربه قالقمق

زورت

زورنپا

زوزك

زوله

زوندرک

زهراک

زیان صامق

زیبون

زیرکلنمک

زیرنجیق

زیغاله

زیاو

زلی

زیوله

sataşmak	ساتاشماق	segirtmek	ساكرتمك
saçu	ساچو	señek	ساكك
saçu saçmak	ساچو سچمق	salbur	سالبر
saçu kılınmak	ساچو قلمق	salık	سالىق
saçulamak	ساچولامق	salmak	سالمق
saçı	ساچى	salma	سالمه
saçı saçmak	ساچى سچمق	salyar	ساليار
saçılık	ساچىلىق	samırdamak	سامردامق
sağlamak	ساخلاماق	san	سان
sağlamak	ساخلمق	san itmek	سان ايتمك
sargılt	سارغلت	sancılmak	سانچالمق
sarıkuk saç	سارقق ساج	sançmak	سانچمق
saru	سارو	sanķı	سانقى
saz	ساز	sanu sanmak	سانو سانمق
ses sem	ساس سم	sanu sanmak	سانو ستمق
sası	ساسى	sav	ساو
satır döşemek	ساتر دوشه مەك	savaş	ساواش
sağ	ساغ	savaş eylemek	ساواش ايلامك
sağ esen	ساغ اسن	savaşdan kalmak	ساواشدن قالمق
sağ olmak	ساغ اولمق	savuşdurmak	ساووشدurmق
sağıcı	ساغچى	savaşmak	ساووشمق
sağrak	ساغراق	savuk	ساقو
sağış	ساغش	savlamak	ساوولامق
sağıslamak	ساغشالمق	savılmak	ساوولمق
sağlık	ساغلق	savmak	ساوومق
sağlıksuz	ساغلقمز	sevü	ساوو
sağalmak	ساغلمق	sayru	سايرو
sağın	ساغن	sayruluk	سايرولق
sağınç	ساغنچ	sayag	سايغ
sağınmak	ساغنمق	sayagi	سايغى
sağu	ساغو	saya	سايه
sağu sağmak	ساغو ساغمق	saya kaftan	سايه قفتان
sağu sağmak	ساغو سغمق	saya gicesi	سايه كيجهسى
sağı sağmak	ساغى ساغمق	sebe sebe yürümek	سبا سبا يورمەك
sağış	ساغیش	sebak almak	سبق آلمق
sak	ساق	sebak almak	سبق المق
sak olmak	ساق اولمق	söbek	سبك
sakar	ساقر	sepme	سبمەك
saklık	ساقلىق	söbü	سبو
sakınmak	ساقنمق	söbüce	سبوچه
sekitmek	ساكتەك	sebük şallamamak	سبوك صلاماق

sepetlik	سپتلك	saçu saçmak	سچو ساچماق
sepdürmek	سپدرمك	saçu saçmak	سچو سچماق
süpürge çalmak	سپر كه چالماق	saça segirdim şalmaq	سچه سكردم صالمق
sipşi	سپشى	süçi	سچى
sepişken	سپشكن	seçilik	سچيلىك
sepişmek	سپشمك	saqlamak	ساخلامق
sıpgın	سپغین	saqlatmaq	ساخلاتمق
sıpkın	سپقن	saqlamak	ساخلاتمق
sıpkun	سپقون	süd ağzı	سد آغزى
sıpkın	سپقین	süd ağzı	سد اغزى
sepkün	سپکون	süd hırası	سد خيرەسى
sepilmek	سپلمك	sedremeki	سد رەمكى
sepilemek	سپلەمك	sidük, südük	سدك
sepimek, sepmek	سپمك	sadlamak	سادلماق
sepinti	سپنتى	südlü aş	سدلو آش
sepilenmek	سپلنمك	südlü aş	سدلو اش
süpürü içmek	سپورى ايچمك	südük	سدوك
süpürü tutmak	سپورى طوتمق	sidigi yürütmek	سديكى يورتمك
sepüşmek	سپوشمك	sere	سرا
sepelemek	سپەلمك	sarpçaq	سرپچق
sepi	سپى	serpitme	سرپتمە
sepişmek	سپيشمك	serpmek	سرپمك
sepiletmek	سپيلتمك	serpene	سرپنه
sepilemek, sepilmek	سپيلامك	sarpun	سرپون
sepilenmek	سپيلنمك	sürtünmek	سرتنمك
sepilenmek	سپيلنمك	sürçütmek	سرچتمك
sataşı gelmek	ستاشى كالمك	sırça	سرچا
sataşmak	ستشمق	sırçan	سرچان
sitil	ستل	sürçütmek, sürçütmek	سرچتمك
satu	ستو	sürçek	سرچك
sitil	ستيل	sırçan	سرچن
sücimek	سجملك	sırçanık	سرچنق
secme	سجمه	sırça	سرچه
sücü	سچو	serçeyuvası	سرچه يوواسى
sucugaz	سچو غز	sır sır	سر سر
süci	سچى	sersem	سرسم
süci başma urmak	سچى باشنه اورمق	Sırf	سرف
sıçanotı	سچان اوتى	Sırf şınuğı	سرف صنوغى
suçlamak	سچلامق	saruq	سرق
suçlamak	سچلمق	sarkınmak	سرقنمق
saçluyıldız	سچاو يلدز	sırkın	سرکین
saçanaq, saçınak	سچنق	sürükdürmek	سرکدرمك
saçu	سچو	sürükmiş	سرکیش
saçu saçmak	سچو ساچماق	sürükmek	سرکلك

sergen, sirken	سرڪن	ses selej	سس سلك
sürgü	سرڪو	ses sem itmek	سس سم اتمك
sirke	سرڪه	seselmek	سسلمك
sirkelenmek	سرڪه لئمك	süsmek	سسملك
sırlı söz	سرلى سوز	sesmemek	سسممك
sarmurmak	سرمرمق	sag	سغ
sarmaşık tolaşık	سر مشق طولاشق	sagalmak	سغالمق
sarmaşmak	سر مشق	sagrak, sıgrak, suğrak	سغراق
sormak	سرمق	sagrak	سغراق
sürmek	سرمك	sagış	سغیش
sermenmek	سرمئمك	sagışlu	سغیشلو
sürme dürtünmek	سرمه درتئمك	sağlamak	سغلامق
sürme kilid	سرمه كليلد	sağalmak, sağlamak	سغلامق
surnapa	سرناپه	sagma	سغا
serinmek	سرمك	sıgamak	سغمق
sora varmak	سر ورمق	sıgınca	سغنجا
sirvi	سرورى	sagınca, sığınca	سغنجاق
sere	سره	sagınca, sığınca	سغور
sürimek	سريمك	sugur	سغو
siz	سز	sagu sagmak	سغو سغمق
sizcileyin	سز جليين	soğulmak	سغولمق
sezerlenmek	سز لئمك	sıgamak	سغه مق
sızırmaq	سزرمق	sagış	سغیش
siz siz olun	سز سز اولوك	sefer seferlemek	سفر سفرلئك
söz şav	سز صو	sifirsemek	سفر سمك
sezik, süzek, süzgi	سزك	sak, soğ	سق
seziklemek	سزك لئك	sakak	سقاق
sözllemek	سزلمك	sakdıyan	سقدیان
sezmek, sızmek	سزلمك	sakar	سقر
sezme söz	سزمه سوز	soğar siğek	سقر سكك
sezinme	سزئمه	sakırğa	سقرغه
sızı	سزو	soğarığ	سقرق
söze kımak	سزه قومق	soğranmak	سقرنمق
söze gelmek	سزه كالمك	saksı	سقمى
sezi	سزى	soğşurmak	سقشرمق
sızırmaq	سزىرمق	sakak	سقق
seziklenmek	سزىك لئمك	saklamak	سقتلامق
sızıldatmaq	سزىلداتمق	soğuldamak	سقتلامق
sezinilmek	سزىنلئمك	saklık idinmek	سقتلق ادينمك
sis	سس	sıklık virmek	سقتلق ورمك
susahlık	سسالحق	sıklık virmek	سقتلق ويرمك
seddirmemek	سسدرمىك	saklamak, soğlamak	سقتلامق
seddirmek	سسدرمىك	saklamak	سقتلامق
sis renkli	سس رنگلى	sakımcılar	سقتلچلر
		sakandırık, sakanduruk	سقتندرق

sıknaşmak	سَقْنَشْمَق	sinşin ağacı	سَكْسَك اَغاجی
saķnuķ	سَقْنَق	sinşin ağacı	سَكْسَك اِغاجی
saķnuķlıķ	سَقْنَقْلَق	süksün	سَكْمَن
saķınıķlı	سَقْنَقْلَو	seksenmek	سَكْسَنْمَك
suķnur	سَقْنُور	süksün	سَكْسُون
saķını tırmak	سَقْنَى طَرْمَق	süksünü düşük	سَكْسُونَى دُوشُوك
sokum	سَقُوم	sügşek	سَكْشَك
sokunmak	سَقُونْمَق	seşek, şinşek, şünşuk	سَكْكَ
şınarlamak	سَكَارَلَامَق	şinşek üşeleyecek	سَكْكَ اَوْشَلِيَه جَك
şınarı	سَكَارى	şünşuklenmek	سَكْكَكَلْنَمَك
şunşak	سَكَاق	şekil, şigil, şökel	سَكْل
şekitmek	سَكْتَمَك	şökellik	سَكْلَلِك
şegirtmek, şegritmek, şinşirtmek	سَكْرَتْمَك	şögüşmiş	سَكْكَمَش
şegirtmek gereksin	سَكْرَتْمَك كَرَكْسَك	şinşilemek, şinşlemek, şögüşmek	سَكْكَمَك
şögürce	سَكْرَجَه	şögüşme	سَكْكَمَه
şegirdürce	سَكْرُدْرَجَه	şöglünmek	سَكْكَلْنَمَك
şegirdişmek	دَكْرُدْشَمَك	şinşmez	سَكْمَز
şegirdim	سَكْرُدَم	şinşmek	سَكْمَك
şegirdim itmek	سَكْرُدَم اَتْمَك	şökmen	سَكْمَن
şegirdim itmek	سَكْرُدَم اَيْتْمَك	şegmenbaş	[سَكْمَن بَاشى]
şegirdim eylemek	سَكْرُدَم اَيْلَمَك	şeknitmek	سَكْتْنِيتْمَك
şegirdimci	سَكْرُدَجِی	şeknimek	سَكْتْنِمَك
şegirdim şalmak	سَكْرُدَم صَالْمَق	şekü, şünşü	سَكُو
şegirdim şalmak	سَكْرُدَم صَلْمَق	şünşücek, şünşücük	سَكُو جَك
şegirdim kılmak	سَكْرُدَم قَلْمَق	şinşürmek	سَكُو رْمَك
şegirdim yeri	سَكْرُدَم یَرى	şünşük	سَكُو كْ
şekirden	سَكْرُدَن	şünşüklenmek	سَكُو كَلْنَمَك
şegirdü başlamak	سَكْرُدُو بَشَلْمَق	şünşülemek	سَكُو لْمَك
şögürde	سَكْرُدَه	şöküm	سَكُوم
şegirdi şegirdi	سَكْرُدَى سَكْرُدَى	şinşece şinşece	سَكْكَجَه سَكْكَجَه
şegirdişmek	سَكْرُدِشْمَك	şikke şüret bağlamak	سَكْكَه صُورْت بَغْلَامَق
şegirdi şalmak	سَكْرُدَى صَالْمَق	şekletmek	سَكْكَه لْتَمَك
şegirdim	سَكْرُدِیم	şeki, şünşü	سَكْكَی
şegirdim itmek	سَكْرُدِیم اَتْمَك	şegitmek, şekitmek	سَكْكَیْتْمَك
şegirdi yürümek	سَكْرُدَى یُورْمَك	şinşici	سَكْكَجِی
şinşirsi	سَكْرَسِی	şegirtdürmek	سَكْكَیْر تَدْرْمَك
şegrişmek	سَكْرِشْمَك	şegirtmek	سَكْكَیْر تْمَك
şegrek	سَكْرَكْ	şegirdişmek	سَكْكَیْر دْشَك
şinşirgen	سَكْرَكْن	şegirdim	سَكْكَیْر دَم
şinşirmek	سَكْرَكْلْمَك	şinşisi eyü	سَكْكَیْشَى اَیُو
şegirmek, şegrimek, şinşirmek,	سَكْرَمَك	şekil	سَكْكَیْل
şinşürmek, şögürmek		şinşildetmek	سَكْكَیْل دْتْمَك
şikre	سَكْرَه	şilâh bağlanmak	سَلَا ح بَغْلَانْمَق
şegrimek, şekrimek	سَكْرِیمَك	şilâh geymek	سَلَا ح كَیْمَك

selām itmek
 salbur
 selip sepmek
 salbur
 salbur
 sölpük
 siltemek
 saltanmaq
 sulṭānbörki
 sulṭānbörki
 sulṭān yolu
 salkıım küpe
 salkıım küpe
 salık virmek
 silkindi
 selgi
 selgi itmek
 selgimek
 salma söz
 salmaya
 selmek
 selmen, selmin
 salma sözlü
 silme tolu
 selindü
 selindi
 sulanmaq
 salı virmek
 sele
 sille sedeme
 sille kıomak
 salyar
 sımarlamak
 sümdük
 samana şaymamak
 sümdük
 semritmek
 sımarlamak
 sömürmek
 sömürü içmek
 semritmek
 semrimek
 semizlikotı
 semizimek

سلام ایتmek
 سالبور
 سالب سېمک
 سالبور
 سالبور
 سلپوک
 سلتمک
 سلتمق
 سلطان برکی
 سلطان بورکی
 سلطان یولی
 سلقم کوپه
 سلقوم کوپه
 سلق ویرمک
 سلکندی
 سلکی
 سلکی اتمک
 سلکی مک
 سلما سز
 سلمايه
 سلمک
 سلمن
 سلمه سز لو
 سلمه طولو
 سلندو
 سلندی
 سلنمق
 سلورمک
 سله
 سله سلمه
 سله قومق
 سلیر
 سهارلق
 سمدک
 سمانه صیممق
 سمدوک
 سمرتمک
 سمرلامق
 سمرمک
 سمرو ایچمک
 سمرتک
 سمریمک
 سمزلاک اوتی
 سمزیمک

sümsük
 simak
 sümülcümek
 sümülcümek
 sümülcümek
 seme
 sümeve
 sin
 sin açmak
 sen ol sen
 sünbegi
 suntuıraç
 sente baş
 sancağ begi
 sancış
 sancışmaq
 sencef
 sancağ urmağ
 sancağ çözmek
 sancılmaq
 sencileyin
 sançmaq
 sinci
 sencir
 sencileyin
 sendiremek
 senderemek
 sindik, sündük
 sındu
 senderemek
 sındı
 sendiremek
 sınırtaş
 sen sen ol
 sen sağa
 sunğar
 sunğur
 sınığ
 sunğur
 sınığlık
 sınığlu
 sınığmaq
 sunğur
 sanğı

سمسک
 ستمق
 سمالجمک
 سمالجومک
 سمو لجمک
 سمه
 سمیه
 سن
 سن اچمق
 سن اول سن
 سنبکی
 سنتر اچ
 سته باش
 سنجاغ بکی
 سنچش
 سنچشمق
 سنچف
 سنچق اورمق
 سنچق چوزمک
 سنچلمق
 سنچلین
 سنچمق
 سنجی
 سنچیر
 سنچیلین
 سندر مک
 سندر مک
 سندر مک
 سندک
 سندو
 سندهر مک
 سندی
 سندیره مک
 سندر طاش
 سن سن اول
 سن سکا
 سنغار
 سنغر
 ستمق
 سنقر
 سنقلق
 سنقلو
 سنتمق
 سنقرور
 سنقی

siň siň	سنىك سنىك	süci urmak	سوچى اورمق
siñildemek	سنىكلدهمك	suçlamak	سوچلامق
senlik	سنىك	suçlamak	سوچماق
sanlu	سنلو	suçını almak	سوچنى آلق
sinle	سنله	suçına kalmak	سوچنه قالمق
sınmaşık	سنىمشق	süçi	سوچى
sınamak, sınmak, sunmak	سنىمق	sohmak	سوخمق
sünmek	سنىمك	süd	سود
sanu	سنو	süd ağzı	سود آغزى
sınurdaş	سنورداش	sevdâya yelmek	سودايه يلمك
sınur taşı	سنور طاشى	süd çürüğü	سود چىركى
sanu şanmak	سنو صنمق	süd çeşmesi	سود چشمى
sınık	سنوق	sevdük	سودك
sınıklı	سنوقلو	sevdüğünleyn	سودكئىلن
seni sanja gerekse	سنى سكا كر كسه	sevdüklü	سودكلو
sınık	سنىق	südlü	سودلو
su, suv, sü	سو	süd ile suvarmak	سوديله سورمق
suvat	سوات	südi yavuz	سودى ياوز
suvarmak	سوارمق	sivirmek	سورارمك
savaş	سواش	sürtük	سورتك
savaş itmek	سواش ايتمك	sürtünürce	سورتونورجه
savaşgan	سواشغان	sürtünü sürtünü	سورتونو سورتونو
savaş karılmak	سواش قارىلمق	sürçütmek	سورچتمك
savaş kıparmak	سواش قىپرمق	sürçütmek	سورچوتمك
savaş kıparmak	سواش قوپىرمق	sorhun	سورخون
savaşmak	سواشماق	sürsegen	سورساكن
savaş yiri	سواش يىرى	sürşat	سورصات
su başdan aşmak	سو باشدن اشماق	sürşat koyunu	سورصات قىيوى
subaşı	سوباشى	sür şalmak	سور صالمق
söbüce	سوبىجه	sorguç	سورغوج
söbek	سوبك	sorkuç	سورقوج
söbeke	سوبكه	sorkun	سورقون
söbeki	سوبكى	sürek	سورك
söbü	سوبو	sürükme	سوركك
söbe	سوبه	sürgü	سوركو
söbi	سوبى	sürgü demüri	سوركو دمورى
suvat	سوت	severlenmek	سورلنمك
savutmak	سوتمق	suvarmak	سورمق
süci	سوچ	sürmek, sürümek	سورمك
suç itmek	سوچ ايتمك	sürme	سورمه
sücimek	سوچمك	sürme dürtmek	سورمه دىرتمك
suçın dilemek	سوچن دىلمك	sorunca	سورنجه
sücü	سوچو	süre süre	سوره سوره
süci	سوچى	süre gitmek	سوره كتمك

sora varmak	سوره وارمق	sözi eslemek	سوزى اسلمك
sürilmek	سوريلمك	sözi örce söylemek	سوزى اورجه سيله مك
sürimek	سوريمك	sözi bütün	سوزى بتون
söz azmak	سوز آزماق	sözi bir itmek	سوزى بر ايتمك
söz almak	سوز آلق	sözi bir yire koymak	سوزى بر يره قويماق
söz uçkunmak	سوز اچقنماق	sözi pişürmek	سوزى پشورمك
söz içinde olmak	سوز اچنده اولماق	sözi söze ulamak	سوزى سوزه اولماق
söz eri	سوز ارى	sözi tutkunarak	سوزى طوتقونهرق سويلمك
söz eslemek	سوز اسلمك	söylemek	
söz eşitmek	سوز اشيتمك	sözi karışmak	سوزى قرشق
söz uğurlamak	سوز اغرلماق	sözi geçkin	سوزى كچكىن
söz öküş	سوز اكش	sözine kalem çalınmak	سوزينه قلم چلنماق
söze varmak	سوزا وارمق	söz yatı	سوز ياقى
söz üşürmek	سوز اوشورمك	söz yaraşdurmak	سوز يراشدرمق
söz uğrısı	سوز اوغرىسى	söz yaraşdurmak	سوز يرشدرمق
söz öküşdürmek	سوز اوكوشدرك	susak	سوساق
söz eylemek	[سوز ايلمك]	susalık	سوسالاق
söz çatmak	سوز چاتمق	susatmak	سوستماق
sözde uz olmak	سوزده اوز اولماق	süsüşmek	سوسوشمك
söz sürmek	سوز سورمك	susak	سوسق
söz söykesi	سوز سويكەسى	süsek	سوسك
söz şav	سوز صاو	süsegen, süsge	سوسگن
söz şav	سوز صو	süsülme	سوسولمك
söz şorıcı	سوز صورجى	süsmek	سوسمك
söz kırmak	[سوز قرمىق]	süsüşmek	سوسوشمك
söz kılma	سوز قلمق	süsegen	سوسهگن
söz kıparmak	سوز قوپرمق	savaş	سوش
süzek	سوزك	savaş eri	سوش ارى
söz getürmek	سوز كتورمك	savaş eylemek	سوش ايلمك
söz götürmemek	سوز كوترمك	savaşılınmak	سوشلنماق
sözün sağ	سوزك ساغى	savaşmak	سوشمق
söz kelec	سوز كلاجى	sivişmek	سوشمك
söz geleci, söz kelec	سوز كليجى	savgat	سوغات
söz gelici	سوز كليجى	sıvıgırak	سوغرق
süzgü	سوزكو	soğulcan	سوغلجان
süzgi	سوزكى	soğulmak	سوغلمق
sözlü	سوزلو	suğ	سوغلى
sözünü karşılamak	سوزنى قارشولماق	savuk, sıvık, sok, sovu	سوق
sözünü yüceltmek	سوزنى يوجلتمك	savkat	سوقات
söze eslemek	سوزه اسلمك	sokarık	سوقارىق
söze çekmek	سوزه چكمك	sokak	سوقاق
söze gelmek	سوزه كلمك	sokaklı çarşaf	سوقاقلی چارشاف
söze yatmak	سوزه ياتمق	sovu demür dögmek	سوق دمر دمك
sözi altında kalmak	سوزى آلتنده قلمق	sovu demür dögmek	سوق دمور دمك

sovuqlanmak
soqlunmak
soqı
sunjaq
soñ uci
süksün
süksüni düşük
süksün
sünjök
sökel
söglük
söglümek, sögülmek, sökül-
mek, sünjülemek
söglüme, sögülme
söglünmek
süglüm
söglüme
sevgencek
sögünmek
sevgü, sünjü
sünjök
sögünmek
söge
sögelmek
sünji
sulayın
söveltme
sölpük
sivilcü
sivilci
suluq
savılmaq
sövelmek
sömürmek
sümsüklemek
sümek
seymeklik
sümülcelemek
sümülcelemek
sümülcelemek
sümülcelemek
sünbegi
sünter
Sevinç

سوقلنمق
سوقلورنمق
سوق
سوقاق
سوك اوچى
سوكسن
سوكسنى دوشاك
سوكسون
سوكك
سوكل
سوكلك
سوكلكمك
سوكلمه
سوكلنمك
سوكلوم
سوكلومه
سوككنچك
سوككنمك
سوككو
سوككوك
سوكونمك
سوكه
سوككلمك
سوكى
سولايىن
سولتمك
سولپوك
سولچو
سولچى
سولاق
سولمق
سولمك
سومرمك
سومسكلمك
سومك
سومكلك
سوملچمك
سوملچيمك
سوموچو
سوموچيمك
سونبى
سونتر
سونج

sündürmek
sevinişmek, sevnışmek, sev-
nüşmek
sunuñ
sünjüklük
sövünmek, sünmek
sevü
sovuq
söve
sövelmek
sövelmek
sevi
sevi eylemek
sevici
soyalı
sivişi görmek
sıvık
söykek
söykegi
söykegilenmek
söykemek
söykendürmek
söykendirmek
söykenmek, söykünmek
söyke
söykegi
söykelenmek
söyleyüdürken
söyletmek
söylerce olmak
söyleşilmek
söyleşmek
söyleşü tırmak
söylegen
söylemişdiklerinden
soylamak, soyulmak
su yolu
söyleyen
söyleyegen
soymaç
soymak
suynca
söyündürmek
söyündürünmek

سوندرمك
سونشمك
سونك
سونكليچ
سونمك
سوو
سوووق
سووه
سووهلك
سووهلك
سوى
سوى ايلمك
سويچى
سويخ
سويشى كورمك
سويق
سويكك
سويكى
سويكىلنمك
سويكىك
سويكىندرمك
سويكىنديرمك
سويكىنمك
سويكه
سويكىكى
سويكهلنمك
سويلايودركن
سويلمك
سويارجه اولمق
سويلىشمك
سويلىشمك
سويلىشو طورمق
سويلىكن
سويلىمشدوكلرنندن
سويلىمق
سويلى
سويلىين
سويلىيهكن
سويماچ
سويىمق
سويىچجه
سويىندرمك
سويىندرنلنمك

sevinişmek	سوينشمك	lemek	سيكلنامك
sevinilmiş	سوينلمش	seyeklenmek, seyiklenmek	سيكلنامك
söyünmek	سوينمك	sinmek	سيكلنامك
süyüm	سويوم	söykendürmek	سيكلندرمك
söyünmek	سويومك	söykenmek	سيكلنمك
suya şalmaq	سويه صالمق	söykü	سيكو
sepilemek	سهيله مكل	sinjürmek	سيكورمك
sehel	سهل	söyke	سيكه
sehelden	سهلدن	sinjirmek	سيكيرمك
söye	سيا	soylamak	سيلاق
sayat	سيات	söylemek	سيلامك
saya kavtan	سيا قوتان	sile	سيلاه
sitil	سيتيل	söyleyü başlamak	سيلايو باشلامق
siyeç	سييچ	soymaç	سيماچ
sayramak	سيرامق	sımarlamak	سيمرلمق
seyirtmeç	سييرتمچ	saymak, sımak	سيمق
sırçan	سييرچن	sin	سين
sıyrıncaq	سييرنچاق	sin açıcı	سين اچيجی
sıyrıncaq	سييرنچق	sınanmak	سينانمق
sayru	سيرو	suynca	سينجا
sıyrık	سيروق	sincük	سينجك
sayrılık	سييرلىق	sındurmak	سيندرمق
sızrmak	سييزرمق	sindürmek, söyündürmek	سيندرمك
sızıldatmak	سييزلدتمق	sındurmak	سيندورمق
sizmek	سييزمك	smuq	سيمق
sızu	سييزو	sınıklulanmak	سينقولنمق
sizi size gerekse	سييزى سزه كركسه	söynük	سينك
sis	سيس	söynüklü	سينكلو
sıganmak	سيغانمق	sinlemek	سينلمك
sıganmak, sığınmak	سيغنمق	sinle	سينلاه
sığurmak	سيغورمق	söyünmek	سينمك
sayagı	سيغی	smur olmak	سينور اولمق
sığın	سيغین	söyündürmek	سينوندurmك
soyka	سيقا	sınamak	سينهمق
sıkalmak	سيقالمق	sine virmek	سينه ورمك
soykaşmak	سيقشمق	sini	سينی
soyakmak	سيقمق	siyü	سيو
seyek, seyik, siyek	سيك	sivat	سيوات
sınarı	سيكارى	sayvan	سيوان
söykegü	سيكاكو	sivri ‘ağıllı	سيورى عقلىو
sinjirmek	سيكيرلك	suyurgal	سيورغال
sinjirmek	سيكيرمك	sivişmek	سيوشمك
sinişmek	سيكشمك	sivilci	سيويلجی
seyeklemek, seyiklemek, sin-	سيكلمك	soyunmak	[سيونمق]

ش

şallah
şabta
şabla
şapla
şaplama urmak
şapıldı
şapla urmak
şapla yimek
şah kalkmak
şād geldün
şadı
şar
şarşap
şarlu
şaş olmak
şaşırmak
şaş gitmek
şaşmak
şeşmek
şaşut
şaşı bakmak
şakıldamak
şakımak
şavur eylemek
şehet
şahan
şayhğa
şayın doğan
şebeş
şabla
şabla urmak
şip şip
şepki
şapla
şitil
şaşşal
şazhık nevbetin urmak
şar
şarāb almak

شالله
شایته
شایله
شاپلا
شاپلامه اورمق
شاپللو
شاپله اورمق
شاپله یمک
شاخ قالقمق
شاد کلدک
شادی
شار
شارشپ
شارلو
شاش المق
شاشرمق
شاش کتمک
شاشمق
شاشمک
شاشوت
[شاشی بقمق]
شاقلدامق
شاقیمق
شاور ایلامک
شاهت
شاهن
شایلغه
شاین دوغان
شیش
شپله
شپله اورمق
شپ شپ
شپکی
شپله
شتل
شخصال
شاذلق نوبتن اورمق
شر
شراب المق

şarāb sürmek
şerbet düzdürmek
şerbetlik
şırılğan
şırılğan
şeş olmak, şiş olmak
şişek, şişik
şeş gelmek
şişkinlik
şeşel
şeşilmek, şişilmek
şeşmek
şeşe durmak
şeşilmek
şağla
şakrağ
şakımak
şakımak
şeker unı
şeker çignemek
şeker suyu
şekl bağlamak
şıltağ itmek
şaltağ, şıltağ
şıltağ itmek
şıltağ eylemek
şıltağ geçmek
şular
şalğa
şelege
şoloğ dem
şoloğ dem
şoloğ sā'at
şalağa urmak
şelek
selem
şimdirek
şimden girü
şimden gerü

شراب سورمک
[شربت دوزدرمک]
شربتک
شرلغن
شرلوغن
شش اولق
ششک
شش کلمک
ششکنک
ششل
ششامک
ششمک
ششه درمق
ششیامک
شغلا
شقراق
شقمق
شقیمق
شکر اونی
شکر چکنه مک
شکر سوی
شکل باغلمق
شلتاغ اتمک
شلتاق
شلتاق ایتمک
شلتاق ایلمک
شلتاق کچمک
شیر
شلفه
شلفه
شلق دم
شلقدم
شلق ساعت
شلقه اورمق
شلك
شلم
شمدرك
شمدن کرو
شمدنکرو

şimden girü	شمدن کيرو	şolok sā'at	شولوق ساعت
şimşek atmak	شمشك آتمق	şulallamak	شولالامق
şimşek oynamak	شمشك اوينامق	şölen	شولان
şen	شن	şuncuķ buncuķ	شونچق بونچقى
şunca	شنجه	şuncılayın	شونجیلین
şundakı	شنداق	şunca	شونجه
şunda	شنده	şundakı	شوندق
şindi	شندى	şundan ki	شوندن که
şunķar	شنقار	şunda	شونده
şinik	شنك	şunun üzerine ki	شونك اوزرنه که
şengül	شنكل	şunun bigi	شونك بىكى
şeneltmek	شنلتمك	şunun bigi	شونك بىكى
şenlik	شنك	şunun gibi	شونك كى
şenlik oğlamı	شنك اوغلامى	şunun gibi	شونك كى
şenlik itmek	شنك ايتمك	şevilenmek	شويلنمك
şenlik yir	شنك ير	şöyle	شويله
şenelmek	شنلمك	şehet	شهت
şenlenmek	شنلنمك	şöhret bağlamak	شهرت باĖلمق
şenluğa	شنلوĖه	şibit	شيبيت
şuval	شوال	şırılağan	شيرلغن
şuvallamak	شواللامق	şıruluğan	شيرلوغان
şuvallamak	شواللامق	şıruluğan	شيرلوغان
şobanlıķ	شوبانلىق	şış olmaķ	شیش اولمق
şor	شور	şışek	شیشك
şorakı	شوراك	şışmek	شیشمك
şorba	شوربا	şışe bardaķ	شیشه بردق
şoruldamaķ	شورلدمق	şeytān atına binmek [شيطان ايتنه بينمك]	[شيطان ايتنه بينمك]
şorlamaķ	شورلمق	şeytān örümcegi	شيطان اورمچكى
şorva	شوروا	şığva	[شیغوہ]
şüşe	شوشه	şil	شیل
şavķ	شوق	şılamak	شیلامق
şevük	شوك	şilen	شیلان
şuğa değin	شوكا دĖین	şayhĖa	شیلغه
şevüklik	شوكلك	şoyulmaķ	شیلمق
şeveke	شوكه	şeyle, şöyle	شیله
şuğa değin	شوكه دĖن	şimden girü	شمدن کيرو
şol	شول	şin	شین
şol aşıl	شول اصل	şınabad	شیناباد
şular	شولر	şinlik	شینلك
şolok dem	شولقدم	şıvĖa	شیوĖه

şapıtmağ	صاپىتىق	şarımтік	صارىمىتىق
şapılmağ	صاپىلىق	şarmaşmağ	صارىمىشقىق
şatu bāzār	صات بازار	şarmağ	صارىمىق
şataşmağ	صاتىشقىق	şarma	صارىمە
şataşu gelmek	صاتىشۇ كىلىمەك	şarmaya getürmek	صارىمەيە كىتورمەك
şatmağ	صاتىمىق	şaru	صارو
şataşmağ	صاتەشقىق	şaruşandal	صارو سىندال
şatu	صاتو	şaruşavak	صارو قواق
şatu eylemek	صاتو ايلەمەك	şarı	صارى
şatu bāzār	صاتو بازار	şarıaş	صارى آش
şatu bāzār akçası	صاتو بازار آقچەسى	şarierik	صارى ارىك
şatu bāzār akçası	صاتو بازار آقچەسى	şarıağaç	صارى اغاچ
şatu bāzār itmek	صاتو بازار ايتمەك	şarı ala göz	صارى الا كوز
şatu bahası	صاتو بەلىسى	şarısüdlügen	صارى سىدلىكن
şatun dilemek	صاتون دىلەمەك	şarıkavak	صارى قوق
şatı	صاتى	şarıkebe	صارى كىبە
şatı bāzār akçası	صاتى بازار آقچەسى	şarımuhälif	صارى مىخالف
şaç urmağ	صاچ اورمىق	şarı mankır	صارى منقىر
şaç bölügi	صاچ بۆلۈكى	şası	صاسى
şaçık	صاچىق	şasımağ	صاسىمىق
şaçhyıldız	صاچلى يىلدىز	şaşımağ	صاصىق
şaçma hâl	صاچمە خال	şaşı	صاصى
şaçındı	صاچىندى	şag	صاغ
şaçınmağ	صاچىنمىق	şag esen	صاغ اسەن
şaçu	صاچو	şag esen yürümek	صاغ اسەن يۈرمەك
şaçu şaçmak	صاچو صاچىق	şağalmak	صاغالماق
şaçu şaçmak	صاچو صىچىمىق	şag olmak	صاغ اولىق
şaçı	صاچى	şag itmek	صاغ ايتمەك
şaçı biçik	صاچى بېچىك	şag işlü	صاغ ایشلو
şar	صار	şag işi şol olmak	صاغ ایشى şol اولىق
şarp	صارپ	şag eylemek	صاغ ايلەمەك
şarpun	صارپون	şağdan söylemek	[صاغدن سىيلەمەك]
şarşalamağ	صارىشەلىق	şağrak	صاغراق
şarkılı	صارقىلو	şağırsıçan	صاغىر سىچان
şarkmağ	صارقىق	şag söz	صاغ سوز
şarkuğ şaç	صارقۇق صاچ	şağış	صاغىش
şarkı	صارقى	şağışdurmak	صاغىشدرمىق
şarlanmağ	صارلانمىق	şağış günü	صاغىش كۈنى
şarılmağ	صارلىق	şağışlamağ	صاغىشلىمىق
şarlanmağ	صارلىنمىق	şağışlu	صاغىشلو
şarma	صارما	şağışluca	صاغىشلوچە

şağışlı	صاغشلی	şakırğa	صاقیرغا
şağısıkan	صاغصقن	şakızlık	صاقیزلق
şağ gönüllü	صاغ کوکللو	şakınmak	صاقیننق
şağ gönüllü	صاغ کوکللو	şan	صاك
şağlamak	صاغلامق	şan urmak	صاك اورمق
şağaltmak	صاغلتیق	şanğı	صاكئی
sağlıcaqlar ile	صاغلیچقاريله	şal	[صال]
sağlık	صاغلق	şalt	صالت
sağlık almak	صاغلق المق	şalğın şalmak	صالغن صالئق
sağalmak	صاغلمق	şalğun	صالغون
sağılı	صاغلو	şalğun şalmak	صالغون صالئق
sağılurca	صاغلورجه	şalğın	صالغن
şağım	صاغم	şalık	صالئق
şağımlık	صاغلمق	şalkım küpe	صالقم کوپه
şağınç	صاغنج	şalık virmek	صالئق ویرمك
şağınç şanmak	صاغنج صانئق	şalkı	صالئق
şağınç kılmak	صاغنج قلمق	şalkık	صالئق
şağınmak, şağnamak	صاغنجق	şalkılanmak	صالئقینئق
şağı	صاغو	şalkım küpe	صالقیم کوپه
şağıcılık itmek	صاغوجلق ایتمك	şalmak	صالئق
şağıcı	صاغوجی	şalma	صالنه
şağı sağmak	صاغو سغئق	şalma aşı	صالنه آشی
şağı sağmak	صاغو صاغئق	şalma itmek	صالنه ایتمك
şağı sağmak	صاغو صغئق	şalındurmak	صالئندرمق
şağı	صاغی	şalındurmamak	صالئندرمق
şağıcı	صاغیجی	şalınmak	صالئنئق
şağış	صاغیش	şalınma bulanma	صالنه بولنه
şağış yiri	صاغیش یری	şalnu yürümek	صالنو یورومك
şağı şağmak	صاغی صاغئق	şalnu bulanı yürümeك	صالنی بولانی یورومك
şağılamak	صاغیلمق	şalını şalını	صالنی صالنی
şağınmak	صاغینئق	şalını yürümeك	صالنی یورمك
şak	صاق	şalyar	صالیار
şakağı	صاقاğı	şalı uzun	صالی اوزون
şakak	صاقاق	şalyar	صالیار
şak olmak	صاق اولق	şalık	صالئق
şakıcı	صاقجی	şalık virmek	صالئق ویرمك
şakır şakır ditremek	صاقیر صاقیر دترمك	şalınmak	صالئنئق
şaklamak	صاقلامق	şalını bulanı yürümeك	صالینی بولانی یورمك
şaklayu dutmak	صاقلايو دوتتمق	şasını şalını	صالینی صالینی
şaklık	صاقلق	şalı virmek	صالی ویرمك
şaklamak	صاقلمق	şalı virmek	صالی ویرمك
şaklanmak	صاقلئق	şamanuğrusı	صامان اوغروسى
şakınduk	صاقندق	şamanuğrusı	صامان اوغریسى
şakınmak	صاقنئق	şamsun	صامسون

şan	شان	şayru	صایرو
şan ad	شان آد	şayru evi	صایرو اوی
şan idinmek	شان ایدنمک	şayrucağı	صایرو جغی
şancıs	شانجیس	şayrulık	صایرولق
şancılmaq	شانجیلماق	şayrı	صایری
şançmaq	شانچماق	şayışmaq	صاییشماق
şanusuz	شانسوز	şayağ	صایغ
şanış	شانیش	şayağı	صایغی
şanışmaq	شانیشماق	şayıqlaşmaq	صایقلاشماق
şank	شانق	şaymaq	صایماق
şanıkşuñ	[شانقسک]	şaymamak	صایمماق
şankı	شانقی	şayınılmaq	صاینلماق
şanamak	شانماق	şayvan	صایوان
şanu	شانو	şaya varmaq	صایه وارماق
şanu anıtmak	شانو آتتماق	şayyağı	صاییاغی
şanu itmek	شانو ایتماق	şayyağı	صاییاغی
şanu şanmaq	شانو شانماق	şabâhlaca	صباحلجه
şanu şanmaq	شانو شانماق	şaban eñegi	صبان اکاکی
şanasın	شانسن	şaban eñegi	صبان اککی
şanışmaq	شانیشماق	şaban eñegi	صبان اکککی
şanı şanmaq	شانى شانماق	şaban kulağı	صبان قولاغی
şav	صاو	şıpara	صپاره
şavaş	صاواش	şıpanı olmamak	صپاری اولماق
şavaş eri	صاواش اری	şıpan eñegi	صپان اککی
şavaşçı	صاواشچی	şıpan ayası	صپان ایاسی
şavaş debertmek	صاواش دبرتماق	şıpan kulağı	صپان قلاغی
şavaş karmak	صاواش قرمق	şıpratmak	صپرتماق
şavaş yiri	صاواش یری	şıpkın	صپکین
şavaş yürütmek	صاواش یورتماق	şıpışdurmak	صپیشدورماق
şavak	صاواق	şıpma	صپمه
şavutmaq	صاوتماق	şıtaşmaq	صتاşماق
şavuk	صاوق	şatan	صتان
şavka	صاوقا	şıtlık virmek	صتلق ویرمک
şavula şavul	صاولا صاول	şatu	صتو
şavılmaq, şavulmaq	صاولق	şatu bazar	صتو بازار
şavul yort	صاول یورت	şatu pazâr	صتو بازار
şavmaq	صاوماق	şıtaşmaq	صتاşماق
şavacak	صاوه جق	şıcağı geçmek	صجاغی کچمک
şavacı	صاوه جی	şucugaz	صجوغاز
şavık	صاویق	şıcrağan	صچراغان
şay	صای	şıcrağan	صچراغن
şayağ	صایاغ	şuçlamak	صچلماق
şaydurağan	صای دورهغن	şıçma ben	صچمه بک
şayırdamak	صایردامق	şıcancıl	صچنچیل

saçu saçmak
 saçu saçmak
 saçı
 şöşürmak
 şahlamak
 şahın
 sadā dimek
 sadak
 şıdırılmak
 şıdırmak
 sadak
 saralmak
 şıramana
 şıramana
 şarp
 sarprak
 sarpsınmak
 şarpun
 şarp
 sarplık
 sarplandurmak
 sarplanmak
 şarpun
 sarpa çekmek
 şarpın
 şırçabarmak
 şırçan
 şırça
 şırçabarmak
 şırçaparmak
 şıridak, şıridık
 şarışmak
 şarsılanmak
 şarkmak
 şarkınmak
 şırkırmak
 şırlan
 şırlan
 şarlanmak
 şarmaşdurmak
 şarmaşuk
 şarmaşmak
 şırimak, şırmak, şormak
 şarmalanmak

صچو صاچق
 صچو صچمق
 صچی
 صخشرمق
 صخله مق
 صخین
 صدا دیمک
 صداق
 صدرلمق
 صدرمق
 صدق
 صرالمق
 صرامانه
 صرامنه
 صرب
 صربوق
 صرب ستمق
 صریون
 صرپ
 صرپلق
 صرپلندرمق
 صرپلنمق
 صریون
 صرپه چکمک
 صریین
 صرجه بارمق
 صرچان
 صرچه
 صرچه برمق
 صرچه پرمق
 صردق
 صرشمق
 صرصلنمق
 صرقق
 صرقتمق
 صرقورمق
 صرلاک
 صرلاک
 صرلنمق
 صرمشادرمق
 صرمشق
 صرمشق
 صرمق
 صرملنمق

şaruk
 şarı
 şırtıgan yırtıcı
 şırınmak
 şazak
 şızırmak
 şızuk
 şızındı
 şuşak
 şağ
 şıga
 şıgacuk
 şağ esen
 şağaltmak
 şağalmak
 şıgamak
 şıganmak
 şağıcı
 şağrak, şuğrak
 şağrak sürmek
 şağrak sürmek
 şıgır oğlanı
 şıgırtmak
 şıgırtmak
 şıgır segirdişlü
 şağrak
 şağrak sürmek
 şıgırgözi
 şıgırgözi
 şıgırmak
 şıgazlamak
 şağış
 şağışlamak
 şıgışmak
 şağaltmak, şoğultmak
 şağlık
 şağalmak, şoğulmak
 şıgmak
 şağınç
 şıgınca
 şağınca, şıgınca
 şıgınca
 şıgınca
 şağınç

صروق
 صری
 صریتغان یرتیجی
 صرینمق
 صراق
 صزرمق
 صزق
 صزندو
 صصق
 صغ
 صغا
 صناجق
 صغ امن
 صغالتنمق
 صغالمق
 صغامق
 صغاتمق
 صغجی
 صغراق
 صغراق سړمک
 صغراق سورمک
 صغر اوغلانی
 صغرتماج
 صغرتنج
 صغر سکر دشلو
 صغرق
 صغرق سورمک
 صغر کوز
 صغر کوزی
 صغرمق
 صغرلمق
 صغش
 صغشامق
 صغشمق
 صغلتنمق
 صغلق
 صغلمق
 صغتمق
 صغنج
 صغنججا
 صغنجاق
 صغنجق
 صغنجه
 صغنج

şgın geyigi	صغن كيكى	şıklık virmek	صقلىق ويرمك
şagınamak	صغننه مق	şaklamak, şıklamak	صقلىقمق
şagu şagmak	صغو صاغمق	şıklındu	صقلىندو
şagu şagmak	صغو صغنمق	şaklanmak, şoklunmak	صقلىنمق
şoğuksıtma	صغوق ستمه	şıkım	صقم
şoğulmak	صغولمق	şokman	صقمان
şagunç	صغونچ	şakandırık	صقندرق
şığa	صغه	şakanduruk	صقندروق
şagi	صغى	şıkındu	صقندو
şığırtmaç	صغیر "ماچ	şıkındı	صقندى
şagi şagmak	صاغى ساغمق	şıkınışmak	صقنشمق
şagış	صغىش	şakınmak	صقنقمق
şagış	صغیش	şoku taşı	صقو طاشى
şagi şagmak	صغى صغنمق	şınarı	صكارى
şagıl	صغیل	şunak	صكاق
şoğulmak	صغیلمق	şon uci	صك اوچى
şgın	صغن	şonca	صكچه
şgın geyik	صغن كيك	şon uci	صكجى
şafa	صفا	şonrağı	صكرغى
şafrañ	صفراك	şonrağı	صكرهغى
şafrahk	صفراق	şonrarak	صكرهرق
şofra çekmek	صقره چكمك	şınarı	صكرى
şofra şalmak	صقره صالمق	şonın sürmek	صك سرمك
şak	صق	şonumca	صكچه
şakar	صقار	şonuç	صكوج
şakak	صقاق	şon uci	صكوجى
şakal başı göstermek	صقال باش كوسترمك	şonı güir olmak	صكى كور اولمق
şakalından yedilmek	صقالندن يىلمك	şalaç	صلاج
şakalına güldürmek	صقالنه كولدرمك	şalaca	صلاج
şak olmak	صق اولمق	şalacak	[صلاجق]
şakar	صقر	şalaca	صلاجه
şakarçıklı	صقرچقلى	şalaça	صلاجه
şakırğa	صقرغه	şalağan	[صلاغن]
şakırka	صقرقه	şalak	صلاق
şaksıkan	صقسقان	şulanmak	صلامق
şakak	صقق	şalt	صلت
şıklamak	صقلامق	şalaca	صلجه
şaklanmak	صقلامق	şaldurmak	صلدرمق
şıkılcım	صقلىقم	şalışmak	صلشمق
şıkılcım itmek	صقلىقم اتمك	şalgun	صلاخون
şıkılcım itmek	صقلىقم ايتمك	şalgun şalmak	صلاخون صالمق
şıkılcım virmek	صقلىقم ويرمك	şalkum küpe	صلقوم كوپه
şıklık	صقلىق	şalma	صلما
		şalma aşısı	صلما آشى

şalmak	صلمق	şançmak	صنچمق
şalma	صلمه	şındıcuk	صندجق
şalma eylemek	صلمه ايلمك	şındırmak	صندازمق
şalma komak	صلمه قومق	şındu	صندو
şalma koyu virmek	صلمه قيو ويرمك	şındurmak	صندورمق
şahnıp bulanmak	صانب بولامق	şındı	صندى
şahnımak	صانمق	şındıdan çıkmış	صندیدن چقمش
şallaomuz itmek	صله اموز ايتمك	şındırmak	صندیرمق
şola düşmek	صله دشمك	şındı şalmak	صندى صالمق
şalyar	صليار	şınurdaş	صنرداش
şalyarlık	صليارلق	şınur taşı	صنر طاشی
şamanuğrusı	صمان اوغروسى	şınur komak	صنر قومق
şamanuğrısı	صمان اوغریسی	şingın	صنغن
şamankapıcı	صمان قاپچی	şingınlık	صنغنلىق
şamankapar	صمان قپر	şingun	صنغنون
şamanlıkyolı	صمانلىق يولى	şingın	صنغنین
şamırdı	صمردى	şınık, şınuk	صنق
şamraşmak	صمرشقى	şınıkdurmak	صنقدیرمق
şımarlamak	صمرلامق	şınık şarsuk	صنق صارسق
şamramak	صمرمق	şınık şarşuk	صنق صرصق
şamra	صمره	şınık göñüllü	صنق كوكلو
şımak	صمق	şınıklık	صنقلىق
şımkırtmak	صمقرتمق	şınıklıu	صنقلاو
şamanevi	صمن اوى	şınıkmak	صنقمق
şamancıyolı	صمنجى يولى	şınkın	صنقن
şamur şamur	صمور صمور	şınkun	صنقون
şamur şamur şam-	صمور صمور صمره مق	şanķı	صنقى
ranmak		şınķın	صنقین
şamur şomur	صمور صومر	şınılmak	صنالمق
şan	صن	şanmak, şınamak, şınmak, şun-	صنمق
şınardaş	صنارداش	mak	
şanasın	صناسن	şınanmak	صننمق
şanasın	صناسین	şanu	صنو
şınaşmak	صناشمق	şınurdaş	صنورداش
şanaşın	صناصین	şunuşmak	صنوشمق
şınamamış	صنااماش	şınuk	صنوق
şınamak	صنامق	şana şağısa gelmemek	صنه صغشه كلممك
şınanmak	صنامق	şınamak	صنهمق
şanayduñ	صنايدك	şanı, şını	صنى
şınayış	صنايش	şınık	صنیق
şancıs	صنچس	şav, şu, şuv	صو
şancışmak	صنچشمق	şu aşğa	صو آشه
şancılmak	صنچلمق	şu ayağı	صو آياğı
şançmak	صنچمق	şuvat	صوات

şuiti	صواق
şuvad	صواد
şuvarıcı	صوارجی
şuvarılmağ	صوارلق
şuvarmağ	صوارمق
şuvarınılmağ	صوارنلماق
şuvarıcı	صواریجی
şuvarılmağ	صواریلمق
şuissi	صواسی
şavaş	صواش
şavaş eri	صواش اری
şavaş itmek	صواش ایتمک
şavaşçı	صواشچی
şıvaşdırmağ	صواشدیرمق
şavaş kıparmağ	صواش قوپرمق
şavaşmağ	صواشلق
şavaşa varmağ	صواشه وارمق
şavaş yarağı	صواش یراگی
şavaş yiri	صواش یری
şavaşı şavmağ	صواشی صاومق
şuvağ	صواغ
şavak, şuvak	صواق
şuevi	صواوی
şuiti	صوایتی
şu başdan aşmağ	صو باشدن اشمق
şubaşı	صو باشی
şobek	صوباک
şubagası	صو بغاسی
şobi	صوبی
şop şop	صوپ صوپ
şuplak	صوپلاق
şuplak	صوپلق
şupa	صوپه
şuvat	صوت
şuçdan geçmek	صو جدن کچمک
şuçugaz	صو جغز
şovucağ	صو جق
şucımağ	صو جق
şuçugaz	صو جوغز
şuç dilemek	صو چ دلمک
şuçda bulınmağ	صو چده بولنماق
şuç kılmak	صو چ قلمق
şuçekirgesi	صو چکرکەسی
şuçlamağ	صو چلمق

şu çevlegi	صو چولگی
şuçı dokunmağ	صو چی دقونماق
şuçın dilemek	صو چین ديلمک
şohmağ	صو حق
şohun eylemek	صو خون ايلماک
şoru	صور
şorar olmağ	صورار اولماق
şorağ	صوراغ
şorak	صوراک
şüret uğrısı	صورت اغيرسی
şüret uğrusı	صورت اوغرسی
şüret uğrusı	صورت اوغروسی
şüret uğrılığı	صورت اوغریلگی
şüret bağlamağ	صورت باغلمق
şüret bağlamağ	صورت بغلمق
şüret darısı	صورت دروسی
şüret düzetmek	صورت دزتمک
şüret düzmek	صورت دزمتک
şüret tarısı	صورت طروسی
şorutkan	صورتقان
şorutmağ	صورتقم
şort virmek	صورت ویرمک
şüret yazmağ	صورت یزماق
şorucı	صورجی
şoruşmağ	صورشماق
şorağan	صورغن
şorğuç	صورغوچ
şorğun	صورغون
şavrukmağ	صورقماق
şorkun	صورقون
şorulmağ, şuvarılmağ	صورلماق
şormağ, şıvarmağ, şuvarmağ	صورمق
şurnaba	صورنبه
şorunca	صورنجه
şorunılmağ	صورنلماق
şoru	صورو
şorudak	صوروداق
şoruşmağ	صورشماق
şoru günü	صورو کونی
şoru virmek	صورو ویرمک
şora düşmek	صوره دشلمک
şora gelmek	صوره کلمک
şora varmağ	صوره وارمق
şora varmağ	صوره ورمق

şoritmak	صورتىتىق	şokaklar açmak	صوققلار آچىق
şorici	صورىيىچى	şovuk kıymak	صوق قىيىق
şusak	صوساق	şokuldamak	صوقلدىمىق
şusalık	صوسالىق	şovuklık	صوقلىق
şu serpecek	صو سىرپىچىك	şokman	صوقمان
şusuz yaban	صوسىز يىبان	şokunmak	صوقنىمىق
şusalık	صوسالىق	şoku	صوقو
şavaş	صوش	şokur	صوقور
şavaşgan	صوشغان	şokurluk	صوقورلىق
şavaşmak	صوشىمىق	şokuldamak	صوقولدامىق
şuşarlık	صوصارلىق	şokum	صوقوم
şusak	صوصاق	şokı	صوق
şuşalık	صوصالىق	şukoyunu	صوقیونى
şuşalık	صوصالىق	şunak	صوقاك
şuş olmak	صوص اولىق	şon uci	صوك اوجى
şuşıgırı	صو صغرى	şukerdemesi	صو كىردىسى
şuşıgırı öküzü	صو صغرى او كوزى	şukerdemesi	صو كىردىسى
şuşıgırı inegi	صو صغرى اينىكى	şu kesügi	صو كىسوكى
şuşağan	صوصىغن	şon kıldı	صوك قالدى
şuşıgırı	صو صغرى	şonlamak	صوكلدىمىق
şuşıgırı öküzü	صو صغرى او كوزى	şonmca	صوكنىچى
şuşak	صوصىق	şu götüründüsi	صو كوتورندوسى
şuş kes	[صوص كىس]	şuköpegi	صو كوپكى
şuşalık	صوصالىق	şol	صول
şuşalmak	صوصالىق	şol ağızlu	صول آغزلىق
şuşan	صوصىن	şolağ	صولاغ
şuşalık	صوصىلىق	şolak, şulak	صولاق
şovuğırak	صوغرۇق	şulaklı	[صولاقلى]
şoğuşmak	صوغلشىمىق	şulanmak	صولانمىق
şoğultmak	صوغلتمىق	şol işi şağ olmak	صول ایشى صاغل اولىق
şoğulcan	صوغلچان	şulayım	صولايىم
şugluk	صوغلۇق	şolutğan	صولتغان
şoğalmak, şoğulmak	صوغلەق	şolutқан	صولتقان
şuğlı	صوغللى	şolutmak	صولتىمىق
şoğumsuz	صوغلمسىز	şoluğan	صولغان
şoğulmak	صوغلۇق	şuluk	صولۇق
şoğumsuz	صوغلەمسىز	şoluqlu	[صوللقلىق]
şavak, şavuk, şıvık, şovuk	صوق	şollu sağlu	صوللو سىغلۇ
şokak	صوقاق	şavulmak	صولۇق
şokak şokak itmek	صوقاق ايتىمىك	şulanmak	صولنىمىق
şovuk el	صوق ال	şulu	صولو
şokranmak	صوقرانمىق	şuluca	صولوچە
şokranmak	صوقرانمىق	şolutmak	صولوتتىمىق
şokuşmak	صوقشىمىق	şoluğan	صولوغان

şuluk	صولوق
şulı	صولی
şulı kılıç	صولی قلیج
şavul yort	صول یورت
şom	صوم
şavmak, şovumak, şumak	صوهق
şomun	صومن
şomurdanmak	صوموردانمق
şomun	صومون
şunuşmak	صونشمق
şunkur	صونقور
şunuş	صونك
şu nigendeli	صو نكندەلى
şunmak	صونمق
şunuş	صونوك
şuna	[صونه]
şuvad	صوواد
şuvarmak	صووارمق
şovutmak	صووتمق
şovucak	صووچق
şu vurmaş	صو وړهق
şovuk	صووق
şovuk el	صووق ال
şovuklık	صووقلق
şovuk geçmek	صووق كچمك
şovuklık itmek	صووقلق ايتمك
şovumak	صوومق
şuvarmak	صوهرمق
şoy	صوی
şuya bakıcı	صویا باقچی
şuya bakıcı	صویا باقیچی
şuya şalmak	صویا صالمق
şuyağı	صو یاغی
şu yatağı	صو يتاغی
şoyha	صوینخا
şuyurğal	صویرغال
şoyğun	صوینغن
şoyğun virmek	صوینغون ویرمك
şılık	صوویق
şoykaşmak	صویقشمق
şoykalamak	صویقالمق
şoykun	صویقن
şuylatmak	صویلمق
şoylaşmak	صویلشمق

şavılmak, şoylamak	صویلمق
şoylanmak	صویلمنق
şoylayış	صویلیش
şoymantı	صویمانتی
şuyın buldurmak	صوین بولدرمق
şuyını bulmak	صوین بولمق
şoyuntı	صوینتی
şuyınca	صوینچا
şuyınca	صوینچه
şuyınca olmak	صوینچه اولمق
şuyını bulmak	صوینی بولمق
şu yüzünden	صو یوزندن
şu yolu	صو یولی
şoya	صویه
şuya ıslamak	صویه اصلمق
şuya bakan	صویه بقن
şuya düşmek	صویه دوشمك
şuya doymak	صویه دویمق
şuya virmek	صویه ویرهك
şuya yunmak	صویه ینمق
şuyı düşük	صوینی دشك
şaya	صیا
şayağ	صیاغ
şayağı	صیاغی
şaya kaftan	صیا قفتان
şıpşırak	صیپشراق
şıcan yolu	صیچان یولی
şıravardı	صیراواردی
şırıtmaq	صیرتمق
şıyırtmaq	صیرتمق
şırça	صیرچا
şırçabarmak	صیرچه بارماق
şırşatmaq	صیرصتمق
şuyurgamak	صیرغامق
şıyrığı	صیرغی
şıyrık	صیرق
şayrılık	صیرلق
şıyrmak	صیرمق
şıyrıncaş	صیرنچاق
şıyrıncaş	صیرنچق
şıyrıncaş oyunu	صیرنچق اوینی
şıyrundi	صیرندی
şayru	صیرو
şayrucağrak	صیروچغراق

şayrucığı	صیرو جفی	şoyka	صیقا
şayrılıh	صیرو لڭ	şıklık virmek	صیقلق ویرمک
şayrılık	صیرو لڭ	şıkma	صیقمه
şıyrunmak	صیرو تمق	şoyka	صیقده
şıyrık	صیریق	şoylamak, şuylamak	صیلامق
şayrılık	صیریلق	şoylanmak	صیلنمق
şıyrıncaq	صیرینجق	şuylayu gitmek	[صیلیو گتمک]
şıyrınmaq	صیرینمق	şaymak, şımaq	صیمق
şızırmak	صیزرمق	şınamak	صینامق
şızım şızım	صیزم صیزم	şuyınca varmaq	صینجا ورمق
şızındu	صیز ندو	şındu	صیندو
şızu	صیزو	şınaşmaq	صینشمق
şışlık	صیصلق	şınğun	صینغون
şıyı turmaq	صی طورمق	şınğın	صینغین
şığamak	صیغامق	şınğınlık	صینغینلق
şığanmaq	صیغانمق	şınık, şınuk	صینق
şığurgözi	صیغر کوزی	şınıklı	صینقلو
şığurmak	صیغرمق	şınamak, şınmaq	صینمق
şığınca	صیغینجه	şıvat	صیوات
şığınca yiri	صیغینجه یری	şuyurgamak	صیورغامق
şığanmaq	صیغنمق	şırık	صیویق
şığırtmaq	صیغیر تماچ	şırıqlaşmaq	صیویقلاشمق
şığın	صیغین	şıvarmaq	صیوارمق
şığın geyik	صیغین کیک	şayvan	صیوان

ض

zıyâfetlemek	ضیافتلتمک	zort virmek	ضورت ویرمک

ط

tab	طاب	tapşurmak	طاپشورمق
tabanca	طابانجه	tapşırmaq	طاپشیرمق
tap olmak	طاب اولمق	tapkur	طاپقور
tabırmak	طابرمق	tap gelmek	طاپ کلمک
tapşurmak	طاپشورمق	tapıldı	طاپلیدو
tap gelmek	طاب کلمک	tapılmak, taplamak	طاپلمق
tapmak	طابمق	tapmaq	طابمق
tabur	طابور	tapu	طاپو
tap	طاپ	tapu itmek	طاپو اتمک
tapırmak	طاپرمق	tapu eylemek	طاپو ایلمک
tapışdurmak	طاپشدرمق	tapuci	طاپو جی
tapşırmaq	طاپشرمق	tapu sağrağı	طاپو صاغراغی

tapu kılmak	طاپو قلمق	taşra gelmek	طاشره كلمك
tapu getürici	طاپو كتورىچى	taş tutunmak	طاش طئىنىق
tapulamak	طاپو لامق	taşgaru	طاشغارو
tapulamak	طاپو لمق	taş koparmak	طاش قوپارمق
tapulanmak	طاپو لنىق	taş başdırmak	طاشه باصدىرمق
tapuya turmak	طاپويا طرمىق	taş gelmek	طاشه كلمك
tapuya turmak	طاپويا طورمق	taş yatur	طاش باتور
tapu	طاپه	taş taş komak	طاشى طاشه قومق
tat	طات	taşlak	طاشلاق
tatca	طاتچه	taş	طاش
tatlu iyi	طاتلوا اى	tatırmak	طاشطرمىق
tadurmak	طادرمىق	taşu	طاشو
tadırmak	طاديرمق	tağ	طالاغ
tartışmak	طارتشمق	tağadamı	طالاغ آدمى
tartılmak	طارتلمق	tağuk	طالاغى
tartmak	طارتىق	tağulı	طالاغوخ
tartınmak	طارتىنمق	tağuk	طالاغوق
tartuk	طارتوق	tağ	طاق
tartuk şalmak	طارتوق صلماق	tağav	طاقاو
tar dirlik	طار دىرلك	tağavcı	طاقاوچى
tar dirlik	طار دىرلك	tākātı tağ olmak	طاقت طاق اولمق
tarsıkmak	طارسىقمق	tağıtmaq	طاقتىق
tarsıkmak	طارسىقمق	tağ ve cüft	طاق و جفت
tartağan	طارطاغان	tağ	طاك
targıl	طارغل	tağ atmak	طاك آتمق
tarķıl olmak	طارقل اولمق	tağa qalmaq	طاكاقالماق
tarķılkh	طارقللىق	tağa qalmaq	طاكاقلمق
tarıkmak	طارقىق	tağsak	طاكسىق
tarılğanmak, tarlığanmak	طارلىغىنمق	tağsuk	طاكسوق
tarlıkanmak	طارلىغىنمق	tağsık	طاكسىق
tarlığanmak	طارلىغىنمق	tağ görmek	طاك گورمك
tarılkanmak	طارلىقنىق	tağla	طاكلا
taz	طاز	tağlacak, tağlacık	طاكلاچىق
tazlak	طازلاق	tağlağı	طاكلاغى
tazlak	طازلىق	tağlaya komak	طاكلايه قومق
tazıkmak	طازىقمق	tağlacağı	طاكلاچىق
tas tarım	طاس تارم	tağlacağı	طاكلاچىق
tas tas	طاس طاس	tağlamak	طاكلكمق
taslak	طاسلاق	tağla	طاكلكه
taş	طاش	tağ mı	طاك مى
taş dögen	طاش دوكن	tağa qalmaq	طاكه قالمق
taşırkatmak	طاشىركاتمق	tağyiri	طاك ىرى
taşırkamak	طاشىرقىق	tağ yolu	طاكى يوخ
taşra	طاشره	tağı yok	طاكى يوق

tal	طال	tanaburnı	طانه بورنی
talaz	طالاز	тана тулуғи	طانه طولق
talasmaq	طالاشمق	тана gelmek	طانه كلمك
talamaq	طالامق	تانیشیق	طانیشتق
talav	طالاو	تانیشیق	طانیشتق
talabımaq	طالبیق	تانیک	طانیق
talasmaq	طالشمق	تانıklık dilemek	طانیق ديلمك
tallamaq	طالمق	tavar	طاوار
talı	طالو	tav tavlanup	طاو طاولنوب صاو صاولانمق
talamaq	طالهق	şav şavlanmaq	
talı	طالی	tavlum tavlum kıl-	طاولوم طاولوم قلمق
tam, tamu	طام	maq	
tamar urucı	طامار اوروجی	tavulbaz	طاوولباز
tammak	طامق	tay	طای
tamu	طامو	tayak	طایاق
tamuzlık	طاموزلق	tayrınmaq	طایرئق
tamulık	طامولق	tayıza	طایزه
tamulık	طامولیق	tayak	طایق
tam yuvalağı	طام یوالغی	tayıncaq	طاینچاق
tanıslak	طانسلق	tayıncaq	طاینچق
tanışık	طانشق	tayındurmak	طایندرمق
tanışık eylemek	طانشق ایلمك	tayanmaq, tayınmaq	طاینئق
tanışıkçı	طانشقچی	taymalık	طاینهلق
tanışmaq	طانشمق	tayu	طایو
tanışman	طانشمن	taya	طایه
tanışuq kılmaq	طانشوق قلمق	tayak	طایهق
tanışık itmek	طانشیق ایتمك	tayalık	طایهلق
tanık, tanuk	طانق	tayınmaq	طایینئق
tanık dutmaq	طانق دئق	tab, top	طب
tanuk dururmak	طانق دررمق	tabaklanmaq	طباقلمق
tanuk tutmaq	طانق طوتق	taban	طبان
tanuk turgurmak	طانق تورغرمق	taban berkitmek	طبان برکیتمك
tanuk turgurmak	طانق تورغورمق	tabanca yimek	طبانچا یمك
tanuk göstermek	طانق کوسترمك	tabanca	طبانچه
tanıklık	طانقلىق	tabanca urmaq	طبانچه اورمق
tanuklık virmek	طانقلىق ورمك	tabanca çalmak	طبانچه چالمق
tanuklık virdürmek	طانقلىق ویردرمك	tabanca yimek	طبانچه یمك
tanıklık virmek, tanuklık	طانقلىق ویرمك	taban çalmak	طبان چالمق
virme		taban çalmak	طبانچه اورمق
tanmak	طانمق	tabanç urmaq	طبان قالدرمق
tanuqlıq	طانوخلق	taban qaldurmak	طبان کتورمك
tanuqlıq virmek	طانوخلق ویرمك	taban götürmek	طبانقلىق
tanuk	طانوق	tabanlamak	طبان قیار ویرمك
tanuklık virmek	طانوخلق ورمك	tabana qayar virmek	طبان پك
		tabanı pek	

topracuk	طبراجق	tat	طت
tapşurmak	طبشورق	tatca	طتجه
tabak	طبق	tutruk	طترق
tapkur	طبقر	tutsak	طتساق
tapkur kolam	طبقر قلانق	tutsaklık	طتساقلىق
taplamak	طبلمق	tutsak	طتسقى
tabla	طبله	tutgun	طتغون
tapmak	طبمق	tutulmak	طتلمق
tabanca	طبنجه	tatlucaq	طتلوجق
tabanca urmak	طبنجه اورمق	tathcaq	طتليجق
tabanca çalmak	طبنجه چالمق	tutmak	طتمق
tabancalaşmak	طبنجهلشمق	tutunmak	طتنمق
tabancalamak	طبنجهلمق	tutu	طتو
tabanca vurmak	طبنجه ورمق	tutulmak	طتولمق
tabanca yimek	طبنجه ييمك	tutum	طتوم
tabanlamak	طبنلمق	tutunmak	طتومق
tabanlanmak	طبنلنمق	tutuya komak	طتويه قومق
tapu	طبو	tudaş olmak	طداش اولمق
tap, top	طپ	tudaq	طداق
tapa	طپا	tadaq madaq	طدق مدق
tapanca	طپانجه	tağurmak	طدورمق
tapanca urmak	طپانجه اورمق	turaq	طراج
tapđurmak	طپ درمق	tıraş eylemek	طراش ايلمك
toprakdan kaldırmak	طپراقدن قالديرمق	turak	طراق
toprak yummak	طپراق يقمق	tıraku	طراقو
tapşurılmak	طپشرلمق	tıraqa	طراقه
tapşurmak, tapşurmak	طپشرمق	tarantı	طرانتى
tapşurmak	طپشورمق	tarp tarp	طرپ طرپ
tap kılmak	طپ قلمق	tarp varmak	طرپ وارمق
tapalamak, tapılmak, taplamak	طپلمق	tartđurmak	طرتدرمق
tapmak	طبمق	tartış	طرتش
tapanca	طبنجه	tartışık	طرتشق
tapanca urmak	طبنجه اورمق	tartaşmak, tartışmak	طرتشمق
tapu	طبو	tartuk	طرتق
tapu itmek	طبو ايتمك	tartmak	طرتمق
tapucu	طپوجى	tartımmak	طرتنمق
tapucılık	طپوجىلىق	tartuk şalmak	طرتوق صالمق
topuraq	طپوراق	tıruşmak	طرتشمق
tapu sağrağı	طپو سغراغى	tırtır	طرطر
tapu sağrağı	طپو صغراغى	artağan	طرطغان
tapu sağrağı	طپو صغراغى	targıl	طرغل
topuk çalmak	طپوق چالمق	turgurmak	طرغورمق
tapu kılmak	طپو قلمق	turgay	طرغى
tapuya virmek	طپويه ويرمك	tırkaç	طرقاق

tırkaz	طرقاز	taşra olmak	طاشره اولمق
tırkas	طرقاس	taşra çekmek	طاشره چكەمك
tarakçı	طرقچی	taşra şalmak	طاشره صالمق
tırkaz	طرقز	taşrağı	طاشرهغی
tarıkmak, tırukmak	طریق	taşra vurmak	طاشره ورمق
tırıl	طریل	tuşak	طاشق
tarılğanmak	طارلغنمق	tuşman tutmak	طاشمان طوتمق
tarılkanmak	طارلقنمق	taşa yazmak	طاشه یازمق
taralmak	طارلمق	tutaş olmak	ططاش اولمق
tırmaşmak	طارماشمق	tağar	طاغار
tırmantı	طارمانتی	tağan	طغان
tormurmak	طرمرمق	tağar	طغر
tırmaşmak	طرمشمق	toğrultmak	طغرلتمق
tırmuk, tırmaşmak	طرمق	toğru gelmek	طغرو گلمك
tırnağı dibinde	طرناغی دینده	toğruş	طغرولش
tarandı	طرنادی	toğrı boy	طغری بوی
tırnağı dibinde vir-	طرناغی دینده ویرمك	toğrı sözlüler âdem	طغری سوزلولر آدم
mek		toğtaş	طغطاش
tırnağı dibinde vir-	طرناغی دینده ویرمك	tağık, tığık	طافق
mek		tağuklık	طافقلىق
tırnak yiri	طرنق یری	tağlağı	طاغلاغی
taru, toru, turu	طرو	tağlağı	طاغلاغی
tarvanmak	طروانمق	tağan	طغن
taruca	طروچه	tağla kılmak	طغلا قلمق
turu durmak	طرو درمق	toğurcun	طقورجن
turu tırmaşmak	طرو طورمق	toğurcun	طقورجون
turu gelmek	طرو گلمك	toğurcın	طقورجین
turulmak	طرولمق	toğuz düzen	طقوز دوزن
tarvandurmak, turundurmak	طروندرمق	toğuşmak	طقوشمق
tırağa	طیرهغه	toğumak	طقورمق
turık	طریق	tañ	طاك
tarıkmak, tırıkmak	طریقمق	taña batmak	طكا بتمق
turumak	طریقمق	tañak	طكاق
tuz	طز	taña kalmak	طكا قالمق
tazlak	طزلق	taña kalmak	طكا قالمق
taş	طش	tañca	طكچه
taş bağı	طش باغیر	tañ horüşü	طك خروسی
taşhun	طاشخون	tañ degiil	طك دكل
taşra kalmak	طشرا قلمق	toñuz	طكنز
taşırğamak	طشراغامق	tañsak	طك سق
taşrağı	طشراغی	tañsık, tañsuk	طكسقى
taşra	طشره	tañsuklık	طكسقىلىق
taşra aşmak	طشره آشمق	tañsuk	طكسوق
taşra iletmek	طشره ایلتەمك	tañak	طكنك

tañ kayınmak
 tañla
 tañlatmak
 tañlarañ
 tañlası
 tañlaşmak
 tañlamak
 tañlatmak
 tañlacık
 tañladan
 tañlaşuk
 tañlaşmak
 tañlamak
 tañlanmak
 tañla
 tañlacık
 tañlacak tañlacak
 tañlayu qalmaq
 tañmaq
 tañ mı
 toñuz
 toñuz topı
 toñuzlanqurdı
 toñuzlanqurdı
 taña batmaq
 tañyiri
 tañyeli
 tañı yoñ
 talabıtmak
 talabımaq
 talabumak
 talabımaq
 tılar
 talaz
 talazlık
 talazlanmak
 talak, tılak
 talamak
 tolañı
 tolanılmak
 talava urmak
 tulp
 talabımaq
 talbindurmak

تلك قايينمق
 تلكلا
 تلكلا تيمق
 تلكلار ق
 تلكلا سى
 تلكلا شتمق
 تلكلامق
 تلكلا تيمق
 تلكلجق
 تلكلدن
 تلكلشق
 تلكلشتمق
 تلكلتمق
 تلكلتمق
 تلكله
 تلكله جق
 تلكله جق تلكله جق
 تلكليو قديمق
 تلكمق
 تلكمى
 تلكوز
 تلكوز طوي
 تلكوزلان قردى
 تلكوزلان قوردى
 تلكه باتمق
 تلك يري
 تلك يلى
 تلكى يوخ
 تلكلا بيشتمق
 تلكلا تيمق
 تلكلا بومق
 تلكلا بيمق
 تلكلار
 تلكلار
 تلكلارلق
 تلكلار ليمق
 تلكلاق
 تلكلامق
 تلكلا كى
 تلكلا نيلهتق
 تلكلا وه اورمق
 تلكلب
 تلكليمق
 تلكليندريمق

talbınmak
 talbumak, talabumak
 talabımaq
 taldırkaç
 talaz
 talazlanmak
 talaslanmak
 talasğan
 talasmaq
 talga itmek
 talğalıq
 tılak
 toluqmaq
 tolmış oq
 tulunmak
 tolu
 toluay
 tolu bakmaq
 tuluk
 tuluj
 toluhık
 tulum borısı
 tulunmak
 tumağı
 tumağı
 tuman
 tamar götürmek
 tamarını kesmek
 tamzırmak, tamzurmak
 tamızlık, tamuzlık
 tamzurmak
 tamtatlı
 tamga
 tamak
 tamak uyan
 tamlam
 tamlam tamlam
 tumlu
 tammaq
 tamu
 tamızlık
 ton
 tınaz
 tınas

طلبينمق
 طلبو مت
 طلبيمق
 طلدر قچ
 طلنز
 طلنز ليمق
 طلسلتمق
 طلشنغ
 طلشمق
 طلغا ايتمك
 طلغللق
 طلاق
 طلقمق
 طلمش اوق
 طلتمق
 طلو
 طلو آى
 طلو باقق
 طلو ق
 طاوك
 طلولق
 طلوم بورىسى
 طلومتمق
 طماغو
 طماغى
 طمان
 [طمر كوترمك]
 طمرين كسمك
 طمزرمق
 طمزلق
 طمزورمق
 طم
 طمغا
 طمق
 طمق اويان
 طملم
 طملم طملم
 طملو
 طمتمق
 طمو
 طميرلىق
 طن
 طناز
 طنباس

tanburdı	طنبردی	top olmak	طوپ اولمق
tuncukdurmak	طنجقدرمق	toprak	طوپراق
tuncukmak	طنجقمق	topra	طوپره
tançıra	طنجره	top taşı	طوپ طاشی
tancıra	طنجیره	topalak	طوپلاق
tanaz	طنز	toplamak	طوپلامق
tansuk	طنسق	topalak	طوپلق
tanışık etmek	طنشق اتمک	topuk çalmak	طوپوق چالمق
tanışık eylemek	طنشق ایلمک	tutar	طوتار
tanışiksuz	طنشقسز	tutaş olmak	طوتاش اولمق
tanık, tanuk, tunuk	طنق	tutağan	طوتاغان
tunuktmak	طنقتمق	tutalgā	طوتالغه
tanıklık vermek	طنقلق ورمک	tutruk	طوترق
tanıklık vermek	طنقلق ویرمک	tutsak	طوتساق
tanık vermek	طنق ورمک	tutsaklık	طوتساقلق
tañlacak	طنکلجق	tutağan	طوتغان
tañlaşmak	طنکاشمق	tutgunlık	طوتغنلق
tañlamak	طنکلجق	tutgun	طوتغنون
tañla	طنکله	tutak	طوتق
tañlacak	طنکلهجق	tut kap	طوت قاب
tanmak, tınmak	طنمق	tutuklaşmak	طوتقلاشمق
tınmamak	طنممق	tutkun	طوتقون
tonanmak	طننمق	tutulmak	طوتلمق
tanuḥ	طنوخ	tutulu	طوتلو
tanuk, tunuk	طنوق	tutamak	طوتماق
tanıklık vermek	طنوقلق ویرمک	tutmağa vermek	طوتمغه ویرمک
tanaburnı	طنه بورنی	tutmak	طوتممق
tanışık	طنیشق	tutmak kapmak	طوتممق قاپمق
tanışıcı	طنیشقچی	tutunmak	طوتنمق
tanışmak	طنیشمق	tutu	طوتو
tavar	طوار	tutuk	طوتوق
tavar dutmak	طوار دوتممق	tutu komak	طوتو قومق
tavarı şalma eylemek	طواری صالمه ایلمک	tutum	طوتوم
tuvaḳ	طواق	tuta	طوته
top	طوب	tutağan	طوتغن
tobalak	طوبالق	tuta gelmek	طوته کلمک
tobra	طوبره	tutalı	طوتهلی
top	طوب	tutı	طوتق
topaç	طوپاچ	tuç	طوج
topak	طوپاق	toḥlu	طوخلو
topalak	طوپالاق	tudaş olmak	طوداش اولمق
topalak	طوپالق	tavar, tor	طور
top otı	طوپ اوتق	tura tür	طورا طور
top urmak	طوپ اورمق	torak, turaḳ	طوراق

turaḳotı	طوراق اوق	tora, töre, tura	طوره
turaḳ eylemek	طوراق ايلمك	tura gelmek	طوره كلمك
turup oturmak	طورب اتورمق	tori, tırı	طوری
turutmak	طورتیق	tırı turmak	طوری طورمق
tur dut oyunu	طور دوت اویونی	tırı ḳalmak	طوری قالمق
turur	طورر	tırı gelmek	طوری كلمك
tururmak	طوررمق	tırlık	طوریلق
turuşmak	طورشیق	tırı varmak	طوری وارمق
törtöp	طورطوب	tuz	طوز
tur tüt oyunu	طور طوت اوینی	tuzak	طوزاق
tur tüt oyunu	طور طوت اویونی	tozutmak	طوزتمق
turgay	طورغای	toz kopmak	طوز قوپمق
turgurmak	طورغرمق	tuzlak	طوزلاق
torgu	طورغو	tozluḳ	طوزلق
turgutmak	طورغوتیق	tuzlıca	طوزلیجه
turgurmak	طورغورمق	tozmak	طوزمق
torak, toruk, turaḳ	طورق	toşorguri	طوش طورغری
turaḳotı	طورق اوق	toşlaşmak	طوشلشمق
turaḳ tutmak	طورق طوتیق	taviş, tuş	طوش
tırı ḳalmak	طور قلمق	tuş itmek	طوش اتمك
turukmak	طورق	tuşak	طوشاق
türkürmak	طورقورمق	tavşan uyḥusu	طوشان اویخوسی
turu gelmek	طور كلمك	tuşanmak	طوشانمق
torlak	طورلاق	tuş olmak	طوش اولمق
torlak, torluk	طورلق	tuş eylemek	طوش ايلمك
torulmak, turulmak	طورلمق	tuş tutmak	طوش طوتیق
torum	طورم	tuş tuşa	طوش طوشه
turma	طورما	tuşak	طوشق
turmak	طورمق	tuş ḳılmak	طوش قلمق
turma	طورمه	tuş gelmek	طوش كلمك
turum yiri	طورم یری	tavşıldı	طوشلدى
turna alayı	طورنه آلاي	tuşlu tuşına	طوشلو طوشنه
turna telli	طورنه تللی	tavşancı	طوشنجی
turna ṭonına girmek	طورنه کیرمك	tuşına çıḳmak	طوشنه چقمق
turna kırı	طورنه قیری	tavşan yuḥusu	طوشن یخوسی
turna gözi	[طورنه گوزی]	tuşa gelmek	طوشه كلمك
toru, turu	طورو	tutaş olmak	طوطاش اولمق
turup oturmak	طوروب اوطورمق	tutaḳ	طوطاق
turuşmak	طوروشیق	tutam	طوطام
turukmak	طوروقیق	tuṭak	طوطق
turu gelmek	طورو كلمك	tutam yiri	طوطم یری
torum	طوروم	toğan burunlı	طوغان بوروبلی
turu varmak	طورو وارمق	toğdaca	طوغداجه
torva	طوروه	toğdı	طوغدی

toğurқан	طوغرقن	تولدۇرماق	تولدۇرماق
toğrultmaq	طوغرولتماق	تولدۇرماقلىق	تولدۇرماقلىق
tuğ tulp	طوغ تۇلپ	تولدۇرماق	تولدۇرماق
tuğlatmaq	طوغلاتماق	تولدۇرماق	تولدۇرماق
tuğulğa	طوغۇلغە	تولاشماق	تولاشماق
toğancası	طوغانچەسى	تولغۇندۇرماق	تولغۇندۇرماق
tuğulğa	طوغۇلغە	تولغۇنماق	تولغۇنماق
tuğulқа	طوغۇلқа	tulğa, tuvulğa	تولغە
toğa tۇрмаق	طوغە تۇرماق	tulux	تولۇق
toқ	طوق	tulux	تولۇق
toқuz dolanmaq	طوقۇز دولانماق	tolmaç	تولماچ
toқuz tolaşmaq	طوقۇز تولاشماق	tolmiş	تولمىش
toқuz tolanmaq	طوقۇز تولانماق	tavlamak	تولماق
toқuzlatmaq	طوقۇزلاتماق	tolama	تولمە
toқuşmaq	طوقۇشماق	tavlubaz	تولۇباز
toқalaç	طوقالاچ	tulundurmaq	تولۇندۇرماق
toқla	طوقلە	tulunmaq	تولۇنماق
toқlı	طوقلى	tulunmalıca olmaq	تولۇنمالىچە اولماق
toқumaq	طوقۇماق	tolu	تولو
toқutmaq	طوقۇتماق	toluay	تولو ئاي
toқurcun	طوقۇرچۇن	toluay	تولو ئاي
toқuza	طوقۇزە	tolu baқmaq	تولو باقماق
toқuşmaq	طوقۇشماق	tolucağ	تولوچاғ
toқuz	طوقۇز	toluқmaq	تولوۇق
toқuzagırsağı	طوقۇز آغرىساğı	tulux	تولوۇق
toқuzbalığı	طوقۇز بالىقى	tulux	تولوۇق
toқuzlanқurdı	طوقۇزلان قۇردى	tolunay	تولۇن ئاي
toқkuz	طوقكۇز	tolunmaq, tulunmaq	تولۇنماق
toқuzotı	طوقۇزوتى	toluya tutmaq	تولو ئاي
toқuzlanböcegi	طوقۇزلان بۆجەكى	tolu	[تولۇه]
toқuzlanқurdı	طوقۇزلان قۇردى	tolu gelmek	تولو كەلمەك
tolap tolap	طولاپ طولاپ	toluğ	طولاغۇ
toladı	طولادى	toluğı	طولاغى
tolaz	طولاز	tomak	طوماق
tolaşım	طولاشım	tomalan	طومالان
tolaşmaq	طولاشماق	tomalıç olmaq	طومالچ اولماق
tolamaç	طولاماچ	tomalmak	طومالماق
tolama	طولامە	tomalıç gözli	طومالچ كۆزلى
tolanmaq	طولانماق	tuman	طومان
tolav	طولاو	tombaz	طومباز
tolay	طولاى	tomruk	طومرۇق
tolayu	طولاىو	tomrum	طومرۇم
tolayu almak	طولاىو ئالماق	tomrum tomrum	طومرۇم طومرۇم
tolayu gezmek	طولاىو كۆرۈش	tomruk	طومرۇق
		tomuğı	طومۇغى

tomak	طومق	toyka	طويقه
tomalaç gözlü	طوملاج كوزلو	toylamak	طويلامق
tomalan	طوملان	toylamak	طويلامق
tomaltmak	طوملتمق	toyum	طويم
tomalıç	طومليچ	toyum eylemek	طويم ايلماق
tomalıç olmak	طومليچ اولمق	toyumlık	طويملىق
tomalmak	طوملمق	tuynak	طويناق
tomalan	طوملان	toyunmak	طوينمق
ton, tun	تون	tuysu	طويوي
tonatmak	توناتمق	toyum olmak	طويويم اولمق
tonak	توناق	toyumlık	طويويملىق
tonanmak	تونانمق	toyunmak	طويوينمق
tonanma	تونانمه	tuysu	طويوي
ton eylemek	تون ايلماق	tuyisuz	طويويسز
tonbay	تونباي	tahra	طهره
ton biçmek	تون بيچمك	taya	طيا
tonatmak	تونتمق	tayaza	طيازه
tuncukdurmak	تونجققدرمق	tayak	طياق
tuncukmak	تونجقمق	tayancak	طيانجق
tuncınmak	تونجقنمق	tayanğan	طيانغان
tuncukmak	تونجققمق	tayanmak	طيانمق
tundar	توندار	tayanı görmek	طيانى كورمك
tondan tona girmek	توندان تونا كرمك	tuyuci	طيجى
ton degşürmek	تون دكشمك	tuydurmak	طيدرمق
tundan tona	توندن تونه	tırnağı kör olmak	طيرناغى كور اولمق
tundan tona atmak	توندن تونه آتمق	tırnak çalmak	طيرناق چالمق
tungun	تونغون	tayıncağ	طيرنجق
tunukmak	تونقمق	tışlamak	طيشلامق
tonaltmak	تونلتمق	tayak	طيق
tonlık	تونلىق	tıkaz	طيقاز
tonanmak	توننمق	tılak	طيلاق
tunuklu	تونوقلو	toylamak	طيلامق
tuvağ	طوواق	toylamak	طيلمق
tovuca	طووجه	toylanmak	طيلانمق
tovuça	طووجا	tıynak	طيناق
toy	طوي	tayıncağ	طينجاق
toyağa	طوياغه	tayıncağ	طينجق
toyağa	طوياقه	tayındurmak	طيندurmق
toy itmek	طوي ايتمك	tıynak, tuynak	طينق
toy eylemek	طوي ايلماق	tayanmak, tayınmak, toyunmak	طينمق
toydurmak, tıydurmak	طويدرمق	toyum	طيوم
toyğar	طويغار	toyum olmak	طويويم اولمق
toyağa	طويغه	toyumca olmak	طويويجه اولمق
toykun	طويقون	toyumlık	طويويملىق
		toyunmak	طويوينمق

ظ

zırzıbuldağ
zaferlü

ظار ظلهداق | zort virmek
ظفرلو | zurnapa

ظورت ویرمک
ظورنپه

ع

‘ārif düşmek
‘āşıklamak
‘ibret eylemek
‘acebe kalmak
‘acur
‘azābınsuz
‘arabıavşanı
‘aşk itmek
‘ışk eri
‘aşkınsuz
‘ışkın
‘okramak
‘aklı ırılmak
‘akılsuz
‘akıl gitmek
‘akla sıymek
‘aklı bulanmak

[عارف دوشمک]
عاشقلمق
عبرت ایلمک
عجبه قالمق
عجور
عذابنسز
عرب طوشانی
[عشق اتمک]
عشق اری
[عشقکسز]
عشقین
عقراق
عقل ایرلمق
عقلنسز
عقل کتمک
عقله سکمک
[عقلی بولنسق]

‘aklı şaşmak
‘alev
‘ömri kesilmek
‘ömri hıçe virmek
‘amele getürmek
‘amele getürmek
‘ameli azmak
‘avān
‘ör
‘avrat oğlan
‘avret çekmek
‘avratlık
‘avrana
‘ahd bağlamak
‘ayb itmek
‘ayb eylemek
‘ayb kılmak

عقلی شاشمق
علو
عمری کسلمک
عمری هیچه ویرمک
عمله کترمک
عمله کتورمک
عملی ازمق
عوان
عور
عورت اوغلان
عورت چکمک
عورتلیق
عورنه
عهد بغلمق
عیب ایتمک
عیب ایلمک
عیب قلمق

غ

gıçıldı
ğurbet oğlanı
ğurgurum kili
ğarkā varmak
ğıjğırmak
ğıjıldamak
ğıjıldı
ğıjıldı
ğıjlamak
guşsa yimek

غچیلدی
غربت اوغلانی
غرغرم کلی
غرغه وارقی
غرغرمق
غرغلهداق
غرغلدو
غرغلدی
غرغلمق
غصا یمک

guşşadaş
guşşa dutmak
guşşa yimek
galbırçıban
gam yimek
gam yimek
govuş
govuş galebe eylemek
gavgā şalmak
gaybdan söylemek

غصه داش
غصه دتمق
غصه یمک
غلیر چبان
غم یمک
غم ییمک
غوش
غوش غلبه ایلمک
غوغا صالمق
غییدن سیلمک

ف

fatmak
farda

فاتمق | fāriğ düşmek
فارده | farımak

فارغ دوشمک
فارمق

faşırdamak	فاشیردمق	fişarılık	فشاریلق
fatmak	فاطمق	fişkılık	فشقیلق
fağ	فاق	fişramaya varmak	فطرامیه وارمق
fâl eylemek	فال ایلمک	fişırđıya varmak	فطردیه وارمق
fanmak	فانمق	fağ	فق
fiddün	فددن	fikri uzak	فکری اوزاق
fırsant	فرصنت	fındık, fınduk	فندق
ferik, firik	فرك	fing urmak	فنگ اورمق
fırlak	فرلاق	furtuna yelkeni	فورتنه یلکني
fırıldı	فرلدى	foryaz	فورباز
fırıl	فرله	foşbıyık	فوص بیق
fermele	فرمله	fuşa tutmak	فوطه طومتق
feryâd urmak	فریاد اورمق	fırakdı	فیراقدی
foryaz	فریاز	fırtık	فیرتیق
ferik, firik	فریک	fırfır	فیرفیری
fistuk, fustuk	فستق	firik	فیرک
fistuk, fustuk	فستوق	fırıl	فیرلا
fışkırık	فسقرق	fırıl	فیرله
fisildimek	فسلديمک	fig, fik	فیک

ق

kab, kap	قاب	kapunun yukarı kaşı	قابونك يوقارى قاشى
kaba	قابا	kapu yapmak	قاپو ياپمق
kabakuşlık	قابا قوشلق	kapu yaşmağı	قاپو یاشماغی
kabran	قابران	kapu yavrusı	قاپو یاوروسی
kabarmak	قابرمق	kapuyı almak	قاپوی آلمق
kabak	قابق	kapuyı bozmak	قاپوی بوزمق
kaba	قابه	kat	قات
kabı tar	قابى طار	katıcağ	قاتیجی
kaplayı	قاپلايى	katca katca	قاتیجه قاتیجه
kapılmak	قاپلمق	katırak	قاترق
kaplubaga	قاپلوبغه	katarlayu varmak	قاترلیو وارمق
kapu	قاپو	katlanmak	قاتلامق
kapu bağlamak	قاپو باغلامق	katılık	قاتلق
kapu bağlamak	قاپو باغلمق	katlanmak	قاتلنمق
kapu bağlanmak	قاپو باغلنمق	katıla, katla	قاتله
kapu başduruşı	قاپو بصدوروشی	katımak	قاتمق
kapu bağlamak	قاپو باغلامق	katınkı	قاتنقى
kapu bağlamak	قاپو باغلمق	katurmak	قاتورمق
kapu bağlanmak	قاپو باغلنمق	katun	قاتون
kapurçak	قاپورچق	katı	قاتی
kapu geçmek	قاپو كچمک	katı dutmak	قاتی دتمق

katı demür	قَاتِي دِمُور	karcaşmak	قَارَجَاشْمَق
katı taş	قَاتِي طَاش	karcaşdurmak	قَارَجَاشْدُورْمَق
katı katı	قَاتِي قَاتِي	karcaşık	قَارَجَشِيق
katı gönüllü	قَاتِي كُوكُلَلِي	karcaşmak	قَارَجَشْمَق
katılık	قَاتِيلِي	karıcık	قَارِجِق
katımak	قَاتِيْمَق	karaca yir	قَارِجِه يِر
katı yürek	قَاتِي يُورِك	karçılınmak	[قَارِچِلْنِمَق]
katı yüzlü	قَاتِي يُوزْلُ	kardeşlaşmak	قَارْدَشْلَاشْمَق
kaç	قَاج	kararmak	قَارَرْمَق
kaçan	قَاجَان	karasak	قَارَسَاق
kaçguncı	قَاجْغُنْجِي	karış	قَارِش
kaçgun	قَاجْغُون	karış katış	قَارِش قَاتِش
kaçık	قَاجِق	karışkanlık	قَارِشْقَنْلِق
kaçkuncı	قَاجْقُنْجِي	karış muruş	قَارِش مُورِش
kaçan	قَاجِن	karış muruş itmek	قَارِش مُورِش اِتْمَك
kaçansa	قَاجِنْسِه	karış muruş olmak	قَارِش مُورِش اُولْمَق
kaçan ise	قَاجِنْسِه	karış virmek	قَارِش وِورْمَك
kahşasamak	قَاخْشَاشْمَق	karşulayu çıkmak	قَارْشُولَايُ چِقْمَق
kahşatmak	قَاخْشَاشْمَق	karşulaşı gelmek	قَارْشُولَاشِي كِلْمَك
kahşasamak	قَاخْشَاشْمَق	karşu varmak	قَارْشُ وَارْمَق
kahımak, kahımak	قَاخْئَق	karış virmek	قَارِش وِورْمَك
kadınıcık	قَادِنْجِق	karşı düşmek	قَارْشِي دُوشْمَك
kadın tuzluğu	قَادِنْ طُوزْلُغِي	karşanba	قَارْشَنْبِه
kara	قَارَا	kar tamusu	قَارِ طَامُوسِي
kara baş	قَارَا بَاش	karğaşa itmek	قَارْغَشِه اِتْمَك
kara biti	قَارَا بِي	karğamak	قَارْغَمَق
karaca karga	قَارَاجَا قَارْغَا	karğu	قَارْغُو
karacav	قَارَاجَاو	karğadüglegi	قَارْغِه دُوكَلِكِي
karaca	قَارَاجِه	karğadüvlegi	قَارْغِه دُولِكِي
karasağı	قَارَاصَاغُو	karğı	قَارْغِي
karagi	قَارَاغِي	karık	قَارِيق
karak	قَارَاق	karıkış	قَارِيقِش
karañulub	قَارَاكُولُخ	karıkashanlık	قَارِيقْشَانْلِق
karañuluk	قَارَاكُولُق	karıkasha	قَارِيقْشِه
karaltmak	قَارَالْتِمَق	karaklamak	قَارِيقْلَمَق
karamak	قَارَامَق	karıkmaq	قَارِيقَق
karanmak	قَارَانْمَق	karkın	قَارِيقِن
karavaş	قَارَاوَاش	karañu	قَارَاكُو
karavaş	قَارَاوِش	karañuluk	قَارَاكُولُق
karavul eri	قَارَاوُل اَرِي	karlağuş	قَارَلَاغُوش
kart	قَارْت	karılmak	قَارِلْمَق
karıtmak	قَارْتِمَق	karlanguş	قَارِلَنْغِش
kartı	قَارْتِي	karımsı	قَارِمْسِي
karcaşuk	قَارَجَاشْق	karımak, karmak	قَارْمَق

ķarmak inmek	قارمق اينمك	ķaryagdı	قار ياغدى
ķarmalamak	قارملىق	ķarıcık	قارىيىق
ķarmamak	قارمق	ķarıcık olmak	قارىيىق اولمق
ķarma	قارمه	ķarica	قارىچه
ķarıntı	قارنتى	ķariş	قارىش
ķaranmak	قارنمق	ķariş muruş	قارىش موروش
ķarın yağı	قارن ياغى	ķariş muruş olmak	قارىش موروش اولمق
ķarını бүкүлмек	قارنى بوكلمك	ķariş muruş eylemek	قارىش موروش ايلمك
ķaru	قارو	ķaryagdı	قار يىغدى
ķaravaş	قارواش	ķarıkayı	قارى قاى
ķarvamak	قاروامق	ķarık katık	قارىق قاتىق
ķarucuk	قاروچق	ķarıkmağ	قارىقمق
ķarvaşmak	قاروشق	ķarılık	قارىلىق
ķarvamak	قارومق	ķarılmağ	قارىلمق
ķarvamak	قاروهمق	ķarılup katılmağ	قارىلوب قاتلمق
ķara	قاره	ķarımak	قارىمق
ķara ev	قاره او	ķarın kaşık şalmaq	قارين قصىق صالمق
ķara oba	قاره اوبا	ķazbaz	قازباز
ķara başmak	قاره بىصمق	ķazıl	قازىل
ķarapazı	قاره پازى	ķazmak	قازمق
ķaraciger	قاره جىگر	ķazmık	قازمىق
ķara cümle	قاره جمله	ķazımağ	قازىمق
ķaraħaşba	قاره حصيه	ķasıқтаşı	قاسق طاشى
ķara ħalk	قاره خلق	ķasın	قاسىن
ķara demür	قاره دمور	ķasık mancası	قاسىق منجاسى
ķaradüzen	قاره دوزن	ķasıkyarığı	قاسىق يارغى
ķara düş	قاره دوش	ķaş	قاش
ķarasagu	قاره سىغو	ķaşga	قاشغه
ķarasagi	قاره سىغى	ķaş ķararmak	قاش قاررمق
ķarasagi	قاره صىغى	ķaş ķararmak	قاش قارارق
ķarak	قاره ق	ķaşın burtarmak	قاش برترمق
ķara ķan olmak	قاره قان اولمق	ķaşın ķurmak	قاش قورمق
ķara ķurut	قاره قورت	ķaşa çin bırakmağ	قاشه چین برىق
ķarakura düş	قاره قوره دوش	ķası ķarağı açılmağ	قاشى قاراغى اچىلمق
ķara keş	قاره كىش	ķasıķburun	قاشىق برون
ķara gün	قاره كون	ķaşın	قاصىن
ķaralar giymek	قاره لر كىمك	ķadıotı	قاضى اوتى
ķaralara girmek	قاره لره كىرمك	ķadı bitisi	قاضى بتسى
ķarahıǵı ağarmak	قاره لىغى اغرمق	ķadı bitisi	قاضى بتىسى
ķaranuğ	قاره نوغ	ķadılaşmağ	قاضى لىشمق
ķara yir	قاره ير	ķatır oyunu	قاطر اوپونى
ķara yurd	[قاره يورد]	ķatın	قاطن
ķara yir	قاره يير	ķatun	قاطون
ķarı	قارى	ķağan aslan	قاغان اسلان

kağırmak	قاغرمق	kalkıtmak	قالقتمق
kağışatmak	قاغشتمق	kalkışmak	قالقشتمق
kağışak	قاغشق	kalkımak	قالقتمق
kağışamak	قاغشەتمق	kalkımak	قالقیمق
kağıldı	قاغلدی	kalıñ	قالک
kaķ	قاق	kalıñırmak	قالکرمق
kaķıtmaq	قاقتمق	kalıñlık	قالکلک
kaķırcımaq	قاقرجى مى	kalıñırmak	قالکورمق
kaķırdak	قاقرداق	kalmış	قالمش
kaķ şonra	قاق صوکره	kalmışlık	قالمشلىق
kaķıgan	قاقغان	kalmaq	قالمى
kaķıgan	قاقغن	kalan, kalın	قالن
kaķıgan eylemek	قاقغن ایلمک	kaluça	قالوچه
kaķıganlık	قاقغنلىق	kalur giderse	قالور کیدرسه
kaķılmaq, kaķlamak	قالقمى	kaluñ	قالوڭ
kaķlık	قالقلىق	kalı	قالی
kaķımaq	قاقاق	kalıça	قالیچه
kaķımaq, kaķmaq	قاققى	kalıñ	قالىك
kaķımaqlı	قاققلو	kalın	قالین
kaķınç	قاقنچ	kalın şap	قالین صاپ
kaķınmaq	قاقنمق	kamamak	قاهامق
kaķırcamak	قاقیر حق	kamçı kışdurmak	قامچی قصدورمق
kaķırdak	قاقیر داق	kamular	قاملر
kaķırılanmak	قاقیرلنمق	kamu	قامو
kaķıgan	قاقیغان	kamular	قامولر
kaķılmaq	قاقیلەمق	kan	قان
kaķımaq	قاقیمەق	kan itmek	قان اتمک
kaķımaqlı	قاقیماقلو	kanara	قاناره
kaķımaq	قاقیمى	kan ödegi	قان اوده کی
kaķınmaq	قاقینمق	kan uñut	قان اوغت
kaķıyu çağırmaq	قاقیر چاغرماق	kan olmak	قان اولمق
kañırmak	قاكرمق	kan itmek	قان ایتمک
kañlış	قاکلش	kan ayaklı	قان ایقلی
kañlu	قاکلو	kan eylemek	قان ایلمک
kañlı	قاکلی	kan bahāsi	قان بهاسی
kañırtmaq	قاکیر تماچ	kancaıkmak	قانچىقمق
kalan	قالان	kanca	قانچه
kalburçıbanı	قالبور چبانی	kandalıñı	قاندالغى
kalıça	قالچه	kandan	قاندان
kalçın	قالچین	...kandan ...kandan	...قاندان ...قاندان
kalağan	قالغان	kan derlemek	قان درلمک
kalğışmak	قالغشتمق	kan dere batmak	قان دره باتمق
kalğımaq	قالغمق	kan düşmemek	قان دشمەمک
kalğan yapınmaq	قالغان یاپنمق	kandan	قاندن

...kandan ...kandan	...قاندن ...قاندن	kan yutdurmak	قان يوتدورماق
kanda	قاندە	kan yutmaq	قان يوتماق
kandalığı	قاندەلىغى	kanya	[قانىيە]
kanzil	قانذل	kav	قاو
kanzil	قانذل	kavut	قاوت
kanzil	قازل	kavcar	قاوجار
kanzil	قازل	kavud	قاود
kan tutmak	قان طوتماق	kavud eylemek	قاود ايلماق
kanğı	قانغى	kavur	قاور
kan katılır kavm	قان قاتلور قوم	kavram yeri	قاورام یری
kan karpuzı	قان قارپوزى	kavurka	قاورقه
kan kaşanmak	قان قاشانماق	kavurmak	قاورماق
kan kaşanmak	قان قاشنماق	kavuz	قاوز
kan katılır kavm	قان قاتلور قوم	kavsık	قاوسیق
kan karışan	قان قارىشان	kavşık	قاوشق
kan kaşatmak	قان قشاشماق	kavşıklaamak	قاوشقلاشماق
kan kaşandurmak	قان قشاندرماق	kavuşmak	قاوشماق
kan kaşanmak	قان قشاشماق	kavuk	قاوق
kan kaşandurmak	قان قشاندurmaق	kavlamak	قاولاماق
kanıkmaq	قانقماق	kavluç	قاولچ
kanıkı	قانقى	kavlağan	قاولغن
kanlu	قانلو	kavlağ	قاولق
kanlu bıçaklı	قانلو بىچاقلو	kavlamak	قاولماق
kanlı bıçaklı	قانلى بىچقلى	kavluç	قاولوج
kanmuğ	قان موغ	kavlucuk	قاولوجق
kanına etmek dogra-	قانه اتمك دغرمق	kavluç	قاولوج
mak		kavlamak	قاولهق
kanını pamuğa almak	قانى پاموغه القى	kavluçuk	قاوليچق
kanını panbuğa almak	قانى پنبوغه القى	kavut	قاوت
kana kan	قانه قان	kavuşkan	قاوشقان
kana yunmak	قانه يونماق	kavut	قاووط
kanı	قانى	kavuk	قاووق
kanıya	قانىيا	kavık	قاويق
kan yağı	قان ياغى	kay	قاي
kanı ısıcak	قانى ايسىچق	kaypmak	قايبماق
kanı ıssıcak	قانى ايسىچاق	kaypancak	قايبىچاق
kanı boynına	قانى بىشنه	kaypancak, kaypıncaak	قايبىچق
kan yutmaq	قان يىتماق	kaypınmaak	قايبىنماق
kanık	[قانىق]	kaytavul itmek	قايتاويل اتمك
kanıkmaq	قانقماق	kaytarmaak	قايتارماق
kanı kurumak	قانى قوروماق	kayıtmak	قايتماق
kanı kurımaq	قانى قورىماق	kayturmak	قايتورماق
kan yalaşmak	قان يلاشماق	kayda	قايدا
kan yutdurmak	قان يوتدورماق	kayır	قاير

ķayırmaz	قayرمز	ķabalak	قباق
ķayırmazlık	قayرمزلق	ķaplıbaĝa	قبلو باĝه
ķayırmaq, ķayurmaq	قayرمق	ķible yeli	قبيله يلى
ķayırmaq	قayرىق	ķaplıbaĝa	قابلى باĝه
ķayıřayaklı	قayیش آياقلىو	ķopmaq	قبمق
ķayıřayaklı	قayیش ايقلو	ķubur	قبور
ķayıřbaldır	قayیش بالدر	ķaburcak, ķabureuk	قبورجق
ķayĝusını yimek	قayĝوسنى ييمك	ķaburĝa zırĝ	قبورĝه زرخ
ķayĝu yimek	قayĝو ييمك	ķobuz	قبوز
ķayĝu yimek	قayĝو ييمك	ķaba	قبه
ķayıkmaq	قayىقمق	ķabakuşlık	قبه قىشلق
ķaykıncaķ	قayىقنىچاق	ķabakulak	قبه قولق
ķaykıncaķ	قayىقنىچق	ķabakulak desti	قبه قولق دستى
ķaykı	قayىقى	ķabayel	قبه يل
ķaymak	قayىمق	ķopa başlamak	قپا باشلامق
ķaymata	قayن آته	ķoparmak	قپا رمق
ķayınaĝa	قayن اĝا	ķapařdırmak	قپا شديرمق
ķaynak	قayىناق	ķapaĝ	قپاĝ
ķaynak	قayىق	ķapama	قپامه
ķayu	قayو	ķapan	قپان
ķayurma	قayورما	ķapçur	قپچور
ķayurmaz	قayورماز	ķapçuk	قپچوق
ķayurmak	قayورمق	ķapurcak	قپرجق
ķayurmamak	قayورمق	ķoparmak	قپرمىق
ķayurma	قayورمه	ķopuz	قپز
ķayi	قayى	ķapkarşu	قپىقرشو
ķayurmak	قayيرمق	ķapaķlanmak	قپىķلانمق
ķab, ķap	قب	ķapaklı tıtmak	قپىķلى طوتمق
ķaba	قبا	ķaplayı	قپىلاى
ķabaıyluk	قبا او يلىق	ķaplamak	قپىلمق
ķaba diz	قبا ديز	ķaplanmak	[قپىلنمق]
ķabareık	قبارجق	ķaplayu	قپىلىو
ķabar ķabar olmak	قبار قبار اولمق	ķapmak, ķopmak	قپمق
ķabak	قباق	ķapama	قپمه
ķabakulak desti	قبا قولق دستى	ķapan	قپن
ķabalak	قبالق	ķapu başırığı	قپو باصرىĝى
ķabayel	قبا يل	ķapu deĝesi	قپو دĝهسى
ķabcuk	قپچوق	ķıpurdı	قپوردى
ķabureak	قپرجق	ķopuz	قپوز
ķabar ķabar olmak	قپر قپر اولمق	ķapu kaşı	قپو قاشى
ķabarmak	قپرمىق	ķapu ķuzusu	قپو قوزوسى
ķabzamak	قپىضمق	ķapu geçmek	قپو كچمك
ķabak	قپق	ķapu yařmaĝı	قپو ياشماĝى
ķab kaç	قپ قچ	ķapu yapmak	قپو يىپمق

ķur	قر	ķaranmaq	قرايمقى
ķiran	قرآن	ķaravaş	قراواش
ķara	قرا	ķaravaş	قراواش
ķaraağrı	قرا آغرى	ķaravul	قراول
ķara er	[قرا ار]	ķaravul	قراوول
ķaraağrı	قرا اغر	ķara yazulu	قرا يازولو
ķara ev	قرا او	ķara yazılı	قرا يازيلو
ķara olmak	قرا اولمق	ķara yoħsul	قرا يىخسل
ķaraayak	قرا اياق	ķara yir	قرا ير
ķara pus	قرا پوس	ķara yir	قرا يير
ķıraç	قراج	ķırban, ķurban	قربان
ķaracı	قراجى	ķurbet	قربت
ķaraçı	قراجى	ķirtarmaķ	قيرتمق
ķaradüzen	قرا دوزن	ķarıtmaq, ķartmaq, ķorutmaq	قيرتمق
ķara dün	قرا دون	ķarcaşdurmaq	قيرچشدرمق
ķarar	قرار	ķarcaşık	قيرچشقى
ķararak	قراق	ķarcaşık yıl	قيرچشقى يل
ķarār ķomak	قرار قق	ķarcaşmaq	قيرچشمق
ķarasayı	قراساىى	ķarcaşuķ	قيرچشوق
ķarasın dutmaq	قراسين دوتمق	ķarıcuk	قيرچق
ķarağuş	قراغوش	ķırcılatmaq	قيرچلدمق
ķarağı	قراغى	ķırcıdanmaq	قيرچلدمق
ķarak, ķıraķ	قراق	ķarıcuk	قيرچوق
ķara kata	قرا كتا	ķaraca, ķurca	قيرجه
ķara ķurut	قرا قروت	ķırcı	قيرجى
ķara ķayğuş	قرا قينغوش	ķarçaşık	قيرچشقى
ķıran	قراك	ķırcıldamak	قيرچلدمق
ķarañu	قراكو	ķırcılatmaq	قيرچلدمق
ķarañu delik	قراكو دلك	ķırık	قيرخ
ķarañu göñüllü	قراكو كوئولو	ķarahcı	قيرخجى
ķarañuluķ	قراكولق	ķırıklık	قيرخلىق
ķarañumak	قراكومق	ķırıklık	قيرخلىق
ķara günlü	قرا كونلو	ķardaş okuşmış	قيرداش اوقشמש
ķarañılıķ	قراكىلىق	ķardaş okuşmak	قيرداش اوقشمتق
ķaraltı	قراالى	ķardaş okuşmış	قيرداش اوقشמש
ķaralmaq	قراالمق	ķardaş okuşmak	قيرداش اوقشمتق
ķaramtıķ	قرامتمق	ķurdaşanı	قيرداشى
ķaramtıł	قرامتيل	ķurudan	قيردان
ķaramsılıķ	قرامسلىق	ķırdırmaq	قيردريمق
ķaramak, ķaramuķ	قرامق	ķardaş okuşmış	قيردش اوقشמש
ķaramuķ	قراموق	ķardaş okuşmak	قيردش اوقشمتق
ķıran	قران	ķurdeşeni	قيردشى
ķarantı	قران قى	ķararmak	قيررەق
ķıran girmek	قران كرمك	ķursak	قيرسقى

karımsı	قرمسی	karacaot	قره چه اوت
karamuk, karmak, kırmak	قرمق	karadüzen	قره دوزن
karamuk	قرومق	kara düş	قره دوش
karın	قرن	karasağı	قره ساغی
kırnacuk	قرناجوق	karasağı	قره سفور
karnı açmak	قرن اچق	karasağı	قره صفی
kırnağ	قرناغ	kara sığın	قره صفیری
kırnak	قرناق	karagat	قره غات
karnı bağlamak	قرن بلمق	kara karnı	قره قری
karantu	قرنتو	kara konur	قره قکور
karantı	قرنتی	karakulak	قره قلق
karındaş	قرنداش	kara koca	قره قوجا
karındaş okuşmak	قرنداش او قوشق	karakavruk	قره قوروق
karındaş	قرنداش	karakura	قره قوره
karındaşlaşmak	قرنداشلشمق	kara konur	قره قوکور
karıntaş	قرنطاش	karakulak	قره قولاق
kırnak	قرنق	karakulak	قره قولق
karınlamak	قرنلمق	kara konur	قره قونور
karınlamak	قرنمق	kara kır	قره قیر
kuru	قرو	kara kıyma	قره قیمه
karavaş	قرواش	karaju	قره کو
karvamak	قروامق	kara göñüllü	قره کوکللو
kuru umu	قرو اومو	kara gün	قره کون
karucu	قروجو	kara günlü	قره کونلو
kurudan	قرودان	kara günlü	قره کونلی
karavaş	قروش	karalar vilâyeti	قره لر ولایی
kırık	قروق	karamak, karamuk	قره متق
karavul	قروول	karınlamak	قره نمق
kurulmak	قرولمق	karavaş	قره واش
kurumsı	قرومسی	karavul	قره ول
karvamak	قرومق	kara yir	قره یر
karvanmak	قرو نمق	kara yaş	قره یص
kuru yaş	قرو یاش	karı	قری
kuru yirden	قرو یردن	karıcık, karıcuk	قریجق
kara ev	قره او	karıcuk	قریجوق
kara uğrısı	قره اوغریسی	karıca	قریجه
kara baş	قره باش	karış, kırış	قریش
karâ bağır	قره بغر	karış götürmek	قریش کتومک
karaböce	قره بوجه	kırılış	قریشلش
karabulak	قره بولق	karınlamak	قریلمق
karacanaver	قره جانور	kız	قز
karavaş	قره جاو	kızagcı	قز انجی
karacanavar	قره جنوار	kızan	قزان
karaca	قره جه	kızıoğlan	قز اوغلان

kışğırdı	قشغردى	kıgırışmak, kığırışmak	قغرشمق
kışğurmak	قشغرمق	kıgırılmak, kığırılmak	قغرىلمق
kaşğa	قشغه	kağırmak, kığırmak	قغرومق
kuşak berkitmek	قشق برکتمک	kıgırılmak	قغرىلمق
kaş karak çatmak	قش قرق چتمق	kıgışdı	قغشسدى
kışkıldak	قشقلداق	kağsak	قغشقى
kışlağ	قشلاغ	kıgış kığış	قغش قغش
kışlak	قشلاق	kağşamak	قغششمق
kışlak evi	قشلاق اوى	kıgılcım	قغشچم
kışlamak, kuşlamak	قشلاق	kıglamak	قغلمق
kışlak	قشلق	koğu	قغو
kışlamak, koşulmak, kuşlamak	قشلمق	koğuz olmak	قغوز المق
kaşmer	قشمر	koğulamak	قغولمق
kaşmak, koşmak	قشممق	koğa	قغه
kaşın büzmek	قش بوزمک	kıgırıcı	قغیرجى
kaşın kantarmak	قش قنارمق	kıgırmak	قغیرمق
kaşanmak	قشمنق	kıf	قف
koşun	قشون	kafa çanağı	قفا چنغى
koşun koşun	قشون قشون	kıft itmek	قفت اتمک
kışaç	قشاح	kıft olmak	قفت اولمق
kışaç	قصح	kıft eylemek	قفت ايلمک
kışcağ	قشچاق	kofo, koffa	قغه
kışdırğı	قصدارغى	kağıtmak	قغیتتمق
kışdırma	قصدارمه	kağ sonra	قق صکره
kaş kaş gülmek	قص قص کلمک	kağığan	ققغان
kışku	قصقور	kağığan	ققغن
kuşkun	قصقون	kağığanlık	ققغنلىق
kaşlıdu	قصلىدو	kağılık	ققلىق
kışmak	قصمق	kağımak, kağımak, koğımak	ققممق
kışmlamak	قصملاق	kağınc	ققنج
kaşnı	قصى	koğıulamak	ققو لامق
kışa eylemek	قصه ايلمک	kağıtmak	ققیتتمق
kırtırdak	قطرداق	kağığan	ققیمان
kıg	قغ	kağımak	ققیمق
kağan	قغان	kağırılmak	قکرمق
kağan arslan	قغان آرسلان	kıyranmak	قکرمق
kağan arslan	قغان ارسلان	kağılı	قکلى
kağan arşlan	قغان ارصلان	kıl	قل
kağan aslan	قغان اسلان	kalabak	قلايق
kağan aşlan	قغان اصلان	kuşağ	قلاخ
kıgırtmak	قغرتتمق	kuşağ urmak	قلاخ اورمق
kıgırıcı	قغیرجى	kalarda koparda	قلارده قوپرده
kığırdıcı	قغیردجى	kuşağ olmak	قلاخ اولمق
kığırdanmak	قغیردنمق	kuşağuz	قلاغز

ķulağuz	قلاغوز	ķalkışmak	قلقشمق
ķulağuzlamak	قلاغوزلماق	ķalaklamak	[قلقلامق]
ķulağuzlayıcı	قلاغوزليجى	ķalaklanmak, ķılıķlanmak	قلقلىنىمق
ķulağını bürmek	قلاغىن برماق	ķalaklı	قلاقلو
ķulak urmak	قلاق اومق	ķılıkuyruk	قل قو يرق
ķulak tutmak	قلاق طى تىمق	ķulķa	قلقه
ķolan	قلاقن	ķalkımak	قلقلىتىمق
ķalanca	قلاقنجه	ķalııurmak	قلقكرىمق
ķulavuzlamak	قلاوزلماق	ķulluğa durmak	قللغه درمق
ķalayık	قلايىق	ķullık, ķulluk	قللىق
ķolayma	قلاينه	ķullukçı	قللقچى
ķalabaķ	قلبقى	ķullukçı	قللىقچى
ķalaba	قلايه	ķulmaş	قلماش
ķılıç etmegi	قلج اتمانكى	ķulmaşlık	قلماشلىق
ķılıç eri	قلج ارى	ķalem urmak	قلم اورمق
ķılıç üşürmek	قلج اوشورماق	ķalem çalınmak	قلم چالنىمق
ķılıç çıkarmak	قلج چىقارمق	ķalem çekmek	قلم چىكمك
ķılıç koymak	قلج قويىمق	ķalem çalınmak	قلم چالنىمق
ķılıç girmek	قلج كرىمك	ķalınmak, ķılınmak	قللىق
ķılıçlaşmak	قلجلىشمق	ķalemlik	قلملىق
ķılıçlamak	قلجلىمق	ķalemli futa	قلملى فوته
ķılca toğranmak	قلججه طغرلىمق	ķaleme getürmek	قلمه كىورهك
ķilei	قلجى	ķaleme gelmek	قلمه كىلمك
ķılıcı kına katmak	قلجى كىنا قىتمق	ķalem yondurmak	قلم يوندىرمق
ķılıcın çalmak	قلجىن چالماق	ķalem yonmak	قلم يونماق
ķılıcatmak	قلجىاتماق	ķalan, ķulun	قلان
ķılıç çıkarmak	قلج چىقارمق	ķılınç	قلنج
ķılıç şalmak	قلج شالمق	ķalanca	قلنچا
ķoldaş	قلدىش	ķılınç itmek	قلنج ايتىمك
ķıldan kıla	قلدىن قله	ķılınç eylemek	قلنج ايلىمك
ķıldurdurmak	قلدىوردىتمق	ķuluncak	قلنجىق
ķalgıtmak	قلغىتىمق	ķalanca	قلنججه
ķulağuzlamak	قلغوزلماق	ķılınmak	قلنىمق
ķulağuzlayıcı	قلغوزليجى	ķılırmak	قلورىهق
ķalgırmak	قلغىرمق	ķalevre	قلورىه
ķılık, ķulluk	قللىق	ķulavuz	قلوز
ķulak urmak	قللىق اومق	ķulavuzlamak	قلوزلماق
ķulak olmak	قللىق المىق	ķulluk	قللىق
ķalkan yapınmak	قللقان ياپىنىمق	ķulluk yatı	قللىق يىتى
ķalkan yapınmak	قللقان ياپىنىمق	ķulunlamak	قللىقلىمىق
ķulak urmak	قللىق اورمق	ķolay	قلى
ķulak burmak	قللىق برىمق	ķolay bulmak	قلى بلىمىق
ķullukçı	قللقچى	ķılıç çıkarmak	قللىق چىقارمق
ķalkar olmak	قللقر اولىمىق	ķılıç koymak	قللىق قويىمىق

kılıçlaşmak	قلىچلاشمق	ķancarisin	قنجرى سن
kılıçlamak	قلىچ لەمق	ķancasa	قنجسا
kılıç çıkarmak	قلىچ چىقارمق	ķancasa	قنجسه
kılıç şalmak	قلىچ سالق	ķancasaya	قنجسيا
kılıçlamak	قلىچ لمق	ķancasaya	قنجسيه
kılıç yürütmek	قلىچ يورتمك	ķancıkmaķ	قنجقمق
kolaysuz	قلىيسز	ķancuġa	قنجو غه
kolaylu	قلىيلو	ķancuķa	قنجو قه
kalyataşı	قلىيه طاشى	ķanca	قنجه
ķuma	قلىا	ķancasına	قنجه سنه
ķamalaklanmak	قالقلىنمق	ķancaşanaya	قنجه صنایه
ķamamak	قلىاق	ķancaya	قنجيه
ķamçı	قلىچى	ķançaru	قنجرو
ķımrashmak	قلىاشمق	ķanda	قندا
ķımrانmak	قلىاشمق	ķanda	قندا
ķımratmak	قلىاتمق	ķandaduġı	قندادوڭى
ķımrıtı	قلىرتى	ķandak	قنداق
ķımız	قلىز	ķandalıġı	قندالىڭى
ķumus	قلىس	ķanad urmak	قند اورمق
ķomak	قلىق	ķındırışmak	قندرشمق
ķımlıdı	قلىلدى	ķındırmak, ķındurmak	قندرمق
ķamamak	قلىقمق	ķandıra, ķındıra	قندره
ķamu	قلىو	ķandasa	قند سا
ķamucuġı	قلىو جوغى	ķandasa da	قند سادا
ķamular	قلىولر	ķandasa	قند سه
ķuma	قلىه	ķandaġı	قندىڭى
ķımız	قلىز	ķonduķ yurt	قندق یرت
ķın	قلىن	ķandalıġı	قندلغ
ķanat бүكمek	قنات بوكك	ķandalıġı	قندلغى
ķanat kaçmak	قنات قاقق	ķandan	قندن
ķanata	قناته	...ķandan ...ķandan	... قندن ... قندن
ķanara	قنارا	ķanda	قنده
ķanara	قناره	ķanda ise	قنده ايسه
ķonak	قناتق	ķandasına	قنده سنه
ķınamak	قناتمق	ķandasa	قنده سه
ķınanmak	قناتمق	ķandaki	قندهكى
ķanat salmak	قنت سالمق	ķandalıġı	قندهلغى
ķanat kaçmak	قنت ققمق	ķandeligi	قندهلكى
ķanata	قنته	ķandalıġı	قندهلىڭى
ķanca	قنچا	ķandayduġı	قندىلدوڭى
ķancaru	قنچارو	ķındırmak	قند یرمق
ķancalıġın	قنچالغىن	ķındıra	قندیره
ķancaru	قنجرو	ķandaysa	قنديسه
ķancarı	قنججری	ķansı	قنسى

ķannıř, ķınıř, ķınııř	قنیش	ķobuz	قوبوز
ķonřulık	قنشلق	ķoparmak	قوپارمق
ķonřu	قنشو	ķopdurmak	قوپدurmق
ķonřı	قنشى	ķoparmak	قوپرمق
ķantura	قنطوره	ķoparınılmak	قوپرnlmق
ķangı	قنغ	ķopuz	قوپز
ķımağan	قنغن	ķopmak	قوپمق
ķangı	قنغى	ķopuz	قوپوز
ķankı, ķonuk	قنق	ķavut, ķut	قوت
ķonuk idinmek	قنق ادنمك	ķotarmak	قوتارمق
ķankal	قنقال	ķavtan	قوتان
ķonuklamak	قنقلامق	ķuvvet dutmak	قوت دتمق
ķonuklık	قنقلىق	ķotarmak	قوترمق
ķonuklık itmek	قنقلىق اتمك	ķutsuz	قوتسز
ķonuklık itmek	قنقلىق ايتمك	ķutlu	قوتلو
ķonuklamak	قنقلمق	ķutlu	قوتلو
ķonuklık	قنقلىق	ķutlu eylemek	قوتلو ايلمك
ķanıkmak, ķınıkmak	قنقمق	ķutlu ķuř	قوتلو قوř
ķankı	قنقى	ķutluluk	قوتلولق
ķanlıķ	قنلق	ķutululmak	قوتلولمق
ķanlı	قنلو	ķuthı	قوتلى
ķanlıķ	قنلوق	ķoç	قوچ
ķınamak, ķonmak	قنمق	ķoca	قوجا
ķını	قنو	ķocalık	قوجالىق
ķonuk	قنوق	ķocuř	قوجىش
ķonuklamak	قنوقلامق	ķocuřmak	قوجىشمق
ķonuklık eylemek	قنوقلق ايلمك	ķuç ķucaķ olmak	قوچ قوجاق اولمق
ķonuklamak	قنوقلمق	ķocaltmak	قوجلتمق
ķonukluk	قنوقلوق	ķocalık, ķovculık	قوجلىق
ķınamak	قنهق	ķocalmak	قوجلمق
ķanı	قنى	ķocmak	قوجمق
ķanı boynına	قنى بوينه	ķocmacık	قوجمهجق
ķanı ķurumak	قنى قورومق	ķocunmak	قوجنمق
ķav, ķov, ķovu	قو	ķoca	قوجه
ķavata	قواته	ķocabası	قوجه باشى
ķova çıkarmak	قوا چىقارمق	ķocalık	قوجهلىق
ķavata	قواطه	ķovcı, ķovucu	قوجى
ķova gitmek	قوا گتمك	ķoç	قوچ
ķıvandurmak	قواندرمق	ķoçař	قوچاř
ķıvandurmak	قواندورمق	ķoçak, ķuçak	قوچاق
ķıvanıřmak	قوانشمق	ķov çav	قو چاو
ķıvanmak	قوانمق	ķoçuřmak	قوچىشمق
ķubur	قوبور	ķoçulmak	قوچلمق
ķubur yolu	قوبور يولى	ķoçmak	قوچمق

418

kuzlacı	قوزلج	koşundaş	قوشنداش
kuzlamak	قوزلماق	koşundu	قوشندى
kavzamak	قوزماق	koşun koşun	قوشن قوشن
kavzanmak	قوزنماق	kuşanmak	قوشنماق
kuzuluca	قوزلولوچه	koşulmak	قوشولماق
kuzulu kapı	قوزلولو قاپى	koşun	قوشون
kuzulu kapu	قوزلولو قاپو	koşun bağlamak	قوشون باغلاماق
kavza, koza	قوزه	koşuntı	قوشونتى
kuzey	قوزى	koşun koşmak	قوشون قوشماق
kusgun	قوسغن	koşun koşun	قوشون قوشون
kusgun	قوسغون	koşa	قوشه
kuşgun urmak	قوسغون اورماق	koşa kişi	قوشه كىشى
kusğun	قوسقن	koşın	قوشین
kuşkuna kuvvet	قوسقونلار قوت	koşınmak	قوشینماق
koşa	قوشا	kuş yürekli	قوش یورکلى
kuşetmegi	قوش اتمى	kavşara	قوصره
kuşağı berk	قوشاڭى برك	kuşağan	[قوصغن]
kuşak bağlanmak	قوشاق باغلاماق	kuşundu	قوصندو
kuşak çözmek	قوشاق چوزماق	kuşlı	قوشلى
koşa komak	قوشا قوماق	koğ	قوغ
kuşüzümi	قوش اوزومى	koğa	قوغا
kovuş okı	قوش اوقى	koğalık	قوغالىق
kuş burnı	قوش بورنى	koğacı	قوغاچى
koştas	قوشتاش	koğcılık	قوغاچىلىق
kuşca	قوشچه	koğuz	قوغوز
kuşah	قوشخ	koğuş okı	قوغuş اوقى
koşdaş	قوشداش	koğuşmak	قوغuşماق
kuşdili	قوش دلى	koğlamak	قوغلاماق
kuş sanı	قوش سانى	koğalık	قوغالىق
kuş surbası	قوش سوربه سى	koğmak	قوغماق
kuş siyigi	قوش سىيى	koğucu	قوغوجى
kuş şanı	قوش صاڭى	koğuculuk	قوغوجىلىق
kuşağını iki	قوشىڭنى ايكى يردن قوشنماق	koğuz	قوغوز
yirden kuşanmak		koğuk	قوغوق
koşuk	قوشق	koğulamak	قوغولاماق
kuş kanadı	قوش قانادى	koğuncı	قوغونچى
kuş kuşlamak	قوش قوشلاماق	koğa	قوغه
kuş kuşlamak	قوش قوشلماق	koğalık	قوغهالىق
kuşkuyrığı	قوش قویرىڭى	koğcılık	قوغاچىلىق
kuşluğın	قوشلغین	kavuk, kovuk	قوک
koşuluk	قوشلوق	kavka	قوکا
koşulmak	قوشلماق	koğarilik	قوکارا يلىق
kavuşmak, koşmak, kuşamak	قوشماق	koğdurmak	قوکیدرماق
koşun	قوشون	koğarşu	قوکارشو

koşulmak	قو قلمق	kolak şalkımı	قولاق صالقمی
koşmak	قو قق	kolak şalkımı	قولاق صالقمی
koşunmak	قو قنمق	kolak tutmak	قولاق طوتمق
kokuşlu	[قو قوشلو]	kolanj	قولاك
koşulamak	قو قولامق	kovlamak	قولامق
koşulatmak	قو قولتمق	kolan	قولان
koşulanmak	قو قولتمق	kolanı enlü	قولانی انلو
koşığacı	قو قی آغاجی	kulavuz	قولاوز
koşak	قو کاق	kulavuzlayıcı	قولاوز لایجی
koşur	قو کر	kulavuzlamak	قولاوز لقمق
koşrak	قو کرهق	kulavuz	قولاوز
koşşu	قو کشو	kolay	قولای
koşşulık	قو کشولق	kolay bulmak	قولای بولمق
koşşı	قو کشی	kolaylamak	قولایلامق
koşak	قو کق	kolaylamak	قولایلامق
koşaklanmak	قو کقلمق	kolaylanmak	قولایلنمق
koşur	قو کور	kolayın	قولاین
koşurcak	قو کورجق	kolayında büyümek	قولایندہ بیومک
koşuşu	قو کوشو	kolayında gezmek	قولایندہ گزمک
kol	قول	kolayın gözlemek	قولاین کوزلمک
kolac	قولاج	kolayma	قولاینه
kolacık	قولاجق	kolayına büyümek	قولاینه بیومک
kolaçka	قولاقچه	kolayına kımak	قولاینه قومق
kolalı	قولاخ	kolayına gelmek	قولاینه کللمک
kolag urmak	قولاغ اورمق	kolaya bağlu	قولایه باغلو
kolaguzlamak	قولاغزلامق	kolbağı	قول باغی
kolagımı burmak	قولاغنی بورمق	kolbağı	قولبغی
kolaguz	قولاغوز	kolbağı inci	قول بقی انجی
kolaguzlamak	قولاغوزلامق	koltuk otası	قولتق او طه سی
kolaga almamak	قولاغه المامق	koltuk sipsisi	قولتق سپسی
kolagi dinç olmak	قولاغی دنج اولمق	koltuk sipsisi	قولتق سپسی
kolagma çalmamak	قولاغینه چالتمق	lavluç	قولج
kolagma dokunmak	قولاغینه دو قنمق	kolçağ	قولچاغ
kolagımı burmak	قولاغینی برمق	kolçak	قولچاق
kolagi yolda kıalmak	قولاغی یولده قالمق	kolçak	قولچق
kolak	قولاق	koldaş	قولداش
kolak aşmak	قولاق آشمق	koldaş	قولداش
kolak ovmak	قولاق اوومق	kavlaşmak	قولشتمق
kolak burmak	قولاق بورمق	kol şalmaq	قول صالمق
kolak burulmak	قولاق بورولمق	kol tolaşdırmaq	قول طولشدیرمق
kolak tözi	قولاق توزی	kol tolaşmaq	قولطولشتمق
kolak çirki	قولاق چرکی	kulgan	قولغان
kolak dutmak	قولاق دوتمق	kolag urmak	قولغ اورمق
kolak şalkımı	قولاق صالقمی	kolagını burmak	قولغن بورمق

ķulaġuz	قولغوز	ķum	قوم
ķavlaķ, ķavluk, ķolak	قولق	ķuma	قوما
ķulaķ urmaķ	قولق اورمق	ķumsulanmaķ	قومسولنمق
ķulaķ burmaķ	قولق بورمق	ķumşulik itmek	قومصلىق ايتمك
ķulaķ burulmaķ	قولق بورولمق	ķumşı	قومىصى
ķavlaķ holmaķ	قولق بولمق	ķomaķ, ķovmaķ	قومق
ķulaķ tōzi	قولق توزى	ķuma	قومه
ķulaķ çekmek	قولق چكك	ķoma itmek	قومه ايتمك
ķulaķ dutmaķ	قولق دتمق	ķonaķ idinmek	قوناق ايدنمك
ķulaķ dutmaķ	قولق دوتمق	ķonaķcı	قوناقچى
ķulaķ salgımı	قولق سلغمى	ķonaķlamaķ	قوناقلمق
ķulaķ şalkımı	قولق صلغمى	ķunt	قونت
ķulaķ tutmaķ	قولق طوتمق	ķontuş	قونتوش
ķulaķlaşmaķ	قولقلاشمق	ķonç	قونچ
ķol ķavşurmaķ	قول قوشرمق	ķund	قوند
ķulun	قولك	ķundaġa ķonmaķ	قونداġه قونمق
ķollaşmaķ	قوللشمق	ķondurmaķ	قوندرمق
ķavilleşmek	قوللشمك	ķondırmaķ	قونديرمق
ķullaġa tutmaķ	قوللġه طوتمق	ķonar göçer evli	قونر كوجر اولى
ķollık, ķolluk, ķullık, kulluk	قوللىق	ķonuş eylemek	قونش ايلمك
ķullukcı	قوللقچ	ķonuşmaķ	قونشمق
ķullukcı	قوللقچى	ķonşu	قونشو
ķollu divit	قوللو ديوييت	ķonşulaşmaķ	قونشولشمق
ķolluk, ķulluk	قوللوق	ķonşulik	قونشولق
ķullukcı	قوللوقچى	ķonşı	قونشى
ķollu ķolınca	قوللو قولنچه	ķonaķ, ķonuk	قونق
ķollik	قولليق	ķonukcı	قونقچى
ķulmaş	قولماش	ķonukçılık	قونقچىلىق
ķulmaş	قولمش	ķonaķ şalmak	قونق صالمق
ķavlamaķ, ķovlamaķ	قولمق	ķonuk ķondurmaķ	قونق قوندرمق
ķolan, ķulun	قولن	ķonuklıġa almak	قونقلġه آلمق
ķuluncotı	قولنچ اوتى	ķonuklık, ķonukluk	قونقلىق
ķulunlaci	قولنلاچى	ķonuklık itmek	قونقلىق ايتمك
ķavlanmaķ	قولنمق	ķonuklık eylemek	قونقلىق ايلمك
ķulavuz	قولوز	ķonuklık kılmak	قونقلىق قلمق
ķavluk	قوللوق	ķonuklamaķ	قونقلمق
ķulun	قوللون	ķonuklanmaķ	قونقلمنمق
ķola almak	قوله آلمق	ķonukluġa almak	قونقلوġه المق
ķola binmek	قوله بنمك	ķonukluk	قونقلوق
ķolaysuz	قوليسز	ķonukluk itmek	قونقلوق ايتمك
ķavil yeri	[قول یرى]	ķunlaci	قونلچى
ķolaysınmaķ	قولى ستمق	ķonulġa	قونلġا
ķolaylamaķ	قوليلمق	ķunlamaķ	قونلمق
ķolayına yürimeķ	قولينه يوريمك	ķıvanmaķ, ķonmaķ	قونمق

konmak göçmek	قونمق كۆچمك	qoyuñ	قويۇخ
kunnacı	قوننجى	koyuk	قويۇق
kunnacı	قوننهجى	koyulmak	قويۇلماق
konuğ	قونۇغ	koya	قويه
konuk	قونۇق	koyasın atmak	قويه سن آتمق
konukcı	قونۇقچى	kay	قى
konuklılık	قونۇقلق	kıya	قىا
konuklamak	قونۇقلىماق	kıya urışmak	قىا اورشقى
konulğa	[قونولنه]	kıya bañmak	قىا باخقى
kov	قوو	kıya bañmak	قىا باقى
kovaltmak	قووالتمق	kıya bañmak	قىا بىقمق
kov çav	قوو چاو	kayasa	قياسه
kovcı	قووچى	kayaşa	قياسه
kovuculuk	قووچىلىق	kayağan	قىياغن
kovuz	قووز	kıyağı	قىياغى
kovuş	قووش	kıyak	قىياق
kovuş ok	قووش اوق	kayakuşı	قىا قوشى
kovuşmak	قووشماق	kaya költuğı	قىا قولىتوغى
kovuk	قووق	kıyakı	قىياق
kovmak	قوومق	kıya kıya bañmak	قىا قيا باخقى
koy	قوى	kıya kıya bañmak	قىا قيه بىقمق
koyalı	قوياخ	kıyāmet köprüsi	قىامت كوپروسى
koyak	قوياق	kaypancaq	قىپانچىق
koytan	قويتان	kaypak	قىپىق
kuytul	قويتول	kaypınmak	قىپىنماق
kuytulanmak	قويتولنماق	kıt	قىت
koyurak, kuyruk	قويۇرۇق	kaytarmak	قىتارماق
kuyrukşalan	قويۇرۇق شالان	kaytaban	قىتابان
kuyrucuk	قويۇرۇقچى	kaytarmak	قىتارماق
kuyruğıörü	قويۇرۇغى اورۇ	kayıtmak	قىيتماق
kuyruğı köse	قويۇرۇغى كۆسە	kıcı	قىچى
kuyruk bulamak	قويۇرۇق بولامق	kıç ayak	قىچ آياق
kuyruk bulamak	قويۇرۇق بولماق	kıç ayak	قىچ آياق
kuyrukşokumı	قويۇرۇق شوقىمى	kıç ayak	قىچ آياق
kuyrukşokumı	قويۇرۇق شوقومى	kıyılmı	قىيىم
kuyrukşokumı	قويۇرۇق شوقونى	kayd	قىد
kuyrukşokumı	قويۇرۇق شوقونى	kaydırmak	قىدىرماق
kuyrukşokumı	قويۇرۇق شوقونى	kayd görmek	قىد كۆرۈش
kuyrukşokumı	قويۇرۇق شوقونى	kaydlı	قىدلى
kuyrukşokumı	قويۇرۇق شوقونى	kaydın yimek	قىدىن يىمك
kuyrukşokumı	قويۇرۇق شوقونى	kaydını kayurmak	قىدىن قايۇرماق
kuyrukşokumı	قويۇرۇق شوقونى	kaydın görmek	قىدىن كۆرۈش
kuyrukşokumı	قويۇرۇق شوقونى	kaydını kayırmak	قىدىن قايىرماق
kuyrukşokumı	قويۇرۇق شوقونى	kaydın yimek	قىدىن يىمك
koyun eri	قوين ارى		
koyunı	قوينى		

kaydın yimek
 kayd yimek
 kayır
 kırağ
 kırağ
 kıran
 kıran girmek
 kayırtmak
 kırğın
 kırğıl
 kırğın
 kayrak
 kuyruk bulamak
 kırkbudak
 kırkıl olmağ
 kırağ
 kır kişi
 kayırılmağ, kırılmağ
 kırılankuğ
 kayırmaz, kayurmaz
 kayırmağ, kıрмаğ, koyurmağ
 kayırmağlu
 kız
 kızoğlan
 kızdırmağ
 kızırkanılmağ
 kızğıl
 kızıl
 kızılca
 kızılcaayıl
 kızlık
 kızılünük
 kızılca
 kızılşağı
 kızıl qonur
 kızıl kır
 kızılını âşikâre itmek
 kıjğırmağ
 kısaç
 kısmağ
 kısu
 kayısı
 kış evi
 kayışbaldır

قیدین ییمک
 قید ییمک
 قیر
 قیراق
 قیراک
 قیران
 قیران کیرمک
 قیرتمق
 قیرغون
 قیرغیل
 قیرغین
 قیرق
 قیرق بلmq
 [قیرق بوداق]
 قیرقیل اولmq
 قیرک
 قیرکشی
 قیرلمق
 قیرلنقوج
 قیرمز
 قیرمق
 قیرمقلو
 قیر
 قیر اوغلان
 قیردرمق
 قیرزقانلمق
 قیرزغیل
 قیرزل
 قیرزجا
 قیرزله ییل
 قیرزلق
 قیرزیل اوکک
 قیرزیلجه
 قیرزیل ساغی
 قیرزیل قوکور
 قیرزیل قیر
 قیرزیلن اشکاره ایتمک
 قیرغرمق
 قیساچ
 قیسمق
 قیسو
 قیسی
 قیش اووی
 قیش بالدر

kışlak
 kışlak evi
 kıyışmağ
 kısaç
 kışarlamağ
 kışarlamağ
 kışdırğı
 kışmağ
 kısu
 kığ
 kığanışmağ
 kayğurtmağ
 kayğurmağ, kığırmağ
 kığır
 kığlamağ
 kayğulu eylemek
 kayğu
 kayğu başına ağmağ
 kayğurmağ
 kayğusını yimek
 kayğu şanmağ
 kığ u kağ
 kayğuya yüklenmek
 kayğu yimek
 kayğü yimek
 kır
 kıyık
 koyka
 kıyıklık
 kıyıkım
 kayıkmağ
 kıyıkımlu
 kaykı
 kıl
 kıl elek
 kılıcı kına katmağ
 kıldan kıla
 kılığ
 kılkuyruk
 kılkuyruk
 kılmağ
 kıl yarıcı
 kılca bindürmek
 kılıç koymağ

قیشلاق
 قیشلاق اووی
 قیشمت
 قیساچ
 قیصارلامق
 قیصارلمق
 قیصدرغی
 قیصمت
 قیصو
 قیغ
 قیغانشمق
 قیغرتmq
 قیغرمق
 قیغرو
 قیغلمق
 قیغلو ایلمک
 قیغو
 قیغو باشنه اغمق
 قیغورmq
 قیغوسنی ییمک
 قیغو صامق
 قیغ و قاغ
 قیغویا یوکلنمک
 قیغو یمک
 قیغو ییمک
 قیف
 قیق
 قیقا
 قیقلىق
 قیقتم
 قیقتمق
 قیقملو
 قیقی
 قیل
 قیل الک
 قیلجی قینه قاتمق
 قیلدن قیله
 قیقلىق
 قیل قورق
 قیل قوروق
 قیلmq
 قیل یاریجی
 قیلجه بندرمک
 قیلچ قویمق

kılık	قىلىق	qayurulmak	قيورلىق
kılinc	قىلىنچ	qayurmaz	قيورەز
kıymet urmak	قىمت اورمق	qayurmak	قيورمق
kaymak, koymak	قىمىق	qayusın yimek	قيوسن يىمك
kımlıdı	قىمىلدى	qayusını qayurmak	قيوسىنى قيرمىق
kıymucak	قىمىجىق	qayusını qayurmak	قيوسىنى قيورمىق
kıyma göz	قىمه كوز	qoyulmak, quyulamak	قيولمىق
kaynak, kıynak	قىناق	qayulanmak	قيولنمىق
kınamak	قىناهىق	quyum	قيوم
kaynanmak	قىنانمىق	qoyun eri	قيون ارى
kıyından	قىنداً	qoyun ala gözlü	قيون الە كوزلو
kındırmak	قىندىرمىق	qoyun oğlanı	قيون اوغلانى
kıyında	قىندە	qoyun gözlü	قيون كوزلو
kındıra	قىندىرا	qoyungözi	قيون كوزى
kındırtmak	قىندىرتىمىق	qoyunmak	قيونمىق
kaynak, kıynak	قىنق	kıya bakmak	قىە باققى
kıynak urmak	قىنق اورمىق	kıya kıya bakmak	قىە قىە باققى
kınıkmak	قىنقىمىق	kıya kıya bakmak	قىە قىە بىقمىق
kayınlık	قىىنلىق	qayı	قىى
kınamak	قىنىمىق	qayıtmak	قىيىتمىق
kıyına	قىنە	kıyı çizmek	قىىى جىزمك
kayu, kıv	قىو	qayır	قىير
kıvandırmak, kıvandurmak	قىواندىرمىق	qayırmak	قىيورمىق
kıvanışmak	قىوانشىمىق	kıyılmak	قىيىلمىق
kıvanmak	قىوانىمىق	kıyın virmek	قىين وىزمك
kayu itmek	قىو ايتىمك	kıya kıya bakmak	قىيە قىيە باققى

ك

geçe	كاجە	geçüm ile	كاكوميله
gerek	كارك	geleci	كالىجى
kesüp geçmek	كاسب كىچمك	gâvur	كاور
kesilmek	كاسلمك	keverge	كاوركه
keşik	كاشك	gey, key	كائى
kâfir qarlagıcı	كافر قىرلاغىجى	gey ise, key ise	كايسا
kâfir qarlagıcı	كافر قىرلغىجى	gey ise, key ise	كايسە
kekeç	كاكچ	geyesi	كائىسى
geñsüz	كاكسوز	geyilür	كايلور
geñşek	كاكشك	geyim	كايم
geñsemek, keñşemek	كاكشمك	geyürmek	كايورمك
kekleşmek	كاكلىشمك	gey ise, key ise	كايسە
geñince	كاكنجه	kebertmek	كابر تىمك

kepkep, küp küp	کب کب	göceklendürmek	کچکلندرمک
kebelek	کبک	göceklenmek, gücüklenmek	کچکلنمک
göbek burmak	کبک بر مق	gücügen	کچکین
kepkep	کبکب	güçgenlik	کچکنک
gihin	کبن	kiçilik	کچ لک
gibice	کبیجه	kecim	کچم
küpecük	کپجک	geçmek, gicimek, göçmek	کچمک
köpçük	کپچک	gücemlemek	کچملمک
köpdürmek	کپدرمک	gücünü üzme	کچن ازمک
köprü bağlamak	کپری بقلمق	gücürgenmek	کچورکنمک
kepez	کپز	gücük	کچوک
kepelek	کپلک	güce görmek	کچه کورمک
köpen	کپن	geçelik	کچه لک
kepenek	کپنک	kici, küci	کچی
kepü	کپو	güci üzümek	کچی ازمک
köpürten	کپورتکن	gecirmek	کچیرک
köpük taşı	کپوک طاشی	gicik, giciyuk	کچیک
küpüldü	کپولدو	giceyle	کچيله
kepelek	کپه لک	gicimen	کچیان
kit âbete keşmek	کتابته کسمک	gicimek	کچیمک
gitudünce	کتدوکنجه	gicimek	گچیمک
götrülmek	کترولمک	gecimen, güceymen, gücimen	کچیمن
götürmek	کترومک	giciyuk	کچیروک
gitsün idi	کتسونیدی	güç	کچ
kütüldü	کتلدو	giçitmek, kiçitmek	کچیتمک
kütülmek	کتلمک	giçirek, kiçirek	کچیرک
getmek, gitmek, gütmek	کتتمک	geçerlik	کچرلیق
götürülmek	کتورلمک	geçerlik	کچرلک
getürmek, götürmek	کتورمک	geçürmek	کچرمک
götürünülmek	کتورنولمک	geçiri	کچری
götürü	کتورو	kişinmek	کچسنمک
götürü	کتوری	geçışdirmek	کچشیدرمک
götürilmek	کتوریلیمک	geçışmek	کچشمک
kete	کته	güç götürmek	کچ کتورمک
göç, güc	کچ	geçegen, geçgin, geçken, geçkin, gücügen	کچکن, کچکین, کچکین, کچکین
güce uğramak	کچا اوگرامق	göçgünci, göçkünci	کچکینچی
güç itmek	کچ ایتمک	geçkin kıca	کچکن قوجه
giceyi diri dutmak	کچای دری دتمق	keçkül	کچکول
giçitmek	کچیتمک	geçgün	کچکون
gecirgenmek	کچرکنمک	geçgin, geçkin	کچکین
gücüzgenmek	کچزکنمک	keçel	کچل
gicik, gicük, güccük, gücük	کچک	kiçiltmek	کچیلتمک
güç götürmek	کچ کتورمک	güçlemek, kiçilmek	کچلمک
gicik götürmek	کچک کتورمک		

keçim	کچم	göre durmak	کرا دورمق
geçmişler	کچمشلر	göresi	کراسی
geçmek, göçmek	کچمک	geregince	کراکنجه
geçmek itmek	کچمک اتمک	güren	کران
geçinmek	کچنمک	kirpük çatmamak	کریک چتممق
küçü	کچو	kirpügiyle Һarman süpürmek	کریکیله خرمن سپرمک
güçücükden	کچو جکدن	kirpük	کریوک
kiçürek, küçürek	کچورک	körpük taşı	کریوک طاشی
geçürmek	کچورمک	kirpügi Һurımamak	کریوک قورمق
güççük	کچوک	keret	کرت
geçe	کچه	kertekele	کرتکله
keçeyi şuya şalmak	کچهی صویه صالمق	kertekene	کرتکنه
giçi, kiçi	کچی	kürtül	کرتل
giçi	گچی	kirtlik	کرتلیک
kiçi itmek	کچی اتمک	kürtün	کرتن
kiçi bayram	کچی بایرام	kirtinmek, kirtünmek	کرتنمک
kiçi boy	کچی بوی	kirtü	کرتو
kiçi bayram	کچی بایرام	kirtü kılmak	کرتو قلمق
giçitgen	کچیتکن	kerte	کرته
kiçicük	کچی جک	kertekeler	کرته کله
geçit gemisi	کچیت گیمی	kertekene	کرته کله
geçitlik	کچیت لک	kertiş	کرتیش
kiçirek	کچیره ک	gericek	کریجک
kiçilik	کچیلک	gerciklenmek	کریجکلنمک
kiçilmek	کچیلمک	kirici	کریجی
geçim, keçim	کچیم	gerçek, girçek	کریچک
geçeymen	کچیمن	gerçek er	کریچک ار
güdici	کدجی	gerçek erenler	کریچک ارنلر
gidertmek	کدیرتمک	gerçektür ola mı	کریچکدر اولامی
gidirmek	کدیرمک	gerçekler	کریچکلر
gedik, gedük	کدک	gerçeklik, girçeklik	کریچکلک
gedük düzilmek	کدک دزلمک	gerçeklik, girçeklik	کریچکلک
gediklenmek	کدکلنمک	gerçeklemek	کریچکلکمک
gedeleş	کدلج	gerçeklemek	کریچکلکمک
gedilmek	کدلمک	gerçeklenmek	کریچکلنمک
gedmek	کدمک	gerçekleyn	کریچکلین
kedence	کدنجه	gerdançlık	کردانچلیق
güdük	کدوک	girdek	کردک
göde bağırşak	کده بغرشق	gerdek evi	کردک اوی
gedeleş	کده لج	gerdek degeri	کردک دگری
gidi	کدی	gerdeklik, girdeklik	کردکلک
gidi	گدی	kürdüklemek	کردکلک
gedik	کدیک	kürdegi	کردکی
gidilik	کدیلک		

gerdek yiri	کردک ییری	gerinmek	گردنمک
gerdel	کردل	gerü, girü	گرو
kerdime	کرده	gerü, girü	گرو
kirde	کرده	kerevet	کروت
gürüz	کرز	gerü dutmak	گرو دتمک
gürüzlik	کرزلیک	gerü kırmak	گرو قارمق
görsetmek	کرستماک	gerü kılmış	گرو قلمش
gersen	کرسن	gerü turgurmak	گرو طورغرمق
görsüz	کرسوز	gerü varmak	گرو ورمق
görse	کرسه	göre, güre	کره
küresiye binmek	کرسیه بنمک	körepe	کرهپه
girişmek	کریشمک	göre durmak	کره درمق
gerek, görk	کرک	göre düşmek	کره دشمک
kirkıt	کرکیت	giregi irtesi	کره کی ارتسی
gerekce	[کرکجه]	giregi gün	کره کی گون
kürek çalmak	کرک چلمق	kirevet	کره ویت
görm dutmak	کرک دتمق	kereyağ, kereyağı	کره یاغ
kerkez	کرکز	kereyağı	کره یغی
kerkes	کرکس	kiri	کرری
gerek ise gerekmez ise	کرکسا کرکسا	girmek	کریرمک
gerekse... gerekse	کرکسه... کرکسه	kirişleme	کریشلمه
gerek... gerek	کرک... کرک	geryek	کرریک
gerek gerekmez	کرک کرکماز	gerilek	کرریلک
gerek gerekmez	کرک کرکز	gerimli	کرریملو
gerekli, görklü, kerejli	کرکلو	gez, kez	کز
görklürek	کرک لورک	gez	گز
gerekli	کرکلی	göz erimi, göz irimi	کز ارم
gerekli bilmek	کرکلی بیلمک	göze göz	کز اگز
görmek	کرکم	gözetmek	کز تلمک
gerekmek	کرکرمک	gözci	کز جی
geregince	کرکینجا	göz deligi	کز دلکی
geregince	کرکینجه	gözden bırakmak	کز دن برفق
kerkenez	کرککز	gözsüz	کز سز
gereginleyin	کرککلین	gezek, kezik	کزک
gergü	کرکو	gezkere	کز کره
gergi, geriki, gerüki, girüki	کرکی	gözükmek	کز کمک
girgin olmak	کرکین اولمق	gezegen	کز کن
kirman, kirman	کرمان	gözgü	کز کو
kirimek, kürümek	کرمک	gözlerine karşı	کز لر نه قرشو
kermen	کرمن	gezlemek	کز لملک
germe	کره	gizlenbeç	کز لنیچ
kiren	کرن	gizlenci	کز لنجی
girindi	کرندی	gözlenmek	کز لنمک
gerneşmek	کرنشمک	gözlü	کز لو

gezlemek	کزله مک	keseneye virmek	کسینه ویرمک
gezmeli yir	[کزملی ییر]	küsü	کسو
gezin, kezin	کزین	kesü biçü itmek	کسو بیچو ایتمک
gözükmek	کزوک مک	kesü kesmek	کسو کسمک
gözügü	کزوکو	küsünmek	کسونمک
göze	کره	kese	کسه
gezi, küzi	کرزی	kesegen	کسه کن
göz yalbirdatmak	کز یلبرده تمتی	kösemek	کسه مک
gezin, kezin	کزین	kesicilik itmek	کسیجیلیک ایتمک
kes	کس	kesilmek	کسیلمک
kesegenlik	کساکنلک	kesim	کسیم
göstertmek	کسترتمک	kesim kesmek	کسیم کسمک
kestene	کستنه	kesime kesmek	کسیمه کسمک
kesecük	کسیچوک	kesime virmek	کسیمه ویرمک
kösre	کمره	keş, kişi	کش
kösre taşı	کمره طاشی	kişele	کشالک
kesişmek	کشمک	keşir, keşür	کشر
kesek	کسک	kişirdi	کشردی
kesik para	کسک پاره	keşişlik	کششلیک
kesegen	کسکن	keşik, keşk, köşek	کشک
kesgü	کسکو	kişkirmek	کشکرمک
keskün	کسکون	kişkiri virmek	کشکری ویرمک
kösiltmek	کسلماتک	keşkezen	کشکزن
kesilmek, kösilme	کسلماک	kişilenmek	کشلنمک
küsülü	کسلو	güşlü	کشلو
kesim	کسم	kişmiş	کشمش
kesim itmek	کسم ایتمک	geşmek, göşmek	کشمک
kesimci	کسمجی	kişniç	کشنیچ
kesimlü	کسملو	küşne	کشنه
kesmelü olmak	کسملو اولماق	kişniç	کشنیچ
kesmek, kesmik, kesmük, kö-	کبسمک	keşür	کشور
semek		kişi	کشی
kesmelik	کسملک	kişi oğlu kişi	کشی او غلی کشی
kesmük	کسموک	keşir	کشیر
kesme	کسمه	kişizāde	کشی زاده
kesme ev	کسمه او	kişi şalmağ	کشی صالماق
kesme ev	کسمه او	keşik	کشیک
kesme quyı	کسمه قوی	kişilik	کشیلک
kesmelik	کسمه لک	kişilik eylemek	کشیلک ایلمک
kesime yazmak	کسمه یازماق	kişiliksiz	کشی لکسز
kesinti	کسنتی	kişilik kaftanı	کشلیک قفتانی
kesindik	کسندک	kişilik geyecek	کشی لک گیهک
kösnük	کسنک	kişilik giyese	کشی لک گیهسه
kesenkes	کسن کس	kişilik giyesi	کشیلک گیهسی

kelpildetmek	كليلدتتمك	gelmeç	كلمچ
kilepe	كلپه	gülümsinmek	كلمسئتمك
kilit	كلت	gülümsinmek	كلمسئتمك
kilit dili	كلت دل	gelmek	كلمك
keleter, kelter	كلتر	gelincik, gelincük	كلنجك
kelter sepedi	كلتر سپدی	gelincük	كلنجوك
keltenkeler	كلتن كلر	gelencesi	كلنجه سى
keltenkene	كلتنكنه	gülenç yüzü	كلنج يوزلو
keltekeler	كلته كلر	gülenç yüzü	كلنج يوزلى
keltekele	كلته كله	kilindir, kilindür	كلندر
güleç	كلچ	gülündürmek	كلندر مك
kelecilü	كلجلو	gelüp gitmek	كلوب كئتمك
geleci, kelecı	كلجى	gölücük	كلوچك
kelecı itmek	كلجى ائتمك	gelür nevbet	كلور نوبت
kelecı eylemek	كلجى ائلمك	gölük	كلوك
kelecı kılmak	كلجى قئلمك	gele, gülle	كله
güleç yüzü	كلچ يوزلو	güle bakmak	كله بقمق
güleç yüzü	كلچ يوزلى	kelecı	كله جى
geldeç	كلدچ	kileçeri	كلهچرى
geldeç	كلدچ	güle düşmek	كله دشك
küldürdü	كلدردو	gelesi yıl	كلهسى يل
gül düglüncegi	كل دكلنجكى	gelesi yıl	كلهسى ييل
gül düğmesi	كل دكئسى	kelicücük itmek	كلئىچوچك ائتمك
gül düğmesi	كل دو كئسى	külüçe	كلئىچه
geldüginleyin	كلدوكلئىن	geliş varış	كلئىش وارئش
keler	كلر	gelik, kelik	كلئك
gülerlenmek	كلرلئتمك	gelimli gidimli	كلئملو كئدملو
gelesi	كلسى	kilimi şuya bırakmak	كلئمى صويه برقمق
gelesi yıl	كلسى يل	kilimi şuya şalmak	كلئمى صويه صالمق
gelesi yıl	كلسى ييل	gelinparmağı	كلئىن پارمغى
güleş, keleş	كلش	gelinparmağı	كلئىن پرمغى
gülüşken	كلشكان	gelinkuşı	كلئىن قوشى
geliş gidiş itmek	كلش كدش ائتمك	gem, kim	كم
gülüşmelüce	كلشمولوچه	gem almamak	كم آلمق
gölük, kelek	كلك	gümân iletmek	كان ائتمك
gölge olmak	كلكا اولمق	gümân iletmek	كان ائلمك
gölükse	كلكسه	kim bilür vardır	كم بلور واردر
gel gel eylemek	[كل كل ائلمك]	gömeç	كچ
gülegen	كلگن	kemer bağlanmak	كمربلمق
gelegi	كلكى	kemirtlek	كمرتلك
gelegi şıçan	كلكى صئچن	kemirtlik	كمرتلك
güllük	كللك	kemirdek, kemürdek	كمردك
güllük	كللك	gümürdenmek	كمردئتمك
güllük	كللوك	kimerde	كمرده

kimerse	کمرسه	gün	کن
gümremek	کمرمک	kenār	کنار
gümrenmek	کمرنمک	kenār çizmek	کنار چزیمک
kemrük	کمروک	günüžün	کن ازن
kemre	کمره	gün egilmek	کن اکلیمک
kemrelendürmek	کمره لندرمک	gönenmek	کننالمک
kimseñüz	کمساه	günāh tutmak	کنناه طومتق
kimsene	کمسانه	güneyik	کننایک
kimesne	کمسنا	gen eylemek	کن ایلمک
kimesne, kimsene	کمسنه	kent	کنت
kimse	کسه	genç ay	کنچ آی
kömüş	کش	gencecük	کنججججک
kemişmek	کشمک	genç oğlan	کنج اعلان
kemkül itmek	ککل ایتمک	genç oğlan	کنج اوغلان
gömelte, gümelte	کلته	genç kuşlık	کنج قوشلیق
gömlüdürük	کلدرک	günçe	کنچه
gömlügen	کلکن	kend, künd	کند
gömele, gümele	کله	kündelmek	کندالمک
Gemleyik	کللیک	kendüden	کنددن
kimince	کنجه	göndürtmek	کندرتمک
kimnon	کنون	gönderi çıkmağ	کندر چقمق
gemü	کمو	kendirik, kendürük	کندرک
kemücek, kemücük	کموچک	göndürmek	کندرمک
kemürtlik	کورتلایک	kendüzine buyruklik	کندزن بویرقلق
gümürdenmek	کوردانمک	kendüzün yavı kılmağ	کندزن یوی قولق
kemürdek	کوردرک	kendüzi	کندزی
gümürdenmek	کوردمک	kendüzün görmek	کندزین کرمک
gümürdenmek	کورده نمک	kendülân	کندلان
gümür samur eylemek	کور سامر ایلمک	kendüler	کندلر
kemük	کموک	kendin görmek	[کندن کورمک]
kemük eki	کموک اکی	kendin görici	کندن کوریچی
kemük sıyan kuşu	کموک سین قوشی	kendü, kündü	کننو
gömlüdürük	کولدرک	kendü özi	کننو اوزی
geme	که	kendü birle	[کننو برله]
kime gerekse	که کرکسه	kendüden	کننودن
gimi, kimi	کمی	kendüden uğunmağ	کننودن اوغنمق
gemi eri	کمی اری	kendüden gitmek	کننودن کتمک
gemi bozmağ	کمی بوزمق	kendüden geçmek	کننودن کچمک
kemirtek	کیرتک	kendüden güzel	کننودن کوزل
kemirtlik	کیرتلیک	kendüden gitmek	کننودن کیتمک
kemişmek	کیشمک	kendüden varmağ	کننودن وارمق
gemi gönderi	کی کوندری	kendüde	کننوده
gemilik	کیلیک	kendüde dutmağ	کننوده دوتمق
gemilik	کیلیک	kendüzinden	کننوزندن

kendüzinden gitmek	کندوزندن گیتمک	kendüye	کندییا
kendüzini dişürmek	کندوزن دیوشورمک	kendi özi	کنلی اوزی
kendüzin görücü	کندوزن کورجی	kendiden	کندیدن
kendüzin görici	کندوزن کوریچی	kendini kırmak	[کندیینی قورمق]
kendüzü	کندوزو	kendüyi	کندی
kendüzi	کندوزی	güneş çöregi	کنش چورگی
kendüzin dişürmek	کندوزین دکشرمک	keçeç, kengeç	کنکاج
kendüzin görmek	کندوزین کورمک	kenger	کنکر
kendüzin yavu kılmak	کندوزین یاوو قلامق	kengel	کنکل
kendüzini kımak	کندوزینی قومق	kengel itmek	کنکل اتمک
kendüzini yejememek	کندوزینی یکمک	kengel itmek	کنکل ایتمک
kendüsinden gitmek	کندوسندن گیتمک	kengel eylemek	کنکل ایلیمک
kendü kendü	کندو کندو	gün geldükce	کن کله کجا
kendü kendüler- den turgurmak	کندو کندلردن طور غرق	kengele getürmek	کنکله کتورهک
kendü kendüye	کندو کنلویه	genilmek	کنکیمک
kendüler	کندلر	gün gün	گن گن
kendülerden	کندلردن	gün günden	گن گندن
kendülerin	کندلرین	gün günin	گن گن
kendülere	کندلره	günülemek	کنلامک
kendülere gelmek	کندلره کلامک	günlük	کنلک
kendüleri	کندلری	gönelmek, günülemek, gönülmek	کنلیمک
kendülik	کنلولک	genümce	کننمج
kendüle	کنلوله	gönenmek	کننیمک
kendüleyin	کنلولین	gönenmeklik	کننیمکلیک
kendüyi görmek	کنلوی کر مک	günü	کنو
kendüye	کنلویه	günücilik	کنوجلیک
kendüye buyruk	کنلویه بیرق	günüci	کنوجی
kendüye kaçmak	کنلویه قوچق	günüzün	کنوزن
kendüye gelmek	کنلویه کلمک	günüzün	کنوزین
kendüyi	کنلوی	günü kılmak	کنو قلمق
kendüyi urmak	کنلوی اورمق	günülemek	کنولمک
kendüyi uğurlamak	کنلوی اوغورلامق	günülenmek	کنولنمک
kendüyi unutmak	کنلوی اونوتماق	günü	کنی
kendüyi görmüş	کنلوی کورمش	güneyik	کنیک
kendüyi görmek	کنلوی کورمک	günülemek	کنیلامک
kendüyi görücü	کنلوی کوروجی	günülemek	کنیلمک
kendüyi görici	کنلوی کوریچی	günü şalmak	کنی صالمق
kendüyi yüce tutmak	کنلوی یوچه طوتمق	güvenmek	کوانمک
kendüyi yitürmek	کنلوی یتوزمک	köp	کوب
kendüyi yejememek	کنلوی یکمک	küp kuzısı	کوب قوزیسی
kendüyi yitirmek	کنلوی یتیرمک	göbüt	کوبب
künde	کنده	göbek burusu	کوبک بروسی
günde gün	کنده گن	göbek burusu	کوبک بورسی
		göbek burmak	کوبک بورمق

göbek burusu
göbek burısı
göbegi yerine gelmek
göbelek
köp
küpecik
küpecük
küpçük
küp düşmek
küpdüşen
küprüdi
köpmek
köpük taşı
küp küp
küplüdü
köpen
küpüldi
köpümek
küpecik, küpecük
kötek
küt olmak
götrülmek, götürilmek
götürmek
götürmemek
götürü
götrülmek
götürü
kötek
kötek çalmak
gütmek
kötü atmak
götürilmek
götürmek
götürünülmek
götürü
kütüz
kütük ocağı
göte küsdi
göç, güç
güç itmek
güçe görmek
güç itmek
güç idici
güç eylemek

كوبك بوروسى
كوبك بوريسى
كوبكى يرينه كالمك
كوبلك
كوپ
كوپچك
كوپچوك
كوپچك
كوپ دوشمك
كوپ دوشن
كوپردى
كوپمك
كوبك طاشى
كوپ كوپ
كوپلدو
كوپن
كوپولى
كوپومك
كوپهچك
كوتاك
كوت اولق
كوترلك
كوترمك
كوترمك
كوترو
كوترولك
كوترى
كوتك
كوتك چالماق
كوتمك
كوتو آقنى
كوتورلك
كوتورمك
كوتورنللك
كوتورى
كوتوز
كوتوك اوجاى
كوتو كوسدى
كوچ
كوچ اتمك
كوچا كورمك
گوچ ايتمك
كوچ ايديجي
كوچ ايلمك

güç buyurmak
güccük, gücücek
güccük ölüm
güç dökmek
göçdük yurd
gücürgenmek
gücürlenmek
göç tutmak
güç kılmak
göç kon itmek
güccük
gücügen
güç götürmek
gücügen
güç götürmek
güç görmek
güceltmek
göçlük
gücelmek
güçlü
güç ile güzel
göçmek, gücemek
gücemlemek
göcen
göcen
gücünmek
gücüne gelmek
gücürgetmek
güce uğramak
güce görmek
küci
güci kırmak
güci kesilmek
güç ile gökcek
güceymen
gücin
gücünü üzmek
gücin dutmak
gücünü kırmak
göç, güç
göç itmek, güç itmek
göç itmek, güç itmek
güç eylemek
göç-ber-göç itmek

كوچ بيورمق
كوچجك
كوچجك اولوم
كوچ دكم
كوچلوك يورد
كوچركنمك
كوچرلنمك
[كوچ طوتمق]
كوچ قلمق
كوچ قون اتمك
كوچك
كوچكان
كوچ كترمك
كوچكن
كوچ كوترمك
كوچ كورمك
كوچلتمك
كوچلك
كوچللك
كوچلو
كوچله كوزل
كوچلك
كوچللك
كوچن
گوچن
كوچنمك
كوچنه كلمك
كوچوركتمك
كوچه اوغرامق
كوچه كورمك
كوچى
كوچى قوريمق
كوچى كسيلمك
كوچيله كوچك
گوچيمن
كوچين
كوچين اوزمك
كوچين دوتمق
كوچينى قورتمق
كوچ
كوچ اتمك
كوچ ايتمك
كوچ ايلمك
كوچ بر كوچ اتمك

göçüp konmak
 güçcek
 güççük
 göç çekmek
 güç degürmek
 göçer
 göçer ev
 göçer oba
 göçer evlü
 göçer evli
 göçer il
 göçürmek
 göç kılmak, güç kılmak
 göç kon
 güççük, köçek
 küçük tevbe
 güç götürmek
 göçgün, güçken
 göçgünci, göçkünci
 güç götürmek
 güç görmek
 göçgün, göçkün
 göçgünci, göçkünci
 küçük yaz
 güçlük
 güçlenmek
 göçmek
 göçmek
 göçmel
 küçü
 göçürmek
 köçek
 gördükleyin
 güdelmek, güdülmek
 gövdelü
 güden
 göden bağarsuk
 göden bağırsağı
 göden bağırsağı
 göden bağırsağı
 göden çekirge
 güdüp gözlemek
 güdük
 gevde

کوچب قونمق
 کوچک
 کوچک
 [کوچ چکمک]
 کوچ دکورمک
 کوچر
 کوچر او
 کوچر اوبا
 کوچر اولو
 کوچر اولی
 کوچر ایل
 کوچر مک
 کوچ قلمق
 کوچ قون
 کوچک
 کوچک توبه
 کوچ کتورمک
 کوچکن
 کوچکنجی
 کوچ کوتورمک
 کوچ کورمک
 کوچکون
 کوچکونجی
 کوچک باز
 کوچک
 کوچکنمک
 کوچمک
 کوچمک
 کوچمل
 کوچو
 کوچورمک
 کوچک
 کوردکلین
 کودلمک
 کودلو
 کودن
 کودن باغارسوق
 کودن باغرساگی
 کودن باغرسنی
 کودن باغرساگی
 کودن چکرکه
 کودوب کوزلمک
 گودوک
 کوده

gevde
 gövde bağlamak
 göde çekirge
 gövdelü
 güdici
 gever, gür, kör, kür
 küran
 kör biliş
 gürpüz
 körepe
 kürtün
 güvercinlik
 körçetük
 kürçe
 kürdügi
 kürdimek
 kürde
 kürde şıyırmaq
 gürekk
 göstermek
 görseler
 güreşci tonı
 görüş kılmak
 kör tuman
 kör kuyı
 kör kuyı
 görk, körük, kürük
 görklü, görüklü
 görklüsünde olmak
 görkli
 görkem
 kürükmek
 göregen
 görk virmek
 görki
 gör ki
 körlük
 körlük itmek
 gürlügen
 körlüğine
 körlük virmek
 körlüğine
 givirilmek, gürelmek, körelmek
 körlüğine

گوده
 کوده بيلمق
 کوده چکرکه
 کوده لو
 کودیچی
 کور
 کوران
 کور بلیش
 کورپوز
 کورپه
 کورتق
 کورچنک
 کور چتوک
 کورچه
 کوردکی
 کوردمک
 کورده
 کورده صیرمق
 کوررک
 کورستمک
 کورسه لر
 کورشیجی طونی
 کورش قلمق
 کور طان
 کور قوی
 کور قویی
 کورک
 کورکلو
 کورکلوسنده اولمق
 کورکلی
 کورکم
 کورکمک
 کورکن
 کورک ورمک
 کور که
 کور کی
 کورلک
 کورلک ایتمک
 کورلکن
 کورلکته
 کورلک ویرمک
 کورلکینه
 کورلمک
 کورلیکته

göremez	کورمهز	göz üstüne	کوز اوستونه
görmezlenmek	کورمز لئمک	göz oyumu	کوز اویومی
görmeze urmak	کورمهزه اورمق	göz irimi	کوز ایرمی
görmüş	کورمش	göz irimi	کوز ایریمی
givirmek, givürmek, küremek, kürümek	کورمک	gözbağcı, gözbağıcı	کوز باغجی
görümlük	کورملک	gözbağı	کوز باغی
görmelü, görümlü	کورملو	gözbayıcı	کوز پایجی
güren	کورن	gözbayıcılık	کوز پایجیلیک
görünilmek	کورنلمک	göz bucağı	کوز بجاغی
görnüdür	کورنودر	göz bağlamak	کوز بئلمق
görüp gözetmek	کوروب کوزتمک	göz belermek	کوز بلارمک
görüp gözetmek	کوروب کوزه تمک	göz belirtmek	کوز بلارمک
görü tırmak	کورو طورمق	göz belermek	کوز بلارمک
görünüş	کورونش	göz boncuğı	کوز بونجی
göre, güre, küre	کوره	göz perdesi	کوز پردهسی
güre	گوره	göz pınarı	کوز پیکاری
güre olmak	کوره اولمق	göz pınarı	کوز پیکاری
göre durmak	کوره دورمق	gözetmek	کوز تلمک
körezimin	کورهمین	göz tutmak	کوز توتمق
göre gitmek	کوره کتمک	gözci	کوزجی
göre gelmek	کوره کلمک	göz çukura dönmek	کوز چقوره دنمک
göregen	کوره کن	göz deprenmek	کوز دپرنمک
gürelük	کورملک	göz degmek	کوز دلمک
göremez	کوره مز	gözden bırakmak	کوزدن برامق
göremez	گوره مز	gözden bırakmak	کوزدن برامق
güremek	کوره مک	gözden çıkmak	کوزدن چقمق
göre varmak	کوره وارمق	gözden çıkmak	کوزدن چقمق
göriğen	کوریکن	gözden şavmak	کوزدن صامق
göri görmek	کوریکورمک	gözden şalmak	کوزدن صلمق
göz, köz	کوز	göz dutmak	کوز دوتمق
göz açıcı	کوز آچجی	göz donmak, göz dunmak	کوز دونمق
göz alacalanmak	کوز آلاجالنمق	gözde uçmak	کوزده اوچمق
gözetmek	کوزاتمک	gözer	کوزر
köz etmegi	کوز اتمک	gözerlemek	کوزرلمک
göz erimi	کوز ارمی	gözerlenmek	کوزرلنمک
göz eri	کوز اری	gözsüz	کوزسز
göz ağarmak	کوز اغارمق	gözsüz alkışı	کوزسز آلقیشی
göz ağarmak	کوز اغرمق	gözsüztebek	کوزسز تلمک
göze göz	کوزا کوز	gözsüz	کوزسوز
göz otacısı	کوز اوتاچیمی	gözsüzseped	کوزسوز سپد
göz oturushmak	کوز اوترشمق	göz tutmak	کوز توتمق
göz otı	کوز اوق	göz tınmak	کوز تونمق
göz urmak	کوز اورمق	göz kıpmak	کوز قاپمق
		göz kıpmak	کوز قاقمق

göz kıpmak
göz kałamak
göz karatmak
göz karanlılığı
göz karartmak
göz karanlılığı
göz karası
göz kızartmak
göz kazanmak
göz kałamak
göz kulak tutmak
köz koma
göz konuğu
göz kuyruğu
göz kıpmak
gözükmek
gözü
gözü
göz gözi görmek
gözeği, gözgi
güzel düşmek
güzellenmek
gözlemek
gözlenmek
gözlü
gözleyü durmak
gözemek
gözen
gözine urmak
gözini öğretmek
gözüngü
gözüngi
gözenmek
gözine karşı
gözine getürmemek
gözüngü
göze
göze almak
gözetmek
gözedici
göze şu inmek
göze göz
gözemek
gözenek

کوز قېمق
کوز قخمق
کوز قراتمق
کوز قراکولنی
کوز قررتمق
کوز قرکولنی
کوز قره سی
کوز قزرتمق
کوز قزرتمق
کوز ققمق
کوز قولاق طوتمق
کوز قومق
کوز قونوخی
کوز قویروخی
کوز قیمق
کوز کمک
کوزکو
گوزگو
کوز کوزی کورمک
کوزکی
کوزل دوشمک
کوزلنمک
کوزلمک
کوزلنمک
کوزلو
کوزلیو درمق
کوزمک
کوزن
کوزنا اورمق
کوزن اوکرتمک
کوزنکو
کوزنکی
کوزنمک
کوزنه قارشو
کوزنه کاترمک
کوزونکو
کوزه
کوزه آلمق
کوزه تمک
کوزه دیچی
کوزه صو انمک
کوزه کوز
کوزه مک
کوزه نک

gözenmek
gözeyici
güvezi
gözi anlamak
gözi alası dört
olmak
gözi ilmek
gözeyici
göz yiri
gözi toluğmak
gözin ezmek
gözine şallandırmamak
gözine şalmamak
gözine şalındırmamak
gözine koruk virme-
mek
gözine yeğdürmek
gözi yeğmek
göjen
köseği
kösegi
göstertmek
gösterimşenmek
köstegi üzme
kösten
köseç
köşrelenmek
gösgötürü
köseği
gösgötürü
gösgötürü
kösegi
köşeltmek, köşiltmek
köşilmek
küslü, küsülü
küslü
kösem
kösnük
kösnimek, kösnüme
kösnimek
köse
köseği
kösegi
köşilmek

کوزه نمک
کوزه ییچی
کوزی
کوزی اکلحق
کوزی الامی دورت اولحق
کوزی المک
کوزیچی
کوز یری
کوزی طولحق
کوزین ازمک
کوزینه صالندرمق
کوزینه صالمق
کوزینه صالندرمق
کوزینه قورق ورمک
کوزینه یکدیرمک
کوزی یکمک
کورن
کوساکو
کوساک
کوسترتمک
کوسترم صنمک
کوستکی اوزمک
کوستن
کوسج
کوسره لنمک
کوسکتوری
کوسکو
کوسکتوتوری
کوسکتوتوری
کوسکی
کوسلتمک
کوسلمک
کوساو
کوسلی
کوسم
کوسنک
کوسنمک
کوسنیمک
کوسه
کوسه کو
کوسه کی
کوسیلیمک

köşek كوشاك
 kevsür كوشر
 köşek كوشك
 köşekletmek كوشكلىتىمك
 köşeklemek كوشكلىمك
 köşeklenmek كوشكلىنىمك
 gevşemek كوشمك
 köfter كوفتر
 köfte demiri كوفته دىمىرى
 küfek كوفك
 küf küf كوف كوف
 köfeke, küfeke كوفكه
 küfeki كوفكى
 küfeki كوفكى
 gök, kevik كوك
 göge كوكا
 gök etegi كوك اتاكي
 gök urmak كوك ارمىق
 gögerü durmak كوكارو دورمق
 gögesin ötürmek كوكاسىن اوتورتىمك
 gügegündüz كوكا كوندوز
 gök ekin كوك اكين
 gögelek كوكالك
 gök ucu كوك اوچى
 gök eylemek كوك ايلمك
 gevgeç kulaç كوكچ قولاچ
 gökcek كوكچك
 gökceklik كوكچكلىك
 gökceklenmek كوكچكلىنىمك
 gökcül كوكچل
 gögcül, gökcül كوكچول
 gökce كوكچه
 gögçek, gökçek, gükçük, kük- كوكچك
 çük
 gökçek كوكچك
 gökçek eylemek كوكچك ايلمك
 gökçeklik كوكچكلىك
 gökçeklik كوكچكلىك
 gökçeklenmek كوكچكلىنىمك
 gökçül كوكچل
 gökçil كوكچل
 kükürt deve كوكرت دوه
 gögertmek كوكرتىمك
 gögrek كوكرك

gögermek كوكرمىك
 gögez, gögezi, gögüz كوكز
 gögüz ötürmek [كوكز اوترمىك]
 gögüz germek كوكز كرمىك
 gökzurna كوك زورنا
 gögezi كوكزى
 gögüs ötürmek كوكس اوتورمىك
 gögüs genişmek كوكس كرىمك
 gögüs germek كوكس كرمىك
 gögsin ötürmek كوكسىن اوتورتىمك
 gögsin döğünmek كوكسىن دوكنىمك
 gögsini kaçmak كوكسىن قىقمق
 gögsine kısmak كوكسىنه قىصمق
 gögsün ötdürtmek كوكسون اوتدورتىمك
 gökkapısı كوك قاپوسى
 gökkapısı كوك قپوسى
 gök kıranı كوك قراكى
 gök kändil كوك قندیل
 gök kır كوك قىر
 gök kenarı كوك كىنارى
 göñül, güğül كوكل
 göñül arılığı كوكل آرلىغى
 göñül aldurmak كوكل آلدورمق
 göñül aldirmak كوكل آلدیرمق
 göñül eri كوكل ارى
 göñül ağrıtmak كوكل اغرىتمق
 göñül akıtmak كوكل اقتمق
 göñül akmak كوكل اققى
 göñlek كوكلاك
 göñül indirmek كوكل اندیرمك
 göñül uğrısı كوكل اوغرىسى
 göñül evi كوكل اوى
 göñül ile كوكل ايله
 göñül bağlamak كوكل باغلامق
 göñül bağlamak كوكل باغلامق
 göñül bağlamak كوكل باغلامق
 göñül berkitmek كوكل بركىتمك
 göñül birle كوكل برله
 güğül bağlamak كوكل بغلامق
 göñül bağlamak كوكل بغلمق
 göñül bulanmak كوكل بولانمق
 göñül bulanmak كوكل بولنمق
 göñül pası كوكل پاسى
 göñlecük كوكلىچك

gönlecük
 gönül çekinmesi
 gönül çekinmek
 gönül çürüklüğü
 gönüldeş
 gönül dilegi
 gönül döndürmek
 gönül dönme
 gönül düşürmek
 gönül dölenmek
 gönül döndürmek
 gönül dönme
 gönülde yazılmak
 gönli sarsılmak
 gönül suyu
 gönli kıpmak
 gönül katılığı
 gügül kurdı
 gügül kazağı
 gönül koşmak
 gönül koymak
 gönlek, göklük
 gönül götürmek
 gönlekcek
 gönlekçek
 gönül götürmek
 gönül gözi
 gönül gözi
 gönüllenenmek
 gönüllü
 gönüllü
 gönülmek
 gönline bırakmak
 gönlini aramak
 gönlini egmek
 gönlini düzetmek
 gönlini düzmek
 gönül varmak
 gönlek
 gönüle yörenmek
 gönül evi
 gönül azmak
 gönli açuk
 gönül yazmak

كوكلچوك
 كوكل چكىنمىسى
 كوكل چكىنمك
 كوكل چوركلگى
 كوكلدش
 كوكل دلگى
 كوكل دندرمك
 كوكل دنمك
 كوكل دوشورمك
 كوكل دولنمك
 كوكل دوندرمك
 كوكل دونمك
 كوكلدە يازلق
 كوكل سىرلىمىق
 [كوكل سويى]
 كوكل قىچىق
 كوكل قىلغى
 كوكل قوردى
 كوكل قوزاغى
 كوكل قوشىق
 [كوكل قويىق]
 كوكلك
 كوكل كىتورمك
 كوكلكچك
 كوكلكچك
 كوكل كوتورمك
 كوكل كوز
 كوكل كوزى
 كوكللىنمك
 كوكللو
 كوكللو
 كوكلكم
 كوكلىنە بىرقىم
 كوكلىنى ارامىق
 [كوكلىنى اكىم]
 كوكلىنى دوزىتمك
 كوكلىنى دوزمك
 كوكل وارمىق
 كوكلكەك
 كوكلكە يورنىمك
 كوكل ئەوى
 كوكل آزىمىق
 كوكلى آچوق
 كوكل يازمىق

gönli axtarılmak
 gönli dönme
 gönli tönme
 gönli kıpılmış
 gönli kıpılmak
 gönli karamak
 gönliyle söyleşmek
 gönlini açmak
 gönli yavuz olmak
 gönli yapılmak
 gönli yufkalmak
 gönül yıkmak
 gögem, gügem
 gügüm başı
 gök muhālif
 gügemgündüz
 gögen, güvegen, köken
 köknarıçı
 köknarıçı
 gögüz
 gönüli karamak
 göge, güge, küke
 gögem, gügem
 gökyaruğı
 gövel
 gövel ördek
 kül öksüzi
 külāh urmak
 güleç
 güleçlik
 gevlicen
 güleç yüzli
 külçer
 külçe
 gölet
 güvüldemek
 güvüldü
 güldüremek
 güvüldi
 güleşci
 güleşmek
 gölek, gölük, güvlek, külek
 gülegen
 gülegen

كوكلى اقترلىق
 كوكلى دونمك
 كوكلى طونمىق
 كوكلى قاپلىمش
 [كوكلى قاپلىمىق]
 كوكلى قىرارمىق
 كوكلىلە سىلىشمك
 كوكلىن اچمىق
 كوكلى ياوز اولىق
 كوكلى يىلىمىق
 كوكلى يىقىلمىق
 كوكلى يىقىمىق
 كوكم
 كوكم باشى
 كوك مىخالف
 كوكم كونلوز
 كوكن
 كوكنار اچى
 كوكنار اچى
 كوكوز
 كوكولى قىرارىمىق
 كوكە
 كوكەم
 كوك باروغى
 [كول]
 [كول اورىك]
 كول اوكسوزى
 كولاه اورمىق
 كولچ
 كولچلك
 كولچن
 كولچ يوزلو
 كولچر
 كولچە
 كولد
 كولدمك
 كوللو
 كوللورمك
 كوللى
 كولشچى
 كولشمك
 كولك
 كولكن
 گولكن

gölge şalmak
 gölge kıovmak
 küllük
 gülümsinmek
 gölmek, güvlemek
 kölemen
 gülmeli
 gülüncege almak
 gülüncein istemek
 gülünce almak
 gülüncek
 gülüşmeli
 küle
 güle bakmak
 gülegen
 güvleye düşmek
 güvleye düşmek
 göm
 gömeç
 gömeç
 gömeç
 gümürdenmek
 gümürdemek
 gümürdi
 gümreşmek
 gümür gümür
 gümrenmek
 gümreşmek
 gümrenmek
 kömüş
 kömüş öküz
 kömüş inegi
 kömüş malağı
 gevmeç
 gömgök
 gömelte, gümelte
 gömelti
 gümlüç
 gömüldürük
 gömüldürük
 gömüldürük
 gömülgen
 gömele, gümele
 kömeli

کولکه صالمق
 کولکه قومق
 کولاک
 کولسینمک
 کولمک
 کولن
 کولهلو
 کولنجهه آلق
 کولنجن استمک
 کولنجهه آلق
 کولنجهه
 کولوشهلو
 کوله
 کوله بقمق
 کولهکن
 کولهیه دوشمک
 کولیه دوشمک
 کوم
 کوماج
 کومج
 کومچ
 کومردنمک
 کومردهمک
 کومردی
 کومرشمک
 کومر کومر
 کومر نمک
 کومره شمک
 کومره نمک
 کومش
 کومش اوکوز
 کومش اینکی
 کومش مالاغی
 کومک
 کوممک
 کوملته
 کوملتی
 کوملج
 کوملدرک
 کوملدروک
 کوملورک
 کوملکن
 کومله
 [کوملی]

gümmek
 gümürti
 gümürdemek
 gümürdenmek
 gümürdü
 gömeç
 gömele, gümele
 geven, gön, gün
 gön
 gün açılmak
 günüzün
 gün akdarılmak
 gönenmek
 gün urmak
 gün ayağı dururken
 güneyik
 gün inmek
 gün ine turmak
 gün batısı, gün batısı
 gün batısı yeli
 gün batısı
 gön bardak
 gün batısı
 gün başına
 güvenç, güvünç
 günüci
 gün çalmak
 gün çöregi
 gönder
 göndürmek
 gönderü çıkarmak
 gönderü çıkmak
 gönderü gitmek, göndü-
 rü gitmek
 gönderi çıkmak
 gönderi çıkmak
 gönderi gitmek
 gün doğacak
 gün doğusu
 kündlük
 göndürmek
 göndürü çıkmak
 gündüzlece
 gün doğusu

کوم مک
 کومورق
 کوموردنمک
 کوموردنمک
 کوموردو
 کومهج
 کومهله
 کون
 گون
 کون آچلمق
 کون ازون
 کون اقدارلق
 کونانمک
 کون اورمق
 کون اینی دررکن
 کونایک
 کون اینمک
 کون اینه طورمق
 کون باتسی
 کون باتسی یلی
 گون باتسی
 کون بارداق
 کون بتوسی
 کون بشنه
 کونج
 کونجی
 کون چالمق
 کون چورکی
 کوندر
 کوندرمک
 کوندرو چقمق
 کوندرو چقمق
 کوندرو کتمک
 کوندری چقمق
 کوندری چقمق
 کوندری کیتمک
 کون دغاچق
 کون دغسی
 کونداک
 کونلورمک
 کونلورو چقمق
 کونلوزلیه
 کون دوغسی

gün doğusu	كون دوغوسى	güni eylemek	كونى ايلهك
günde, künde	كونده	günici	كونيچى
günde gün	كونده كون	güni kılmak	كونى قالمق
göndirmek	كونديرمك	güneyik	كونيىك
gündeye	كونديه	günilemek	كونيىلامك
günüzün	كونوزن	gönilmek, günilemek	كونيىلمك
gün sürmek	كون سىرمك	günilemek	كونى لمك
güneş ağılı	كونش آغىلى	günilemek	كونيىلهك
güneş aydını	كونش ايدىنى	güvü, köv	كوو
güneş bebegi	كونش بىكى	güvü	گوو
güneş çalmaq	كونش چالمق	güvenç	كووانچ
güneş çöregi	كونش چوركى	güvürmek	كووورمك
gün toğrusı	كون طغروسى	güvegen	كووكن
gün toğrısı	كون طوغرىسى	güvlek	كوو لك
gün toğusu	كون طوغسى	güvenmek	كوونمك
gün toğusu yeli	گون طوغوسى	güvürmek	كووورمك
gün kızmaq	كون قىزىق	güvenmek	كووونمك
gün geldükce	كون كلكىجه	güvi, köy	كوى
gün geldüğince	كون كلكوكنجه	güyegü	كوياكو
gün görmez	كون كورمز	güyegüotı	كوياكو اوقى
gün göge dikilmek	كون كوگه دىكىلمك	küye görmek	كوياكوورمك
güngülenmek, küngülenmek	كونكوئىلمك	göydürmek, küydürmek	كويدىرمك
gün günden	كون كوئىن	köydeş	كويدش
gün güne	كون كوئىن	göyde	كويدىه
gün günin	كون كوئىن	givirmek	كويدىرمك
günülemek	كونللامك	köy subaşı	كوى سوباشىسى
günüleşmek	كونللىشمك	köyegen	كوپىكن
gönlek, günlük	كونللك	güyegü	كوپىكو
gönelmek, gönülmek, gönüle-	كونللمك	güyegüotı	كوپىكو ات
mek		güyegüotı	كوپىكو اوقى
gövünmek, güvenmek	كوونمك	güyegükekügi	كوپىكو ككىكى
gönenmek	كووننمك	güyegi	كوپىكى
gün nice gelürse	كون نيجه كىلورسه	güyegiotı	كوپىكى اوقى
günü	كونو	küymek	كويمك
günü	گونو	göyündürmek	كويندىرمك
günüci	كونوچى	göyündürme	كويندىرمه
günüz	كونوز	göynük	كوينك
günüzün	كونوزن	göynüklü	كوينىكلى
gönülmek, günülemek	كونولمك	göynüklü	كوينكلى
günülemek	كونولهك	göynükli	كوينكلى
günebakan	كونه بقان	göynemek, göynüme, göyün-	كوينمك
gönenmek	كونونهك	mek	
güney, günü	كونى	göynük	كوينوك
		göynüklü	كوينوكلى

göynüklü
göyünü göyünü
göynümek
göyüne gelmek
göyne göyne
göyne göyne
göyünmek
güye
küyesiye
güyegü
güyegülik
göyenmek
küyi virmek
geleş, keleş
genümce
genünce
kehlez
gelik, kelik
gehürge
key
gey, key
geyesi, giyesi
güyegü
key işlemek
kip
gibin
kitre
gitmek
giceyi diri dutmak
gicrek
gicişmek
geyicek, kicük
giyeceklenmek
giç giç
kiçilik
gicük
kice
gice içi
gice ile
giceçekirgesi
gice tonı
gicelemek
giceyle
giceyi diri dutmak

کوینوکل
کوینو کوینو
کوینومک
کوینه کامک
کوینه کوینه
گوینه گوینه
کویونمک
کویه
کویه سیه
کویه کو
کویه کولک
کویه نمک
کوی ویرمک
کهکش
که کوچه
که کوکجه
کهلهز
که لیک
کهورکا
که ی
کی
کیایی
کیاکو
کی ایشلمک
کیب
کین
کیتره
کیتیمک
کیجایی دری دتمق
کیچرک
کیچشمک
کیچک
کیچک لیمک
کیچ کیچ
کیچک
کیچوک
کیجه
کیجه ایچی
کیجه ایله
کیجه چکرکسی
کیجه طونی
کیچلمک
کیجه یاه
کیجه یی دری دتمق

giceyi diri tutmak
gici, kici
giceyle
gicimek
giciyuk
giceyi diri dutmak
giçrek, kiçrek
kiçilmek
kiçe
kiçi
kiçi yol
gider
gider olmak
giderek
gidermek, küydürmek
giderinilmek
gider vaht
gide geli
gidilmek
giderek
gide geli
gidegen
gidi
kirtinmek
gircimek
girçeklik
kirde
girürek
geyrek
kirlik
kirlik
geyirmek, geyürmek, giyürmek
girü
girü
kirevet
girürek
girü tutmak
girü kıomak
girüki
girü yitmek
geyrek
giregen
giregi
kirici

کیجه یی دری دتمق
کیچی
کیجه
کیچیمک
کیچوک
کیچی دری دتمق
کیچرک
کیچلمک
کیچه
کیچی
کیچ یول
کیدر
کیدر اولق
کیدرک
کیدرک
کیدر نلمک
کیدر وقت
کید کلی
کیدلمک
کیدرک
کید کلی
کیدکن
کید
کیدر تینمک
کیدر چک
کیدر چکک
کیدر ده
کیدرک
کیدرک
کیدرک
کیدر لیک
کیدرک
کیدر و
کیدر و طومق
کیدر قوه ق
کیدر وکی
کیدر و یتیمک
کیدرک
کیدرکن
کیدرکی
کیدر یی

geyesü	کيسو	kimünj eksügi	کيمک اکسوکی
key sözün	کی سوزین	kimünj iki	کيمک ايکی
giyese	کيسه	giyimlü	کيملو
geyesi, geysi, giyesi	کيسی	giyimli	کيملی
kişilik kaftan	کيشلیک قفتان	geyme	کيمه
giyişli	[کيشلی]	gimi, kimi	کيمي
kişür	کيشور	gîn	کين
kişi	کيشی	kîn irkmek	کين ارکمک
kişizâde	کيشی زاده	göynemek	کيناهامک
kişi sürisi	کيشی سوريسی	kîn irkmek	کين ایرکمک
kişi şalmağ	کيشی صالماق	kîn biçmek	کين بیچمک
kişilik	کيشیلیک	kîn dartmağ	کين درتمق
kişilik eylemek	کيشیلیک ایلماک	göyündürmek	کيندورمک
geyik, giñ	کيک	göyündürmek	کيندورمک
geyik ata varmak	کيک آتا وارمق	göynek, göynük	کينک
giñ itmek	کيک ایتماک	göynüklü	کينکللو
giñ eylemek	کيک ایلماک	göynülmek	کينلمک
giñ eylemek	گیگ ایلماک	göynemek, göynümek, göyün-	کينمک
giñitmek	کيکیتماک	mek	
giñ düşmek	کيک دشماک	kînini ödemek	کينین اودهمک
keykirdemek	کيکیردمک	geyürmek, givirmek, givür-	کيورمک
keykirde	کيکرده	mek, giyürmek	
key kişi	کی کشی	göyündürmek	کيوندورمک
giñlik	کيکلیک	göyünek	کيونک
giñlik	کيکلیک	göyünmek	کيونمک
giñlik	گیکلیک	keyveni	کيونی
giñelmek	کيکلمک	givirmek	کيويرمک
giñimek, giñmek	کيکیمک	givirinilmek	کيويرینلمک
giñitmek	کيکیتماک	geyesü	کيه سو
keykirdemek	کيکیردمک	geyese, giyese	کيه سه
key kişi	کی کيشی	geyesi, giyesi	کيه سی
geyim, giyim, kim	کيم	geyicek	کييجاک
kimsemüz	کيمسüz	giyim	کييم
kimsesi	کيمسهسی	giyürmek	کييورمک
geymek, küymek	کيمک	giyesi	کييه سی

ل

laçın	لاچین	lāfın urmağ	لافن اورمق
lāğlaşmak	لاغلشماق	lāyık degül	لاييق دکل
lāf urmağ	لاف اورمق	lecek	لجاک
lāf çatlatmak	لاف چاتلاتماق	leçek	لچاک

lese
lu'b geçmek
laḳab urmak
laḳırdamak
loḳma göz
loḳma gözlü
lök
lökün
lem
lem ḳapmak
limon
ling
ling urmak
lengeç
lenger üzerinde
lenger bırakmak

لسه
لعب كچمك
لقب اومق
لقردهمق
لقمه كوز
لقمه كوزلو
لك
لكون
لم
لم قايقي
لمون
لنك
لنك اورق
لنكچ
لنكر اوزرندە
لنكر براقق

لنكر قوپارمق
لنك لنك يلمك
لور
لورى
لورى قوشى
لوغ
لوغ طاشى
لوغلمق
لوفان
لوك
لوكون
لولى بارداق
ليجه
ليمون
ليمونه

۲

ma
marşama
masara
maştı
mağ
mala
malağma
mālbaşı
māl dökme
māla kesmek
mālı beslemek
mamı
mamılık
mamılık
mancılık
manḳ
manḳadaş
mavlamak
maya
met
matah
meteriz
mişāl ḳurmak

ما
مارصمه
ماسره
ماصتی
ماغ
[مالا]
مالاغمه
مال باشی
مال دوکمک
ماله کسمک
مالی بسله مک
مای
ماه یاق
مای لک
مانجلیق
مانق
مانقداش
ماولق
مایه
مت
متاه
مترز
مثال قورمق

meşel urmak
meşel ḳurmak
mec
meçik
meçiklü
meçük
meçik
mud
medize
mürdümek, mürdümük
maral, meral
maraşlamak
mırlanmak
meryemanaeli
mazaḳ
mızrağa dizmek
mızğanmak
mızğanmak
mezgeldek
meze eylemek
mezeye almak
mısmıl
mısmıllık

مثل ارمق
مثل قورمق
مج
مچک
مچکلو
مچوک
مچیک
مد
مدزه
مردمک
مرال
مرصلیق
مرلانمق
مریم انا الی
مراق
مزراعه دیزمک
مزرغانمق
مزرغنمق
مزکادک
مزه ایلمک
مزه یه آلمق
مسمل
مسمللق

Mesih suyu	مسیح صوی	memeden yarmak	مهدن یارمق
muştucu	مشتجی	mamalık	مهلیق
müşterilenmek	مشتیرینمک	mancılık	منجیلیق
muştulamak	مشتلامق	muncılayın	منجیلین
muştuluk, muştuluk	مشتلق	mancuk	منجوق
muştuluk virmek	مشتاق ورمک	mancılık	منجیلیق
muştuluk virmek	مشتاق ویرمک	menzil taşı	منزل طاشی
muştulamak	مشتلمق	munkur	منقور
muştucu	مشتوجی	maña	منکا
muştulamak	مشتولاق	menegiş	منکش
muştuluk, muştuluk	مشتولق	mengü	منکو
muştuluk virmek	مشتولق ویرمک	mengü bıyırı	منکو بکاری
muştulamak	مشتولق	mengü suyu	منکو سوی
muştulamak	مشتوله مق	mengü suyu	منکو سویی
muştıcı	مشتیجی	mengü şuvı	منکو صوی
muşduci	مشدجی	menlik	منک
muşdulıg	مشدلغ	meneviş	منوش
muşdulamak	مشدللق	menevşe	[منوشه]
miş miş	مش مش	munuk	منوق
muşulti	مشولتی	meneviş	منویش
meşe	مشه	mut	موت
miş yaş	مش یاش	mutlu	مولو
maşlık	مصلق	müçe	موچا
mişmıl, muşmul	مصمل	müçelge	موچلکا
mişmıllamak	مصمللق	murt ağacı	مورت اغاجی
muşmulhık	مصمللق	mürdük	موردک
mızganmak	مظغمق	morşağı	مور صغی
mağara kesmek	مغارہ کسمک	muza	موزه
Muğal	مغال	muza olmak	موزه اولمق
müfte satılmak	مفتہ صاتلمق	muştuluk	موشتلق
müfte virmek	مفتہ ورمک	muştulamak	موشتلمق
mefret	مفرت	muştuluk, muştuluk	موشتولق
maklamak	مقتمق	muştuluk	موشتیلق
meger	مکر	muşdulık	موشدولق
megreşmek	مکرشمک	muşuldı	موشلکی
megremek	مکررمک	muş muş	موش موش
molak	ملاق	muşulamak	موشولق
meles	[ملس]	mut	موط
melegen	مله کن	mutlu şava	موطلو صاوه
melhem	ملهم	mavlatmak	مولتمق
mumbar	مبار	molamak	مولق
memek	مک	mölemek	مولک
mumul	مل	zum şenligi	موم شنلیکی
mama	مه	mumla okumak	مومله اوقومق

muna	مونا	mehelsek, mehilsek, mihilsek	مهلسك
munca	مونجه	meydān almak	ميدان المتي
munda	مونده	meydānlu kılmak	ميدانلو قيلمق
muymul	مويمول	miñ	مييك
muymul	مويمول	milez	ميلز
me	مه	miñ	مينيك
mühr urmaq	مهر اورمق	minmek	مينمك

ن

ne	نا	nice bir	نجا بر
nāzın nāzın	[نازن نازن]	nicesi	نجاسی
nāz yüki	ناز یوکی	nice kez	نجا کز
nesi varı	ناسی واری	niceler	نجالر
naşı, naşı	ناشی	niceme	نچاما
nalça boğmaq	نالچه بوغمق	nicesi	نجسی
nāmūsını beklemek	ناموسن بکلمک	naçak	نجق
neydi	نایدی	nice kim	نجکم
nite	نتا	nice kim	نجکیم
ntesüz	نتاسز	neceler	نجلر
niteki	نتاکه	nicelik	نجلك
niteki	نتاکي	niceme	نچما
nitelik	نتالک	nice	نجه
niteliksüz	نتالکسوز	nice bir	نجه بر
niteydügin	نتايد وکن	nice biñ biñ	نجه بك بك
ntesüz	نتسوز	nicesine	نجه سته
ntesi	نتسی	nicesi	نجه سی
niteki	نتکه	nice kim	نجه کم
niteki	نتکی	nice ki	نجه که
nitelik	نتلک	niceler	نجه لر
niteliksüz	نتلک سز	nicelik	نجه لك
nitlü	نتلو	nice nice	نجه نجه
niteme	نتما	neci	نجی
nitmek	نتمک	niçe	نچا
nite	نته	niçe bir	نچا بر
nitedür	نته در	niçe kim	نچا کم
ntesi	نته سی	niçeme	نچاما
niteki	نته که	niçeme	نچامه
niteki	نته کی	niçeye dek	نچا به دک
nitelik	نته لك	niçeler	نچلر
niteliksüz	نته لك سز	niçeme	نچما
niteliksüz	نته لك سز	niçeme	نچمه
nice	نجا	neçün	نچون

niçe	نچه	noqt	نقت
niçe bir	نچه بر	naqş oynamaq	نقش اينمق
niçeler	نچه لر	naqıl	نقل
niçeye	نچه	naqıllamak	نقللماق
noht	نخت	naqıllamak	نقلله مق
naqıllemek	نخالlemek	naqam	نقم
nidesin	ندا سين	nöker	نكر
nidesin	نداسين	ne kim	نكم
nidesin	نده سن	nelik	نلك
nirdeligin	نرده ليكن	nem	نم
nere, nire	نره	namâz itmek	نماز ايتمك
nezkep	نركب	namazbur	نماز بور
nezik	نزيك	namâzlağı	نماز لغو
nese	نسا	namâzlağı, namâzluğı	نماز لغی
nesene	نسانه	namâzlık, namazluk	نمازلق
nistemek	نستمك	namâzluğı	نماز لوغی
neste	نسته	nemerse	نمرسه
neste beste	نسته بسته	nenüj	ننك
nesdane	نسدانه	nenüjçün	ننكچون
nesne	نسنا	nenüj gibi	ننك گیب
nesne	نسته	nenüj gibi	ننك گیبی
nesnecik	نسنه چك	nenünle	ننكله
nesnecük	نسنه چوك	nenüj	ننوك
nesne tıymaq	نسته طيىق	nenüj gibi	ننوك گیبی
nese	نسه	nenni	[ننى]
nişe	نشا	nenni çalmaq	ننى چالماق
nişân urmaq	نشان اورمق	noht	نوخت
nişân çekmek	نشان چكملك	nohtın	نوختن
nişân dikilmek	نشان دكilmek	nohda	نوخده
nişân kıomak	نشان قومق	ne var	نور
nişlemek	نشلملك	nuz	نوز
nişlemek	نشلهملك	nöker	نوكر
neşün, nişün	نشون	nola	نولا
nişe	نشه	nolası	نولاسی
nutkı bağlanmaq	نطقی باغلنمق	nolaydı	نولایدی
nazar şalmaq	نظر صالمق	nolısar	نولیسر
nazar yetişmek	نظر يتشمك	nolsa gerek	نولسه كرك
na'ra urmaq	نعره اورمق	nolur	نولور
nalbant orağı	نعلبند اوراğı	nola	نوله
na'l kesmek	نعل كسمك	nolaydı	نولیدی
nefret tutmaq	نفرت طوتمق	nolısar	نولیسر
nefsini kör eylemek	نفسنى كور ايلمك	ne	نه
nefesi bağlanmaq	نفسى باغلنمق	ne ara	نه آرا
nefelenmek	نفلنمك	ne aşıl	نه اصل

ne eksügi
 ne umudlu
 ne ol
 ne ola
 ne olur ne olmaz
 ne şekil
 ne taş
 ne gerekse
 ne kişi
 ne kimse
 ne görseler ki
 ne görseler ki
 ne günine тұrur
 ne ki
 ne kişi
 nenün
 ne var
 ne yer, ne yir
 neyiki
 ne yeller esdi
 ne yir
 nitesi
 niteki
 nitelik
 nitelik
 nitesi
 nitmek
 nite
 niteki
 niteliksüz
 niteliksüz
 nitelik
 niteyduğin
 nice
 nice bir
 nice bir
 nice ki
 nicelik
 niceme
 nice nice
 nicesi
 nice kim
 niceler
 nicelik

نه اكسوكى
 نه امدلو
 نه اول
 نه اولا
 نه اولور نه اولمز
 نه شكل
 نه طك
 نه كركسه
 نه كشي
 نه كسه
 نه كورسالك
 نه كورسeler ك
 نه كونه طورور
 نه كه
 نه كيشي
 نه فوك
 نه وار
 نه ير
 نه يكي
 نه يللر اسدى
 نه يير
 نيتاسى
 نيتاكي
 نيتالك
 نيتاليك
 نيتسى
 نيتتمك
 نيته
 نيته كه
 نيته لكسز
 نيته لك سز
 نيته ليك
 نيتيدكن
 نيچا
 نيچا بر
 نيچا بير
 نيچا كه
 نيچالك
 نيچاما
 نيچا نيچا
 نيچسى
 نيچكم
 نيچلر
 نيچلك

nice
 nice bir
 nice bir
 nicesi
 nice kez
 nice kim
 niceler
 nicelik
 nice nice
 nice yüzden
 niceye
 niceye dek
 niceye
 niceye dek
 nicidem
 niceye degin
 niçe kez
 niçeme
 niçeye degin
 niçeme
 neyçün
 niçe
 niçe bir
 niçe kim
 niçeler
 niçeme
 niçeme
 niçe niçe
 niçeye
 niçeye dek
 nidügi
 neydügi
 nidesin
 nidesin
 nire
 nirecük
 nise
 nişe
 nişe ki
 neyiki, neyki
 neyler
 neylerseviz
 neylersüz
 neylemek

نيچه
 نيچه بر
 نيچه بير
 نيچه سى
 نيچه كز
 نيچه كيم
 نيچلر
 نيچلك
 نيچه نيچه
 نيچه يوزدن
 نيچه يه
 نيچه يه دك
 نيچيا
 نيچيدك
 نيچيدم
 نيچه داكل
 نيچا كز
 نيچامه
 نيچايه دكن
 نيچا
 نيچون
 نيچه
 نيچه بر
 نيچه كم
 نيچلر
 نيچه ما
 نيچه مه
 نيچه نيچه
 نيچه يه
 نيچيا دك
 نيديكى
 نيديكى
 نيده سن
 نيده سين
 نيره
 نيره جاك
 نيسه
 نيشه
 نيشه كه
 نيكى
 نيلر
 نيلر ساوز
 نيلر سز
 نيالمك

و

va	وا	var midur	وارمیدر
var	وار	varıncası	وارنجسی
var imdi	وار امدی	varurala	وارورق
var ola	وار اولا	vara görmek	واره کورمک
var olma	وار اولق	vara vara	واره واره
var ola	وار اوله	varya	واریا
var idügi	وار ایدوکی	varıduğın	واریدوغن
var ise	وار ایسه	var ise	وارایسه
var imdi	وار ایمدی	varısı	وارایسی
var imişse	وار ایمیشسه	varışmak	واریشمک
varcası	وارجاسی	varı geli	واری کلی
varca	وارجه	varı görmek	واری کورمک
varcası	وارجه سی	var yimez	وار ییمز
varduğınca	واردوغنجه	varını unutmak	وارین اونوتمک
varduğı	واردوخی	varı varı	واری واری
vardıkça, vardukça	واردقچه	varya	واریه
vardukça	واردقچه	vâz getürmek	واز کاترمک
var degül	[وار دکل]	vâz gelmek	واز کلمک
varduğınca	واردوغنجه	vâz gele	واز کله
varduğmdan	واردوغندن	vaf vaf ürme	واف واف اورمک
varduğı, varıduğı	واردوخی	vala	والا
varıduğı	واردیغی	vala	واله
varur olma	[وارر اولق]	Vangüli	وان کلی
varsa	وارساق	vay	وای
varsa	وارسه	vay aña	وای اکا
varışup gelişmek	وارشوب کلشمک	vay saña	وای سکا
varşama	ورصمه	vay size	وای سزه
varı tırma	وار طرمق	vayki	وایکی
varlu	وارلو	var	ور
varlu varınca	وارلو وارنجه	virüp alma	ورب آلمه
varlı	وارلی	vereplemek	وربلمک
varım	وارم	veribimek, viribimek	وربمک
varma	وارماق	viribimek	وربیمک
varmısa, varmıssa, varimisse	وارمسه	varcaları	ورجالری
varmıssa	وارمشسه	vurgun	ورغن
varmıssa	وارمشسه	virgü	ورکو
varma	وارمق	varlu	ورلو
varmalu	وارملو	verim	ورم

varmak	ورماق	var itmek	ور ايتمك
varmışadı	ورمىسادی	vurgunluk	وورغونلۇق
varmak, vurmaq	ورمق	virbimek, viribimek	وير بمك
varnı	ورن	viribinilmek	وير بنلمك
varınca	ورنجه	viribimek	وير بيمك
virinilmek	ورنلمك	viresi	[ويرى]
varurak	ورورق	virgü	ويركو
virü gelmek	ورو كلمك	virgi	ويركى
vire	ورد	virmeq	ويرمك
veribimek, viribimek	ويريمك	virinilmek	ويرنلمك
vañanlandurmak	وطنلاندورمق	virü gelüp durmak	ويرو كلوب دورمق
vañtı düzmek	وقت دوزنمك	vire	ويره
vañtini düzmek	وقتین دزلك	vire itmek	ويره ايتمك
vekıl dikmek	وكيل دكمك	vire eylemek	ويره ايلمك
vala	ولد	viribimek	وير بيمك

ه

ha	ها	herk idilmek	هرك اينلمك
hapaz	هاپاز	herk eylemek	هرك ايلمك
hap hap yimek	هاپ هاپ ييمك	her kişi	هركىرى
ha demi	ها دى	hırlı	هرلى
ha diyince	ها دىنجه	her nice	هر نجه
ha deyü	ها ديو	her ne	هر نه
har har	هار هار	hereni	هرنى
ha ki	هاكه	her nice	هر نجه
hāvan elçegi	هاون الچى	her nice	هر نجه
hay	هاى	herek	هرهك
hay diyince	هاى دىنجه	hüşükdürmek	هشكدورمك
haylamak	هايلمق	höl	هل
he yok	ها يوق	heleklemek	[هلا كلمك]
hapaz	هپز	helçek	هلچك
hapaz	هپز	helik, helük	هلك
hepedek	هپهك	helkeç	هلكچ
hepi, heppi	هپى	helkecük	هلكچك
hece	هجه	helkecük	هلكچوك
hece taşı	هجه تاشى	helkeç	هلكچ
hece taşı	هجه تاشى	helke	هلكه
hödük virmek	هك ويرمك	helkecük	هلكه چوك
hedik aşı	هديلک آشى	helki	هلكى
hereni	هرانى	hele	هله
herk, herek, hirk	هرك	heleşe keleşe	هلهشه كلهشه

hemence	همنجه	hoy kılmak	هوى قلمق
he mi	همى	helke	هه لکه
hemil	هميل	hey	هى
hanay	هنای	hey urmak	هى اورمق
henez	هنز	hice taşı	هيجه طاشی
havaķmak	هواقق	hîç	هيج
havāya baş koşmak	هوايه باش قوشمق	hîçe dilemek	هيجه ديلمک
höbek	هوبک	hîçe şatmak	هيجه صتمق
hop kılmak	هوپ قيلمق	hey dimek	هى ديمک
hürle	هورله	hey diyince	هى دينجه
heves bağlamak	هوس باغلامق	heyleme itmek	هيلمه اتمک
hevesimek	هوسمک	him urmak	هيم اورمق
huğ	هوغ	hayva	هيو
hovlamak	هولامق	heye urmak	هيه اورمق

ى

ya	يا	yapalak	ياپلاق
yaban	يابان	yapuldaķ	ياپلداق
yaban âdemisi	يابان آدميسى	yapılmak	ياپلمق
yabanda komaķ	يابانده قومق	yapmak	ياپمق
yabana atmak	يابانه اتمق	yepmek	ياپمک
yabana söylemek	يابانه سويلمک	yapındırmak	ياپندىرمق
yaban yazı	يابان يازى	yapanmak, yapınmak	ياپنمق
yabca	يايجه	yapu	ياپو
yabca yabca	يايجه يايجه	yapucu	ياپوجى
yaprı	يابرى	yapuk	ياپوق
yaban	يابن	yapu yapmak	ياپو ياپق
yabanı depmek	يابنى داپمک	yapamak	ياپه متق
ya budur ki... ya	يا بودر که... يا بودر که	yapayı komaķ	ياپهين قوهق
budur ki		yap yap	ياپ ياپ
yab yab	ياب ياب	yapyaşşı	ياپ ياصى
yapyaşşı	ياب ياصى	yapıcı	ياپيجى
yapyalıncaķ	ياب يالنجاق	yapılmak	ياپلمق
yapça yapça	ياپچه ياپچه	yapayü komaķ	ياپو قومق
yapça	ياپچه	yat	يات
yapça yapça	ياپچه ياپچه	yatur	ياتر
yapışak	ياپشاق	yatuk	ياتق
yapışdırmak	ياپشدىرمق	yatlu	ياتلو
yapışacak	ياپشه جق	yatlu söz	ياتلو سوز
yapık	ياپق	yatlu şanı	ياتلو صانى
yapıkmaķ	ياپقمق	yath	ياتلى

yatmak	ياتمق	yaraşık	ياراشق
yatur	ياتور	yarağını görmek	ياراغن كۆرەك
yatur elin kaldurmak	ياتور الين قالدۇرماق	yaraş	ياراق
yaturda tururda	ياتورده تورۇرده	yaraş itmek	ياراق ايتىمك
yatuk	ياتوق	yaraqlamak	ياراقلامق
yat yarağ	يات ياراغ	yaraqlanmış	ياراقلانمىش
yat yaraş	يات ياراق	yaraqlanmak	ياراقلانماق
yat yarağ	يات ياراغ	yaramaz	يارامز
yat yaraş	يات ياراق	yaramaş	ياراماق
yatık	ياتىق	yarandırmak	ياراندۇرماق
yatımına bükmek	ياتىمىنە بۆكك	yarpuz	يارپوز
yacan	ياجان	yarıtmak	يارىتماق
yacanmak	ياجانماق	yarı cân	يار جان
yacanmak	ياجانماق	yarculaşmak	يارجۇلاشمق
yağa	ياغا	yarculaşmak	يارجۇلاشمق
yahtu	ياختۇ	yarıcı	يارجى
yahta	ياختە	yarçu kılmak	يارچۇ قىلماق
yaşşı, yaşşı	ياخشى	yaradılmış	ياردىلىش
yaşmak	ياخىمق	yardan uçurmak	ياردن اوچۇرماق
yaşın	ياخىن	yardan uçmak	ياردن اوچۇق
yaşın kılmak	ياخىن قىلماق	yardan uçurmak	ياردن اوچۇرماق
yaşınmak	ياخىنماق	yarar	يارار
yāhu	ياخۇ	yarış	يارىش
yāhuz	ياخۇز	yaraşıl	ياراشق
yaşın	ياخىن	yaraşmak	ياراشماق
yaşınmak	ياخىنماق	yargu	يارغۇ
yad	ياد	yarguci	يارغۇجى
yad il	ياد ال	yargu yiri	يارغۇ يىرى
yadamak	يادامق	yaraş	ياراق
yad oğul	ياد اوغل	yarık dırnaqlı	يارق دىرنىقلى
yad olmak	ياد اولۇق	yaraqlamak	ياراقلامق
yad itmek	ياد ايتىمك	yaraqlamak	ياراقلامق
yad il	ياد ايل	yaraqlanmak	ياراقلانماق
yad eylemek	ياد ايلەمك	yaraqlı	ياراقلۇ
yad dutmak	ياد دۇتماق	yār geçmek	يار كىچىمك
yad söz	ياد سوز	yarlıgamaş	يارلىغامق
ya dağı	ياداق	yarlıganmak	يارلىغانماق
yad kılmak	ياد قىلماق	yarlıgamaş	يارلىغامق
yadlık	يادلىق	yarlıganmak	يارلىغانماق
yad yir	ياد يىر	yarlıganmaqlık	يارلىغانماقلىق
yar, yarı	يار	yarlıgamaş	يارلىغامق
yaradılmış	يارادىلىش	yarlıg	يارلىغ
yaradılmış	يارادىلىمىش	yarlıgamaş	يارلىغامق
yarar	يارار	yarlıganmak	يارلىغانماق

yarlıgamaq	يارليغمق	yazla	يازله
yarlıgamaq	يارليغه مق	yazla evi	يازله اوئی
yarlıq	يارلق	yazlıcaq	يازلیجاق
yaramaz	يارمز	yazmaq	يازماق
yaramsıq	يارمسق	yazınmaq	يازئمق
yaramaq, yarmaq	يارمق	yazu	يازو
yarımaq yarımmaq	يارمق يارجمق	yazup yañılmaq	يازوب ياکلمق
yarındası	يارنداسی	yazuñ	يازوخ
yarındası	يارندس	yazuğa qoymaq	يازوغه قويماق
yarındası	يارندسی	yazuğa yazılmaq	يازوغه یازلماق
yarındası	يارنده سی	yazux	يازوق
yarın gün	يارن کن	yazu yaban	يازو یابن
yarı	يارو	yaza qomak	يازه قومق
yara uçmaq	ياره اوچماق	yazı	یازی
yara urmaq	ياره اورماق	yazıcı	یازیچی
yaradılmış	ياره دلیش	yazığı gelmek	یازینی کلمک
yaraşmaq	ياره شمع	yazık	یازیق
yara suyu	ياره صوی	yazıklı	یازیقلو
yaramaz du‘ā	ياره مز دعا	yazılmaq	یازیلماق
yaramaz şanmaq	ياره مز صنمق	yazı yaban	یازی یابان
yaramaz qasd eylemek	ياره مز قصد ایلمک	yazı yaban	یازی یابان
yarıcı	یاریچی	yazı yaban	یازی یابان
yârî kılmak	یاری قلمق	yazı yir	یازی یر
yârî kılmak	یاری قیلماق	yazı yiri	یازی یری
yarı gice	یاری کچه	yasa	یاسا
yarılmaq	یاریلماق	yasa düşmek	یاسا دشمک
yarımaq	یاریماق	yasak	یاساق
yarın	یارین	yasamak	یاساماق
yarındası	یارینده سی	yastım	یاستیم
yaz, yazı	یاز	yasdanmaq	یاسدامق
yaz evi	یاز اوئی	yasdanmaq	یاسدامق
yazıcılık	یازچلق	yas tonı	یاس طون
yazıcı	یازچی	yas giyesisi	یاس کیسیسی
yazuğmdan çıkmak	یازغئدن چقمق	yasmaq	یاسماق
yazğurmaq	یازغورماق	yaş	یاش
yazuğa girmek	یازغه کرمک	yaş ağlamak	یاش اغلامق
yazuğı şoyulmaq	یازغی صویلمق	yaş uşak	یاش اوשאق
yazık, yazuk	یازق	yaş oğlan	یاش اوغلن
yazuk kılmak	یازق قلمق	yaş eylemek	یاش ایلمک
yazuklu	یازقلو	yaşdaş	یاشدداش
yazuklu bitisi	یازقلو بتی	yaşdaş	یاشدداش
yazla	یازلا	yaşar	یاشر
yazılmaq, yazlamak	یازلماق	yaşraq	یاشراق
yazlu	یازلو	yaşarmak, yağurmak	یاشرمق

yaş sürmek	ياش سورمك	yağmacur	ياغمجور
yaşıl	ياشل	yağmurcageyigi	ياغمرجه كيكى
yaşilistân	ياشليستان	yağnış	ياغیش
yaşillık	ياشلىق	yağanmak	ياغه نمتق
yaşlu	ياشلو	yağı	ياغى
yaşmak	ياشمق	yağır	ياغیر
yaşınmak	ياشینمق	yağış	ياغیش
yaşın yaşın	ياشین ياشین	yağılık	ياغىلق
yaşını görmek	ياشینى كورمك	yakayı dutmak	ياقايى دوتمق
yaşurmak	ياشورمق	yakışık	ياقشیق
yaşa toymak	[ياشه طویمق]	yakışaklı	ياقشاقلى
yaş havā	ياش هوا	yakışmak	ياقشمق
yaş yaşlanmak	ياش ياشلنمق	yakılmak	ياقلمق
yaşıl	ياشىل	yakmak	ياقتق
yaşınmak	ياشینمق	yakıncak	ياقینچاق
yaşın yaşın	ياشین ياشین	yakınnık eylemek	ياقتق ایلمك
yaşanmak	ياصانمق	yakıu	ياقو
yaşavul	ياصاول	yakıu urmak	ياقو اورمق
yaştanmak	ياصتانمق	yaka yakaya olmak	ياقه ياقه يه اولمق
yaştığaç	ياصتقاج	yaka yakaya gelmek	ياقه ياقايه كلمك
yaştamak	ياصتمق	yakıotı	ياقى اوتى
yaşdanmak	ياصدانمق	yakılmak	ياقيلمق
yaşdıgaç	ياصدغچ	yakın olmak	ياقین اولمق
yaşdanmak	ياصدنمق	yağadın	ياكادین
yaşılmak	ياصلمق	yağaz	ياكاز
yaşamak, yaşmak	ياصمق	yağsılamak	ياكسیلامق
yaşmık	ياصمىق	yağsılamak	ياكسیلهمق
yaşlu	ياطلو	yağsak	ياكشاق
yağar	ياغار	yağsılamak	ياكصلمق
yağördegi	ياغ اوردى	yağıltmaç	ياكلتچ
yağbağır	ياغ بغر	yağıltmaç	ياكلتمچ
yağcumruğı	ياغ جمروغى	yağıu	ياكو
yağcumur	ياغ جمور	yağadan	ياكه دن
yağır	ياغر	yağılup yazmak	ياكیلوب یزمق
yağırık	ياغرق	yağaya	ياكيه
yağrın	ياغرن	yal	يال
yağrın küregi	ياغرن كوركى	yalabımağ	يالاییمق
yağırık	ياغریق	yalama	يالامه
yağrın	ياغرين	yalanlamak	يالانلمق
yağrın küregi	ياغرين كوراكى	yalanlamak	يالانلمق
yağış	ياغش	yalabımağ	يالبلمق
yağlık	ياغلق	yalap yalap	يالپ يالپ
yağuluk	ياغلوق	yalap yalap yanmak	يالپ يالپ يانمق
yağılık, yağlık	ياغلىق	yalçu	يالچو

yalçı
yalçın
yaldanmak
yaldıramak
yaldakılanmak
yaldırağan
yalğuz
yahıkmak
yahıñ
yahıñ aç
yahıñ aç
yahıñ aç
yalnız başı ile
yalıñuzça
yalnızın
yahıñ kat
yahıñ kılıç
yahıñlandırmaq
yahıñlanmaq
yahıñlatmaq
yahıñlar oynamak
yahınlaşlı
yahıñlılıq
yahıñlandırmaq
yahıñlanmaq
yahıñlanmaq
yahıñ yüzlü
yahıñ yüzlü
yahıñ yüzli
yahım, yelim
yalman
yalmanmaq
yelimkara
yalmanmaq
yalama
yahımı alçak
yahımı alçak
yahımı alçak
yahımı alçak
yahın
yahın aç
yahın bıçak
yahıncaq
yahıncaq

يالچی
يالچين
يالدامق
يالدرامق
يالدقلنمق
يالدبر اغان
يالغوز
يالقنمق
يالک
يالک آج
يالک اج
يالکاج
يالکیز باشی ايله
يالکیزچه
يالکیزين
يالک قات
يالک قلج
يالکلاندرمق
يالکلانتمق
يالکلتمق
يالکلر اوينمق
يالکلشلی
يالکلتي
يالکلندرمتي
يالکلنمق
يالک لنمق
يالک يزلو
يالک يوزلو
يالک يوزلی
يالم
يالمان
يالمانمق
يالمره
يالمنمق
يالمه
يالمی آلچاق
يالمی آلچق
يالمی الچاق
يالمی الچق
يالن
يالن اچ
يالن بچاق
يالنجاق
يالنجق

yalınmaq
yalın yüzlü
yalva
yalavuz
yalum
yalabımaq
yahı
yahıkmak
yahıñlanmaq
yahıñlandırmaq
yahıñlanmaq
yahılıkurt
yahım
yahımı alçak
yahımı alçak
yahın
yahıncaq
yahıncaq
yahıncaq eylemek
yahınlanmaq
yahın yüzlü
yamanlamaq
yamamaq
yanağrısı
yanağrısı
yan almak
yanar
yanağrısı
yanağrısı
yanbaşı
yanbaşı
yanbaşı ağrısı
yanbaşı ağrısı
yanbaşı urmaq
yanbaşı gelmek
yanbaşıdı
yan başmaq
yancık, yancuq
yancıklı
yancucuk
yancuq
yanıç yanıç
yandırmaq
yandırılmaq

يالمنق
يالن يوزلو
يالوا
يالوز
يالوم
ياله بيعق
يالی
يالقنمق
يالکلانتمق
يالکلنديرمق
يالکلنمق
ياللی قورت
يالیم
يالیمی آلچاق
يالیمی آلچق
يالین
يالینجاق
يالینجق
يالینجق ايلمک
يالین لنمق
يالین يوزلو
يامنمق
يامههق
يان آغرسی
يان آغرسی
يان آلنق
يانار
يان آغرسی
يان آغرسی
يان باش
يان باشی
يان باشی آغرسی
يان باشی آغرسی
يان باشی اورمق
يان باشی کلمک
يان باصدی
يان باصق
يانجق
يانجقلى
يانجورق
يانجورق
يانج يانج
ياندرمق
ياندرنلمق

yandık	ياندق	yavuz işlü	ياوز ایشلو
yandurmak	ياندورمق	yavuz hūlī	ياوز خولی
yan dividi	يان دويدی	yavuz dirliklü	ياوز درلکلو
yandırmak	ياندیرمق	yavuz du'ā	ياوز دعا
yandık	ياندیق	yavuz du'ā kılmak	ياوز دعا قلمق
yanaşıdırma	يانشدیرمه	yavuz dil	ياوز دل
yanaşmak	يانشمق	yavuz dil virmek	ياوز دل ویرمک
yangı	يانغی	yavuzrak	ياوزرق
yangılanmak	يانغی لانمق	yavuz şanlı	ياوز صانلو
yanķu	يانکو	yavuz şanmak	ياوز صانمق
yanķulandurmak	يانقولاندیرمق	yavuz şanucı	ياوز صانوجی
yanķulatmak	يانقولنمق	yavuz şanu şanmak	ياوز صانو صانمق
yanķulamak	يانقولمق	yavuz şanu şanmak	ياوز صانو صنمق
yanķulanmak	يانقولنمق	yavuz şanmak	ياوز صنمق
yanķı	يانقی	yavuz gümān iletmek	ياوز گمان التمک
yan gitmek	[يان گتمک]	yavuz göz	ياوز گوز
yanlaşmak	يانلشمق	yavuz gönüllü	ياوز گوکلو
yanlamak	يانلمق	yavuzlığa uğratmak	ياوزلغه اوغرتمق
yanlucuk	يانلوجق	yavuzlık	ياوزلق
yanmak	يانمق	yavuzlık itmek	ياوزلق ایتمک
yanın almak	يانن المق	yavuzlık şanmak	ياوزلق صانمق
yanınca	ياننجا	yavuzlık kılmak	ياوزلق قيلمق
yanınca	ياننجه	yavuzlamak	ياوزلمق
yanın dönmek	يانن دونمک	yavuzlanmak	ياوزلنمق
yanında kalmamak	ياننده قلممق	yavuzlık itmek	ياوزلیق ایتمک
yanın yatmak	يانن ياتمق	yavuzrak	ياوزیرق
yanın yanın	يانن يانن	yavuz yel	ياوز یل
yanın yanın yürümek	يانن يانن یورمک	yavuz yolı	ياوز یولی
yanın yürümek	يانن یورمک	yavuz yıl	ياوز ییل
yanud	يانود	yavı	ياوسی
yanu kılmak	يانو قلمق	yavşak	ياوشاق
yan virmek	يان ویرمک	yavşan	ياوشان
yanıtmaq	يانیتمق	yavşak	ياوشق
yanıkara	يانی قره	yavaşıklık itmek	ياوشلق ایتمک
yavaşa	ياواشه	yavşan	ياوشن
yava kılmak	ياوا قلمق	yavşurmak	ياوشورمق
yavaşa	ياوشه	yavşı	ياوصی
yavuh	ياوخ	yavuk	ياوق
yavrulık	ياورولق	yavuk olmak	ياوق اولمق
yavrı	ياوری	yavu kılmak, yavu kılmak	ياو قلمق
yavuz	ياوز	yavu kılmak	ياو قلمق
yavuz iş	ياوز اش	yavu kılmak	ياو قلمق
yavuz işlü	ياوز ایشلو	yavuklu	ياوقلو
yavuz iş	ياوز ایش	yavuklı	ياوقلی
		yavu kılmak	ياو قولمق

yavı kılunmak	یاو قولنمق	yaykamak	یایقمق
yavı kılmaq	یاو قیلنمق	yaykanmak	یایقنمق
yavlaq	یاولاق	yaykamak	یایقمق
yavunçlık	یاونچلق	yaylak	یایلاق
yavu	یاوو	yaylamak	یایلامق
yavu varmak	یاو وارمق	yaylak	یایلامق
yavu varmak	یاو ورمق	yaylamak	یایلامق
yavuz	یاووز	yaylm	یایلم
yavuzluk itmek	یاووزلق ایتmek	yaylm ok	یایلم اوک
yavu kılmaq	یاوو قلمق	yaymak	یایمق
yavuklu	یاوو قلو	yayan, yayın	یاین
yavuklu	یاوو قلی	yayındurmak	یایندرمق
yavu kılmaq	یاوو قولمق	yayınmak	یاینمق
yavu varmak	یاوو وارمق	yayını yaşmak	یاینین ییصمق
yava	یاوه	yayuk dokumak	یایوک دوکومق
yavacı	یاوهچی	yaban	یابان
yava kılunmak	یاوه قولونمق	yaban atı	یابان آتی
yavız	یاویز	yaban eri	یابان اری
yavız şanmak	یاویز صانمق	yaban oğlanı	یابان اوغلانی
yavız şanu şanmak	یاویز صانو صانمق	yabancı gözcisi	یابانچی کوزجیسی
yavı kılmaq	یاوی قلمق	yabandan	یاباندان
yavı kılınmak	یاوی قلمنمق	yabanşığı	یابان صغیری
yavı kılunmak	یاوی قلو نمق	yabankeçisi	یابان کچیسی
yavı kılınmak	یاوی قلینمق	yabana oturmak	یابانه اترمق
yavı kılmaq	یاوی قولمق	yabana atmak	یابانه اتمق
yavı kılunmak	یاوی قولنمق	yabana söylemek	یابانه سویلنمک
yavı kılmaq	یاوی قیلنمق	yabana şalmak	یابانه صالمق
yavı kılınmak	یاوی قیلینمق	yabana gitmek	یابانه گتمک
yavı varmak	یاوی وارمق	yabana varmak	یابانه ورمق
yavı varmak	یاوی ورمق	yaban yazı	یابان یازی
yâhû itmek	یاهو ایتmek	yabanitirfil	یابانی ترفیل
yâhû seni	یاهو سنی	yaban yir	یابان یر
yay	یای	yaban yiri	یابان یری
yaya	یایا	yaban yir	یابان یری
yayabaşı	یایا باشی	yabca yabca	ییجه ییجه
yayak	یایاق	yaban	یبن
yayan	یایان	yaban dutmak	یبن دوتمق
yay evi	یای اوی	yaban taşı	یبن طاشی
yay evi	یای اوی	yab yab	یب یب
yay bağı	یای بغری	yapağılu	یپاغلو
yayak	یایق	yapanmak	یپانمق
yaykamak	یایقامق	yapa yapa	یپا یپا
yaykanmak	یایقانمق	yapıcı	یپچی
yaykara	یایقرا	yapdurmak	یپدurmق

yapracuķ	يپراجق	yetmek, yitmek	يتمك
yıprak	يپراق	yitincek	يتمنچك
yapracuķ	يپراجق	yetinmek	يتمنك
yapracuķ	يپراجق	yatur	يتور
yeprik	يپرک	yetürmek, yitürmek	يتورمك
yepriemek	يپریمك	yatuķ	يتوق
yepriemek	يپریمك	yitük, yütük	يتوك
yapışmak	يپشمق	yiti	یتی
yapalak	یپلق	yitik	یتیک
yapılmak	یپلمق	yücerək	یچارک
yapmak	یپمق	yacanmak	یچانمق
yepemek, yepmek	یپمك	yacanmak	یچنمق
yapınmak	یپنمق	yoh	یخ
yapu	یپو	yaħa	یخا
yapucı	یپوچی	yaħtulu	یختلو
yapuk	یپوق	yaħtu	یختو
yapuldaķ	یپولدق	yaħtulanmak	یختولانمق
yapalak	یپهلق	yaħtulık	یختولق
yepemek	یپهك	yaħtulu	یختولو
yap yap	یپ یپ	yıħdurmak	یخدرمق
yat	یت	yohsul	یخسل
yatak	یتاق	yohsul	یخسول
yatakcı	یتاقچی	yohsulurganı	یخسول اورغانی
yitüt	یتت	yohsullık	یخسوللق
yitütlik	یتتلك	yohsullık	یخسوللق
yitütlik	یتتلك	yohsa	یخسه
yitecekce	یتتچکجه	yaħşurmak	یخشمق
yatar, yatur	یتتر	yaħışmak	یخشمق
yetirü olmak	یتتر اولمق	yaħşı, yaħşı	یخشی
yetirmek, yitirmek, yitürmek	یتترمك	yaħşılığ	یخشیلغ
yatsun	یتسون	yaħşılıķ	یخشیلق
yetişmek	یتشمك	yohsa	یخسه
yatak, yatuķ	یتق	yaħlaşmak	یخلاشمق
yataķlu	یتقلو	yaħılmaħ	یخلمخ
yataķlı	یتاقلی	yıħılmak	یخلمق
yitik, yitük	یتك	yaħmak, yıħmak	یخمق
yetkin	[یتکین]	yaħın	یخن
yetilmeķ, yitilmeķ	یتلمك	yuħu	یخو
yatlu	یتلو	yaħın	یخین
yatlu söz	یتلو سوز	yaħınmak	یخینمق
yatlu şanu şanmak	یتلو صنو صنمق	yad, yidi	ید
yatluħķ	یتلولق	yada kalmak	یدا قالمق
yathı	یتلی	yedici	یدجی
yatmak, yutmak	یتنق	yedek	یدك

yerincüsi
 yarandırmak
 yarandırmak
 yaranmış at
 yaranmak
 yir olmak
 yir evi
 yir itmek
 yir içi
 yire yüz urmak
 yerbağırsağı
 yirüp yerçmek
 yarpuz
 yort, yurt
 yurt dutmak
 yırtışmak
 yaratğan
 yaratğan
 yırtık gözlü
 yırtlaz
 yırtlak
 yaratılınmak, yurtlanmak
 yırtmak, yortmak
 yercügez
 yarıcı
 yarçu
 yarçu itmek
 yarçu itmek
 yarçu kılmak
 yarçulaşmak
 yaraş düzmek
 yurd itmek
 yir deprenmek
 yir deprenmesi
 yir deprenmek
 yir deprenmek
 yir dutmak
 yiridür
 yir düzmek
 yerdeş
 yerdük
 yaradılışı düz kişi
 yaradılmış
 yurdlanmak

ير انجوسى
 ير اندرمىق
 ير اندرمىق
 ير انمش آت
 ير انمىق
 ير اولمىق
 ير اووى
 ير ايتمىك
 [ير ايچى]
 يزا يوز اورمىق
 ير بغيرسغى
 ير ب يرحك
 ير پوز
 يرت
 يرت دوتمىق
 يرتشمىق
 يرتغان
 يرتغن
 يرتق كوزلو
 يرتلاز
 يرتلاق
 يرتلمىق
 يرتقى
 يرتجىز
 يرتجى
 يرتچو
 يرتچو اتمىك
 يرتچو ايتماك
 يرتچو قلمىق
 يرتچولشمىق
 يرتخ دزىمىك
 يرتد اتمىك
 يرت دپرانمىك
 يرت دپرنمىسى
 يرت دپرنمىك
 يرت دپرهتمىك
 يرت دتمىق
 يرتدر
 يرت دزىمىك
 يرتدش
 يرتدك
 يرتدلى دز كشى
 يرتدلىش
 يرتدلىنرمىق

yardım lanmak
 yardımcı
 yardım
 yirden kıpmak
 yirden götürmek
 yardı
 yarar
 yaraşdurmak
 yarışduru varmak
 yaraşduru bilmek
 yaraşık
 yaraşıkşuzluk
 yaraşıklık
 yaraşmak
 yırtlas
 yir tutmak
 yargu
 yargu yiri
 yarak, yarık, yırık
 yarak itmek
 yarak olmak
 yarak kılmak
 yaraklamak
 yaraklanmak
 yaraklamak
 yaraklanmış
 yaraklanmak
 yaraklı
 yirik, yürek
 yüreksüz
 yüreklendürmek
 yürekli
 yürügen
 yir götürmez
 yir gök götürmez
 yırlamak
 yırlayıcı
 yarlıg
 yarlıgamaş
 yarlıganaş
 yarlıgamaş
 yarlıganaş
 yarlıgamaş
 yırlamak, yırlamaş

یر دىلمىق
 یر دىلمو
 یر دن
 یر دن قویمىق
 یر دن کوتورمىك
 یر دى
 یرر
 یر شدرمىق
 یر شدرو وارمىق
 یر شدرى بيلمىك
 یر شتى
 یر شقىزلىق
 یر شقىلىق
 یر شتى
 یر طلاس
 یر طوتمىق
 یر غو
 یر غو یرى
 یرق
 یرق اتمىك
 یرق اولمىق
 یرق قلمىق
 یر قلاهتى
 یر قلامىق
 یر قلامىق
 یر قلمىق
 یر قلمىش
 یر قلمىق
 یر قلو
 یرك
 یركسوز
 یركلندرمىك
 یركلو
 یركن
 یر کوتورمز
 یر كوك کوتورمز
 یرلامىق
 یرلايىچى
 یرلغ
 یرلغامىق
 یرلغانمىق
 یرلغىمىق
 یرلغىمىق
 یرلغىمىق
 یرلغىمىق
 یرلغىمىق

yirilmek	يرملك	yire yamamak	يره يمامق
yerlendürmek	يرلندز ملك	yara yimek	يره ييمك
yerlenmek	يرلنمك	yerince	يرينجه
yerlü	يرلو	yarıcı	يريجى
yerlü reng	يرلو رنگ	yiridür	يريدر
yarlıg	يرليغ	yir yir	ير ير
yaramaz	يرماز	yir yirden	ير يردن
yarım eylemek	يرم ايلامك	yir yirin	ير يرين
yarmurmak	يرمرمق	yir yirin	ير يرين
yarmuru yarmuru	ير مرو ير مرو	yirişmek	يريشمك
yaramaz	يرمز	yırık	يريق
yaramazrak	يرمزرق	yirik	يريك
yaramaz gönüllük	يرمز كوكلولك	yırılmağ	يريلمق
yaramsık	يرمسق	yerindirmek	يريندirmek
yarım süñü	يرم سكو	yirini şaklamak	يرين صقلمق
yaramak, yarmak, yırmak	يرمق	yirin kolayını almak	يرين قولین المق
yermeğ, yirmeğ	يرمك	yerinmek	يرينمك
yermeğü olmağ	يرملو اولمق	yirine tırmak	يرينه طورمق
yermeğmek	يرمورمك	yirine kılmağ	يرينه قلمق
yirin bulmağ	يرن بولمق	yirini beklemek	يرينى بكمك
yirince	يرنجا	yirin yirin	يرن يرن
yirince	يرنجه	yir yirin	ير ييرن
yarındası	يرنداسى	yüz	یژ
yerindürmek, yörendürmek	يرندز ملك	yüze yüz	یژا یوز
yarındası	يرندسى	yüz berkligi	یژ برک للکى
yirinden iletmeğ	يرندن التمک	yazup yağılmağ	یژب یاگیلمق
yirinden üzilmek	يرندن اوزيلمک	yüzerlik	یژرلک
yirinden düşmek	يرندن دشمک	yazuğ	یژق
yerindürmek	يرندورمک	yazuğsuz	یژقسز
yirinde olmağ	يرنده اولمق	yazuğsuz	یژقسوز
yerindirmek	يرندirmek	yazuğlu	یژقلو
yerinmek, yörenmek	يرنمک	yazlamağ	یژلامق
yirine komağ	يرنه قومق	yüzlük	یژلک
yirüp yerçmek	يروب يرچمک	yazılmış	یژلمش
yürütmek	يروتکم	yüzlemek	یژلمک
yöre	يره	yazlu, yüzlü	یژلو
yire ısmarlamak	يره اصمرلمق	yazmağ	یژمق
yire bırakmağ	يره براقق	yüzin düşmek	یژن دشمک
yire depilmek	يره دپلمک	yüzin düşmek	یژن دوشمک
yire depmek	يره دپمک	yazuğa koymağ	یژوغا قيعمق
yire çalmağ	يره چالمق	yazuğı gelmek	یژوغى کلمک
yire getürmek	يره کتورمک	yazuğ	یژوق
yaramaz	يره مز	yazuğlu	یژوقلو
yaramazlar	يره مز لر	yezek	یژهک

yağrın	يغرن	yufkalmak	يفقلمق
yağrın küregi	يغرن كوركى	yukaru durmak	يقارو درمق
yağrınlaşmak	يغرنلاشمق	yağasuz kalmak	يقاسز قالمق
yağırnı	يغرنى	yağası açılmadık söz	يقاسى آچلمدق سوز
yuğrulmak	يغرولمق	yağağan	يقاغان
yağrın	يغرين	yokamak	يقامق
yağrın küregi	يغرين كوركى	yakaya urmak	يقايه اورمق
yoğsul	يغسل	yakdulu	يقدولو
yoğsul	يغسول	yukurmak	يقرمق
yağış	يغش	yukarurak	يقرورق
yığışdırmak	يغشدرمق	yakışdırmak	يقشدرمق
yığak	يغق	yakışmak	يقشماق
yağlık	يغلق	yakışmak	يقشmq
yıgılmak, yoğulmak	يغلمق	yakşı	يغشى
yıgındırmak	يغلندرمق	yıkık	يغقى
yıgındırmak	يغلنديرمق	yıkılmağa turmak	يغلمغه تورمق
yıgılmak	يغلنماق	yakılmak	يغلمق
yıgılmak	يغلنمق	yakılanmak	يغلمق
yağma şalmak	يغا صلمق	yoklu	يقلو
yağmaya boşanmak	يغايه بوشنمق	yakmak, yokamak, yokmak	يغقمق
yağmurdan içir	يغمردن اچر	yakın varmak	يغن
yağmurlanmak	يغمرلنمق	yakıncaç	يغقنچاق
yığmak	يغمق	yakıncaç	يغقنچق
yağmurcageyigi	يغمرجه كيكي	yakınlık kılmak	يغلنلق قلمق
yoğun	يغن	yakınmak	يغنمق
yıgnaç	يغناق	yıkınılmak	يغقنيلمق
yıgnaşmak	يغنشمق	yuku	يغو
yıgnaç	يغنق	yakışmak	يغشmq
yoğunluk	يغلنلق	yakın irmek	يغن ايرمك
yoğunlanmak	يغلنلمق	yakıncaç	يغقنچاق
yağanmak, yığınmak	يغنمق	yakıncaç	يغقنچق
yoğun	يغون	yakın getürmek	يغن كتورمك
yoğunrak	يغورق	yakınlıcık itmek	يغنليجق اتمك
yoğunlatmak	يغونلنمق	yakın varmak	يغن وارمق
yoğun yumru	يغون يومرو	yeg, yeñ, yig, yiñ, yiñi, yün	يگ
yağadılanmak	يغه ديلنمق	yeg	يگك
yağı	يغى	yaña	يكا
yağırılık	يغيرلىق	yañadan, yañadın	يكاندن
yağış	يغيش	yañada	يكاده
yağılık	يغىلق	yañadın	يكادين
yıgılmak	يغىلنمق	yañarak	يكارق
yıgılmak	يغىنمق	yañaru	يكارو
yufkacuk	يفقجوق	yağaz	يكاز
yufkalatmak	يفقلمق	yağası	يكمسى

yaňaya	يکايا	yiň silkmek	يک سلك مک
yaňaya	يکايه	yaňsılamak	يکسله متی
yiň başı	يک باشی	yiňsüz ton	يکسوز تون
yigit	يکت	yaňşak	يکشاق
yigit er	يکت ار	yaňşamak	يکشامتی
yigitbaş	يکت باشی	yaňşak	يکشقی
yigitbaş	يکتباشی	yaňşamak	يکشمتی
yigitcik, yigitcük	يکتجک	yeňişmek	يکشمتک
yigitcük	يکتجوک	yaňşanmak	يکشمتقی
yigitlik	يکتلك	yaňşılamak	يکشلمتی
yigitlik	يکتلك	yaňşılamak	يکشيلمتی
yigitlenmek	يکتلنمک	yaňku	يکقو
yigit yigli	يکت يکلی	yeňül, yüklü	يکل
yigid	يکد	yaňıltmaç	يکلتماچ
yekdirmek	يکدirmek	yeglik	يکلك
yigidlik	يکدلك	yeglik	يکلك
yaňadan	يکدن	yiglik virmek	يکلك ويرمک
yiň devşürmek	يک دوشرمک	yeglemek, yiglemek	يکلمک
yekdirmek	يکدirmek	yiglengeç	يکلنکچ
yügürdüşmek	يکردشمک	yeglenmek, yiglenmek	يکلنمک
yügrüş	يکرش	yüklü	يکلو
yügrüşdürmek	يکرشدirmek	yeglü alulu	يکلو آلولو
yügrüşmek, yügrüşmek	يکرشمک	yeňile, yiňile	يکله
yügrüşmek	يگريشمک	yeňmek	يکک
yegrek, yigrek, yügrük	يکريک	yegin, yigin	يکن
yegrek, yigrek	يگريک	yügen	يگن
yigrenlenmek	يکرنلنمک	yigin olmak	يکن اولتی
yigirmi	يکرم	yeginlik	يکنلك
yügürmek, yükürmek	يکرمک	yeginlik	يکنلك
yigirmi	يکرمی	yeginlenmek	يکرنلنمک
yigrenci	يکرنچی	yekinmek, yükünmek	يکرنمک
yigrendürmek	يکرندirmek	yegni	يکنی
yigrensek	يکرنسک	yegnicek	يکنيجک
yigrengen	يکرنکن	yegniceklik	يکنيجکلك
yigrenmek	يکرنمک	yügürgen	يکورکن
yigrenmek	يگرنمک	yügürmek, yükürmek	يکورمک
yügürü	يکرو	yügürü	يکورو
yügrüşmek	يکروشمک	yeňül	يکول
yügrük	يکروک	yaňa	يکه
yigrenmek	يکرنمک	yaňadan	يکهدن
yügriş	يکريش	yeňi	يکی
yüksecük	يکساجک	yeňi ay, yiňi ay	يکی آی
yegseri	يکسری	yeňi bahār	يکی بهار
yükseklik	يکسکلك	yigit	يکيت

yigitbaşı	يکيت باشی	yalansuz	یلانسز
yigitcük	يکيت جوک	yalan tanıukluk virmek	یلان طانقلق ورمک
yeñice	يکيجه	yalan tanıukluk virmek	یلان طانقلق ویرمک
yeñice güyegü	يکيجه گویگو	yılan kavı	یلان قاووی
yigid	يکید	yalan kılmağ	یلان قلمق
yegirek, yigirek	يگيرک	yalanlamağ	یلانلامق
yeñilice	يکيلجه	yalanluk	یلانلق
yeñilece	يکيلجه	yalanlamağ	یلانلامق
yeñile	يکيله	yalanlamağ	یلانلامق
yeñilice	يکيليجه	yalannamağ	یلاننامق
yegin, yeñiyin, yigin	يکين	yalavaç	یلاواج
yegin olmağ	يکين اولمق	yol urmağ	یل اورمق
yeginlik	يکينلىک	yile varmağ	یلا ورمق
yeginlik	يکينلىک	yile virmek	یلا ورمک
yeñi yaz	يکي یاز	yalabıtmağ	یلبیتمق
yeñi yetmiş	يکي يتمش	yalabık	یلبق
yeñi yigit	يکي يگيت	yalabımağ	یلبمق
yel, yıl	یل	yilebimek	یلبمک
yil alsun	یل آلسون	yalabumağ	یلبومق
yalabıdağ	یلابدق	yelüp yopurmağ	یلب یپرمق
yalabık	یلابق	yelüp yortmağ	یلب یرتمق
yalabımağ	یلابمق	yalap yalap	یلب یلب
yilebimek	یلبمک	yalabımağ	یلبیمق
yalabumağ	یلابومق	yalpağ	یلبپاق
yalap yalap	یلاب یلاب	yelpeze	یلپزه
yalap yalap itmek	یلاب یلاب ایتمک	yelpeze işlemek	یلپزه ایشلمک
yalabımağ	یلابیمق	yelpik	یلپک
yıl artuğı	یل ارتغی	yılpıldatmağ	یلپلدااتمق
yularlı keser	یلارلی کسر	yelpize	یلپیزه
yalakımağ	یلاقیمق	yalap yalap	یلپ یلب
yelek	یلاک	yilte	یلتا
yalağuz	یلاگوز	yıltar	یلتار
yıl ölçmek	یل ایلچمک	yaltak	یلتاق
yalamıtık	یلامتق	yaltak	یلتق
yalama	یلامه	yeltmek, yiltemek, yülütmeğ	یلتمک
yalamı yalam eylemek	یلام یلام ایلمک	yeltme	یلتمه
yalan	یلان	yeltenmek, yiltenmek	یلتنمک
yılan ayağı	یلان ایاغی	yelte	یلته
yalan cylemek	یلان ایلچمک	yelte virmek	یلته ورمک
yalan bezemek	یلان بزمک	yalçu	یلچو
yılancı	یلانچی	yaldağlanmağ	یلداğلامق
yalan çıkarmağ	یلان چقارمق	yaldağlanmağ	یلداğلامق
yılandili	یلاندیلی	yaldanmağ	یلدانمق
yılan dili süñü	یلان دیلی سکنو	yaldırağan	یلدراغن

yaldırak يالدراق
 yaldıramak yıldıramak يالدرامق
 yaldırış يالدرش
 yıldırağan يالدرغن
 yaldıramak, yıldıramak, yıldu- يالدرمق
 ramak
 yeldürmek يالدرمك
 yaldıramak, yıldıramak يالدرهمق
 yıldırayık يالدرهيق
 yaldır yaldır يالدر يالدر
 yılduz, yulduz يالدرز
 yıldız odı يالدرز اودی
 yıldızkurdı يالدرز قردی
 yıldızkurdı يالدرز قوردی
 yıldızı düşkün يالدرزی دوشکون
 yıldızı düşmek يالدرزی دوشمك
 yıldızı sevmek يالدرزی سومك
 yaldağ يالداق
 yaldağlanmak يالداقلىنمق
 yaldalanmak يالدالىنمق
 yoldan egilmek يالدىن اكلماق
 yaldanmak يالدىنمق
 yil devesi يىل دواسى
 yılduramak يىلدورمق
 yeldürmek يىلدورمك
 yılduz يىلدوز
 yıldızı düşkün يىلدوزى دوشکون
 yıldıramak يىلدىرامق
 yaldıramak, yıldıramak يىلدىرامق
 yeldirmek يىلدىرمك
 yıldız göçmek يىلدىز كوپچك
 yiler oymaz يىلر اوکاز
 yiler oymaz يىلر اوكرز
 yiler yel يىلر يىل
 yeliş يىلىش
 yilişdürmek يىلىشدرمك
 yelişmek يىلىشمك
 yıldıırım يىلدىرىم
 yil tutmak يىل طوتمق
 yığmak يىلغامق
 yığılmaq يىلغىمق
 yığın يىلغن
 yağuz يىلغوز
 yağuzek dür يىغوزك در

yılğın يىلغون
 yılkı يىلقى
 yılıkdurmak يىلقىدرمق
 yılıkdurmak يىلقىدورمق
 yılıkmaq يىلقىمق
 yılıkmaq, yılıkmaq يىلقىمق
 yıl kıovan يىل قووان
 yıl kıovmaq يىل قومق
 yılıkı يىلقى
 yılığ, yelek, yilek يىلك
 yelegen يىلكان
 yılığuzın يىلكرن
 yılığ kılıç يىلك قىلىچ
 yılığlanmaq يىلكلاقمق
 yılığlanmaq يىلكلىنمق
 yelemek يىلكلىنمك
 yelegim يىلكىم
 yelikmek يىلكىمك
 yelegen, yilegen يىلكىن
 yelken altına almak يىلكىن آلتىنه آلمق
 yelken eylemek [يىلكىن ايلمك]
 yelkeni şuda يىلكىنى صوده
 yılığuz يىلكوز
 yılığuzça يىلكوزچه
 yılığuzın يىلكوزىن
 yılığ yüzlü يىلك يوزلو
 yıllamak يىللىمق
 yellemek يىللىمك
 yellimantar يىللى منتار
 yelim يىلىم
 yalman يىلمان
 yalman göstermek يىلمان كوستىرمك
 yalmanlı يىلمانلى
 yalmanmaq يىلمانمق
 yelmeşik, yelimşik يىلمىشك
 yalmağ يىلماق
 yelimkara يىلىم قره
 yelmek, yilmek, yülümek يىلمك
 yilmek yügürmek يىلمك يىكرمك
 yilmek yopurmak يىلمك يوپورمق
 yilmek yopurmak يىلمك يوپورمق
 yilmek yopulmaq يىلمك يوپولمق
 yilmek yügürmek يىلمك يوكرمك
 yilmek yügürmek يىلمك يوكىرمك

yilmek yügürmek	يېلمەك يۈگۈرمەك	yile yile	يېلە يېلە
yilmek yügürmek	يېلمەك يۈگۈرمەك	yah, yeli, yili	يېلى
yalmanmak	يېلمەنمەك	yelişmek	يېلىشىمەك
yalama	يېلمە	yülmek	يېلىمەك
yalama tuzu	يېلمە تۈزۈ	yelin	يېلىن
yelme yokuş	يېلمە يوقۇش	yelinmek	يېلىنمەك
yelin	يېلىن	yil yutmak	يېلى يۈتمەك
yilenç	يېلىنچ	yil yürümek	يېلى يۈرمەك
yalıncağ	يېلىنچاڭ	yam	يېم
yalıncağ	يېلىنچاق	yama	يېما
yalıncağ	يېلىنچىڭ	yamaç	يېماچ
yalıncağ	يېلىنچىق	yamacı	يېماچى
yolın sürmek	يېلىن سۈرمەك	ynmalak	يېمالاق
yalanlamak	يېلىنلەمەك	yaman	يېمان
yalanlanmak	يېلىنلەنمەك	yamandırmaq	يېماندۇرماق
yalınmak	يېلىنمەك	yaman şanmak	يېمان شەنمەك
yalva	يېلۋا	yamanlık	يېمانلىق
yalvarı mısın	يېلۋارى مېسىن	yamanlamak	يېمانلەمەك
yelüp yopurmak	يېلۈپ يۈپۈرمەك	yamanmak	يېمانمەك
yelüp yopurmak	يېلۈپ يۈپۈرمەك	yimecük	يېمىجۈك
yelüp yopurmak	يېلۈپ يۈپۈرمەك	yumcı	يېمىجى
yalavaç	يېلۈچ	yumdurmaq	يېمىدۇرماق
yalavaçlık	يېلۈچلىق	yem dökmek	يېم دۈكمەك
yalavaç	يېلۈچ	yumrucak	يېمرۇچق
yalvarışmak	يېلۈرۈشمەك	yumurda	يېمردا
yaluñuz	يېلۈكۈز	yumurda toğurmak	يېمردا توغۇرماق
yaluñuzsamak	يېلۈكۈزسىمەك	yumurda	يېمردە
yülügén	يېلۈگەن	yumrulmak, yumrulmak	يېمرىلىق
yaluñuz	يېلۈكۈز	yımırmak	يېمرىق
yaluñuzsamak	يېلۈكۈزسىمەك	yumrı	يېمرى
yülümek	يېلۈمەك	yamsı yumsı olmak	يېمىسى يېمىسى اولماق
yalva	يېلۋە	yimiş, yumuş	يېمىش
yalabuk	يېلە بۇق	yumşag	يېمىشاڭ
yelek	يېلەك	yumuş oğlanı	يېمىش اوغلانى
yile gitmek	يېلە كېتمەك	yumşak	يېمىشاق
yelegergen	يېلە كىرگەن	yumuşaklık	يېمىشاقلىق
yelegen	يېلە كەن	yumuşaklık	يېمىشاقلىق
yelegen	يېلە گەن	yemişlenmek, yimişlenmek	يېمىشەنمەك
yelegence	يېلە كەنجە	yumşanmak	يېمىشەنمەك
yile gitmek	يېلە كېتمەك	yumak, yummak	يېمىق
yile varmak	يېلە ۋارمەك	yemeklenmek	يېمىكلەنمەك
yile varmak	يېلە ۋورمەك	yemeklenmek	يېمىكلەنمەك
yile virmek	يېلە ۋىرمەك	yumulmak	يېمىلمەك
yile virmek	يېلە ۋىرمەك	yemelemek, yemlemek	يېمىلمەك

yumlu	يملو	yankılanmak	ينقلانمق
yemli yemişli	يملی يمشلی	yankılanmak	ينقلانمق
yaman	يمن	yanķu	ينقو
yemeni yaşıdıķ	يمنى يصدق	yanķulanmak	ينقولا نمق
yumurda	يمورده	yanķulanmak	ينقولنمق
yumurmak	يمورق	yanķun	ينقون
yumuş	يموش	yeng	ينك
yumulmak	يمولق	yeng itmek	ينك اتمك
yemiş, yumiş	يميش	yengeç	ينكچ
yemin urmak	يمين اورمق	yangu	ينكو
yan, yön	ين	yiği ay	ينكى آى
yene	ينا	yönelmek	ينلمك
yanaz	يناز	yunmak	ينماق
yanazlık	ينازلىق	yanmak, yunmak	ينمق
yanışdırmak	يناşدirmek	yinmek, yönmek	ينمك
yanışmak	يناşمق	yanınca	يننجا
yanışma	يناşمه	yanınca	يننجه
yanışı	يناşى	yinnemek, yönenmek	يننمك
yanışı oturmak	يناşى اوتورمق	yanın yatmak	ينن يتمق
yınak	يناق	yanu itmek	ينو اتمك
yanut, yunt	ينت	yinür baş	ينور باش
yentüre	ينترة	yanu kılmak	ينو قلمق
yancık, yancuk	ينجق	yanu yanmak	ينو يامق
yeynicek kılmak	ينجك قلمق	yine yine	ينه ينه
yancılmak	ينجلمق	yiv, yu	يو
yencilmek	ينجلمك	yava	يوا
yancılmak	ينجمق	yavaş olmak	يواş اولمق
yencimek, yencmek	ينجملك	yavaşıtmak	يواşتمق
yancuk	ينجوق	yavaşlık	يواşلىق
yund	ينه	yavaşımak	يواşمق
yön dutmak	ين دتمق	yavaş	يواشه
yandırmaķ	يندرمق	yavaşıtmaķ	يواşیتمق
yandırmaķ	يندرمق	yavaşımak	يواşیمق
yandıķ, yanduk	يندق	yuvaķ	يواق
yendek, yindek	يندك	yuvalaķ	يوالاق
yandurmaķ	يندورمق	yuvalanmak	يوا لانمق
yinür	ينر	yuvalaķ	يوالق
yinür maraž	ينر مرض	yuvalaķ taşı	يوالق طاشى
yönsüz	ينسوز	yuvalamak	يوالمق
yanışdırmak	ينşدirmek	yavalanmak, yuvalanmak	يوالنمق
yanışdırma	ينşدیره	yavıtmak, yutmak, yuvatmak, yuvıtmak	يوتمق
yanışdırma	ينşدیره	yutı gitmek	يوتى كيتمك
yanġu	ينغو	yüce dutmak	يوجا دوتمق
yanġun	ينغون		

yücerək	یوچارک	yurdlanmak	یورد لئمق
yüceltmek	یوچلشمک	yöresine üşmek	یورسینه اشمک
yücelenmek	یوچلشمک	yöresin yörenmek	یورسین یورنمک
yöcü	یوچو	yorşumak	یورشومق
yüce	یوچه	yortmak	یورطماق
yüce eylemek	یوچه ایلمک	yorğa	یورغا
yücelik itmek	یوچه لک ایتمک	yorgalamak	یورغلامق
yüceli yüceli virmek	یوچه لی یوچه لی ویرمک	yorgalamak	یورغالمق
yovcı	یوچی	yorgalamak	یورغلامق
yoh	یوخ	yorgalamak	یورغالمق
yuḥacuk	یوخاچق	yorgalatmak	یورغله تمق
yohsul	یوخسل	yorğa	یورغه
yohsulurganı	یوخسل اورغانی	yorgalıḳ	یورغالیق
yohsullıḳ	یوخسللیق	yorgalamak	یورغالمق
yohsul	یوخسول	yorkan	یورقان
yohsullıḳ	یوخسوللیق	yorkun	یورقن
yohsa	یوخسه	yorka	یورقه
yohsa yok	یوخسه یوق	yürek	یورک
yohlu kılmak	یوخلو قیلماق	yürek itiligi	یورک اتلیکی
yohamak	یوخماق	yürek oynaması	یورک اوینامسی
yuḥu	یوخو	yürek oynamak	یورک اوینامق
yuḥa	یوخه	yürek oynaması	یورک اوینامه سی
yudurmak	یودرمق	yürek oynaması	یورک اوینامی
yudum	یودوم	yürek oynaması	یورک اوینمسی
yöre, yürü	یور	yürek oynamak	یورک اوینمق
yöre	یورا	yürek oynaması	یورک اینمسی
yörelər	یورالر	yürek bağı	یورک باغی
yörenmek	یورائتمک	yürek berkitmek	یورک برکیتمک
yort, yurt	یورت	yürek berkligi	[یورک برکلیکی]
yurt itmek	یورت ایتمک	yürek burusu	یورک بروسی
yurt idinmek	یورت ایدنمک	yürek burmak	یورک بورمق
yortıcı	یورتچی	yürek ditremesi	یورک دترمسی
yort şavul	یورت صاول	yüreksiz	یورکسز
yurt tutmak	یورت طتماق	yürek sürmesi	یورک سورمسی
yurt tutmak	یورت طوتمق	yürek sürmek	یورک سورمک
yurtlanmak	یورتلنمق	yürek taşası	یورک طاشاسی
yortmak	یورتمق	yürek tamarı	یورک طمری
yürütmeḳ	یورتتمک	yürek koparmak	یورک قوپرمق
yorucu	یورچی	yüreklendürmek	یورکلندیرمک
yurd	یورد	yüreklendirmek	یورکلندیرمک
yordam	یوردام	yüreklenmek	یورکلنمک
yurd idinmek	یورد ایدینمک	yürekli	یورکلو
yurd tutmak	یورد طوتمق	yüreklürek	یورکلورک
yurdlandurmak	یورد لندرمق	yürekli	یورکلی

yürekliplik	يورکلیک	yüz burtarmak	يوز برترق
yürekliplik	يورکلیک	yüzi berk	يوز برک
yürügen	يورکن	yüz berkitmek	يوز برکتمک
yürügenlenmek	يورکنلنمک	yüz başa gelmek	يوز بصره کلمک
yüregi ağzına gelmek	يورکی اغزینه کلمک	yüz bekitmek	يوز بکتمک
yürek yanķısı	يورک يانقوسی	yüz begi	يوز بکی
yüregi oturmak	يورکی اوتورمق	yüz burtarmak	يوز بورتارمق
yüregi burmak	يورکی بورق	yüz burtarmak	يوز بورتارمق
yüregi şovumak	يورکی صومق	yüz biñ dañi	يوز بيک دخی يکرم بيک
yürek yaķan	يورک يقن	yigirmi biñ	
yüregi kıpmak	يورکی قوپمق	yüz purtarmak	يوز پرتارمق
yorultmak	يورلتمق	yüz purtarmak	يوز پورتارمق
yoramaç	يورمیچ	yüz tutmak	يوز توتمق
yormaķ	يورمق	yüz dutmak	يوز دتمق
yürümek	يورمک	yüz dürmek	يوز درمک
yöendürmek	يورندرمک	yavuz du'ā itmek	يوز دعا ایتمک
yörenlemek	يورنلمک	yavuz du'ā kılmak	يوز دعا قلمق
yörenmek	يورنمک	yüzden	يوزدن
yörenü gitmek	يورنؤگتمک	yüz döndermek, yüz dön-	يوز دندرک
yürütmek	يورؤتمک	dürmek	
yürügen	يورؤکن	yüz dutmak	يوز دؤتمق
yürümek	يورؤمک	yüz dürmek	يوز دورمک
yürüyüş itmek	يورؤیش ایتمک	yüz döndermek, yüz dön-	يوز دوندرک
yöre	يورہ	dürmek	
yürek oynaması	يورہک اویناماسی	yavuz dil	يوز ديل
yürek oynamak	يورہک اوینمق	yavuzrak	يوزرق
yörenmek	يورہنمک	yüzerlik	يوزرلک
yürüyici yıldız	يوریحی يیلدز	yavuz sanıcı	يوز سنجی
yüriş	يوریش	yüz sürtünmek	يوز سورتنمک
yürigen	يوریکن	yüz süre gelmek	[يوز سورہ کلمک]
yürigenlik	يوریکنلک	yüz suyı	يوز سوی
yürimek	يوریمک	yüz silmek	يوز سیلمک
yürüyü	يورؤیؤ	yüzüşmek	[يوزüşمک]
yürüyecekleyin	يوریه جکلین	yavuz şanmak	يوز شانمق
yavuz, yoz, yüz	يوز	yavuz şanmak	يوز صنمق
yavuz adlu	يوز ادلو	yüz şuyı	يوز صوی
yüz urmak	يوز ارمق	yüz şuyı	يوز صوی
yavuz iş	يوز اش	yüz toprağa urmak	يوز طپراغه اورمق
yüz urmak	يوز اورمق	yüz tutmak	يوز طتمق
yüz olmak	يوز اولمق	yüz tutmak	يوز طوتمق
yavuz itmek	يوز ایتمک	yüz kızdurmak	يوز قردرمق
yüz eylemek	يوز ایللمک	yavuz kılmak	يوز قلمق
yüze yüz	يوزا يوز	yüzgüç	يوزکچ
yavuz baş	يوز باش	yüz göstermek	يوز کسترمک

yüzgüç يوزكوج
 yüzgüç يوزكوچ
 yüz görmiş يوزكورمش
 yavuz göz يوزكوز
 yavuzluk يوزلك
 yavuzluk eylemek يوزلك ايلمك
 yavuzluk şanmak يوزلك صنمق
 yavuzluk kılmak يوزلك قلمق
 yüzlük يوزلك
 yüzlemek يوزلمك
 yüzlü يوزلو
 yüzlü göstermek يوزلو كوسترمك
 yüzün يوزن
 yüzün ele almak يوزن اله آلمق
 yüzün düşmek يوزن دشمك
 yüzün düşmek يوزن دوشك
 yüzüne dökmek يوزنه دكم
 yüzüne göre ta- يوزنه كوره طبانجه اورمق
 banca urmak
 yüzünü ayağına bırak- يوزنی اياغنه برقمق
 mak
 yüzün yire depmek يوزن يره دپمك
 yüz virmek يوز ويرمك
 yüze çağırıcı يوزه چاغیرچی
 yüze dokunç يوزه دقنچ
 yüze getürmek يوزه كتورمك
 yüze gelmek يوزه كلمك
 yüze kir getürmek يوزه كير كتورمك
 yüze yüz يوزه يوز
 yüze yüz olmak يوزه يوز اولمق
 yüz yazmak يوز يازمق
 yüz yazıcı يوز يازیچی
 yüzi eğilmek يوزی اگیلمك
 yüzi ışımak يوزی ایشیق
 yüzi çalığ يوزی چالغ
 yüzi dürük يوزی دورك
 yüz yirde baş kırmak يوز يرده باش قورمق
 yüz yire urmak يوز يره ارمق
 yüz yire urmak يوز يره اورمق
 yüz yire kırmak يوز يره قورمق
 yüzi şulu يوزی صلو
 yüzi şulu يوزی صولو
 yüzi kıbleden dön- يوزی قبلهدن دونمك
 mek

yüzükoyu يوزی قیو
 yüzi kir olmak يوزی کیر اولمق
 yüzünü egmek يوزین اكل
 yüzünü koyun يوزین قوین
 yüzünü egmek يوزینی اكل
 yüzünü ele almak يوزینی اله المق
 yüzün yire urmak يوزین يره اورمق
 yüzün yire urmak يوزین يیره اورمق
 yüz yüz يوز يوز
 yüzi yere düşmek يوزی يره دوشمك
 yüz yire kırmak يوز يیره قورمق
 yavsu يوسو
 yosun, yusun يوسون
 yoş يوش
 yoşatmak يوشاتمق
 yavşan يوشان
 yoş olmak يوش اولمق
 yoş eylemek يوش ايلمك
 yavaşırmak, yoşutmak يوشتمق
 yavşurmak يوشورمق
 yoş kılmak يوش قلمق
 yavaşlık يوشلق
 yoşumak يوشتمق
 yavşan يوشن
 yoşumak يوشوق
 yoşumak يوشیمق
 yoşmak يوشمق
 yutunmak يوطینمق
 yoğ يوغ
 yoğduğı يوغدغی
 yoğduğı يوغلوغی
 yoğrulmak يوغرلمق
 yoğsa يوغسا
 yoğsul يوغسل
 yoğsul يوغسول
 yoğsa يوغسه
 yoğalmak يوغلمق
 yoğımışsa يوغمسه
 yoğ imişse يوغمشسه
 yoğ imişse يوغمشسه
 yuğmak يوغمق
 yuğun يوغن
 yuğunluk يوغنلق
 yuğunlamak يوغنلماق

yoğunlandurmak

yoğun

yoğunrak

yoğun sözlü

yoğun göñüllü

yoğunlatmak

yoğunlık

yoğunlanmak

yoğun yumru

yoğa şaymak

yoğa şaymak

yuğı

yoğıduğı

yuğı taşı

yufkacuk

yufkaltmak

yufkacık

yok

yukaru olmak

yukarurak

yukaru turmak

yukarı turmak

yok iş

yokamak

yokanmak

yok iş

yokatmak

yukargı

yukaru turmak

yoksulurganı

yavı kılmak, yavu kılmak, ya-

vu kılmak, yokalmak

yavuklu, yoklu

yavuklu itmek

yokamak, yokmak

yokanmak, yokunmak

yuğu

yük, yün

yük bağlamak

yük bağlamak

yügürtmek

yügrüşmek

yügrük

yügrüklük

يوغۇنلاندۇرماق

يوغۇن

يوغۇنراق

يوغۇن سۆزلۈ

يوغۇن گۆڭۈللۈ

يوغۇنلاتماق

يوغۇنلىق

يوغۇنلىنىمىق

يوغۇن يۈمۈرۈ

يوغە صايمىق

يوغە صيىمىق

يوغى

يوغىدوغى

يوغى طاشى

يوقۇچۇق

يوقۇلتىمىق

يوقۇقچى

يوق

يوقارو اولمىق

يوقارورۇق

يوقارو طورمىق

يوقارى طورمىق

يوق اش

يوقامىق

يوقاتمىق

يوق ايش

يوقتمىق

يوقرغى

يوقرو طورمىق

يوقسل اورغانى

يوق قلىمىق

yügürmek

yügrüşmek

yügrük

yügrümle

yüksek uçmak

yüksinmek

yüksinmek

yüksük

yüksünmek

yögüş

yügşürmek

yük koyacak

yünül

yüklet

yüklendürmek

yüklü

yüklülük

yünlemek

yükli

yükin bırakmak

yükünmek

yükini yukarı yığmak

yükini yukarı tutmak

yükini yukarı yığmak

yükini yukarı yığmak

yügürmek, yükmek

yügürmek

yük yap

yük yap

yükinmek

yol

yol azmak

yularlı keser

yularlı keser

yol urmak

yol eri

yol azıtmak

yol izlemek

yol izlemek

yol azmak

yol üstün almak

yuvalak

yola girmek

yola girmek

يۈگۈرۈش

يۈگۈرۈشمەك

يۈگۈرۈك

يۈگۈرۈملە

يۈگۈرۈشكە اوچماق

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

يۈگۈرۈشكە

yol uran	يول اوران	yol kesmek	يول كسمك
yol urucu	يول اورجى	yülügen	يولكن
yol urmaq	يول اومتى	yollamak	يوللامق
yol uran	يول اورن	yollamak	يوللامق
yol urucu	يول اوروجى	yollu yolınca	يوللو يولونجه
yol uruci	يول اوريجى	yolli yolınca	يوللى يولونجه
yol oğlu	[يول اوغلى]	yuvalamak	يولمق
yol itmek	يول ايتمك	yülümek	يولمك
yol ayırdı	يول ايردى	yol mı	[يولمى]
yol iletmek	يول ايلتمك	yolın almak	يولن آلق
yol başmaq	يول باصمق	yolın urmaq	يولن ارمق
yol başan	يول باصهن	yolın azmaq	يولن ازمق
yol başlamak	يول باشلمق	yolın urmaq	يولن اورمق
yol bulmaq	يول بلمق	yolın bağlamak	يولن بىلمق
yol bozmaq	يول بوزمق	yolından egmek	يولندن اتمك
yol bulmaq	يول بولمق	yolunmaq, yuvalanmaq, yuv-	يولنمق
yülütmek	يولتتمك	lanmaq, yuvlunmaq	
yolea	يولجا	yülünmek	يولنمك
yolea	يولجه	yuvlundurmak	يولندرمق
yolea gitmek	يولجه كيتمك	yol varmaq	يول وارمق
yol çekmek	يول چكتمك	yol varmaq	يول ورمق
yoldaş koşmaq	يولداش قوشمق	yol virmek	يول ورمك
yoldaşlaşmaq	يولداشلىشمق	yoluşmaq	يولوشمق
yoldaşlanmaq	يولداشلىنمق	yülük	يولوك
yol depdürmek	يول دپدرمك	yülügen	يولوكن
yol dartmaq	يول درتمق	yülümek	يولومك
yulduz	يولدز	yolunmaq	يولونمق
yoldan azmaq	[يولدن آزمق]	yol virmek	يول ويرمك
yoldan iletmek	يولدن ايلتمك	yola düşmek	يوله دوشمك
yol doqumak	يول دوقمق	yola gitmek	يوله كتمك
yol dögmek	يول دوكمك	yola girmek	يوله كرمك
yol sıra	يول سرا	yola girmek	يوله كيرمك
yol sürmek	يول سرمك	yola azmaq	يولى آزمق
yol sıra	يول سره	yol yatı	يول ياقى
yolsuz	يولسوز	yol yarağı	يول ياراغى
yoluşmaq	يولوشمق	yol yarağın eylemek	يول ياراغن ايلامك
yavlaq	يولق	yolı oqarmak	يولى اوكارمق
yolaqçı	يولاقچى	yolı başa aparmak	يولى باشا آپرمق
yuvalak taşı	يولق طاشى	yolıra	يوليرا
yoluqmaq	يولقمق	yol yarağın kılmaq	يول ياراغن قلمق
yol kıomak	يول قومق	yol yarağın kılmaq	يول ياراغن قيلمق
yülük	يولك	yol yarağı	يول ياراغى
yoluña gelmek	يولوكا كلمك	yol yarağın kılmaq	يول ياراغن قلمق
yol kesilmek	يول كسىلمك	yol yarağın görmek	يول ياراغن كورمك

yolıkmak	يوليقيمق	yumurtlağan	يوهورطلغان
yülimek	يوليك	yumurlanmak	يومورلنمق
yolın bağlamak	يولين باغلامق	yumuş	يوموش
yolın bağlamak	يولين باغلامق	yumulmak	يومولمق
yolını urmak	يولینی ارمق	yumulmak	يومیالمق
yolu varmak	یولی ورمق	yum yormak	يوم یورمق
yom, yum	يوم	yum yora görmek	يوم یوره کورمک
yumcu	يومجی	yovun, yön	یون
yumdurmak	يومد رmq	yönelmek	یونالمک
yumrarmak	يومر ارمق	yönet, yunt	یونت
yumurda	يومرده	yuntkuşu	یونت قوشی
yumurda başmak	يومرده باصمق	yöned, yund	یوند
yumurda bırakmak	يومرده برقمق	yund oğlanı	یوند اوغلانی
yumurda başmak	يومرده بصمق	yönedersiz	یوند سز
yumruğa tükürmek	يومرغه توکرمک	yönedersizlik	یوند سز لک
yumruk cengi	يومر ق جنگی	yundkuşu	یوند قوشی
yumrulmak	يومرلمق	yöndem	یوندم
yumrulanmak	يومرلنمق	yön dutmak	یون دوتمق
yumarmak, yumurmak	يومر مرق	yöndürmak	یوندورمق
yumru	يومرو	yönsüz	یونسز
yumruk düğmek	يومروق دوکمک	yönsüz söz	یونسز سوز
yumruluk	يومرولق	yönsüz yöşsüz	یونسز یوشسز
yumrulanmak	يومرولنمق	yönsüz	یونسوز
yumrı	يومری	yunt	یونط
yumrı yamrı	يومری یامری	yön tutmak	یون طوتمق
yumuş	يوموش	yön tutmak	یونطتمق
yumşaklık	يومشاقلق	yöneltmek	یونلتمک
yumuş oğlanı	يوموش اوغلانی	yöneldürmek	یونلدürمک
yumuşcu	يومشجی	yonuldu	یونلدو
yumşagrak	يومشغر ق	yonulmak, yunulmak, yuvnul-	یونلمق
yumşak yil	يومشق ییل	mak, yuvunulmak	
yumuşaltmak	يومشلمتق	yönelmek, yönülmek	یونلمک
yumşanmak	يومشمنق	yonulmalı olmak	یونلملی اولمق
yum tutmak	يوم طوتمق	yönlü	یونلو
yumak, yummak, yuvmak	يومق	yönli	یونلی
yum görmek	يوم کورمک	yonma	[یونما]
yumlaşdurmak	يوملشد رmq	yonmak	یونماق
yumlaşdurmak	يوملشد رmq	yunmuşca	یونمشجه
yumulmak	يوملمق	yavunmak, yonmak, yunmak,	یونمق
yumlandurmak	يوملندرمق	yuvınmak, yuvunmak	
yumlu	يوملمو	yönce	یوننجه
yumulup düşmek	يوملوب دوشمک	yöninden	یونندن
yumlu	یوملی	yönenmek	یوننمک
yumurda	یوره	yonulmak	یونولمق

yüne	يونه	yi yi	يى
yöned	يونهد	yayabaşı	يا باشى
yonulmak	يونىلىق	yiyesi	يىياسى
yöniyle	[يونيله]	yayağ	ياغ
yön yös	يون يوش	yayağ	ياق
yavı varmak, yavu varmak	يو وارمق	yayağlaşmak	ياقلاشمق
yuvalak taşı	يووالاق طاشى	yiyege	يياكن
yuvalanmak	يووالانمق	yayan	ييان
yuvalak	يووالق	yayanca	ييانجه
yuvalanmak	يووالنق	yitirmek	ييتىرمك
yuvanmak	يووانمق	yitesi	يىيتىسى
yavu varmak	يو ورمق	yitük	يىيتك
yavuz	يوز	yitmek, yiyitmek	يىيتمك
yavu kılmak, yavu kılmak	يو وقلمق	yitürmek	يىيتورمك
yavu kılunmak	يوو قولنمق	yitük	يىيتوك
yuvalanmak	يوولنمق	yayhanmak	يىيخنمق
yuvunmak	يوونمق	yidi	يىيد
yuvalak	يووالق	yidilmek	يىيدلمك
yuvalanmak	يووالنمق	yidmek	يىيدمك
yava	يوه	yiysin	يىيدن
yavaşımak	يوهشمق	yiysin	يىيدون
yuvalanmak	يوهلانمق	yidi	يىيدى
yuvalak	يوهلق	yi yi duymak	يى دىمق
yuvalak taşı	يوهلق طاشى	yiysin	يىيدىن
yuvalamak	يوولمق	yiysin olmak	يىيدىن اولمق
yuvalanmak	يوولنمق	yir, yiyir	يىير
yuvıtmak	يوويتمق	yıramak	[يىرامق]
yuyucu	يويىچى	yir itmek	يىير ايتمك
yüyürmek	يويىرمك	yirbağırsağı	يىير باغرىسى
yuvı taşı	يوى طاشى	yirbağırsağı	يىير باغرىسى
yoyulmak	يويىلىق	yirüp yiçmek	يىيرب يىچمك
yüyülmek	يويىلمك	yirüp yiçişmek	يىيرب يىچىشمك
yoymak	يويماق	yirüp yiçmek	يىيرب يىچمك
yoymak, yuymak	يويىمق	yırtlaz	يىير تىلاز
yuyundu	يويىندو	yi yirce göcen	يىير جە كوجىن
yuyundu	يويىندى	yiridür	يىير در
yuvınmak, yuyunmak	يويىنمق	yir kırmı	يىير قىرنى
yuyucu	يويىچى	yir göcen	يىير كوجىنى
yuyulmak	يويىولمق	yirilenmek	يىير لىنمك
yuyundu	يويىوندى	yirmek	يىيرمك
yuyunmak	يويىونمق	yirince	يىير نىچە
yuyıcı	يويىيچى	yirindürmek	يىير ندرمك
yelmek	يەلىك	yirindürmek	يىير ندرمك
yaşak	يە صاق	yiringen	يىير نكن

yirirmek
 yiridür
 yiridür
 yiyrin olmak
 yirirmek
 yirine iletmek
 yir yirin
 yeyesi, yiyesi
 yiyesi eylemek
 yiışmek
 yıgmak
 yayak
 yaykanmak
 yaykanmak
 yig, yin
 yiği ay
 yigit
 yigrek
 yigirmi
 yigirmi
 yigrenci
 yigin, yiyegen
 yiyegen
 yiginlik, yiyegenlik
 yigü, yiygü
 yike
 yiygi
 yigit
 yigin
 yil
 yil agrısı
 yaylak
 yaylamak, yıylamak
 yiylemek
 yile virmek
 yil ayaklu
 yilebimek
 yiltanmek
 yıylatmak
 yiyletmek
 yil çalmak
 yıldırarak
 yil devesi
 yil devesi

يير نمك
 يير يدر
 يير يدر
 يير ين اولق
 يير ينمك
 يير ينه ايلتمك
 يير يير ين
 ييسى
 ييسى ايلمك
 ييشمك
 ييغمق
 ييق
 ييقانمق
 ييقنمق
 ييك
 ييك آي
 ييكت
 ييكر ك
 ييكر مى
 ييكر مى
 ييكر نجى
 ييكن
 ييگن
 ييكنك
 ييگو
 ييكه
 ييكي
 ييكييت
 ييكن
 ييل
 ييل اغريسى
 ييلاق
 ييلاق
 ييلا مقي
 ييلا مكي
 ييلا ورمك
 ييل ايقلو
 ييلجمك
 ييلتاتمك
 ييلىتمق
 ييلىتمك
 ييل چلمق
 ييلدرامق
 ييل دوسى
 ييل دوهسى

yıldırarak
 yıldızı düşmek
 yiler onmaz
 yilişmek, yiyleşmek, yiyleşmek
 yıllağaç, yıllağaç
 yaylak, yılık
 yıylakç
 yil kıvmak
 yilek
 yilegen
 yiylegen
 yillamak
 yillamak
 yillenmek
 yillü
 yilim
 yıylamağ
 yaylamak, yılmak, yıylamak, yo-
 yulmak
 yilmek, yiylmek, yiylemek
 yilmek yüğürmek
 yilin
 yilin ayı
 yilincek
 yıylanguç
 yıylanğaç, yıylanğaç, yıylanğaç
 yıylanğaç
 yilüp yopurmak
 yile gitmek
 yilegen
 yile gitmek
 yile varmak
 yile varmak
 yile virmek
 yile yile
 yılı
 yılık
 yilikmek
 yilişmek
 yiym
 yıymırmak
 yimiş
 yuymak
 yiymek, yiymek
 ييلدرامق
 ييلدرى دوشمك
 ييلر اوكانز
 ييلشمك
 ييلغج
 ييلق
 ييلقج
 ييل قومق
 ييلك
 ييلكان
 ييلكن
 ييللامق
 ييللمق
 ييللنمك
 ييللو
 ييلم
 ييلامق
 ييلدى
 ييلمك
 ييلمك يوكوروك
 ييلن
 ييلن آي
 ييلنجك
 ييلنغوج
 ييلنقچ
 ييلنقچ
 ييلوب يوپورمق
 ييله كتمك
 ييله كن
 ييله كىتمك
 ييله وارمق
 ييله ورمق
 ييله ويرمك
 ييله ييله
 ييلي
 ييلىق
 ييلىكمك
 ييلىشمك
 ييم
 ييمرمق
 ييمش
 ييمق
 ييمك

yiymek, yiymek
 yayın, yeyni
 yeyni başlu
 yeynicek
 yeynicek
 yeyniceklik
 yeyniceklik
 yeyni dutmak
 yuyundı
 yeynisemek
 yeyni görmek
 yeyniltmek
 yeynilik
 yeynilmek
 yayınmak
 yeynimek
 yinür renc
 yeyni, yiyni
 yeyni eylemek, yiyni eylemek
 yeyni başlu
 yeyni başlı

ييمك
 يين
 يين باشلو
 يينجك
 يين جك
 يينجكلك
 يينجكلك
 يين دوستق
 ييندى
 يينسمك
 يين كورمك
 يينلتمك
 يينلك
 يينلمك
 يينمق
 يينمك
 يينور رنج
 ييني
 ييني ايلمك
 ييني باشلو
 ييني باشلى

yiyni başlu
 yeyniceklik
 yeyniceklik
 yiyni dutmak
 yeynirek
 yiyni tutmak
 yeyni kişi
 yiv, yiyyü
 yiyyü içe
 yuyucı
 yiyyü gelmek
 yiyesi
 yaya komak
 yiyyi
 yiyesi
 yiyyi duymak
 yiyyi tuymak
 yiyyilemek, yiylemek
 yiyyimek
 yiynirek

ييني باشلو
 يينيجكلك
 ييني جكلك
 ييني دوستق
 ييني رك
 ييني طومتق
 ييني كشي
 ييو
 ييو اچه
 ييو جى
 ييو كلمك
 ييه سى
 ييه قومق
 ييسى
 ييياسى
 ييسى ديمق
 ييسى طومتق
 يييلمك
 يييمك
 يييزك

DÜZELTMELER

Sözlük hazırlanırken ve basım düzeltmeleri yapılırken eksik ve yanlış olmaması için elden gelen bütün çabanın gösterilmesine karşın, yine de gözden kaçanlar olmuştur. Bunların dışında birtakım yanlışlar daha kuşkusuz vardır. Özur diler, düzeltiriz.

Sayfa	Sütun	Satır	Yanlış	Doğru
1	1	34	- olmak Canı acımak.	(acığ maddesine eklenecek)
2	2	31	adınmak Basamak, (adım) atmak.	(eklenecek)
3	1	40-41	... güneş ağılı]	(çıkacak)
4	1	18	-nın ... -nın ...	-i ... -i ...
4	1	28	-ının ... [-nın ...	-i ... [-i ...
5	1	35	ağdarmak → aktarmak	(eklenecek)
5	2	1	... ağsamak	... ağsamak, ağşamak
5	2	31	aķcıl → aķcıl	(eklenecek)
6	1	1	aķcıl ...	aķcıl, [aķcıl] ...
6	2	8	[ağdarmak, ...	[ağdarmak, ağıdarmak, ...
6	2	39	alacug → alacuk	(eklenecek)
6	2	39	[alacık, ...	[alacık, alacug, ...
7	1	9	alan ...	alan, [alan] ...
7	1	10	alağ → alan	(eklenecek)
7	1	41	alçağ → alçak	(eklenecek)
7	2	1	alçak ...	alçak, [alçak] ...
8	2	13	[alın]	(çıkacak)
8	2	14	-ı çakal Alın sakar.	([alın] maddesine eklenecek)
8	2	15	-ı depeli Alın perçemli.	([alın] maddesine eklenecek)
9	2	44	anıd → anıt	(eklenecek)
10	1	17	[anıkıt, anıkut]	[anıd, anıkıd, anıkıt, anıkud]
10	1	22	anıkud → anıt	(eklenecek)
10	1	23	anıkut ...	anıkud ...
10	1	23	anıklamak ...	anıklamak ...
12	2	5	arıslamak ...	arıslanmak ...
12	2	9	arıtlanmak Ayıklanmak, temizlenmek.	(eklenecek)
13	1	20	- gelmek → arkuru	(eklenecek)
13	1	29	[arkırı gelmek]	[arkırı gelmek, arkırı gelmek]
16	1	43	atardamar ...	atartamar ...
16	2	13	atkulağı Uzun kadeh.	(eklenecek)
19	1	26	[ayaқтаş]	[ayaқтаş, ayaktaş]
19	1	40	ayaқтаş ...	ayaқтаş, ayaktaş ...
19	2	1	ayanmak ...	ayanmak ...
19	2	8	[aydınlı]	[aydın, aydımlı]

19	2	15	aydın → aydın	(eklenecek)
20	2	32	- ögüş	- öküş
21	1	5	- tutmak Erzak biriktirmek.	(eklenecek)
22	1	28	[batya]	[batya]
24	1	8	- otağası ...	- otağa ...
25	1	36	başmak ...	başmak, basmak ...
27	1	7	-ını yenmek ...	-ını yemek ...
28	1	11	[baştaş]	(çıkacak)
28	1	43	baştaş → başdaş	(çıkacak)
29	1	5	bâzârlamak ...	bâzârlanmak ...
30	1	29	belinlemek → belünlemek	(eklenecek)
30	1	29	[belünlemek]	[belinlemek, belünlemek]
30	1	35	belleme ...	billeme ...
30	2	28	beñdeşsiz → beñdeşsüz	beñdeşsiz → beñdeşsüz
30	2	28	beñdeşsüz, [beñdeşsiz]	beñdeşsüz, [beñdeşsiz]
34	1	34	binid → binüt	(eklenecek)
34	1	43	binidli ...	binidli ...
34	1	44	binüd → binüt	(eklenecek)
34	2	4	[binüt]	[binid, binüt, binüd]
34	2	5	[binidli]	[binidli]
36	2	11	boğamak ...	boğanaç ...
37	1	18	borlağ, [bozlağ] ...	borlaç, [bozlaç] ...
38	1	36	- tutmak → - dutmak	(eklenecek)
38	2	19	bozlağ → borlağ	bozlaç → borlaç
39	1	2	[belik (II)]	[belik (III)]
39	1	34	- yanadan ...	- yañadan
39	2	31	[buğağı]	[buğağı, puğağı]
40	1	17	bulın → bulun	(eklenecek)
40	1	18	bulun ...	bulun, [bulun, bulun] ...
40	1	19	bulun → bulun	(eklenecek)
40	2	39	burı → buru	(eklenecek)
41	1	23	buru ...	buru, [burı] ...
41	2	15	buşı → buşu, busu	(eklenecek)
41	2	15	busu ...	buşu, busu, [buşı]
41	2	22	buta ...	buta, buța ...
41	2	31	buıurlık ...	buıurlık ...
42	2	42	bükütmek ...	bükütmek ...
43	1	5	bürçek → pürçek	(eklenecek)
43	1	7	bürgü ...	bürgi ...
44	2	39	- tapşırmaq ...	- tapşırmaq ...
45	2	20	cetük → çetük	(eklenecek)
46	1	2	cığıldı → cığıldı	(eklenecek)
46	1	2	[cığıldı, cığıldı]	[cığıldı, cığıldı, cığıldı]
46	1	44	cift → çift	(eklenecek)
47	1	3	... duncukmak	... tuncukmak
48	2	6	çağışdı ...	çağıştı ...
51	1	31	[çaşı]	[çaşı, şaşı]
51	2	28	- dutmak ...	- dutmak, [cav dutmak] ...
52	1	23	çegre → çigre	(eklenecek)
53	2	29	- kız ...	-kız, [çetin kız] ...
53	2	31	[çetin]	(eklenecek)
			- kız → çetin	

54	2	10	çığd → çığt (I)	(eklenecek)
54	2	22	[çığt]	[çığt, çığd]
54	2	25	çığılanmak ...	çığılanmak ...
55	2	19	çipurdağ ...	çipurdağ ...
55	2	38	... çırğadı]	... çırğadı]
55	2	39	çırğadı ...	çırğadı ...
56	1	28	[çicik]	[çicik]
56	2	17	... çekzinmek, çizginmek]	... çekzinmek, çekzinmek, çiz- rinmek, çizginmek]
56	2	26	çilek Yağmur serpintisi.	(eklenecek)
56	2	44	- kılmak → - itmek	(eklenecek)
57	2	11	çizmek (II), [çekmek] Çözmek.	çizmek (II) → çekmek
58	2	2	çomca → çömce	çomça → çömçe
58	2	13	çorlu Hastalıklı, illetli.	(eklenecek)
59	1	1	[çomca]	[çomça]
59	2	9	çözgü ...	çözgi ...
59	2	29	çürüntü ...	çüründü ...
60	2	27	damlam → tamlam	(eklenecek)
60	2	31	- atmak → taş (I)	(eklenecek)
60	2	32	- dansu Hayret verici.	(eklenecek)
61	1	4	dansıççı → tanışıcı	(eklenecek)
61	1	5	[tanışmant]	[tanışman, tanışmant]
61	1	43	dartmak (I), [tartmak (I), tart- mak]	dartmak, [tartmak, tartmak (I)]
61	2	2	... taş	... taş (I)
61	2	5	daşra → taşra	(eklenecek)
61	2	17	dayaza → dayıza	(eklenecek)
61	2	17	[diyeze, ...	[dayaza, diyeze, ...
63	2	24	- gönlek → - gönlek	(eklenecek)
62	2	24	[- giyim, ...	[- giyim, - gönlek, ...
65	1	34	derinti ...	derindi ...
66	1	15	deyişat ...	deyişât ...
66	1	45	dışık Rahat, huzur, iyi geçim.	(eklenecek)
66	2	1	dışra → taşra	(eklenecek)
67	1	25	-ini bilmek Konuşmaya hazır- lanmak.	(eklenecek)
69	1	28	[derinti]	[derindi]
70	1	16	- kurdağası ...	- kurdağası
70	2	41	-in oturmak → -in düşmek	(eklenecek)
72	1	4	dögündü → dögündü	(eklenecek)
72	1	4	dögündü ...	dögündü, [dögündü] ...
72	1	45	[döllü]	(eklenecek)
			- döşli → dölli	(eklenecek)
72	2	2	- döşlü ...	- döşlü, [döllü döşli] ...
72	2	23	dörpi → dörpi	(eklenecek)
72	2	23	dörpi ...	dörpi, [dörpi] ...
73	1	29	- tulup itmek ...	- itmek, [tulup itmek] ...
73	2	1	durkürmak → turgurmak	(eklenecek)
73	2	13	duru → tutu	(eklenecek)
73	2	22	... tutu (I)	... tutu
73	2	34	dutı → tutu	(eklenecek)
74	1	5	... tutuk	... tutuk, tutuk (I)

75	2	3	düğüldü → düğüldü	(eklenecek)
75	2	3	[düğüldü, ...	[düğüldü, düğüldü, düğüldü, ...
75	2	5	düğüldü → düğüldü	(eklenecek)
75	2	20	dürtünmek → dürtünmek	(eklenecek)
75	2	21	dürtük ...	dürtük ...
75	2	22	dürtünmek ...	dürtünmek, [dürtünmek] ...
75	2	33	dürülü ...	dürülü ...
76	1	42	düşüd → düşüt	(eklenecek)
76	2	3	[düşük]	[düşüd, düşük]
76	2	7	[dütsü]	[dütsi]
77	1	1	düzeneklü Bir düzende, aynı dü- zeyde.	(eklenecek)
77	1	23	düzilmek → düzülmek	(eklenecek)
77	2	12	düzülmek ...	düzülmek, [düzülmek] ...
78	1	11	edikci ...	edikci, [edikçi] ...
78	1	12	edikçi → edikci	(eklenecek)
79	2	30	[eksikli]	[eksikli, eksüklü]
79	2	44	eksüklü → eksiklü	(eklenecek)
80	2	5	... vurmak] ...	... varmak] ...
80	2	7	... vurmaş ...	... varmaş ...
82	2	25	[- dartınmak]	[- dartınmak, - tartmak]
82	2	31	- tartmak → - dartmak	(eklenecek)
83	1	15	[imre]	(çıkacak)
84	2	6	erişmek ...	erişmek, [irişmek] ...
86	1	11	[iş]	[iş (I)]
87	1	29	eve eve → ive ive	(eklenecek)
87	2	37	eyidici eydici	eyidici → eydici
88	2	15	- toğuşlu → - toğuşlu	(eklenecek)
88	2	15	- toğuşlu ...	- toğuşlu, [- toğuşlu] ...
89	1	12	fatmak ...	fatmak, fatmak ...
91	2	14	kendüzü	kendüzi
91	2	33	[genmek, ...	[genelmek, genmek, ...
94	1	33	gin → giñ	(eklenecek)
94	1	33	[gen]	[gen, gin]
94	2	6	girdeklik → gerdeklik	(eklenecek)
96	1	40	göceklenmek → göceklenmek	(eklenecek)
97	1	12	... gönülmek]	... gönülmek, gönülmek]
98	1	29	gönülmek → gönelmek	(eklenecek)
98	1	39	görişen → görişen (I)	(eklenecek)
99	1	33	göynüklü → göynüklü	(eklenecek)
99	1	33	göynüklü ...	göynüklü, [göynüklü] ...
99	2	30	[- donmak]	[- donmak, - tunmak]
100	2	14	- tunmak → - dunmak	(eklenecek)
100	2	41	gözeni ...	gözengi ...
101	1	9	gözgi → gözüğü	(eklenecek)
101	1	9	[gözgi, gözüğü, ...	[gözgi, gözüğü, gözüğü, ...
101	1	29	gözünge → gözüğü	(eklenecek)
104	2	26	[güvi, ...	[güvi, güvüldü, ...
104	2	29	güvüldü → güvü	(eklenecek)
106	1	21	... katun	... katun, katun
107	1	1	herek ...	herek, herek ...
107	1	3	hereni ...	hereni, hereni ...

108	1	32	hötaz ...	hötaz, hötaz ...
108	1	33	hovlamak ...	hovlamak, hovlamak ...
108	2	32	- hū, [- u hū]	- hūs, [- u hūs]
108	2	34	- u hū → - hū	- u hūs → - hūs
110	1	15	- eylemek → ırak	(eklenecek)
110	1	16	- itmek → ırak	(eklenecek)
110	1	22	[ıralı itmek, ...	[ırag eylemek, ırag itmek, ıralı itmek, ...
110	1	39	ırğalamak, [ığralamak, ığramak, ırğamak ırkalamak] 1. İki yana hafif hafif sallamak. 2. Yerinden oynatmak, tedirgin etmek.	(eklenecek)
110	2	27-28	- yol ...	(ır maddesine eklenecek)
111	1	6	ıssı ...	ıssı, ıssı ...
111	2	3	[ışığ]	
			- urunmak → ışı (I)	(eklenecek)
111	2	6	- urunmak ...	- urunmak, [ışığ urunmak] ...
113	2	30	[el]	[el (II)]
115	1	7	ilinti ...	ilindi ...
115	2	39	- gereksin	- gereksin
116	1	29	iğende → iğen	(eklenecek)
117	2	6	... ergürmek, ...	... ergürmek, erürmek. ...
118	1	7-8	iş (I) 1. Eş, arkadaş. 2. Denk, benzer.	iş (I) → eş
121	2	35	kaderlenmek ...	kaderlemek ...
122	1	22	kaıımak → kaıımak	(eklenecek)
126	1	29	- yurt ...	- yurd ...
126	1	38	[karıca]	[karıca (I)]
127	1	9	karantu → karantı	(eklenecek)
133	1	11	keltekele → keltekeler	(eklenecek)
133	1	11	[geltekele, ...	[keltekele, ...
141	1	36	kirman → kirmen	(eklenecek)
142	1	42	kogırlık → koverlık	(çıkacak)
142	2	43	kolan (I) ...	kolan (I), [kolan] ...
143	1	1	-ı enli ...	-ı enli ...
143	1	3	kolan → kolan (I)	(eklenecek)
143	2	35	konakçı ...	konakçı ...
147	2	31	- salımı → şalkım, salkım	(eklenecek)
147	2	32	- şalkımı → şalkım, salkım	(eklenecek)
148	2	27	... kurlugaz]	... kurlagaz]
148	2	34	kurlugaz ...	kurlagaz ...
156	2	38	- umutlu ...	- umutlu ...
157	2	9	neylesin ...	neyleyesin ...
158	2	23	nolusar ...	nolusar ...
159	2	41	oda ...	oda, [ota] ...
160	1	21	- uşak → - uşak	(eklenecek)
160	1	21	- uşak ...	- uşak, [- uşak] ...
161	1	4	okınmak → okunmak	(eklenecek)
161	1	27	[oıunmak]	[oıunmak, okınmak]
161	2	41	olmaklı ...	olmalı ...
162	1	23	- kemigi → -	(eklenecek)
162	2	36	onbeyi ...	onbegi ...

163	1	37	oranı → oranu	(eklenecek)
163	2	1	oranu ...	oranu, [oranı] ...
164	1	19	ota → oda	(eklenecek)
165	1	2	oyanlamak → uyanlamak	(eklenecek)
170	1	1	öşek Vaşak.	öşek → üşek
179	2	19	şamankapıcı → şamançapar	(eklenecek)
180	2	39	şarisütlügen ...	şarisüdlügen ...
183	1	28	segirdimeci Akıncı.	(eklenecek)
193	2	27	-ya ıslanmak ...	-ya ıslamak ...
202	1	3	tañ (II) ...	tañ, tañ (II) ...
204	2	21	taşdiklenmek ...	taşdiklemek ...
205	2	10	tavı ...	tavı ...
205	2	19	- yuñusu → - uyñusu	(eklenecek)
207	2	27	[tırış]	[tırış]
208	2	41	tohtdamak → tohtlamak (I)	(eklenecek)
208	2	42	tohtlamak (I) ...	tohtlamak (I), [tohtdamak] ...
209	2	8	tolam ...	tolanı ...
212	1	38	tula ...	tula ...
213	2	21	[turşu ...	[turşı ...
220	2	22	uşağ → uşak	(eklenecek)
220	2	23	uşak ...	uşak, [uşağ] ...
221	2	31	[oyanlamak]	[oyanlanmak]
223	2	17	ün ...	ün, [üñ] ...
223	2	32	üñ → ün	(eklenecek)
224	2	38	üşek ...	üşek, [öşek] ...
232	1	42	yahnlanmak → yahnlanmak	(eklenecek)
232	1	42	yahnlanmak ...	yahnlanmak, [yahnlanmak] ...
232	2	17	yahnuzın → yahnuzın	(eklenecek)
232	2	23	[yahnuzın]	[yahnuzın, yahnuzın]
237	2	38	-a doymak ...	-a toymak ...
239	1	43	yavuklı → yavuklu	(eklenecek)
239	1	43	[yavuk]	[yavuk, yavuklu]
241	2	5	yegni → yeyni	(eklenecek)
241	2	30	yelim ...	yelim, [yilim] ...
243	1	37	[yiyni]	[yegni, yiyni]
243	1	5	[yerindirmek]	[yerindirmek, yirindirmek]
245	1	13	yigid → yigit	(eklenecek)
245	1	14	yigidlik → yigitlik	(eklenecek)
245	1	25	[igit]	[igit, yigid]
245	1	33	yigitlik ...	yigitlik, [yigidlik] ...
246	1	6	yilim → yelim	(eklenecek)
247	2	4	yirindürmek → yerindürmek	(eklenecek)
250	1	18	yoldaşlaşmak Yol arkadaşlığı yap-	(eklenecek)
250	2	39	mak yoşatmak Takatını kesmek, me-	(eklenecek)
250	2	40	calsiz bırakmak.	(eklenecek)
250	2	39	yoşumak → yoşumak	(eklenecek)
251	1	35	yoşumak ...	yoşumak, [yoşumak] ...
251	1	35	yönli → yönlü	(eklenecek)
251	1	35	yönlü ...	yönlü, [yönlü] ...
251	1	28	yumuş → yumuş	(eklenecek)
252	2	41	yumuş ...	yumuş, [yumuş] ...

253	2	3	yavıtmak ...	yavıtmak ...
253	2	38	yügrüş → yügrüş	(eklenecek)
253	2	44	yügrüş ...	yügrüş, [yügrüş] ...
254	1	27	yükünmek → yükünmek	(eklenecek)
254	1	40	yükünmek ...	yükünmek, [yükünmek] ...
254	1	44	yülmek → yülmek	(eklenecek)
254	2	3	yülmek ...	yülmek, [yülmek] ...
255	2	37	-e yüz	-e -
255	2	38	-e yüz ...	-e -

